

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ
ΠΜΣ ΓΛΩΣΣΟΛΟΓΙΑΣ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ Α' ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟΥ ΚΥΚΛΟΥ

Διαχρονική προσέγγιση των απρόσωπων τροπικών ρημάτων και εκφράσεων της Αρχαίας Ελληνικής

Επιμέλεια: Στέλλα Κωνσταντάκη

A.M.:0755

Επόπτρια Καθηγήτρια: Έλενα Αναγνωστοπούλου

ΡΕΘΥΜΝΟ, ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2019

**Το μυαλό δεν είναι ένα δοχείο που πρέπει να γεμίσει,
αλλά μία φωτιά που ΠΡΕΠΕΙ να ανάψει...**

Πλούταρχος 45-120 μ.Χ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Περίληψη.....	5
1. Εισαγωγή.....	6-9
1.1 Εισαγωγικό Σημείωμα-Στοχοθεσία.....	6
1.2 Ερευνητικοί μέθοδοι.....	7-9
2. Απρόσωπα Τροπικά Ρήματα και Εκφράσεις.....	10
2.0 Εισαγωγικά προλεγόμενα.....	10
2.1.1 Απρόσωπο τροπικό δει	10-13
2.1.2 Απρόσωπη τροπική έκφραση δέον έστιν	14-15
2.1.3 Απρόσωπο τροπικό χρή	15-18
2.1.4 Απρόσωπη τροπική έκφραση χρεών έστιν	18-19
2.1.5 Απρόσωπο τροπικό πρέπει	19-23
2.1.6 Απρόσωπη τροπική έκφραση πρέπον έστιν	24-26
2.1.7 Απρόσωπο τροπικό προσήκει	26-29
2.1.8 Απρόσωπη τροπική έκφραση προσήκόν έστιν	29-31
2.1.9 Απρόσωπα τροπικά άρμόττει και άρμόζει	31-37
2.1.9.1 Απρόσωπο τροπικό άρμόττει	31-34
2.1.9.2 Απρόσωπο τροπικό άρμόζει	34-37
2.1.10 Απρόσωπο τροπικό έπέοικε	37- 39
2.1.11 Απρόσωπο τροπικό έπαμμένει	39-40
2.1.12 Απρόσωπη τροπική έκφραση άναγκαϊόν έστι	40-41
2.1.13 Απρόσωπη τροπική έκφραση άνάγκη έστι	41-42
2.1.14 Απρόσωπη τροπική έκφραση άναγκαίως έχει	42-43
2.2.1 Απρόσωπο τροπικό μέλλει	43-46
2.2.2 Απρόσωπο τροπικό έξεστι	46-48
2.2.3 Απρόσωπη τροπική έκφραση έξόν έστιν	48-49

2.2.4	Απρόσωπο τροπικό ἔνεστι	49-51
2.2.5	Απρόσωπο τροπικό ἐγγίγνεται	51-52
2.2.6	Απρόσωπο τροπικό ἐγχωρεῖ	52-54
2.2.7	Απρόσωπο τροπικό παρεΐκει	54-55
2.2.8	Απρόσωπη τροπική έκφραση οἷόν τε ἐστι	55-56
2.2.9	Απρόσωπη τροπική έκφραση δυνατόν ἐστί	56-57
2.2.10	Απρόσωπη τροπική έκφραση δυνατώως ἔχει	57-58
3.	Συγκριτική σημασιολογική ανάλυση.....	58-71
3.1	Θεωρητικό Υπόβαθρο Τροπικότητας.....	58-60
3.1.1	Απρόσωπα με Δεοντική Τροπικότητα.....	60-63
3.1.2	Απρόσωπα με Επιστημική Τροπικότητα.....	63-64
3.1.3	Ερμηνευτική σημασιολογική προσέγγιση.....	64-66
3.2	Διαχρονική συντακτική προσέγγιση.....	67-71
3.3	Επίλογος.....	71
4.	Βιβλιογραφία.....	72-79
4.2	Ελληνικές και Ξενόγλωσσες μελέτες.....	72-77
4.3	Γραμματικά και Συντακτικά εγχειρίδια.....	78-79
4.3	Ηλεκτρονικά (και μη) λεξικά.....	79
5.	Παράρτημα.....	80-427

Περίληψη

Αντικείμενο μελέτης της παρούσας εργασίας αποτελεί η διαχρονική προσέγγιση των απρόσωπων τροπικών ρημάτων και εκφράσεων της Αρχαίας Ελληνικής. Το γενικό ερώτημα που τίθεται είναι: *ποιά είναι η διαχρονική πορεία που ακολουθούν τα απρόσωπα τροπικά ρήματα/εκφράσεις στην πάροδο των αιώνων*. Το εν λόγω ερώτημα, αποτελεί έναυσμα για την ανάδυση ενός δεύτερου συναφούς ερωτήματος: *σε ποιο βαθμό οι εν λόγω δομές υφίστανται στην Νεοελληνική Κοινή (ΝΕΚ)*.

Σε αυτό το άκρως γενικευτικό πλαίσιο, μία ποικιλία παρεμφερών προς διερεύνηση ερωτημάτων αναδεικνύεται: *πόσο συχνά μαρτυρούνται οι εν λόγω απρόσωπες δομές, μήπως η συχνότητα εμφάνισής τους είναι προϊόν της μεταβολής που υφίσταται η γλώσσα στον χρόνο (Διαχρονία) και αν ναι, μεταβάλλεται το συντακτικό τους περιβάλλον*. Επιπλέον, προκύπτουν τα ερωτήματα: *τι συμβαίνει με την σημασία τους, υπάρχει κάποια αλλαγή στην Τροπικότητά τους και αν ναι, ποιά είναι αυτή και υπάρχει ένα μοτίβο που να ερμηνεύει την εν λόγω μεταβολή*.

1. Εισαγωγή

1.1 Εισαγωγικό Σημείωμα-Στοχοθεσία

Τα απρόσωπα της Αρχαίας Ελληνικής αποτελούν μία διακριτή ομάδα ρημάτων το συντακτικό περιβάλλον της οποίας αποκλίνει από εκείνο των προσωπικών. Στην εν λόγω κατηγορία (Impersonal Verbs) εμπίπτει μία υποκατηγορία αυτής η οποία περιλαμβάνει τα Απρόσωπα Τροπικά Ρήματα και Εκφράσεις (**Impersonal Modal Verbs and Phrases**).

Η παρούσα εργασία αποτελεί μελέτη σχετικά με τις συντακτικές και σημασιολογικές μεταβολές που υφίστανται τα εκάστοτε ρήματα/εκφράσεις της συγκεκριμένης κατηγορίας διαχρονικά. Ειδικότερα, ερευνώνται τα χαρακτηριστικά του συντακτικού τους περιβάλλοντος, αλλά και εκείνα που αφορούν την σημασία τους (Τροπικότητα). Η συγκεκριμένη ανάλυση καθίσταται διαχρονική, καθώς παρακολουθεί την εξέλιξή τους στην πάροδο των αιώνων. Πιο συγκεκριμένα, το προς μελέτη χρονικό φάσμα κυμαίνεται ανάμεσα στους αιώνες της Γεωμετρικής Εποχής (9^{ος}-8^{ος} αιώνας π.Χ) ως το τέλος της Υστεροβυζαντινής περιόδου (13^{ος} -14^{ος} αιώνας μ.Χ).

Εν συνεχεία, έχοντας ολοκληρώσει την προαναφερθείσα ιστορική ανασκόπηση επιχειρείται συνοπτική έκθεση των Απρόσωπων Τροπικών Ρημάτων και Εκφράσεων που επιβιώνουν στην Νεοελληνική Κοινή (NEK). Σε αυτό το πλαίσιο, παρατίθενται κάποιες γενικεύσεις για τις κυριότερες γλωσσικές μεταβολές που υπέστη τόσο το δομικό τους περιβάλλον όσο και η σημασία τους (Τροπικότητα). Τέλος, σκιαγραφούνται οι ερμηνευτικές προσεγγίσεις που έχουν προταθεί για την ανάλυση της εν λόγω κατηγορίας ρημάτων, όπως και η διαχρονική συντακτική τους μελέτη.

1.2 Ερευνητικοί μέθοδοι

Η παρούσα υποενοότητα πραγματεύεται τα επιμέρους στάδια της έρευνας, με στόχο την κατάρτιση πινάκων με το σύνολο των Απρόσωπων Τροπικών Ρημάτων και Εκφράσεων της Αρχαίας Ελληνικής. Οι συγκεκριμένοι πίνακες βρίσκονται στο παράρτημα της παρούσας μελέτης.

Αρχικά, επιχειρήθηκε έρευνα σε εγχειρίδια με συναφές γνωστικό πεδίο. Συγκεκριμένα, ανάμεσά τους βρίσκονται η *Greek Grammar* (Goodwin, 1987), η *Γραμματική της Αρχαίας Ελληνικής* (Οικονόμου, 2006), η *Ιστορική Γραμματική της Αρχαίας Ελληνικής* (Σταματάκος, 2006) και η *Γραμματική της Αρχαίας Ελληνικής* (Τζάρτζανος, 2016). Επιπροσθέτως, κατέστη ιδιαίτερα πρακτική και η αναζήτηση του συντακτικού περιβάλλοντος στο οποίο αυτά μαρτυρούνται. Πληροφορίες για τα χαρακτηριστικά του τελευταίου αντλήθηκαν κυρίως από το ηλεκτρονικό λεξικό των (Liddell-Scott-Jones, 1889) αλλά και από το εγχειρίδιο *Συντακτικόν της Αρχαίας Ελληνικής Γλώσσης* (Τζάρτζανος, 1994), την *Σύνταξη της Αρχαίας Ελληνικής Γλώσσας* (Τζουγανάτος, 2009) και την *Σύνταξη της Αρχαίας Ελληνικής Γλώσσας*

(Schwyzer, 2010). Η προαναφερθείσα διαδικασία διεξάγει για την κατηγορία των Απρόσωπων Ρημάτων και Εκφράσεων.

Η εν λόγω έρευνα απέβη άκρως επωφελής καθώς προσέφερε μία εναργέστερη εποπτεία σχετικά με το σύνολο των Απρόσωπων Ρημάτων και Εκφράσεων της ΑΕ. Από αυτά, κέντρο εστίασης αποτέλεσε η κατηγορία των Απρόσωπων Τροπικών (Impersonal Modal Verbs and Phrases), δηλαδή ρημάτων/εκφράσεων τα οποία φέρουν το σημασιακό χαρακτηριστικό της Τροπικότητας (Modality).

Τα απρόσωπα τροπικά της ΝΕΚ είναι τα “πρέπει” και “μπορεί” καθώς και αντίστοιχες εκφράσεις αυτών. Τα συγκεκριμένα εκφράζουν τις τροπικότητες της υποχρέωσης, της πιθανότητας, της αναγκαιότητας, καθώς και τις αντίθετές τους (Holton, Mackridge & Φιλιππάκη-Warburton 2014). Δεδομένης της προαναφερθείσας παραδοχής, διεξάγει έρευνα για τα αντίστοιχα ρήματα/εκφράσεις της Αρχαίας Ελληνικής.

Ειδικότερα, στο δεύτερο στάδιο μελέτης τα απρόσωπα τροπικά αναζητήθηκαν στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων TLG (Thesaurus Linguae Graecae). Το σύνολό τους ανέρχεται στα δεκατέσσερα (14) απρόσωπα τροπικά ρήματα και έντεκα (11) εκφράσεις. Για το κάθε ρήμα/έκφραση συγκροτήθηκε ξεχωριστός πίνακας που παρακολουθεί την γλωσσική του/της εξέλιξη στην πάροδο των αιώνων.

Έπειτα, στο τρίτο στάδιο της έρευνας επιχειρήθηκε η μελέτη τους διαχρονικά. Η εν λόγω βάση δεδομένων (TLG), περιελάμβανε δομές που απαντώνται από τον 9^ο με 8^ο προχριστιανικό αιώνα ως την Ύστερη Βυζαντινή περίοδο (13^{ος}-14^{ος} αιώνας). Συνεπώς, η διερεύνηση των συγκεκριμένων δομών προϋπέθετε μία δεύτερη περισσότερο συστηματική ιστορική επισκόπηση, μία διαδικασία χρονολόγησης των ιστορικών καταγραφών.

Σύμφωνα με εξειδικευμένα ιστορικά εγχειρίδια, εφαρμόστηκε η διαίρεση των χρονικών περιόδων όπως έχει προταθεί στην *Ιστορία της Ελληνικής Γλώσσας* (Α-Φ Χριστίδης, 2001) και στην *Συνοπτική ιστορία της ελληνικής γλώσσας* (Μπαμπινιώτης, 2002). Με βάση τον δεύτερο μελετητή, η εν λόγω διαίρεση περιελάμβανε την κατανομή της ιστορίας σε τέσσερα κύρια χρονικά στάδια. Ξεκινώντας από την ιστορική περίοδο της *Αρχαίας* (1400-300 π.Χ), περνάμε σε εκείνη της *Αλεξανδρινής Κοινής* (300 π.Χ-6^{ος} αιώνας μ.Χ) και από εκεί στην *Μεσαιωνική* (6^{ος}-18^{ος} αιώνας μ.Χ). Η τελευταία διαιρείται σε τρεις υποπεριόδους, την *πρώιμη βυζαντινή* (6^{ος}-12^{ος} αιώνας μ.Χ) την *βυζαντινή* (12^{ος}-15^{ος} αιώνας μ.Χ) και την *μεταβυζαντινή* (15^{ος}-18^{ος} αιώνας). Έπειτα, ακολουθεί η ιστορική περίοδος της *Νεοελληνικής* (18^{ος}-20^{ος} αιώνας). Η εν προαναφερθείσα διαίρεση της ιστορίας που υιοθετεί ο (Μπαμπινιώτης, 2002) στο σύγγραμμά του, συμπληρώθηκε από εκείνη του (Α-Φ Χριστίδη, 2001).

Στο συγκεκριμένο εγχειρίδιο, ο (Α-Φ Χριστίδης, 2001) ξεκινάει την χρονολόγηση της ιστορίας από τους αιώνες της πρωιμότητας ελληνικής λογοτεχνίας στους οποίους μαρτυρούνται τα μνημειώδη ομηρικά έπη (μέσα με τέλη του 8^{ου} αιώνα π.Χ). Κατά την

συγκεκριμένη ιστορική περίοδο (Γεωμετρική Εποχή 9^{ος}-8^{ος} αιώνας π.Χ) η γλώσσα της επικής ποίησης γίνεται μία σχετικά παγιωμένη “λογοτεχνική διάλεκτος”, η οποία βασίζεται μεν σε μία μακρόχρονη προφορική παράδοση (λογοτυπικός χαρακτήρας των επών), συμβάλλει δε στην τεράστια επιρροή τους στους επόμενους αιώνες. Η δεύτερη ιστορική περίοδος είναι εκείνη των χρόνων της Αρχαϊκής Εποχής (από την έναρξη του δεύτερου αποικισμού ως την έναρξη των αντιπαραθέσεων με την Περσία (750-500 π.Χ)). Οι παλαιότεροι ιστορικοί προσδίδουν στην συγκεκριμένη εποχή το επίθετο “Αρχαϊκή” επειδή την θεωρούσαν την (αρχαϊκή) μορφή της Κλασικής Εποχής. Εκτός από την προαναφερθείσα προσωνυμία, της έχει αποδοθεί και ο χαρακτηρισμός “λυρική εποχή της Ελλάδας” διότι σημειώθηκε μεγάλη άνθηση στην λυρική ποίηση (C.Mosse, 2006).

Η τρίτη και σπουδαιότερη όμως ιστορική εποχή, η λήξη της οποίας σηματοδοτεί το τέλος της Αρχαίας Εποχής είναι εκείνη της Κλασικής περιόδου (5^{ος}-4^{ος} αιώνας π.Χ). Από τους Περσικούς πολέμους ως τον θάνατο του Μέγα Αλεξάνδρου, η πόλη των Αθηνών κατέχει ιδιαίτερη θέση στον γραπτό πολιτισμό ενώ το δημοκρατικό πολίτευμα εδραιώνεται στην Αθήνα. Οι συγκεκριμένες πολιτικές συγκυρίες συντελούν στην αύξηση των δημόσιων και ιδιωτικών επιγραφών, στην ευρεία χρήση του γραπτού λόγου και συνακόλουθα στην ακμή της λογοτεχνίας.

Η επόμενη ιστορική περίοδος ανήκει στην εποχή των Ελληνιστικών χρόνων. Κατά τους τρεις τελευταίους αιώνες της 1^{ης} χιλιετίας π.Χ η στενή επαφή των Ελλήνων με τους λαούς της Ανατολής επιτρέπει την όσμωση των δύο πολιτισμών και την δημιουργία της Αλεξανδρινής Κοινής. Η τελευταία προκύπτει ως συμβιβασμός ανάμεσα στις διαλέκτους που συμβάλλουν στην δημιουργία της (Graff, 1932). Ο όρος Κοινή δηλώνει κατά τον (Μπαμπινιώτη, 2002), την διάλεκτο που από τους χρόνους του Μ. Αλεξάνδρου γίνεται η επίσημη γραπτή και προφορική γλώσσα εντός και εκτός Ελλάδας. Η Αλεξανδρινή Κοινή ακολουθεί τέσσερα στάδια εξέλιξης: προκοινή, σταθεροποιημένη, διευρυμένη και αφομοιωμένη Κοινή (Siegel, 1985).

Ωστόσο, η Αλεξανδρινή Κοινή ομιλείται τόσο την περίοδο των αλεξανδρινών όσο και των ρωμαϊκών χρόνων. Συγκεκριμένα, αποτελεί το κυρίαρχο γλωσσικό μέσο και στην ακόλουθη Ελληνορωμαϊκή περίοδο η οποία καλύπτει τους τέσσερις προχριστιανικούς αιώνες (από την ναυμαχία του Ακτίου, το 31 π.Χ με την προσάρτηση της Αιγύπτου στην Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία) ως το 330 μ.Χ με την μεταφορά της πρωτεύουσας από την Ρώμη στην Κωνσταντινούπολη (Α-Φ Χριστίδης, 2001).

Εντούτοις, η επιρροή της συγκεκριμένης γλωσσικής μορφής δεν περιορίζεται μόνο στις προαναφερθείσες ιστορικές περιόδους (Ελληνιστική και Ρωμαϊκή) αλλά καλύπτει ένα ευρύτερο χρονικό φάσμα καθώς σύμφωνα με τον (Μπαμπινιώτη, 2002) περιλαμβάνει και εκείνη της Πρώιμης Βυζαντινής Εποχής. Στην πάροδο τόσων ιστορικών αιώνων (300 π.Χ-6^{ος} αιώνας μ.Χ), η Αλεξανδρινή Κοινή αποτελεί την κρίσιμη καμπή κατά την οποία η ελληνική γλώσσα μεταβάλλεται ριζικά περνώντας από την Αρχαία στην Νέα Ελληνική. Σε αυτήν την ιστορική περίοδο οι μεταβολές που

υφίστανται στην γλώσσα παρατηρούνται σε όλα τα γλωσσικά επίπεδα. Το φωνολογικό, μορφολογικό, συντακτικό και λεξιλογικό/σημασιολογικό επίπεδο μετασχηματίζονται εσωτερικά, γεγονός που επηρεάζει ολόκληρη την δομή της Νέας Ελληνικής.

Ένα από τα αίτια που συνετέλεσαν στην ευρεία εξάπλωση της Κοινής υπήρξε η καθιέρωσή της σε επίσημη γλώσσα του Μακεδονικού κράτους από τον Φίλιππο, γεγονός που την κατέστησε τόσο μέσο των εμπορικών συναλλαγών (*lingua franca*) όσο και των πολιτιστικών και πνευματικών εκδηλώσεων. Παράλληλα, αποτέλεσε την γλώσσα της νέας θρησκείας (χριστιανικής) και με την βοήθεια των Ιουδαίων εξελίχθηκε στον ελληνικό και διεθνή χώρο (Μπαμπινιώτης, 2002).

Συνεχίζοντας την ιστορική ανασκόπηση, προσεγγίζουμε τους αιώνες της Βυζαντινής εποχής. Λαμβάνοντας υπόψη εξειδικευμένα βυζαντινά συγγράμματα (Χρονογραφίες) πληροφορούμαστε ότι η βυζαντινή ιστορία διαιρείται σε τρεις χρονικές περιόδους. Αναλυτικότερα, η πρώτη χρονολογικά είναι εκείνη της Πρώιμης Βυζαντινής (είτε περίοδος της Ύστερης Αρχαιότητας) από τον 4^ο ως τα μέσα του 7^{ου} αιώνα μ.Χ. Η δεύτερη περιλαμβάνει την Μέση Βυζαντινή (από τα μέσα του 7^{ου} αιώνα-1204 μ.Χ), ενώ η Υστεροβυζαντινή (επονομαζόμενη και Παλαιολόγεια) καλύπτει την περίοδο μέχρι την Άλωση του 1453 μ.Χ.

Τα κυριότερα βυζαντινά εγχειρίδια που απέβησαν ιδιαίτερα προσφιλή στην διεξαγωγή της συγκεκριμένης χρονολόγησης υπήρξαν οι *Βυζαντινοί Ιστορικοί και Χρονογράφοι* (Καρπτόζηλος, 1997) καθώς και η *Βυζαντινή Λογοτεχνία από τον 6^ο αιώνα ως την Άλωση της Κωνσταντινούπολης* (Rosenqvist, 2008). Από τα συγκεκριμένα συγγράμματα, πληροφορούμαστε ότι η γλώσσα της βυζαντινής λογοτεχνίας έφερε έναν χαρακτήρα αχρονικό. Ειδικότερα, οι βυζαντινοί συγγραφείς στην προσπάθειά τους να διασώσουν την αρχαία ελληνική γραμματεία για χάρη των μεταγενέστερων συνέθεσαν τα λογοτεχνικά τους δημιουργήματα σε μία γλώσσα αποκλίνουσα από την ομιλούμενη (Μεσαιωνική). Ο (Rosenqvist, 2008) αναφέρει χαρακτηριστικά στο έργο του “η λογοτεχνία αυτή δίνει ως επί το πλείστον την εντύπωση ότι είναι περισσότερο αρχαία παρά μεσαιωνική”.

Παρόλα αυτά και εν αντιθέσει με το προαναφερθέν σχόλιο, τα δεδομένα της παρούσας εργασίας καθιστούν περισσότερο εύλογη την παραδοχή ότι η βυζαντινή λογοτεχνία είναι κυρίως μία μεσαιωνικού τύπου λογοτεχνία και όχι μία παραλλαγή της αρχαίας. Αυτό συμβαίνει διότι παρά την τάση των βυζαντινών συγγραφέων για μίμηση των αρχαίων προτύπων, έχει επέλθει γλωσσική εξέλιξη κατά την περίοδο της Αλεξανδρινής Κοινής (300 π.Χ-6^{ος} αιώνας μ.Χ).

Στην επόμενη ενότητα αντικείμενο μελέτης θα αποτελέσει τόσο το συντακτικό περιβάλλον όσο και η σημασία (Τροπικότητα) των Απρόσωπων Τροπικών Ρημάτων και Εκφράσεων (*Impersonal Modal Verbs and Phrases*) της Αρχαίας Ελληνικής. Η εν λόγω διαδικασία θα διεξαχθεί για το εκάστοτε ρήμα/έκφραση και εν συνεχεία θα επιχειρηθεί παρουσίαση των κυριότερων γενικεύσεων.

2. Απρόσωπα Τροπικά Ρήματα και Εκφράσεις

2.0 Εισαγωγικά προλεγόμενα

Πυρήνας εστίασης της παρούσας ενότητας, συνιστά η ομάδα των Απρόσωπων Τροπικών Ρημάτων και Εκφράσεων (Impersonal Modal Verbs and Phrases) της Αρχαίας Ελληνικής.

Ειδικότερα, το σύνολο των απρόσωπων τροπικών ρημάτων που θα μελετηθούν ανέρχεται στα δεκατέσσερα (14). Ανάμεσά τους βρίσκονται τα **δεῖ** (9.275), **χρή** (4.567), **προσῆκει** (1,047), **πρέπει** (520), **ἔξεστι** (476), **μέλλει** (652), **ἔνεστι** (259), **ἀρμόττει** (237) και **ἀρμόζει** (128), **ἐγγίγνεται** (52), **ἐγχωρεῖ** (93), **ἐπέοικε(ν)** (28), **παρείκει** (4) και **ἐπαμμένει** (2).

Οι αντίστοιχες εκφράσεις είναι: **δυνατόν ἐστί** (82), **ἀναγκαῖόν ἐστιν** (61), **πρέπον ἐστί** (58), **οἶόν τε ἐστί** (37), **ἀνάγκη ἐστί** (20), **ἀναγκαίως ἔχει** (19), **δέον ἐστί** (18), **προσηκόν ἐστιν** (11) **χρεών ἐστιν** (8), **δυνατῶς ἔχει** (6) και **ἐξόν ἐστιν** (3). Το πλήθος αυτών προσεγγίζει τις έντεκα (11).

2.1.1 Απρόσωπο τροπικό δεῖ

Στην παρούσα υποενότητα, αντικείμενο ανάλυσης θα αποτελέσει η διαχρονική προσέγγιση του απρόσωπου τροπικού ρήματος (δεῖ). Ειδικότερα, μελετώνται οι συντακτικές δομές στις οποίες αυτό μαρτυρείται καθώς και η σημασία του (Τροπικότητα) στην πάροδο των αιώωνων.

Το εν λόγω απρόσωπο προέρχεται από το προσωπικό ρήμα (δέω) της Αρχαίας, το οποίο εξέφραζε την στέρηση/έλλειψη/ανάγκη από κάτι. Το δομικό περιβάλλον του τελευταίου προϋπέθετε ύπαρξη συντακτικού όρου σε γενική πτώση (δέω τινός). Παρόλα αυτά, η προαναφερθείσα (προσωπική) σύνταξη διέφερε ριζικά από εκείνη του απρόσωπου τροπικού. Το απρόσωπο (δεῖ), μαρτυρείται σε τέσσερα διαφορετικά συντακτικά περιβάλλοντα. Ἦτοι, ανευρίσκεται σε δομές που περιέχουν α) αιτιατική που εκφράζει πρόσωπο και απαρέμφατο, β) αιτιατική που εκφράζει αντικείμενο και απαρέμφατο, γ) σπάνια δοτική προσωπική και απαρέμφατο και δ) ενίοτε χωρίς απαρέμφατο, με υποκείμενο μία αφηρημένη έννοια.

Εκτός όμως από την ιδιομορφία του συντακτικού του περιβάλλοντος, η σημασία του συγκεκριμένου απρόσωπου διέφερε από εκείνη του προσωπικού. Ειδικότερα, η σημασία του αντιστοιχούσε σε εκείνη του (must) της Αγγλικής (Goodell, 1914), καθώς εξέφραζε μία ανάγκη περισσότερο αντικειμενική, έναν εξωτερικά επιβαλλόμενο νόμο (Bernardete, 1965). Η αντίστοιχη σημασιολογική του απόδοση στην ΝΕΚ είναι: επιβάλλεται, είναι ανάγκη, πρέπει (Δεοντική Τροπικότητα).

Ωστόσο, δεν ελλείπουν και εκείνες στις οποίες ο εν λόγω ρηματικός τύπος (δει) μαρτυρείται σε δομικό περιβάλλον που διαφέρει άρδην από τα προαναφερθέντα. Διακριτικό χαρακτηριστικό του τελευταίου είναι ότι το απαρέμφατο ελλείπει, και το απρόσωπο συντάσσεται με όρο σε γενική πτώση:

4. οὐδὲν δὲ δει πολλῶν
καθόλου-ΕΠ/ΜΑ αφετέρου-ΣΥ/ΜΟΣ έχει ανάγκη-3^ο ΕΝΙΚΟ πολλά-ΓΕΝ

λόγων·

λόγια-ΓΕΝ

‘δεν έχει την ανάγκη από πολλά λόγια’

(**LYSIAS Orat.** In Theomnestum 1) 5-4 B.C.

Τέσσερις μόλις κλασικοί συγγραφείς υιοθετούν το συντακτικό σχήμα της 4^{ης} δομής, γεγονός που υποδεικνύει ότι η απρόσωπη σύνταξη συνυπάρχει με την προσωπική.

Παρεμφερή αλλά αριθμητικά λιγότερα συντακτικά σχήματα μαρτυρούνται και στην ακόλουθη Αλεξανδρινή-Ελληνιστική περίοδο (323-31 π.Χ). Η πλειονότητα των ιστορικών καταγραφών περιέχουν δομές στις οποίες το απρόσωπο τροπικό (δει) συντάσσεται μόνο με απαρέμφατο (ενίοτε και δομικό όρο σε αιτιατική πτώση). Δεν ελλείπουν όμως και εκείνες που περιέχουν συντακτικό όρο σε δοτική πτώση (δοτική προσωπική). Οι συγγραφείς της εν λόγω ιστορικής περιόδου είναι ο Επίκουρος και ο Δίδυμος Χαλκέντερος.

Η μόνη διαφοροποίηση που υφίσταται το συντακτικό περιβάλλον του απρόσωπου (δει) φαίνεται να λαμβάνει χώρα κατά την Ελληνορωμαϊκή περίοδο (31 π.Χ- 330 μ.Χ). Ανάμεσα στις ιστορικές μαρτυρίες που απαντούν στους (12) συγγραφείς, ανευρίσκονται μόλις (25) δομές στις οποίες το απρόσωπο φέρει έναρθρη μορφή:

5. λέγω τὸ δει ἢ
λέω-ΕΝΣ το-ΑΡΘΡΟ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ είτε-ΣΥ/ΜΟΣ

χρή

ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘...λέω εκείνο που επιβάλλεται είτε (εκείνο) που ταιριάζει’

(**APOLLONIUS DYSCOLUS Gramm.** De constructione Περί συντάξεως) A.D.

2

Στο πρότυπο συντακτικό μοτίβο των κλασικών αιώνων φαίνεται να υπακούν και τα ιστορικά δεδομένα της Βυζαντινής Εποχής (330-1453 μ.Χ). Ειδικότερα, τόσο στην Πρώιμη όσο και στην Μέση και Ύστερη Βυζαντινή περίοδο το δεσπόζον συντακτικό σχήμα είναι εκείνο που περιέχει απαρέμφατο και δομικό όρο σε αιτιατική πτώση.

Παρόλα αυτά, σημείο άξιο παρατήρησης αποτελεί το γεγονός ότι προχωρώντας ιστορικά ανά τους αιώνες το προαναφερθέν μοτίβο συνυπάρχει με εκείνο που επιτάσσει την ύπαρξη δοτικής προσωπικής (βλ. 2^η δομή), αλλά και με εκείνο που προϋποθέτει μόνο την ύπαρξη του απρόσωπου (βλ. 3^η δομή).

Στο ίδιο χρονικό πλαίσιο, σημειώνεται πληθώρα συντακτικών δομών στις οποίες το λήμμα (δεῖ) φέρει προσωπική σύνταξη. Πιο συγκεκριμένα, 10/19 συγγραφείς της Πρώιμης Βυζαντινής εποχής συντάσσουν τον εν λόγω ρηματικό τύπο με γενική πτώση. Παρομοίως, 4/9 και 2/3 συγγραφείς της Μέσης και Ύστερης περιόδου αντίστοιχα υπακούνε στο προαναφερθέν συντακτικό σχήμα (βλ. 4^η δομή).

Ολοκληρώνοντας με την διαχρονική μελέτη του απρόσωπου τροπικού (δεῖ), προκύπτουν μερικές γενικές παρατηρήσεις σχετικά τόσο με το συντακτικό του περιβάλλον όσο και με την σημασιολογική του λειτουργία (Τροπικότητα).

Ειδικότερα, ανάμεσα στα τέσσερα συντακτικά σχήματα το κατεξοχήν μαρτυρούμενο είναι εκείνο που περιέχει απαρέμφατο και ενίοτε δομικό όρο σε αιτιατική πτώση. Το δεύτερο σε ιεραρχία είναι εκείνο που επιτάσσει την συνύπαρξη δοτικής προσωπικής ενώ το τρίτο λιγότερο συχνόχρηστο μοτίβο προβλέπει μόνο την παρουσία του απρόσωπου. Ωστόσο, δεν ελλείπουν και οι αντίστοιχες δομές συντασσόμενες με δομικό όρο σε γενική πτώση δίχως την ύπαρξη απαρεμφάτου (προσωπική σύνταξη). Από την Ελληνορωμαϊκή περίοδο και εξής το σύνολό τους αυξάνεται ραγδαία.

Αντίστοιχα, η σημασία του λήμματος (δεῖ) εξαρτάται από το συντακτικό περιβάλλον στο οποίο αυτό μαρτυρείται. Σε δομές που περιέχουν μόνο δομικό όρο σε γενική πτώση (προσωπική σύνταξη), η σημασία που φέρει είναι εκείνη της 'στέρησης/ανάγκης από κάτι'. Αντιθέτως, σε περιβάλλοντα απρόσωπτης σύνταξης εκφράζει πάντοτε την εξωτερική ανάγκη. Ειδικότερα, σε όλες τις συντακτικές δομές εκφράζει ανάγκη που πρέπει να ικανοποιηθεί (Δεοντική Τροπικότητα). Το εν λόγω είδος Τροπικότητας υφίσταται από την περίοδο της Γεωμετρικής (9^{ος}-8^{ος} αιώνας) ως εκείνη της Ύστερης Βυζαντινής Εποχής (1205-1453 μ.Χ).

Αξίζει να επισημανθεί ότι κριτήριο προς μελέτη της Τροπικότητας αποτελούν οι συντακτικές δομές που περιέχουν μόνο το εν λόγω απρόσωπο τροπικό (βλ. 3^η δομή). Στις συγκεκριμένες, το λήμμα (δεῖ) φέρει πάντοτε την σημασία της Δεοντικής Τροπικότητας.

Εντούτοις, οι δομές με απαρέμφατο δεν εκφράζουν στο σύνολό τους εξωτερική αναγκαιότητα. Εκείνες που περιέχουν απαρέμφατο και ενίοτε δομικό όρο σε αιτιατική πτώση φέρουν την σημασία της υποχρέωσης, σε αντίθεση με εκείνες που συντάσσονται με δοτική προσωπική και απαρέμφατο. Οι τελευταίες περιορίζουν την ισχύ της επιβολής και εκφράζουν την εσωτερική ανάγκη του προσώπου που βρίσκεται σε πτώση δοτική.

2.1.2 Απρόσωπη τροπική έκφραση **δέον έστιν**

Η αντίστοιχη απρόσωπη έκφραση που προέρχεται από το λήμμα (δει) είναι η (δέον έστιν) της οποίας οι ιστορικές καταγραφές θα μελετηθούν διαχρονικά στην παρούσα υποενότητα. Πιο συγκεκριμένα, το σύνολο των μαρτυριών που απαντούν στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων TLG (Thesaurus Linguae Graecae) ανέρχονται στις (18) και ο αριθμός των συγγραφέων στους (8).

Οι πρώτες μαρτυρίες χρονολογούνται την περίοδο της Κλασικής Εποχής (5^{ος}-4^{ος} αιώνας π.Χ). Ο μοναδικός κλασικός συγγραφέας στον οποίο ανευρίσκεται η εν λόγω έκφραση είναι ο Πλάτωνας:

6. ποτε ού δέον (έστιν)
όταν-ΣΥ/ΜΟΣ δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ αναγκαίο είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ
'...όταν δεν επιβάλλεται'
(**PLATO Phil.** Respublica) 5-4 B.C.

και στις δύο ιστορικές καταγραφές του η απρόσωπη τροπική έκφραση συντάσσεται χωρίς απαρέμφατο.

Το προαναφερθέν συντακτικό μοτίβο αρχίζει να μεταβάλλεται κατά την Ελληνορωμαϊκή περίοδο (31 π.Χ-330 μ.Χ), καθώς η πλειονότητα των δομών στις οποίες μαρτυρείται φέρει μόνο απαρέμφατο. Ωστόσο, δεν ελλείπουν και εκείνες στις οποίες η μορφή του είναι έναρθηρη, συντασσόμενο με το οριστικό άρθρο:

7. δέον έστιν άποδοῦναι τόν λόγον
αναγκαίο είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ να δώσουμε-ΑΠΡΦ ο-ΑΡΘΡΟ λόγος-ΑΙΤ
'επιβάλλεται να κάνουμε λόγο για...'
(**ORIGENES Theol.** In Jeremiam) A.D. 2-3

8. τὸ δέον έστιν έμοι έλάλησας
το-ΑΡΘΡΟ αναγκαίο είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ εγώ-ΔΟΤ είπες-ΑΟΡ
'...το αναγκαίο μου είπες'
(**APOLLONIUS DYSCOLUS Gramm.** De constructione) A.D. 2

Αντίστοιχα, στην μεταγενέστερη ιστορική περίοδο της Πρώιμης και Μέσης Βυζαντινής εποχής το δεσπόζον συντακτικό μοτίβο είναι εκείνο που επιτάσσει την παρουσία απαρεμφάτου, με είτε χωρίς την ύπαρξη δομικού όρου σε αιτιατική πτώση. Ένα δεύτερο λιγότερο συχνόχρηστο συντακτικό σχήμα συνυπάρχει με αυτό.

Συγκεκριμένα, 1/2 συγγραφείς της Πρώιμης περιόδου συντάσσουν την απρόσωπη έκφραση χωρίς απαρέμφατο, ενώ κανένας συγγραφέας της Μέσης περιόδου δεν χρησιμοποιεί το προαναφερθέν σχήμα.

Ολοκληρώνοντας με την συντακτική ανάλυση της απρόσωπης έκφρασης (δέον ἔστιν), αξίζει να σημειωθεί ότι εν αντιθέσει με το αντίστοιχο απρόσωπο (δεῖ) δεν μαρτυρείται σε όλες τις ιστορικές περιόδους. Συγκεκριμένα, απουσιάζει από την Γεωμετρική και Αρχαϊκή Εποχή όπως και από την Ύστερη Βυζαντινή. Επιπροσθέτως, το σύνολο των ιστορικών μαρτυριών διαφέρει ριζικά από εκείνο του απρόσωπου ρήματος.

Σε κάθε περίπτωση όμως και σε όλες τις ιστορικές εποχές συντάσσεται χωρίς δοτική προσωπική. Τόσο οι δομές μόνο με την απρόσωπη έκφραση (βλ. 6^η δομή) όσο και εκείνες μόνο με απαρέμφατο (βλ. 7^η δομή) εκφράζουν ένα αναγκαίο προς επιτέλεση γεγονός. Η εν λόγω αναγκαιότητα προκύπτει πάντοτε από εξωτερικές περιστάσεις και όχι από κάποιο πρόσωπο υπό την μορφή εσωτερικής ανάγκης.

2.1.3 Απρόσωπο τροπικό χρή

Παρεμφερή σημασία με το απρόσωπο (δεῖ) φέρει και το απρόσωπο τροπικό (χρή). Σύμφωνα με τον (Goodell, 1914) το τελευταίο αντιστοιχούσε στο τροπικό (should) της Αγγλικής, καθώς εξέφραζε την ηθική υποχρέωση. Επίσης, έχει υποστηριχθεί ότι το διακριτικό σημασιολογικό του χαρακτηριστικό είναι εκείνο που έχει σχέση με το είδος της ανάγκης-υποχρέωσης. Συγκεκριμένα, το απρόσωπο (δεῖ) δήλωνε μία ανάγκη εξαρτώμενη από τις εξωτερικές περιστάσεις σε αντίθεση με το (χρή) το οποίο εξέφραζε μία ανάγκη περισσότερο εσωτερική (Redard, 1953, Bernardete, 1965). Η εν λόγω σημασία συνάδει με την ετυμολογία του, διότι σύμφωνα με τους (Liddell-Scott-Jones, 1889) προέρχεται από το άκλιτο ουσιαστικό (χρή) το οποίο έφερε την λεξική σημασία της ανάγκης-χρείας.

Εκτός όμως από την συγκεκριμένη λεπτή σημασιολογική διάκριση, το απρόσωπο τροπικό (χρή) έφερε μία σειρά από αποκλίνοντα χαρακτηριστικά. Ειδικότερα, το πλήθος των ιστορικών του καταγραφών διέφερε από εκείνο του απρόσωπου (δεῖ). Οι συνολικές μαρτυρίες που απαντώνται στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων TLG (Thesaurus Linguae Graecae) ανέρχονται στις (4.567). Ο αριθμός όμως των συγγραφέων δεν σημειώνει τόσο μεγάλη απόκλιση καθώς προσεγγίζει τους (64).

Σε αυτό το πλαίσιο κάνοντας λόγο για το περιβάλλον σύνταξής του, αξίζει να σημειωθεί ότι το κυρίαρχο συντακτικό μοτίβο είναι εκείνο που προϋποθέτει την ύπαρξη απαρεμφάτου και ενίοτε δομικού όρου σε αιτιατική πτώση (Slater, 1969).

Ξεκινώντας από την Γεωμετρική Εποχή και τις ιστορικές μαρτυρίες των ομηρικών επών, αξίζει να σημειωθεί ότι το απρόσωπο τροπικό (χρή) συντάσσεται μόνο με απαρέμφατο. Το ίδιο συντακτικό σχήμα επικρατεί και λίγο πριν την Αρχαϊκή Εποχή,

κατά την οποία στο ησιόδειο corpus απαντάται μία μόλις δομή σε αντίστοιχο δομικό περιβάλλον.

Παρομοίως, οι συγγραφείς της Κλασικής περιόδου στο σύνολό τους υιοθετούν το πρότυπο δομικό σχήμα. Εξαιρέση αποτελούν οι μαρτυρίες από έργα του Σοφοκλή και του Αντιφώντα, στις οποίες απαντούν δομές με δοτική προσωπική και απαρέμφατο. Το ίδιο συμβαίνει και με έργα του Πλάτωνα, στα οποία υπάρχουν ιστορικές καταγραφές μόνο με το απρόσωπο. Χαρακτηριστικές είναι οι δομές:

9. ὡς **χρή** ὕμιν ἐρμηνεύσαι
ὄπως-ΣΥ/ΜΟΣ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ εσείς-ΔΟΤ να ερμηνεύσετε-ΑΠΡΦ

ταῦτα

αυτά-ΑΙΤ

‘ὅπως σας ταιριάζει/πρέπει να τα ερμηνεύσετε’

(**ANTIPHON Orat.** Tetralogia 2) 5 B.C.

10. **Χρή** οὖν·
ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ
‘είναι λοιπόν ανάγκη’
(**PLATO Phil.** Politicus) 5-4 B.C.

σε κάθε περίπτωση όμως το απρόσωπο (χρή) φέρει την σημασία της ηθικής υποχρέωσης (εσωτερική ανάγκη), ανεξάρτητα από την ύπαρξη συντακτικού ὀρου σε δοτική πτώση (δοτική προσωπική).

Το συγκεκριμένο συντακτικό μοτίβο δεσπόζει και στην μεταγενέστερη Αλεξανδρινή-Ελληνιστική (323-31 π.Χ) και Ελληνορωμαϊκή (31 π.Χ-330 μ.Χ) περίοδο. Τόσο ο Επίκουρος όσο και ο Δίδυμος Χαλκέντερος συντάσσουν το εν λόγω απρόσωπο μόνο με μη παρεμφατικό ρηματικό ὀρο. Αλλά και ὄλοι οι συγγραφείς της Ελληνορωμαϊκής Εποχής συμμορφώνονται στο πρότυπο σχήμα.

Μόνη εξαίρεση αποτελούν κάποιες συντακτικές δομές στις οποίες το απρόσωπο φέρει έναρθη μορφή:

11. λέγω **τοῦ** **χρή** καὶ **τοῦ**
λέω-ΕΝΣ το-ΑΡΘΡΟ ταιριάζει -3^ο ΕΝΙΚΟ και-ΣΥ/ΜΟΣ το-ΑΡΘΡΟ

δει·

είναι ανάγκη-3^ο ENIKO

‘...λέω (αυτό) που ταιριάζει και (αυτό) που επιβάλλεται’

(**APOLLONIUS DYSCOLUS Gramm.** De constructione) A.D. 2

Ειδικότερα, στο έργο του Απολλώνιου “Περί συντάξεως” απαντώνται μόλις (7) δομές με το οριστικό άρθρο προτασσόμενο του απρόσωπου. Παρεμφερείς συντακτικές δομές μαρτυρούνται στο ίδιο έργο και για το απρόσωπο (δει), οι οποίες αποτέλεσαν αντικείμενο ανάλυσης της υποενότητας 2.1.1

Αντιθέτως, συντακτικά αποκλίνουσα συμπεριφορά παρουσιάζουν οι ιστορικές καταγραφές που απαντούν στην Βυζαντινή Εποχή. Το δομικό σχήμα που επέβαλλε την ύπαρξη μόνο απαρεμφάτου (ενίοτε και συντακτικού όρου σε αιτιατική πτώση) εξακολουθεί να δεσπόζει, συνυπάρχει όμως με ένα δεύτερο που προβλέπει και την παρουσία δοτικής προσωπικής. Πιο συγκεκριμένα, στην πλειονότητα των συγγραφέων της Πρώιμης Βυζαντινής Εποχής ανευρίσκονται συντακτικές δομές που περιέχουν δοτική προσωπική (βλ. 9^η δομή).

Εκτός όμως από το εν λόγω συντακτικό περιβάλλον, ενίοτε μαρτυρούνται ιστορικές καταγραφές με αποκλίνοντα δομικά σχήματα. Επί παραδείγματι απαντώνται δομές του τύπου:

12. **Προσκύνησις οὐ** **χρη** **ἔξω** **τῆς**
λατρεία-ONOM δέν-APN ΜΟΡΙΟ ταιριάζει-3^ο ENIKO ἔξω-ΕΠ/ΜΑ η-ΑΡΘΡΟ

ἐκκλησίας
ἐκκλησία-ΓΕΝ
‘δέν ταιριάζει εκδήλωση λατρείας ἔξω (από τον χώρο) της ἐκκλησίας’
(**ATHANASIUS Theol.** Expositiones in Psalmos) A.D. 4

οι οποίες περιέχουν δομικό όρο σε ονομαστική πτώση. Δομές όπως η προαναφερθείσα, αποτελούν τεκμήριο γλωσσικής εξέλιξης και ειδικότερα της μετάβασης από ένα απρόσωπο σε ένα προσωπικό συντακτικό περιβάλλον.

Εντούτοις, παρεμφερείς δομές δέν επιβιώνουν στους μεταγενέστερους αιώνες. Οι συγγραφείς της Μέσης και Ύστερης Βυζαντινής περιόδου συντάσσουν το απρόσωπο (χρη) με το πρότυπο μοτίβο που προϋποθέτει την παρουσία απαρεμφάτου και ενίοτε δομικού όρου σε αιτιατική πτώση. Ωστόσο, δέν ελλείπουν και οι συντακτικές δομές με δοτική προσωπική και απαρέμφατο.

Συμπερασματικά, αξίζει να επισημανθεί ότι το απρόσωπο τροπικό (χρη) διαφέρει τόσο συντακτικά όσο και σημασιολογικά από το απρόσωπο (δει). Ειδικότερα, το

απρόσωπο (χρή) μαρτυρείται σε περισσότερο ομοιογενή συντακτικά σχήματα. Το πρότυπο δομικό του μοτίβο διαχρονικά είναι εκείνο που προβλέπει την παρουσία μη παρεμφατικού ρηματικού όρου και ενίοτε δομικού όρου σε αιτιατική πτώση. Παρόλα αυτά, το εν λόγω σχήμα συνυπάρχει με ένα δεύτερο το οποίο επιτάσσει και την ύπαρξη δοτικής προσωπικής. Το τελευταίο μαρτυρείται μεν σε ελάχιστες δομές της Κλασικής περιόδου αλλά οι συστηματικότερες ιστορικές καταγραφές του απαντούν την περίοδο της Πρώιμης Βυζαντινής Εποχής. Η συγκεκριμένη παρατήρηση φανερώνει την μεταβολή που υφίσταται το συντακτικό του περιβάλλον στην πάροδο των αιώνων.

Σε αυτό το πλαίσιο, εστιάζοντας στην σημασία (Τροπικότητα) του συγκεκριμένου λήμματος καθίσταται πασιφανές ότι δεν υφίσταται καμία αλλαγή. Το απρόσωπο (χρή) σε όλα τα δομικά περιβάλλοντα και σε όλες τις ιστορικές περιόδους εκφράζει την εσωτερική ανάγκη, μία ανάγκη εκλαμβανόμενη και ως ηθική υποχρέωση. Η αντίστοιχη απόδοσή του στην ΝΕΚ θα μπορούσε να είναι (ταιριάζει, αρμόζει), αλλά σε καμία περίπτωση (επιβάλλεται).

2.1.4 Απρόσωπη τροπική έκφραση **χρεών έστιν**

Έχοντας ολοκληρώσει με την διαχρονική μελέτη του απρόσωπου τροπικού (χρή), πυρήνα εστίασης της παρούσας υποενότητας θα αποτελέσει η αντίστοιχη απρόσωπη έκφραση (χρεών έστιν).

Οι συνολικές ιστορικές μαρτυρίες που ανευρέθηκαν στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων TLG (Thesaurus Linguae Graecae) ανέρχονται στις (8), ενώ το άθροισμα των συγγραφέων εγγίζει τους (3).

Η εν λόγω έκφραση απαντάται εξαιρετικά σπάνια καθώς ελλείπει από την πλειονότητα των ιστορικών περιόδων. Ειδικότερα, κατά την Γεωμετρική και Αρχαϊκή Εποχή καμία ιστορική καταγραφή δεν υπάρχει για την απρόσωπη έκφραση (χρεών έστιν).

Αντιθέτως, σε έργα μόλις δύο (2) κλασικών συγγραφέων μαρτυρούνται δομές με την συγκεκριμένη απρόσωπη έκφραση. Το πρότυπο δομικό σχήμα προβλέπει την παρουσία απαραιτήτου και ενίοτε συντακτικού όρου σε αιτιατική πτώση:

13. αὐτὰ καλεῖν **χρεών έστι**
τα ίδια-ΑΙΤ να ονομάσω-ΑΙΠΦ αναγκαίο είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ
'στα ίδια είναι ανάγκη να δώσω την ονομασία...'
(**PLATO Phil.** Leges) 5-4 B.C.

Ωστόσο, δεν ελλείπουν και δομές στις οποίες η απρόσωπη έκφραση συντάσσεται χωρίς παρεμφατικό ρηματικό όρο:

14. ὅπόσα **χρεῶν ἔστιν** σοφῆ φρενὶ
ὅσα-ΑΙΤ αναγκαῖο εἶναι-3^ο ΕΝΙΚΟ σοφῆ-ΔΟΤ σκέψη-ΔΟΤ
'ὅσα εἶναι αναγκαῖα σε σοφὸ νου'
(**ARISTOPHANES Comic**. Pax) 5-4 B.C.

Προσεγγίζοντας τα χρόνια τόσο της Αλεξανδρινῆς-Ελληνιστικῆς όσο και της Ελληνορωμαϊκῆς περιόδου, δεν μαρτυρεῖται καμία ιστορική καταγραφή με την συγκεκριμένη απρόσωπη έκφραση. Το ἴδιο ακριβῶς συμβαίνει και στην μεταγενέστερη Πρώιμη Βυζαντινὴ Περίοδο.

Εξαίρεση αποτελεί μία δομή στο σύγγραμμα “Σύνοψις Χρονική” του χρονογράφου Κωνσταντίνου Μανασσή, ο οποίος συνέθεσε το συγκεκριμένο ἔργο κατά την Μέση Βυζαντινὴ Περίοδο. Η εν λόγω συντακτικὴ δομὴ περιέχει ἕνα ἀπαρέμφατο και εἶναι ἡ μοναδικὴ ιστορική μαρτυρία στους αἰῶνες της Βυζαντινῆς Ἐποχῆς.

Παρόλα αυτά, σε καμία ιστορική περίοδο δεν απαντῶνται δομές που να περιέχουν συντακτικὸ ὄρο σε δοτικὴ πτώση (δοτικὴ προσωπική). Πάντοτε ἡ απρόσωπη έκφραση (χρεῶν ἔστιν) βρίσκονταν σε ἕνα ἀπὸ τα δύο προαναφερθέντα δομικά περιβάλλοντα, γεγονός που υποδεικνύει ὅτι ἔφερε κοινὰ συντακτικά χαρακτηριστικά με το ἀπρόσωπο (χρή).

Σχετικὰ με την σημασία (Τροπικότητά) της, ἐξέφραζε πάντοτε μία εσωτερικὴ ἀνάγκη-ηθικὴ υποχρέωση. Συγκεκριμένα, ἔφερε ὅμοια σημασιολογικά χαρακτηριστικά με το ἀπρόσωπο (χρή).

2.1.5 Ἀπρόσωπο τροπικὸ πρέπει

Το τρίτο προς μελέτη ἀπρόσωπο τροπικὸ ρῆμα εἶναι το (πρέπει). Στην παρούσα υποενότητα θα παρουσιαστούν οι κυριότερες μεταβολές που υφίσταται τόσο το συντακτικὸ του περιβάλλον όσο και ἡ σημασία του (Τροπικότητα).

Στην ηλεκτρονικὴ βάση δεδομένων TLG (Thesaurus Linguae Graecae), το σύνολο των ιστορικών καταγραφών με το συγκεκριμένο λήμμα ἀνέρχεται στις (520) μαρτυρίες. Αντίστοιχα, ο αριθμὸς των συγγραφέων ὅλων των ιστορικών περιόδων ἐγγίζει τους (46).

Ειδικότερα, το ἀπρόσωπο (πρέπει) ἐτυμολογείται ἐκ του προσωπικοῦ ρήματος (πρέπει) της Αρχαίας Ἑλληνικῆς. Το τελευταῖο ἔφερε ως πρωτοτυπικὴ λεξικὴ σημασία ἐκείνη της διάκρισης-διαφοροποίησης (ἐξέχω, διαφέρω). Ωστόσο,

δευτερεύουσα σημασία του ήταν εκείνη της ομοιότητας (μοιάζω, ταιριάζω). Από τις δύο προαναφερθείσες λεξικές σημασίες, το προς μελέτη απρόσωπο προσιδίαζε κυρίως στην δεύτερη. Συγκεκριμένα, το απρόσωπο (πρέπει) εξέφραζε τόσο την εξωτερικά αναγκαία προς επιτέλεση πράξη (επιβάλλεται), όσο και την εσωτερική ανάγκη-το ηθικά αρμόζον (ταιριάζει). Η εν λόγω σημασιολογική διαφοροποίηση προέκυπτε από το εκάστοτε συντακτικό περιβάλλον στο οποίο μαρτυρείτο το απρόσωπο τροπικό.

Ποικίλα ήταν τα περιβάλλοντα σύνταξης του απρόσωπου (πρέπει). Ειδικότερα, τέσσερα συντακτικά σχήματα έχουν προταθεί στο λεξικό των (Liddell-Scott-Jones, 1889) με δεσπόζον εκείνο που επιτάσσει την παρουσία μόνο παρεμφάτου. Τα άλλα τρία ιεραρχικά λιγότερο συχνόχρηστα συντακτικά σχήματα προβλέπουν α) την ύπαρξη παρεμφάτου και ενίοτε δομικού όρου σε αιτιατική πτώση β) την παρουσία συντακτικού όρου σε δοτική πτώση (δοτική προσωπική) σε συνδυασμό με μη παρεμφατικό ρηματικό όρο και γ) δομές μόνο με το απρόσωπο ρήμα.

Με χρονικό σημείο εκκίνησης τις ιστορικές μαρτυρίες των ομηρικών επών (Γεωμετρική Εποχή) και των ησιόδειων έργων, καθίσταται προφανές ότι τους συγκεκριμένους ιστορικούς αιώνες το απρόσωπο (πρέπει) φέρει μία σύνταξη περισσότερο προσωπική:

15. ἐρχόμενον ἀγῶνα θεὸν ὧς ἰλάσκονται,
αφού ἦρθε-MTX σύναξη-AIT θεός-AIT σαν-ΣΥ/ΔΜ εξευμενίζουν-ΕΝΣ

μετὰ **πρέπει** ἀγρομένοισι
στη συνέχεια-ΕΠ/ΜΑ διαπρέπει-3^ο ΕΝΙΚΟ παρευρισκόμενοι-ΔΟΤ
'αυτός στη σύναξη σαν έρχεται τον εξευμενίζουν σαν θεό κι ανάμεσα στους
παρευρισκόμενους **διαπρέπει**'
(**HOMERUS Epic.** Odyssea) 8 B.C.

Η εν λόγω δομή απαντάται ταυτόσημη και στο ησιόδειο corpus, αποτελώντας τεκμήριο ότι οι συγκεκριμένες ιστορικές μαρτυρίες φέρουν την μορφή λογότυπου. Στην συγκεκριμένη επανερχόμενη φορμουλαϊκή εκφράση η σύνταξη είναι προσωπική καθώς το λήμμα (πρέπει) δεν συντάσσεται με μη παρεμφατικό ρηματικό όρο.

Στους μεταγενέστερους ιστορικά αιώνες, το απρόσωπο τροπικό βρίσκεται σε πληθώρα συντακτικών σχημάτων. Από τους (12) συνολικά κλασικούς συγγραφείς, μόλις (2) συντάσσουν το συγκεκριμένο λήμμα χωρίς απαρέμφατο (προσωπική σύνταξη). Ενίοτε ανευρίσκονται και συντακτικές δομές με τον ρηματικό τύπο (πρέπεις). Ενδεικτικά παραδείγματα αποτελούν οι:

16. οὐκ ἐκρύφθη, **πρέπει** **φῶς**
δεν-ΑΡΝΜΟΡΙΟ κρύφτηκε-ΑΟΡ μοιάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ φως-ΟΝΟΜ

αίνολαμπές, **σίνος**
καταραμένο-ΟΝΟΜ συμφορά-ΟΝΟΜ
'Δεν κρύβεται: **φαντάζει** μαύρο φως καταραμένο η συμφορά (του)
(**AESCHYLUS Trag.** Agamemnon) 6-5 B.C.

17. **πρέπεις** Κάδμου θυγατέρων
μοιάζει-2^ο ΕΝΙΚΟ Κάδμος-ΓΕΝ κόρες-ΓΕΝ
'**μοιάζεις** με κόρη του Κάδμου'
(**EURIPIDES Trag.** Bacchae) 5 B.C.

στις οποίες οι τραγικοί Αισχύλος και Ευριπίδης συντάσσουν το εν λόγω λήμμα χωρίς
απαρέμφατο. Πιο συγκεκριμένα, (5) παρεμφερείς συντακτικές δομές απαντώνται
στον Αισχύλο και (3) στον Ευριπίδη.

Οι άλλοι συγγραφείς της Κλασικής Εποχής συντάσσουν το απρόσωπο (πρέπει) ως
επί το πλείστον μόνο με μη παρεμφατικό ρηματικό όρο. Ωστόσο, δεν ελλείπουν και
δομές στις οποίες ο εν συγκεκριμένος όρος (απαρέμφατο) απαντάται με δοτική
προσωπική. Οι (7) από τους (12) χρησιμοποιούν το προαναφερθέν συντακτικό
σχήμα. Παραλλαγή του τελευταίου αποτελεί και εκείνο που επιτάσσει την παρουσία
μόνο δομικού όρου σε δοτική πτώση (δοτική προσωπική). Ελάχιστες αλλά όχι
απούσες είναι και εκείνες στις οποίες μαρτυρείται μόνο το απρόσωπο ρήμα. Επί
παραδείγματι:

18. οὐ **πρέπει** σοι τοξοποιεῖν τὰς
δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ εσύ-ΔΟΤ να ενώνεις-ΑΠΡΦ τα-ΑΡΘΡΟ

ὄφρῦς
φρύδια-ΑΙΤ
'δεν σου ταιριάζει να σμίξεις τα φρύδια (σου)'
(**ARISTOPHANES Comic.** Lysistrata) 5-4 B.C.

19. πολλὰ τῶν εἰρημένων οὐ **πρέπει**
πολλά-ΑΙΤ τα-ΑΡΘΡΟ λεγόμενα-ΓΕΝ δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ

σοι
εσύ-ΔΟΤ
'πολλά από τα λεγόμενα δεν σου ταιριάζουν'
(**ISOCRATES Orat.** Ad Demonicum) 5-4 B.C.

20. **Πρέπει** γάρ, ὦ Σώκρατες,
επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ ο-ΑΡΘΡΟ Σωκράτης-ΚΛΗΤ

μᾶλλον·
περισσότερο-ΕΠ/ΜΑ
‘...επιβάλλεται λοιπόν, Σωκράτη, περισσότερο’
(**PLATO Phil.** Hippias major) 5-4 B.C.

σε όλες τις παρεμφερείς συντακτικές δομές η σύνταξη είναι απρόσωπη καθώς ούτε υπάρχει ούτε και εννοείται δομικός όρος σε ονομαστική πτώση.

Η μόνη διάκριση που υφίστανται τα εν λόγω δομικά σχήματα είναι εκείνη που συνάδει με την σημασία (Τροπικότητα) του απρόσωπου τροπικού. Ειδικότερα, δομές που περιέχουν τόσο μόνο απαρέμφατο όσο και μόνο το απρόσωπο εκφράζουν εξωτερική επιβολή, ήτοι οι εξωτερικές περιστάσεις είναι εκείνες που επιτάσσουν την επιτέλεση μίας πράξης.

Αντιθέτως, δομές όπως η 18^η και 19^η εκφράζουν το ηθικά αρμόζον, μία πράξη η αναγκαιότητα της οποίας εξαρτάται από την στάση του υποκειμένου (εσωτερική ανάγκη).

Η εν λόγω διαφοροποίηση παύει να υφίσταται από την περίοδο της Αλεξανδρινής και Ελληνορωμαϊκής Εποχής. Συγκεκριμένα, όλες οι συντακτικές δομές στις οποίες μαρτυρείται το απρόσωπο (πρέπει) εκφράζουν μία ηθικά αρμόζουσα πράξη. Αποκλίνουν με τα προαναφερθέντα συντακτικό σχήμα της εν λόγω περιόδου είναι εκείνο που προβλέπει την παρουσία δομικών όρων σε ονομαστική και δοτική πτώση (δοτική προσωπική). Επιπροσθέτως, ένα δεύτερο δομικό σχήμα που επιτάσσει την παρουσία μόνο δοτικής προσωπικής, αποτελούν πρότυπα συντακτικά μοτίβα της Ελληνορωμαϊκής ιδίως Εποχής. Υποτυπώδη αντίστοιχα παραδείγματα αποτελούν οι δομές:

21. **αὐτῷ** **πρέπει** **δόξα** **τιμὴ** **καὶ**
ο ἴδιος-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ δόξα-ΟΝΟΜ σεβασμός-ΟΝΟΜ και-ΣΥ/ΜΟΣ

προσκύνησις

λατρεία-ΟΝΟΜ

‘του ταιριάζει δόξα, σεβασμός και λατρεία (στον Θεό)’

(**VITA ADAM ET EVAE Apocryph., Hagiogr.** Vita Adam et Evae (sub titulo Apocalypsis Mosis) 1 B.C. /A.D. 1

22. **πρέπει** ἄμφω τῷ Χριστοῦ γνωρίμῳ
ταιριάζει-3^ο ENIKO κάθε-ΔΟΤ ο-ΑΡΘΡΟ Χριστός-ΓΕΝ οικείο-ΔΟΤ
'ταιριάζει σε κάθε οικείο (λάτρη) του Χριστού.'
(**CLEMENS ALEXANDRINUS Theol.** Protrepticus) A.D. 2-3

οι οποίες αποτελούν τεκμήρια της εξέλιξης που υφίσταται η γλώσσα συντακτικά (και όχι μόνο), την εν λόγω χρονική περίοδο. Τα συγκεκριμένα δομικά σχήματα επιβιώνουν και στους μεταγενέστερους Βυζαντινούς αιώνες.

Κατά την περίοδο της Πρώιμης Βυζαντινής Εποχής, η πλειονότητα των ιστορικών καταγραφών εμφανίζουν το απρόσωπο τροπικό (πρέπει) συντασσόμενο μόνο με απαρέμφατο και ενίοτε με δομικό όρο σε αιτιατική πτώση. Ωστόσο, συνυπάρχουν με περιβάλλοντα στα οποία το απρόσωπο φέρει προσωπική σύνταξη (βλ. 21^η δομή). Οι ιστορικές μαρτυρίες των πρώιμων βυζαντινών συγγραφέων βρίθουν από παρεμφερείς δομές. Παρόλα αυτά, συνυπάρχουν τόσο με εκείνες που φέρουν δοτική προσωπική και απαρέμφατο όσο και με εκείνες που συντάσσονται μόνο με δομικό όρο σε δοτική πτώση (δοτική προσωπική).

Παρομοίως, τους αιώνες της Μέσης Βυζαντινής Εποχής το κυρίαρχο συντακτικό μοτίβο επιβάλλει την παρουσία μόνο απαρεμφάτου, αλλά συνυπάρχει με εκείνο που προϋποθέτει την ύπαρξη συντακτικού όρου μόνο σε δοτική πτώση (δοτική προσωπική). Εντούτοις, δεν ελλείπουν και οι δομές με προσωπική σύνταξη (με δομικό όρο σε ονομαστική πτώση), οι οποίες επιβιώνουν ως την Ύστερη Βυζαντινή Εποχή.

Συνοψίζοντας, αξίζει να επισημανθεί ότι η σημασία (Τροπικότητα) του απρόσωπου τροπικού (πρέπει) ποικίλει τόσο με βάση το συντακτικό του περιβάλλον όσο και με την ιστορική εποχή. Δομικό κριτήριο ανίχνευσης της Τροπικότητας αποτελούν οι δομές στις οποίες το απρόσωπο συντάσσεται χωρίς απαρέμφατο.

Οι κλασικοί συγγραφείς στις προαναφερθείσες δομές δηλώνουν ένα εξωτερικά επιβαλλόμενο γεγονός, σε αντίθεση με εκείνους της Αλεξανδρινής και Ελληνορωμαϊκής Εποχής οι οποίοι στα έργα τους εκφράζουν το ηθικά αρμόζον. Τόσο στην Κλασική όσο και στις μεταγενέστερες ιστορικές περιόδους, η Τροπικότητα παραμένει η ίδια (Δεοντική). Εκείνο που ποικίλλει είναι το σθένος της υποχρέωσης. Όταν η υποχρέωση είναι εξωτερική, η ανάγκη καθίσταται περισσότερο ισχυρή και αντικειμενική. Η αντίστοιχη απόδοση στην ΝΕΚ είναι (επιβάλλεται, είναι ανάγκη). Αντιθέτως, μία εσωτερική υποχρέωση (ηθική ανάγκη) προσδίδει υποδεέστερο σθένος στον βαθμό της αναγκαιότητας. Μία εσωτερική ανάγκη υπόκειται σε καθαρά υποκειμενικά κριτήρια. Στην ΝΕΚ αποδίδεται με τα λήμματα (ταιριάζει, αρμόζει).

2.1.6 Απρόσωπη τροπική έκφραση **πρέπον ἐστὶν**

Η απρόσωπη έκφραση (πρέπον ἐστὶν) φέρει λιγότερες ιστορικές μαρτυρίες από εκείνες του απρόσωπου τροπικού (πρέπει). Συγκεκριμένα, στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων TLG (Thesaurus Linguae Graecae) υπάρχουν μόλις (58) καταγραφές, ενώ το σύνολο των συγγραφέων ανέρχεται στους (13).

Οι πρώτες εξ αυτών απαντούν στους αιώνες της Κλασικής Εποχής. Σε συγγράμματα του Λυσία, του Ισοκράτη και του Αριστοτέλη απαντούν δομές που φέρουν ποικίλα συντακτικά σχήματα. Ανάμεσά τους είναι και οι:

23. νῦν **πρέπον ἐστὶ** καὶ ὑμᾶς
τώρα-ΕΠ/ΜΑ σωστό είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ και-ΣΥ/ΜΟΣ εσείς-ΑΙΤ

ἀκούσαι μου
να υπακούσετε-ΑΠΡΦ εγώ-ΓΕΝ

‘τώρα επιβάλλεται και εσείς να με υπακούσετε’

(**LYSIAS Orat.** Ὑπὲρ τῶν Ἀριστοφάνους χρημάτων, πρὸς τὸ δημόσιον) 5-4 B.C.

24. οὐδὲ συμφέρον (ἐστὶν) **οὐδὲ**
οὔτε-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ συμφέρον είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ οὔτε-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ

πρέπον ἐστὶν αὐτοῖς ἐρίζειν πρὸς
σωστό είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ οι ίδιοι-ΔΟΤ να φιλονικούν-ΑΠΡΦ προς-ΠΡΟΘ/ΣΗ

τούς συμπολιτευομένους
οι-ΑΡΘΡΟ συμπατριώτες-ΑΙΤ

‘δεν τους είναι ωφέλιμο οὔτε και σωστό/ (ταιριάζει) να φιλονικούν με τους συμπατριώτες (τους)’

(**ISOCRATES Orat.** Ad Alexandrum) 5-4 B.C.

25. **πρέπον ἐστὶ** καὶ θεῷ μάλιστα
σωστό είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ και-ΣΥ/ΜΟΣ Θεός-ΔΟΤ ιδίως-ΕΠ/ΜΑ

ἀρμόζον (ἐστὶ)

κατάλληλο είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘του ταιριάζει και του είναι αρμόζον (στον Θεό)’

(**ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil.** De mundo) 4 B.C.

στις οποίες η απρόσωπη έκφραση βρίσκεται είτε σε δομές μόνο με απαρέμφατο (23^η δομή) είτε σε δομές με απαρέμφατο και συντακτικό όρο σε δοτική πτώση (δοτική προσωπική) όπως η 24^η, είτε σε εκείνες που περιέχουν μόνο δοτική προσωπική (25^η δομή).

Συνεχίζοντας με τις καταγραφές της μεταγενέστερης Ελληνορωμαϊκής Εποχής, μόνο μία δομή καταγράφεται στην βάση δεδομένων. Ο Ιουστίνος ο Μάρτυρας συντάσσει την απρόσωπη έκφραση μόνο με απαρέμφατο (βλ. 23^η δομή).

Παρόλα αυτά, η πλειονότητα των μαρτυριών απαντάται στην Πρώιμη Βυζαντινή Εποχή. Την συγκεκριμένη χρονική περίοδο, (6) μόλις συγγραφείς χρησιμοποιούν στα συγγράμματά τους την απρόσωπη έκφραση (πρέπον έστιν). Το συνηθέστερο συντακτικό μοτίβο είναι εκείνο που επιβάλλει την παρουσία απαρεμφάτου και ενίοτε δομικού όρου σε αιτιατική πτώση. Ωστόσο, συνυπάρχει και με άλλα λιγότερο συχνόχρηστα δομικά σχήματα. Ειδικότερα, κάποιες δομές φέρουν απαρέμφατο και συντακτικό όρο σε δοτική πτώση (δοτική προσωπική), άλλες μόνο δοτική προσωπική και ελάχιστες συντάσσονται χωρίς την ύπαρξη απαρεμφάτου.

Εντούτοις, το συντακτικό σχήμα που επιβιώνει την Μέση Βυζαντινή Εποχή είναι εκείνο που περιέχει μόνο απαρέμφατο. Οι τρεις συγγραφείς της εν λόγω περιόδου συντάσσουν στο σύνολό τους την απρόσωπη έκφραση με βάση το προαναφερθέν δομικό σχήμα. Ενδεικτικό παράδειγμα δομής είναι η:

26. Πρέπον έστι μή μόνον ἀκούειν
σωστό είναι-3^ο ENIKO όχι-APN MOPIO μόνο-ΕΠ/ΜΑ να ακούμε-ΑΠΡΦ

Χριστιανούς, ἀλλά καὶ εἶναι
Χριστιανοί-ΑΙΤ αλλά-ΣΥ/ΜΟΣ και-ΣΥ/ΜΟΣ να είμαστε-ΑΠΡΦ
‘επιβάλλεται όχι μόνο να αποδεχόμαστε το χριστιανικό δόγμα, αλλά να
είμαστε και χριστιανοί’

(**JOANNES DAMASCENUS Scr. Eccl., Theol.** Sacra parallela) A.D. 7-8

Ολοκληρώνοντας με την διαχρονική μελέτη της απρόσωπης έκφρασης (πρέπον έστιν), κάποιες ειδικότερες παρατηρήσεις αξίζει να επισημανθούν. Η συγκεκριμένη έκφραση στα χρόνια της Κλασικής Εποχής όταν συντάσσεται μόνο με απαρέμφατο εκφράζει την εξωτερική επιβολή (επιβάλλεται). Ωστόσο, σε δομές που περιέχουν δοτική προσωπική με είτε χωρίς απαρέμφατο, δηλώνεται το ηθικά αρμόζον ως αποτέλεσμα εσωτερικής ανάγκης.

Η εν λόγω σημασία (Τροπικότητα) εξακολουθεί να υφίσταται και στους μεταγενέστερους αιώνες. Παρόλα αυτά, αξίζει να επισημανθεί ότι οι τελευταίες ιστορικές μαρτυρίες της Μέσης Βυζαντινής Εποχής δεν περιέχουν δομικό όρο σε

δοτική πτώση (δοτική προσωπική), όπως συνέβη με την περίπτωση του απρόσωπου (πρέπει).

2.1.7 Απρόσωπο τροπικό **προσῆκει**

Το απρόσωπο τροπικό (πρέπει) φέρει παρεμφερή λεξική σημασία με τα απρόσωπα (προσῆκει), (ἄρμόττει), (ἐπέοικε) και (ἐπαμμένει). Στην παρούσα υποενότητα, αντικείμενο ανάλυσης θα αποτελέσει το λήμμα (προσῆκει). Ειδικότερα, όπως και στα προηγούμενα, κέντρο εστίασης συνιστούν οι διαχρονικές μεταβολές που υφίσταται τόσο το συντακτικό του περιβάλλον όσο και η σημασία (Τροπικότητά) του.

Το συγκεκριμένο απρόσωπο ετυμολογείται εκ του προσωπικού ρήματος (προσῆκω) της Αρχαίας Ελληνικής, το οποίο έφερε την αρχέγονη λεξική σημασία της εγγύτητας (πλησιάζω, είμαι κοντά). Μία δεύτερη αποκλίνουσα με την πρώτη σημασία, ήταν εκείνη της υπαγωγής (υπάγομαι, ανήκω σε...). Εν αντιθέσει με τις προαναφερθείσες σημασίες, το απρόσωπο (προσῆκει) εξέφραζε υποχρέωση και η Τροπικότητά του ήταν Δεοντική. Το σύνολο των καταγραφών που μαρτυρούνται στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων TLG (Thesaurus Linguae Graecae) προσεγγίζουν τις (1.047) και ο αριθμός των συγγραφέων τους (47).

Οι πρώτες ιστορικές καταγραφές σημειώνονται την περίοδο των Κλασικών χρόνων, καθώς από την Γεωμετρική και Αρχαϊκή Εποχή ελλείπουν πλήρως. Πιο συγκεκριμένα, από τους (13) κλασικούς συγγραφείς μόλις (5) συντάσσουν το εν λόγω λήμμα χωρίς απαρέμφατο σε δομές με προσωπική σύνταξη:

27. Τηρεῖ **προσῆκει** ὁ **Τήρης** οὔτος
Τηρέας-ΔΟΤ μοιάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ ο-ΑΡΘΡΟ Τήρης-ΟΝΟΜ αυτός-ΟΝΟΜ

οὐδέν

καθόλου-ΕΠ/ΜΑ

‘Ο Τήρης αυτός δεν είχε καμιά σχέση με τον Τηρέα’

(**THUCYDIDES Hist.** Historiae) 5 B.C.

Ωστόσο, προσωπική σύνταξη φέρουν και εκείνες στις οποίες το λήμμα βρίσκεται στο δεύτερο ενικό πρόσωπο (προσῆκεις). Μόλις (2) ιστορικές καταγραφές απαντούν συνολικά και αυτές μαρτυρούνται σε έργα του τραγικού Σοφοκλή:

28. αἴσιος σκοπὸς προσήκει
καλόγνωμος-ΟΝΟΜ σκοπὸς-ΟΝΟΜ μοιάζεις-2^ο ΕΝΙΚΟ
'μοιάζεις καλόγνωμος σκοπός'
(**SOPHOCLES Trag.** Oedipus Coloneus) 5 B.C.

Στις προαναφερθείσες (27^η και 28^η) δομές υπάρχει δομικός όρος σε ονομαστική πτώση, επομένως η σύνταξη είναι προσωπική.

Συνηθέστερο συντακτικό μοτίβο της Κλασικής Εποχής είναι εκείνο που επιτάσσει την παρουσία απαραιτήτου και ενίοτε δομικού όρου σε αιτιατική πτώση. Το προαναφερθέν σχήμα συνυπάρχει με ένα δεύτερο που προβλέπει την ύπαρξη δοτικής προσωπικής με είτε χωρίς απαραιτήτο και ένα τρίτο το οποίο είναι σύμφωνο μόνο με την παρουσία του απρόσωπου. Σε όλες τις συντακτικές δομές το απρόσωπο τροπικό (προσέκει) εκφράζει εσωτερική υποχρέωση:

29. ὑμᾶς δὲ ὁσίως ὄρᾶν
εσεῖς-ΑΙΤ αφετέρου-ΣΥ/ΜΟΣ πολὺ καλὰ-ΕΠ/ΜΑ να γνωρίζετε-ΑΠΡΦ
προσέκει τὰ πραχθέντα·
ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ τα-ΑΡΘΡΟ πεπραγμένα-ΑΙΤ
'αφετέρου σας ταιριάζει να γνωρίζετε πολύ καλά τα πεπραγμένα'
(**ANTIPHON Orat.** Tetralogia 2) 5 B.C.

30. ὥσπερ **προσέκει** τοὺς εὐσεβεῖς και
ὄπως-ΕΠ/ΜΑ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ οι-ΑΡΘΡΟ ευσεβεῖς-ΑΙΤ και-ΣΥ/ΜΟΣ
θεοφιλεῖς τῶν ἀνθρώπων
ευλαβεῖς-ΑΙΤ οι-ΑΡΘΡΟ ἀνθρωποι-ΓΕΝ
'ὄπως ταιριάζει στους ευσεβεῖς και ευλαβεῖς'
(**ISOCRATES Orat.** Antidosis) 5-4 B.C.

Εν αντιθέσει με την ποικιλία των συντακτικών σχημάτων που απαντούν στους κλασικούς συγγραφείς, στην μεταγενέστερη Αλεξανδρινή Εποχή καμία ιστορική καταγραφή δεν ανευρίσκεται στην βάση δεδομένων.

Η επόμενη ιστορική περίοδος εκείνη της Ελληνορωμαϊκής Εποχής, παρουσιάζει πληθώρα μαρτυριών στις οποίες το απρόσωπο (προσέκει) συντάσσεται με μη παρεμφατικό ρηματικό όρο και με δοτική προσωπική. Χαρακτηριστικό παράδειγμα δομής είναι η:

31. μετατίθεσθαι και μεταγινώσκειν
να αλλάξει γνώμη-ΑΠΡΦ και-ΣΥ/ΜΟΣ να μετανοήσει-ΑΠΡΦ

προσῆκει ἀνδρὶ ἀγαθῷ
ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ ἀντρας-ΔΟΤ συνετός-ΔΟΤ
‘στον συνετό άνθρωπο ταιριάζει η μεταστροφή και η μετάνοια’
(**MAXIMUS Soph.** *Dialexeis*) A.D. 2

Μόλις (6) στους (8) συνολικά συγγραφείς της συγκεκριμένης περιόδου συντάσσουν το απρόσωπο με το προαναφερθέν συντακτικό σχήμα.

Συνεχίζοντας με τις ιστορικές μαρτυρίες που απαντούν στην Πρώιμη Βυζαντινή Εποχή, σημείο άξιο παρατήρησης αποτελεί το γεγονός ότι όλα τα συντακτικά περιβάλλοντα της εν λόγω περιόδου ταυτίζονται με εκείνα της Κλασικής. Ειδικότερα, το πλέον σύνηθες συντακτικό σχήμα που επιτάσσει την παρουσία απαρεμφάτου και ενίοτε δομικού όρου σε αιτιατική πτώση συνυπάρχει με λιγότερο συχνόχρηστα δομικά σχήματα.

Οι πρώιμοι βυζαντινοί συγγραφείς συντάσσουν κατά το ήμισυ (8/16) το απρόσωπο τροπικό (προσῆκει) με δοτική προσωπική και απαρέμφατο, αλλά δεν ελλείπουν και εκείνοι που παραλείπουν τον μη παρεμφατικό ρηματικό όρο (5/16).

Σε αυτό το πλαίσιο, αξίζει να επισημανθεί ότι όπως και στην Κλασική Εποχή μαρτυρούνται συντακτικές δομές με προσωπική σύνταξη. Συγκεκριμένα, σε συγγράμματα (4) μόλις βυζαντινών συγγραφέων απαντώνται δομές με δομικό όρο σε ονομαστική πτώση. Το εν λόγω συντακτικό σχήμα επιβιώνει και στους αιώνες της Μέσης Βυζαντινής Εποχής. Ενδεικτικό παράδειγμα δομής αποτελεί:

32. **οὐ** **προσῆκει** **τούτῳ** **ἢ** **βασιλεία**
δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ αυτός-ΔΟΤ η-ΑΡΘΡΟ εξουσία-ΟΝΟΜ

Ῥωμαίων
Ῥωμαῖοι-ΓΕΝ
‘δεν του ταιριάζει η ρωμαϊκή εξουσία’
(**Anna COMNENA Hist.** *Alexias*) A.D. 11-12

στην οποία το απρόσωπο συντάσσεται με δομικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απαρέμφατο (προσωπική σύνταξη). Οι (3) από τους (7) συγγραφείς της συγκεκριμένης περιόδου συντάσσουν το απρόσωπο (προσῆκει) με βάση το προαναφερθέν σχήμα. Ωστόσο, δεν ελλείπουν και τα συντακτικά σχήματα που υπήρχαν από την Κλασική Εποχή.

Αντιθέτως, στην Ύστερη Βυζαντινή Εποχή το πλέον σύνηθες συντακτικό περιβάλλον που επιβιώνει είναι εκείνο που περιέχει μόνο δοτική προσωπική χωρίς την παρουσία απαρεμφάτου. Μία από τις δομές που επιβιώνει την συγκεκριμένη περίοδο είναι η:

33. ὅποσα προσήκει μεγάλως εὐτυχοῦσι
ὅσα-ΑΙΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ υπερβολικά-ΕΠ/ΜΑ ευτυχισμένοι-ΔΟΤ

ἀνδράσιν

άντρες-ΔΟΤ

‘όσα ταιριάζουν στους πολύ ευτυχισμένους άντρες’

(**Nicephorus GREGORAS Hist., Scr. Rerum Nat.** Epistulae) A.D. 13-14

Συμπερασματικά, εξετάζοντας το απρόσωπο τροπικό (προσήκει) διαχρονικά κάποιες ειδικότερες παρατηρήσεις αξίζει να επισημανθούν. Ξεκινώντας από το συντακτικό του περιβάλλον, εξαιρετικά ευρύ είναι το σύνολο των δομικών σχημάτων στα οποία μαρτυρείται. Συγκεκριμένα, ήδη από την περίοδο της Κλασικής Εποχής υπάρχουν ιστορικές καταγραφές τόσο με δομικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη) όσο και με απαρέμφατο (απρόσωπη). Στο δεύτερο συντακτικό περιβάλλον εμπíπτουν όμως πολλές υποκατηγορίες (αποκλίνοντα δομικά σχήματα).

Εν αντιθέσει με την ποικιλία των συντακτικών σχημάτων, η σημασία (Τροπικότητα) του απρόσωπου παραμένει διαχρονικά αμετάβλητη. Το προσωπικό ρήμα εκφράζει κυρίως την έννοια της σημασιολογικής εγγύτητας-ομοιότητας (βλ. 27^η και 28^η δομή). Όταν όμως το εν λόγω λήμμα βρίσκεται σε απρόσωπο συντακτικό περιβάλλον εκφράζει πάντοτε την έννοια της υποχρέωσης. Συγκεκριμένα, σε όλα τα δομικά σχήματα με απρόσωπη σύνταξη η λεξική του σημασία δηλώνει μία εσωτερική ανάγκη. Η ίδια σημασία επιβιώνει σε όλες τις ιστορικές περιόδους. Τα λήμματα της ΝΕΚ που αποδίδουν την σημασία του απρόσωπου είναι τα (ταιριάζει, αρμόζει).

2.1.8 Απρόσωπη τροπική έκφραση **προσηκόν έστιν**

Η αντίστοιχη απρόσωπη έκφραση του τροπικού (προσήκει) είναι η (προσηκόν έστιν), η οποία θα αποτελέσει αντικείμενο ανάλυσης της παρούσας υποενότητας. Η συγκεκριμένη έκφραση δεν είναι αρκετά διαδεδομένη καθώς οι συνολικές μαρτυρίες που απαντούν στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων TLG (Thesaurus Linguae Graecae) ανέρχονται στις (11) και ο αριθμός των συγγραφέων μόλις τους (6).

Οι πρώτες ιστορικές καταγραφές, οι οποίες είναι οι μοναδικές της Κλασικής Εποχής, είναι εκείνες του Ισοκράτη. Τα δύο συντακτικά περιβάλλοντα στα οποία ανευρίσκεται η απρόσωπη έκφραση είναι τα εξής:

34. ὥσπερ **προσηκόν ἐστιν** ἐπαινεῖσθαι τὴν
ὄπως-ΕΠ/ΜΑ ταιριαστό εἶναι-3^ο ΕΝΙΚΟ να δοξαστεῖ-ΑΠΡΦ η-ΑΡΘΡΟ

ἀρετὴν

ἀρετῆ-ΑΙΤ

‘...ὅπως ταιριάζει να δοξαστεῖ η ἀρετῆ’

(**ISOCRATES Orat.** De pace) 5-4 B.C.

35. ὡς **προσηκόν ἐστιν** ἐκατέροις
ὄπως-ΕΠ/ΜΑ ταιριαστό εἶναι-3^ο ΕΝΙΚΟ και οι δύο-ΔΟΤ

‘...ὅπως τους ταιριάζει (και στους δύο)’

(**ISOCRATES Orat.** Ad Alexandrum) 5-4 B.C.

Στην 34^η δομὴ η ἀπρόσωπη ἐκφραση συντάσσεται μόνο με ἀπαρέμφατο ἐνὼ στην 35^η μόνο με δοτικὴ προσωπική.

Οι ἐπόμενες ιστορικές μαρτυρίες ἀπαντοῦν στην Πρώιμη Βυζαντινὴ Ἐποχὴ. Σε αὐτὴν την ιστορική περίοδο μόλις (4) συγγραφεῖς χρησιμοποιοῦν την ἀπρόσωπη ἐκφραση στα ἔργα τους. Ἀνάμεσά τους ἀπαντοῦν συντακτικὰ σχήματα τόσο με ἀπαρέμφατο και ἐνίοτε δομικό ὄρο σε αιτιατική πτώση, ὅσο και ἐκείνες με δοτικὴ προσωπική με εἴτε χωρὶς ἀπαρέμφατο. Ὡστόσο, δεν ελλείπουν και δομές στις ὁποῖες η ἀπρόσωπη ἐκφραση συντάσσεται χωρὶς ἀπαρέμφατο. Μερικές δομές της συγκεκριμένης περιόδου εἶναι:

36. Ποῖον Κύριον **προσηκόν ἐστιν** αἰνεῖν;
ποιος-ΑΙΤ Κύριος-ΑΙΤ ταιριαστό εἶναι-3^ο ΕΝΙΚΟ να δοξολογεῖτε-ΑΠΡΦ
‘ποιόν Θεό (σας) ταιριάζει να δοξολογεῖτε;’
(**ATHANASIUS Theol.** Expositiones in Psalmos) A.D. 4

37. Τοῖς ἀθέοις, οὐκ ἐμοί, **προσηκόν**
οι-ΑΡΘΡΟ ἀθεοι-ΔΟΤ δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ ἐγώ-ΔΟΤ ταιριαστό

ἐστιν αἰσχύνεσθαι

εἶναι-3^ο ΕΝΙΚΟ να ντρέπονται-ΑΠΡΦ

‘στους ἀθεους (περισσότερο) ἀπὸ ὅτι σε ἐμένα η ντροπὴ ταιριάζει’

(**CYRILLUS Alexandrinus Theol.** Expositio in Psalmos) A.D. 4-5

38. ὡς **προσῆκόν ἐστιν**
ὅπως-ΕΠ/ΜΑ ταιριαστό είναι-3^ο ENIKO
'...ὅπως (σας) ταιριάζει'
(**JOANNES CHRYSOSTOMUS Scr. Eccl.** Epistulae 18-242) A.D. 4-5

Παρόλα αυτά, το συντακτικό σχήμα που επιβιώνει κατά την Ύστερη Βυζαντινή Εποχή είναι εκείνο που προϋποθέτει μόνο την παρουσία δοτικής προσωπικής. Ο Νικηφόρος Γρηγοράς στις "Επιστολές" του δεν χρησιμοποιεί κανένα άλλο δομικό σχήμα εκτός από το προαναφερθέν.

Παρακολουθώντας την διαχρονική πορεία της συγκεκριμένης απρόσωπης έκφρασης, αποτελεί κοινή παραδοχή ότι παρά τις ελάχιστες ιστορικές μαρτυρίες τα συντακτικά σχήματα στα οποία ανευρίσκεται φέρουν σημαντικές δομικές αποκλίσεις. Εντούτοις, το μόνο που επιβιώνει είναι εκείνο που επιτάσσει την παρουσία μόνο δοτικής προσωπικής (χωρίς απαρέμφατο). Το εν λόγω συντακτικό μοτίβο υφίστατο και για το απρόσωπο τροπικό (προσῆκει), το οποίο κατά την Ύστερη Βυζαντινή Εποχή μαρτυρείτο κυρίως σε συντακτικές δομές μόνο με δοτική προσωπική.

Σε αυτό το πλαίσιο, αξίζει να επισημανθεί ότι η Τροπικότητα της απρόσωπης έκφρασης είναι ταυτόσημη με εκείνη του απρόσωπου ρήματος (προσῆκει). Τόσο η έκφραση όσο και το λήμμα εξέφραζαν πάντοτε την σημασία της εσωτερικής υποχρέωσης (ηθικής ανάγκης) σε όλα τα συντακτικά περιβάλλοντα.

2.1.9 Απρόσωπα τροπικά ἀρμόττει και ἀρμόζει

2.1.9.1 Απρόσωπο τροπικό ἀρμόττει

Τα δεύτερο λήμμα με παρεμφερή λεξική σημασία είναι το απρόσωπο τροπικό (ἀρμόττει). Το συγκεκριμένο μαρτυρείται σε δύο ετυμολογικά συγγενείς ρηματικούς τύπους, τους (ἀρμόττει) και (ἀρμόζει). Αυτό συμβαίνει διότι προέρχεται από το προσωπικό ρήμα (ἀρμόζω) της Αρχαίας Ελληνικής.

Το τελευταίο εξέφραζε την ένωση-σύνδεση και κατά συνέπεια την διαδικασία της συναρμογής. Συνακόλουθα, το απρόσωπο λήμμα έφερε ως λεξική σημασία εκείνη του ρήματος (ταιριάζω) της ΝΕΚ. Ωστόσο, οι συνολικές ιστορικές καταγραφές που απαντούν στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων TLG (Thesaurus Linguae Graecae) διαφέρουν αριθμητικά από εκείνες των απρόσωπων (πρέπει) και (προσῆκει). Πιο συγκεκριμένα, σε (237) μόλις μαρτυρίες το σύνολο των συγγραφέων προσεγγίζει τους (19).

Σύμφωνα με το λεξικό των (Liddell-Scott-Jones, 1889), το συντακτικό περιβάλλον στο οποίο μαρτυρείται το απρόσωπο (ἀρμόττει) είναι εκείνο που προϋποθέτει την παρουσία απαρεμφάτου και ενίοτε δομικού όρου σε αιτιατική πτώση. Παρόλα αυτά,

στο συγκεκριμένο συντακτικό μοτίβο εμπίπτουν και άλλα δομικά σχήματα τα οποία διαφέρουν σε κάθε ιστορική περίοδο.

Ειδικότερα, ξεκινώντας από τις πρώτες ιστορικές καταγραφές που απαντούν στην Κλασική Εποχή καθίσταται πασιφανές ότι η προσωπική σύνταξη συνυπάρχει με την απρόσωπη. Από τους (5) συνολικά συγγραφείς των κλασικών αιώνων οι (3) συντάσσουν τον εν λόγω ρηματικό τύπο με δομικό όρο σε ονομαστική πτώση. Ενδεικτικά παραδείγματα δομής αποτελούν τα:

39. ὅς ἄν ἄρμόττη καθ'
ο οποίος-ONOM αν-ΣΥ/ΜΟΣ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ κατά-ΠΡΟΘ/ΣΗ

ἕκαστον·
καθένας-ΑΙΤ
‘ο οποίος στον καθένα θα ταίριαζε’
(**ARISTOPHANES Comic.** Aves) 5-4 B.C.

40. τροφή μάλιστα ἄρμόττει τοῖς σώμασι
τροφή-ONOM κυρίως-ΕΠ/ΜΑ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ τα-ΑΡΘΡΟ σώματα-ΔΟΤ
‘τροφή κυρίως ταιριάζει στους (ανθρώπινους) οργανισμούς’
(**ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. Problemata**) 4 B.C.

στα οποία ο ρηματικός τύπος μπορεί να βρίσκεται τόσο σε υποτακτική (39^η δομή), όσο και σε οριστική έγκλιση (40^η δομή). Η σύνταξη και στις δύο δομές είναι προσωπική.

Εκτός από το προαναφερθέν συντακτικό σχήμα, το απρόσωπο τροπικό (ἄρμόττει) την εν λόγω ιστορική περίοδο μαρτυρείται και σε δομές που περιέχουν απαρέμφατο και ενίοτε δομικό όρο σε αιτιατική πτώση. Επιπροσθέτως, ενυπάρχει και σε συντακτικά περιβάλλοντα με δοτική προσωπική και απαρέμφατο όπως και σε εκείνα μόνο με το απρόσωπο. Όλα τα προαναφερθέντα δομικά σχήματα φέρουν απρόσωπη σύνταξη.

Οι επόμενες ιστορικές καταγραφές ανευρίσκονται σε συγγράμματα συγγραφέων της Ελληνορωμαϊκής Εποχής. Ο Μάρκος Αντώνιος Πολέμων και ο Κλήμης ο Αλεξανδρινός συντάσσουν το απρόσωπο ρήμα μόνο με απαρέμφατο. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι το:

41. Ἐνταῦθα δὴ τὸ παροιμιῶδες
εδὼ-ΕΠ/ΜΑ μάλιστα-ΕΜΦ/ΚΟ ΜΟΡΙΟ το-ΑΡΘΡΟ πασίγνωστο-ΑΙΤ

ἐπιφθέγγασθαι **ἀρμόττει**
να φανερώσει-ΑΠΡΦ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ
‘σε αυτό το σημείο το γνωστό τοις πάσι ταιριάζει να φανερώσει’
(**CLEMENS ALEXANDRINUS Theol. Protrepticus**) A.D. 2-3

Το συγκεκριμένο συντακτικό σχήμα συνεχίζει να αποτελεί πρότυπο μοτίβο σύνταξης και στην Πρώιμη Βυζαντινή Εποχή. Ωστόσο, όπως και στην Κλασική Περίοδο, συνυπάρχει με ένα δεύτερο που επιτάσσει την παρουσία δοτικής προσωπικής και απαρεμφάτου και ένα τρίτο που προβλέπει την σύνταξή του χωρίς απαρέμφατο.

Οι (7) από τους (9) συνολικά πρώιμοι βυζαντινοί συγγραφείς το συντάσσουν χωρίς απαρέμφατο και μόλις (3/9) με απαρέμφατο και δομικό όρο σε δοτική πτώση (δοτική προσωπική):

42. ὡς **οὐ** τῆ μιᾶ ὑποστάσει
ὅτι-ΣΥ/ΜΟΣ δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ η-ΑΡΘΡΟ μία-ΔΟΤ ὑπόσταση-ΔΟΤ

ἀρμόττει
ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ
‘ὅτι δεν ταιριάζει στην μία (και μοναδική του) υπόσταση’
(**DIDYMUS CAECUS Scr. Eccl. De trinitate**) A.D. 4

43. αὐτα καὶ ἡμῖν **ἀρμόττει**
αυτά-ΑΙΤ και-ΣΥ/ΜΟΣ εμείς-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ

λέγειν
να ισχυριστούμε-ΑΠΡΦ
‘αυτά μας ταιριάζει να ισχυριστούμε’
(**THEODORETUS Scr. Eccl., Theol. Interpretatio in Psalmos**) A.D. 4-5

Όπως την περίοδο της Κλασικής Εποχής, τοιουτοτρόπως και στην Πρώιμη Βυζαντινή δεν ελλείπουν και εκείνες με προσωπική σύνταξη. Οι (6) από τους (9) συγγραφείς της συγκεκριμένης περιόδου συντάσσουν τον εν λόγω ρηματικό τύπο με δομικό όρο σε ονομαστική πτώση:

44. Τοῦτο ἄρμόττει ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ.
αυτό-ΟΝΟΜ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ ο-ΑΡΘΡΟ Χριστός-ΓΕΝ
'αυτό ταιριάζει στον Χριστό'
(**ATHANASIUS Theol. Quaestiones in scripturam sacram**) A.D. 4

45. Πρὸς τὰς γνώμας τῶν ἀνθρώπων
σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ οι-ΑΡΘΡΟ κρίσεις-ΑΙΤ οι-ΑΡΘΡΟ ἀνθρωποι-ΓΕΝ
ἄρμόττει τὰς ἀντιδόσεις, ᾧ
προσαρμόζεις-2^ο ΕΝΙΚΟ οι-ΑΡΘΡΟ αμοιβές-ΑΙΤ ᾧ -ΚΛΗΤ/ΚΗ ΠΡΟΣΦ/ΣΗ
Δέσποτα.
Δεσπότης- ΚΛΗΤ/ΚΗ ΠΡΟΣΦ/ΣΗ
'στις κρίσεις των ανθρώπων προσαρμόζεις την αμοιβή (τους), Δεσπότη'
(**THEODORETUS Scr. Eccl., Theol. Interpretatio in Psalmos**) A.D. 4-5

Ο ρηματικός τύπος σε δεύτερο ενικό πρόσωπο (ἄρμόττει) απαντάει μόνο σε μία ιστορική μαρτυρία σε έργα του Θεοδώρητου και σε συνδυασμό με παρεμφερείς με την (45^η) δομή αποτελούν τεκμήριο προς ύπαρξη δομικών σχημάτων με προσωπική σύνταξη.

Αντίστοιχα συντακτικά σχήματα ανευρίσκονται και στην Μέση Βυζαντινή Εποχή. Οι δομές με προσωπική σύνταξη συνεχίζουν να μαρτυρούνται, όμως ιστορικά μεταγενέστερες είναι εκείνες που επιτάσσουν την απουσία παρεμφάτου:

46. ὅπου ἐκάστω ἄρμόττει
ὅπου-ΕΠ/ΜΑ καθένας-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ
'όπου ταιριάζει στον καθένα'
(**Nicephorus GREGORAS Hist., Scr. Rerum Nat. Epistulae**) A.D. 13-14

2.1.9.2 Απρόσωπο τροπικό ἄρμόζει

Ο δεύτερος ρηματικός τύπος του προσωπικού λήμματος (ἄρμόζω) ο οποίος συνιστά πυρήνα μελέτης της παρούσας υποενότητας είναι το απρόσωπο τροπικό (ἄρμόζει).

Το σύνολο των ιστορικών καταγραφών ποικίλλει ριζικά από εκείνο του ρηματικού τύπου (ἄρμόττει), καθώς ανέρχεται στις (128) σε συγγράμματα μόλις (21) συγγραφέων.

Οι πρώτες μαρτυρίες απαντούν σε έργα των κλασικών συγγραφέων. Συγκεκριμένα, κατά την Κλασική Εποχή (2) μόνο συγγραφείς χρησιμοποιούν το απρόσωπο τροπικό

στα συγγράμματά τους. Το πιο σύνθητες συντακτικό σχήμα είναι εκείνο που επιτάσσει την παρουσία απαρεμφάτου και ενίοτε δομικού όρου σε αιτιατική πτώση. Ωστόσο, συνυπάρχει με ένα δεύτερο που προϋποθέτει την απουσία του:

47. ἔναι δ' ἀνάπαλιν ἴσως
να πηγαίνουμε-ΑΠΡΦ ἐξάλλου-ΜΟΡΙΟ ἀντίθετα-ΕΠ/ΜΑ ἀσφαλῶς-ΕΠ/ΜΑ
ἀρμόζει πρὸς μὲν τοὺς
ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ αφενός-ΣΥ/ΜΟΣ οἱ-ΑΡΘΡΟ
ἀτυχοῦντας προθύμως
δυστυχεῖς-ΑΙΤ πρόθυμα-ΕΠ/ΜΑ
'ἀντίθετα ταιριάζει ἀσφαλῶς να πηγαίνουμε στις δυστυχίες των φίλων μας
πρόθυμα'
(**ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil.** Ethica Nicomachea) 4
B.C.

48. οὐ γὰρ ταῦτα **ἀρμόζει** θεοῖς
δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ διότι-ΣΥ/ΜΟΣ αὐτὰ-ΑΙΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ θεοί-ΔΟΤ
καὶ ἀνθρώποις, οὐδ' ἐν ἱερῶ
καὶ-ΣΥ/ΜΟΣ ἀνθρωποι-ΔΟΤ οὔτε-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ ναός-ΔΟΤ
καὶ τάφῳ.
καὶ-ΣΥ/ΜΟΣ τάφος-ΔΟΤ
'γιατί δεν ταιριάζουν τα ἴδια πράγματα σε θεούς και ανθρώπους, σ' ἕναν ναό
και σ' ἕναν τάφο'
(**ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil.** Ethica Nicomachea) 4
B.C.

Εκτός από την ύπαρξη συντακτικών δομών με απρόσωπη σύνταξη υπάρχουν και εκείνες με δομικό όρο σε ονομαστική πτώση:

49. οὐ πάση δ' ἡλικία τὸ
δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ κάθε-ΔΟΤ αφενός-ΣΥ/ΜΟΣ ηλικία-ΔΟΤ το-ΑΡΘΡΟ

πάθος **ἀρμόζει**, **ἀλλὰ** **τῆ** **νέα.**
πάθος-ONOM ταιριάζει-3^ο ENIKO ἀλλά-ΣΥ/ΜΟΣ η-ΑΡΘΡΟ νεανική-ΔΟΤ
‘το πάθος πάντως (αυτό) δεν ταιριάζει σε κάθε ηλικία, αλλά μόνο στη
νεανική’
(**ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil.** Ethica Nicomachea) 4
B.C.

Το τελευταίο δομικό σχήμα αποτελεί το πρότυπο μοτίβο σύνταξης και στην Ελληνορωμαϊκή Εποχή. Όλοι οι συγγραφείς της συγκεκριμένης περιόδου συντάσσουν τον εν λόγω ρηματικό τύπο (ἀρμόζει) με δομικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη). Αντιθέτως, οι απρόσωπες δομές καθίστανται εξαιρετικά περιθωριακές. Το μοναδικό συντακτικό περιβάλλον στο οποίο μαρτυρούνται φέρει μόνο το απρόσωπο τροπικό.

Στην μεταγενέστερη Πρώιμη Βυζαντινή Εποχή το δομικό τους περιβάλλον δεν υφίσταται κάποια μεταβολή. Πιο συγκεκριμένα, κυρίαρχο μοτίβο σύνταξης αποτελεί εκείνο που επιτάσσει την παρουσία συντακτικού όρου σε ονομαστική πτώση. Οι (11) από τους (14) συνολικά πρώιμοι βυζαντινοί συγγραφείς συντάσσουν τον εν λόγω ρηματικό τύπο με προσωπική σύνταξη.

Εντούτοις, δεν ελλείπουν και δομές με απρόσωπη σύνταξη. Από αυτές υψηλότερη συχνότητα παρουσιάζουν εκείνες που περιέχουν απαρέμφατο και ενίοτε δομικό όρο σε αιτιατική πτώση. Ωστόσο, μαρτυρούνται και εκείνες που προϋποθέτουν την παρουσία μόνο του απρόσωπου. Τα δύο προαναφερθέντα συντακτικά σχήματα συνυπάρχουν και στην περίοδο της Κλασικής Εποχής. Το μόνο νέο συντακτικό περιβάλλον που μαρτυρείται το απρόσωπο τροπικό είναι εκείνο που επιτάσσει την παρουσία δοτικής προσωπικής και απαρεμφάτου. Οι (3/14) συγγραφείς της συγκεκριμένης περιόδου συντάσσουν το απρόσωπο με βάση αυτό το δομικό σχήμα:

50. Οὔτε **γὰρ** **τῷ** **Ἀσάφ** οὔτε
οὔτε-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ διότι-ΣΥ/ΜΟΣ ο-ΑΡΘΡΟ Ἀσάφ-ΔΟΤ οὔτε-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ

τῷ **Δαυὶδ** **ἀρμόζει** ταῦτα **λέγειν.**
ο-ΑΡΘΡΟ Δαυίδ-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ENIKO αὐτά-ΑΙΤ να ισχυριστεί-ΑΠΡΦ
‘διότι οὔτε στον Ἀσάφ οὔτε στον Δαυίδ ταιριάζει να τα ισχυριστεί’
(**EUSEBIUS Scr. Eccl., Theol.** Commentaria in Psalmos) A.D. 4

Σε αυτό το πλαίσιο αξίζει να επισημανθεί ότι οι τελευταίες ιστορικές καταγραφές μαρτυρούνται κατά την Μέση Βυζαντινή Εποχή. Το σύνολο των συγγραφέων εγγίζει μόλις τους (3) ενώ το πλήθος των συντακτικών σχημάτων είναι αρκετά περιορισμένο.

Η πλειονότητα των συγγραφέων συντάσσει το απρόσωπο τροπικό (άρμόζει) με δομικό όρο σε ονομαστική πτώση. Η προσωπική σύνταξη είναι η μόνη που επιβιώνει στους μέσους βυζαντινούς αιώνες:

51. ἢ δὲ ἄρμονία τὸ πλῆθος
η-ΑΡΘΡΟ εξάλλου-ΣΥ/ΜΟΣ ομόνοια-ΟΝΟΜ το-ΑΡΘΡΟ πλήθος-ΑΙΤ

άρμόζει·

ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘η ομόνοια εξάλλου στο πλήθος ταιριάζει’

(Michael PSELLUS Epist., Hagiogr, Phil., Polyhist, Theol. De omnifaria doctrina) A.D. 11

Συνοψίζοντας, τα απρόσωπα τροπικά (ἀρμόττει) και (άρμόζει) φέρουν μία ποικιλία κοινών συντακτικών χαρακτηριστικών. Συγκεκριμένα, το δομικό τους περιβάλλον ως επί το πλείστον προϋποθέτει συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη). Αντιθέτως, οι απρόσωπες δομές παρουσιάζουν μικρότερα ποσοστά ιστορικών καταγραφών. Από αυτές, τα δομικά σχήματα που επιβιώνουν στην Μέση Βυζαντινή Εποχή περιέχουν μόνο το απρόσωπο δίχως την ύπαρξη απαρεμφάτου.

Περνώντας στην σημασία του συγκεκριμένου λήμματος, μερικές ειδικότερες παρατηρήσεις αναδύονται. Ειδικότερα, ανεξάρτητα από το συντακτικό του περιβάλλον η Τροπικότητα δεν μεταβάλλεται. Σε δομές τόσο με προσωπική όσο και με απρόσωπη σύνταξη εκφράζει πάντοτε μία εσωτερική ανάγκη. Η Τροπικότητα του συγκεκριμένου λήμματος είναι Δεοντική, αλλά η υποχρέωση εκλαμβάνεται περισσότερο ως ηθική (εσωτερική) παρά εξωτερικά επιβαλλόμενη. Η συγκεκριμένη σημασία παραμένει αναλλοίωτη σε όλες τις ιστορικές περιόδους και προσιδιάζει κατά το μάλλον ή ήττον εκείνη του λήμματος (ταιριάζει) της ΝΕΚ.

2.1.10 Απρόσωπο τροπικό *ἐπέοικε*

Το λήμμα (*ἐπέοικε*) φέρει κοινά συντακτικά και σημασιολογικά χαρακτηριστικά με τα απρόσωπα τροπικά γι' αυτό εντάσσεται στην συγκεκριμένη κατηγορία ρημάτων και εκφράσεων.

Σύμφωνα με το λεξικό των (Liddell-Scott-Jones, 1889) ετυμολογείται εκ του προσωπικού λήμματος (ἔοικα) της Αρχαίας Ελληνικής, διαφέρει όμως από αυτό στην λεξική του σημασία. Πιο συγκεκριμένα, το προσωπικό λήμμα καθώς και η έκφραση (ὡς ἔοικε) έφεραν την σημασία τόσο της αποκάλυψης-εμφάνισης όσο και της ομοιότητας. Αντίθετα, το λήμμα (*ἐπέοικε*) έφερε μία ειδικότερη σημασία η οποία θα αποτελέσει αντικείμενο μελέτης της παρούσας υποενότητας.

Οι συνολικές ιστορικές του μαρτυρίες ανέρχονται στις (28) ενώ ο αριθμός των συγγραφέων μόλις τους (5). Η πλειονότητα αυτών συντάσσεται με απαρέμφατο και ενίοτε δομικό όρο σε αιτιατική πτώση. Ωστόσο, δεν ελλείπουν δομές στις οποίες το απαρέμφατο προϋποθέτει την ύπαρξη δοτικής προσωπικής.

Ξεκινώντας από τις συντακτικές δομές των ομηρικών επών (Γεωμετρική Εποχή), πληθώρα συντακτικών σχημάτων απαντάει την συγκεκριμένη περίοδο. Ανάμεσά τους βρίσκονται δομές που εμπίπτουν στα προαναφερθέντα δομικά σχήματα, αλλά συνυπάρχουν με εκείνες που επιτάσσουν την ύπαρξη μόνο του απρόσωπου. Ενδεικτικά παραδείγματα είναι τα:

52. ἄς ἐπέουκε δικασπόλον ἄνδρ'
οἱ οἱοῖες-ΑΙΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ δικαστής-ΑΙΤ άντρας-ΑΙΤ

ἀλεγύνειν.

να φροντίζει-ΑΠΡΦ

‘όπως ταιριάζει να επιμελείται αυτός που δίκαια κρίνει’

(**HOMERUS Epic.** Odyssea) 8 B.C.

53. σφῶϊν μέν τ'
εσεῖς-ΔΥΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΔΟΤ αφενός-ΣΥ/ΜΟΣ και-ΣΥ/ΜΟΣ

ἐπέουκε μετὰ πρώτοισιν ἔοντας

ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ με-ΠΡΟΘ/ΣΗ πρώτοι-ΔΟΤ παρευρισκόμενοι-ΑΙΤ

ἑστάμεν

να σταθείτε-ΑΠΡΦ

‘και να σταθείτε σας ταίριαζε στην πρώτη τάξη (με τους πρώτους)’

(**HOMERUS Epic.** Ilias) 8 B.C.

54. ὡς ἐπέουκεν,
ὅπως-ΣΥ/ΜΟΣ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘όπως ταιριάζει’

(**HOMERUS Epic.** Odyssea) 8 B.C.

Οι εν λόγω απρόσωπες δομές συνυπάρχουν με εκείνες που φέρουν δομικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη). Το τελευταίο συντακτικό σχήμα εξακολουθεί να υφίσταται και σε δομικά περιβάλλοντα της μεταγενέστερης Ελληνορωμαϊκής Εποχής (ιστορικές μαρτυρίες ελλείπουν από τους κλασικούς αιώνες). Ο συγγραφέας Απολλώνιος ο Δύσκολος συντάσσει το συγκεκριμένο λήμμα με δομικό όρο σε ονομαστική πτώση:

55. ὅστις οἷ τ' ἐπέοικεν
ο οποίος-ΟΝΟΜ αυτός-ΔΟΤ και-ΣΥ/ΜΟΣ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ
'και ο οποίος του πρέπει/ταιριάζει'
(**APOLLONIUS DYSCOLUS Gramm.** De constructione) A.D. 2

Αντιθέτως, την περίοδο της Πρώιμης Βυζαντινής Εποχής ποικίλα είναι τα συντακτικά σχήματα που μαρτυρούνται. Στην πλειονότητά τους το απρόσωπο (ἐπέοικε) συντάσσεται με δοτική προσωπική χωρίς απαρέμφατο:

56. ἐπέοικε πτωχῶ πλουσίαν ταφήν
ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ φτωχός-ΔΟΤ πολυτελής-ΑΙΤ νεκρική τελετή-ΑΙΤ
'του ταιριάζει (στον φτωχό) πολυτελής νεκρική τελετή'
(**JOANNES CHRYSOSTOMUS Scr. Eccl.** In synaxim archangelorum) A.D.
4-5

Η 56^η δομή στερείται μη παρεμφατικού ρηματικού όρου και σε συνδυασμό με την παρουσία δομών με προσωπική σύνταξη (βλ. 55^η δομή) αποτελεί τεκμήριο της εξέλιξης που υφίσταται η γλώσσα στο συντακτικό επίπεδο.

Ολοκληρώνοντας με την διαχρονική προσέγγιση του απρόσωπου τροπικού (ἐπέοικε) αξίζει να επισημανθεί ότι παρά την πληθώρα των συντακτικών του περιβαλλόντων φέρει πάντοτε την σημασία της υποχρέωσης. Η τελευταία συμπίπτει σημασιολογικά με εκείνη των απρόσωπων (προσθήκει) και (ἀρμόττει) καθώς η ανάγκη είναι εσωτερική.

2.1.11 Απρόσωπο τροπικό ἐπαμμένει

Λήμμα με παρεμφερή λεξική σημασία φέρει και το απρόσωπο τροπικό (ἐπαμμένει). Το συγκεκριμένο λήμμα είναι εκείνο με τις λιγότερες ιστορικές μαρτυρίες. Ειδικότερα, στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων TLG μαρτυρούνται μόλις (2) ιστορικές καταγραφές:

57. ὅ τι μ' ἐπαμμένει παθεῖν·
ὅτι-ΣΥ/ΜΟΣ εγώ-ΑΙΤ απομένει-3^ο ΕΝΙΚΟ να πάθω-ΑΙΠΦ
'(φανέρωσέ μου)...τι απομένει/ταιριάζει να πάθω'
(**AESCHYLUS Trag.** Prometheus vincetus) 6-5 B.C.

58. οὗ σφιν κακῶν ὕψιστ' ἐπαμμένει
εδῶ-ΕΠ/ΜΑ αυτοί-ΔΟΤ συμφορές-ΓΕΝ μέγιστες-ΓΕΝ απομένει-3^ο ΕΝΙΚΟ

παθεῖν,

να πάθουν-ΑΠΡΦ

‘κι εδῶ (εἶναι) η χειρότερη που τους απομένει/ταιριάζει να πάθουν συμφορά,’

(**AESCHYLUS Trag.** Persae) 6-5 B.C.

Και οι δύο δομές προέρχονται από συγγράμματα του τραγικού Αισχύλου. Το διακριτικό χαρακτηριστικό που τις διαφοροποιεί είναι το συντακτικό τους περιβάλλον. Στην 57^η το απρόσωπο (ἐπαμμένει) συντάσσεται μόνο με απαρέμφατο, ενώ στην 58^η με δοτική προσωπική και απαρέμφατο.

Οι δύο ιστορικές μαρτυρίες είναι οι μόνες που απαντούν στην βάση δεδομένων καθώς το συγκεκριμένο λήμμα ετυμολογείται εκ του ποιητικού ἐπαμμένω της Αρχαίας Ελληνικής. Η λεξική σημασία του τελευταίου εξέφραζε την αναμονή (περιμένω, αναμένω) εν αντιθέσει με το απρόσωπο το οποίο έφερε κυρίως μεταφορική σημασία (βλ. 57^η και 58^η δομή). Ωστόσο, και στις δύο απρόσωπες δομές η Τροπικότητα είναι Δεοντική καθώς η αναγκαιότητα-υποχρέωση εξαρτάται από τις εξωτερικές περιστάσεις.

2.1.12 Απρόσωπη τροπική έκφραση **ἀναγκαῖόν ἐστι**

Στην παρούσα υποενότητα όπως και στις επόμενες, αντικείμενο ανάλυσης θα αποτελέσει η διαχρονική προσέγγιση (3) απρόσωπων τροπικών εκφράσεων οι οποίες εκφράζουν αναγκαιότητα. Η πρώτη από αυτές είναι η έκφραση (ἀναγκαῖόν ἐστι).

Για την συγκεκριμένη έκφραση το σύνολο των ιστορικών καταγραφών ανέρχεται μόλις στις (61) ενώ ο αριθμός των συγγραφέων τους (20). Η απουσία πληθώρας συγγραφέων αιτιολογεί την απουσία τους από αρκετές ιστορικές περιόδους.

Ξεκινώντας από τις πρώτες ιστορικές μαρτυρίες που απαντούν σε συγγράμματα κλασικών συγγραφέων, καθίσταται εύλογη η παρατήρηση ότι ανευρίσκονται σε τρία συντακτικά περιβάλλοντα. Το πιο σύνθηρες είναι εκείνο που προϋποθέτει την ύπαρξη απαρεμφάτου και ενίοτε δομικού όρου σε αιτιατική πτώση. Χαρακτηριστικό παράδειγμα δομής είναι η:

59. τὴν παιδείαν ἔστιν ἀναγκαῖον ἐτέραν
η-ΑΡΦΡΟ εκπαίδευση-ΑΙΤ είναι ανάγκη-3^ο ΕΝΙΚΟ διαφορετική-ΑΙΤ

εἶναι

να εἶναι-ΑΙΡΦ

‘επιβάλλεται ο τρόπος εκπαίδευσης να διαφέρει’

(**ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil.** Politica) 4 B.C.

Στους αιώνες της Κλασικής Εποχής, εκτός από το συγκεκριμένο δομικό μοτίβο υπάρχουν λιγότερο συχνόχρηστα συντακτικά σχήματα που επιτάσσουν α) την ύπαρξη δοτικής προσωπικής και απαρεμφάτου και β) την απουσία απαρεμφάτου (δομές μόνο με την απρόσωπη έκφραση).

Τα εν λόγω δομικά σχήματα επιβιώνουν και στην Αλεξανδρινή και Ελληνορωμαϊκή Εποχή. Η μόνη διαφορά είναι ότι υπάρχουν περισσότερες συντακτικές δομές που περιέχουν δοτική προσωπική και απαρέμφατο:

60. **ἀναγκαῖόν ἐστι** τοῖς σοφοῖς μανθάνειν
ανάγκη εἶναι-3^ο ENIKO οἱ-ΑΡΘΡΟ ευφυεῖς-ΔΟΤ να μάθουν-ΑΙΡΦ

γράμματα

γράμματα-ΑΙΤ

‘τους ταιριάζει (στους ευφυείς) να μορφωθούν’

(**EPICURUS Phil.** Deperditorum librorum reliquiae) 4-3 B.C

Παρεμφερή συντακτικά μοτίβα συνυπάρχουν και κατά την Πρώιμη και Μέση Βυζαντινή Εποχή. Ωστόσο, αξίζει να επισημανθεί ότι η πλειονότητα των δομών που επιβιώνουν συντάσσονται α) μόνο με απαρέμφατο και β) μόνο με την απρόσωπη έκφραση:

61. ὅπερ **ἀναγκαῖον ἐστὶν**
το ὁποῖο-ΑΙΤ ανάγκη εἶναι-3^ο ENIKO

‘...το οποίο επιβάλλεται’

(**Michael PSELLUS Epist, Hagiogr, Phil., Polyhist, Theol.** De omnifaria doctrina) A.D. 11

2.1.13 Απρόσωπη τροπική έκφραση **ἀνάγκη ἐστὶ**

Η δεύτερη απρόσωπη τροπική έκφραση με σημασία αναγκαιότητας είναι η (ἀνάγκη ἐστὶ). Ο αριθμός των αντίστοιχων συγγραφέων ανέρχεται στους (8) σε σύνολο μόλις (20) ιστορικών καταγραφών.

Οι μόνες ιστορικές περιόδους στις οποίες μαρτυρείται είναι αυτή των κλασικών χρόνων καθώς και εκείνη της Πρώιμης Βυζαντινής Εποχής. Ειδικότερα, τα συντακτικά σχήματα της Κλασικής Εποχής συμπίπτουν με εκείνα της απρόσωπης έκφρασης (ἀναγκαῖόν ἐστι). Το πρότυπο συντακτικό μοτίβο είναι εκείνο που προβλέπει την σύνταξη της με απαρέμφατο και ενίοτε δομικό όρο σε αιτιατική πτώση, συνυπάρχει όμως με ένα δεύτερο που προϋποθέτει την ύπαρξη δοτικής προσωπικής και ένα τρίτο που επιτάσσει την απουσία απαρεμφάτου.

Το πρότυπο καθώς και το τρίτο δομικό σχήμα είναι εκείνα που επιβιώνουν στην Πρώιμη Βυζαντινή Εποχή. Ενδεικτικά είναι τα παραδείγματα:

62. οὕτω και ὑμᾶς **ἀνάγκη ἐστὶ**
τοιουτοτρόπως-ΕΠ/ΜΑ και-ΣΥ/ΜΟΣ εσείς-ΑΙΤ ἀνάγκη εἶναι-3^ο ΕΝΙΚΟ
πληρωθῆναι τῆς τιμωρίας
να υποστείτε-ΑΠΡΦ η-ΑΡΘΡΟ τιμωρία-ΓΕΝ
'τοιουτοτρόπως σας επιβάλλεται να υποστείτε την τιμωρία'
(**JOANNES CHRYSOSTOMUS Scr. Eccl.** Fragmenta in Jeremiam) A.D. 4-5

63. ἀντὶ τοῦ, **ἀνάγκη ἐστίν·**
ἀντί-ΠΡΟΘ/ΣΗ το-ΑΡΘΡΟ ἀνάγκη εἶναι-3^ο ΕΝΙΚΟ
'...ἀπὸ το να επιβάλλεται'
(**JOANNES CHRYSOSTOMUS Scr. Eccl.** In Acta apostolorum) A.D. 4-5

2.1.14 Απρόσωπη τροπική έκφραση **ἀναγκαίως ἔχει**

Η τρίτη και τελευταία προς μελέτη απρόσωπη τροπική έκφραση είναι η (ἀναγκαίως ἔχει). Οι συνολικές ιστορικές καταγραφές που απαντούν στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων TLG (Thesaurus Linguae Graecae) ανέρχονται στις (19) σε συγγράμματα (8) μόλις συγγραφέων.

Η πρώτη ιστορική περίοδος στην οποία σημειώνεται η πλειονότητα των ιστορικών μαρτυριών είναι εκείνη της Κλασικής Εποχής. Οι κλασικοί συγγραφείς χρησιμοποιούν ως πρότυπο συντακτικό σχήμα εκείνο που επιτάσσει την παρουσία μόνο απαρεμφάτου. Ωστόσο, όπως και στις δύο προηγούμενες εκφράσεις, το απαρέμφατο σε κάποιες δομές συντάσσεται και με δοτική προσωπική. Δεν ελλείπουν όμως και εκείνες που περιέχουν μόνο την απρόσωπη έκφραση (χωρίς απαρέμφατο).

Η δεύτερη και τελευταία ιστορική περίοδος στην οποία ανευρίσκονται ιστορικές καταγραφές είναι η Μέση Βυζαντινή Εποχή. Το μοναδικό συντακτικό σχήμα που επιβιώνει είναι εκείνο που επιτάσσει μόνο την παρουσία απαρεμφάτου:

64. μέντοι πολλά **ἀναγκαίως ἔχει** πάσχειν
ὁμως-ΣΥ/ΜΟΣ πολλά-ΑΙΤ αναγκαστικά ἔχει-3^ο ΕΝΙΚΟ να πάθει-ΑΠΡΦ
'ὁμως επιβάλλεται να υποφέρει'
(**PHOTIUS Lexicogr., Scr. Eccl., Theol.** Lexicon (E—Ω)) A.D. 9

Σε αυτό το πλαίσιο, σημείο άξιο παρατήρησης αποτελεί το γεγονός ότι οι τρεις απρόσωπες εκφράσεις φέρουν κοινή σημασία (Τροπικότητα). Πιο συγκεκριμένα, εκφράζουν πάντοτε την σημασία της υποχρέωσης και κατά συνέπεια η Τροπικότητά τους είναι Δεοντική.

Παρόλα αυτά, το συντακτικό περιβάλλον στο οποίο μαρτυρούνται υφίσταται επιμέρους σημασιολογικές διαφοροποιήσεις. Όταν η απρόσωπη έκφραση συντάσσεται μόνο με απαρέμφοτο η υποχρέωση εξαρτάται από τις εξωτερικές περιστάσεις. Το ίδιο συμβαίνει και όταν ελλείπει το απαρέμφοτο σε δομές μόνο με την απρόσωπη έκφραση. Και στα δύο δομικά σχήματα η αναγκαιότητα είναι εξωτερικά επιβαλλόμενη. Ενδεικτικά παραδείγματα είναι η (57^η, 59^η, 61^η και 62^η) δομή. Το αντίστοιχο λήμμα της ΝΕΚ είναι το (επιβάλλεται).

Εν αντιθέσει με τα προαναφερθέντα δομικά σχήματα, όταν η απρόσωπη έκφραση συντάσσεται με δοτική προσωπική και απαρέμφοτο η υποχρέωση εκλαμβάνεται ως εσωτερική ανάγκη. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η 58^η δομή. Το λήμμα (ταιριάζει) της ΝΕΚ αποδίδει πιστότερα την λεξική σημασία των τριών απρόσωπων εκφράσεων.

Συμπερασματικά, το σύνολο των απρόσωπων τροπικών λημμάτων και εκφράσεων τα οποία έχουν μελετηθεί ως αυτό το σημείο φέρουν ένα κοινό σημασιολογικό χαρακτηριστικό. Κοινό τους γνώρισμα είναι ότι έχουν Δεοντική Τροπικότητα διότι κατά το μάλλον ή ήττον εκφράζουν την ανάγκη-υποχρέωση του υποκειμένου να πραγματοποιήσει μία ενέργεια. Ο βαθμός της αναγκαιότητας υφίσταται όμως μερική απόκλιση. Άλλοτε η υποχρέωση είναι εξωτερικά επιβαλλόμενη και η τροπικότητα είναι ισχυρή και άλλοτε νοείται ως εσωτερική ανάγκη.

Τα επόμενα λήμματα και εκφράσεις διαφέρουν στο είδος της σημασιολογικής τους λειτουργίας. Η έννοια της υποχρέωσης αντικαθίσταται από εκείνη της βεβαιότητας και η Τροπικότητα μεταβάλλεται σε Επιστημική. Σε αυτήν την περίπτωση το σημασιακό φάσμα βρίσκεται ανάμεσα στην υπόθεση και στην ρητά δηλωμένη βεβαιότητα.

2.2.1 Απρόσωπο τροπικό μέλλει

Ένα από τα λήμματα που φέρουν Επιστημική Τροπικότητα είναι το απρόσωπο (μέλλει). Όπως και στις προαναφερθείσες υποενότητες τοιουτοτρόπως και στην

παρούσα, πυρήνα εστίασης θα αποτελέσει τόσο το συντακτικό του περιβάλλον όσο και η λεξική του σημασία.

Το εν λόγω απρόσωπο φέρει (652) ιστορικές καταγραφές στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων TLG (Thesaurus Linguae Graecae), ενώ ο αριθμός των συγγραφέων ανέρχεται τους (45) συνολικά.

Σύμφωνα με το λεξικό των (Liddell-Scott-Jones, 1889) το απρόσωπο (μέλλει) ετυμολογείται εκ του προσωπικού ρήματος (μέλλω) της Αρχαίας Ελληνικής. Το τελευταίο έφερε ως πρωτοτυπική λεξική σημασία εκείνη της πρόθεσης (σκοπεύω, προτίθεμαι). Δευτερεύουσα σημασία του ήταν εκείνη της αναβολής-καθυστέρησης. Από τις προαναφερθείσες λεξικές σημασίες, το απρόσωπο δήλωνε τον σκοπό καθώς εξέφραζε ισχυρή πιθανότητα.

Οι πρώτες μαρτυρίες απαντούν την εποχή σύνθεσης των ομηρικών επών (Γεωμετρική Εποχή) όπως και λίγο αργότερα σε ησιόδεια έργα. Ενδεικτικό παράδειγμα δομής είναι το:

65. οὔτω που Δὶ μέλλει
 τοιουτοτρόπως-ΕΠ/ΜΑ ὅπου-ΕΠ/ΜΑ Δίας-ΔΟΤ πρόκειται-3^ο ΕΝΙΚΟ

 ὑπερμενῆϊ φίλον εἶναι,
 υπερήφανος-ΔΟΤ φιλικό-ΑΙΤ να είναι-ΑΠΡΦ
 ‘στον υπερήφανο Δία πρόκειται να αρέσει’
 (**HOMERUS Epic. Ilias**) 8 B.C.

στην οποία το απρόσωπο συντάσσεται μόνο με μη παρεμφατικό ρηματικό όρο. Το σύνολο των μαρτυριών της συγκεκριμένης ιστορικής περιόδου υπάγονται στο συντακτικό σχήμα της 65^{ης} δομής.

Συνεχίζοντας με τις ιστορικές καταγραφές της Κλασικής Εποχής, παρεμφερή δομικά περιβάλλοντα αναδύονται. Οι κλασικοί συγγραφείς συντάσσουν το απρόσωπο (μέλλει) με το πρότυπο δομικό σχήμα που επιτάσσει την ύπαρξη απαρεμφάτου. Ωστόσο, το προαναφερθέν μοτίβο συνυπάρχει με ένα δεύτερο που περιέχει μόνο το απρόσωπο. Σε συγγράμματα (7) από τους (13) κλασικούς συγγραφείς ανευρίσκονται δομές που εμπίπτουν στο τελευταίο συντακτικό σχήμα. Χαρακτηριστική είναι η δομή:

66. οὐ μὰ Δί’, οὐδέ
 ὄχι-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ μα-ΕΠΙΦ/ΚΟ ΜΟΡΙΟ Δίας-ΚΛΗΤ/ΚΗ οὐτε-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ

γε **μέλλει.**
βέβαια-ΕΜΦ/ΚΟ ΜΟΡΙΟ πρόκειται-3^ο ΕΝΙΚΟ
‘όχι μα τον Δία, δεν πρόκειται’
(**ARISTOPHANES Comic.** Plutus)

Τα δύο δομικά σχήματα εξακολουθούν να συνυπάρχουν και στην μεταγενέστερη Αλεξανδρινή και Ελληνορωμαϊκή Εποχή. Η μόνη διαφορά βρίσκεται στο σύνολο των συγγραφέων της εκάστοτε ιστορικής περιόδου. Επί παραδείγματι, ιστορικές καταγραφές μόνο από συγγράμματα του Επίκουρου ανευρίσκονται στην Αλεξανδρινή Εποχή. Αντίστοιχα, (5) μόλις συγγραφείς χρησιμοποιούν το απρόσωπο τροπικό (μέλλει) στην Ελληνορωμαϊκή Εποχή.

Παρομοίως, προσεγγίζοντας τους αιώνες της Βυζαντινής Εποχής το συντακτικό περιβάλλον δεν φαίνεται να υφίσταται κάποια δομική απόκλιση. Ειδικότερα, σε όλες τις περιόδους της βυζαντινής ιστορίας το πρότυπο συντακτικό σχήμα είναι εκείνο που περιέχει απαρέμφατο και ενίοτε δομικό όρο σε αιτιατική πτώση. Το εν λόγω μοτίβο συνυπάρχει με εκείνο που επιτάσσει την σύνταξη του απρόσωπου δίχως την ύπαρξη απαρεμφάτου.

Τα δυο δομικά σχήματα εξακολουθούν να μαρτυρούνται ως την Μέση Βυζαντινή Εποχή, το μόνο όμως που επιβιώνει κατά τους ύστερους βυζαντινούς αιώνες είναι εκείνο που προβλέπει μόνο την παρουσία απαρεμφάτου:

67. τῶν ζώντων ἀνδρῶν ἀφαιρεῖσθαι
οι-ΑΡΘΡΟ ζωντανοί-ΓΕΝ άντρες-ΓΕΝ να στερήσει-ΑΠΡΦ

μέλλει τὸ ζῆν,
πρόκειται-3^ο ΕΝΙΚΟ το-ΑΡΘΡΟ να ζουν-ΑΠΡΦ
‘πρόκειται να στερήσει από τους ζωντανούς το δικαίωμα στην ζωή’
(**Nicephorus GREGORAS Hist., Scr. Rerum Nat. Epistulae**) A.D. 13-14

Ολοκληρώνοντας με την διαχρονική προσέγγιση του απρόσωπου τροπικού (μέλλει), κάποιες επιμέρους παρατηρήσεις αναδύονται. Ξεκινώντας από το συντακτικό του περιβάλλον, καθίσταται πασιφανές ότι δεν υφίσταται κάποια δομική απόκλιση στην πάροδο των αιώνων. Το πρότυπο συντακτικό σχήμα δεσπόζει από την Γεωμετρική ως την Ύστερη Βυζαντινή Εποχή. Επιπροσθέτως, σημείο άξιο παρατήρησης είναι ότι απουσιάζουν πλήρως οι δομές με δοτική προσωπική.

Σε αυτό το πλαίσιο αναλύοντας την σημασία του, αξίζει να επισημανθεί ότι η έννοια της πιθανότητας παραμένει διαχρονικά αναλλοίωτη. Το απρόσωπο (μέλλει) εξέφραζε μία από τις σημασίες της Επιστημικής Τροπικότητας, ήτοι εκείνη της ισχυρής

πιθανότητας. Σε όλες τις ιστορικές περιόδους η πιθανότητα ήταν συνάρτηση πάντοτε των εξωτερικών περιστάσεων. Το αντίστοιχο λήμμα της NEK που αποδίδει την σημασία του τροπικού (μέλλει) είναι το ρήμα (πρόκειται, είναι γραφτό).

2.2.2 Απρόσωπο τροπικό ἔξεστι

Το δεύτερο προς μελέτη απρόσωπο με Επιστημική Τροπικότητα είναι το λήμμα (ἔξεστι). Το σύνολο των ιστορικών του καταγραφών διαφέρει από εκείνο του λήμματος (μέλλει), καθώς στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων TLG (Thesaurus Linguae Graecae) προσεγγίζει τις (476). Αντίστοιχα, το άθροισμα των συγγραφέων ανέρχεται μόλις στους (47).

Το απρόσωπο τροπικό διαφέρει σημασιολογικά από το προσωπικό ρήμα (ἔξιμι) από το οποίο προέρχεται. Το τελευταίο έφερε τόσο την λεξική σημασία της εκκίνησης (ξεκινάω) όσο και της αποχώρησης (εξέρχομαι, αποσύρομαι). Αντιθέτως, η σημασία του απρόσωπου εξέφραζε την πιθανότητα προς επιτέλεση μίας πράξης. Συνακόλουθα, η Τροπικότητά του ήταν Επιστημική.

Δύο είναι τα προταθέντα συντακτικά περιβάλλοντα μέσα στα οποία μαρτυρείται το απρόσωπο (Liddell-Scott-Jones, 1889). Το πρώτο επιτάσσει την ύπαρξη δοτικής προσωπικής και απαρεμφάτου, ενώ το δεύτερο μόνο εκείνη του απαρεμφάτου. Τα δύο συντακτικά σχήματα ποικίλλουν με βάση την ιστορική περίοδο.

Έχοντας σημείο εκκίνησης τις ιστορικές μαρτυρίες της Κλασικής Εποχής, αξίζει να επισημανθεί ότι οι κλασικοί συγγραφείς στην πλειονότητά τους συντάσσουν το απρόσωπο (ἔξεστι) και με τα δύο δομικά σχήματα. Ενδεικτικά παραδείγματα δομής είναι τα:

68. ἔξεστι τῷ κατηγόρῳ ἐξελέγξαι
είναι δυνατόν-3^ο ENIKO ο-ΑΡΘΡΟ μηνυτής-ΔΟΤ να επιβεβαιώσει-ΑΙΠΦ

ὅτι ἂν βούληται [εἰπεῖν].
ὅσα-ΑΙΤ αν-ΣΥ/ΜΟΣ επιθυμεί-ΕΝΣ να ισχυριστεί-ΑΙΠΦ
‘είναι δυνατόν/ενδέχεται ο μηνυτής να επιβεβαιώσει όσα επιθυμεί να ισχυριστεί’
(ANTIPHON Orat. De choreuta) 5 B.C.

69. ὥστε μετέχειν ἔξεστιν·
επομένως-ΣΥ/ΜΟΣ να λάβετε μέρος-ΑΙΠΦ είναι δυνατόν-3^ο ENIKO
‘είναι δυνατόν/ενδέχεται επομένως να λάβετε μέρος’
(ARISTOPHANES Comic. Plutus) 5-4 B.C.

στις οποίες το απρόσωπο συντάσσεται με δοτική προσωπική και απαρέμφατο (68^η δομή), είτε μόνο με απαρέμφατο (69^η δομή). Ωστόσο δεν ελλείπουν και ιστορικές καταγραφές στις οποίες το απρόσωπο μαρτυρείται χωρίς την ύπαρξη απαρεμφάτου.

Παρόλα αυτά, το δεσπόζον συντακτικό σχήμα τόσο της Κλασικής Εποχής όσο και των μεταγενέστερων ιστορικών περιόδων εξακολουθεί να είναι εκείνο που προϋποθέτει την ύπαρξη δοτικής προσωπικής. Ειδικότερα, κατά την Αλεξανδρινή και Ελληνορωμαϊκή Εποχή μπορεί μεν το σύνολο των συγγραφέων να υφίσταται μία σημαντική ύφεση αλλά το πρότυπο δομικό σχήμα συνεχίζει να σημειώνει τις περισσότερες ιστορικές καταγραφές.

Παρομοίως, κατά την Πρώιμη Βυζαντινή Εποχή το συντακτικό σχήμα που περιέχει δοτική προσωπική και απαρέμφατο είναι το πιο σύνηθες. Οι δομές μόνο με απαρέμφατο και ενίοτε δομικό όρο σε αιτιατική πτώση όπως και εκείνες μόνο με το απρόσωπο εξακολουθούν να υφίσταται αλλά μαρτυρούνται λιγότερο συχνά.

Αντιθέτως, κατά τους αιώνες της Μέσης και Ύστερης Βυζαντινής Εποχής το πρότυπο συντακτικό σχήμα εξακολουθεί να υπάρχει, υφίσταται όμως μερική μεταβολή. Πιο συγκεκριμένα, ιστορικές μαρτυρίες της εν λόγω περιόδου περιέχουν δομές στις οποίες υπάρχει δοτική προσωπική ελλείπει όμως το απαρέμφατο:

70. μόνοις **ἔξεσι** τοῖς ἱερεῦσιν.
μόνοι-ΔΟΤ είναι δυνατόν-3^ο ENIKO οἱ-ΑΡΘΡΟ ἱερεῖς-ΔΟΤ
‘...μόνο στους ἱερεῖς είναι δυνατόν/μπορούν’
(**GEORGIUS Monachus Chronogr.** Chronicon breve (lib. 1-6)) A.D. 9

71. Πάντα μοι **ἔξεσι**
πάντοτε-ΕΠ/ΜΑ εγώ-ΔΟΤ είναι δυνατόν-3^ο ENIKO
‘πάντοτε μου ήταν δυνατόν’
(**NEOPHYTUS INCLUSUS Scr. Eccl.** Testamentum sive Τυπική Διαθήκη)
A.D. 12-13

Η διαχρονική προσέγγιση του απρόσωπου τροπικού (ἔξεσι) καθιστά ιδιαίτερα εύλογη την γενίκευση ότι το συντακτικό του περιβάλλον διαφοροποιείται ριζικά από εκείνο του απρόσωπου (μέλλει). Το κυρίαρχο δομικό σχήμα, το οποίο παραμένει και διαχρονικό, είναι εκείνο που προϋποθέτει την παρουσία δοτικής προσωπικής και απαρεμφάτου. Μόνο κατά την Μέση και Ύστερη Βυζαντινή περίοδο ο μη παρεμφατικός ρηματικός όρος αρχίζει να περιπίπτει σε αχρηστία (70^η και 71^η δομή).

Η εν λόγω δομική εξέλιξη είναι συνάρτηση μίας δεύτερης μεταβολής. Ειδικότερα, η σημασία (Τροπικότητά) του φαίνεται να συνδέεται με το συντακτικό του περιβάλλον.

Το απρόσωπο (ἔξεστι) ως τους μέσους και ύστερους βυζαντινούς αιώνες εξέφραζε την έννοια της πιθανότητας, δήλωνε το ενδεχόμενο γεγονός. Επί παραδείγματι, η 68^η και 69^η δομή εκφράζουν ένα εν δυνάμει γεγονός.

Αντίθετα, σε ιστορικές καταγραφές που φέρουν μόνο δοτική προσωπική (70^η και 71^η δομή) το είδος της Τροπικότητας μεταβάλλεται. Η έννοια της πιθανότητας (Possibility) αντικαθίσταται από εκείνη της δυνατότητας-ικανότητας (Ability). Σε αυτήν την περίπτωση οι περιστάσεις επιτέλεσης του γεγονότος παύουν να είναι εξωτερικές, αλλά ορίζονται από το εκάστοτε υποκείμενο. Συγκεκριμένα, στην 70^η και 71^η δομή το αντικείμενο αναφοράς της δοτικής προσωπικής (ἱερεῦσιν και μοι αντίστοιχα) είναι εκείνο που καθορίζει την εκπλήρωση της ενέργειας. Δομές όπως οι προαναφερθείσες αποτελούν τεκμήριο τόσο σημασιολογικής όσο και δομικής εξέλιξης καθώς η σύνταξη τείνει να μεταβάλλεται σε προσωπική.

2.2.3 Απρόσωπη τροπική έκφραση **ἔξόν ἐστιν**

Η αντίστοιχη έκφραση του απρόσωπου τροπικού (ἔξεστι) είναι η (ἔξόν ἐστιν). Ειδικότερα, (3) μόλις μαρτυρίες απαντούν στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων TLG (Thesaurus Linguae Graecae) σε σύνολο μόλις (2) συγγραφέων. Συνακόλουθα, εύλογα μπορεί να υποθεθεί ότι το σύνολο των ιστορικών περιόδων στις οποίες μαρτυρούνται είναι αρκετά περιορισμένο.

Η πρώτη καταγραφή ανευρίσκεται σε σύγγραμμα του Ιουστίνου Μάρτυρα κατά τους αιώνες της Ελληνορωμαϊκής Εποχής και οι μεταγενέστερες στα χρόνια της Μέσης Βυζαντινής Περιόδου σε έργα του Ιωάννη Δαμασκηνού. Μοναδικά παραδείγματα δομής είναι:

72. ἤς οὐδενὶ ἄλλῳ μετασχεῖν
η οποία-ΓΕΝ κανένας-ΔΟΤ ἄλλος-ΔΟΤ να λάβει μέρος-ΑΠΡΦ

ἔξόν ἐστιν ἢ τῷ πιστεῦντι
δυνατόν εἶναι-3^ο ΕΝΙΚΟ εἴτε-ΣΥ/ΜΟΣ ο-ΑΡΘΡΟ πιστός-ΔΟΤ
'δεν είναι δυνατόν/ενδέχεται κανένας ἄλλος να λάβει μέρος (στην ευχαριστήρια προσευχή) περισσότερο από ότι ο πιστός'
(**JUSTINUS MARTYR Apol.** Apologia) A.D. 2

73. Οὐκ **ἔξόν ἐστι** χωρὶς τοῦ
δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ δυνατόν εἶναι-3^ο ΕΝΙΚΟ δίχως-ΕΠ/ΜΑ ο-ΑΡΘΡΟ

ἐπισκόπου οὔτε βαπτίζειν
ἐπίσκοπος-ΓΕΝ οὔτε-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ να βαφτίσει-ΑΠΡΦ
‘δεν είναι δυνατόν/ ενδέχεται να εκτελέσει το μυστήριο της βάπτισης δίχως
(την παρουσία) επισκόπου’
(**JOANNES DAMASCENUS Scr. Eccl., Theol.** Sacra parallela) A.D. 7-8

στις οποίες η απρόσωπη έκφραση συντάσσεται με δοτική προσωπική και απαρέμφο (72^η δομή) είτε μόνο με απαρέμφο (73^η δομή).

Παρόλα αυτά, σε όλες τις ιστορικές καταγραφές η Τροπικότητα είναι Επιστημική και πάντοτε εκφράζεται η έννοια της πιθανότητας. Εν αντιθέσει με το απρόσωπο τροπικό (ἔξεστι), δεν ανευρίσκεται καμία δομή που να δηλώνει δυνατότητα-ικανότητα.

2.2.4 Απρόσωπο τροπικό **ἔνεστι**

Λήμμα με παρεμφερή λεξική σημασία είναι και το απρόσωπο τροπικό (ἔνεστι) του οποίου το σύνολο των ιστορικών μαρτυριών θα αναλυθούν στην παρούσα υποενότητα.

Ξεκινώντας από την ετυμολογία του, αξίζει να επισημανθεί ότι προέρχεται εκ του προσωπικού ρήματος (ἔνειμι) της Αρχαίας Ελληνικής. Το εν λόγω λήμμα όταν έφερε προσωπική σύνταξη απαντούσε σε Υπαρκτικές Δομές (Existential Constructions). Αντίθετα, όταν μαρτυρείτο στο 3^ο ενικό πρόσωπο και η σύνταξή του ήταν απρόσωπη η λεξική του σημασία διέφερε ριζικά. Ειδικότερα, εξέφρασε την έννοια της πιθανότητας (Probability), μία από τις υποκατηγορίες της Επιστημικής Τροπικότητας.

Εκτός από την συγκεκριμένη διακριτή λεξική σημασία είχε και ιδιαίτερο συντακτικό περιβάλλον. Σε δομές με προσωπική σύνταξη υπήρχε πάντοτε δομικός όρος σε ονομαστική πτώση. Εντούτοις, στις απρόσωπες δομές απαντούσε σε ποικίλα συντακτικά σχήματα. Το πιο σύνηθες από αυτά ήταν εκείνο που προϋπέθετε την ύπαρξη δοτικής προσωπικής και απαρεμφάτου. Ωστόσο, δεν έλειπαν και οι δομές στις οποίες το απρόσωπο τροπικό (ἔνεστι) συντασσόταν μόνο με απαρέμφο (Liddell-Scott-Jones, 1889).

Οι δύο συντάξεις (προσωπική και απρόσωπη) συνυπήρχαν στην πλειονότητα των ιστορικών περιόδων. Άλλωστε, ανάμεσα στις (259) συνολικές καταγραφές οι (50) έφεραν δομικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη).

Ξεκινώντας από τις ιστορικές καταγραφές των ομηρικών επών (Γεωμετρική Εποχή) καθίσταται πασιφανές ότι η μόνη μαρτυρία που απαντάται είναι δομή ύπαρξης:

74. οὐ νυ καὶ ὑμῖν οἴκοι
δεν-APN ΜΟΡΙΟ τώρα-ΕΠ/ΜΑ και-ΣΥ/ΜΟΣ εσεῖς-ΔΟΤ στο σπίτι-ΕΠ/ΜΑ

ἔνεστι γόος... ;
υπάρχει-3^ο ΕΝΙΚΟ λύπη-ΟΝΟΜ
‘τώρα στα σπίτια σας δεν βασιλεύει/(υπάρχει) η λύπη...;’
(**HOMERUS Epic.** Ilias) 8 B.C.

Κοινή σύνταξη φέρουν και οι δομές των Κλασικών αιώνων. Συγκεκριμένα, η πλειονότητα των κλασικών συγγραφέων συντάσσουν το εν λόγω λήμμα με δομικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη). Μόλις (11) στους (14) ακολουθούν το πρότυπο συντακτικό σχήμα.

Οι απρόσωπες δομές φέρουν δοτική προσωπική με είτε χωρίς απαρεμφατικό ρηματικό όρο. Ενδεικτικά παραδείγματα δομής είναι:

75. ἐπιθυμησai ἅλασιν ἀνθρώποις **ἔνεστιν**
να είναι επιθυμητό-ΑΠΡΦ ὅλοι-ΔΟΤ ἄνθρωποι-ΔΟΤ είναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ
‘είναι δυνατόν/ενδέχεται να τους είναι επιθυμητό (σε όλους τους ανθρώπους)’
(**LYSIAS Orat.** Contra Simonem) 5-4 B.C.

76. ὅτι **οὐκ ἔνεστι** τῶν τῆς
ὅτι-ΣΥ/ΜΟΣ δεν-APN ΜΟΡΙΟ ενδέχεται-3^ο ΕΝΙΚΟ οι-ΑΡΘΡΟ η-ΑΡΘΡΟ

πόλεως ἐχθρῶν κρατῆσαι
πόλη-ΓΕΝ ἐχθροί-ΓΕΝ να επικρατήσετε-ΑΠΡΦ
‘ὅτι δεν είναι δυνατόν/ενδέχεται να επικρατήσετε των ἐχθρῶν της πόλης’
(**DEMOSTHENES Orat.** Philippica 3) 4 B.C.

Οι μεταγενέστερες ιστορικές μαρτυρίες είναι εκείνες της Ελληνορωμαϊκής Εποχής. Την δεδομένη ιστορική περίοδο εξακολουθούν να υφίστανται οι Υπαρκτικές Δομές καθώς (2) από τους (7) συνολικά συγγραφείς συντάσσουν το λήμμα (ἔνεστι) με δομικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη). Όλες οι άλλες δομές περιέχουν μόνο απαρέμφατο.

Το πρότυπο δομικό σχήμα (προσωπική σύνταξη) των προγενέστερων αιώνων εξακολουθεί να υφίσταται και στην Πρώιμη και Μέση Βυζαντινή Εποχή. Ωστόσο, δεν ελλείπουν και εκείνες με απρόσωπη οι οποίες μαρτυρούνται μεν λιγότερο συχνά αλλά είναι οι μόνες που επιβιώνουν κατά την Ύστερη Βυζαντινή Εποχή.

Σε αυτό το πλαίσιο, αξίζει να επισημανθεί ότι η λεξική σημασία του απρόσωπου (ἔνεστι) εξαρτάται από το συντακτικό του περιβάλλον. Όταν το λήμμα συντάσσεται με δομικό όρο σε ονομαστική πτώση τότε οι δομές εκφράζουν ύπαρξη και είναι καθαρά προσωπικές. Αντίστοιχα, όταν μαρτυρείται σε δομές με μη παρεμφατικό ρηματικό όρο εκφράζει Πιθανότητα, μία από τις εκδοχές της Επιστημικής Τροπικότητας. Σε αυτήν την περίπτωση η σύνταξη είναι απρόσωπη. Η εν λόγω παρατήρηση χαρακτηρίζει τις ιστορικές μαρτυρίες στο σύνολό τους διαχρονικά.

2.2.5 Απρόσωπο τροπικό **ἐγγίγνεται**

Αντικείμενο μελέτης της παρούσας υποενότητας αποτελεί το απρόσωπο τροπικό (ἐγγίγνεται). Το εν λόγω ρήμα, όπως και τα απρόσωπα (ἐγχωρεῖ) και (παρείκει), φέρουν τις λιγότερες ιστορικές μαρτυρίες των λημμάτων που εκφράζουν Επιστημική Τροπικότητα.

Ξεκινώντας από την ετυμολογία του, κρίνεται σκόπιμο να αναφερθεί ότι προέρχεται από το προσωπικό λήμμα (ἐγγίνομαι). Η κυριολεκτική σημασία του τελευταίου εξέφραζε γέννηση-ύπαρξη γι' αυτό και οι δομές στις οποίες μαρτυρείτο ήταν υπαρκτικές (Existential Constructions). Οι συγκεκριμένες δομές προσέγγιζαν εκείνες του λήμματος (ἔνειμι) οι οποίες έφεραν προσωπική σύνταξη. Αντιθέτως σε εκείνες με απρόσωπη, η λεξική του σημασία εξέφραζε ένα πιθανό προς επιτέλεση γεγονός.

Από τις (52) συνολικές ιστορικές καταγραφές που απαντούν στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων TLG (Thesaurus Linguae Graecae), μόνο οι (5) φέρουν απρόσωπη σύνταξη.

Οι πρώτες μαρτυρίες ανευρίσκονται σε συγγράμματα συγγραφέων της Κλασικής Εποχής, το σύνολο αυτών συντάσσουν το εν λόγω λήμμα με δομικό όρο σε ονομαστική πτώση:

77. ἀγαθῶ δὲ **οὐδεις** περὶ οὐδενὸς
ενάρετος-ΔΟΤ εἰς ἄλλου-ΣΥ/ΜΟΣ κανέννας-ΟΝΟΜ για-ΣΥ/ΜΟΣ κανέννας-ΓΕΝ

οὐδέποτε **ἐγγίγνεται** **φθόνος**
ποτέ-ΕΠ/ΜΑ υπάρχει-3^ο ΕΝΙΚΟ εμπάθεια-ΟΝΟΜ
‘στον ενάρετο (άνθρωπο) καμία εμπάθεια και για κανένα ποτέ δεν υπάρχει’
(**PLATO Phil.** Timaeus) 5-4 B.C.

Εξαίρεση αποτελούν εκείνες στις οποίες το απρόσωπο συντάσσεται με δοτική προσωπική και απαρέμφατο, όσο και εκείνες μόνο με απαρέμφατο. Ενδεικτικό παράδειγμα δομής είναι:

78. ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν ἀρχόντων
ἀπὸ-ΠΡΟΘ/ΣΗ οἱ-ΑΡΘΡΟ καλοὶ-ΓΕΝ στρατηγοὶ-ΓΕΝ

ἐγγίγνεται καὶ τὸ
εἶναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ καὶ-ΣΥ/ΜΟΣ το-ΑΡΘΡΟ

φιλοπονεῖν

να αγαποῦν τον μόχθο-ΑΠΡΦ

‘...εἶναι δυνατόν/ενδέχεται οἱ καλοὶ στρατηγοὶ τον μόχθο να αγαποῦν’

(**XENOPHON Hist.** Oeconomicus) 5-4 B.C

Το πρότυπο συντακτικό σχῆμα που επιτάσσει την ὑπαρξη δομικοῦ ὀρου σε ονομαστική πτώση και ἀπαρεμφάτου εξακολουθεῖ να υφίσταται και στην μεταγενέστερη Ἑλληνορωμαϊκή και Βυζαντινὴ Ἐποχή. Ωστόσο, μόνο εκείνο με δοτική προσωπική και ἀπαρέμφατο επιβιώνει στην Ὑστερη Βυζαντινὴ Ἐποχή:

79. τὰ ἀλλήλων εἰδέναι ἀλλήλοις
τα-ΑΡΘΡΟ ἀμοιβαίος-ΓΕΝ να γνωρίζουν-ΑΠΡΦ ἀμοιβαίος-ΔΟΤ

ἐγγίγνεται.

εἶναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘εἶναι δυνατόν/ενδέχεται να γνωρίζουν (ὄσα συμβαίνουν) μεταξύ τους’

(**Nicephorus GREGORAS Hist., Scr. Rerum Nat.** Epistulae) A.D. 13-14

2.2.6 Ἀπρόσωπο τροπικὸ ἐγχωρεῖ

Το ἀπρόσωπο τροπικὸ (ἐγχωρεῖ), ὅπως και τα προαναφερθέντα λήμματα της ἐνότητας (2.2) φέρουν κοινὴ σημασιολογικὴ λειτουργία, την Ἐπιστημικὴ Τροπικότητα. Ἐντούτοις, το ἐν λόγω λήμμα ὅπως και τα ἐπόμενα διαφέρουν στο σύνολο των ιστορικῶν τους καταγραφῶν. Εἰδικότερα, μόλις (93) ιστορικὲς μαρτυρίες ἀνευρίσκονται σε συγγράμματα (18) συγγραφέων.

Σύμφωνα με το λεξικό των (Liddell-Scott-Jones, 1889), το συγκεκριμένο ἀπρόσωπο ἐτυμολογεῖται ἐκ του προσωπικοῦ λήμματος (ἐγχωρέω) της Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς. Το τελευταῖο ἔφερε την λεξικὴ σημασία της παραχώρησης (ἐπιτρέπω, παρέχω την ἄδεια). Συνακόλουθα, το ἀπρόσωπο τροπικὸ (ἐγχωρεῖ) ἐξέφραζε το ἐν δυνάμει γεγονός γι’ αὐτὸ και οἱ ἀντίστοιχες ἀποδόσεις του στην ΝΕΚ εἶναι (εἶναι δυνατόν, ἐπιτρέπεται).

Ξεκινώντας ἀπὸ τις πρώτες μαρτυρίες της Κλασικῆς Ἐποχῆς, ἀξίζει να σημειωθεῖ ὅτι σε συγγράμματα (3) ἀπὸ τους (6) συνολικά κλασικοὺς συγγραφεῖς το ἀπρόσωπο συντάσσεται με δομικὸ ὀρου σε ονομαστικὴ πτώση. Το συγκεκριμένο συντακτικὸ

σχήμα (προσωπική σύνταξη) συνυπάρχει και με άλλα στα οποία η σύνταξη είναι απρόσωπη. Το περισσότερο σύνηθες ανάμεσά τους είναι εκείνο που επιτάσσει την ύπαρξη δοτικής προσωπικής και απαρεμφάτου. Παρόλα αυτά, δεν ελλείπουν και δομές τόσο μόνο με απαρέμφατο όσο και δίχως την παρουσία αυτού (μόνο με το απρόσωπο). Ενδεικτικά παραδείγματα δομής είναι τα:

80. ὁ χρόνος μὴ ἐγγωρεῖ ...,
ο-ΑΡΘΡΟ χρόνος-ΟΝΟΜ μη-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ επιτρέπει-3^ο ΕΝΙΚΟ
‘ο χρόνος δεν επιτρέπει...’
(**ANTIPHON Orat.** De choreuta) 5 B.C.

81. τῷ μὲν γὰρ ἐσθλῷ
ο-ΑΡΘΡΟ αφενός-ΣΥ/ΜΟΣ διότι-ΣΥ/ΜΟΣ καλός-ΔΟΤ
ἐγγωρεῖ κακῷ γενέσθαι,
εἶναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ κακός-ΔΟΤ να γίνει-ΑΠΡΦ
‘διότι είναι δυνατόν/ επιτρέπεται ο καλός να γίνει κακός’
(**PLATO Phil.** Protagoras) 5-4 B.C.

82. οὐκέτι ἐγγωρεῖ λέγειν.
ὄχι πια-ΕΠ/ΜΑ επιτρέπεται-3^ο ΕΝΙΚΟ να μιλήσεις-ΑΠΡΦ
‘στο εξής δεν είναι δυνατόν/επιτρέπεται να μιλήσεις’
(**PLATO Phil.** Leges) 5-4 B.C.

83. ὥστ’ οὐκέτ’ ἐγγωρεῖ.
ὥστε-ΣΥ/ΜΟΣ ὄχι πια-ΕΠ/ΜΑ επιτρέπεται-3^ο ΕΝΙΚΟ
‘ὥστε στο εξής δεν είναι δυνατόν/επιτρέπεται’
(**DEMOSTHENES Orat.** Philippica 1) 4 B.C.

Παρεμφερή αλλά όχι πανομοιότυπα δομικά σχήματα απαντούν και στην μεταγενέστερη Ελληνορωμαϊκή Εποχή. Η πλειονότητα των συγγραφέων συντάσσουν το απρόσωπο τροπικό (ἐγγωρεῖ) χωρίς απαρέμφατο, ωστόσο δεν ελλείπουν και οι δομές με δομικό ὄρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη). Αντιθέτως, εκείνες με δοτική προσωπική δεν φέρουν καμία ιστορική μαρτυρία.

Συνεχίζοντας με τις ιστορικές καταγραφές της Βυζαντινής Εποχής, καθίσταται άξια αναφοράς η παρατήρηση ότι οι δομές με προσωπική σύνταξη ελλείπουν πλήρως. Οι μόνες που επιβιώνουν φέρουν συνήθως μη παρεμφατικό ρηματικό ὄρο. Ενίοτε όμως αυτός παραλείπεται και μαρτυρούνται δομές μόνο με το απρόσωπο (βλ. 83^η δομή).

Έχοντας ολοκληρώσει την διαχρονική προσέγγιση του απρόσωπου τροπικού (έγχωρεϊ), κάποιες ειδικότερες παρατηρήσεις αξίζει να επισημανθούν. Συγκεκριμένα, όπως και στο λήμμα (ένεστι), η λεξική του σημασία εξαρτάται από το δομικό του περιβάλλον. Όταν το λήμμα συντάσσεται με δομικό όρο σε ονομαστική πτώση η σύνταξη είναι προσωπική και κατά συνέπεια η σημασία του κατά το μάλλον ή ήττον κυριολεκτική (βλ.80^η δομή). Αντιθέτως, σε απρόσωπα δομικά περιβάλλοντα η λεξική σημασία ποικίλλει. Σε αυτήν την περίπτωση το λήμμα φέρει Επιστημική Τροπικότητα, εκφράζει ένα εν δυνάμει γεγονός.

2.2.7 Απρόσωπο τροπικό **παρείκει**

Το απρόσωπο τροπικό (παρείκει) φέρει κοινή λεξική σημασία με το λήμμα (έγχωρεϊ), το οποίο αποτέλεσε αντικείμενο μελέτης της προαναφερθείσας υποενότητας.

Συγκεκριμένα, ετυμολογείται εκ του προσωπικού ρήματος (παρείκω) το οποίο εξέφραζε την σημασία της παραχώρησης (επιτρέπω) όταν μαρτυρείτο σε περιβάλλον προσωπικής σύνταξης. Εντούτοις, σε απρόσωπο δομικό περιβάλλον η λεξική του σημασία προσέγγιζε εκείνη του απρόσωπου (έγχωρεϊ) το οποίο εξέφραζε το εν δυνάμει γεγονός (Επιστημική Τροπικότητα).

Στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων TLG (Thesaurus Linguae Graecae) απαντούν μόλις (2) ιστορικές καταγραφές με το συγκεκριμένο απρόσωπο τροπικό. Ωστόσο, δεν ελλείπουν και εκείνες στις οποίες το απρόσωπο βρίσκεται σε διαφορετική από την Οριστική Έγκλιση. Μόλις (4) μαρτυρίες ανευρίσκονται για τον ρηματικό τύπο (παροίκοι) και (2) για τον (παρείκη).

Οι πρώτες ιστορικές καταγραφές απαντούν στους αιώνες της Κλασικής Εποχής. Οι δύο συντάξεις (προσωπική και απρόσωπη) συνυπάρχουν καθώς μαρτυρούνται δομικά σχήματα του τύπου:

84. οἷσπερ ἄν ὁ θεός
τα ολοία-ΔΟΤ αν- ΥΠΟΘ/ΚΟ ΜΟΡΙΟ ο-ΑΡΘΡΟ Θεός-ΟΝΟΜ

παρείκη,

επιτρέπει-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘τα οποία ο Θεός θα επέτρεπε/έδινε την άδεια’

(**PLATO Phil.** Theaetetus) 5-4 B.C.

85. οὐκέτι **παρείκει** ἐκόντα
ὄχι πια-ΕΠ/ΜΑ επιτρέπεται-3^ο ΕΝΙΚΟ εκούσιος-ΑΙΤ

γε ἀκολάστως ζῆν,
βέβαια-ΕΓΚΛ/ΚΟ ΜΟΡΙΟ έκφυλα-ΕΠ/ΜΑ να ζήσει-ΑΠΡΦ
‘στο εξής δεν θα είναι δυνατόν/επιτρέπεται με την θέλησή του να ζήσει
έκφυλα’
(**PLATO Phil.** Leges) 5-4 B.C.

στα οποία ο ρηματικός τύπος συντάσσεται τόσο με δομικό όρο σε ονομαστική πτώση και συνεπώς προσωπική σύνταξη (84^η δομή) όσο και μόνο με απαρέμφατο (85^η δομή) σε περιβάλλοντα απρόσωπης σύνταξης.

Ωστόσο, το μόνο δομικό σχήμα που επιβιώνει στην Ύστερη Βυζαντινή Εποχή είναι εκείνο που περιέχει μόνο το απρόσωπο:

86. εἰ **παρεῖκοι,**
αν-ΥΠΙΟΘ/ΚΟ ΜΟΡΙΟ επιτρέπεται-3^ο ΕΝΙΚΟ
‘αν είναι δυνατόν/επιτρέπεται’
(**EPHRAEM Aeniensis Hist, Poeta.** Chronicon imperatorum Romanorum)
A.D. 13-14

2.2.8 Απρόσωπη τροπική έκφραση οἷόν τε ἔστι

Στην παρούσα υποενότητα, όπως και στις δύο επόμενες, αντικείμενο ανάλυσης θα αποτελέσει η διαχρονική προσέγγιση τριών απρόσωπων εκφράσεων. Κοινό σημασιολογικό τους χαρακτηριστικό είναι η έννοια της Πιθανότητας (Possibility), υποκατηγορίας της Επιστημικής Τροπικότητας. Η πρώτη από αυτές είναι η απρόσωπη τροπική έκφραση (οἷόν τε ἔστι).

Το σύνολο των ιστορικών καταγραφών που απαντούν στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων TLG (Thesaurus Linguae Graecae) ανέρχονται στις (37) και ο αντίστοιχος αριθμός των συγγραφέων προσεγγίζει τους (10).

Ξεκινώντας από τις πρώτες ιστορικές μαρτυρίες της Κλασικής Εποχής, ποικίλα είναι τα συντακτικά σχήματα τα οποία απαντούν. Από τους (3) συνολικά κλασικούς συγγραφείς, η πλειονότητα αυτών συντάσσουν την απρόσωπη έκφραση μόνο με απαρέμφατο. Μόνο ένας εξ αυτών, ο ιστορικός Ξενοφών συντάσσει την απρόσωπη έκφραση και με δοτική προσωπική:

87. ὅτι οὐχ οἷόν τε ἔστιν
ὅτι-ΣΥ/ΜΟΣ δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ δυνατόν-ΑΙΤ και-ΣΥ/ΜΟΣ είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ

ἐκάστω τῶν πενήτων θύειν
καθένας-ΔΟΤ οι-ΑΡΘΡΟ πένητες-ΓΕΝ να θυσιάσει-ΑΠΡΦ
'ὅτι δεν είναι δυνατόν/ενδέχεται, κάθε ενδεής τελετή θυσίας να
πραγματοποιήσει'
(**XENOPHON Hist. Atheniensium respublica**) 5-4 B.C.

Ωστόσο στην μεταγενέστερη ιστορική περίοδο της Ελληνορωμαϊκής Εποχής, το μοναδικό δομικό σχήμα που επιβιώνει είναι εκείνο που επιτάσσει την ύπαρξη μόνο απαραιτήτου. Καμία συντακτική δομή με την απρόσωπη έκφραση (οἷόν τε ἐστί) δεν φέρει δοτική προσωπική. Ενδεικτικό παράδειγμα δομής είναι:

88. οἷόν τε ἐστίν και
δυνατόν-ΑΙΤ και-ΣΥ/ΜΟΣ είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ και-ΣΥ/ΜΟΣ

ἐγκλίνεσθαι τὴν ἀντωνυμίαν,
να φέρει χαρακτηριστικά κλίσης-ΑΠΡΦ η-ΑΡΘΡΟ αντωνυμία-ΑΙΤ
'...είναι δυνατόν/ενδέχεται η αντωνυμία να φέρει χαρακτηριστικά κλίσης'
(**APOLLONIUS DYSCOLUS Gramm. De constructione**) A.D. 2

Συνεχίζοντας με τις ιστορικές καταγραφές της Βυζαντινής Εποχής, αξίζει να σημειωθεί ότι οι τελευταίες συντακτικές δομές απαντούν στην "Ιστορία" του Μιχαήλ Ατταλειάτη. Ο ιστορικός συντάσσει την απρόσωπη έκφραση χωρίς απαραιτητικό ρηματικό όρο:

89. εἰ οἷόν τε ἐστί,
αν-ΣΥ/ΜΟΣ δυνατόν-ΑΙΤ και-ΣΥ/ΜΟΣ είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ
'αν είναι δυνατόν/ ενδέχεται'
(**Michael ATTALIATES Hist. Historia**) A.D. 11

2.2.9 Απρόσωπη τροπική έκφραση **δυνατόν ἐστί**

Η δεύτερη απρόσωπη έκφραση με κοινή λεξική σημασία με την προαναφερθείσα είναι η (δυνατόν ἐστί). Το σύνολο των ιστορικών καταγραφών με την συγκεκριμένη έκφραση ανέρχεται στις (82) σε συγγράμματα (21) συγγραφέων.

Οι πρώτες μαρτυρίες απαντούν στους αιώνες της Κλασικής Εποχής. Οι κλασικοί συγγραφείς συντάσσουν την απρόσωπη έκφραση κυρίως μόνο με απαραιτήτο. Το εν λόγω πρότυπο συντακτικό μοτίβο ανευρίσκεται στην πλειονότητα των κλασικών συγγραμμάτων. Επί παραδείγματι:

90. **δυνατόν ἐστι** καὶ ἀπὸ πολέμιων
δυνατό ἐίναι-3^ο ENIKO και-ΣΥ/ΜΟΣ ἀπὸ-ΠΡΟΘ/ΣΗ εχθροί-ΓΕΝ

τὴν πόλιν πλουτίζειν.
ἡ-ΑΡΘΡΟ πόλη-ΑΙΤ να ἔχει κέρδος-ΑΠΡΦ
'εἶναι δυνατόν /ενδέχεται ἡ πόλη και ἀπὸ τους εχθρούς (της) να ἔχει κέρδος'
(**XENOPHON Hist.** Memorabilia) 5-4 B.C.

Το συγκεκριμένο δομικό σχῆμα εξακολουθεῖ να υφίσταται και στην μεταγενέστερη Ἑλληνορωμαϊκή Ἐποχή. Ωστόσο, συνυπάρχει με ἓνα δεύτερο που προϋποθέτει τὴν ὑπαρξη μόνο της ἀπρόσωπης ἔκφρασης. Μόλις (3) ἀπὸ τους (4) συνολικά συγγραφείς της συγκεκριμένης περιόδου συντάσσουν τὴν ἀπρόσωπη ἔκφραση χωρὶς ἀπαρέμφατο:

91. εἰ **δυνατόν ἐστι**,
αν-ΣΥ/ΜΟΣ δυνατό ἐίναι-3^ο ENIKO
'αν ἐίναι δυνατόν /ενδέχεται'
(**ORIGENES Theol.** Exhortatio ad martyrium) A.D. 2-3

Εντούτοις, τὸ μοναδικό δομικό σχῆμα που ἐπιβιώνει στην Ἰσπερη Βυζαντινή Ἐποχή ἐίναι ἐκεῖνο που ἐπιτάσσει τὴν σύνταξη της ἀπρόσωπης ἔκφρασης με ἀπαρέμφατο και δοτικὴ προσωπική. Ενδεικτικό παράδειγμα δομῆς ἐίναι:

92. οἷς **δυνατόν ἐστιν** ἀντιστῆναι,
οἱ οἱ-ΔΟΤ δυνατό ἐίναι-3^ο ENIKO να ἀντισταθού-ΑΠΡΦ
'...αυτοῦς που ἐίναι δυνατόν / ενδέχεται να προβάλλουν ἀντίσταση'
(**Isidorus GLABAS Epist., Orat, Scr. Eccl., Theol.** Oratio ad
Thessalonicenses ii) A.D. 14

2.2.10 Ἀπρόσωπη τροπική ἔκφραση **δυνατῶς ἔχει**

Ἡ τρίτη και τελευταία προς μελέτη ἀπρόσωπη ἔκφραση ἐίναι ἡ (δυνατῶς ἔχει). Ἡ συγκεκριμένη φέρει ἐλάχιστες ιστορικές μαρτυρίες, μόνο (6) σε σύνολο μόλις (4) συγγραφέων.

Απὸ τους κλασικούς συγγραφείς, μόνο σε συγγράμματα του ιστορικού Ἡρόδοτου ἀπαντᾶ ἡ εν λόγω ἀπρόσωπη ἔκφραση. Ἡ μία και μοναδική ιστορική καταγραφή:

93. Οὐκ ὦν ἐξαναχωρέειν οὐδετέροισι
λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ οἱ οἱ-ΓΕΝ να υποχωρήσει-ΑΠΡΦ οὐδέτεροι-ΔΟΤ

δυνατῶς ἔχει,

δυνατὸν εἶναι-3^ο ENIKO

‘Λοιπὸν καμιά ἀπὸ τις δυο μεριές δεν εἶναι δυνατὸν /ενδέχεται να κάνει πίσω’

(**HERODOTUS Hist.** Historiae) 5 B.C.

της Κλασικῆς Εποχῆς περιέχει μόνο ἀπαρέμφατο. Το ἴδιο συντακτικὸ σχῆμα ἐπιβιώνει και στην μεταγενέστερη Βυζαντινὴ Εποχῆ. Ειδικότερα, η πλειονότητα των ιστορικῶν συγγραφέων συντάσσουν την ἀπρόσωπη ἔκφραση (δυνατῶς ἔχει) τόσο με το προαναφερθέν συντακτικὸ σχῆμα ὅσο και δίχως την ὑπαρξη ἀπαρεμφάτου:

94. οὔτε ἐπαινέσαι δυνατῶς ἔχει.

οὔτε-APN MOPIO να εγκωμιάσει-ΑΠΡΦ δυνατὸν εἶναι-3^ο ENIKO

‘οὔτε εἶναι δυνατὸν /ενδέχεται να (τον) εγκωμιάσει’

(**GREGORIUS NYSSENUS Theol.** Apologia in hexaemeron) A.D. 4

95. ἀλλ’ ὅσον δυνατῶς ἔχει,

ἀλλὰ-ΣΥ/ΜΟΣ ὅσο-ΕΠ/ΜΑ δυνατὸν εἶναι-3^ο ENIKO

‘ἀλλὰ ὅσο (αυτό) εἶναι δυνατὸν /ενδέχεται’

(**GREGORIUS NYSSENUS Theol.** Oratio catechetica magna) A.D. 4

Ωστόσο, κατὰ την Ἰστερη Βυζαντινὴ Εποχῆ το μοναδικὸ δομικὸ σχῆμα που ἐπιβιώνει εἶναι ἐκεῖνο που προϋποθέτει μόνο την ὑπαρξη ἀπαρεμφάτου. Σε καμιά ιστορικὴ περίοδο η ἀπρόσωπη ἔκφραση δεν συντάσσεται με δοτικὴ προσωπικῆ.

3. Συγκριτικὴ σημασιολογικὴ ἀνάλυση

3.1 Θεωρητικὸ Ὑπόβαθρο Τροπικότητας

Στον ὄρο *Τροπικότητα* ἐμπίπτουν σημασιολογικὲς λειτουργίες και ειδικότερα η στάση του ομιλητῆ ἀπέναντι στα λεγόμενά του. Στην ΝΕΚ η τροπικότητα μπορεί να δηλώνεται τόσο με τα Τροπικὰ Ρήματα, ὅπως τα “πρέπει” και “μπορεῖ” εἴτε με τις ἀντίστοιχες ἐκφράσεις, ὅσο και με την παρουσία τροπικῶν ἐπιρρημάτων (πιθανόν, ἴσως) ἀλλὰ και με την βοήθεια των Εγκλίσεων. Η κατηγορία των τροπικῶν ρημάτων στην ΝΕΚ ἐξετάζεται συνδυαστικά με τις Εγκλίσεις καθώς οι τελευταίες ἐκφράζουν Τροπικότητα. Ἐντούτοις, οι μορφολογικὲς Εγκλίσεις που υπήρχαν στην Αρχαία Ἑλληνικὴ δεν υφίστανται στην ΝΕΚ. Οι συγκεκριμένες σημασιολογικὲς λειτουργίες ἐκφράζονται με την βοήθεια των μορίων “να”, “αν”, “ας”, “θα” και ἀντίστοιχων ρηματικῶν τύπων (Holton, Mackridge & Φιλιππάκη-Warburton 1999:204-212 και Κλαίρης-Μπαμπινιώτης 2005 331-363). Συνακόλουθα, εὐλόγα συνάγεται η γενίκευση

ότι η γραμματική κατηγορία (Modality) αποδίδεται με διαφορετικά γραμματικά μέσα στις ιστορικές περιόδους της Ελληνικής (Αρχαία-ΝΕΚ).

Πίσω όμως από την εν λόγω αποκλίνουσα γραμματική τυποποίηση, η κατηγορία της Τροπικότητας υπάγεται σε ένα ενιαίο θεωρητικό πλαίσιο. Σύμφωνα με τον (Palmer, 2001), δύο είναι τα κύρια είδη τροπικότητας η Prepositional και η Event Modality. Στην πρώτη, ο ομιλητής δεσμεύεται για την αλήθεια της πρότασης που εκφέρει με την έννοια ότι οι επακόλουθες κρίσεις του συνάδουν με την πεποίθησή του ότι η πρόταση αληθεύει, όχι όμως με την έννοια ότι οφείλει να γνωρίζει ότι αληθεύει (Lyons, 2012). Σε αυτή την κατηγορία ανήκει η Επιστημική Τροπικότητα (Epistemic Modality). Χαρακτηριστικά παραδείγματα δομής είναι:

- 96. Ο Γιάννης *πρέπει* να έχει τόσα χρήματα γι' αυτό τα ξοδεύει τόσο εύκολα.
- 97. Λόγω έκρυθμων πολιτικών συνθηκών *μπορεί* να έχουμε πόλεμο.
- 98. * Βρέχει αλλά δεν το πιστεύω.

Στην 96ⁿ και 97ⁿ δομή εκφράζεται η πεποίθηση του ομιλητή και κατά συνέπεια οι προτάσεις φέρουν επιστημική τροπικότητα. Αντιθέτως, η αντιγραμματικότητα της 98^{ns} δομής έγκειται στο γεγονός ότι ο ομιλητής παραβιάζει την επιστημική δέσμευση.

Κάνοντας λόγο για το δεύτερο είδος τροπικότητας (Event Modality), αξίζει να επισημανθεί ότι σε αυτήν την περίπτωση ο ομιλητής δεν δεσμεύεται ως προς την αλήθεια μίας λογικής πρότασης, αλλά ως προς την αναγκαιότητα μίας πορείας δράσης (Lyons, 2012). Επί παραδείγματι:

- 99. *Πρέπει* να έρθει στην απονομή, διοργανώνεται προς τιμήν του.
- 100. Φέτος ο Γιάννης *θα πρέπει* να πάρει το πτυχίο του, είναι στο 6^ο έτος.
- 101. **Πρέπει* να είναι πρώτη ομάδα για να πάρει το κύπελλο, αλλά δεν είναι ανάγκη.

Στην 99ⁿ και 100ⁿ δομή εκφράζεται η βούληση του ομιλητή να πραγματοποιηθεί η πρόπευσα αντίστοιχη ενέργεια, εν αντιθέσει με την αντιγραμματικότητα της 101^{ns} δομής η οποία οφείλεται στην παραβίαση της δεοντικής δέσμευσης. Σε αυτό το είδος ανήκει τόσο η Δεοντική (Deontic) όσο και η Δυναμική (Dynamic) Τροπικότητα.

Συνοψίζοντας, η παρούσα διμερής κατηγοριοποίηση συνετέλεσε στην ανάδυση των τριών κυριότερων τροπικοτήτων (Modalities). Σύμφωνα με την (Roussou, 2006), η πρώτη από αυτές είναι η Επιστημική (Epistemic Modality), η οποία εκφράζει δυνατότητα είτε πιθανότητα, η δεύτερη η Δεοντική (Deontic Modality) εκφράζει υποχρέωση είτε οφειλή και η τρίτη η Δυναμική (Dynamic Modality) ικανότητα είτε

άδεια. Τα δύο τελευταία είδη τροπικότητας εκφράζουν αυτό που πολλές φορές ονομάζεται “ριζική τροπικότητα” (root modality).

Οι συγκεκριμένες προαναφερθείσες κατηγορίες αποτελούν κριτήριο ταξινόμησης των Απρόσωπων Τροπικών Ρημάτων και Εκφράσεων (Impersonal Modal Verbs and Phrases) της Αρχαίας Ελληνικής.

3.1.1 Απρόσωπα με Δεοντική Τροπικότητα

Στην παρούσα όπως και στις ακόλουθες υποενότητες θα επιχειρηθεί συγκριτική σημασιολογική ανάλυση των Απρόσωπων Τροπικών Ρημάτων και Εκφράσεων (Impersonal Modal Verbs and Phrases) της Αρχαίας Ελληνικής με βάση το είδος της λεξικής τους σημασίας (Τροπικότητα).

Έχοντας σημείο εκκίνησης την κατηγορία εκείνων που εκφράζουν Δεοντική Τροπικότητα, αξίζει να σημειωθεί ως πρώτη παρατήρηση ότι η συγκεκριμένη ομάδα περιελάμβανε (7) απρόσωπα τροπικά λήμματα και (7) αντίστοιχες εκφράσεις. Ειδικότερα, απαρτιζόνταν από τα *δεῖ/δέον ἐστίν*, *χρή/χρεῶν ἐστίν*, *πρέπει/ πρέπον ἐστίν*, *προσῆκει/προσῆκόν ἐστίν*, *ἀρμόττει-ἀρμόζει*, *ἐπέοικε*, *ἐπαμμένει*, *ἀναγκαῖόν ἐστίν*, *ἀνάγκη ἐστὶ* και *ἀναγκαίως ἔχει*.

Ωστόσο, στην εν λόγω κατηγορία υφίσταντο επιμέρους σημασιολογικές διακρίσεις. Πιο συγκεκριμένα, το είδος της αναγκαιότητας διαφοροποιείτο με βάση την λεξική σημασία του εκάστοτε απρόσωπου. Τα κατ' εξοχήν λήμματα/εκφράσεις που εξέφραζαν ηθική υποχρέωση (εσωτερική ανάγκη) ήταν τα: *χρή/χρεῶν ἐστίν*, *πρέπει*, *προσῆκει/ προσῆκόν ἐστίν*, *ἀρμόττει-ἀρμόζει*, *ἐπέοικε* και *ἐπαμμένει*. Αντιθέτως, σε δομές που η υποχρέωση ήταν εξωτερικά επιβαλλόμενη οι ιστορικές καταγραφές περιείχαν ένα από τα: *δεῖ/δέον ἐστίν*, *πρέπον ἐστίν*, *ἀναγκαῖόν ἐστίν*, *ἀνάγκη ἐστὶ* και *ἀναγκαίως ἔχει*. Ανεξάρτητα όμως από την προαναφερθείσα λεξική τους διαφοροποίηση, λίγα ήταν εκείνα που δεν περιέπεσαν σε αχρηστία.

Από αυτά, το απρόσωπο τροπικό “πρέπει” χρησιμοποιείται περισσότερο παραγωγικά στην ΝΕΚ. Σύμφωνα με τους (Holton, Mackridge & Φιλιππάκη-Warburton, 2014) το απρόσωπο “πρέπει” εκφράζει στην ΝΕΚ τόσο υποχρέωση όσο και μεγάλη πιθανότητα. Αντίστοιχα ενδεικτικά παραδείγματα είναι:

102. *Πρέπει* να κόψεις το τσιγάρο.

103. *Πρέπει* να μην κατάλαβες, γι' αυτό θα στο ξαναπώ.

Σημείο άξιο παρατήρησης αποτελεί το γεγονός ότι η Τροπικότητα του συγκεκριμένου απρόσωπου υπέστη μερική μεταβολή. Ειδικότερα, στην ΝΕΚ φέρει τόσο την έννοια

της υποχρέωσης (Δεοντική Τροπικότητα, βλ. 102^η δομή), όσο και εκείνη της ισχυρής πιθανότητας (Επιστημική Τροπικότητα, βλ. 103^η δομή).

Αντίθετα, το λιγότερο συχνόχρηστο απρόσωπο τροπικό “αρμόζει” εκφράζει πάντοτε Δεοντική Τροπικότητα:

104. Αυτή η ποινή του *αρμόζει*.

105. Δεν σου *αρμόζει* τέτοια συμπεριφορά.

Εντούτοις, το συγκεκριμένο λήμμα διαφέρει από το κατ’ εξοχήν απρόσωπο τροπικό “πρέπει” της ΝΕΚ. Η λεπτή σημασιολογική τους διάκριση είναι ότι το “αρμόζει” δεν προσδιορίζεται πάντοτε ως απρόσωπο τροπικό. Επί παραδείγματι:

106. Θα το *προσαρμόσω* στις απαιτούμενες διαστάσεις.

107. Προσπάθησε να *προσαρμοστείς*!

108. Τα εξαρτήματα δεν *αρμόζουν* μεταξύ τους vs

109. Δεν *αρμόζουν* αυτά τα λόγια σε ένα κύριο.

Ειδικότερα, το λήμμα “αρμόζω” και τα σύνθετα αυτού απαντώνται σε όλα τα γραμματικά πρόσωπα και μπορούν να φέρουν τόσο απρόσωπη (βλ. 104^η και 105^η δομή) όσο και προσωπική σύνταξη (βλ. 106^η και 107^η δομή). Αντιθέτως, το πλέον σύνηθες γραμματικό πρόσωπο στο οποίο μαρτυρείται το λήμμα “πρέπει” είναι το τρίτο ενικό και η σύνταξή του είναι πάντοτε απρόσωπη (βλ. 102^η και 103^η δομή). Ελάχιστες αλλά όχι απούσες είναι και εκείνες στις οποίες το λήμμα βρίσκεται στο τρίτο πληθυντικό πρόσωπο:

110. Δεν σου *πρέπουν* τέτοιες πράξεις.

111. Ύμνοι *πρέπουν* στους διασώστες.

Εκτός από τα δύο προαναφερθέντα λήμματα, επιβιώνει και το λιγότερο συχνόχρηστο απρόσωπο τροπικό “χρή”. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με τον (Ανδριώτης, 1983) το απρόσωπο “χρή” αποτέλεσε την βάση για τον σχηματισμό ευρείας λεξιλογικής οικογένειας που περιελάμβανε τα αρχαία *χρήζω*, *χρηστός*, *χρήσις*, *χρησμός* κ.α. Ωστόσο, την περίοδο της Μεσαιωνικής υπέστη μορφολογική αλλαγή και εξελίχθηκε στο λήμμα “χρειάζομαι” της ΝΕΚ. Το τελευταίο φέρει ως επί το πλείστον προσωπική

σύνταξη και εκφράζει ανάγκη-έλλειψη αλλά δεν ελλείπουν και οι δομές με απρόσωπη:

112. Δεν χρειάζεται να ξέρεις πολλά.

113. Του χρειάζεται ένα καλό μάθημα.

Σε δομές παρεμφερείς με την 112η και 113^η, η μόνη λεξική σημασία είναι εκείνη της υποχρέωσης-αναγκαιότητας (Δεοντική Τροπικότητα). Από το εν λόγω λήμμα της ΝΕΚ σχηματίστηκε, πιθανότατα κατά τους αιώνες της Μεσαιωνικής, και η αντίστοιχη απρόσωπη τροπική έκφραση "είναι χρέος". Η τελευταία εκφράζει πάντοτε το ηθικά αρμόζον προς επιτέλεση γεγονός:

114. *Είναι χρέος* μας να επαναφέρουμε το αίσθημα ασφάλειας στους πολίτες.

115. Το πρώτο σου *χρέος είναι* να νιώσεις μέσα σου όλους τους προγόνους.

(Καζαντζάκης)

Παρεμφερή λεξική σημασία φέρουν και οι απρόσωπες τροπικές εκφράσεις "είναι πρέπον" και "είναι ανάγκη/αναγκαίο" της ΝΕΚ. Σε αυτές όμως τις δομές η υποχρέωση ορίζεται κυρίως από τις εξωτερικές περιστάσεις και δεν νοείται ως εσωτερικά αναγκαία. Χαρακτηριστικά παραδείγματα δομής είναι:

116. Στην σύγχρονη εποχή είναι δύσκολο να ξέρει κανείς τι *είναι πρέπον* και τι όχι.

117. Δεν *είναι πρέπον* για έναν άνδρα να κλαίει.

118. *Είναι ανάγκη* να αναπληρωθούν οι ώρες διδασκαλίας.

119. Η ανάκαμψη της οικονομίας *είναι αναγκαία* για την έξοδο από την οικονομική κρίση.

Παρομοίως, αν και λιγότερο συχνόχρηστο από τις προαναφερθείσες εκφράσεις, επιβιώνει και το απρόσωπο τροπικό "έπαμμένει" της Αρχαίας Ελληνικής, το οποίο εξέφραζε υποχρέωση. Η αλλαγή που υπέστη ήταν μορφολογική καθώς εξελίχθηκε στο λήμμα "απομένει" της ΝΕΚ. Το τελευταίο απαντάται κυρίως σε φορμουλαϊκά συντακτικά περιβάλλοντα:

120. Τι *απομένει* να γίνει;

121. Ένα βήμα σου απομένει για την ολοκλήρωση της αδειοδότησης.

Εντούτοις, οι τρεις τελευταίες απρόσωπες εκφράσεις όπως και το λήμμα “απομένει” της NEK μπορεί μεν να δηλώνουν υποχρέωση και συνακόλουθα να φέρουν Δεοντική Τροπικότητα, δεν διαθέτουν όμως την ευρέως διαδεδομένη χρήση του κατ’ εξοχήν απρόσωπου τροπικού “πρέπει”. Η εκτεταμένη χρήση του ίσως να οφείλεται στην σημασιολογική του διεύρυνση, καθώς το τελευταίο κατέληξε να έχει δύο είδη τροπικότητας τόσο Δεοντική όσο και Επιστημική (βλ.102^η και 103^η δομή αντίστοιχα).

3.1.2 Απρόσωπα με Επιστημική Τροπικότητα

Συνεχίζοντας με την κατηγορία των Απρόσωπων Τροπικών Ρημάτων και Εκφράσεων (Impersonal Modal Verbs and Phrases) που εκφράζουν επιστημική δέσμευση, ποικίλες είναι οι γενικεύσεις που αναδύονται.

Ειδικότερα, στην συγκεκριμένη ομάδα ρημάτων εμπίπτουν (6) απρόσωπα τροπικά λήμματα και μόλις (4) αντίστοιχες εκφράσεις. Ανάμεσά τους βρίσκονται τα: μέλλει, ἔξεστι/ ἔξόν ἔστιν, ἔνεστι, ἐγγίγνεται, ἐγχωρεῖ, παρείκει, οἷόν τε ἔστι, δυνατόν ἔστί και δυνατῶς ἔχει.

Από αυτά επιβιώνει κυρίως η απρόσωπη έκφραση “δυνατόν ἔστί”, η οποία εξελίχθηκε στην αντίστοιχη έκφραση “είναι δυνατόν” της NEK. Όταν απαντάται σε απρόσωπα δομικά περιβάλλοντα εκφράζει πάντοτε πιθανότητα. Αυτό δεν συμβαίνει όμως σε περιβάλλοντα προσωπικής σύνταξης. Επί παραδείγματι:

122. Δεν είναι δυνατόν να χιονίσει αν δεν κατέβει η θερμοκρασία.

123. Μαζεύτηκαν σύννεφα, είναι δυνατόν να βρέξει. Vs.

124. Αν σου είναι δυνατόν φώναξέ τον.

125. Τους είναι δυνατόν να κερδίσουν, είναι καλή ομάδα.

στις οποίες η έκφραση “είναι δυνατόν” μπορεί να βρίσκεται τόσο σε παρεμφερή με την 122^η και 123^η δομή συντακτικά περιβάλλοντα και να εκφράζει ένα εν δυνάμει γεγονός. Ωστόσο, ενδέχεται να μαρτυρείται σε αντίστοιχες με την 124^η και 125^η δομή και να δηλώνει ικανότητα. Τα εν λόγω δύο δομικά περιβάλλοντα (απρόσωπη-προσωπική σύνταξη) συνάδουν με δύο αποκλίνουσες λεξικές σημασίες. Ειδικότερα, στην περίπτωση απρόσωπης σύνταξης (122^η και 123^η δομή) η έκφραση φέρει Επιστημική Τροπικότητα. Αντίθετα, σε εκείνη της 124^{ης} και 125^{ης} δομής η σύνταξη είναι προσωπική και συνακόλουθα η τροπικότητα Δυναμική.

Το δεύτερο απρόσωπο τροπικό της προαναφερθείσας κατηγορίας που επιβιώνει στην ΝΕΚ είναι το λήμμα “έγγίγνεται”. Το τελευταίο υπέστη μορφολογική μεταβολή και εξελίχθηκε στο αντίστοιχο νεοελληνικό ρήμα “γίνεται”. Η λεξική του σημασία προσεγγίζει εκείνη της απρόσωπης έκφρασης “είναι δυνατόν” καθώς εκφράζει ένα πιθανό προς επιτέλεση γεγονός:

126. Δεν γίνεται να έρθεις, δεν υπάρχουν εισιτήρια.

127. Αυτό που ζητάει δεν γίνεται. Vs.

128. Με το νέο δάνειο το χρέος γίνεται διπλάσιο.

129. Μέρα με την μέρα γίνεται καλύτερα.

Εδώ, όπως και στην περίπτωση της έκφρασης “είναι δυνατόν”, το συντακτικό περιβάλλον είναι εκείνο που καθορίζει την λεξική σημασία του λήμματος “γίνεται”. Όταν το λήμμα φέρει απρόσωπη σύνταξη (126^η και 127^η δομή) τότε η τροπικότητά του είναι Επιστημική, ήτοι εκφράζει ένα εν δυνάμει γεγονός. Ωστόσο, σε περιβάλλοντα προσωπικής σύνταξης (128^η και 129^η δομή) δηλώνει ικανότητα (Δυναμική Τροπικότητα).

Το τρίτο και τελευταίο απρόσωπο τροπικό της ΝΕΚ με Επιστημική τροπικότητα είναι το λήμμα “μέλλει”. Το συγκεκριμένο εκφράζει πάντοτε ισχυρή πιθανότητα και χρησιμοποιείται σε λιγότερο συχνόχρηστα δομικά περιβάλλοντα. Η χρήση του είναι αρκετά περιθωριακή στην ΝΕΚ, καθώς πολλές φορές απαντάται και σε φορμουλαϊκά δομικά περιβάλλοντα υπό την μορφή λογότυπου. Ενδεικτικά παραδείγματα δομής είναι:

130. Που να το φανταστεί τι έμελλε να πάθει.

131. Σκέφτεται τι μέλλει γενέσθαι (τι πρόκειται να γίνει)

3.1.3 Ερμηνευτική Σημασιολογική Προσέγγιση

Στις προαναφερθείσες υποενότητες πραγματοποιήθηκε διμερής διάκριση των Απρόσωπων Τροπικών Ρημάτων και Εκφράσεων (Impersonal Modal Verbs and Phrases) με κριτήριο την λεξική τους σημασία (Τροπικότητα). Η συγκεκριμένη κατηγοριοποίηση χρήζει όμως επιμέρους ερμηνευτικής προσέγγισης.

Η πλέον αρμόζουσα υπόθεση που θα μπορούσε να ερμηνεύσει την διαχρονική τους εξέλιξη είναι εκείνη του (Cinque, 2006). Πρόταση του τελευταίου ήταν ότι οι λειτουργικές προβολές που εκφράζουν Επιστημική Τροπικότητα (Epistemic Modality) βρίσκονται υψηλότερα ιεραρχικά στο συντακτικό δέντρο. Αντιθέτως, εκείνες που

αντιπροσωπεύουν την Δεοντική (Deontic) και Δυναμική (Dynamic) Τροπικότητα καταλαμβάνουν ιεραρχικά χαμηλότερη θέση:

132. MoodP speech act>MoodP evaluative>MoodP evidential>**ModP epistemic**>TP past>TP future>MoodP irrealis>TP anterior>ModP alethic>AspP habitual>AspP repetitive (i)> AspP frequentative (i)>ModP volitional>AspP celerative (i)>AspP terminative>AspP Continuative>AspP perfect>AspP retrospective>AspP proximative>AspP durative>AspP progressive>AspP prospective>AspP inceptive (i)> **ModP obligation**>**ModP ability**>AspP frustrative/success>ModP permission>AspP conative>AspP completive (i)> VoiceP> AspP repetitive (ii)>AspP frequentative (ii)> AspP celerative (ii)>AspP inceptive (ii)>AspP completive (ii)>V

Σε αυτό το πλαίσιο, αξίζει να επισημανθεί ότι η εν λόγω προταθείσα συντακτική ιεραρχία προκύπτει από την σειρά τόσο των λειτουργικών μορφημάτων όσο και των επιρρημάτων διαγλωσσικά. Ειδικότερα, ο συγκεκριμένος μελετητής βασιζόμενος στην υπόθεση των (Baker 1985, Pollock 1989, Ouhalla 1988, 1991a, Chomsky 1995 et al.) ότι τα λειτουργικά μορφήματα υποδεικνύουν την σειρά των αντίστοιχων λειτουργικών προβολών, επιχείρησε διαγλωσσική μελέτη των τροπικών (modal) ρημάτων και των ρημάτων όψης (aspectual verbs).

Η προαναφερθείσα ιεραρχία κρίνεται άκρως ερμηνεύσιμη της διαχρονικής εξέλιξης που υφίστανται τα απρόσωπα τροπικά ρήματα και εκφράσεις. Από το σύνολο των (6) τροπικών λημμάτων και (4) αντίστοιχων εκφράσεων με Επιστημική Τροπικότητα, μόλις οι (3) εξ αυτών επιβιώνουν στην NEK (βλ. ενότητα 3.1.2). Συγκεκριμένα, μόνο τα λήμματα “γίνεται”, “μέλλει” και η έκφραση “είναι δυνατόν” εξακολουθούν να υφίστανται στην NEK. Η εν λόγω παρατήρηση συνάδει με την υψηλή ιεραρχική θέση της λειτουργικής φράσης (ModP epistemic) στο συντακτικό δέντρο.

Εντούτοις, τα απρόσωπα ρήματα και οι αντίστοιχες εκφράσεις που δηλώνουν τόσο εξωτερική υποχρέωση όσο και εσωτερική αναγκαιότητα (Δεοντική Τροπικότητα) είναι αριθμητικά περισσότερα. Από το σύνολο των (14) ρημάτων και εκφράσεων της Αρχαίας Ελληνικής, απαντούν στην NEK το κατ’ εξοχήν τροπικό “πρέπει” αλλά και τα “αρμόζει”, “χρειάζεται” και το λιγότερο συχνόχρηστο “απομένει”. Οι μαρτυρούμενες αντίστοιχες εκφράσεις είναι οι “είναι πρέπει”, “είναι χρέος” και “είναι ανάγκη/αναγκαίο”. Όλα αυτά τα ρήματα/εκφράσεις της συγκεκριμένης κατηγορίας δεν χάνονται στην πάροδο τόσων ιστορικών αιώνων διότι φέρουν ένα από τα δύο είδη ριζικής τροπικότητας, την (Deontic Modality). Η αντίστοιχη λειτουργική φράση (ModP obligation) καταλαμβάνει χαμηλή ιεραρχικά συντακτική θέση.

Ωστόσο, το δεύτερο είδος της ριζικής τροπικότητας, η Δυναμική (Dynamic Modality) διαφέρει τόσο από την Επιστημική όσο και από την Δεοντική. Ειδικότερα, τα δυναμικά τροπικά ρήματα φέρουν αποκλίνον δομικό περιβάλλον συγκριτικά με εκείνα

που εκφράζουν Επιστημική και Δεοντική τροπικότητα. Τα πρώτα επιβάλλουν πάντοτε υποχρεωτική ταυτοπροσωπία (Subject Control). Χαρακτηριστικά παραδείγματα δομής είναι:

133. Μπορώ/Είμαι ικανός να μαγειρεύω καλά. Vs.

134. *Μπορώ/ Είμαι ικανός να μαγειρεύει καλά.

στην οποία το δυναμικό τροπικό “μπορώ” και η αντίστοιχη έκφραση “είμαι ικανός” απαιτούν υποχρεωτική ταυτοπροσωπία ανάμεσα στο υποκείμενο της κύριας και της δευτερεύουσας πρότασης (Roussou, 2006).

Εντούτοις, τα απρόσωπα τροπικά δεν μπορούν να βρίσκονται σε αντίστοιχες δομές Ελέγχου Υποκειμένου διότι είναι απρόσωπα και δεν μπορούν να ασκήσουν Έλεγχο. Επίσης, δεν μπορούν να εκφράζουν ικανότητα (Dynamic Modality). Σε καμία από τις παρακάτω δομές:

135. *Πρέπει* να μαγειρεύει καλά.

136. *Μπορεί* να μαγειρεύει καλά.

τα απρόσωπα τροπικά “πρέπει” και “μπορεί” δεν φέρουν Δυναμική Τροπικότητα. Τόσο η 135^η όσο και η 136^η δομή εκφράζουν ισχυρή πιθανότητα (Epistemic Modality). Αν το λήμμα “μπορεί” εξέφραζε ικανότητα, η σύνταξη του θα ήταν προσωπική και όχι απρόσωπη και η μόνη δυνατή σημασία του θα ήταν εκείνη της ικανότητας (Dynamic Modality):

137. Ο Γιάννης *μπορεί/είναι ικανός* να μαγειρεύει καλά.

Δομές παρεμφερείς με τις προαναφερθείσες συνηγορούν υπέρ της θέσης ότι η λεξική σημασία (Τροπικότητα) εξαρτάται από το εκάστοτε συντακτικό περιβάλλον. Όπως επίσης και ότι τα απρόσωπα τροπικά ρήματα δεν μπορούν να εκφράζουν ικανότητα (Δυναμική Τροπικότητα).

3.2 Διαχρονική Συντακτική Προσέγγιση

Έχοντας ολοκληρώσει την σημασιολογική μελέτη των Απρόσωπων Τροπικών Ρημάτων και Εκφράσεων (Impersonal Modal Verbs and Phrases) της Αρχαίας Ελληνικής, στην παρούσα ενότητα θα επιχειρηθεί η αντίστοιχη συντακτική προσέγγιση.

Με χρονικό σημείο εκκίνησης τους αιώνες της Γεωμετρικής Εποχής και ειδικότερα την γλώσσα της πρωιμότερης ελληνικής λογοτεχνίας, έχει υποστηριχθεί ότι είναι ένα τυποποιημένο, τεχνητό αμάγαλμα που συνδυάζει τύπους από διαφορετικές διαλέκτους και από διαφορετικές φάσεις της ιστορίας της ομιλούμενης γλώσσας (Edwards, 2014). Συγκεκριμένα, η διάλεκτος των επών είναι κατά βάση μία αρχαϊκή ανατολική ιωνική, με προσμειξίς από αιολικά στοιχεία και αρκετούς ευδιάκριτους αρχαϊσμούς που δεν είναι χαρακτηριστικοί καμίας ιστορικής διαλέκτου είτε περιοχής (Palmer, 1962, Horrocks 1980, 1987, 1997). Σημείο άξιο παρατήρησης είναι ότι η ανάμειξη διαλέκτων και οι αρχαϊσμοί είναι τυπικά χαρακτηριστικά της προφορικής ποίησης που οφείλονται στον λογοτυπικό χαρακτήρα της απαγγελίας.

Η πλειονότητα των προς μελέτη συντακτικών δομών περιέχουν τις συγκεκριμένες επανερχόμενες φορμουλαϊκές εκφράσεις. Χαρακτηριστικά παραδείγματα απρόσωπων τροπικών ρημάτων/εκφράσεων είναι η 15^η, 65^η και 75^η δομή μεταξύ άλλων. Εντούτοις οι εν λόγω παγιωμένες εκφράσεις που απαντούν και στο ιστορικά μεταγενέστερο ησιόδειο corpus, αποτελούν τεκμήριο μη παραγωγικής χρήσης. Οι τελευταίες δεν δημιουργούνται κάθε φορά εκ νέου ως στοιχεία της ομιλίας ή του κειμένου, αλλά αποτελούν έτοιμες μονάδες (Χιώτη, 2010) οι οποίες στην προκειμένη περίπτωση συντελούν στην σύνθεση και στην απομνημόνευση.

Προχωρώντας ιστορικά ανά τους αιώνες και προσεγγίζοντας την περίοδο της κλασικής Ελλάδας, πρότυπο γλώσσας σε ολόκληρο τον ελληνόφωνο κόσμο αποτελεί η αττική διάλεκτος. Την συγκεκριμένη ιστορική εποχή, η πλειονότητα των κλασικών συγγραφέων συντάσσει τα απρόσωπα τροπικά ρήματα/εκφράσεις με μη παρεμφατικό ρηματικό όρο. Ο εν λόγω συντακτικός όρος (απαρέμφατο) θεωρείτο άκλιτο ρηματικό όνομα (Goodwin 1897, Τζάρτζανος 1940), το οποίο έφερε χαρακτηριστικά χρόνου αλλά όχι συμφωνίας. Ειδικότερα, το ρηματικό του θέμα διέθετε το αντίστοιχο μόρφωμα χρόνου αλλά απουσίαζαν τα αντίστοιχα μορφολογικά χαρακτηριστικά προσώπου και αριθμού (Συμφωνία).

Το συγκεκριμένο δομικό σχήμα που περιείχε μόνο απαρέμφατο, πλαισίωνε ένα δεύτερο το οποίο προϋπέθετε την συνύπαρξη απαρεμφάτου και δοτικής προσωπικής. Η τελευταία αποτελούσε τον κατ' εξοχήν συντακτικό όρο που υπήρχε σε περιβάλλοντα απρόσωπης σύνταξης. Στα εν λόγω δομικά περιβάλλοντα, ο μοναδικός δομικός όρος που εξέφραζε πρόσωπο βρισκόταν σε πτώση δοτική (δοτική προσωπική). Τα δύο προαναφερθέντα συντακτικά σχήματα συνυπήρχαν κατά το μάλλον ή ήττον στις ιστορικές καταγραφές συγγραφέων της αττικής γραμματείας. Ανάμεσά τους, το πλέον σύνηθες ήταν εκείνο που απαιτούσε την παρουσία μόνο

απαρεμφάτου. Αντιθέτως, η συχνότητα των δομών με δοτική προσωπική και απαρέμφατο ποίκιλε με βάση το εκάστοτε απρόσωπο τροπικό ρήμα/έκφραση.

Ωστόσο, οι κυριότερες δομικές αλλαγές συντελέστηκαν την περίοδο της Αλεξανδρινής Κοινής. Σύμφωνα με τον (Horrocks, 2012), ήδη από το τέλος του 3^{ου} αιώνα π.Χ διεκρίνετο χάσμα μεταξύ της (κλασικής) αττικής και της επίσημης Κοινής όσον αφορά την γραμματική και το λεξιλόγιο.

Συγκεκριμένα, χαρακτηριστικό της Κοινής υπήρξε η αποδυνάμωση της χρήσης δομών με αιτιατική πτώση και απαρέμφατο. Το εν λόγω δομικό σχήμα υπέστη εσωτερική απλοποίηση και αντικαταστάθηκε σταδιακά από ήδη υπάρχουσες δομές που ήταν σημασιακά πιο διαφανείς. Η αντικατάσταση όμως ποίκιλε με βάση την επιμέρους λειτουργία του απαρεμφάτου. Σε δομικό περιβάλλον που αποτελούσε συμπλήρωμα λεκτικών ρημάτων, επικράτησε η εναλλακτική δομή με τον ειδικό σύνδεσμο “ὅτι” και οριστική έγκλιση. Αντιθέτως, σε εκείνο που αποτελούσε συμπλήρωμα ρημάτων που εξέφραζαν τελική μελλοντική έκβαση επικράτησε η αντίστοιχη τελική δομή. Επί παραδείγματι:

138. Οὔτοι ἔλεγον τον Κύρον **τεθνηκέναι**.

Αυτοί-ONOM ἔλεγον-ΠΡΤ ο-ΑΡΘΡΟ Κύρος-ΑΙΤ ὅτι πέθανε-ΑΠΡΦ

>

Οὔτοι ἔλεγον **ὅτι Κύρος τέθνηκεν**.

Αυτοί-ONOM ἔλεγον-ΠΡΤ ὅτι-ΣΥ/ΜΟΣ Κύρος-ONOM πέθανε-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘Ἐλεγον ὅτι ο Κύρος πέθανε’

139. Ταῦτα πράττετε, τήν πόλιν **εὐδαιμονεῖν**.

αυτά-ΑΙΤ διαπράττετε-ΕΝΣ η-ΑΡΘΡΟ πόλη-ΑΙΤ να ευτυχίσει-ΑΠΡΦ

>

ἵνα ἢ πόλις εὐδαιμονῆ.

για να-ΣΥ/ΜΟΣ η-ΑΡΘΡΟ πόλη-ONOM να ευτυχίσει-ΑΠΡΦ

‘Αυτά (πρέπει) να διαπράξετε για να έρθει η ευτυχία στην πόλη’

Συνακόλουθα, τα υποκείμενα μπορούσαν να βρίσκονται σε ονομαστική πτώση και τα ρήματα όλων των δευτερευουσών προτάσεων με εκπεφρασμένο υποκείμενο μπορούν να έχουν παρεμφατική μορφή.

Στην ιστορική περίοδο της Αλεξανδρινής Κοινής (300 π.Χ-6^{ος} αιώνας μ.Χ), η πλειονότητα των απρόσωπων τροπικών ρημάτων/εκφράσεων υφίσταται την

προαναφερθείσα διαδικασία απλοποίησης της γραμματικής. Ενδεικτικά σε δομές όπως η 12^η και η 55^η, το αντίστοιχο συντακτικό περιβάλλον δεν περιέχει μη παρεμφατικό ρηματικό όρο αλλά δομικό όρο σε ονομαστική πτώση. Η συγκεκριμένη συντακτική αλλαγή αντικατοπτρίζει την συνολική μεταβολή που υφίσταται η γλώσσα σε όλα τα δομικά επίπεδα την δεδομένη ιστορική περίοδο (Μπαμπινιώτης, 2002).

Ιστορικό τεκμήριο της γραμματικής αναλυτικότητας και της φυσικής εξέλιξης της γλώσσας, αποτελούν οι ιστορικές καταγραφές της Καινής Διαθήκης. Τόσο τα απόκρυφα της Καινής Διαθήκης όσο και οι πρώιμοι Βίοι αγίων είναι γραμμένα σε γλώσσα που ακολουθεί την πρακτική της ανεπιτήδευτης καθημερινής γραπτής Κοινής της εποχής (Horrocks (2012). Παρόλα αυτά, τα προς μελέτη απρόσωπα τροπικά ρήματα/εκφράσεις δεν απαντούν στα προαναφερθέντα συγγράμματα.

Επιπροσθέτως, οι ιστορικές μαρτυρίες των βυζαντινών συγγραφέων της μέσης και ύστερης περιόδου ήταν εμπτισμένες με ένα κλασικίζον πνεύμα. Τα συγγράμματά τους αποτελούν τεκμήριο της νοσταλγικής τους διάθεσης για τον αρχαίο πολιτισμό. Η γραπτή γλώσσα που μετέρχονταν, υποτάσσονταν στα πρότυπα σχήματα της Κλασικής Εποχής διότι διέθετε κλασική μορφολογία και μία απλοποιημένη αρχαϊζουσα σύνταξη. Εντούτοις, την περίοδο αυτή συνεχίστηκε και ολοκληρώθηκε η μεταδόμηση του ονοματικού συστήματος η οποία ξεκίνησε την εποχή της Κοινής. Ειδικότερα, στους αιώνες της ομιλούμενης Μεσαιωνικής Ελληνικής (6^{ος}-18^{ος} αιώνας μ.Χ) τα παρεμφατικά συμπληρώματα μετά τα τροπικά ρήματα αντικαταστάθηκαν από τις να-προτάσεις (Horrocks (2012). Παρεμφερή εξέλιξη ακολούθησε και η δοτική πτώση, η οποία την εν λόγω περίοδο τόσο οι γραμματικές όσο και οι επιρρηματικές της λειτουργίες μεταφέρθηκαν σταθερά στην αιτιατική και γενική πτώση (γραμματική χρήση) όπως και σε ποικίλες προθετικές δομές (επιρρηματική χρήση).

Οι ιστορικές καταγραφές που εμπεριέχουν τα απρόσωπα τροπικά ρήματα/εκφράσεις της μέσης και ύστερης βυζαντινής περιόδου στο σύνολό τους μπορεί αφενός να περιλαμβάνουν μη παρεμφατικό ρηματικό όρο, αλλά η συχνότητα τους υφίσταται σημαντική αριθμητική απόκλιση. Τόσο το σύνολο των βυζαντινών συγγραφέων της εν λόγω περιόδου όσο και εκείνο των αντίστοιχων μαρτυριών στα εκάστοτε συγγράμματά τους, διαφέρει αριθμητικά από εκείνο των κλασικών συγγραφέων. Η σταδιακή έλλειψη τόσο της δοτικής πτώσης όσο και του παρεμφατού συνάδουν με την εξέλιξη που υφίσταται η γλώσσα την περίοδο της Μεσαιωνικής Ελληνικής.

Ολοκληρώνοντας με την περίοδο της Νεοελληνικής (18^{ος} -20^{ος} αιώνας), αξίζει να σημειωθεί ότι τους συγκεκριμένους αιώνες τα απρόσωπα τροπικά ρήματα/εκφράσεις μαρτυρούνται μόνο σε παρεμφατικές προτάσεις. Σύμφωνα με την (Ρούσσου, 2006), όλες οι συμπληρωματικές προτάσεις στα Νέα Ελληνικά είναι παρεμφατικές διότι το ρήμα κλίνεται τόσο ως προς τον χρόνο (+/-παρελθόν) όσο και ως προς την συμφωνία (διαθέτει μορφολογικά χαρακτηριστικά προσώπου και αριθμού).

Ειδικότερα, όλες οι προτάσεις που επιλέγονται από τα τροπικά ρήματα (modal verbs) της ΝΕΚ εισάγονται με το τροπικό μόριο “να”. Οι εν λόγω μη αποφαντικές

συμπληρωματικές προτάσεις που εκφράζουν Τροπικότητα (Modality), έχουν κοινό τους συντακτικό χαρακτηριστικό την παρεμφατικότητα. Η συγκεκριμένη δομική αλλαγή προήλθε από την απώλεια της παρεμφατικής μορφολογίας σε συνδυασμό με την ονοματοποιημένη χρήση του παρεμφάτου την περίοδο της Ελληνιστικής Κοινής (Ρούσσου, 2000). Την προαναφερθείσα χρονική περίοδο (300 π.Χ-6^{ος} αιώνας μ.Χ) συντελέστηκαν μορφοφωολογικές αλλαγές στο γλωσσικό σύστημα (Joseph, 1990).

Η πρώτη εξ αυτών περιελάμβανε την μετατόπιση του τόνου (stress shift) στον τελικό σύνδεσμο (ίνα) της Αρχαίας Ελληνικής. Ειδικότερα, κατά τον 6^ο μεταχριστιανικό αιώνα πραγματοποιήθηκε η παρακάτω φωνολογική μεταβολή:

140. hi'na > ina' > na

κατά την οποία ο τόνος μετατοπίστηκε από την δεύτερη από το τέλος συλλαβή (hi'na) στην πρώτη (ina') και έπειτα το φωνήεν (i) υπέστη κώφωση (Trypanis, 1960). Η προαναφερθείσα διαδικασία νοείται ως Γραμματικοποίηση, κατά την οποία ο δείκτης έγκλισης (ίνα) επανααναλύθηκε στο τροπικό μόριο 'να' το οποίο εισάγει τις μη αποφαντικές συμπληρωματικές προτάσεις της ΝΕΚ:

141. [Cp C [Mp **hina** [Tr ... > [Cp oti/**na** [Mp t **na** [T...

Κατά τους (Roberts & Roussou, 2003), η συγκεκριμένη δομική απλοποίηση και η επαναανάλυση (functional to functional reanalysis) του 141^{ου} σχήματος πυροδοτήθηκε τόσο από την απώλεια της υποτακτικής έγκλισης όσο και από εκείνη της μορφολογίας του παρεμφάτου. Η ΝΕΚ δεν διαθέτει μορφολογική υποτακτική ούτε και μη παρεμφατικούς ρηματικούς όρους. Οι εν λόγω δομικές μεταβολές αποδίδονται στον επαναπροσδιορισμό των συντακτικών παραμέτρων (Lightfoot, 1979, 91, 98).

Τα κατ' εξοχήν απρόσωπα τροπικά ρήματα της ΝΕΚ *μπορεί* και *πρέπει* μαρτυρούνται σε μη αποφαντικές συμπληρωματικές προτάσεις οι οποίες εισάγονται με τον δείκτη "να". Το τελευταίο συνιστά τόσο δείκτη τροπικότητας (υποτακτικής έγκλισης), όσο και συμπληρωματικό δείκτη. Η προταθείσα ανάλυση είναι η εξής:

142. [C pu [Topic/Focus [Cop (erator) oti/an/**na**/as [Neg ðen/min [C_M (odality) θa/ t **na** /as [I cl (itic) + V....]]]]]]

κατά την οποία το τροπικό μόριο “να” μετακινείται από την φράση τροπικότητας (C_M (modality)) στην (C_{op} (operator)) η οποία υποδεικνύει το είδος της πρότασης.

Συνακόλουθα, το λειτουργικό μόρφημα “να” φέρει περισσότερα του ενός συντακτικά χαρακτηριστικά. Εκφράζει πληροφορίες τόσο για τροπικότητα (όπως το μόριο “θα”) αλλά βρίσκεται και σε συμπληρωματική κατανομή με τους τυπικούς συμπληρωματικούς δείκτες “ότι /πως”, “που”, και “αν” (Roussou, 2000).

3.3 Επίλογος

Στην παρούσα εργασία μελετήθηκαν τα Απρόσωπα Τροπικά Ρήματα και Εκφράσεις (Impersonal Modal Verbs and Phrases) της Αρχαίας Ελληνικής. Η διαχρονική τους προσέγγιση είχε πυρήνα εστίασης τόσο τις μεταβολές που υφίσταται η σημασία (Τροπικότητά) τους όσο και εκείνες που σχετίζονται με το συντακτικό τους περιβάλλον.

Ανάμεσα στις τρεις κυριότερες Τροπικότητες (Palmer 1979, 2001), η μοναδική που επιβιώνει στην πάροδο τόσων ιστορικών αιώνων είναι η Δεοντική (Deontic Modality). Η τελευταία σε συνδυασμό με την Δυναμική (Dynamic Modality), αποτελούν τα δύο είδη ριζικής τροπικότητας (root modality). Η προταθείσα ανάλυση του (Cinque, 2006) ερμηνεύει την διαχρονική εξέλιξη των απρόσωπων τροπικών ρημάτων/εκφράσεων (βλ. 132ⁿ ιεραρχία). Άλλωστε, η πλειονότητα των αντίστοιχων ρημάτων/εκφράσεων που επιβιώνουν στην ΝΕΚ φέρουν Δεοντική τροπικότητα (βλ. ενότητα 3.1.1).

Ολοκληρώνοντας με το συντακτικό τους περιβάλλον, αξίζει να σημειωθεί ότι το τελευταίο υφίσταται ποικίλες δομικές αλλαγές. Οι κυριότερες από αυτές λαμβάνουν χώρα την περίοδο της Ελληνιστικής Κοινής (300 π.Χ-6^{ος} αιώνας μ.Χ), κατά την διάρκεια της οποίας οι μεταβολές που πραγματοποιούνται περιλαμβάνουν όλα τα γλωσσικά επίπεδα (Μπαμπινιώτης, 2002). Οι μορφοφωνολογικές και συντακτικές αλλαγές (βλ. 140ⁿ και 141ⁿ δομή) που υφίσταται η γλώσσα την προαναφερθείσα ιστορική περίοδο, υποδεικνύουν την τάση της γλώσσας τόσο για επαναανάληψη των λειτουργικών κατηγοριών (γραμματικοποίηση) όσο και για δομική απλοποίηση (Roberts & Roussou 2003).

Το μοναδικό δομικό σχήμα που επιβιώνει στην ΝΕΚ έχει την μορφή του 141^{ou} σχήματος με το μόριο “να” να αποτελεί τόσο δείκτη τροπικότητας (υποτακτικής έγκλισης) όσο και συμπληρωματικό δείκτη (Roussou, 2000).

4. Βιβλιογραφία

4.1 Ελληνικές και Ξενόγλωσσες μελέτες

1. Agouraki, Yioryia. 1991. 'A Modern Greek Complementizer and its Significance for UG'. *UCL Working Papers in Linguistics* 3:1-24.
2. Alexiadou, Artemis, Elena Anagnostopoulou and Christina Sevdali. 2013. 'Patterns of Dative-Nominative Alternations'. In *Proceedings of the forty-first annual meeting of the North East Linguistic Society*, vol. 2, eds. Yelena Fainleib, Nicholas LaCara, and Yangsook Park, 15-28. Amherst: GLSA Publications.
3. Anagnostopoulou, Elena. 2005a. 'Cross-linguistic and cross-categorical distribution of datives', in M. Stavrou & A. Terzi (eds), *Advances in Greek Generative Syntax*. Amsterdam: John Benjamins, 61–126.
4. Anagnostopoulou, Elena and Christina Sevdali. 2015. 'Case Alternation in Ancient Greek passives and the typology of Case', *Language* 91: 442-81.
5. Anagnostopoulou, Elena and Christina Sevdali. 2016. 'Two modes of dative case assignment evidence from the history of Greek', Paper presented in Generative Linguistics of the Old World (GLOW 39) April 5th – 7th, University of Göttingen.
6. Βελούδης, Γ. 2010. 'Από τη σημασιολογία της ελληνικής γλώσσας: όψεις της επιστημικής τροπικότητας'. Thessaloniki: Institute of Modern Greek Studies.
7. Blakemore, Diane. 1994. 'Evidence and modality'. In R. E. Asher (Ed.), *The Encyclopedia of language and linguistics* (pp. 1183–1186). Oxford: Pergamon Press. ISBN 0-08-035943-4.
8. Browning, R. 1978. 'The language of Byzantine literature'. In S. Vryonis, ed., *The Past in Medieval and Modern Greek Culture*. Malibu: 103-33. Repr. Browning 1989.
9. Browning, R. 1983. 'Medieval and Modern Greek', 2nd edn. Cambridge.
10. Bybee, Joan and S. Fleischman 1995a. 'Modality in grammar and discourse'. Amsterdam: Benjamins.
11. Bybee, Joan, Revere Perkins and William Pagliuca. 1994. 'The Evolution of Grammar: Tense, Aspect and Modality in the Languages of the World'. Chicago & London: The University of Chicago Press, 1994. Pp. xxii + 398.

12. Christidis, A.-F. 1981. 'The Distribution of Complementisers in Modern Greek'. *Studies in Greek Linguistics* 2, 113–79.
13. Cinque, Guglielmo. 2006. 'Restructuring and Functional Heads'. Oxford: Oxford University Press.
14. Danesi, Serena, Cynthia A. Johnson and Jóhanna Barðdal. 2016. 'Where Does the Modality of Ancient Greek Modal Verbs Come From? The Relation between Modality and Oblique Case Marking', in *Journal of Greek Linguistics*, Volume 18: Issue 1.
15. Danesi, Serena, Cynthia A. Johnson and Jóhanna Barðdal. 2016. 'Between the Historical Languages and the Reconstructed Language: An Alternative Approach to the "Dative of Agent" Construction in Indo-European'. Submitted for publication.
16. Edwards, Mark. 2001. 'Όμηρος, ο ποιητής της Ιλιάδος', μετ.Β. Λιαπής, Ν. Μπεζαντάκος, Ινστιτούτο του βιβλίου-Α. Καρδαμίτσα, Αθήνα 2001.
17. Gisborne, Nik. 2007. 'Dynamic Modality'. *SKASE Journal of Theoretical Linguistics* 4: 44-61.
18. Goodell, Thomas D. 1914. 'XPH and ΔΕΙ', *Classical Quarterly* pp. 91-102.
19. Graff, Willem Laurens. 1932. 'Language and languages: an introduction to linguistics'. New York, London, D. Appleton and company pp. 437-471.
20. Haspelmath, M. 1989. 'From purposive to infinitive-a universal path of grammaticalization'. *Folia Linguistica* 10: 287-310.
21. Hoffmann, O., A. Debrunner and A. Scherer. 1997. 'Ιστορία της Ελληνικής Γλώσσας'. Θεσσαλονίκη εκδ. Κυριακίδη.
22. Horrocks, G. C. 1980. 'The antiquity of the Greek epic tradition: Some new evidence'. *Proceedings of the Cambridge Philological Society* 26: 1-111.
23. Horrocks, G. C. 1995. 'On condition: Aspect and Modality in the history of Greek'. *Proceedings of the Cambridge Philological Society* 41.153–173.
24. Horrocks, G. C. 1997. 'Homer's dialect', in I. Morris and B. Powell (eds.) *A new Companion to Homer*, Leiden, 193-217.
25. Horrocks, G. C. 2012. 'Ελληνικά: Ιστορία της Γλώσσας και των ομιλητών της' (= *Greek. A History of the Language and its Speakers*, Addison Wesley, Longman Limited, 1997), εισ.-μτφρσ.: Μ. Σταύρου & Μ. Τζεβελέγκου, Αθήνα, Βιβλιοπωλείον της Εστίας, 2013 [1^η έλλ. έκδ.: 2006].

26. Hunger, H. 1978. 'Βυζαντινή λογοτεχνία. Η λόγια κοσμική γραμματεία των βυζαντινών'. (= Die hochsprachliche profane Literatur der Byzantiner, C.H. Beck'sche Verlagsbuchhandlung, München, 1978), τ' Α': φιλοσοφία, ρητορική, επιστολογραφία, γεωγραφία, μφρσ.: Λ.Γ. Μπενάκης & Ι.Β. Αναστασίου & Γ.Χ. Μακρής, ΜΙΕΤ, Αθήνα, 2010[1^η έλλ. έκδ.: 1987].
27. Joseph, Brian D. 1983. 'The Synchrony and Diachrony of the Balkan Infinitive: A Study in Areal, General, and Historical Linguistics'. Cambridge: Cambridge University Press. 1983.
28. Joseph, Brian D. 1990. 'The Benefits of Morphological Classification: On Some Apparently Problematic Clitics in Modern Greek'. In Wolfgang U. Dressler, Hans C. Luschützky, Oskar E. Pfeiffer, & John R. Rennison, eds., *Contemporary Morphology (Trends in Linguistics. Studies and Monographs 49)*, 171-181. Berlin: Mouton de Gruyter.
29. Κακριδής, Φ. Ι. 2005. 'Αρχαία Ελληνική Γραμματολογία'. Ινστιτούτο Νεοελληνικών Σπουδών [Ίδρυμα Μανόλη Τριανταφυλλίδη], Θεσσαλονίκη 2005.
30. Καρπόζηλος, Απ. 1997. 'Βυζαντινοί Ιστορικοί και Χρονογράφοι'. τ. Α', εκδόσεις Κανάκη, Αθήνα 1997.
31. Κοπιδάκης, Μ. 2010. 'Ιστορία της ελληνικής γλώσσας'. Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τραπέζης.
32. Lesky, A. 1981. 'Ιστορία της αρχαίας Ελληνικής Λογοτεχνίας' μεταφρ. Α. Τσοπανάκη, Θεσσαλονίκη, 5η έκδοση 1981, σελ. 41-80, 97-139.
33. Lyons, J. 2012. 'Γλωσσολογική Σημασιολογία'. εκδ. Πατάκη, Αθήνα 1999.
34. Mango, C. 1980. 'Byzantium: The Empire of the New Rome'. London: Weidenfeld and Nicolson.
35. Manzini, M. R. and L. M. Savoia. 2003. 'The nature of complementizers'. *Rivista di Grammatica Generativa* 28. 87–110.
36. Michelioudakis, D. 2012. 'Dative arguments and abstract Case in Greek'. Ph.D. diss. University of Cambridge.
37. Michelioudakis, D. and Ioanna Sitaridou. 2013a. 'Syntactic microvariation: Dative constructions in Greek'. In: Ricardo Etxepare & Beatriz Fernández (eds.), *Datives in variation: a micro-comparative perspective*. Oxford: Oxford University Press. 212-255.

38. Montanari, F. 2008. 'Ιστορία της Αρχαίας Ελληνικής Λογοτεχνίας', Δ. Ιακώβ και Α. Ρεγκάκος (επιμ.), Θεσσαλονίκη 2008 (University Studio Press).
39. Mosse, C. 2006. 'Επίτομη ιστορία της αρχαίας Ελλάδας. Γένεση και εξέλιξη της πολιτικής σκέψης και πράξης'. Σαββάλας, Αθήνα 1996.
40. Μπαμπινιώτης, Γ. 1991. 'Γλωσσολογία και λογοτεχνία'. Αθήνα 1991.
41. Μπαμπινιώτης, Γ. 1998. 'Θεωρητική Γλωσσολογία'. *Εισαγωγή στη σύγχρονη Γλωσσολογία*. Αθήνα.
42. Μπαμπινιώτης, Γ. 2002. 'Συνοπτική ιστορία της ελληνικής γλώσσας'. Αθήνα: Ε΄ Έκδοση.
43. Μπαμπινιώτης, Γ. 2007. 'Η Ελληνική γλώσσα'. *Πάπυρος-Larousse-Britannica*. 53. Αθήνα: Πάπυρος.
44. Newton, B. 1979. 'Scenarios, Modality, and Verbal Aspect in Modern Greek'. *Language* 55. 139-167.
45. Palmer, Frank. 1979. 'Modality and the English modals'. London: Longman.
46. Palmer, Frank. 1986. 'Mood and modality'. Cambridge: Cambridge University Press.
47. Philippaki-Warbuton, I. 1992. 'On Mood and Complementizers in Modern Greek'. *Reading University Working Papers in Linguistics* 1: 5–41.
48. Philippaki-Warbuton, I. 1994a. 'Verb Movement and the Distribution of Clitics Pronouns'. In Philippaki-Warbuton, Nicolaidis and Sifianou (eds), 53-60.
49. Philippaki-Warbuton, I. 1994b. 'The Subjunctive Mood and the Syntactic Status of the Particle-na in Modern Greek'. *Folia Linguistica* 28, 297-328.
50. Philippaki-Warbuton, I. 1998. 'Functional Categories and Modern Greek Syntax', *The Linguistic Review* 15, 159–86.
51. Powell, Barry B. 1991. 'Homer and the Origin of the Greek Alphabet'. Cambridge: Cambridge University Press.
52. Redard, G. 1953. 'Recherches sur χρή, χρῆσθαι'. *Etude Semantique Paris*, H. Champion, 1953.
53. Rivero, M.-L. 1994. 'Clause Structure and V-movement in the Languages of the Balkans', *Natural Language and Linguistic Theory* 12, 63–120.
54. Rizzi, L. 1997. 'The Fine Structure of the Left Periphery' in L. Haegeman (ed.), *Elements of Grammar*. Dordrecht: Kluwer, 281–337.
55. Roberts, Ian G. and Anna Roussou. 2003. 'Syntactic Change. A Minimalist Approach to Grammaticalization'. Cambridge: Cambridge University Press.

56. Rosenqvist, Jan Olof. 2008. 'Η Βυζαντινή Λογοτεχνία από τον 6^ο αιώνα ως την Άλωση της Κωνσταντινούπολης'. Αθήνα: Εκδόσεις Κανάκη, 2008.
57. Roussou, A. 1994. 'The syntax of complementisers'. Ph.D. dissertation, University College London.
58. Roussou, A. 1999. 'Modals and the Subjunctive', in A. Alexiadou, G. Horrocks & M. Stavrou (eds), *Studies in Greek Syntax*. Dordrecht: Kluwer, 169–83.
59. Roussou, A. 2000. 'On the left periphery. Modal particles and complementisers'. *Journal of Greek Linguistics* 1, 65–94.
60. Roussou, A. 2004. 'On the selection of complementisers'. *Generative Approaches to Contrastive Linguistics*, Protaras-Cyprus. 26-28 Νοεμβρίου 2004.
61. Ρούσσου, Α. 2006. 'Συμπληρωματικοί Δείκτες'. Athens: Patakis.
62. Ρούσσου, Α. 2010. 'Selecting complementizers'. Special Issue Section, Exploring the left periphery, Guest eds. Kleanthes K. Grohmann and Ianthi M. Tsimpli. *Lingua* 120: 582-603.
63. Ρούσσου, Α. and Tsangalidis, Α. 2010. 'Reconsidering the 'modal particles' in Modern Greek'. *Journal of Greek Linguistics* 10: 45-73.
64. Saeed John I. 2009. '*Semantics*'. 3rd edn. London: A John Wiley and Sons, Ltd., Publication.
65. Sevdali, C. 2003. 'On the properties of the Ancient Greek infinitive'. In *Proceedings of the 6th international conference in Greek Linguistics*. Rethymnon, Crete.
66. Sevdali, C. 2007. 'Infinitival Clauses in Ancient Greek: overt and null subjects, the role of case and focus', Ph.D. diss. University of Cambridge.
67. Siegel, Jeff. 1985. 'Koinés and Koineization'. *Language in Society* 14: 357-78.
68. Spyropoulos, V. 2005. 'The syntax of Classical Greek infinitive'. In *Universal grammar in the reconstruction of ancient languages*, ed. K. E. Kiss, 295–337. Berlin: Mouton de Gruyter.
69. Stowell, T. 1982. 'The tense of infinitives'. *Linguistic Inquiry* 13:561–570.
70. Sweetser, Eve 1982. 'Root and epistemic modality: Causality in two worlds'. *Proceedings of the eighth Annual Meeting of the Berkeley Linguistics Society*, Monica Macaulay, Orin D. Gensler, et al (eds), 484-507. Berkeley, CA: Berkeley Linguistics Society.

71. Tantalou, N. 2003. 'Infinitives with overt subjects in Classical Greek'. *Studies in Greek Linguistics* 23:358–365.
72. Trypanis, A. C. 1960. 'Early medieval Greek hina'. *Glotta* 38: 312-13.
73. Tsangalidis, A. 2001β. 'Κριτήρια Τροπικότητας: Η Κατηγορία των Τροπικών Μορίων της Νέας Ελληνικής'. *Μελέτες για την Ελληνική Γλώσσα* 21: 759-770.
74. Tsangalidis, A. 2004b. 'Unidirectionality in the grammaticalization of modality in Greek'. Στον τόμο *Up and down the Cline - The Nature of Grammaticalization* που επιμελήθηκαν οι O. Fischer, M. Norde & H. Perridon (στη σειρά *Typological Studies in Language*, 59), Amsterdam & Philadelphia: John Benjamins Publishing Company, σσ. 193-209.
75. Tsoulas G. 1993. 'Remarks on the Structure and Interpretation of *na*-clauses', *Studies in Greek Linguistics* 14:191-206.
76. Veloudis, J. and I. Philippaki-Warburton 1984. 'The subjunctive in Modern Greek'. *Studies in Greek Linguistics* 4, 151-168.
77. Veloudis, J. 1985. 'Η δήλωση του χρόνου στα να-συμπληρώματα'. *Studies in Greek Linguistics* 6: 183-198.
78. Willmott, J. 2007. 'The moods of Homeric Greek'. Cambridge 2007.
79. Χατζιδάκις, Γεώργιος Ν. 1905. 'Μεσαιωνικά και Νέα Ελληνικά'. τ. Α', 1905, τ. Β', 1907 [Medieval and Modern Greek, vol. 1, 1905, vol. 2, 1907]. Αθήνα
80. Χιώτη, Α. 2010. 'Παγιωμένες εκφράσεις της νέας ελληνικής: ιστορική διάσταση, ταξινόμηση και στερεοτυπικότητα'. Θεσσαλονίκη: 2010.
81. Χριστίδης Α.-Φ. 1985. 'Το δεικτικό να'. *Μελέτες για την ελληνική γλώσσα*, Πρακτικά της 6ης ετήσιας συνάντησης του Τομέα Γλωσσολογίας της Φιλοσοφικής Σχολής Α.Π.Θ. (22-24 Απριλίου 1985), 221-241. Θεσσαλονίκη: Αφοί Κυριακίδη, 1985.
82. Χριστίδης Α.-Φ. 2007. 'Ιστορία της Ελληνικής Γλώσσας'. Θεσσαλονίκη: Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας, Ινστιτούτο Νεοελληνικών Σπουδών, Ίδρυμα Μανόλη Τριανταφυλλίδη.

4.2 Γραμματικά και Συντακτικά εγχειρίδια

1. Goodwin, William Watson. 1894. 'A Greek Grammar'. London: Macmillan and Co.
2. Goodwin, William Watson. 1985. 'Greek Grammar. Syntax of the Moods and Tenses of the Greek Verb'. New York: St. Martin's Press.
3. Holton David, Peter Mackridge & Ειρήνη Φιλιππάκη-Warburton. 2014. 'Γραμματική της Ελληνικής Γλώσσας', εκδόσεις Πατάκη, Αθήνα 1999/ 14^η ανατύπωση, Μάιος 2014.
4. Jannaris, A. N. 1897. 'An Historical Greek Grammar, Chiefly of the Attic Dialect'. Oxford.
5. Κλαίρης Χρ. και Γ. Μπαμπινιώτης (σε συνεργασία με τους Α. Μόξερ, Αικ. Μπακάκου και Σ. Σκοπετέα) 2005. 'Γραμματική της Νέας Ελληνικής. Δομολειτουργική-Επικοινωνιακή. 1.2. Τα Ονοματικά Στοιχεία (Άρθρα, Επίθετα, Αντωνυμίες). Η Εξειδίκευση της Αναφοράς στον κόσμο της Πραγματικότητας.' εκδ. Ελληνικά Γράμματα, Αθήνα 2004.
6. Mackridge, P. 1987. 'Η νεοελληνική γλώσσα'. Athens: Ekdotis Patakis. [Mackridge, P. 1985. The modern Greek language. K.N. Petropoulos (trans.). Oxford: Oxford University Press.]
7. Μανδηλαράς, Β. Γ. 1998. 'Δομή της αρχαίας ελληνικής γλώσσας', Αθήνα 1998 (Καρδαμίτσας).
8. Mollin, Alfred R. and Robert B. Williamson. 1997. 'An Introduction to Ancient Greek'. 3rd ed. Lanham, MD: University Press of America.
9. Μπαμπινιώτης, Γ. και Π. Κοντός. 1967. 'Συγχρονική γραμματική της κοινής νέας ελληνικής: Θεωρία, Ασκήσεις'. Αθήνα, 1967.
10. Οικονόμου, Μ. [1971] 2006. 'Γραμματική της Αρχαίας Ελληνικής'. *Ινστιτούτο Νεοελληνικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (Ίδρυμα Μανόλη Τριανταφυλλίδη)*.
11. Schwyzer, E. 2010. 'Σύνταξη της Αρχαίας Ελληνικής Γλώσσας', μτφρ. Γ. Παπασιμπας και Π. Χαιρόπουλος, Αθήνα 2010 (Παπαδήμας).
12. Σταματάκος, Ι. 2006. 'Ιστορική Γραμματική της Αρχαίας Ελληνικής'. Αθήνα 1949.
13. Τζάρτζανος, Αχ. [1946/1963]. 'Νεοελληνική σύνταξις (της κοινής δημοτικής)'. Θεσσαλονίκη: Κυριακίδης.

14. Τζάρτζανος, Αχ. 1994. 'Συντακτικόν της Αρχαίας Ελληνικής Γλώσσης', Αθήνα 1931 (ανατ. Θεσσαλονίκη 1994).
15. Τζάρτζανος, Αχ. 2016. 'Γραμματική της Αρχαίας Ελληνικής'. ΟΕΔΒ, Αθήνα.
16. Τζουγανάτος, Ν. Δ. 1963. 'Σύνταξη της Αρχαίας Ελληνικής Γλώσσας'. Ο 'Υποτεταγμένος Λόγος', Αθήνα 2003 (α' έκδ. χ. χ. ['Πρόλογος' 1963]).
17. Τριανταφυλλίδης, Μ. 1938. 'Νεοελληνική γραμματική: Α' Τόμος-Ιστορική Εισαγωγή'. Θεσσαλονίκη: Ίδρυμα Μανόλη Τριανταφυλλίδη.
18. Τριανταφυλλίδης, Μ. [1941] 2005. 'Νεοελληνική Γραμματική (της Δημοτικής)' [Modern Greek Grammar (of the Demotic)]. Reprint with corrections of the 1941 edition. Thessaloniki: Institute of the Modern Greek Studies.

4.3 Ηλεκτρονικά (και μη) λεξικά

1. Ανδριώτης, Νικόλαος Π. 1983. 'Ετυμολογικό λεξικό της Κοινής Νεοελληνικής', Ινστιτούτο Νεοελληνικών Σπουδών, Ίδρυμα Μανόλη Τριανταφυλλίδη.
2. Cunliffe, R.J. 'A Lexicon of the Homeric Dialect'. Ηλεκτρονική βάση δεδομένων.
3. Hofmann, B. G. 2009. 'Ετυμολογικό Λεξικόν της Αρχαίας Ελληνικής', μτφρ. Α. Παπανικολάου, Αθήνα.
4. Henry George, Liddell & Robert Scott 1889. 'An Intermediate Greek-English Lexicon'. Oxford. Clarendon Press.
5. Henry George, Liddell & Robert Scott 1889. 'The Online Liddell-Scott-Jones Greek-English Lexicon'. Ηλεκτρονική βάση δεδομένων.
6. Montanari, F. 2013. 'Σύγχρονο Λεξικό της Αρχαίας Ελληνικής', Αθήνα (Παπαδήμας).
7. Slater, William J. 1969. 'Lexicon to Pindar'. Berlin. De Gruyter.

5. Παράρτημα

Η έρευνα που διεξήχθη, πραγματοποιήθηκε με την βοήθεια της ηλεκτρονικής βάσης δεδομένων TLG (Thesaurus Linguae Graecae) του Πανεπιστημίου Κρήτης. Η μορφή της πρόσβασης ήταν ως επισκέπτης (visitor). Αξίζει να επισημανθεί ότι δεν συμπεριελήφθησαν οι ιστορικές μαρτυρίες των οποίων τόσο η ιστορική περίοδος καταγραφής όσο και το πρόσωπο του δημιουργού αμφισβητείτο. Επιπροσθέτως, πριν από τον πίνακα του εκάστοτε λήμματος/έκφρασης παρατίθενται επιμέρους λεξικές και συντακτικές πληροφορίες (όπου αυτό είναι δυνατόν).

Δεῖ (9.275) με σημασία: πρέπει, επιβάλλεται, είναι ανάγκη

- a. it is necessary
- b. it behooves
- c. it is binding on one to do a thing
- d. one must or ought to do

εκ του προσωπικού ρήματος δέω (στερούμαι, έχω έλλειψη/ανάγκη από κάτι)
συντασσόμενο με γενική πτώση (δέω τινός)

αντίστοιχο του απρόσωπου orotet της Λατινικής

Το απρόσωπο ρήμα συντάσσεται με:

- a. accusative personal and infinitive (αιτιατική που εκφράζει πρόσωπο και απρφ)
- b. accusative rei and infinitive (αιτιατική που εκφράζει αντικείμενο και απρφ)
- c. rarely also with dative personal (σπάνια με δοτική προσωπική)
- d. without infinitive (χωρίς απρφ, με υποκείμενο μία αφηρημένη έννοια)

από **R.J.CUNLIFFE A Lexicon of the Homeric Dialect** και

Liddell and Scott. An Intermediate Greek-English Lexicon. Oxford. Clarendon Press. 1889.

και από την βάση δεδομένων **The Online Liddell-Scott-Jones Greek-English Lexicon**

1. Όμηρος 9^{ος}-8^{ος} αιώνας π.Χ (1) (Γεωμετρική Εποχή 1050 π.Χ έως το 700 π.Χ)

τί δει πολεμιζόμεναι Τρώεσσιν
γιατί- ΕΡΩΤ/ΚΟ ΜΟΡΙΟ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ να πολεμούν-ΑΠΡΦ Τρώες-ΔΟΤ

Αργείους;
Αργείοι-ΑΙΤ
'Τι τους Αργείους έφερε να πολεμούν τους Τρώας;'
(**HOMERUS Epic.** Ilias) 8 B.C. **μόνο με απρφ**

μία δομή μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

2. Αισχύλος 525-455 π.Χ (23) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

δει τοί σε φεύγειν
επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ βέβαια-ΕΓΚ/ΚΟ ΜΟΡΙΟ εσύ-ΑΙΤ να καταφύγεις-ΑΠΡΦ

κατά νόμους τοὺς οἴκοθεν
σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ νόμοι-ΑΙΤ οι-ΑΡΘΡΟ από το σπίτι-ΕΠ/ΜΑ
'...βέβαια επιβάλλεται να καταφύγεις σε οικείους νόμους'
(**AESCHYLUS Trag.** Supplices) 6-5 B.C. **μόνο με απρφ**

δει καί λέγειν τά καίρια
επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ και-ΣΥ/ΜΟΣ να πείτε-ΑΠΡΦ τα-ΑΡΘΡΟ κρίσιμα-ΑΙΤ
'... και επιβάλλεται να μιλήσετε για τα κρίσιμα (ζητήματα)'
(**AESCHYLUS Trag.** Choephoroe) 6-5 B.C. **μόνο με απρφ**

ξένοι, λέγοιτ' ἄν εἶ
ξένοι-ΚΛΗΤΙΚΗ ΠΡΟΣΦ/ΣΗ λέω-3^ο ΠΛΗΘ/ΚΟ αν- ΥΠ/ΚΟ ΜΟΡΙΟ ει-ΣΥ/ΜΟΣ

τι **δει**:
κάτι-ΑΙΤ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ
'ξένοι, πείτε ό,τι επιβάλλεται'
(**AESCHYLUS Trag.** Choephoroe) 6-5 B.C. **μέσα σε πλάγια ερώτηση μόνο με το**
απρόσωπο

18/23 μόνο με απρφ

5/23 μόνο με το απρόσωπο

καμία με δοτική προσωπική

- 3. Ηρόδοτος (περ. 484- 430 π.Χ) (51)** (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

Δεῖ με ἔτι φράσαι
επιβάλλεται-3^ο ENIKO εγώ-ΑΙΤ ωστόσο-ΣΥ/ΜΟΣ να μιλήσω-ΑΠΡΦ
'επιβάλλεται ωστόσο να μιλήσω...'
(HERODOTUS Hist. Historiae) 5 B.C. μόνο με απρφ

τά μή σε **δεῖ**
όσα-ΑΙΤ μη-ΑΡΝ ΜΟΙΟ εσύ-ΑΙΤ είναι ανάγκη-3^ο ENIKO
'...όσα δεν είναι ανάγκη'
(HERODOTUS Hist. Historiae) 5 B.C. μόνο με το απρόσωπο

48/51 μόνο με απρφ

3/51 μόνο με το απρόσωπο

καμία με δοτική προσωπική

- 4. Σοφοκλής 496-406 π.Χ (54)** (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

δεῖ ἔς Τροίαν σε πλείν
επιβάλλεται-3^ο ENIKO σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ Τροία-ΑΙΤ εσύ-ΑΙΤ να έρθεις-ΑΠΡΦ
'επιβάλλεται να έρθεις στην Τροία'
(SOPHOCLES Trag. Philoctetes) 5 B.C. μόνο με απρφ

Ἄλλ' ἐξ ἴσου **δεῖ** κάμὸν
ἀλλά-ΣΥ/ΜΟΣ εκ-ΠΡΟΘ/ΣΗ ἴσος-ΓΕΝ επιβάλλεται-3^ο ENIKO και η δική μου-ΑΙΤ
'επιβάλλεται (να σκεφτείς) και τη δική μου (γνώμη)'
(SOPHOCLES Trag. Oedipus Tyrannus) 5 B.C. μόνο με το απρόσωπο

ὄ μὴ **δεῖ**
ὄσα-ΑΙΤ μη-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ πρέπει-3^ο ΕΝΙΚΟ
'όσα δεν πρέπει'

(**SOPHOCLES Trag.** Philoctetes) 5 B.C. σε δευτερεύουσα πρόταση μόνο με το απρόσωπο

40/54 μόνο με απρφ

14/54 μόνο με το απρόσωπο

καμία με δοτική προσωπική

5. Ευριπίδης 485-406 π.Χ (145) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

δεῖ γὰρ θανεῖν με·
πρέπει-3^ο ΕΝΙΚΟ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ να πεθάνω-ΑΠΡΦ εγώ-ΑΙΤ
'πρέπει λοιπόν να πεθάνω'
(**EURIPIDES Trag.** Alcestis) 5 B.C. μόνο με απρφ

δεῖ αὐτὸν εἰδέναι τὰ δρώμενα
επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ αυτός-ΑΙΤ να μάθει-ΑΠΡΦ τα-ΑΡΘΡΟ γεγονότα-ΑΙΤ
'επιβάλλεται αυτά που γίνονται να μάθει'
(**EURIPIDES Trag.** Iphigenia Taurica) 5 B.C. μόνο με απρφ

δεῖ γοῦν·
εἶναι ἀνάγκη-3^ο ΕΝΙΚΟ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ
'επιβάλλεται λοιπόν'
(**EURIPIDES Trag.** Cyclops) 5 B.C. μόνο με το απρόσωπο

νοῦν ἔχων ὅσον σε **δεῖ**
σύνεση-ΑΙΤ να έχεις-MTX όσο-ΑΙΤ εσύ-ΑΙΤ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ
'...σύνεση να έχεις όση επιβάλλεται'
(**EURIPIDES Trag.** Hippolytus) 5 B.C. μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με το απρόσωπο

σοί τε γὰρ **παιδῶν** τί
εσύ-ΔΟΤ και-ΣΥ/ΜΟΣ συνεπώς-ΣΥ/ΜΟΣ παιδιά-ΓΕΝ γιατί-ΕΡ/ΚΗ ΑΝΤ/ΜΙΑ

δει;

έχει ανάγκη-3^ο ENIKO

‘και γιατί έχεις ανάγκη τα παιδιά;’

(**EURIPIDES Trag.** Medea) 5 B.C. σε ευθεία ερώτηση με γενική και δοτική πτώση χωρίς απρφ

δάμαρτ’ ἤ

δει

ξυνθανεῖν

ἐμῆ

σύζυγος-ΑΙΤ η οποία-ΔΟΤ επιβάλλεται-3^ο ENIKO να πεθάνει-ΑΠΡΦ δικό μου-ΔΟΤ

χερὶ

χέρι-ΔΟΤ

‘... είναι ανάγκη από το χέρι μου να πεθάνει (η σύζυγός μου)’

(**EURIPIDES Trag.** Orestes) 5 B.C. με δοτική προσωπική και απρφ

103/145 μόνο με απρφ

37/145 μόνο με το απρόσωπο

3/145 με γενική (ενίστε και δοτική) πτώση χωρίς απρφ (προσωπική σύνταξη)

2/145 με δοτική προσωπική και απρφ

6. Αντιφών 480-411 π.Χ (14) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

δει

με

ὑπὲρ

τοῦ

πατρὸς

επιβάλλεται-3^ο ENIKO εγώ-ΑΙΤ υπέρ-ΠΡΟΘ/ΣΗ ο-ΑΡΘΡΟ πατέρας-ΓΕΝ

ἀπολογήσασθαι

να υπερασπιστώ σε απολογία-ΑΠΡΦ

‘επιβάλλεται να υπερασπιστώ σε απολογία τον πατέρα (μου)’

(**ANTIPHON Orat.** De caede Herodis) 5 B.C. **μόνο με απρφ**

τοῦτο

εἰκάζειν

με

δει

αυτό-ΑΙΤ να υποθέσω-ΑΠΡΦ εγώ-ΑΙΤ επιβάλλεται-3^ο ENIKO

‘επιβάλλεται αυτό να υποθέσω’

(**ANTIPHON Orat.** De caede Herodis) 5 B.C. **μόνο με απρφ**

δει

ἐκάστῳ

γενέσθαι

επιβάλλεται -3^ο ENIKO καθέννας-ΔΟΤ να συμβεί-ΑΠΡΦ

‘...όπως είναι ανάγκη (στον καθένα) να συμβεί’

(**ANTIPHON Orat.** De choreuta) 5 B.C. **με δοτική προσωπική και απρφ**

13/14 μόνο με απρφ και

1/14 με δοτική προσωπική και απρφ

7. Θουκυδίδης του Ολόρου ο Αλιμούσιος (περ. 460- περ. 399 π.Χ) (39)
(Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

πολύ διαφέρειν οὐ δεῖ
πολύ-ΕΠ/ΜΑ ότι διαφέρει-ΑΠΡΦ δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ πρέπει-3^ο ΕΝΙΚΟ

νομίζειν ἄνθρωπον ἀνθρώπου
να νομίζουμε-ΑΠΡΦ άνθρωπος-ΑΙΤ άνθρωπος-ΓΕΝ
'κι ας μη νομίζουμε ότι διαφέρει πολύ άνθρωπος από άνθρωπο'
(**THUCYDIDES Hist.** Historiae) 5 B.C. **μόνο με απρφ**

καὶ γῆν τεμνομένην, εἰ δεῖ,
και-ΣΥ/ΜΟΣ γη-ΑΙΤ κατεστραμμένη-ΑΙΤ ει-ΣΥ/ΜΟΣ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ

ὄρωντας
να βλέπουν
'αν επιβάλλεται και την γη τους να βλέπουν να καταστρέφεται'
(**THUCYDIDES Hist.** Historiae) 5 B.C. **μόνο με το απρόσωπο**

Ἀθηναίους πολλῶ μάλιστα δεῖ
Αθηναίοι-ΑΙΤ πολύ-ΕΠ/ΜΑ περισσότερο-ΕΠ/ΜΑ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ
'στους Αθηναίους πολύ περισσότερο επιβάλλεται'
(**THUCYDIDES Hist.** Historiae) 5 B.C. **μόνο με το απρόσωπο**

32/39 μόνο με απρφ και

7/39 μόνο με το απρόσωπο

καμία με δοτική προσωπική

8. Αριστοφάνης 445- 386 π.Χ (109) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

δει μυηθῆναι με πρὶν τεθνηκέναι
επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ να μυηθῶ-ΑΠΡΦ εγώ-ΑΙΤ πρὶν-ΣΥ/ΜΟΣ να πεθάνω-ΑΠΡΦ
'πρὶν πεθάνω πρέπει στα μυστήρια να μπω'
(ARISTOPHANES Comic. Pax) 5-4 B.C. μόνο με απρφ

δει χρηστὰ λέγειν ἡμᾶς
επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ ενάρετα-ΑΙΤ να λέμε-ΑΠΡΦ εμεῖς-ΑΙΤ
'επιβάλλεται τα πρέπει να λέμε'
(ARISTOPHANES Comic. Ranae) 5-4 B.C. μόνο με απρφ

δει δὲ ἡμῖν τὸν ἄνδρα
επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ εξάλλου-ΣΥ/ΜΟΣ εμεῖς-ΔΟΤ ο-ΑΡΘΡΟ ἄντρας-ΑΙΤ

δοῦναι δίκην
να υποβάλλουμε-ΑΠΡΦ δίκη-ΑΙΤ
'εἶναι ἀνάγκη εξάλλου να υποβάλλουμε τον ἄντρα σε δίκη'
(ARISTOPHANES Comic. Thesmophoriazusae) 5-4 B.C. με δοτική προσωπική
και απρφ

τί δὲ δει;
γιατί-ΕΡ/ΚΟ ΜΟΡΙΟ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ επιβάλλεται -3^ο ΕΝΙΚΟ
'Δεν επιβάλλεται λοιπόν;'
(ARISTOPHANES Comic. Ecclesiazusae) 5-4 B.C. ευθεία ερώτηση μόνο με το
απρόσωπο

δει γε μέντοι <σ'>
επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ βέβαια-ΕΜΦ ΜΟΡΙΟ ὅμως-ΣΥ/ΜΟΣ εσύ-ΑΙΤ
'επιβάλλεται ὅμως (να ἔρθεις)'
(ARISTOPHANES Comic. Ecclesiazusae) 5-4 B.C. ευθεία ερώτηση μόνο με το
απρόσωπο

ὥστε πτερῶν σοι τοῖς ἐποίκοις δει
ὥστε-ΣΥ/ΜΟΣ φτερά-ΓΕΝ εσύ-ΔΟΤ οι-ΑΡΘΡΟ ἐποικοι-ΔΟΤ ἔχει ἀνάγκη-3^ο ΕΝΙΚΟ
'ἔχεις την ἀνάγκη φτερῶν για αυτούς που θα ῥθουν'
(ARISTOPHANES Comic. Aves) 5-4 B.C. μέσα σε δευτερεύουσα με γενική και
δοτική πτώση χωρίς απρφ

81/109 μόνο με απρφ

23/109 μόνο με το απρόσωπο

4/109 με δοτική προσωπική και απρφ και

1/109 με γενική (ενίστε και δοτική) πτώση χωρίς απρφ (προσωπική σύνταξη)

9. Λυσίας 445-380 π.Χ (53) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

ἅπαντα **δεῖ** τᾶληθῆ λέγειν
ὄλα-ΑΙΤ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ αληθινά-ΑΙΤ να πω-ΑΠΡΦ
'επιβάλλεται να πω ὄλη την ἀλήθεια'
(**LYSIAS Orat.** Contra Simonem) 5-4 B.C. **μόνο με απρφ**

δεῖ ὑμᾶς τοῦ ἐγκλήματος τὴν αἰτίαν
επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ εσεις-ΑΙΤ το-ΑΡΘΡΟ ἐγκλημα-ΓΕΝ η-ΑΡΘΡΟ αιτία-ΑΙΤ
εἰδέναι
να γνωρίζετε-ΑΠΡΦ
'σας επιβάλλεται να γνωρίζετε την αἰτία του ἐγκλήματος'
(**LYSIAS Orat.** Pro milite) 5-4 B.C. **μόνο με απρφ**

οὐδέν δὲ **δεῖ** πολλῶν **λόγων**
καθόλου-ΕΠ/ΜΑ αφετέρου-ΣΥ/ΜΟΣ ἔχει ἀνάγκη-3^ο ΕΝΙΚΟ πολλά-ΓΕΝ λόγια-ΓΕΝ
'δεν ἔχεις την ἀνάγκη ἀπό πολλά λόγια'
(**LYSIAS Orat.** In Theomnestum 1) 5-4 B.C. **με γενική πτώση χωρίς απρφ**

δεῖ διαφορὰ ἡμῖν γεγονέναι
επιβάλλεται -3^ο ΕΝΙΚΟ διαφωνία-ΑΙΤ εμεῖς-ΔΟΤ να ἔχει υπάρξει-ΑΠΡΦ
'(δεν) εἶναι ἀνάγκη να ἔχει υπάρξει κάποια διαφωνία (ἀνάμεσά μας)'
(**LYSIAS Orat.** In Eratosthenem) 5-4 B.C. **με δοτική προσωπική και απρφ**

50/53 μόνο με απρφ

2/53 με γενική (ενίστε και δοτική) πτώση (προσωπική σύνταξη) και

1/53 με δοτική προσωπική και απρφ

10. Αλκιδάμας (4ος αι. π.Χ) (3) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

δει με καὶ τὰ λοιπὰ
επιβάλλεται-3^ο ENIKO εγώ-ΑΙΤ και-ΣΥ/ΜΟΣ τα-ΑΡΘΡΟ επιπρόσθετα-ΑΙΤ

διελθεῖν

να περάσω-ΑΠΡΦ

‘επιβάλλεται να κάνω αναφορά και στα περαιτέρω...’

(**ALCIDAMAS Rhet.** Fragmenta) 4 B.C. **μόνο με απρφ**

3/3 μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

11. Ξενοφών 430-354 π.Χ (438) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

ὕμᾱς **δει** διαψηφίζεσθαι
εσείς-ΑΙΤ επιβάλλεται-3^ο ENIKO να αποφασίσετε με ψήφο-ΑΠΡΦ
‘σας επιβάλλεται να δικάσετε...’
(**XENOPHON Hist.** Hellenica) 5-4 B.C. **μόνο με απρφ**

οὐδ’ ἐκείνους ἀθυμείν
ούτε-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ εκείνοι-ΑΙΤ να χάνουν το θάρρος τους-ΑΠΡΦ

δει

είναι ανάγκη-3^ο ENIKO

‘...ούτε κι εκείνοι πρέπει να χάνουν το θάρρος τους’

(**XENOPHON Hist.** Hellenica) 5-4 B.C. **μόνο με απρφ**

Δει γοῦν, ἔφη·
επιβάλλεται-3^ο ENIKO συνεπώς-ΣΥ/ΜΟΣ εἶπε-ΑΟΡ

‘συνεπώς επιβάλλεται, εἶπε’

(**XENOPHON Hist.** Memorabilia) 5-4 B.C. **μόνο με το απρόσωπο**

γνωμονικοῦ γὰρ ἀνδρὸς καὶ τοῦτο
αρμόδιος-ΓΕΝ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ άντρας-ΓΕΝ και-ΣΥ/ΜΟΣ αυτό-ΑΙΤ

δει

επιβάλλεται-3^ο ENIKO

‘στον αρμόδιο λοιπόν αυτό επιβάλλεται’

(**XENOPHON Hist.** Memorabilia) 5-4 B.C. **μόνο με το απρόσωπο**

άνθρωποις

δει

ίεναι

ἐπί

άνθρωποι-ΔΟΤ επιβάλλεται-3^ο ENIKO να κάνουν επιδρομές-ΑΠΡΦ κατά-ΠΡΟΘ/ΣΗ

τούς πολεμίους

οι-ΑΡΘΡΟ εχθροί-ΑΙΤ

‘τους επιβάλλεται να κάνουν επιδρομές κατά των εχθρών’

(**XENOPHON Hist.** Hellenica) 5-4 B.C. **με δοτική προσωπική και απρφ**

δει

τοις

μέλλουσιν

άνθρωποις

ἔξειν

επιβάλλεται-3^ο ENIKO οι-ΑΡΘΡΟ επερχόμενοι-ΔΟΤ άνθρωποι-ΔΟΤ να έχουν-ΑΠΡΦ

‘οι επερχόμενοι είναι ανάγκη να έχουν...’

(**XENOPHON Hist.** Hellenica) 5-4 B.C. **με δοτική προσωπική και απρφ**

ἀνδρὶ

τυράννω

δει

άντρας-ΔΟΤ τύραννος-ΔΟΤ επιβάλλεται -3^ο ENIKO

‘...στον τύραννο επιβάλλεται’

(**XENOPHON Hist.** Hiero) 5-4 B.C. **μόνο με δοτική προσωπική χωρίς απρφ**

372/438 μόνο με απρφ

51/438 μόνο με το απρόσωπο

14/438 με δοτική προσωπική και απρφ και

1/438 μόνο με δοτική προσωπική χωρίς απρφ

12. Ισοκράτης 436-338 π.Χ (113) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

Δει

μηδὲ

τοῦτο

λανθάνειν

επιβάλλεται-3^ο ENIKO οὔτε-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ αυτό-ΑΙΤ να παραλείψετε-ΑΠΡΦ

ὕμᾱς

εσείς-ΑΙΤ

‘δεν πρέπει να ξεφύγει της προσοχής σας’

(**ISOCRATES Orat.** Archidamus) 5-4 B.C. **μόνο με απρφ**

δει τοῖς μέλλουσι
επιβάλλεται-3^ο ENIKO οι-ΑΡΘΡΟ μεταγενέστεροι-ΔΟΤ

εὐδαιμονήσῃν

να είναι ευτυχισμένοι-ΑΠΡΦ

‘οἱ μεταγενέστεροι είναι ανάγκη να είναι ευτυχισμένοι’

(**ISOCRATES Orat.** De pace) 5-4 B.C. **με δοτική προσωπική και απρφ**

τῷ βασιλεῖ **δει** τῶν πολιτῶν
ο-ΑΡΘΡΟ βασιλιάς-ΔΟΤ επιβάλλεται-3^ο ENIKO οι-ΑΡΘΡΟ πολίτες-ΓΕΝ

ἄρχειν.

να εξουσιάζει-ΑΠΡΦ

‘είναι ανάγκη ο βασιλιάς να εξουσιάζει τους πολίτες’

(**ISOCRATES Orat.** Antidosis) 5-4 B.C. **με δοτική προσωπική και απρφ**

110/113 μόνο με απρφ και

3/113 με δοτική προσωπική και απρφ

13. Πλάτων 427-347 π.Χ (868) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

Δει δή ἡμᾶς ἐπιστατεῖν
επιβάλλεται-3^ο ENIKO λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ εμείς-ΑΙΤ να εποπτεύουμε-ΑΠΡΦ
‘πρέπει λοιπόν να δώσουμε όλη την προσοχή μας’
(**PLATO Phil.** Respublica) 5-4 B.C. **μόνο με απρφ**

τί με **δει** ζῆν έν
γιατί-ΕΡ/ΚΟ ΜΟΡΙΟ εγώ-ΑΙΤ επιβάλλεται-3^ο ENIKO να ζήσω-ΑΠΡΦ σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ

δεσμοτηρίω

δεσμοτήριο-ΔΟΤ

‘...γιατί επιβάλλεται να ζήσω στο δεσμοτήριο’

(**PLATO Phil.** Apologia Socratis) 5-4 B.C. **μέσα σε πλάγια ερωτηματική μόνο με απρφ**

Δει γάρ
επιβάλλεται-3^ο ENIKO λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ
‘επιβάλλεται λοιπόν’
(**PLATO Phil.** Respublica) 5-4 B.C. **μόνο με το απρόσωπο**

Οὐ δει̃ δήπου ὦ
δεν-APN ΜΟΡΙΟ επιβάλλεται-3° ENIKO βέβαια-ΕΠ/ΜΑ ω-ΕΠΙΦ/ΜΑ
Σώκρατες
Σωκράτη-ΚΛΗΤ
'δεν επιβάλλεται βέβαια Σωκράτη'
(**PLATO Phil.** Crito) 5-4 B.C. **μόνο με το απρόσωπο**

Δει̃ μή μόνον ἑαυτοῖς
επιβάλλεται-3° ENIKO ὄχι-APN ΜΟΡΙΟ μόνο-ΕΠ/ΜΑ οι ίδιοι-ΔΟΤ

ποιεῖν ικανά
να παρασκευάζουν-ΑΠΡΦ αρκετά-ΑΙΤ
'δεν είναι ανάγκη να παρασκευάζουν μόνο (όσα) τους είναι αρκετά'
(**PLATO Phil.** Respublica) 5-4 B.C. **με δοτική προσωπική και απρφ**

Τούτων δει̃ τῶν λόγων, ὦ
αυτοί-ΓΕΝ έχει ανάγκη-3° ENIKO οι-ΑΡΘΡΟ λόγοι-ΓΕΝ ω-ΕΠΙΦ/ΜΑ

Σώκρατες·
Σωκράτη-ΚΛΗΤ
'έχεις την ανάγκη από αυτά τα λόγια Σωκράτη'
(**PLATO Phil.** Phaedrus) 5-4 B.C. **με γενική πτώση χωρίς απρφ**

ἀσκήσεως δει̃ τοῖς πολεμικοῖς ἀθληταῖς
ἀσκηση-ΓΕΝ έχει ανάγκη-3° ENIKO οι-ΑΡΘΡΟ πολεμικοί-ΔΟΤ αθλητές-ΔΟΤ
'οι πολεμικοί αθλητές έχουν ανάγκη από ασκητικό τρόπο ζωής'
(**PLATO Phil.** Respublica) 5-4 B.C. **με γενική και δοτική πτώση χωρίς απρφ**

727/868 μόνο με απρφ

114/868 μόνο με το απρόσωπο

20/868 με δοτική προσωπική και απρφ και

7/868 με γενική (ενίστε και δοτική) πτώση χωρίς απρφ (προσωπική σύνταξη)

14. Δημοσθένης 384-322 π.Χ (96) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

τουτ' οὖν **δεῖ** προσεῖναι
αυτό-ΑΙΤ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ να προστεθεί-ΑΠΡΦ
'αυτό λοιπόν επιβάλλεται να προστεθεί'
(DEMOSTHENES Orat. Olynthiaca 3) 4 B.C. μόνο με απρφ

δεῖ τῶν λοιπῶν ὑμᾶς,
επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ τα-ΑΡΘΡΟ υπόλοιπα-ΓΕΝ εσεῖς-ΑΙΤ
ῶ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
ῶ-ΚΛΗΤ/ΚΗ ΠΡΟΣΦ/ΣΗ ἄντρες-ΚΛΗΤ/ΚΗ Αθηναῖοι-ΚΛΗΤ

φροντίσαι
να σκεφτεῖτε σοβαρά-ΑΠΡΦ
'επιβάλλεται ἄντρες Αθηναῖοι να σκεφτεῖτε σοβαρά για τα υπόλοιπα'
(DEMOSTHENES Orat. Olynthiaca 1) 4 B.C. μόνο με απρφ

οὐδὲ πολλοῦ **δεῖ**
καθόλου-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ πολὺ-ΕΠ/ΜΑ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ
'καθόλου δεν επιβάλλεται/σε καμία περίπτωση'
(DEMOSTHENES Orat. Philippica 3) 4 B.C. μόνο με το απρόσωπο

ἢ πόθ' ἄ **δεῖ**
εἴτε-ΔΙΑΖ/ΚΟ ΜΟΡΙΟ πότε-ΕΡ/ΚΟ ΜΟΡΙΟ ὅσα-ΑΙΤ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ
πράξετ', εἰ μὴ νῦν;
πράττω-2^ο ΠΛΗΘ/ΚΟ αν-ΕΡΩΤ/ΚΟ ΜΟΡΙΟ ὄχι-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ τώρα-ΕΠ/ΜΑ
'πότε, αν ὄχι τώρα, θα κάνετε ὅσα επιβάλλεται;'
(DEMOSTHENES Orat. Olynthiaca 3) 4 B.C. μέσα σε ευθεία ερώτηση μόνο με το απρόσωπο

82/96 μόνο με απρφ και

14/96 μόνο με το απρόσωπο

καμία με δοτική προσωπική

15. Επίκουρος 341-270 π.Χ (55) (Αλεξανδρινή- Ελληνιστική περίοδος 323 π.Χ - 31 π.Χ)

ταῦτ[α] **δει** ποιεῖν τὸν ἄ[φ]οβον
αυτά-ΑΙΤ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ να διαπράξει-ΑΠΡΦ ο-ΑΡΘΡΟ τολμηρός-ΑΙΤ
'ο τολμηρός αυτά επιβάλλεται να διαπράξει'
(**EPICURUS Phil.** Deperditorum librorum reliquiae) 4-3 B.C. **μόνο με απρφ**

οὔτε **δει** θεωρεῖν ταῦτα
οὔτε-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ να εξετάσουν-ΑΠΡΦ αυτά-ΑΙΤ
'...οὔτε είναι ανάγκη αυτά να εξετάσουν'
(**EPICURUS Phil.** Epistula ad Pythoclem) 4-3 B.C. **μόνο με απρφ**

ἂ μὴ [μόνο]ν ἐκε[ι]νοῖς [ἀ]λλ' ἐτ[έ]ροις
αυτά-ΑΙΤ ὄχι-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ μόνο-ΕΠ/ΜΑ εκείνοι-ΔΟΤ ἀλλὰ-ΣΥ/ΜΟΣ ἄλλοι-ΔΟΤ

δ[εῖ] [σε μ]ηνύειν
επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ εσύ-ΑΙΤ να γνωστοποιήσουν-ΑΠΡΦ
'...είναι ανάγκη να τα γνωστοποιήσουν αυτά σε εσένα'
(**EPICURUS Phil.** Epistularum fragmenta) 4-3 B.C. **με δοτική προσωπική και απρφ**

53/55 μόνο με απρφ και

2/55 με δοτική προσωπική και απρφ

16. Δίδυμος ο Χαλκέντερος 80 π.Χ-10 μ.Χ (1) (Αλεξανδρινή- Ελληνιστική περίοδος 323 π.Χ - 31 π.Χ)

ἀνεμέσητον **δει** φοβεῖσθαι
αμερόληπτος-ΑΙΤ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ να φοβάστε-ΑΠΡΦ
'επιβάλλεται να έχετε φόβο απέναντι στον αμερόληπτο'
(**DIDYMUS Gramm.** De dubiis apud Platonem lectionibus) 1 B.C. **μόνο με απρφ**

μία δομή μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

17. Πλούταρχος 50-120 μ.Χ (33) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ- 330 μ.Χ)

Δεῖ τὸν παῖδα τὸν ἐλεύθερον
επιβάλλεται-3^ο ENIKO ο-ΑΡΘΡΟ νέος-ΑΙΤ ο-ΑΡΘΡΟ ελεύθερος-ΑΙΤ

μῆτ' ἀνήκοον μῆτ' ἀθέατον εἶναι
οὔτε-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ κωφός-ΑΙΤ οὔτε-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ ἀόρατος-ΑΙΤ να εἶναι-ΑΠΡΦ
'επιβάλλεται ο ελεύθερος νέος να μην εἶναι οὔτε κωφός οὔτε ἀόρατος'
(PLUTARCHUS Biogr., Phil. De liberis educandis) A.D. 1-2 μόνο με απρφ

δει τὸν σπουδαῖον παιδαγωγὸν τοιοῦτον
επιβάλλεται-3^ο ENIKO ο-ΑΡΘΡΟ ἐξαιρετος-ΑΙΤ παιδαγωγός-ΑΙΤ τέτοιος-ΑΙΤ

εἶναι
να εἶναι-ΑΠΡΦ
'ο ἐξαιρετος παιδαγωγός τέτοιος επιβάλλεται να εἶναι...'
(PLUTARCHUS Biogr., Phil. De liberis educandis) A.D. 1-2 μόνο με απρφ

ἐγγυᾶσθαι δὲ **δει** τοῖς
να εξασφαλίζουν-ΑΠΡΦ αφετέρου-ΣΥ/ΜΟΣ επιβάλλεται-3^ο ENIKO οι-ΑΡΘΡΟ

υἱέσι γυναῖκας
γιοί-ΔΟΤ γυναῖκες-ΑΙΤ
'εἶναι ἀνάγκη οἱ γιοί τις γυναῖκες να εξασφαλίζουν'
(PLUTARCHUS Biogr., Phil. De liberis educandis) A.D. 1-2 με δοτική προσωπική και απρφ

32/33 μόνο με απρφ και

1/33 με δοτική προσωπική και απρφ

18. Μάρκος Αντώνιος Πολέμων (περ. 90-145 μ.Χ.) (5) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ - 330 μ.Χ)

εἰ **δει** ὀκνήσαντα τάληθες εἰπεῖν
αν-ΣΥ/ΜΟΣ επιβάλλεται-3^ο ENIKO φυγόπνοος-ΑΙΤ ἀλήθεια-ΑΙΤ να πει-ΑΠΡΦ
'αν στον φυγόπνοο επιβάλλεται την ἀλήθεια να πει'
(Marcus Antonius POLEMON Soph. Declamationes) A.D. 1-2 μέσα σε πλάγια ερώτηση μόνο με απρφ

δει Κυναιγείρω εἶναι παραβολήν
επιβάλλεται-3^ο ENIKO Κυναιγείρος-ΔΟΤ να υπάρξει-ΑΠΡΦ δίδαγμα-ΑΙΤ
'(αυτό) το δίδαγμα του είναι αναγκαίο (στον Κυναιγείρο)'
(**Marcus Antonius POLEMON Soph.** Declamationes) A.D. 1-2 **με δοτική**
προσωπική και απρφ

4/5 μόνο με απρφ

1/5 με δοτική προσωπική και απρφ

19. Ιουστίνος ο Μάρτυρας (Giustino) 100-165 μ.Χ (9) (Ελληνορωμαϊκή
περίοδος 31 π.Χ - 330 μ.Χ)

τὸν θεὸν μόνον **δει** προσκυνεῖν
ο-ΑΡΘΡΟ Θεός-ΑΙΤ μόνο-ΕΠ/ΜΑ επιβάλλεται-3^ο ENIKO να λατρεύετε-ΑΠΡΦ
'επιβάλλεται μόνο τον Θεό να λατρεύετε'
(**JUSTINUS MARTYR Apol.** Apologia) A.D. 2 **μόνο με απρφ**

τί γὰρ **δει** ὑμῖν λέγειν
τι-ΑΙΤ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ επιβάλλεται-3^ο ENIKO εσείς-ΔΟΤ να πείτε-ΑΠΡΦ
'...τι είναι ανάγκη λοιπόν να πείτε'
(**JUSTINUS MARTYR Apol.** Apologia) A.D. 2 **μέσα σε πλάγια ερώτηση με δοτική**
προσωπική και απρφ

7/9 μόνο με απρφ και

2/9 με δοτική προσωπική και απρφ

20. Απολλώνιος ο Δύσκολος 2^{ος} αιώνας μ.Χ. (56) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος
31 π.Χ - 330 μ.Χ)

Ἐντεῦθεν οὖν **δει** νοεῖν
εδώ-ΕΠ/ΜΑ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ επιβάλλεται-3^ο ENIKO να εξετάσουμε-ΑΠΡΦ
'από αυτό το σημείο λοιπόν επιβάλλεται να εξετάσουμε...'
(**APOLLONIUS DYSCOLUS Gramm.** De constructione) A.D. 2 **μόνο με απρφ**

δει σὲ ἀναγινώσκειν
επιβάλλεται-3^ο ENIKO εσύ-ΑΙΤ να διαβάσεις-ΑΙΠΡΦ
'επιβάλλεται να διαβάσεις...'
(APOLLONIUS DYSCOLUS Gramm. De constructione Περί συντάξεως) A.D. 2
μόνο με απρφ

λέγω **τὸ** **δει** ἢ **χρή**
λέω-ΕΝΣ το-ΑΡΘΡΟ επιβάλλεται-3^ο ENIKO είτε-ΣΥ/ΜΟΣ ταιριάζει -3^ο ENIKO
'...λέω εκείνο που επιβάλλεται είτε (εκείνο) που ταιριάζει'
(APOLLONIUS DYSCOLUS Gramm. De constructione Περί συντάξεως) A.D. 2 με
ἐναρθρη μορφή- λειτουργεί ως ουσιαστικό

λέγω **τοῦ** **χρή** καὶ **τοῦ**
λέω-ΕΝΣ το-ΑΡΘΡΟ ταιριάζει -3^ο ENIKO και-ΣΥ/ΜΟΣ το-ΑΡΘΡΟ

δει
επιβάλλεται-3^ο ENIKO
'...λέω (αυτό) που ταιριάζει και (αυτό) που επιβάλλεται'
(APOLLONIUS DYSCOLUS Gramm. De constructione Περί συντάξεως) A.D. 2 με
ἐναρθρη μορφή- λειτουργεί ως ουσιαστικό

ὡς ἐν **τῷ** **χρή** καὶ
ὅπως-ΣΥ/ΜΟΣ σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ το-ΑΡΘΡΟ ταιριάζει-3^ο ENIKO και-ΣΥ/ΜΟΣ

δει
επιβάλλεται-3^ο ENIKO
'ὅπως ταιριάζει και επιβάλλεται'
(APOLLONIUS DYSCOLUS Gramm. De constructione Περί συντάξεως) A.D. 2 σε
δευτερεύουσα πρόταση με ἐναρθρη μορφή- λειτουργεί ως ουσιαστικό

δει σοι Τρύφωνα χαρίζεσθαι
επιβάλλεται-3^ο ENIKO εσύ-ΔΟΤ Τρύφωνα-ΑΙΤ να είσαι ευνοϊκός-ΑΙΠΡΦ
'είναι ανάγκη να είσαι ευνοϊκός με τον Τρύφωνα'
(APOLLONIUS DYSCOLUS Gramm. De constructione) A.D. 2 με δοτική
προσωπική και απρφ

29/56 μόνο με απρφ

25/56 με ἐναρθρη μορφή- λειτουργεί ως ουσιαστικό και

2/56 με δοτική προσωπική και απρφ

21. Μάξιμος ο εκ Τύρου 2^{ος} αιώνας μ.Χ. (85) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)

χρησμοῦ σοι δεῖ

χρησμός-GEN εσύ-ΔΟΤ έχει ανάγκη-3^ο ENIKO

‘έχεις την ανάγκη χρησμού’

(**MAXIMUS Soph.** Dialexeis) A.D. 2 **με γενική και δοτική πτώση χωρίς απρφ**

δεῖ δέ τινος ἄλλης μούσης

έχει ανάγκη-3^ο ENIKO εξάλλου-ΣΥ/ΜΟΣ κάποια-GEN ἄλλη-GEN μούσα-GEN

ἀνδρικωτέρας,

περισσότερο γενναία-GEN

‘έχει την ανάγκη μίας ἄλλης πιο γενναίας Μούσας (ο Όμηρος)’

(**MAXIMUS Soph.** Dialexeis) A.D. 2 **με γενική χωρίς απρφ**

δεῖ και ἡμᾶς ἀναμαχέσασθαι

επιβάλλεται-3^ο ENIKO και-ΣΥ/ΜΟΣ εμείς-ΑΙΤ να πολεμήσουμε ξανά-ΑΠΡΦ

τῆμερον

σήμερα-ΕΠ/ΜΑ

‘μας επιβάλλεται σήμερα να πολεμήσουμε ξανά’

(**MAXIMUS Soph.** Dialexeis) A.D. 2 **μόνο με απρφ**

και τούτων ἐπέκεινα ἐλθεῖν δεῖ

και-ΣΥ/ΜΟΣ αυτά-GEN μακριά-ΕΠ/ΜΑ να ἐλθουμε-ΑΠΡΦ επιβάλλεται-3^ο ENIKO

‘...και επιβάλλεται να στρέψουμε την προσοχή (μας) πέρα από αυτά’

(**MAXIMUS Soph.** Dialexeis) A.D. 2 **μόνο με απρφ**

πολλοῦ γε και δεῖ

πολύ-ΕΠ/ΜΑ βέβαια-ΕΜΦ/ΚΟ ΜΟΡΙΟ και-ΣΥ/ΜΟΣ επιβάλλεται-3^ο ENIKO

‘καθόλου δεν επιβάλλεται/και βέβαια όχι’

(**MAXIMUS Soph.** Dialexeis) A.D. 2 **μόνο με το απρόσωπο**

ὡς δεῖ

ὡπως-ΣΥ/ΜΟΣ επιβάλλεται-ΕΠ/ΜΑ

‘...ὡπως επιβάλλεται’

(**MAXIMUS Soph.** Dialexeis) A.D. 2 **μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με το απρόσωπο**

δει μοι τὸν ἀθλητὴν ἀγωνίζεσθαι
επιβάλλεται-3^ο ENIKO εγώ-ΔΟΤ ο-ΑΡΘΡΟ αθλητής-ΑΙΤ να αποκρούσω-ΑΙΠΡΦ
'μου είναι ανάγκη να αποκρούσω τον αθλητή'
(**MAXIMUS Soph.** Dialexeis) A.D. 2 **με δοτική προσωπική και απρφ**

44/85 με γενική (ενίστε και δοτική) πτώση χωρίς απρφ (προσωπική σύνταξη)

34/85 μόνο με απρφ

6/85 μόνο με το απρόσωπο και

1/85 με δοτική προσωπική και απρφ

22. Κλεομήδης ο κοσμογράφος 2^{ος} αιώνας μ.Χ (24) (Ελληνορωμαϊκή
περίοδος 31 π.Χ- 330 μ.Χ)

δει τὸν μὲν ἀόρατον εἶναι,
επιβάλλεται-3^ο ENIKO αυτός-ΑΙΤ αφενός-ΣΥ/ΜΟΣ αόρατος-ΑΙΤ να είναι-ΑΙΠΡΦ
τὸν δ' ἀειφανῆ
ἄλλος-ΑΙΤ αφετέρου-ΣΥ/ΜΟΣ ορατός-ΑΙΤ
'...επιβάλλεται ο ένας αόρατος αφενός να είναι, ο άλλος αφετέρου ορατός'
(**CLEOMEDES Astron.** De motu circulari corporum caelestium) A.D. 2 **μόνο με**
απρφ

πόσον **δει** τῆς γῆς ἀφεστάναι τὴν
πόσο-ΕΠ/ΜΑ επιβάλλεται-3^ο ENIKO η-ΑΡΘΡΟ Γη-ΓΕΝ να απέχει-ΑΙΠΡΦ η-ΑΡΘΡΟ
σελήνην
Σελήνη-ΑΙΤ
'...πόσο πρέπει να απέχει η Σελήνη από την Γη'
(**CLEOMEDES Astron.** De motu circulari corporum caelestium) A.D. 2 **μέσα σε**
δευτερεύουσα μόνο με απρφ

24/24 μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

23. Χαρίτων Ἀφροδισεύς ἰσως 2 μ.Χ (23) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ-330 μ.Χ)

δει ἡμᾶς μὴ μόνον
επιβάλλεται-3^ο ENIKO εμείς-ΑΙΤ μη-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ μόνο-ΕΠ/ΜΑ

εὐγενεία τῶν ἄλλων ἀλλὰ καὶ
ευγενική καταγωγή-ΔΟΤ οι-ΑΡΘΡΟ ἄλλοι-ΓΕΝ ἀλλά-ΣΥ/ΜΟΣ και-ΣΥ/ΜΟΣ

ἀρετῇ διαφέρειν
ἀρετῇ-ΔΟΤ να διαφέρουμε-ΑΠΡΦ
‘επιβάλλεται να διαφέρουμε από τους άλλους όχι μόνο στην ευγενική καταγωγή ἀλλά και στις ικανότητες’

(CHARITON Scr. Erot. De Chaerea et Callirhoe) A.D. 2? μόνο με απρφ

δει πάντα ἡμᾶς ἀσφαλῶς
επιβάλλεται-3^ο ENIKO πάντοτε-ΕΠ/ΜΑ εμείς-ΑΙΤ με σιγουριά-ΕΠ/ΜΑ

πράττειν
να διενεργούμε-ΑΠΡΦ
‘μας επιβάλλεται να διενεργούμε πάντοτε με σιγουριά’

(CHARITON Scr. Erot. De Chaerea et Callirhoe) A.D. 2? μόνο με απρφ

όλες μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

24. Κλήμης ο Αλεξανδρινός 150-216 μ.Χ (8) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ-330 μ.Χ)

δει τὰ ἄρρητα ἐξειπεῖν
εἶναι ἀνάγκη-3^ο ENIKO τα-ΑΡΘΡΟ ἀνομολόγητα-ΑΙΤ να φανερώσουμε-ΑΠΡΦ
‘...επιβάλλεται /εἶναι ἀνάγκη να φανερώσουμε τα ἀνομολόγητα’

(CLEMENS ALEXANDRINUS Theol. Protrepticus) A.D. 2-3 μόνο με απρφ

όλες μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

25. Κλαύδιος Αιλιανός 170-235 μ.Χ (29) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ- 330 μ.Χ)

δει γὰρ ἀκοῦσαι καὶ
επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ να ακούσουμε-ΑΠΡΦ και-ΣΥ/ΜΟΣ

τὸν λόγον τὸν ἕτερον
ο-ΑΡΘΡΟ λόγος-ΑΙΤ ο-ΑΡΘΡΟ ἄλλος-ΑΙΤ

‘...επιβάλλεται λοιπόν να ακούσουμε και τον ἄλλο λόγο’

(**Claudius AELIANUS Soph.** De natura animalium) A.D. 2-3 **μόνο με απρφ**

(**δει** δέ),
επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ ἐξάλλου-ΣΥ/ΜΟΣ

‘ἐξάλλου επιβάλλεται’

(**Claudius AELIANUS Soph.** De natura animalium) A.D. 2-3 **μόνο με το απρόσωπο**

ἐνθα μὲν γὰρ τάχους
εδώ-ΕΠ/ΜΑ αφενός-ΣΥ/ΜΟΣ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ ταχύτητα-ΓΕΝ

δει
ἔχει ἀνάγκη-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘εδώ λοιπόν υπάρχει η ἀνάγκη επιτάχυνσης’

(**Claudius AELIANUS Soph.** De natura animalium) A.D. 2-3 **με γενική πτώση χωρίς απρφ**

δει δὲ ἄρα αὐτῷ
επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ αφετέρου-ΣΥ/ΜΟΣ επομένως-ΣΥ/ΜΟΣ ο ἴδιος-ΔΟΤ

φρουρὰν περιβαλεῖν
φρουρά-ΑΙΤ να περικλείσει-ΑΠΡΦ

‘αφετέρου του είναι ἀνάγκη (στον ἴδιο) με φρουρά να περικλείσει...’

(**Claudius AELIANUS Soph.** De natura animalium) A.D. 2-3 **με δοτική προσωπική και απρφ**

16/27 μόνο με απρφ

2/27 μόνο με το απρόσωπο

7/27 με γενική (ενίοτε και δοτική) πτώση χωρίς απρφ (προσωπική σύνταξη)

2/27 με δοτική προσωπική και απρφ

26. Λούκιος Φλάβιος Φιλόστρατος 160/170-244/249 μ.Χ. (7) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ- 330 μ.Χ)

παρ' ἧς δήπου δει τὸν
παρά-ΠΡΟΘ/ΣΗ ἢ ὁποῖα-ΓΕΝ βέβαια-ΕΠ/ΜΑ ἐπιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ ο-ΑΡΘΡΟ

ποιητὴν φθέγγεσθαι

ποιητῆς-ΑΙΤ να μιλήσει-ΑΠΡΦ

‘...για τὴν ὁποῖα ἐπιβάλλεται να κάνει λόγο ὁ ποιητής’

(**Flavius PHILOSTRATUS Soph.** Heroicus) A.D. 2-3 **μόνο με απρφ**

δει γὰρ καὶ γεωργία
ἔχει ἀνάγκη-3^ο ΕΝΙΚΟ διότι-ΣΥ/ΜΟΣ καὶ-ΣΥ/ΜΟΣ αὐξηση-ΔΟΤ

χρημάτων,

χρηματικά ποσά-ΓΕΝ

‘διότι ἔχει τὴν ἀνάγκη ἀπὸ τὴν αὐξηση χρηματικῶν πόρων’

(**Flavius PHILOSTRATUS Soph.** Heroicus) A.D. 2-3 **με γενική πτώση χωρὶς απρφ**

5/7 μόνο με απρφ καὶ

2/7 με γενική (ἐνίστε καὶ δοτική) πτώση χωρὶς απρφ (προσωπική σύνταξη)

καμία με δοτική προσωπική

27. Ὀριγένης Ἀδαμάντιος (περ. 185/184-254 μ.Χ) (124) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ- 330 μ.Χ)

Δει τὴν ψυχὴν μηκέτ' εἶναι
ἐπιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ ἢ-ΑΡΘΡΟ ψυχῆ-ΑΙΤ οὔτε-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ να βρίσκειται-ΑΠΡΦ

ἐν σαρκί, ἀλλ' ἐν πνεύματι
μέσα-ΠΡΟΘ/ΣΗ σάρκα-ΔΟΤ ἀλλά-ΣΥ/ΜΟΣ σε- ΠΡΟΘ/ΣΗ πνεύμα-ΔΟΤ

‘ἐπιβάλλεται ἡ ψυχὴ να μην ἔχει υλικὴ ἀλλὰ πνευματικὴ ὑπόσταση’

(**ORIGENES Theol.** Excerpta in Psalmos) A.D. 2-3 **μόνο με απρφ**

ἐλθεῖν δει τὸν Ἰησοῦν πρὸς
να πλησιάσει-ΑΠΡΦ εἶναι ἀνάγκη-3^ο ΕΝΙΚΟ ο-ΑΡΘΡΟ Ἰησοῦς-ΑΙΤ πρὸς-ΠΡΟΘ/ΣΗ

τὸν ἀποθανόντα
ο-ΑΡΘΡΟ νεκρός-ΑΙΤ
'...είναι ανάγκη ο Χριστός στο μέρος του νεκρού να πλησιάσει'
(ORIGENES Theol. Fragmenta in evangelium Joannis) A.D. 2-3 μόνο με απρφ

ὡς **δει**
ὅπως-ΣΥ/ΜΟΣ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ
'...ὅπως επιβάλλεται'
(ORIGENES Theol. Fragmenta in evangelium Joannis) A.D. 2-3 μόνο με το απρόσωπο

ὅτε **δει**, και οἷς
ὅταν-ΣΥ/ΜΟΣ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ και-ΣΥ/ΜΟΣ ὅσοι-ΔΟΤ

δει, και ὅσου **δει**.
επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ και-ΣΥ/ΜΟΣ ὅσο-ΕΠ/ΜΑ επιβάλλεται -3^ο ΕΝΙΚΟ
'ὅταν, σε ὅσους και ὅσο επιβάλλεται'
(ORIGENES Theol. Scholia in Canticum canticorum) A.D. 2-3 μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με το απρόσωπο

ἀλλά μετά τήν εἰσαγωγὴν **προκοπῆς**
ἀλλά-ΣΥ/ΜΟΣ μετά-ΠΡΟΘ/ΣΗ η-ΑΡΘΡΟ ἑναρξη-ΑΙΤ πρόοδος-ΓΕΝ

δει,
ἔχει ανάγκη-3^ο ΕΝΙΚΟ
'ἀλλά μετά την ἑναρξη υπάρχει η ανάγκη προόδου'
(ORIGENES Theol. Fragmenta in evangelium Joannis) A.D. 2-3 με γενική πτώση χωρίς απρφ

111/124 μόνο με απρφ και

11/124 μόνο με το απρόσωπο

2/124 με γενική (ενίστε και δοτική) πτώση χωρίς απρφ (προσωπική σύνταξη)

καμία με δοτική προσωπική

**28. Γρηγόριος Νεοκαισαρείας, γνωστός και ως Γρηγόριος ο Θαυματουργός
περ. 213-περ. 270 μ.Χ (4) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ- 330 μ.Χ)**

Δει οὖν ἡμᾶς τὴν ἑορτὴν ταύτην
επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ εμείς-ΑΙΤ η-ΑΡΘΡΟ εορτή-ΑΙΤ αυτή-ΑΙΤ

ἐορτάζειν

να γιορτάσουμε-ΑΙΠΦ

‘μας επιβάλλεται λοιπόν αυτήν την εορτή να τιμήσουμε’

**(GREGORIUS THAUMATURGUS Scr. Eccl. In annuntiationem sanctae virginis
Mariae) μόνο με απρφ**

4/4 μόνο με απρφ και

καμία με δοτική προσωπική

**29. Ευσέβιος Καισαρείας 265-340 μ.Χ (69) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453μ.Χ
πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση
της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου
(324-641)**

Δει κηρυχθῆναι τὸ Εὐαγγέλιον ἐν
επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ να διδαχθεί-ΑΙΠΦ το-ΑΡΘΡΟ Ευαγγέλιο-ΑΙΤ σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ

ὅλη τῇ οἰκουμένῃ

ολόκληρη-ΔΟΤ η-ΑΡΘΡΟ οἰκουμένη-ΔΟΤ

‘επιβάλλεται να διδαχθεί ο ευαγγελικός λόγος σε ολόκληρη την οἰκουμένη’

(EUSEBIUS Scr. Eccl., Theol. Commentaria in Psalmos) A.D. 4 μόνο με απρφ

ὅτε **δει**

ὅταν-ΣΥ/ΜΟΣ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘...ὅταν επιβάλλεται’

(EUSEBIUS Scr. Eccl., Theol. Fragmenta in Lucam) A.D. 3-4 μέσα σε

δευτερεύουσα μόνο με το απρόσωπο

καὶ οὐχ ὥς δει·
και-ΣΥ/ΜΟΣ ὄχι-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ ὅπως-ΣΥ/ΜΟΣ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ
‘και ὄχι ὅπως επιβάλλεται’

**(EUSEBIUS Scr. Eccl., Theol. Commentaria in Psalmos) A.D. 4 μέσα σε
δευτερεύουσα μόνο με το απρόσωπο**

Λοιπὸν δὲ εὐχῆς μοι
λοιπὸν-ΣΥ/ΜΟΣ αφετέρου-ΣΥ/ΜΟΣ προσευχή-ΓΕΝ εγὼ-ΔΟΤ

δει,
ἔχει ἀνάγκη-3^ο ΕΝΙΚΟ
‘ἔχω την ἀνάγκη προσευχῆς’

**(EUSEBIUS Scr. Eccl., Theol. Commentaria in Psalmos) A.D. 4 με γενική και
δοτική πτώση χωρίς απρφ**

οὐ μακρῶν ἡμῖν δει λόγων·
δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ μακροσκελεις-ΓΕΝ εμεῖς-ΔΟΤ ἔχει ἀνάγκη-3^ο ΕΝΙΚΟ λόγοι-ΓΕΝ
‘δεν ἔχουμε την ἀνάγκη μακροσκελών λόγων’

**(EUSEBIUS Scr. Eccl., Theol. Commentaria in Psalmos) A.D. 4 με γενική και
δοτική πτώση χωρίς απρφ**

ἡμῖν δει τὸ νοῆσαι
εμεῖς-ΔΟΤ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ το-ΑΡΘΡΟ να αντιληφθούμε-ΑΠΡΦ
‘εἶναι ἀνάγκη να (το) αντιληφθούμε...’

**(EUSEBIUS Scr. Eccl., Theol. Commentaria in Psalmos) A.D. 4 με δοτική
προσωπική και έναρθρο απρφ**

57/69 μόνο με απρφ

2/69 μόνο με το απρόσωπο

8/69 με γενική (ενίστε και δοτική) πτώση χωρίς απρφ (προσωπική σύνταξη)

2/69 με δοτική προσωπική και απρφ

30. Ευστάθιος Αντιοχείας 4^{ος} αιώνας μ.Χ. (1) (Βυζαντινή περίοδος 324 - 1453μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

οὐ **δει** πολυπραγμονεῖν, ἀλλὰ
δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ να είναι πολυάσχολος-ΑΠΡΦ αλλά-ΣΥ/ΜΟΣ

πιστεύειν

να πιστεύει-ΑΠΡΦ

‘...δεν επιβάλλεται να είναι πολυάσχολος, αλλά να έχει πίστη’

(**EUSTATHIUS Scr. Eccl., Theol.** Commentarius in hexaemeron) A.D. 4 **μόνο με απρφ**

μία δομή μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

31. Μέγας Αθανάσιος 298-373 μ.Χ. (287) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

Δει γὰρ εἰδέναι σε καὶ
επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ να γνωρίζεις-ΑΠΡΦ εσύ-ΑΙΤ και-ΣΥ/ΜΟΣ

μὴ ἀμφιβάλλειν

μη-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ να αμφιβάλλεις-ΑΠΡΦ

‘επιβάλλεται λοιπόν να γνωρίζεις και να μην αμφιβάλλεις’

(**ATHANASIUS Theol.** Epistula ad Dracontium) A.D. 4 **μόνο με απρφ**

Δει σε τοιαύτην ἔχειν εὐσέβειαν
επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ εσύ-ΑΙΤ τέτοια-ΑΙΤ να έχεις-ΑΠΡΦ ευσέβεια-ΑΙΤ

εἰς τὸν Κύριον

σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ ο-ΑΡΘΡΟ Κύριος-ΑΙΤ

‘επιβάλλεται τέτοιο σεβασμό στον Κύριο να έχεις’

(**ATHANASIUS Theol.** Disputatio contra Arium) A.D. 4 **μόνο με απρφ**

Δει κηρυχθῆναι τὸ Εὐαγγέλιον ἐν
επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ να διδαχθεί-ΑΠΡΦ το-ΑΡΘΡΟ Ευαγγέλιο-ΑΙΤ σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ

ὅλη τῆ οἰκουμένη
ολόκληρη-ΔΟΤ η-ΑΡΘΡΟ οἰκουμένη-ΔΟΤ
'επιβάλλεται να διδαχθεῖ ο ευαγγελικός λόγος σε ολόκληρη την οἰκουμένη'
(**ATHANASIUS Theol.** Expositiones in Psalmos) A.D. 4 **μόνο με απρφ**

Και γὰρ οὐ δεῖ.
και-ΣΥ/ΜΟΣ συνεπῶς-ΣΥ/ΜΟΣ δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ
'συνεπῶς δεν επιβάλλεται'
(**ATHANASIUS Theol.** De sancta trinitate) A.D. 4 **μόνο με το απρόσωπο**

Τίσι δεῖ κοινωνεῖν.
ποιοι-ΔΟΤ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ να συμμετέχουν-ΑΠΡΦ
'ποιοι εἶναι ἀνάγκη να συμμετέχουν'
(**ATHANASIUS Theol.** Synopsis scripturae sacrae) A.D. 4 **με δοτική προσωπική και απρφ**

Εὐχῆς δε δεῖ τῷ θλιβομένῳ,
προσευχῆ-ΓΕΝ αφετέρου-ΣΥ/ΜΟΣ ἔχει ἀνάγκη-3^ο ΕΝΙΚΟ ο-ΑΡΘΡΟ περίλυπος-ΔΟΤ
'αφετέρου ο περίλυπος ἔχει την ἀνάγκη προσευχῆς'
(**ATHANASIUS Theol.** Expositiones in Psalmos) A.D. 4 **με γενική και δοτική πτώση χωρίς απρφ**

277/287 μόνο με απρφ

4/287 μόνο με το απρόσωπο

5/287 με δοτική προσωπική και απρφ και

1/287 με γενική (ενίστε και δοτική) πτώση χωρίς απρφ (προσωπική σύνταξη)

32. Βασίλειος Καισαρείας 330-379 μ.Χ (236) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453μ.Χ
πρώμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση
της βυζαντινῆς αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου
(324-641)

Δεῖ τὸν ἐπίσκοπον ἀνεπίληπτον εἶναι
επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ ο-ΑΡΘΡΟ ἐπίσκοπος-ΑΙΤ ἀμεμπτος-ΑΙΤ να εἶναι-ΑΠΡΦ
'του επιβάλλεται (στον ἐπίσκοπο) ἀμεμπτος να εἶναι'
(**BASILIUS Caesariensis Theol.** Regulae morales) A.D. 4 **μόνο με απρφ**

δει και ήμᾶς ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν
επιβάλλεται-3^ο ENIKO και-ΣΥ/ΜΟΣ εμείς-ΑΙΤ για-ΣΥ/ΜΟΣ εμείς-ΓΕΝ οι ίδιοι-ΓΕΝ

ἀπολογήσασθαι

να απολογηθούμε-ΑΠΡΦ

‘μας επιβάλλεται να υπερασπιστούμε τον εαυτό μας’

(BASILIUS Caesariensis Theol. Homiliae super Psalmos) A.D. 4 μόνο με απρφ

Τί οὖν **δει** ψάλλοντας
τι-ΕΡ/ΚΟ ΜΟΡΙΟ συνεπῶς-ΣΥ/ΜΟΣ επιβάλλεται-3^ο ENIKO δοξολογῶ-MTX

λέγειν;

να πείτε-ΑΠΡΦ

‘τι επιβάλλεται συνεπῶς δοξολογώντας να πείτε;’

**(BASILIUS Caesariensis Theol. Homiliae super Psalmos) A.D. 4 σε ευθεία
ερώτηση μόνο με απρφ**

ὅτι **δει**,

ὅτι-ΣΥ/ΜΟΣ επιβάλλεται-3^ο ENIKO

‘...ὅτι επιβάλλεται’

**(BASILIUS Caesariensis Theol. Adversus Eunomium) A.D. 4 μόνο με το
απρόσωπο**

οὐ **δει** θησαυρίζειν ἑαυτῷ
δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ επιβάλλεται-3^ο ENIKO να αποκτήσει πλούτη-ΑΠΡΦ ο ίδιος-ΔΟΤ

ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλλ’ ἐν οὐρανῷ·
σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ η-ΑΡΘΡΟ γη-ΓΕΝ ἀλλά-ΣΥ/ΜΟΣ σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ ουρανός-ΔΟΤ

‘δεν είναι ανάγκη να αποκτήσει υλικά ἀλλά πνευματικά αγαθά’

**(BASILIUS Caesariensis Theol. Regulae morales) A.D. 4 με δοτική προσωπική
και απρφ**

οὐ **δει** ἐφησυχάζειν τοῖς
δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ επιβάλλεται-3^ο ENIKO να μένουν αδρανείς-ΑΠΡΦ οι-ΑΡΘΡΟ

ἁμαρτάνουσιν

αμαρτωλοί-ΔΟΤ

‘δεν τους είναι αναγκαίος (στους αμαρτωλούς) ο εφησυχασμός’

**(BASILIUS Caesariensis Theol. Regulae morales) A.D. 4 με δοτική προσωπική
και απρφ**

222/236 μόνο με απρφ

9/236 μόνο με το απρόσωπο και

5/236 με δοτική προσωπική και απρφ

33. Άγιος Γρηγόριος ο Ναζιανζηνός 329-390 μ.Χ. (142) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

Δει ήμᾶς ἄβροῦς εἶναι
επιβάλλεται-3^ο ENIKO εμείς-ΑΙΤ ευγενείς-ΑΙΤ να είμαστε-ΑΠΡΦ
'μας επιβάλλεται να έχουμε ευγενικό χαρακτήρα'
(**GREGORIUS NAZIANZENUS Theol.** De pauperum amore) A.D. 4 **μόνο με απρφ**

ει δει τᾶληθές εἰπεῖν
αν-ΣΥ/ΜΟΣ επιβάλλεται-3^ο ENIKO αλήθεια-ΑΙΤ να πω-ΑΠΡΦ
'...αν επιβάλλεται να πω την αλήθεια'
(**GREGORIUS NAZIANZENUS Theol.** Apologetica) A.D. 4 **μέσα σε πλάγια**
ερώτηση μόνο με απρφ

ἀλλὰ δει καὶ προσκυήσεως
ἀλλά-ΣΥ/ΜΟΣ έχει ανάγκη-3^ο ENIKO και-ΣΥ/ΜΟΣ υπόκλιση-ΓΕΝ
αὐτοῖς,
οι ἴδιοι-ΔΟΤ
'έχουν την ανάγκη της υπόκλισης'
(**GREGORIUS NAZIANZENUS Theol.** Contra Julianum imperatorem 1) A.D. 4 **με**
γενική και δοτική πτώση χωρίς απρφ

Οὐδὲν δει σοὶ περιαμμάτων καὶ
καθόλου-ΕΠ/ΜΑ έχει ανάγκη-3^ο ENIKO εσύ-ΔΟΤ φυλακτά-ΓΕΝ και-ΣΥ/ΜΟΣ
ἐπασμάτων,
ξόρκια-ΓΕΝ
'καθόλου δεν έχεις ανάγκη από φυλακτά και ξόρκια'
(**GREGORIUS NAZIANZENUS Theol.** In sanctum baptisma) A.D. 4 **με γενική και**
δοτική πτώση χωρίς απρφ

Τί δει λοιπόν;
τι-ΕΡ/ΚΗ ΑΝΤ/ΜΙΑ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ
'τι λοιπόν επιβάλλεται;'
(**GREGORIUS NAZIANZENUS Theol.** Funebris oratio in patrem) A.D. 4 **ευθεία**
ερώτηση μόνο με το απρόσωπο

εἰ δει ἡμῖν θεραπεύεσθαι
αν-ΣΥ/ΜΟΣ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ εμείς-ΔΟΤ να θεραπεύσουμε-ΑΠΡΦ
καὶ ἀποκαθαίρεσθαι τὰς ψυχὰς
και-ΣΥ/ΜΟΣ να εξαγνίσουμε-ΑΠΡΦ οι-ΑΡΘΡΟ ψυχές-ΑΙΤ
'αν είναι ανάγκη να θεραπεύσουμε και να εξαγνίσουμε τις ψυχές (μας)'
(**GREGORIUS NAZIANZENUS Theol.** Apologetica) A.D. 4 **μέσα σε πλάγια**
ερώτηση με δοτική προσωπική και απρφ

108/142 μόνο με απρφ

23/42 με γενική (ενίοτε και δοτική) πτώση χωρίς απρφ (προσωπική σύνταξη)

5/142 μόνο με το απρόσωπο

6/142 με δοτική προσωπική και απρφ

34. Γρηγόριος Νύσσης 335-395 μ.Χ (21) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453μ.Χ
πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση
της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου
(324-641)

οὐκοῦν τὴν σοφίαν δει συνεζεύχθαι
επομένως-ΕΠ/ΜΑ η-ΑΡΘΡΟ γνώση-ΑΙΤ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ να συνδεθεί-ΑΠΡΦ

τῇ ἀγαθότητι
η-ΑΡΘΡΟ καλοκαγαθία-ΔΟΤ
'επιβάλλεται επομένως η γνώση να συνδεθεί με την καλοκαγαθία'
(**GREGORIUS NYSSENUS Theol.** Oratio catechetica magna) A.D. 4 **μόνο με**
απρφ

εἰ δει φιλαλήθως εἰπεῖν
αν-ΣΥ/ΜΟΣ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ ειλικρινά-ΕΠ/ΜΑ να μιλήσουμε-ΑΠΡΦ
'...αν (μας) επιβάλλεται να μιλήσουμε με ειλικρίνεια'
(**GREGORIUS NYSSENUS Theol.** Encomium in sanctum Stephanum protomartyrem
ii) A.D. 4 **μέσα σε πλάγια ερώτηση μόνο με απρφ**

ὦ στρατιῶτα, καὶ
ὦ-ΚΛΗΤ/ΚΗ ΠΡΟΣΦ/ΣΗ στρατιώτης-ΚΛΗΤ/ΚΗ και-ΣΥ/ΜΟΣ

δεῖ σοι θεραπείας;
ἔχει ανάγκη-3^ο ΕΝΙΚΟ εσύ-ΔΟΤ θεραπεία-ΓΕΝ
'στρατιώτη, ἔχεις την ανάγκη θεραπείας;'
(**GREGORIUS NYSSENUS Theol.** Encomium in xl martyres ii) A.D. 4 **μέσα σε**
ευθεία ερώτηση με γενική και δοτική πτώση χωρίς απρφ

20/21 μόνο με απρφ και

1/21 με γενική (ενίοτε και δοτική) πτώση χωρίς απρφ (προσωπική σύνταξη)

καμία με δοτική προσωπική

35. Didymus the Blind / Didymus 313-398 μ.Χ (26) (Βυζαντινή περίοδος 324 - 1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

δεῖ τούτους ἀναλαβεῖν τὸν
επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ αυτοί-ΑΙΤ να υπηρετήσουν-ΑΠΡΦ ο-ΑΡΘΡΟ

Χριστιανισμόν
Χριστιανισμός-ΑΙΤ
'επιβάλλεται να υπηρετήσουν τον Χριστιανισμό'
(**DIDYMUS CAECUS Scr. Eccl.** Contra Manichaeos) A.D. 4 **μόνο με απρφ**

ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Πατρός μου
σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ ο-ΑΡΘΡΟ οἶκος-ΔΟΤ ο-ΑΡΘΡΟ Πατέρας-ΓΕΝ δικός μου-ΓΕΝ

δεῖ με εἶναι
επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ εγώ-ΑΙΤ να είμαι-ΑΠΡΦ
'επιβάλλεται να είμαι στο σπίτι του Πατέρα μου'
(**DIDYMUS CAECUS Scr. Eccl.** De trinitate) A.D. 4 **μόνο με απρφ**

ὡς **δεῖ**,
ὅπως-ΣΥ/ΜΟΣ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ
'ὅπως επιβάλλεται'
(**DIDYMUS CAECUS Scr. Eccl.** Fragmenta in Proverbia) **δευτερεύουσα πρόταση**
μόνο με το απρόσωπο

24/26 μόνο με απρφ και

2/26 μόνο με το απρόσωπο

καμία με δοτική προσωπική

36. Ευάγριος Ποντικός (345-399) μ.Χ (22) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

Τοιαῦτα ἐπὶ τῆς ἐλεημοσύνης σε παρόμοια-ΑΙΤ για-ΠΡΟΘ/ΣΗ η-ΑΡΘΡΟ ευσπλαχνία-ΓΕΝ εσύ-ΑΙΤ

δει φρονεῖν
επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ να πιστεύεις-ΑΠΡΦ
'επιβάλλεται αυτήν την άποψη να έχεις για την ευσπλαχνία'
(**EVAGRIUS Scr. Eccl.** Rerum monachalium rationes) A.D. 4 **μόνο με απρφ**

Προσευξάμενος ὡς **δει**,
αφού προσευχηθεί-MTX όπως-ΣΥ/ΜΟΣ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ
'αφού προσευχηθεί όπως επιβάλλεται'
(**EVAGRIUS Scr. Eccl.** De oratione) A.D. 4 **δευτερεύουσα πρόταση μόνο με το απρόσωπο**

19/22 μόνο με απρφ

3/22 μόνο με το απρόσωπο

καμία με δοτική προσωπική

37. Συνέσιος 373-414 μ.Χ. (70) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

ἐμὲ **δει** χάριν ὀφείλειν αὐτῷ
εγώ-ΑΙΤ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ ευγνωμοσύνη-ΑΙΤ να οφείλω-ΑΠΡΦ ο ίδιος-ΔΟΤ
'επιβάλλεται τον ίδιο να ευεργετήσω'
(**SYNESIUS Phil.** Epistulae) A.D. 4-5 **μόνο με απρφ**

τὸν ἱερέα **δεῖ** θεσπέσιον εἶναι
ο-ΑΡΘΡΟ ἱερέας-ΑΙΤ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ εξαίρετος-ΑΙΤ να εἶναι-ΑΠΡΦ
'ο ἱερέας επιβάλλεται να ἔχει εξαίρετο (χαρακτήρα)'
(**SYNESIUS Phil.** Epistulae) A.D. 4-5 **μόνο με απρφ**

οὐ γάρ, οἶμαι, **δεῖ** τοῦ
δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ διότι-ΣΥ/ΜΟΣ θεωρῶ-ΕΝΣ ἔχω ἀνάγκη-3^ο ΕΝΙΚΟ το-ΑΡΘΡΟ

χρυσίου

χρυσάφι-ΓΕΝ

'διότι δεν θεωρῶ ὅτι ἔχω ἀνάγκη το χρυσάφι'

(**SYNESIUS Phil.** Epistulae) A.D. 4-5 **με γενική πτώση χωρίς απρφ**

χειρῶν δεῖ τῷ πολέμῳ,
χέρια-ΓΕΝ ἔχω ἀνάγκη-3^ο ΕΝΙΚΟ ο-ΑΡΘΡΟ πόλεμος-ΔΟΤ

'στρατιῶτες χρειάζονται σε περίοδο πολέμου'

(**SYNESIUS Phil.** Epistulae) A.D. 4-5 **με γενική πτώση χωρίς απρφ**

προστάτου σοι δεῖ;

προστάτης-ΓΕΝ εσύ-ΔΟΤ ἔχω ἀνάγκη-3^ο ΕΝΙΚΟ

'ἔχεις την ἀνάγκη προστάτη;'

(**SYNESIUS Phil.** Epistulae) A.D. 4-5 **σε ευθεία ἐρώτηση με γενική και δοτική πτώση χωρίς απρφ**

δεῖ δὴ **σοι νοουθεσίας**
ἔχω ἀνάγκη-3^ο ΕΝΙΚΟ ἰδιαιτέρα-BEB/ΚΟ ΜΟΡΙΟ εσύ-ΔΟΤ παραίνεση-ΓΕΝ

'ἔχεις την ἀνάγκη παραίνεσης'

(**SYNESIUS Phil.** Epistulae) A.D. 4-5 **με γενική και δοτική πτώση χωρίς απρφ**

δεῖ πᾶσιν ὑπηρετῆσαι τὴν δίκην
επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ ὅλοι-ΔΟΤ να υπηρετήσουν-ΑΠΡΦ η-ΑΡΘΡΟ δικαιοσύνη-ΑΙΤ
'...εἶναι ἀνάγκη την δικαιοσύνη να υπηρετήσουν'

(**SYNESIUS Phil.** Epistulae) A.D. 4-5 **με δοτική προσωπική και απρφ**

πολλοῦ γε καὶ **δεῖ**
πολύ-ΕΠ/ΜΑ βέβαια-ΕΜΦ/ΚΟ ΜΟΡΙΟ και-ΣΥ/ΜΟΣ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ

'καθόλου δεν επιβάλλεται/και βέβαια ὄχι'

(**SYNESIUS Phil.** Epistulae) A.D. 4-5 **μόνο με το απρόσωπο**

52/70 μόνο με απρφ

15/70 με γενική (ενίστε και δοτική) πτώση χωρίς απρφ (προσωπική σύνταξη)

2/70 με δοτική προσωπική και απρφ και

1/70 μόνο με το απρόσωπο

38. Νεμέσιος 4^{ος} αιώνας μ.Χ. (27) (Βυζαντινή περίοδος 324-1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

σκέπτομαι εἰ **δεῖ** πλεῦσαι
αναλογίζομαι-ΕΝΣ αν-ΣΥ/ΜΟΣ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ να εκπλεύσω-ΑΠΡΦ
'...αναλογίζομαι αν επιβάλλεται να εκπλεύσω'
(**NEMESIUS Theol.** De natura hominis) A.D. 4 **μέσα σε πλάγια ερώτηση μόνο με απρφ**

ὅτε οὐ **δεῖ**
ὅταν-ΣΥ/ΜΟΣ δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ
'...ὅταν δεν επιβάλλεται'
(**NEMESIUS Theol.** De natura hominis) A.D. 4 **μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με το απρόσωπο**

εἰ **δεῖ** ἐκάστῳ οἰκείαν ὑπάρχειν
αν-ΣΥ/ΜΟΣ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ ο καθένας-ΔΟΤ γνώριμη-ΑΙΤ να είναι-ΑΠΡΦ
αὐτήν·
η ἴδια-ΑΙΤ
'...αν είναι ανάγκη γνώριμη στον ἴδιο να είναι (η μέριμνα)'
(**NEMESIUS Theol.** De natura hominis) A.D. 4 **μέσα σε πλάγια ερώτηση με δοτική προσωπική και απρφ**

22/27 μόνο με απρφ

3/27 μόνο με το απρόσωπο και

2/27 με δοτική προσωπική και απρφ

39. Σωκράτης ο Σχολαστικός 380-440 μ.Χ (18) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

δει δὲ ἡμᾶς τὴν αὐτὴν
επιβάλλεται-3^ο ENIKO εξάλλου-ΣΥ/ΜΟΣ εμείς-ΑΙΤ η-ΑΡΘΡΟ ἴδια-ΑΙΤ

λογίζεσθαι

να αναλογιστούμε-ΑΠΡΦ

‘...μας επιβάλλεται εξάλλου την ἴδια να αναλογιστούμε’

(**SOCRATES Scholasticus Hist.** Historia ecclesiastica) A.D. 4-5 **μόνο με απρφ**

οὐ δὲ **μοι** πολλῶν ἢ
δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ ἔχει ἀνάγκη-3^ο ENIKO εγώ-ΔΟΤ πολλοί-ΓΕΝ εἴτε-ΣΥ/ΜΟΣ

δαινῶν **λόγων,**

φοβεροί-ΑΙΤ λόγοι-ΓΕΝ

‘δεν ἔχω την ἀνάγκη οὔτε πολλῶν οὔτε φοβερῶν λόγων’

(**SOCRATES Scholasticus Hist.** Historia ecclesiastica) A.D. 4-5 **με γενική και**

δοτική πτώση χωρίς απρφ

17/18 μόνο με απρφ και

1/18 με γενική (ενίστε και δοτική) πτώση χωρίς απρφ (προσωπική σύνταξη)

καμία με δοτική προσωπική

40. Κύριλλος Αλεξανδρείας 378-444 μ.Χ (302) (Βυζαντινή περίοδος 324-1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

Δει τοίνυν ὑμᾶς συγγνώμονας εἶναι
επιβάλλεται-3^ο ENIKO επομένως-ΣΥ/ΜΟΣ εσεῖς-ΑΙΤ σύμφωνοι-ΑΙΤ να εἴστε-ΑΠΡΦ
‘επομένως επιβάλλεται να ἔχετε την ἴδια γνώμη’

(**CYRILLUS Alexandrinus Theol.** Epistulae paschales sive Homiliae paschales (epist.1-30)) A.D. 4-5 **μόνο με απρφ**

Δει κηρυχθῆναι τὸ Εὐαγγέλιον ἐν
επιβάλλεται-3^ο ENIKO να διδαχθεῖ-ΑΠΡΦ το-ΑΡΘΡΟ Ευαγγέλιο-ΑΙΤ σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ

ὅλη τῆ οἰκουμένη
ολόκληρη-ΔΟΤ η-ΑΡΘΡΟ οἰκουμένη-ΔΟΤ
'επιβάλλεται να διδαχθεῖ ο ευαγγελικός λόγος σε ολόκληρη την οἰκουμένη'
(CYRILLUS Alexandrinus Theol. Expositio in Psalmos) A.D. 4 μόνο με απρφ

πολλοῦ γε καὶ δεῖ
πολύ-ΕΠ/ΜΑ βέβαια-ΕΜΦ/ΚΟ ΜΟΡΙΟ και-ΣΥ/ΜΟΣ επιβάλλεται-3° ΕΝΙΚΟ
'καθόλου δεν επιβάλλεται/και βέβαια όχι'
(CYRILLUS Alexandrinus Theol. Epistulae paschales sive Homiliae paschales (epist.1-30)) A.D. 4-5 μόνο με το απρόσωπο

φρόνησον ἃ δεῖ
αναλογίσου-ΠΡΟΣΤ/ΚΗ ὅσα-ΑΙΤ επιβάλλεται-3° ΕΝΙΚΟ
'...αναλογίσου (ὅλα) ὅσα επιβάλλεται'
(CYRILLUS Alexandrinus Theol. Epistulae paschales sive Homiliae paschales (epist.1-30)) A.D. 4-5 μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με το απρόσωπο

Δεῖ δέ, οἶμαι, τοῖς ἐθέλουσι
επιβάλλεται-3° ΕΝΙΚΟ ἐξάλλου-ΣΥ/ΜΟΣ θεωρώ-ΕΝΣ οι-ΑΡΘΡΟ επιθυμούντες-ΔΟΤ
πονεῖν
να υποφέρουν-ΑΠΡΦ
'ἐξάλλου θεωρώ ὅτι εἶναι ἀνάγκη (στους πρόθυμους να υποφέρουν)'
(CYRILLUS Alexandrinus Theol. Epistulae paschales sive Homiliae paschales (epist.1-30)) A.D. 4-5 με δοτική προσωπική και απρφ

γάρ δεῖ μοι πολυπραγμονεῖν,
διότι-ΣΥ/ΜΟΣ επιβάλλεται-3° ΕΝΙΚΟ ἐγώ-ΔΟΤ να ασχολούμαι με πολλά-ΑΠΡΦ
'διότι εἶναι ἀνάγκη να ασχολούμαι με πολλά'
(CYRILLUS Alexandrinus Theol. Contra Julianum imperatorem) A.D. 4-5 με δοτική προσωπική και απρφ

Εὐχῆς δέ δεῖ τῷ θλιβομένῳ,
προσευχῆ-ΓΕΝ αφετέρου-ΣΥ/ΜΟΣ ἔχει ἀνάγκη-3° ΕΝΙΚΟ ο-ΑΡΘΡΟ περίλυπος-ΔΟΤ
'ὁ περίλυπος ἔχει την ἀνάγκη προσευχῆς'
(CYRILLUS Alexandrinus Theol. Expositio in Psalmos) A.D. 4 με γενική και δοτική πτώση χωρίς απρφ

254/302 μόνο με απρφ

29/302 μόνο με το απρόσωπο

7/302 με δοτική προσωπική και απρφ και

12/302 με γενική (ενίοτε και δοτική) πτώση χωρίς απρφ (προσωπική σύνταξη)

41. Σαλαμίνιος Ερμείας Σωζομενός 400-450 μ.Χ. (183) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

οὐδὲν **δεῖ** τὴν ἀλήθειαν εἰδέναι
καθόλου-ΕΠ/ΜΑ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ η-ΑΡΘΡΟ αλήθεια-ΑΙΤ να γνωρίσει-ΑΠΡΦ
‘...καθόλου δεν επιβάλλεται να πληροφορηθεί την αλήθεια’
(**HERMIAS Phil.** In Platonis Phaedrum scholia) A.D. 5 **μόνο με απρφ**

καὶ ὅσον **δεῖ**.
και-ΣΥ/ΜΟΣ ὅσο-ΕΠ/ΜΑ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ
‘...και όσο επιβάλλεται’
(**HERMIAS Phil.** In Platonis Phaedrum scholia) A.D. 5 **δευτερεύουσα πρόταση**
μόνο με το απρόσωπο

τοῖς οὖν ἐπιστήμοσι **δεῖ**
οι-ΑΡΘΡΟ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ επιστήμονες-ΔΟΤ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ

γράφεσθαι τὰ βιβλία.
να συγγράφονται-ΑΠΡΦ τα-ΑΡΘΡΟ βιβλία-ΑΙΤ
‘είναι ανάγκη λοιπόν τα βιβλία (από τους επιστήμονες) να συγγράφονται’
(**HERMIAS Phil.** In Platonis Phaedrum scholia) A.D. 5 **με δοτική προσωπική και**
απρφ

οὐ γὰρ **πάντων** **δεῖ**,
δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ διότι-ΣΥ/ΜΟΣ πάντα-ΓΕΝ έχει ανάγκη-3^ο ΕΝΙΚΟ
‘διότι δεν έχει ανάγκη από τα πάντα’
(**HERMIAS Phil.** In Platonis Phaedrum scholia) A.D. 5 **με γενική πτώση χωρίς**
απρφ

166/183 μόνο με απρφ

10/183 μόνο με το απρόσωπο

2/183 με δοτική προσωπική και απρφ και

5/183 με γενική (ενίοτε και δοτική) πτώση χωρίς απρφ (προσωπική σύνταξη)

42. Θεοδώρητος ο Κύρου 393-457 μ.Χ (213) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

ὡς οὐ δει θάρρειν
ὅτι-ΣΥ/ΜΟΣ δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ να έχουμε θάρρος-ΑΠΡΦ
'...ὅτι δεν επιβάλλεται να έχουμε θάρρος'
(THEODORETUS Scr. Eccl., Theol. Interpretatio in Psalmos) A.D. 4-5 μέσα σε
δευτερεύουσα μόνο με απρφ

Δει γάρ αὐτὸν βασιλεύειν
επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ συνεπώς-ΕΠ/ΜΑ ο ἴδιος-ΑΙΤ να εξουσιάζει-ΑΠΡΦ
'συνεπώς ο ἴδιος επιβάλλεται να εξουσιάζει'
(THEODORETUS Scr. Eccl., Theol. Interpretatio in Psalmos) A.D. 4-5 μόνο με
απρφ

Ἀλλὰ γάρ μυστικωτέρων δει λόγων
ἀλλά-ΣΥ/ΜΟΣ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ ἀπόκρυφοι-ΓΕΝ ἔχω ἀνάγκη-3^ο ΕΝΙΚΟ λόγοι-ΓΕΝ
ἐνταῦθα·
εδώ-ΕΠ/ΜΑ
'σε αυτό το σημείο έχουμε την ἀνάγκη περισσότερο ἀπόκρυφων λόγων'
(THEODORETUS Scr. Eccl., Theol. Haereticarum fabularum compendium) A.D. 4-
5 με γενική πτώση χωρίς απρφ

Θείας ἡμῖν συνέσεως δει,
θεία-ΓΕΝ εμεῖς-ΔΟΤ φρόνηση-ΓΕΝ ἔχω ἀνάγκη-3^ο ΕΝΙΚΟ
'έχουμε την ἀνάγκη θεϊκῆς φρόνησης'
(THEODORETUS Scr. Eccl., Theol. Interpretatio in Psalmos) A.D. 4-5 με γενική
και δοτική πτώση χωρίς απρφ

Εὐχῆς γὰρ **ἡμῖν** **δεῖ**
προσευχῆ-ΓΕΝ διότι-ΣΥ/ΜΟΣ εμεῖς-ΔΟΤ ἔχω ἀνάγκη-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘διότι ἔχουμε τὴν ἀνάγκη προσευχῆς’
(**THEODORETUS Scr. Eccl., Theol.** Explanatio in Canticum canticorum) **με γενική**
και δοτική πτώση χωρὶς απρφ

ἐδίδαξεν αὐτὸν **ἃ** μὴ **δεῖ**.
δίδαξε-ΑΟΡ ο ἴδιος-ΑΙΤ ὅσα-ΑΙΤ μη-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ ἐπιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘τὸν δίδαξε (ὅλα) ὅσα δὲν ἐπιβάλλεται (να γνωρίζει)’
(**THEODORETUS Scr. Eccl., Theol.** Quaestiones in libros Regnorum et
Paralipomenon) A.D. 4-5 **μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με το απρόσωπο**

Οὐδὲ γὰρ **δεῖ** **πᾶσιν** ἀπλῶς
οὔτε-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ συνεπῶς-ΣΥ/ΜΟΣ ἐπιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ ὅλοι-ΔΟΤ μόνο-ΕΠ/ΜΑ

προσκεῖσθαι τὰ θεῖα, ἀλλ’
να υποστηρίζουν-ΑΠΡΦ τα-ΑΡΘΡΟ θεῖα-ΑΙΤ ἀλλὰ-ΣΥ/ΜΟΣ
‘συνεπῶς οὔτε τοὺς εἶναι ἀνάγκη μόνο να υποστηρίζουν τα θεῖα, ἀλλὰ (και να)...’
(**THEODORETUS Scr. Eccl., Theol.** Interpretatio in Daniele) A.D. 4-5 **με δοτική**
προσωπική και απρφ

191/213 μόνο με απρφ

13/213 με γενική (ενίστε και δοτική) πτώση χωρὶς απρφ (προσωπική σύνταξη)

7/213 μόνο με το απρόσωπο και

2/213 με δοτική προσωπική και απρφ

43. Προκόπιος ο Καισαρεύς 500- 565 μ.Χ (74) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453
μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) ἀπὸ τὴν
ἰδρυση τῆς βυζαντινῆς αυτοκρατορίας και μέχρι τὸ τέλος τῆς βασιλείας του
Ηρακλείου (324-641)

Δεῖ ἀθόλωτον **ἔχειν** τὸν νοῦν τὸν
ἐπιβάλλεται-3^οΕΝΙΚΟ καθαρὸς-ΑΙΤ να ἔχει-ΑΠΡΦ ο-ΑΡΘΡΟ νους-ΑΙΤ ο-ΑΡΘΡΟ

τε Θεὸν θεραπεύοντα
και-ΣΥ/ΜΟΣ Θεός-ΑΙΤ θεράπων-ΑΙΤ
‘ἐπιβάλλεται ο ὑπηρέτης του Θεοῦ ἐνάρετη ψυχὴ να ἔχει’
(**PROCOPIUS Rhet., Scr. Eccl.** Commentarii in Isaiam) A.D. 5-6 **μόνο με απρφ**

Δεῖ γὰρ αὐτὸν βασιλεῦσαι
επιβάλλεται-3^ο ENIKO άλλωστε-ΣΥ/ΜΟΣ ο ἴδιος-ΑΙΤ να κυβερνά-ΑΠΡΦ
'άλλωστε επιβάλλεται να κυβερνά ο ἴδιος'
(**PROCOPIUS Rhet., Scr. Eccl.** Commentarii in Isaiam) A.D. 5-6 **μόνο με απρφ**

Δεῖ γὰρ εἰδέναι
επιβάλλεται-3^ο ENIKO συνεπώς-ΣΥ/ΜΟΣ να γνωρίζουμε-ΑΠΡΦ
'συνεπώς επιβάλλεται να γνωρίζουμε (ότι...)'
(**PROCOPIUS Rhet., Scr. Eccl.** Commentarii in Isaiam) A.D. 5-6 **μόνο με απρφ**

ὥς δεῖ
ὅπως-ΣΥ/ΜΟΣ επιβάλλεται-3^ο ENIKO
'...ὅπως επιβάλλεται'
(**PROCOPIUS Rhet., Scr. Eccl.** Commentarii in Isaiam) A.D. 5-6 **μόνο με το απρόσωπο**

Καὶ δεῖ Θεοῦ
και-ΣΥ/ΜΟΣ ἔχει ανάγκη-3^ο ENIKO Θεός-ΓΕΝ
'και ἔχει την ανάγκη του Θεού...'
(**PROCOPIUS Rhet., Scr. Eccl.** Commentarii in Isaiam) A.D. 5-6 **με γενική πτώση χωρίς απρφ**

Ταῦτα πάντα δεῖ προσεῖναι ἡμῖν
αυτά-ΑΙΤ όλα-ΑΙΤ επιβάλλεται-3^ο ENIKO να αποδεχτούμε-ΑΠΡΦ εμεῖς-ΔΟΤ
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ
μπροστά-ΕΠ/ΜΑ ο-ΑΡΘΡΟ Θεός-ΓΕΝ
'μας εἶναι ανάγκη όλα αυτά ἐνώπιον του Θεοῦ να αποδεχτούμε'
(**PROCOPIUS Rhet., Scr. Eccl.** Commentarii in Isaiam) A.D. 5-6 **με δοτική προσωπική και απρφ**

64/74 μόνο με απρφ

3/74 μόνο με το απρόσωπο

3/74 με γενική (ενίστε και δοτική) πτώση χωρίς απρφ (προσωπική σύνταξη)

4/74 με δοτική προσωπική και απρφ

44. Σιμπλίκιος 490-560 μ.Χ (54) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

χαίρειν σε **δεῖ**
να είσαι ευτυχής-ΑΠΡΦ εσύ-ΑΙΤ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ
'...επιβάλλεται να είσαι ευτυχής'
(**SIMPLICIUS Phil.** Commentarius in Epicteti enchiridion) A.D. 6 **μόνο με απρφ**

Τιμῶν οὖν αὐτοὺς **δεῖ**,
να προσφέρουμε τιμές-ΑΠΡΦ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ οι ίδιοι-ΑΙΤ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ
και σεβέσθαι
και-ΣΥ/ΜΟΣ να σεβόμαστε-ΑΠΡΦ
'επιβάλλεται λοιπόν να προσφέρουμε τιμές και να σεβόμαστε τους ίδιους'
(**SIMPLICIUS Phil.** Commentarius in Epicteti enchiridion) A.D. 6 **μόνο με απρφ**

δεῖ τιῶ προτεθέντι ὡς ἀγαθῶ
επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ ο-ΑΡΘΡΟ διατεθειμένος-ΔΟΤ ως-ΣΥ/ΜΟΣ ενάρτετος-ΔΟΤ
και ὠφελίμω ἐμμένειν
και-ΣΥ/ΜΟΣ επωφελής-ΔΟΤ να παραμείνει-ΑΠΡΦ
'...είναι ανάγκη ενάρτετος και επωφελής να παραμείνει'
(**SIMPLICIUS Phil.** Commentarius in Epicteti enchiridion) A.D. 6 **με δοτική προσωπική και απρφ**

ἀλλ' ἔσθιτε ὡς **δεῖ**.
ἀλλά-ΣΥ/ΜΟΣ ἔτρωγε-ΠΡΤ ὅπως-ΣΥ/ΜΟΣ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ
'ἀλλά ἔτρωγε ὅπως επιβαλλόταν'
(**SIMPLICIUS Phil.** Commentarius in Epicteti enchiridion) A.D. 6 **μόνο με το απρόσωπο**

51/54 μόνο με απρφ

2/54 με δοτική προσωπική και απρφ και

1/54 μόνο με το απρόσωπο

45. Ολυμπιόδωρος ο Νεότερος- Όλυμπιόδωρος ο Φιλόσοφος 495-570 μ.Χ.
(21) (Βυζαντινή περίοδος 324-1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

δει ειδέναι **ὅτι** **ἢ** **ἱστορία**
επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ να γνωρίζουμε-ΑΠΡΦ **ὅτι**-ΣΥ/ΜΟΣ η-ΑΡΘΡΟ **ἱστορία**-ΟΝΟΜ

τὸν **παράδεισον** **ἐπὶ** **γῆς** **εἶναι**
ο-ΑΡΘΡΟ παράδεισος-ΑΙΤ σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ Γη-ΓΕΝ **ὅτι** βρίσκεται-ΑΠΡΦ

διδάσκει

διδάσκει-ΕΝΣ

‘επιβάλλεται να γνωρίζουμε **ὅτι** η **ἱστορία** διδάσκει για τον Παράδεισο, **ὅτι** βρίσκεται στην Γη’

(OLYMPIODORUS Diaconus Scr. Eccl. Commentarii in Ecclesiasten) A.D. 6 **μόνο με απρφ**

ἄ **δει** πράττειν
ὅσα-ΑΙΤ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ να πράξουν-ΑΠΡΦ

‘...ὅσα (τους) επιβάλλεται να πράξουν’

(OLYMPIODORUS Diaconus Scr. Eccl. Commentarii in Baruch (in catenis)) A.D. 6 **μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με απρφ**

καθὼς **δει** γινῶναι
ὅπως-ΣΥ/ΜΟΣ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ να γνωρίζει-ΑΠΡΦ

‘...ὅπως (του) επιβάλλεται να γνωρίζει’

(OLYMPIODORUS Diaconus Scr. Eccl. Commentarii in Baruch (in catenis)) A.D. 6 **μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με απρφ**

21/21 μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

46. Ιωάννης Μαλάλας 491-578 μ.Χ. (17) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

ὅτι δεῖ τὸν Ὀρέστην κτεῖναι
ὅτι-ΣΥ/ΜΟΣ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ ο-ΑΡΘΡΟ Ορέστης-ΑΙΤ να σκοτώσει-ΑΠΡΦ

τὴν μητέρα καὶ τὸν Αἴγισθον
η-ΑΡΘΡΟ μητέρα-ΑΙΤ και-ΣΥ/ΜΟΣ ο-ΑΡΘΡΟ Αἴγιστος-ΑΙΤ
'...ὅτι επιβάλλεται ο Ορέστης την μητέρα του και τον Αἴγιστο να σκοτώσει'
(**JOANNES MALALAS Chronogr.** Chronographia) A.D. 5-6 **μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με απρφ**

Ἐν Ἀσία δεῖ σε τεθνάναι
σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ Ἀσία-ΔΟΤ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ εσύ-ΑΙΤ να πεθάνεις-ΑΠΡΦ
'επιβάλλεται στην Ἀσία να πεθάνεις'
(**JOANNES MALALAS Chronogr.** Chronographia) A.D. 5-6 **μόνο με απρφ**

ὅλες μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

47. Ιωάννης ο Ελεήμων 556-619 μ.Χ (4) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

δεῖ ἡμᾶς προλαβεῖν τινα
επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ εμείς-ΑΙΤ να αποφύγουμε-ΑΠΡΦ κάποια-ΑΙΤ
'...μας επιβάλλεται κάποια (αφορμή) να αποφύγουμε'
(**JOANNES Med.** Commentarii in Hippocratis librum de natura pueri) A.D. 7 **μόνο με απρφ**

δεῖ εἰδέναι
επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ να γνωρίζουμε-ΑΠΡΦ
'...(μας) επιβάλλεται να γνωρίζουμε'
(**JOANNES Med.** Commentarii in Hippocratis librum de natura pueri) A.D. 7 **μόνο με απρφ**

όλες μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

48. Ιωάννης ο Δαμασκηνός περ. 676-749 μ.Χ. (276) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

Δει τὴν ψυχὴν ἄρχειν τῶν
επιβάλλεται-3^ο ENIKO η-ΑΡΘΡΟ ψυχή-ΑΙΤ να εξουσιάζει-ΑΠΡΦ τα-ΑΡΘΡΟ

παθῶν

πάθη-ΓΕΝ

‘επιβάλλεται η ψυχή τα πάθη να εξουσιάζει’

(JOANNES DAMASCENUS Scr. Eccl, Theol. Sacra parallela) A.D. 7-8 μόνο με απρφ

Δει τὸν ἐπίσκοπον ἀνεπίληπτον εἶναι
επιβάλλεται-3^ο ENIKO ο-ΑΡΘΡΟ ἐπίσκοπος-ΑΙΤ ἀμεμπτος-ΑΙΤ να εἶναι-ΑΠΡΦ
‘ο ἐπίσκοπος επιβάλλεται ἀμεμπτος να εἶναι’

(JOANNES DAMASCENUS Scr. Eccl, Theol. Sacra parallela) A.D. 7-8 μόνο με απρφ

ὅτε **δει**
ὅταν-ΣΥ/ΜΟΣ επιβάλλεται-3^ο ENIKO
‘...ὅταν επιβάλλεται’

(JOANNES DAMASCENUS Scr. Eccl, Theol. Sacra parallela) A.D. 7-8 μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με το απρόσωπο

Δει οὓν τὸν ἐπίσκοπον
επιβάλλεται-3^ο ENIKO λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ ο-ΑΡΘΡΟ ἐπίσκοπος-ΑΙΤ
‘επιβάλλεται λοιπόν ο ἐπίσκοπος...’

(JOANNES DAMASCENUS Scr. Eccl., Theol. Commentarii in epistulas Pauli) μόνο με το απρόσωπο

Τι **δει** **θησαυρίζειν** **λησταῖς**
γιατί-ΕΡΩΤ/ΚΟ ΜΟΡΙΟ εἶναι ἀνάγκη-3^ο ENIKO να πλουτίζουν-ΑΠΡΦ ληστές-ΔΟΤ

καὶ κλέπταις
καὶ-ΣΥ/ΜΟΣ κλέφτες-ΔΟΤ
‘για ποῖό λόγο εἶναι ἀνάγκη οἱ ληστές καὶ οἱ κλέφτες νὰ πλουτίζουν’
(**JOANNES DAMASCENUS Scr. Eccl., Theol.** Sacra parallela) A.D. 7-8 **με δοτική**
προσωπική καὶ απρφ

ὥστε ἡμῖν δεῖ τῆς γυμνασίας
ὥστε-ΣΥ/ΜΟΣ εμεῖς-ΔΟΤ ἔχω ἀνάγκη-3° ENIKO ἡ-ΑΡΘΡΟ καλλιέργεια-ΓΕΝ

τῆς κατὰ ψυχὴν·
ἡ-ΑΡΘΡΟ κατὰ-ΠΡΟΘ/ΣΗ ψυχὴ-ΑΙΤ
‘ὥστε ἔχουμε τὴν ἀνάγκη ψυχικῆς καλλιέργειας’
(**JOANNES DAMASCENUS Scr. Eccl., Theol.** Commentarii in epistulas Pauli) **με**
γενική καὶ δοτική πτώση χωρὶς απρφ

250/276 μόνο με απρφ

15/276 μόνο με το απρόσωπο

4/276 με δοτική προσωπική καὶ απρφ καὶ

7/276 με γενική (ενίστε καὶ δοτική) πτώση χωρὶς απρφ (προσωπική σύνταξη)

49. Γεώργιος Ἀμαρτωλός ἢ Γεώργιος Μοναχός (9ος αἰώνας μ.Χ.) (36) (642-1204 μ.Χ. ἀπὸ τὴν πτώση τῆς Ἀλεξάνδρειας στους Ἄραβες καὶ τὴν σταδιακὴ ἀπώλεια τῆς Ἑλληνιστικῆς Ἀνατολῆς, μέχρι τὴν ἄλωση τῆς Κωνσταντινούπολης ἀπὸ τοὺς Φράγκους τῆς Δ' Σταυροφορίας)

Τὸν ἄρχοντα δὲ καὶ ἀγαθὸν
ο-ΑΡΘΡΟ ηγεμόνας-ΑΙΤ ἄλλωστε-ΣΥ/ΜΟΣ καὶ-ΣΥ/ΜΟΣ ἐνάρετος-ΑΙΤ

εἶναι δεῖ καὶ φοβερόν
να εἶναι-ΑΠΡΦ ἐπιβάλλεται-3° ENIKO καὶ-ΣΥ/ΜΟΣ ἐπιβλητικός-ΑΙΤ
‘ἄλλωστε ἐπιβάλλεται ὁ ηγεμόνας ἐνάρετος καὶ ἐπιβλητικός νὰ εἶναι’
(**GEORGIUS Monachus Chronogr.** Chronicon breve (lib. 1-6) (redactio recentior))
A.D. 9 **μόνο με απρφ**

καὶ οὔτε κλέπτη δεῖ
καὶ-ΣΥ/ΜΟΣ οὔτε-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ κλέφτης-ΔΟΤ εἶναι ἀνάγκη-3° ENIKO

συμμετέχειν

να λάβει μέρος-ΑΙΠΦ

‘...και ούτε ο κλέφτης είναι ανάγκη να λάβει μέρος’

(**GEORGIUS Monachus Chronogr.** Chronicon breve (lib. 1-6) (redactio recentior))

A.D. 9 με δοτική προσωπική και απρφ

τότε δει τῶν εὐχῶν,

τότε-ΕΠ/ΜΑ έχω ανάγκη-3^ο ΕΝΙΚΟ οί-ΑΡΘΡΟ προσευχές-ΓΕΝ

‘τότε είχαμε την ανάγκη προσευχών’

(**GEORGIUS Monachus Chronogr.** Chronicon breve (lib. 1-6) (redactio recentior))

A.D. 9 με γενική πτώση χωρίς απρφ

32/36 μόνο με απρφ

2/36 με δοτική προσωπική και απρφ και

2/36 με γενική (ενίστε και δοτική) πτώση χωρίς απρφ (προσωπική σύνταξη)

50. Μέγας Φώτιος ή Άγιος Φώτιος 820-893 μ.Χ. (25) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

δει ειδέναι ὅτι μετροῦσιν
επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ να γνωρίζουμε-ΑΙΠΦ ὅτι-ΣΥ/ ΜΟΣ υπολογίζουν-ΕΝΣ

Αθηναῖοι τοὺς μῆνας τοῦτον τὸν τρόπον·

Αθηναῖοι-ΟΝΟΜ οί-ΑΡΘΡΟ μήνες-ΑΙΤ αυτός-ΑΙΤ ο-ΑΡΘΡΟ τρόπος-ΑΙΤ

‘...επιβάλλεται να γνωρίζουμε ὅτι οί Αθηναῖοι, με αυτόν τον τρόπο υπολογίζουν τους μήνες’

(**PHOTIUS Lexicogr., Scr. Eccl., Theol.** Lexicon (E—Ω)) A.D. 9 μόνο με απρφ

ᾧ δει ποιεῖν

ὅσα-ΑΙΤ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ να πράξεις-ΑΙΠΦ

‘...ὅσα επιβάλλεται να πράξεις’

(**PHOTIUS Lexicogr., Scr. Eccl., Theol.** Lexicon (E—Ω)) A.D. 9 μέσα σε

δευτερεύουσα μόνο με απρφ

πολλοῦ γε καὶ δεῖ
πολύ-ΕΠ/ΜΑ βέβαια-ΕΜΦ/ΚΟ ΜΟΡΙΟ και-ΣΥ/ΜΟΣ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ
'καθόλου δεν επιβάλλεται/και βέβαια όχι'
(**PHOTIUS Lexicogr., Scr. Eccl., Theol.** Lexicon (E—Ω)) A.D. 9 **μόνο με το**
απρόσωπο

ἄ δε μή δεῖ,
όσα-ΑΙΤ αφετέρου-ΣΥ/ΜΟΣ μη-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ
'όσα δεν επιβάλλεται'
(**PHOTIUS Lexicogr., Scr. Eccl., Theol.** Lexicon (E—Ω)) A.D. 9 **μόνο με το**
απρόσωπο

20/25 μόνο με απρφ

5/25 μόνο με το απρόσωπο και

καμία με δοτική προσωπική

51. Συμεών ο Μεταφραστής 900-987 μ.Χ. (9) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Αραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

σὲ δεῖ γενέσθαι βασιλέα
εσύ-ΑΙΤ είναι ανάγκη-3^ο ΕΝΙΚΟ να γίνεις-ΑΙΠΦ βασιλιάς-ΑΙΤ
'...είναι ανάγκη βασιλιάς να γίνεις'
(**SYMEON LOGOTHETES Hist.** Chronicon) A.D. 10 **μόνο με απρφ**

δεῖ σε κρατῆσαι τὴν βασιλείαν
επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ εσύ-ΑΙΤ να διατηρήσεις-ΑΙΠΦ ἡ-ΑΡΘΡΟ εξουσία-ΑΙΤ

ἔτη δέκα
χρόνια-ΑΙΤ δέκα-ΑΙΤ
'...επιβάλλεται δέκα χρόνια να εξουσιάζεις'
(**SYMEON LOGOTHETES Hist.** Chronicon) A.D. 10 **μόνο με απρφ**

9/9 μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

52. Χριστόφορος Μυτιληναίος 1000-1050 μ.Χ (4) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

δει και σὲ χαίρειν.
επιβάλλεται-3^οΕΝΙΚΟ και-ΣΥ/ΜΟΣ εσύ-ΑΙΤ να είσαι ευτυχής-ΑΠΡΦ
'...επιβάλλεται να είσαι και εσύ ευτυχής'

(**CHRISTOPHORUS Mytilenaeus Poeta** Carmina varia) A.D. 11 **μόνο με απρφ**

τηρῶμεν ὡς **δει** τοὺς φιλαλλήλους
εφαρμόζουμε-ΕΝΣ ὅπως-ΣΥ/ΜΟΣ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ οι-ΑΡΘΡΟ αξιόπιστοι-ΑΙΤ

νόμους
νόμοι-ΑΙΤ

'εφαρμόζουμε τους αξιόπιστους νόμους (έτσι) ὅπως επιβάλλεται'

(**CHRISTOPHORUS Mytilenaeus Poeta** Carmina varia) A.D. 11 **μέσα σε**
δευτερεύουσα μόνο με το απρόσωπο

δει τοιγαροῦν **σοι χρυσίνων**
έχω ανάγκη-ΔΟΤ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ εσύ-ΔΟΤ χρυσά νομίσματα-ΓΕΝ

ἕξι και δέκα
ἕξι-ΑΡΙΘ/ΚΟ και-ΣΥ/ΜΟΣ δέκα-ΑΡΙΘ/ΚΟ
'έχεις λοιπόν ανάγκη 16 χρυσά νομίσματα'

(**CHRISTOPHORUS Mytilenaeus Poeta** Carmina varia) A.D. 11 **με γενική και**
δοτική πτώση χωρίς απρφ

2/4 μόνο με απρφ

1/4 μόνο με το απρόσωπο και

1/4 με γενική (ενίστε και δοτική) πτώση χωρίς απρφ (προσωπική σύνταξη)

καμία με δοτική προσωπική

53. Μιχαήλ Ψελλός 1018-1078 μ.Χ. (45) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

δει την μὲν τέχνην χρησθαι
επιβάλλεται-3^ο ENIKO η-ΑΡΘΡΟ αφενός-ΣΥ/ΜΟΣ τέχνη-ΑΙΤ να μετέρχεται-ΑΠΡΦ

τοῖς ὀργάνοις, τὴν δὲ ψυχὴν τῷ
τα-ΑΡΘΡΟ εργαλεία-ΔΟΤ η-ΑΡΘΡΟ αφετέρου-ΣΥ/ΜΟΣ ψυχή-ΑΙΤ το-ΑΡΘΡΟ

σώματι
σώμα-ΔΟΤ

‘επιβάλλεται αφενός η τέχνη να μετέρχεται των αντικειμένων (εργαλείων), αφετέρου η ψυχή του σώματος’

(Michael PSELLUS Epist., Hagiogr, Phil., Polyhist, Theol. De omnifaria doctrina)

A.D. 11 **μόνο με απρφ**

εἰ **δει** οὕτω λέγειν.
αν-ΣΥ/ΜΟΣ επιβάλλεται-3^ο ENIKO τοιουτοτρόπως-ΕΠ/ΜΑ να μιλήσω-ΑΠΡΦ
‘...αν επιβάλλεται να μιλήσω τοιουτοτρόπως’

(Michael PSELLUS Epist., Hagiogr, Phil., Polyhist, Theol. Epitaphius encomiasticus in patriarchem Michaelem Cerullarium) A.D. 11 **μέσα σε**

δευτερεύουσα μόνο με απρφ

δει δὲ τοῖς δένδροις οὐ
έχω ανάγκη-3^ο ENIKO αφετέρου-ΣΥ/ΜΟΣ τα-ΑΡΘΡΟ δέντρα-ΔΟΤ ὄχι-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ

ξηρότητος, ἀλλ’ ὑγρότητος.

ξηρασία-ΓΕΝ ἀλλά-ΣΥ/ΜΟΣ υγρασία-ΓΕΝ

‘τα δέντρα δεν έχουν την ανάγκη ξηρού ἀλλά υγρού (περιβάλλοντος)’

(Michael PSELLUS Epist., Hagiogr, Phil., Polyhist, Theol. De omnifaria doctrina)

A.D. 11 **με γενική και δοτική πτώση χωρίς απρφ**

πολλοῦ γε καὶ **δει**
πολύ-ΕΠ/ΜΑ βέβαια-ΕΜΦ/ΚΟ ΜΟΡΙΟ και-ΣΥ/ΜΟΣ επιβάλλεται-3^ο ENIKO
‘καθόλου δεν επιβάλλεται/και βέβαια ὄχι’

(Michael PSELLUS Epist., Hagiogr, Phil., Polyhist, Theol. Epitaphius in patriarchem Joannem Xiphilinum) A.D. 9 **μόνο με το απρόσωπο**

ἐπειδὴ **δει** καὶ ταύτης τῷ
επειδή-ΣΥ/ΜΟΣ έχω ανάγκη-3^ο ENIKO και-ΣΥ/ΜΟΣ αυτή-ΓΕΝ ο-ΑΡΘΡΟ

ρήτορι,

ρήτορας-ΔΟΤ

‘...επειδή ο ρήτορας έχει την ανάγκη της’

(**Michael PSELLUS Epist., Hagiogr, Phil., Polyhist, Theol.** Encomium in patriarchem Constantinum Leichudem) A.D. 11 **με γενική και δοτική πτώση χωρίς απρφ**

31/45 μόνο με απρφ

11/45 μόνο με το απρόσωπο και

3/45 με γενική (ενίοτε και δοτική) πτώση χωρίς απρφ (προσωπική σύνταξη)

καμία με δοτική προσωπική

54. Μιχαήλ Ατταλειάτης 1022-1080 μ.Χ. (2) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

εί δὲ δεῖ τάληθές εἰπεῖν
αν-ΣΥ/ΜΟΣ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ αλήθεια-ΑΙΤ να πούμε-ΑΠΡΦ
‘αν είναι ανάγκη λοιπόν την αλήθεια να πούμε’
(**Michael ATTALIATES Hist.** Historia) A.D. 11 **μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με απρφ**

2/2 μόνο με απρφ και

καμία με δοτική προσωπική

55. Άννα Κομνηνή 1083-1153 μ.Χ (30) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

Δεῖ οὖν ἐπιστραφῆναι πρὸς
επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ συνεπώς-ΕΠ/ΜΑ να επιστρέψετε-ΑΠΡΦ σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ

τὸν Κύριον
ο-ΑΡΘΡΟ Κύριος-ΑΙΤ
‘συνεπῶς επιβάλλεται να επιστρέψετε (στην διδασκαλία) του Χριστού’
(Anna COMNENA Hist. Alexias) A.D. 11-12 **μόνο με απρφ**

«**Δεῖ** δὴ γάρ»
επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ βέβαια- ΕΠ/ΜΑ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ
‘επιβάλλεται λοιπόν’
(Anna COMNENA Hist. Alexias) A.D. 11-12 **μόνο με το απρόσωπο**

πολλοῦ γε καὶ **δεῖ**
πολύ-ΕΠ/ΜΑ βέβαια-ΕΜΦ/ΚΟ ΜΟΡΙΟ και-ΣΥ/ΜΟΣ επιβάλλεται -3^ο ΕΝΙΚΟ
‘καθόλου δεν επιβάλλεται/και βέβαια όχι’
(Anna COMNENA Hist. Alexias) A.D. 11-12 **μόνο με το απρόσωπο**

Δεῖ μοι χώρας καὶ πόλεις
επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ εγώ-ΔΟΤ κράτη-ΑΙΤ και-ΣΥ/ΜΟΣ πόλεις-ΑΙΤ
ἐκθεῖναι ἐν τῷ παρόντι συγγράμματι·
να περιγράψω-ΑΠΡΦ σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ το-ΑΡΘΡΟ παρόν-ΔΟΤ σύγγραμμα-ΔΟΤ
‘...εἶναι ἀνάγκη στο παρόν σύγγραμμα, για κράτη και πόλεις να κάνω λόγο’
(Anna COMNENA Hist. Alexias) A.D. 11-12 **με δοτική προσωπική και απρφ**

26/30 μόνο με απρφ

3/30 μόνο με το απρόσωπο και

1/30 με δοτική προσωπική και απρφ

56. Ευστάθιος Μακρεμβολίτης 12^{ος} αιώνας μ.Χ. (5) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

οὐ **δεῖ** πολυπραγμονεῖν
δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ να ασχολεῖσαι με πολλά-ΑΠΡΦ

ἀλλὰ πιστεύειν
ἀλλά-ΣΥ/ΜΟΣ να πιστεύεις-ΑΠΡΦ
'...δεν επιβάλλεται να είσαι πολυάσχολος, ἀλλὰ να ἔχεις πίστη'
(**EUSTATHIUS Scr. Eccl., Theol.** Commentarius in hexaemeron) A.D. 11 **μόνο με**
απρφ

όλες μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

57. Άγιος Νεόφυτος ο Έγκλειστος 1134-1219 μ.Χ. (3) (1205-1453 μ.Χ από την περίοδο της Φραγκοκρατίας στα εδάφη της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας και μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Οθωμανούς)

δει τὰ κελλία τῶν ἀδελφῶν
επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ τα-ΑΡΘΡΟ κελιά-ΑΙΤ οι-ΑΡΘΡΟ μοναχοί-ΓΕΝ

περισκολεῖν
να εξετάσουμε-ΑΠΡΦ
'επιβάλλεται να εξετάσουμε τα κελιά των μοναχών'
(**NEOPHYTUS INCLUSUS Scr. Eccl.** Testamentum sive Τυπική Διαθήκη) A.D. 12-13 **μόνο με απρφ**

3/3 μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

58. Νικηφόρος Γρηγοράς 1295-1360 μ.Χ. (51) (1205-1453 μ.Χ από την περίοδο της Φραγκοκρατίας στα εδάφη της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας και μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Οθωμανούς)

μαθησομένους ὅπως **δει** μὴ
για να μάθουν-MTX ότι-ΣΥ/ΜΟΣ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ

στρατεύειν
να συμμετέχουν στον πόλεμο-ΑΠΡΦ
'για να μάθουν ότι δεν είναι ανάγκη να συμμετέχουν στον πόλεμο'
(**Nicephorus GREGORAS Hist., Scr. Rerum Nat.** Epistulae) A.D. 13-14 **μέσα σε**
δευτερεύουσα μόνο με απρφ

εἰ **δεῖ** λέγειν
αν-ΣΥ/ΜΟΣ επιβάλλεται -3^ο ΕΝΙΚΟ να μιλήσω-ΑΠΡΦ

‘...αν επιβάλλεται να μιλήσω’

(Nicephorus GREGORAS Hist., Scr. Rerum Nat. Epistulae) A.D. 13-14 μέσα σε πλάγια ερώτηση μόνο με απρφ

σέ γάρ **δεῖ** πανταχοῦ
εσύ-ΑΙΤ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ παντού-ΕΠ/ΜΑ

νικᾶν

να υπερισχύεις-ΑΠΡΦ

‘...επιβάλλεται να υπερισχύεις σε κάθε περίπτωση’

(Nicephorus GREGORAS Hist., Scr. Rerum Nat. Epistulae) A.D. 13-14 μόνο με απρφ

ὅτε **τούτου δεῖ**,
ὅταν-ΣΥ/ΜΟΣ αυτό-ΓΕΝ ἔχω ανάγκη-3^ο ΕΝΙΚΟ
‘όταν το ἔχει ανάγκη’

(Nicephorus GREGORAS Hist., Scr. Rerum Nat. Epistulae) A.D. 13-14 μέσα σε δευτερεύουσα με γενική πτώση χωρίς απρφ

πολλοῦ γε **δεῖ**
πολύ-ΕΠ/ΜΑ βέβαια-ΕΜΦ/ΚΟ ΜΟΡΙΟ και-ΣΥ/ΜΟΣ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ
‘καθόλου δεν επιβάλλεται/και βέβαια όχι’

(Nicephorus GREGORAS Hist., Scr. Rerum Nat. Epistulae) A.D. 13-14 μόνο με το απρόσωπο

δεῖ δέ και ἡμῖν τὸ
επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ εξάλλου-ΣΥ/ΜΟΣ και-ΣΥ/ΜΟΣ εμείς-ΔΟΤ το-ΑΡΘΡΟ

σὸν ἀναγνῶναι

δικό σου-ΑΙΤ να διαβάσουμε-ΑΠΡΦ

‘...είναι ανάγκη εξάλλου να διαβάσουμε και το δικό σου (γράμμα)’

(Nicephorus GREGORAS Hist., Scr. Rerum Nat. Epistulae) A.D. 13-14 με δοτική προσωπική και απρφ

ὥς **δεῖ** τῷ καλῶς
ὅπως-ΣΥ/ΜΟΣ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ ο-ΑΡΘΡΟ ικανοποιητικά-ΕΠ/ΜΑ

ἐθέλοντι στρατηγεῖν
πρόθυμος-ΔΟΤ να διοικήσει-ΑΠΡΦ
'... 'όπως του είναι ανάγκη (στον πρόθυμο ικανοποιητικά να διοικήσει)'
(**Nicephorus GREGORAS Hist., Scr. Rerum Nat.** Epistulae) A.D. 13-14 **με δοτική**
προσωπική και απρφ

ἀλλ' ἐαυτῶ **δει**
ἀλλά-ΣΥ/ΜΟΣ ο ίδιος-ΔΟΤ επιβάλλεται-3° ΕΝΙΚΟ
'...ἀλλά στον ίδιο επιβάλλεται'
(**Nicephorus GREGORAS Hist., Scr. Rerum Nat.** Epistulae) A.D. 13-14 **μόνο με**
δοτική προσωπική χωρίς απρφ

25/51 μόνο με απρφ

16/51 με γενική (ενίοτε και δοτική) πτώση χωρίς απρφ (προσωπική σύνταξη)

6/51 μόνο με το απρόσωπο

3/51 με δοτική προσωπική και απρφ και

1/51 μόνο με δοτική προσωπική χωρίς απρφ

59. Ἰσίδωρος Γλαβᾶς 1380/1384-1396 μ.Χ. (3) (1205-1453 μ.Χ από την περίοδο της Φραγκοκρατίας στα εδάφη της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας και μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Οθωμανούς)

καὶ χαίρειν σε **δει**
καὶ-ΣΥ/ΜΟΣ να είσαι ευτυχής-ΑΠΡΦ εσύ-ΑΙΤ επιβάλλεται-3° ΕΝΙΚΟ
'...και επιβάλλεται να είσαι ευτυχής'
(**Isidorus GLABAS Epist., Orat, Scr. Eccl., Theol.** Oratio ad Thessalonicenses i)
μόνο με απρφ

ἡμῖν **νήψεως** **δει** καὶ
εμείς-ΔΟΤ πνευματική εγρήγορση-ΓΕΝ έχει ανάγκη-3° ΕΝΙΚΟ καὶ-ΣΥ/ΜΟΣ

ἀγαθοεργίας
ανιδιοτέλεια-ΓΕΝ
'έχουμε την ανάγκη πνευματικής εγρήγορσης και ανιδιοτέλειας'
(**Isidorus GLABAS Epist., Orat, Scr. Eccl., Theol.** Oratio ad Thessalonicenses i)
με γενική και δοτική πτώση χωρίς απρφ

2/3 μόνο με απρφ και

1/3 με γενική και δοτική πτώση χωρίς απρφ (προσωπική σύνταξη)

Δέον ἐστὶν (18) με σημασία: εἶναι υποχρεωτικό/αναγκαίο/απαραίτητο, πρέπει, επιβάλλεται

1. Πλάτων 427-347 π.Χ (2) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

(εἶναι τὸ δίκαιον)... μὴ ἐρεῖς
ὅτι εἶναι-ΑΠΡΦ το-ΑΡΘΡΟ δίκαιο-ΑΙΤ μην-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ θα ισχυριστείς-ΜΕΛ

ὅτι τὸ δέον ἐστὶν μὴδ' τὸ
ὅτι-ΣΥ/ΜΟΣ το-ΑΡΘΡΟ αναγκαίο εἶναι-3^ο ΕΝΙΚΟ οὔτε-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ το-ΑΡΘΡΟ

ὠφέλιμον (ἐστὶν)

ὠφέλιμο εἶναι-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘μὴν ισχυριστείς οὔτε για το αναγκαίο οὔτε και για το ὠφέλιμο, ὅτι εἶναι δίκαιο’

(**PLATO Phil.** Respublica) 5-4 B.C. **μέσα σε δευτερεύουσα πρόταση με ἑναρθηρη μορφή**

ποτε οὐ δέον (ἐστὶν)

ὅταν-ΣΥ/ΜΟΣ δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ αναγκαίο εἶναι-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘...ὅταν δεν επιβάλλεται’

(**PLATO Phil.** Respublica) 5-4 B.C. **μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με την απρόσωπη ἑκφραση**

1/2 με ἑναρθηρη μορφή-λειτουργεῖ ως ουσιαστικό και

1/2 μόνο με την απρόσωπη ἑκφραση

καμία με δοτική προσωπική

2. Απολλώνιος ο Δύσκολος 2^{ος} αἰώνας μ.Χ. (3) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)

καὶ δέον ἐστὶ παραθέσθαι τῶν ἄλλων
καὶ-ΣΥ/ΜΟΣ αναγκαίο εἶναι-3^ο ΕΝΙΚΟ να εκθειάσω-ΑΠΡΦ οι-ΑΡΘΡΟ ἄλλες-ΓΕΝ

συντάξεων

συντάξεις-ΓΕΝ

‘και καθίσταται αναγκαίο να εκθειάσω τα άλλα συντακτικά περιβάλλοντα’

(**APOLLONIUS DYSCOLUS Gramm.** De constructione) A.D. 2 **μόνο με απρφ**

τὸ **δέον** ἐστὶν ἐμοὶ ἐλάλησας

το-ΑΡΘΡΟ αναγκαίο είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ εγώ-ΔΟΤ είπες-ΑΟΡ

‘...το αναγκαίο μου είπες’

(**APOLLONIUS DYSCOLUS Gramm.** De constructione) A.D. 2 **με έναρθρη μορφή**

1/3 μόνο με απρφ και

2/3 με έναρθρη μορφή-λειτουργεί ως ουσιαστικό

**3. Ωριγένης Αδαμάντιος (περ. 185/184-254 μ.Χ) (2) (Ελληνορωμαϊκή
περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)**

δέον ἐστὶν ἀποδοῦναι τὸν λόγον

αναγκαίο είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ να δώσουμε-ΑΙΠΡΦ ο-ΑΡΘΡΟ λόγος-ΑΙΤ

‘επιβάλλεται να κάνουμε λόγο για...’

(**ORIGENES Theol.** In Jeremiam) A.D. 2-3 **μόνο με απρφ**

εἰ **δέον** ἐστὶ λυπηθέντες

αν-ΣΥ/ΜΟΣ αναγκαίο είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ περίλυπος-ΑΙΤ

‘...αν στους περίλυπους επιβάλλεται’

(**ORIGENES Theol.** Exhortatio ad martyrium) A.D. 2-3 **μέσα σε πλάγια ερώτηση
μόνο με την απρόσωπη έκφραση**

1/2 μόνο με απρφ

1/2 μόνο με την απρόσωπη έκφραση

καμία με δοτική προσωπική

4. **Ιωάννης ο Χρυσόστομος 349-407 μ.Χ. (7)** (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

Δέον **ἐστὶ** σε παραγενέσθαι
αναγκαῖο είναι-3^ο ENIKO εσύ-ΑΙΤ να παρίστασαι-ΑΠΡΦ
'...επιβάλλεται να είσαι παρόν'

(JOANNES CHRYSOSTOMUS Scr. Eccl. In sanctos Petrum et Heliam) A.D. 4-5
μόνο με απρφ

εἰ **δέον** **ἐστὶ**
αν-ΣΥ/ΜΟΣ αναγκαῖο είναι-3^ο ENIKO
'...αν επιβάλλεται'

(JOANNES CHRYSOSTOMUS Scr. Eccl. Fragmenta in epistulas catholicas) A.D. 4-5
μέσα σε πλάγια ερώτηση μόνο με την απρόσωπη έκφραση

5/7 μόνο με απρφ και

2/7 μόνο με την απρόσωπη έκφραση

καμία με δοτική προσωπική

5. **Σιμπλίκιος 490-560 μ.Χ (1)** (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

Δέον **ἐστὶ** τότε μὴ ποιῆσαι
αναγκαῖο είναι-3^ο ENIKO αυτό εδώ-ΑΙΤ μην-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ να διαπράξει-ΑΠΡΦ
'...επιβάλλεται να μην το διαπράξει'

(SIMPLICIUS Phil. Commentarius in Epicteti enchiridion) A.D. 6 **μόνο με απρφ**

μία δομή μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

6. **Ιωάννης ο Δαμασκηνός περ. 676-749 μ.Χ. (1)** (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

οὐ δέον ἐστὶν ἡμᾶς τὴν θεοδίδακτον
δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ αναγκαίο είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ εμείς-ΑΙΤ η-ΑΡΘΡΟ θεία-ΑΙΤ

σοφίαν ἐκβιάζειν

γνώση-ΑΙΤ να παραβαίνουμε-ΑΠΡΦ

‘δεν πρέπει να παραβαίνουμε την θεία γνώση’

(**JOANNES DAMASCENUS Scr. Eccl., Theol.** Epistula ad Theophilum imperatorem de sanctis et venerandis imaginibus) A.D. 7-8 **μόνο με απρφ**

μία δομή μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

7. **Γεώργιος Αμαρτωλός ή Γεώργιος Μοναχός (9ος αιώνας μ.Χ.) (1)** (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

δέον ἐστὶ πληρῶσαι πάντα δι’
αναγκαίο είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ να εκπληρώσεις-ΑΠΡΦ πάντα-ΑΙΤ για-ΠΡΟΘ/ΣΗ

ἃ ἀπεστάλην

τα οποία-ΑΙΤ έστειλα-ΑΟΡ

‘είναι ανάγκη να εκπληρώσεις όλα εκείνα για τα οποία (σε) έστειλα’

(**GEORGIUS Monachus Chronogr.** Chronicon breve) A.D. 9 **μόνο με απρφ**

μία δομή μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

8. **Μιχαήλ Ατταλειάτης 1022-1080 μ.Χ. (1)** (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

δέον **ἐστίν** ἀπόμοιραν περιλειφθῆναι Ῥωμαίων
αναγκαίο είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ μερίδιο-ΑΙΤ να αποδοθεί-ΑΠΡΦ Ρωμαίοι-ΓΕΝ
'...επιβάλλεται μερίδιο να αποδοθεί στους Ρωμαίους'
(**Michael ATTALIATES Hist.** Historia) A.D. 11 **μόνο με απρφ**

μία δομή μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

Χρή (4.567) με σημασία: είναι ανάγκη/αναγκαίο/απαραίτητο, πρέπει, ταιριάζει

- a. it is fated, necessary (είναι καθορισμένο/ αναγκαίο)
- b. it must, must needs, one must or ought to do (ταιριάζει, πρέπει)
- c. < ίσως από το άκλιτο ουσιαστικό **χρή** (η ανάγκη, η χρεία)

Ανάγκη για διάκριση από το ρήμα **χράω**

με σημασία:

- a. To furnish what is needful (παρέχω, προμηθεύω το αναγκαίο, εφοδιάζω)
 - i. Ενεργητική φωνή: of gods and oracles, to furnish the needful answer, to declare, pronounce, proclaim (χρησιμοδοτώ, δίνω χρησμό, διακηρύττω)
 - ii. Παθητική φωνή: to be declared, proclaimed by an oracle (διακηρύσσεται, ανακοινώνεται ένας χρησμός)
 - iii. Μέση φωνή: to consult a god or oracle, to inquire of a god or oracle, consult him or it (συμβουλευόμαι τον Θεό)
- b. to furnish with a thing (κάνω χρήση, χρησιμοποιώ κάτι)

από **Liddell and Scott. An Intermediate Greek-English Lexicon. Oxford. Clarendon Press. 1889.**

και από την βάση δεδομένων **The Online Liddell-Scott-Jones Greek-English Lexicon**

Σημασία: It is necessary or needful, one needs must

It befits, it is fitting or proper, it behooves, one ought

σύνταξη με:

- a. With accusative and infinitive
- b. With accusative alone
- c. With infinitive alone

R.J.CUNLIFFE A Lexicon of the Homeric Dialect

Σύνταξη με:

- ✓ (acc. &) infinitive προαιρετικά αιτιατική

Lexicon to Pindar. William J. Slater. Berlin. De Gruyter. 1969.

1. Όμηρος 9^{ος}-8^{ος} αιώνας π.Χ (10) (Γεωμετρική Εποχή 1050 π.Χ έως το 700 π.Χ)

οὐδέ σε χρή ἴδμεναι
καθόλου-ΕΠ/ΜΑ εσύ-ΑΙΤ είναι ανάγκη-3^ο ΕΝΙΚΟ να μάθεις-ΑΠΡΦ
'ποια η ανάγκη σου να μάθεις'
(**HOMERUS Epic.** Odyssea) 8 B.C. **μόνο με απρφ**

σὲ χρή τετλάμεν ἔμπης
εσύ-ΑΙΤ είναι ανάγκη -3^ο ΕΝΙΚΟ να υπομείνεις-ΑΠΡΦ καρτερικά-ΕΠ/ΜΑ
'πρέπει εσύ καρτερικά να (τα) υπομείνεις'
(**HOMERUS Epic.** Odyssea) 8 B.C. **μόνο με απρφ**

όλες μόνο με απρφ

καμία δομή με δοτική προσωπική

2. Ησίοδος 8^{ος}-7^{ος} αιώνας π.Χ (1) (γύρω στα 700 π.Χ (στην στροφή από την Ομηρική στην Αρχαϊκή εποχή))

χρή δέ σε κτίλον ἔμμεναι
είναι ανάγκη-3^ο ΕΝΙΚΟ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ εσύ-ΑΙΤ υπάκουος-ΑΙΤ να είσαι-ΑΠΡΦ
'είναι ανάγκη να είσαι υπάκουος...'
(**HESIODUS Epic.** Fragmenta) 8/7 B.C.? **μόνο με απρφ**

μία δομή μόνο με απρφ

καμία δομή με δοτική προσωπική

3. Αισχύλος 525-455 π.Χ (10) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

χρή δώματα ναίειν
είναι ανάγκη-3^ο ΕΝΙΚΟ σπίτια-ΑΙΤ να κατοικήσουμε-ΑΠΡΦ
'σε ποια σπίτια είναι ανάγκη να καθίσουμε'
(**AESCHYLUS Trag.** Supplices) 6-5 B.C. **μόνο με απρφ**

καὶ σὸν διδάξω πατέρα ποῖα
καὶ-ΣΥ/ΜΟΣ δικὸς σου-ΑΙΤ θα διδάξω-ΜΛΣ πατέρας-ΑΙΤ τα ὁποῖα-ΑΝΤ/ΜΙΑ

χρῆ λέγειν.

εἶναι ἀνάγκη-3^ο ΕΝΙΚΟ να πει-ΑΠΡΦ

‘...θα διδάξω τον πατέρα σου πως ταιριάζει να μιλήσει’

(**AESCHYLUS Trag.** Supplices) 6-5 B.C. **μέσα σε πλάγια ερώτηση μόνο με απρφ**

όλες μόνο με απρφ

καμία δομή με δοτική προσωπική

4. **Βακχυλίδης 516-450 π.Χ (6)** (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

χρῆ ἀληθείας χάριν αἰνεῖν

εἶναι ἀνάγκη-3^ο ΕΝΙΚΟ ἀλήθεια-ΓΕΝ χάρη-ΑΙΤ να επαινούμε-ΑΠΡΦ

‘εἶναι ἀνάγκη να (τον) επαινούμε (εμεῖς) για χάρη της ἀλήθειας’

(**BACCHYLIDES Lyr.** Epinicia) 5 B.C. **μόνο με απρφ**

όλες μόνο με απρφ

καμία δομή με δοτική προσωπική

5. **Ηρόδοτος (περ. 484- 430 π.Χ) (10)** (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

ἢ σιγᾶν χρή;

ἢ-ΣΥ/ΜΟΣ να σωπάσω-ΑΠΡΦ εἶναι ἀνάγκη-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘...ἢ εἶναι ἀνάγκη να μείνω στη σιωπή μου;’

(**HERODOTUS Hist.** Historiae) 5 B.C. **σε ευθεία ερώτηση μόνο με απρφ**

εἰ χρῆ λέγειν

αν-ΣΥ/ΜΟΣ εἶναι ἀνάγκη -3^ο ΕΝΙΚΟ να μιλήσει-ΑΠΡΦ

‘...αν ταιριάζει (κανείς) να κάνει λόγο’

(**HERODOTUS Hist.** Historiae) 5 B.C. **σε πλάγια ερώτηση μόνο με απρφ**

10/10 μόνο με απρφ

καμία δομή με δοτική προσωπική

6. Σοφοκλής 496-406 π.Χ (80) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

Τι χρή ποεῖν;

τι-ΑΝΤ είναι ανάγκη-3° ΕΝΙΚΟ να κάνουμε-ΑΠΡΦ

‘τι ταιριάζει να κάνουμε;’

(**SOPHOCLES Trag.** Trachiniai) 5 B.C. **σε ευθεία ερώτηση μόνο με απρφ**

χρή δ’ τά δείν’ ὄρᾶν

είναι ανάγκη-3° ΕΝΙΚΟ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ τα-ΑΡΘΡΟ δεινά-ΑΙΤ να βλέπει-ΑΠΡΦ

‘πρέπει λοιπόν (κανείς) την δυστυχία να βλέπει’

(**SOPHOCLES Trag.** Philoctetes) 5 B.C. **μόνο με απρφ**

χρή τοῖς ἀρίστοις ἀνδράσιν πονεῖν

ταιριάζει-3° ΕΝΙΚΟ οι-ΑΡΘΡΟ ενάρετοι-ΔΟΤ άνθρωποι-ΔΟΤ να συμπονοῦν-ΑΠΡΦ

βροτούς

θνητοῖ-ΑΙΤ

‘τους ταιριάζει/πρέπει (στους ενάρετους) να συμπονοῦν τους θνητούς’

(**SOPHOCLES Trag.** Ajax) 5 B.C. **με δοτική προσωπική και απρφ**

77/80 μόνο με απρφ και

3/80 με δοτική προσωπική και απρφ (ιδιάζουσα σύνταξη)

7. Ευριπίδης 485-406 π.Χ (10) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

οὐ τοὺς θεοὺς χρή σῶμ’

δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ οι-ΑΡΘΡΟ θεοῖ-ΑΙΤ είναι ανάγκη-3° ΕΝΙΚΟ υλική υπόσταση-ΑΙΤ

ἔχειν

να ἔχουν-ΑΠΡΦ

‘δεν είναι αναγκαῖο οι θεοί να ἔχουν υλική υπόσταση’

(**EURIPIDES Trag.** 5 B.C. Cyclops) 5 B.C. **μόνο με απρφ**

10/10 μόνο με απρφ

καμία δομή με δοτική προσωπική

8. Αντιφών 480-411 π.Χ (20) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

εις ἄλλην σωτηρίαν **χρή** με
σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ ἄλλη-ΑΙΤ σωτηρία-ΑΙΤ είναι ανάγκη-3^ο ΕΝΙΚΟ εγώ-ΑΙΤ

καταφυγεῖν

να καταφύγω- ΑΠΡΦ

‘είναι ανάγκη να καταφύγω σε άλλο τρόπο σωτηρίας’

(**ANTIPHON Orat.** Tetralogia 1) 5 B.C. **μόνο με απρφ**

ὡς **χρή** ὕμῖν ἐρμηνεῦσαι ταῦτα
ὅπως-ΣΥ/ΜΟΣ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ εσεῖς-ΔΟΤ να ερμηνεύσετε-ΑΠΡΦ αὐτά-ΑΙΤ
‘ὅπως σας ταιριάζει/πρέπει να τα ερμηνεύσετε’

(**ANTIPHON Orat.** Tetralogia 2) 5 B.C. **σε δευτερεύουσα με δοτική προσωπική και απρφ**

18/20 μόνο με απρφ και

2/20 με δοτική προσωπική και απρφ (ιδιάζουσα σύνταξη)

9. Θουκυδίδης του Ολόρου ο Αλιμούσιος (περ. 460- περ. 399 π.Χ) (10)
(Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

χρή γὰρ τοὺς ἡγεμόνας τὰ
είναι ανάγκη-3^ο ΕΝΙΚΟ ὅμως-ΣΥ/ΜΟΣ οἱ-ΑΡΘΡΟ ηγεμόνες-ΑΙΤ τα-ΑΡΘΡΟ

κοινὰ προσκοπεῖν

κοινὰ ζητήματα-ΑΙΤ να αποφασίζουν-ΑΠΡΦ

‘είναι ανάγκη ὅμως οἱ ηγεμόνες να αποφασίζουν για τα κοινὰ ζητήματα’

(**THUCYDIDES Hist.** Historiae) 5 B.C. **μόνο με απρφ**

εἰ **χρή** πολεμεῖν
αν-ΣΥ/ΜΟΣ είναι ανάγκη-3^ο ΕΝΙΚΟ να γίνει πόλεμος-ΑΠΡΦ
‘αν είναι ανάγκη να γίνει πόλεμος’

THUCYDIDES Hist. Historiae) 5 B.C. **μέσα σε πλάγια ερώτηση μόνο με απρφ**

10/10 μόνο με απρφ

καμία δομή με δοτική προσωπική

10. Αριστοφάνης 445-385 π.Χ (20) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

Χρή παρεῖν' εἰς τὴν Πύκνα
εἶναι ἀνάγκη-3^ο ΕΝΙΚΟ να πάμε-ΑΠΡΦ σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ η-ΑΡΘΡΟ Πύκνα-ΑΙΤ
'εἶναι ἀνάγκη να πάμε στην Πύκνα (συνέλευση)'
(**ARISTOPHANES Comic.** Equites) 5-4 B.C. **μόνο με απρφ**

ὥς **χρή** Μεγαρέας μένειν
ὅτι-ΣΥ/ΜΟΣ εἶναι ἀνάγκη-3^ο ΕΝΙΚΟ Μεγαρείς-ΑΙΤ να κατοικήσουν-ΑΠΡΦ
'ὅτι ταιριάζει στους Μεγαρείς να κατοικήσουν...'
(**ARISTOPHANES Comic.** Acharnenses) 5-4 B.C. **μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με απρφ**

όλες μόνο με απρφ

καμία δομή με δοτική προσωπική

11. Λυσίας 445-380 π.Χ (10) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

χρή τούτους ἰσχυροὺς εἶναι
εἶναι ἀνάγκη-3^ο ΕΝΙΚΟ αυτοί-ΑΙΤ σθεναροί-ΑΙΤ να εἶναι-ΑΠΡΦ
'ταιριάζει να εἶναι σθεναροί'
(**LYSIAS Orat.** De caede Eratosthenis) 5-4 B.C. **μόνο με απρφ**

οὔτε μάρτυρας πιστοὺς **χρή**
οὔτε-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ μάρτυρες-ΑΙΤ ἐμπιστοι-ΑΙΤ εἶναι ἀνάγκη-3^ο ΕΝΙΚΟ

νομίζειν εἶναι
να θεωρούμε-ΑΠΡΦ ὅτι εἶναι-ΑΠΡΦ
'οὔτε εἶναι ἀνάγκη να τους θεωρούμε ἐμπιστους μάρτυρες'
(**LYSIAS Orat.** Pro Callia) 5-4 B.C. **μόνο με απρφ**

όλες μόνο με απρφ

καμία δομή με δοτική προσωπική

12. Αλκιδάμας (4ος αι. π.Χ) (1) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

πῶς οὐ χρῆ τῆς παιδείας
ὄτι-ΣΥ/ΜΟΣ δὲν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ εἶναι ἀνάγκη-3^ο ΕΝΙΚΟ η-ΑΡΘΡΟ διδασκαλία-ΓΕΝ

μάλιστα τιμῶν;
περισσότερο-ΕΠ/ΜΑ να σεβαστούν-ΑΠΡΦ
'δεν εἶναι ἀνάγκη να εκδηλώσουν περισσότερο σεβασμό για την διδασκαλία.'
(**ALCIDAMAS Rhet.** Fragmenta) 4 B.C. **σε ευθεία ερώτηση μόνο με απρφ**

μία δομή μόνο με απρφ

καμία δομή με δοτική προσωπική

13. Ξενοφών 430-354 π.Χ (276) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

ἠπόρουν τί χρῆ ποιεῖν
απορούσαν-ΠΡΤ τι-ΑΝΤ εἶναι ἀνάγκη-3^ο ΕΝΙΚΟ να πράξουν-ΑΠΡΦ
'ἦταν σε ἀμηχανία για το τι ἦταν ἀνάγκη να πράξουν'
(**XENOPHON Hist.** Hellenica) 5-4 B.C. **μέσα σε πλάγια ερώτηση μόνο με απρφ**

ὥσπερ Ἕλληνας καὶ ἐλευθέρους χρῆ
ὅπως-ΣΥ/ΜΟΣ Ἕλληνες-ΑΙΤ και-ΣΥ/ΜΟΣ ἐλεύθεροι-ΑΙΤ εἶναι ἀνάγκη-3^ο ΕΝΙΚΟ

πολιτεύειν
να πολιτεύονται-ΑΠΡΦ
'...ὡς Ἕλληνες και ἐλεύθεροι ἄνθρωποι εἶναι ἀνάγκη να πολιτεύονται'
(**XENOPHON Hist.** Hellenica) 5-4 B.C. **σε δευτερεύουσα μόνο με απρφ**

όλες μόνο με απρφ

καμία δομή με δοτική προσωπική

14. Ισοκράτης 436-338 π.Χ (20) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

Χρῆ τοὺς εὔ πράττοντας τῆς
εἶναι ἀνάγκη-3^ο ΕΝΙΚΟ οι-ΑΡΘΡΟ καλὰ-ΕΠ/ΜΑ ενεργούντες-ΑΙΤ η-ΑΡΘΡΟ

ειρήνης ἐπιθυμείν.
ειρήνη-ΓΕΝ να επιθυμούν-ΑΙΠΦ
'οι ευτυχείς ταιριάζει την ειρήνη να επιθυμούν'
(**ISOCRATES Orat.** Archidamus) 5-4 B.C. **μόνο με απρφ**

ὥς χρή τοὺς εὖ φρονοῦντας
ὅτι-ΣΥ/ΜΟΣ είναι ανάγκη-3^ο ΕΝΙΚΟ οι-ΑΡΘΡΟ καλὰ-ΕΠ/ΜΑ σκεπτόμενοι-ΑΙΤ

μὴ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν
μη-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ η-ΑΡΘΡΟ ἴδια-ΑΙΤ κρίση-ΑΙΤ να ἔχουν-ΑΙΠΦ
'ὅπως ταιριάζει στους συνετούς να μην ἔχουν την ἴδια κρίση'
(**ISOCRATES Orat.** Archidamus) 5-4 B.C. **μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με απρφ**

ὄλες μόνο με απρφ

καμία δομή με δοτική προσωπική

15. Πλάτων 427-347 π.Χ (432) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

Χρή οὖν.
είναι ανάγκη-3^ο ΕΝΙΚΟ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ
'είναι λοιπόν ανάγκη'
(**PLATO Phil.** Politicus) 5-4 B.C. **μόνο με το απρόσωπο**

Ἄλλὰ χρή.
Ἄλλὰ-ΣΥ/ΜΟΣ είναι ανάγκη-3^ο ΕΝΙΚΟ
'ἀλλὰ είναι ανάγκη'
(**PLATO Phil.** Respublica) 5-4 B.C. **μόνο με το απρόσωπο**

οὔτε ὑμᾶς χρή ποιεῖν
οὔτε-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ εσεῖς-ΑΙΤ είναι ανάγκη-3^ο ΕΝΙΚΟ να διαπράξετε-ΑΙΠΦ
'οὔτε είναι ανάγκη να το διαπράξετε'
(**PLATO Phil.** Apologia Socratis) 5-4 B.C. **μόνο με απρφ**

σκοπεῖσθαι οὖν χρή ἡμᾶς
να εξετάσουμε-ΑΙΠΦ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ είναι ανάγκη-3^ο ΕΝΙΚΟ εμεῖς-ΑΙΤ
'μας είναι ανάγκη λοιπόν να εξετάσουμε...'
(**PLATO Phil.** Crito) 5-4 B.C. **μόνο με απρφ**

π χρή δρᾶν με
π-ΑΝΤ είναι ανάγκη-3° ΕΝΙΚΟ να πράξω-ΑΠΡΦ εγώ-ΑΙΤ
'...τι (μου) ταιριάζει να πράξω'
(**PLATO Phil.** Politicus) 5-4 B.C. σε πλάγια ερώτηση μόνο με απρφ

402/432 μόνο με απρφ

30/432 μόνο με το απρόσωπο

καμία δομή με δοτική προσωπική

16. Αριστοτέλης 384-322 π.Χ (94) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

τὸν νοῦν χρή σύνθεσιν εἶναι
ο-ΑΡΘΡΟ νους-ΑΙΤ είναι ανάγκη-3° ΕΝΙΚΟ σύζευξη-ΑΙΤ να αποτελεί-ΑΠΡΦ
'ο νους είναι ανάγκη να αποτελεί μία σύζευξη (από)...'
(**ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil.** De anima) 4 B.C. μόνο με απρφ

όλες μόνο με απρφ

καμία δομή με δοτική προσωπική

17. Δημοσθένης 384-322 π.Χ (10) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

ὕμᾱς χρή πολεμεῖν
εσείς-ΑΙΤ είναι ανάγκη-3° ΕΝΙΚΟ να κάνετε πόλεμο-ΑΠΡΦ
'είναι ανάγκη να κάνετε πόλεμο'
(**DEMOSTHENES Orat.** Olynthiaca 1) 4 B.C. μόνο με απρφ

χρή περὶ αὐτῶν εἰπεῖν
είναι ανάγκη-3° ΕΝΙΚΟ για-ΣΥ/ΜΟΣ αυτοί-ΓΕΝ να μιλήσω-ΑΠΡΦ
'είναι ανάγκη για αυτούς να μιλήσω'
(**DEMOSTHENES Orat.** Olynthiaca 1) 4 B.C. μόνο με απρφ

όλες μόνο με απρφ

καμία δομή με δοτική προσωπική

18. Επίκουρος 341-270 π.Χ (2) (Αλεξανδρινή- Ελληνιστική περίοδος 323 π.Χ- 31 π.Χ)

μελετᾶν οὖν χρῆ τὰ
να αναζητήσουμε-ΑΙΠΡΦ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ είναι ανάγκη-3^ο ΕΝΙΚΟ τα-ΑΡΘΡΟ

ποιούντα τὴν εὐδαιμονίαν
αἴτια-ΑΙΤ η-ΑΡΘΡΟ ευδαιμονία-ΑΙΤ
'είναι ανάγκη λοιπόν να εξετάσουμε τα αίτια της ευδαιμονίας'
(**EPICURUS Phil.** Epistula ad Menoecium) 4-3 B.C. **μόνο με απρφ**

δύο δομές μόνο με απρφ

καμία δομή με δοτική προσωπική

19. Δίδυμος ο Χαλκέντερος 80 π.Χ-10 π.Χ (2) (Αλεξανδρινή- Ελληνιστική περίοδος 323 π.Χ- 31 π.Χ)

ὅταν βούλησθε, χρῆ παρ' ἐμέ
ὅταν-ΣΥ/ΜΟΣ επιθυμείτε-ΕΝΣ είναι ανάγκη-3^ο ΕΝΙΚΟ σε-ΣΥ/ΜΟΣ εγώ-ΑΙΤ

ἥκειν
να έρθετε-ΑΙΠΡΦ
'...ὅταν επιθυμείτε, είναι ανάγκη να έρθετε σε εμένα'
(**DIDYMUS Gramm.** De dubiis apud Platonem lectionibus [Sp.]) 1 B.C. **μόνο με απρφ**

δύο δομές μόνο με απρφ

καμία δομή με δοτική προσωπική

20. Πλούταρχος 50-120 μ.Χ (7) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)

δεδιέναι οὐ χρῆ ἡμᾶς τοὺς
να φοβόμαστε-ΑΙΠΡΦ δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ εμείς-ΑΙΤ οι-ΑΡΘΡΟ

πολεμίους
αντίπαλοι-ΑΙΤ
'δεν μας ταιριάζει να φοβόμαστε τους αντιπάλους'
(**PLUTARCHUS Biogr., Phil.** Lysander) A.D. 1-2 **μόνο με απρφ**

τὸ σῶμα εὐεκτικὸν εἶναι χρῆ
το-ΑΡΘΡΟ σῶμα-ΑΙΤ εὐκαμπτο-ΑΙΤ να εἶναι-ΑΠΡΦ εἶναι ἀνάγκη-3^ο ΕΝΙΚΟ
'εἶναι ἀνάγκη το σῶμα (μας) να εἶναι εὐκαμπτο'
(**PLUTARCHUS Biogr., Phil.** De liberis educandis) A.D. 1-2 **μόνο με απρφ**

όλες μόνο με απρφ

καμία δομή με δοτική προσωπική

21. Μάρκος Αντώνιος Πολέμων (περ. 90-145 μ.Χ.) (5) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)

ὡς ἀπ' ἀρετῆς χρῆ παριέναι
ὅτι-ΣΥ/ΜΟΣ ἀπό-ΠΡΟΘ/ΣΗ ἀρετή-ΓΕΝ εἶναι ἀνάγκη-3^ο ΕΝΙΚΟ να ξεκινήσει-ΑΠΡΦ

τὸν λόγον
ο-ΑΡΘΡΟ λόγος-ΑΙΤ
'...ὅτι εἶναι ἀνάγκη να ξεκινήσουμε την αφήγηση ἀπὸ την ἀρετή'
(**Marcus Antonius POLEMON Soph.** Declamationes) A.D. 1-2 **μέσα σε**
δευτερεύουσα μόνο με απρφ

σὲ χρῆ προτιμᾶσθαι τῶν Μαραθῶνι
εσὺ-ΑΙΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ να προτιμᾶς-ΑΠΡΦ τα-ΑΡΘΡΟ Μαραθῶνας-ΔΟΤ

κειμένων
κείμενα-ΑΙΤ
'σου ταιριάζει να δείχνεις προτίμηση για ὅσα βρίσκονται στον Μαραθῶνα'
(**Marcus Antonius POLEMON Soph.** Declamationes) A.D. 1-2 **μόνο με απρφ**

όλες μόνο με απρφ

καμία δομή με δοτική προσωπική

22. Απολλώνιος ο Δύσκολος 2^{ος} αιώνας μ.Χ. (52) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)

Χρῆ μέντοι νοεῖν
εἶναι ἀνάγκη-3^ο ΕΝΙΚΟ ὅμως-ΣΥ/ΜΟΣ να ἀντιληφθούμε-ΑΠΡΦ
'ὅμως εἶναι ἀνάγκη να ἀντιληφθούμε...'
(**APOLLONIUS DYSCOLUS Gramm.** De constructione) A.D. 2 **μόνο με απρφ**

χρή ἐμὲ γράφειν
ταιριάζει-3^ο ENIKO εγώ-ΑΙΤ να συνθέσω-ΑΠΡΦ
‘ταιριάζει να συνθέσω...’

(**APOLLONIUS DYSCOLUS Gramm.** De constructione) A.D. 2 **μόνο με απρφ**

λέγω τοῦ χρή καὶ τοῦ
λέω-ΕΝΣ το-ΑΡΘΡΟ ταιριάζει -3^ο ENIKO και-ΣΥ/ΜΟΣ το-ΑΡΘΡΟ

δει·

εἶναι ἀνάγκη-3^ο ENIKO

‘...λέω (αυτό) που ταιριάζει και (αυτό) που είναι ἀνάγκη’

(**APOLLONIUS DYSCOLUS Gramm.** De constructione Περί συντάξεως) A.D. 2 **με**
ἐναρθρη μορφή- λειτουργεί ως ουσιαστικό

ὥς ἐν τῷ χρή καὶ
ὅπως-ΣΥ/ΜΟΣ σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ το-ΑΡΘΡΟ ταιριάζει-3^ο ENIKO και-ΣΥ/ΜΟΣ

δει

εἶναι ἀνάγκη-3^ο ENIKO

‘ὅπως ταιριάζει και εἶναι ἀνάγκη’

(**APOLLONIUS DYSCOLUS Gramm.** De constructione Περί συντάξεως) A.D. 2 **σε**
δευτερεύουσα πρόταση με ἐναρθρη μορφή- λειτουργεί ως ουσιαστικό

45/52 μόνο με απρφ και

7/52 με ἐναρθρη μορφή- λειτουργεί ως ουσιαστικό

καμία δομή με δοτική προσωπική

23. Μάξιμος ο εκ Τύρου 125-185 μ.Χ. (19) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-
330 μ.Χ)

χρή τὸν ἄνδρα ὑποπέμπειν
εἶναι ἀνάγκη-3^ο ENIKO ο-ΑΡΘΡΟ ἄντρας-ΑΙΤ να απομακρύνουν-ΑΠΡΦ
‘...εἶναι ἀνάγκη να απομακρύνουν τὸν ἄντρα’

(**MAXIMUS Soph.** Dialexeis) A.D. 2 **μόνο με απρφ**

τί χρή λέγειν;
τι-ΑΝΤ εἶναι ἀνάγκη-3^ο ENIKO να πούμε-ΑΠΡΦ
‘τι ταιριάζει να πούμε;’

(**MAXIMUS Soph.** Dialexeis) A.D. 2 **μέσα σε ευθεία ερώτηση μόνο με απρφ**

όλες μόνο με απρφ

καμία δομή με δοτική προσωπική

24. Κλεομήδης ο κοσμογράφος 2^{ος} αιώνας μ.Χ (4) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)

Οὐ χρή τοῦτο ἀπορεῖν
οὔτε-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ αυτό-ΑΙΤ να απορούμε-ΑΠΡΦ

οὐδὲ θαυμάζειν
οὔτε-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ να μένουμε ἐκπληκτοί-ΑΠΡΦ

‘οὔτε ταιριάζει να απορούμε με αυτό οὔτε (και) να μένουμε ἐκπληκτοί’
(**CLEOMEDES Astron.** De motu circulari corporum caelestium) A.D. 2 **μόνο με απρφ**

Εἰδέναι οὖν χρή
να γνωρίζουμε-ΑΠΡΦ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ είναι ἀνάγκη-3^ο ΕΝΙΚΟ
‘είναι ἀνάγκη να γνωρίζουμε’

(**CLEOMEDES Astron.** De motu circulari corporum caelestium) A.D. 2 **μόνο με απρφ**

όλες μόνο με απρφ

καμία δομή με δοτική προσωπική

25. Χαρίτων Αφροδισεύς ίσως 2^{ος} αιώνας μ.Χ (7) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)

εἰ χρή τὰληθὲς εἰπεῖν
αν-ΣΥ/ΜΟΣ είναι ἀνάγκη-3^ο ΕΝΙΚΟ ἀλήθεια-ΑΙΤ να πούμε-ΑΠΡΦ
‘αν είναι ἀνάγκη να πούμε την ἀλήθεια’

(**CHARITON Scr. Erot.** De Chaerea et Callirhoe) A.D. 2? **μέσα σε πλάγια ερώτηση μόνο με απρφ**

ἐβουλεύετο τι χρή πράττειν
σκεφτόταν-ΠΡΤ τι-ΑΝΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ να πράξει-ΑΠΡΦ
‘σκεφτόταν τι ταίριαζε να πράξει’

(**CHARITON Scr. Erot.** De Chaerea et Callirhoe) A.D. 2? **μέσα σε πλάγια ερώτηση μόνο με απρφ**

όλες μόνο με απρφ

καμία δομή με δοτική προσωπική

26. Κλήμης ο Αλεξανδρινός 150-216 μ.Χ (5) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)

ἀμφιβάλλειν

χρή·

να έχουμε αμφιβολίες-ΑΠΡΦ είναι ανάγκη-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘...είναι ανάγκη να έχουμε αμφιβολίες’

(**CLEMENS ALEXANDRINUS Theol.** Protrepticus) A.D. 2-3 μόνο με απρφ

όλες μόνο με απρφ

καμία δομή με δοτική προσωπική

27. Κλαύδιος Αιλιανός 175-235 μ.Χ (23) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)

γαλήνην εἶναι

χρή

ηρεμία-ΑΙΤ να επικρατεί-ΑΠΡΦ είναι ανάγκη-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘είναι ανάγκη να επικρατεί ηρεμία’

(**Claudius AELIANUS Soph.** De natura animalium) A.D. 2-3 μόνο με απρφ

όλες μόνο με απρφ

καμία δομή με δοτική προσωπική

28. Λούκιος Φλάβιος Φιλόστρατος 160/170-244/249 μ.Χ (17) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)

Ούτε

τὸν

Αἴαντα

χρή

θαυμάζειν

οὔτε-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ ο-ΑΡΘΡΟ Αίας-ΑΙΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ να θαυμάζεις-ΑΠΡΦ

‘ούτε (σου) ταιριάζει να θαυμάζεις τον Αίαντα’

(**Flavius PHILOSTRATUS Soph.** Heroicus) A.D. 2-3 μόνο με απρφ

όλες μόνο με απρφ

καμία δομή με δοτική προσωπική

29. Ωριγένης Αδαμάντιος (περ. 185/184-254 μ.Χ) (50) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)

καὶ τοῦτο ἡμᾶς εἰδέναι χρῆ
και-ΣΥ/ΜΟΣ αὐτό-ΑΙΤ εμείς-ΑΙΤ να γνωρίζουμε-ΑΠΡΦ εἶναι ἀνάγκη-3° ΕΝΙΚΟ
'...εἶναι ἀνάγκη να το γνωρίζουμε'
(ORIGENES Theol. Exhortatio ad martyrium) A.D. 2-3 μόνο με απρφ

π χρῆ ἡμᾶς πράττειν
τι-ΑΝΤ ταιριάζει-3° ΕΝΙΚΟ εμείς-ΑΙΤ να πράξουμε-ΑΠΡΦ
'τι μας ταιριάζει να πράξουμε'
**(ORIGENES Theol. Epistula ad Africanum) A.D. 2-3 μέσα σε πλάγια ερώτηση
μόνο με απρφ**

όλες μόνο με απρφ

καμία δομή με δοτική προσωπική

30. Γρηγόριος Νεοκαισαρείας, γνωστός και ως Γρηγόριος ο Θαυματουργός (περ. 213-περ. 270 μ.Χ) (9) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)

χρῆ τοῖς τοῦ βασιλέως προσέχειν
εἶναι ἀνάγκη-3° ΕΝΙΚΟ τα-ΑΡΘΡΟ ο-ΑΡΘΡΟ βασιλιάς-ΓΕΝ να εστιάζουμε-ΑΠΡΦ

λόγοις

λόγια- ΔΟΤ

'εἶναι ἀνάγκη να εστιάζουμε στα λόγια του βασιλιά'

(GREGORIUS THAUMATURGUS Scr. Eccl. Metaphrasis in Ecclesiasten Salamonis) A.D. 3 μόνο με απρφ

χρῆ νέον φοβεῖσθαι Θεὸν
εἶναι ἀνάγκη-3° ΕΝΙΚΟ νέος-ΑΙΤ να φοβάται-ΑΠΡΦ Θεός-ΑΙΤ
'εἶναι ἀνάγκη στον νέο να ἔχει τον φόβο του Θεού'

(GREGORIUS THAUMATURGUS Scr. Eccl. Metaphrasis in Ecclesiasten Salamonis) A.D. 3 μόνο με απρφ

όλες μόνο με απρφ

καμία δομή με δοτική προσωπική

31. Ιάμβλιχος 250-325 μ.Χ (10) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)

χρή πρὸς τὰ ιερά προσιέναι
είναι ανάγκη-3^ο ΕΝΙΚΟ προς-ΠΡΟΘ/ΣΗ τα-ΑΡΘΡΟ ιερά-ΑΙΤ να πάει-ΑΠΡΦ
'είναι ανάγκη (στον χώρο) των ιερών να πάει'

(**IAMBlichus Phil.** De vita Pythagorica) A.D. 3-4 **μόνο με απρφ**

δόγματα (οἷς **χρή** πιστεύειν)
αντιλήψεις-ΑΙΤ οι οποίες-ΔΟΤ είναι ανάγκη-3^ο ΕΝΙΚΟ να πιστεύουν-ΑΠΡΦ
'...αντιλήψεις στις οποίες είναι ανάγκη να πιστεύουν'

(**IAMBlichus Phil.** De vita Pythagorica) A.D. 3-4 **μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με απρφ**

σύνταξη μόνο με απρφ

καμία δομή με δοτική προσωπική

32. Ευσέβιος Καισαρείας 265-340 μ.Χ (52) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ
πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση
της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου
(324-641)

Χρή εἰς τοὺς προφήτας ἀνυμνεῖν
ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ οι-ΑΙΤ προφήτες-ΑΙΤ να δοξολογούν-ΑΠΡΦ

τὸν Θεὸν
ο-ΑΡΘΡΟ Θεός-ΑΙΤ
'στους προφήτες ταιριάζει να δοξολογούν τον Θεό'

(**EUSEBIUS Scr. Eccl., Theol.** Commentaria in Psalmos) A.D. 4 **μόνο με απρφ**

τί **χρή** πράττειν αὐτούς;
τι-ΑΝΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ να πράξουν-ΑΠΡΦ οι ίδιοι-ΑΙΤ
'...τι ταιριάζει οι ίδιοι να πράξουν;'

(**EUSEBIUS Scr. Eccl., Theol.** Fragmenta in Lucam) A.D. 4 **σε ευθεία ερώτηση μόνο με απρφ**

οὐ **χρή** γὰρ χαίρειν
δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ διότι-ΣΥ/ΜΟΣ να ευφραίνονται-ΑΠΡΦ

τοῖς ἀσεβέσι.

οι-ΑΡΘΡΟ ασεβείς-ΔΟΤ

‘διότι δεν τους πρέπει/ταιριάζει (στους ασεβείς) εκδήλωση χαράς’

(**EUSEBIUS Scr. Eccl., Theol.** Commentaria in Psalmos) A.D. 4 **με δοτική**

προσωπική και απρφ

49/52 μόνο με απρφ και

3/52 με δοτική προσωπική και απρφ (ιδιάζουσα σύνταξη)

33. Ευστάθιος Αντιοχείας 4^{ος} αιώνας μ.Χ. (260 μ.Χ.- 360 μ.Χ.) (1) (Βυζαντινή περίοδος 324-1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

οὐ γάρ χρῆ νοεῖν

δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ να αντιληφθούμε-ΑΠΡΦ

‘δεν ταιριάζει να (τα) αντιληφθούμε (ως)...’

(**EUSTATHIUS Scr. Eccl., Theol.** Commentarius in hexaemeron) A.D. 4 **μόνο με**

απρφ

μία δομή μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

34. Μέγας Αθανάσιος 298-373 μ.Χ. (124) (Βυζαντινή περίοδος 324-1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

ὅσα χρῆ λέγειν

ὅσα-ΑΙΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ να ισχυριστώ-ΑΠΡΦ

‘...ὅσα ταιριάζει να ισχυριστώ’

(**ATHANASIUS Theol.** Apologia ad Constantium imperatorem) A.D. 4 **μέσα σε**

δευτερεύουσα μόνο με απρφ

Προσκύνησις οὐ

χρῆ

ἔξω

τῆς

λατρεία-ΟΝΟΜ δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ ἔξω-ΕΠ/ΜΑ η-ΑΡΘΡΟ

ἐκκλησίας
ἐκκλησία-ΓΕΝ

‘δεν ταιριάζει εκδήλωση λατρείας έξω (από τον χώρο) της ἐκκλησίας’
(**ATHANASIUS Theol.** Expositiones in Psalmos) A.D. 4 **με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ**

χρῆ αὐτῶ κρατῆσαι τὴν πίστιν·
ταιριάζει-3° ENIKO ο ἴδιος-ΔΟΤ να διατηρήσει-ΑΠΡΦ η-ΑΡΘΡΟ πίστη-ΑΙΤ
‘του πρέπει/ταιριάζει να διατηρήσει την πίστη (του)’
(**ATHANASIUS Theol.** Symbolum "quicumque") A.D. 4 **με δοτική προσωπική και απρφ**

121/124 μόνο με απρφ

1/124 με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη) και

2/124 με δοτική προσωπική και απρφ (ιδιάζουσα σύνταξη)

35. Εφραίμ ο Σύρος 305-373 μ.Χ (1) (Βυζαντινή περίοδος 324-1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

χρῆ ἡμᾶς εὐρῦναι τὸν λόγον
ταιριάζει-3° ENIKO εμεῖς-ΑΙΤ να διευρύνουμε-ΑΠΡΦ ο-ΑΡΘΡΟ λόγος-ΑΙΤ
‘μας ταιριάζει να διευρύνουμε (το αντικείμενο) συζήτησης’
(**EPHRAEM SYRUS Theol.** Sermo de virtutibus et vitiis) A.D. 4 **μόνο με απρφ**

μία δομή μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

36. Βασίλειος Καισαρείας 330-379 μ.Χ (32) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

νομίζειν ἡμᾶς χρῆ
να πιστεύουμε-ΑΠΡΦ εμείς-ΑΙΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ
'μας ταιριάζει να πιστεύουμε...'

(BASILIUS Caesariensis Theol. Homiliae super Psalmos) A.D. 4 **μόνο με απρφ**

χρῆ ἐν πᾶσι παραδιδόναι.
ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ όλους-ΔΟΤ να αποδοθούν-ΑΠΡΦ
'...σε όλους ταιριάζει να αποδοθούν'

(BASILIUS Caesariensis Theol. Homiliae super Psalmos) A.D. 4 **μόνο με απρφ**

32/32 μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

37. Άγιος Γρηγόριος ο Ναζιανζηνός 329-390 μ.Χ. (44) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

οὐκ οἶδ' ὅτι χρῆ λέγειν
δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ γνωρίζω-ΕΝΣ τι-ΣΥ/ΜΟΣ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ να πω-ΑΠΡΦ
'...δεν ξέρω τι ταιριάζει να πω'

(GREGORIUS NAZIANZENSUS Theol. De pace 1) A.D. 4 **μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με απρφ**

Τί χρῆ παθεῖν με;
τι-ΑΝΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ να πάθω-ΑΠΡΦ εγώ-ΑΙΤ
'τι ταιριάζει να πάθω;'

(GREGORIUS NAZIANZENSUS Theol. Carmina de se ipso) A.D. 4 **σε ευθεία ερώτηση μόνο με απρφ**

έμοι τι χρή παραλιπεῖν
εγώ-ΔΟΤ τι-ΑΝΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ να παραλείψω-ΑΠΡΦ
‘...τι μου πρέπει/ταιριάζει να παραλείψω’

(**GREGORIUS NAZIANZENSUS Theol.** Funerbris oratio in patrem) A.D. 4 **με δοτική**
προσωπική και απρφ

42/44 μόνο με απρφ και

2/44 με δοτική προσωπική και απρφ (ιδιάζουσα σύνταξη)

38. Γρηγόριος Νύσσης 335-395 μ.Χ (50) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ
πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση
της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου
(324-641)

περισκεψόμεθα τί χρή λέγειν
θα εξετάσουμε-ΜΛΣ τι-ΑΝΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ να πούμε-ΑΠΡΦ
‘θα εξετάσουμε τι ταιριάζει να πούμε’

(**GREGORIUS NYSSENUS Theol.** Dialogus de anima et resurrectione) A.D. 4 **σε**
πλάγια ερώτηση μόνο με απρφ

τι χρή προσθεῖναι μοι
τι-ΑΝΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ να προσθέσω-ΑΠΡΦ εγώ-ΔΟΤ
‘τι μου πρέπει/ταιριάζει να προσθέσω’

(**GREGORIUS NYSSENUS Theol.** Encomium in xl martyres ii) A.D. 4 **με δοτική**
προσωπική και απρφ

48/50 μόνο με απρφ και

2/50 με δοτική προσωπική και απρφ (ιδιάζουσα σύνταξη)

39. Didymus the Blind / Didymus 313-398 μ.Χ (12) (Βυζαντινή περίοδος 324-1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

τοῖς ὑψηλοῖς ῥητοῖς **χρῆ** ἐπισκοπεῖν
τα-ΑΡΘΡΟ αξιόλογα-ΔΟΤ γνωμικά-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ να ενδιαφέρεται-ΑΠΡΦ
'(του) ταιριάζει να ενδιαφέρεται για τα μέγιστα γνωμικά'
(**DIDYMUS CAECUS Scr. Eccl.** De trinitate) A.D. 4 **μόνο με απρφ**

12/12 μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

40. Ευάγγελιος Ποντικός (345-399) μ.Χ (5) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

οὕτως **χρῆ** εἶναι τὸν
τοιουτοτρόπως-ΕΠ/ΜΑ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ να συμπεριφέρεται-ΑΠΡΦ ο-ΑΡΘΡΟ
μοναχὸν
μοναχός-ΑΙΤ
'στον μοναχό ταιριάζει τοιουτοτρόπως να συμπεριφέρεται'
(**EVAGRIUS Scr. Eccl.** Rerum monachalium rationes) A.D. 4 **μόνο με απρφ**

5/5 μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

41. Ιωάννης ο Χρυσόστομος 349-407 μ.Χ. (1241) (Βυζαντινή περίοδος 324 - 1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

χρή κάκεινο ειδέναι
ταιριάζει-3^ο ENIKO και εκείνο-ΑΙΤ να γνωρίζουμε-ΑΠΡΦ
'(μας) ταιριάζει και εκείνο να γνωρίζουμε...'
(JOANNES CHRYSOSTOMUS Scr. Eccl. Expositiones in Psalmos) A.D. 4-5 **μόνο με απρφ**

πατρι συναλγείν **χρή**
πατέρας-ΔΟΤ να συνδράμουμε-ΑΠΡΦ ταιριάζει-3^ο ENIKO
'(μας) ταιριάζει τον πατέρα να συνδράμουμε'
(JOANNES CHRYSOSTOMUS Scr. Eccl. Ad Stagirium a daemone vexatum) A.D. 4-5 **μόνο με απρφ**

όλες μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

42. Συνέσιος 373-414 μ.Χ. (6) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

χρή αὐτὸν πράττειν
ταιριάζει-3^ο ENIKO ο ίδιος-ΑΙΤ να πράξει-3^ο ENIKO
'ο ίδιος ταιριάζει να πράξει...'
(SYNESIUS Phil. Epistulae) A.D. 4-5 **μόνο με απρφ**

όλες μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

43. Σωκράτης ο Σχολαστικός 380-440 μ.Χ (6) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

Καὶ **χρή** δι' ὑμῶν τοῦτο πᾶσι
καὶ-ΣΥ/ΜΟΣ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ δια-ΠΡΟΘ/ΣΗ εσεῖς-ΓΕΝ αὐτό-ΑΙΤ ὅλοι-ΔΟΤ

γνωσθῆναι

να γνωστοποιηθεῖ-ΑΠΡΦ

‘με την βοήθειά σας, ταιριάζει αυτό σε όλους να γνωστοποιηθεῖ’

(SOCRATES Scholasticus Hist. Historia ecclesiastica) A.D. 4-5 μόνο με απρφ

όλες μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

44. Κύριλλος Αλεξανδρείας 378-444 μ.Χ (320) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

χρή ἡμᾶς ἑορτὴν ἁγίαν ἀποπεραίνειν
ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ εμείς-ΑΙΤ γιορτή-ΑΙΤ ιερή-ΑΙΤ να ολοκληρώσουμε-ΑΠΡΦ

‘ταιριάζει να ολοκληρώσουμε την ιερή γιορτή’

(CYRILLUS Alexandrinus Theol. De adoratione et cultu in spiritu et veritate) A.D.

4-5 μόνο με απρφ

Χρή τοιγαροῦν ὑμᾶς ἄθραστον ἔχειν
ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ συνεπώς-ΣΥ/ΜΟΣ εσεῖς-ΑΙΤ αμετάβλητη-ΑΙΤ να ἔχετε-ΑΠΡΦ

περὶ ταῦτα νοῦν,

για-ΠΡΟΘ/ΣΗ αὐτά-ΑΙΤ γνώμη-ΑΙΤ

‘συνεπώς ταιριάζει να ἔχετε αμετάβλητη γνώμη για αυτά’

(CYRILLUS Alexandrinus Theol. Commentarius in Isaiam prophetam) A.D. 4-5

μόνο με απρφ

Οὐ **χρή** δὲ τοῖς ἀγαθοῖς
δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ ἐξάλλου-ΣΥ/ΜΟΣ οἱ-ΑΡΘΡΟ ἐνάρετοι-ΔΟΤ

τὰ πονηρὰ ἀναμίγνυσθαι.
τα-ΑΡΘΡΟ φαύλα-ΑΙΤ να εμπλακούν-ΑΠΡΦ
'εξάλλου δεν τους πρέπει/ταιριάζει (στους ενάρετους) να εμπλακούν σε φαύλες (υποθέσεις)' (**CYRILLUS Alexandrinus Theol.** Collectio dictorum veteris testamenti) A.D. 4-5 **με δοτική προσωπική και απρφ**

318/320 μόνο με απρφ και

2/320 με δοτική προσωπική και απρφ (ιδιάζουσα σύνταξη)

45. Σαλαμίνιος Ερμείας Σωζομενός 400-450 μ.Χ. (9) (Βυζαντινή περίοδος 324-1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

ένα χρῆ εἶναι τὸν σκοπὸν
ένας-ΑΙΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ να υπάρχει-ΑΠΡΦ ο-ΑΡΘΡΟ στόχος-ΑΙΤ
'ταιριάζει να υπάρχει ένας στόχος'
(**HERMIAS Phil.** In Platonis Phaedrum scholia) A.D. 5 **μόνο με απρφ**

ὡς χρῆ πένητι χαρίζεσθαι
ὅτι-ΣΥ/ΜΟΣ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ φτωχός-ΔΟΤ να ευνοήσουμε-ΑΠΡΦ
'...(μας) ταιριάζει εύνοια να δείξουμε στον φτωχό'
(**HERMIAS Phil.** In Platonis Phaedrum scholia) A.D. 5 **μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με απρφ**

χρῆ μέντοι τῷ Ἴπποκράτει·
ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ ὅμως-ΣΥ/ΜΟΣ ο-ΑΡΘΡΟ Ἴπποκράτης-ΔΟΤ
'...ὅμως του ταιριάζει (στον Ἴπποκράτη)'
(**HERMIAS Phil.** In Platonis Phaedrum scholia) A.D. 5 **μόνο με δοτική προσωπική χωρίς απρφ**

8/9 μόνο με απρφ και

1/9 με δοτική προσωπική χωρίς απρφ (ιδιάζουσα σύνταξη)

46. Θεοδώρητος ο Κύρου 393-457 μ.Χ (98) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ
πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση
της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου
(324-641)

χρή ἅπαντας ἄνυμνεῖν σε
ταιριάζει-3^ο ENIKO ὅλοι-ΑΙΤ να δοξολογούν-ΑΠΡΦ εσύ-ΑΙΤ
'σε όλους ταιριάζει να σε δοξολογούν'
(**THEODORETUS Scr. Eccl., Theol.** Interpretatio in Psalmos) A.D. 4-5 **μόνο με**
απρφ

χρή ὑμνεῖν πᾶσι τὸν Θεὸν
ταιριάζει-3^ο ENIKO να δοξολογούν-ΑΠΡΦ ὅλοι-ΔΟΤ ο-ΑΡΘΡΟ Θεός-ΑΙΤ
'τους πρέπει/ταιριάζει (σε όλους) να δοξολογούν τον Θεό'
(**THEODORETUS Scr. Eccl., Theol.** Interpretatio in xiv epistulas sancti Pauli) A.D.
4-5 **με δοτική προσωπική και απρφ**

οὐ **χρή** εἶ πράττουσι τοῖς
δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ ταιριάζει-3^ο ENIKO καλά-ΕΠ/ΜΑ ενεργούντες-ΔΟΤ οι-ΑΡΘΡΟ
φίλοις δυσπραγία περιπεσόντας ἐάν
φίλοι-ΔΟΤ συμφορά-ΔΟΤ να περιπέσουν-MTX να αφήσουν-ΑΠΡΦ
'δεν τους πρέπει/ταιριάζει (στους ευτυχείς) να αφήσουν τους φίλους τους σε
δυστυχία να περιπέσουν'
(**THEODORETUS Scr. Eccl., Theol.** Quaestiones in libros Regnorum et
Paralipomenon) A.D. 4-5 **με δοτική προσωπική και απρφ**

95/98 μόνο με απρφ και

3/98 με δοτική προσωπική και απρφ (ιδιάζουσα σύνταξη)

47. Προκόπιος ο Καισαρεύς 500-565 μ.Χ (27) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453
μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την
ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του
Ηρακλείου (324-641)

χρή σε τὰ θελήματά μου
ταιριάζει-3^ο ENIKO εσύ-ΑΙΤ τα-ΑΡΘΡΟ αιτήματα-ΑΙΤ μου-ΑΝΤ/ΜΙΑ

ποιεῖν

να πραγματοποιεῖς-ΑΠΡΦ

‘ταιριάζει να πραγματοποιεῖς τις επιθυμίες μου’

(**PROCOPIUS Rhet., Scr. Eccl.** Catena in Canticum canticorum) A.D. 5-6 **μόνο με**

απρφ

όλες μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

48. Σιμπλίκιος 490-560 μ.Χ (123) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

χρῆ εἰς τοὺς γονέας ποιεῖν

ταιριάζει-3^ο ENIKO σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ οι-ΑΡΘΡΟ γονεῖς-ΑΙΤ να διαπράξουν-ΑΠΡΦ

αὐτὰ

αὐτὰ-ΑΙΤ

‘στους γονεῖς ταιριάζει αυτά να διαπράξουν’

(**SIMPLICIUS Phil.** Commentarius in Epicteti enchiridion) A.D. 6 **μόνο με απρφ**

χρῆ συνεργεῖν τοῖς ἄρχουσι τοὺς

ταιριάζει-3^ο ENIKO να συμπράττουν-ΑΠΡΦ οι-ΑΡΘΡΟ ηγεμόνες-ΔΟΤ οι-ΑΡΘΡΟ

δυναμένους

αρμόδιοι-ΑΙΤ

‘τους πρέπει/ταιριάζει (στους ηγεμόνες) να συμπράττουν με τους αρμόδιους’

(**SIMPLICIUS Phil.** Commentarius in Epicteti enchiridion) A.D. 6 **με δοτική**

προσωπική και απρφ

120/123 μόνο με απρφ και

3/123 με δοτική προσωπική και απρφ (ιδιάζουσα σύνταξη)

49. Ολυμπιόδωρος ο Νεότερος- Όλυμπιόδωρος ο Φιλόσοφος 495-570 μ.Χ. (5) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

χρή εἰδέναι
ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ να γνωρίζουμε-ΑΠΡΦ
'(μας) ταιριάζει να γνωρίζουμε (ότι)...'
(**OLYMPIODORUS Diaconus Scr. Eccl.** Commentarii in Ecclesiasten) A.D. 6 **μόνο με απρφ**

όλες μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

50. Ιωάννης Μαλάλας 491-578 μ.Χ. (4) (Βυζαντινή περίοδος 324-1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

χρή κτίσαι πόλιν
ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ να ανοικοδομήσεις-ΑΠΡΦ πολιτεία-ΑΙΤ
'(σου) ταιριάζει πολιτεία να ανοικοδομήσεις'
(**JOANNES MALALAS Chronogr.** Chronographia) A.D. 5-6 **μόνο με απρφ**

όλες μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

51. Ιωάννης ο Δαμασκηνός περ. 676-749 μ.Χ. (247) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

χρή νηστεύειν τήν άγιαν
ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ να τηρείτε νηστεία-ΑΠΡΦ η-ΑΡΘΡΟ ιερή-ΑΙΤ

Τεσσαρακοστήν
Σαρακοστή-ΑΙΤ
'νηστεία (σας) ταιριάζει τις άγιες (ημέρες) της Σαρακοστής'
(JOANNES DAMASCENUS Scr. Eccl., Theol. De sacris jejuniis) A.D. 7-8 μόνο με απρφ

καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ πάντα
και-ΣΥ/ΜΟΣ σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ το-ΑΡΘΡΟ ὄνομα-ΔΟΤ ο ἴδιος-ΓΕΝ ὄλα-ΑΙΤ

χρῆ ἡμᾶς διαπράττεσθαι.
ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ εμείς-ΑΙΤ να διαπράξουμε-ΑΠΡΦ
'... στο ὄνομά του τα πάντα ταιριάζει να διαπράξουμε'
(JOANNES DAMASCENUS Scr. Eccl., Theol. Sacra parallela) A.D. 7-8 μόνο με απρφ

Πρὸς τούτοις δὲ πᾶσι **χρῆ**
προς-ΠΡΟΘ/ΣΗ αυτὰ-ΔΟΤ ἐξάλλου-ΣΥ/ΜΟΣ ὅλοι-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ

γινώσκειν,
να γνωρίζουν-ΑΠΡΦ
'σχετικά με αυτὰ, τους πρέπει/ταιριάζει (σε ὄλους) να τα γνωρίζουν'
(JOANNES DAMASCENUS Scr. Eccl., Theol. De virtutibus et vitiis) A.D. 7-8 με δοτική προσωπική και απρφ

246/247 μόνο με απρφ και

1/247 με δοτική προσωπική και απρφ (ιδιάζουσα σύνταξη)

52. Γεώργιος Αμαρτωλός ή Γεώργιος Μοναχός (9ος αιώνας μ.Χ.) (30) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

ἐκεῖνο λογίζεσθαι **χρῆ**,
εκείνο-ΑΙΤ να αναλογιστούμε-ΑΠΡΦ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ
'(και) εκείνο (μας) ταιριάζει να αναλογιστούμε'
(GEORGIUS Monachus Chronogr. Chronicon breve) A.D. 9 μόνο με απρφ

οὐ **χρῆ** ἐπαμύνειν ἀνδρὶ
δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ να υπερασπίζεται-ΑΠΡΦ άντρας-ΔΟΤ

πολεμοῦντι Θεῶ
πολεμοχαρῆς-ΔΟΤ Θεός-ΔΟΤ
‘δεν του πρέπει/ταιριάζει (στον πολεμοχαρή άντρα) να συνηγορεί υπέρ του Θεού’
(**GEORGIUS Monachus Chronogr.** Chronicon breve) A.D. 9 **με δοτική**
προσωπική και απρφ

28/30 μόνο με απρφ και

2/30 με δοτική προσωπική και απρφ (ιδιάζουσα σύνταξη)

53. Μέγας Φώτιος ή Άγιος Φώτιος 820-893 μ.Χ. (11) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

ὡς χρῆ μετέχειν τῆς πολιτείας
ὅτι-ΣΥ/ΜΟΣ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ να συμμετέχουν-ΑΠΡΦ η-ΑΡΘΡΟ πολιτεία-ΓΕΝ
‘ότι (τους) ταιριάζει να συμμετέχουν (στην διακυβέρνηση) της πολιτείας’
(**PHOTIUS Lexicogr., Scr. Eccl., Theol.** Lexicon (E—Ω)) A.D. 9 **μέσα σε**
δευτερεύουσα μόνο με απρφ

όλες μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

54. Συμεών Λογοθέτης ο Μεταφραστής 10ος αιώνας μ.Χ. (6) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

χρῆ σε τοῦ ἁμαρτήματος ὑφίστασθαι
ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ εσύ-ΑΙΤ το-ΑΡΘΡΟ αδίκημα-ΓΕΝ να υποστείς-ΑΠΡΦ
τὴν ἐπιτιμίαν
η-ΑΡΘΡΟ τιμωρία-ΑΙΤ
‘(σου) ταιριάζει να υποστείς το τίμημα του αδικήματος’
(**SYMEON LOGOTHETES Hist.** Chronicon) A.D. 10 **μόνο με απρφ**

οὐ χρῆ ἐπαμύνειν ἀνδρὶ
δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ να υπερασπίζεται-ΑΠΡΦ άντρας-ΔΟΤ

πολεμοῦντι Θεῶ
πολεμοχαρῆς-ΔΟΤ Θεός-ΔΟΤ
‘δεν του πρέπει/ταιριάζει (στον πολεμοχαρή άντρα) να συνηγορεί υπέρ του Θεού’
(**SYMEON LOGOTHETES Hist. Chronicon**) A.D. 10 **με δοτική προσωπική και απρφ**

5/6 μόνο με απρφ και

1/6 με δοτική προσωπική και απρφ (ιδιάζουσα σύνταξη)

55. Χριστόφορος Μυτιληναίος 1000-1050 μ.Χ. (5) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

χρή σε πέμπειν τὴν εἰκόνα
ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ εσύ-ΑΙΤ να στείλεις-ΑΠΡΦ η-ΑΡΘΡΟ εικόνα-ΑΙΤ
‘(σου) ταιριάζει να στείλεις την εικόνα’
(**CHRISTOPHORUS Mytilenaeus Poeta** Carmina varia) A.D. 11 **μόνο με απρφ**

όλες μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

56. Μιχαήλ Ψελλός 1018-1078 μ.Χ. (6) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

ἐκεῖνο χρή εἰδέναι
ἐκεῖνο-ΑΙΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ να γνωρίζουμε-ΑΠΡΦ
‘...ἐκεῖνο ταιριάζει να γνωρίζουμε’
(**Michael PSELLUS Epist, Hagiogr, Phil., Polyhist, Theol.** De omnifaria doctrina)
A.D. 11 **μόνο με απρφ**

ὅπως χρῆ πρὸς ἕκαστον ἀποκρίνεσθαι.
ὅπως-ΣΥ/ΜΟΣ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ καθένας-ΑΙΤ να απαντήσει-ΑΠΡΦ
'...ὅπως ταιριάζει να απαντήσει στον καθένα'
(**Michael PSELLUS Epist., Hagiogr, Phil., Polyhist, Theol.** Encomium in
patriarchem Constantinum Leichudem) A.D. 11 **μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με**
απρφ

όλες μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

57. Μιχαήλ Ατταλειάτης 1022-1080 μ.Χ. (3) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της
Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής
Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της
Δ' Σταυροφορίας)

τί χρῆ λέγειν;
τι-ΑΝΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ να πούμε-ΑΠΡΦ
'...τι (μας) ταιριάζει να πούμε;'
(**Michael ATTALIATES Hist.** Historia) A.D. 11 **ευθεία ερώτηση μόνο με απρφ**

ἅ χρῆ πᾶσιν ὑποδεικνύειν
όσα-ΑΙΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ ὅλοι-ΔΟΤ να επισημάνουν-ΑΠΡΦ
'όσα ταιριάζει να επισημάνουν σε όλους'
(**Michael ATTALIATES Hist.** Historia) A.D. 11 **μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με**
απρφ

όλες μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

58. Άννα Κομνηνή 1083-1153 μ.Χ (79) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της
Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής
Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της
Δ' Σταυροφορίας)

χρῆ ὑμᾶς τὴν ὅλην περιαθρῆσαι
ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ εσείς-ΑΙΤ η-ΑΡΘΡΟ ολόκληρη-ΑΙΤ να κοιτάξετε-ΑΠΡΦ

πεδιάδα

πεδιάδα-ΑΙΤ

‘(σας) ταιριάζει να περιφέρετε το βλέμμα (σας) σε ολόκληρη την πεδιάδα’

(**Anna COMNENA Hist.** Alexias) A.D. 11-12 **μόνο με απρφ**

διεσκοπεῖτο τί χρή ποιεῖν

αναρωτιόταν-ΠΡΤ τι-ΑΝΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ να πράξει-ΑΠΡΦ

‘...αναρωτιόταν τι ταίριαζε να πράξει’

(**Anna COMNENA Hist.** Alexias) A.D. 11-12 **μέσα σε πλάγια ερώτηση μόνο με απρφ**

χρή τοῖς ἄρχουσιν ἄρχειν

ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ οι-ΑΡΘΡΟ ἄρχοντες-ΔΟΤ να εξουσιάζουν-ΑΠΡΦ

‘τους ταιριάζει (στους ἄρχοντες) να εξουσιάζουν’

(**Anna COMNENA Hist.** Alexias) A.D. 11-12 **με δοτική προσωπική και απρφ**

73/79 μόνο με απρφ και

6/79 με δοτική προσωπική και απρφ (ιδιάζουσα σύνταξη)

59. Κωνσταντίνος Μανασσής 1130-1187 μ.Χ. (5) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

οὐ χρή πρόσωπον βασιλέως

δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ πρόσωπο-ΑΙΤ βασιλιάς-ΓΕΝ

παλινοστεῖν περίλυπον

να επιστρέψει στην πατρίδα-ΑΠΡΦ μελαγχολικό-ΑΙΤ

‘δεν ταιριάζει στον βασιλιά να επιστρέψει μελαγχολικός στην πατρίδα’

(**Constantinus MANASSES Hist., Poeta** Compendium chronicum) A.D. 12 **μόνο με απρφ**

εἰ χρή ὀλίγοις τὰ πολλὰ

αν-ΣΥ/ΜΟΣ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ λίγοι-ΔΟΤ τα-ΑΡΘΡΟ πολλά-ΑΙΤ

γνωρίσαι

να γνωρίζουν-ΑΠΡΦ

‘αν τους πρέπει/ταιριάζει (στους λίγους) τα περισσότερα να γνωρίζουν’

(**Constantinus MANASSES Hist., Poeta** Compendium chronicum) A.D. 12 **με**
δοτική προσωπική και απρφ

4/5 μόνο με απρφ και

1/5 με δοτική προσωπική και απρφ (ιδιάζουσα σύνταξη)

60. Ευστάθιος Μακρεμβολίτης 1115-1195/6 μ.Χ. (2) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

οὐ χρῆ εὐδαιν ἄνδρα
δεν-APN ΜΟΡΙΟ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ να αργοπορεί-ΑΠΡΦ άντρας-ΑΙΤ

κήρυκα

απεσταλμένος-ΑΙΤ

‘δεν ταιριάζει σε απεσταλμένο να αργοπορεί’

(**Eustathius MACREMBOLITES Scr. Erot.** Hysmine et Hysminias) A.D. 12 **μόνο με**
απρφ

δύο δομές μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

61. Άγιος Νεόφυτος ο Έγκλειστος 1134-1219 μ.Χ. (18) (1205-1453 μ.Χ. από την περίοδο της Φραγκοκρατίας στα εδάφη της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας και μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Οθωμανούς)

οὐ χρῆ τινα τῶν ἀσκητῶν
δεν-APN ΜΟΡΙΟ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ κάποιος-ΑΙΤ οι-ΑΡΘΡΟ μοναχοί-ΓΕΝ

τῆς ἐγκλείστρας μένειν ἔξω

η-ΑΡΘΡΟ εγκλείστρα-ΓΕΝ να παραμείνει-ΑΠΡΦ έξω-ΕΠ/ΜΑ

‘...δεν ταιριάζει σε κάποιον από τους μοναχούς να παραμείνει έξω από το κελί’

(**NEOPHYTUS INCLUSUS Scr. Eccl.** Testamentum sive Τυπική Διαθήκη) A.D. 12-13 **μόνο με απρφ**

χρή παντὶ βουλομένῳ ἀνέρχεσθαι πρὸς
ταιριάζει-3° ENIKO κάθε-ΔΟΤ πρόθυμος-ΔΟΤ να ανέλθει-ΑΠΡΦ σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ

τὴν ἐγκλείστραν
η-ΑΡΘΡΟ εγκλείστρα-ΑΙΤ

‘του πρέπει/ ταιριάζει (σε κάθε πρόθυμο) στο κελί (του) να πάει’

(NEOPHYTUS INCLUSUS Scr. Eccl. Testamentum sive Τυπική Διαθήκη) A.D. 12-13 με δοτική προσωπική και απρφ

χρή αὐτῷ ὑπαναγνωσθῆναι τοὺς
ταιριάζει-3° ENIKO ο ἴδιος-ΔΟΤ να διαβάσει δυνατά-ΑΠΡΦ οι-ΑΡΘΡΟ

παρόντας κανόνας
διαθέσιμοι-ΑΙΤ ψαλμοί-ΑΙΤ

‘του πρέπει/ταιριάζει (στον ἴδιο) τους διαθέσιμους ψαλμούς να διαβάσει δυνατά’

(NEOPHYTUS INCLUSUS Scr. Eccl. Testamentum sive Τυπική Διαθήκη) A.D. 12-13 με δοτική προσωπική και απρφ

14/18 μόνο με απρφ και

4/18 με δοτική προσωπική και απρφ (ιδιάζουσα σύνταξη)

62. Νικηφόρος Γρηγοράς 1295-1360 μ.Χ. (47) (1205-1453 μ.Χ. από την περίοδο της Φραγκοκρατίας στα εδάφη της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας και μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Οθωμανούς)

εἰδέναι χρή σε καὶ τοῦτο
να γνωρίζεις-ΑΠΡΦ ταιριάζει-3° ENIKO εσύ-ΑΙΤ και-ΣΥ/ΜΟΣ αυτό-ΑΙΤ
‘(σου) ταιριάζει και αυτό να γνωρίζεις’

(Nicephorus GREGORAS Hist., Scr. Rerum Nat. Epistulae) A.D. 13-14 μόνο με απρφ

ᾧ χρή ποιεῖν
ὅσα-ΑΙΤ ταιριάζει-3° ENIKO να πράξουν-ΑΠΡΦ
‘...ὅσα ταιριάζει να πράξουν’

(Nicephorus GREGORAS Hist., Scr. Rerum Nat. Epistulae) A.D. 13-14 μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με απρφ

σοὶ σκέπασθαι χρῆ τὸ δεινὸν
εσύ-ΔΟΤ να αναλογιστεῖς-ΑΠΡΦ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ το-ΑΡΘΡΟ δεινό-ΑΙΤ
'σου πρέπει/ταιριάζει την συμφορά να αναλογιστεῖς'
(**Nicephorus GREGORAS Hist., Scr. Rerum Nat.** Epistulae) A.D. 13-14 **με δοτική**
προσωπική και απρφ

ἐμοί τε λέγειν χρῆ
εγώ-ΔΟΤ και-ΣΥ/ΜΟΣ να μιλήσω-ΑΠΡΦ ταιριάζει-ΑΠΡΦ
'μου πρέπει/ταιριάζει να μιλήσω (για)...'
(**Nicephorus GREGORAS Hist., Scr. Rerum Nat.** Epistulae) A.D. 13-14 **με δοτική**
προσωπική και απρφ

41/47 μόνο με απρφ και

6/47 με δοτική προσωπική και απρφ (ιδιάζουσα σύνταξη)

63. Άγιος Εφραίμ 1384-1426 μ.Χ. (2) (1205-1453 μ.Χ. από την περίοδο της Φραγκοκρατίας στα εδάφη της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας και μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Οθωμανούς)

εἰ χρῆ λέγειν σῶμα Χριστοῦ
αν-ΣΥ/ΜΟΣ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ να μιλήσουμε-ΑΠΡΦ σώμα-ΑΙΤ Χριστός-ΓΕΝ
'...αν (μας) ταιριάζει να μιλήσουμε για το σώμα του Χριστού'
(**EPHRAEM Aeniensis Hist., Poeta** Chronicon imperatorum Romanorum) A.D. 13-14 **μέσα σε πλάγια ερώτηση μόνο με απρφ**

2/2 μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

64. Ἰσίδωρος Γλαβᾶς 1341/42-1396 μ.Χ. (6) (1205-1453 μ.Χ. από την περίοδο της Φραγκοκρατίας στα εδάφη της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας και μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Οθωμανούς)

τί χρῆ λέγειν
τι-ΑΝΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ να ισχυριστεί-ΑΠΡΦ
'...τι (του) ταιριάζει να ισχυριστεί'
(**Isidorus GLABAS Epist., Orat., Scr. Eccl., Theol.** Oratio ad Thessalonicenses i)
A.D. 14 **μέσα σε πλάγια ερώτηση μόνο με απρφ**

όλες μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

Χρεών ἔστιν (8) με σημασία: ταιριάζει, είναι αναγκαίο/απαραίτητο

1. Αριστοφάνης 445-385 π.Χ (1) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

ὅποσα **χρεών ἔστιν** σοφῆ φρενὶ
ὅσα-ΑΙΤ αναγκαίο είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ σοφῆ-ΔΟΤ σκέψη-ΔΟΤ
'ὅσα είναι αναγκαία σε σοφό νου'
(**ARISTOPHANES Comic.** Pax) 5-4 B.C. **μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με την απρόσωπη έκφραση**

μία δομή μόνο με την απρόσωπη έκφραση

καμία με δοτική προσωπική

2. Πλάτων 427-347 π.Χ (6) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

αὐτὰ καλεῖν **χρεών ἔστι**
τα ἴδια-ΑΙΤ να ονομάσω-ΑΠΡΦ αναγκαίο είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ
'στα ἴδια είναι ανάγκη να δώσω την ονομασία...'
(**PLATO Phil.** Leges) 5-4 B.C. **μόνο με απρφ**

ταῦτα γίνεσθαι **χρεών ἔστι**
αὐτὰ-ΑΙΤ να πραγματοποιηθούν-ΑΠΡΦ αναγκαίο είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ
'...αὐτά είναι ανάγκη να πραγματοποιηθούν '
(**PLATO Phil.** Leges) 5-4 B.C. **μόνο με απρφ**

όλες μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

3. **Κωνσταντίνος Μανασσής 1130-1187 μ.Χ. (1)** (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

ὡς οὐ χρεῶν ἐστίν ἐλεῖν
ὅτι-ΣΥ/ΜΟΣ δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ αναγκαίο είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ να καταληφθεί-ΑΠΡΦ

ἀπὸ πόλεμου Τροίαν
ἀπὸ-ΠΡΟ/ΣΗ πόλεμος-ΓΕΝ Τροία-ΑΙΤ
'ὅτι δεν είναι ανάγκη η Τροία να καταληφθεί με πόλεμο'
(**Constantinus MANASSES Hist., Poeta** Compendium chronicum) A.D. 12 **μέσα**
σε δευτερεύουσα μόνο με απρφ

μία δομή μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

Πρέπει (520) με σημασία: ταιριάζει, αρμόζει, είναι σωστό/πρέπον/αρμόζον, επιβάλλεται, είναι αναγκαίο/απαραίτητο

≠ **πρέπειεν (1), πρέπειν (93), πρέπεις (3)**

- a. it is fitting (είναι σωστό)
- b. it beseems (ταιριάζει)
- c. suits (αρμόζει)
- d. becomes (είναι πρέπον)
- e. both of outward circumstances and moral fitness (χρήση σε 'εξωτερικές περιστάσεις', εκφράζει 'το ηθικά αρμόζον')
- f. <mostly impersonal, εκ του ρήματος **πρέπω**

Ανάγκη για διάκριση από το προσωπικό ρήμα **πρέπω**

με σημασία:

- a. *to be distinguished in or by a thing* (διακρίνομαι, ξεχωρίζω)
- b. *to be conspicuous among a number* (γίνομαι εμφανής)
- c. *to be clearly seen* (καθίσταμαι ευδιόρατος)
- d. *resemble* (μοιάζω)
- e. *be like (with dative (μεταβατικό αρέσω))*

από **R.J.CUNLIFFE A Lexicon of the Homeric Dialect**

από **William J. Slater, Lexicon to Pindar**

από **Liddell and Scott. An Intermediate Greek - English Lexicon. Oxford. Clarendon Press. 1889.**

και από την βάση δεδομένων **The Online Liddell-Scott-Jones Greek-English Lexicon**

Σύνταξη με:

- a. dative personal et infinitive (δοτική προσωπική και απαρέμφατο)
- b. accusative personal et infinitive (αιτιατική που εκφράζει πρόσωπο και απαρέμφατο)
- c. infinitive only (μόνο με απαρέμφατο)
- d. when an accusative alone follows, an infinitive must be supplied (μόνο με αιτιατική πτώση (δομές έλλειψης του απαρεμφάτου))

από **Liddell and Scott. An Intermediate Greek-English Lexicon. Oxford. Clarendon Press. 1889.**

και από την βάση δεδομένων **The Online Liddell-Scott-Jones Greek-English Lexicon**

1. **Όμηρος 9^{ος}-8^{ος} αιώνας π.Χ (1)** (Γεωμετρική Εποχή 1050 π.Χ έως το 700 π.Χ)

έρχόμενον ἀγῶνα θεὸν ὧς ἰλάσκονται,
αφού ήρθε-MTX σύναξη-AIT θεός-AIT σαν-ΣΥ/ΔΜ εξευμενίζουν-ΕΝΣ

μετά **πρέπει** ἀγρομένοισι
στη συνέχεια-ΕΠ/ΜΑ διαπρέπει-3^ο ΕΝΙΚΟ παρευρισκόμενοι-ΔΟΤ
'αυτός στη σύναξη σαν έρχεται τον εξευμενίζουν σαν θεό κι ανάμεσα στους
παρευρισκόμενους **διαπρέπει'**
(**HOMERUS Epic.** Odyssea) 8 B.C. **καθαρά προσωπικό χωρίς απρφ**

καθαρά προσωπικό (διαπρέπει) χωρίς απρφ

2. **Ησίοδος 8^{ος}-7^{ος} αιώνας π.Χ (1)** (γύρω στα 700 π.Χ (στην στροφή από την Ομηρική στην Αρχαϊκή εποχή))

έρχόμενον ἀγῶνα θεὸν ὧς ἰλάσκονται,
αφού ήρθε-MTX σύναξη-AIT θεός-AIT σαν-ΣΥ/ΔΜ εξευμενίζουν-ΕΝΣ

μετά **πρέπει** ἀγρομένοισι
στη συνέχεια-ΕΠ/ΜΑ διαπρέπει-3^ο ΕΝΙΚΟ παρευρισκόμενοι-ΔΟΤ
'αυτός στη σύναξη σαν έρχεται τον εξευμενίζουν σαν θεό κι ανάμεσα στους
παρευρισκόμενους **διαπρέπει'**
(**HESIODUS Epic.**Theogonia) 8/7 B.C.? **καθαρά προσωπικό χωρίς απρφ**

καθαρά προσωπικό (διαπρέπει) χωρίς απρφ

3. **Αισχύλος 525-455 π.Χ (19)** (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

θραυστομεῖν γὰρ οὐ **πρέπει**
να είναι αλαζονικοί-ΑΠΡΦ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ

τούς ἥσσονας
οι-ΑΡΘΡΟ κατώτεροι-AIT
'ποτέ δεν πρέπει να έχουν οι πιο μικροί τη γλώσσα τους μεγάλη'
(**AESCHYLUS Trag.** Supplices) 6-5 B.C. 463 π.Χ **μόνο με απρφ**

πρέπει κήρυκ' ἀπαγγέλλειν τορῶς
επιβάλλεται-3^ο ENIKO απεσταλμένος-AIT να αναφέρει-ΑΠΡΦ καθαρά-ΕΠ/ΜΑ

ἕκαστα
καθέκαστα-AIT
'επιβάλλεται ο κήρυκας να αναφέρει καθαρά τα καθέκαστα'
(**AESCHYLUS Trag.** Supplikes) 6-5 B.C. 463 π.Χ **μόνο με απρφ**

πανσέληνος νυκτὸς **ὄφθαλμός, πρέπει**
Σελήνη-ONOM νύκτα-GEN μάτι-ONOM μοιάζει-3^ο ENIKO
'Η Σελήνη της νύχτας μάτι (μοιάζει)'
(**AESCHYLUS Trag.** Septem contra Thebas) 6-5 B.C. 467 π.Χ **με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ**

οὐκ ἐκρύφθη, **πρέπει** **φῶς** **αίνολαμπές,**
δεν-APNMOPIO κρύφτηκε-AOP μοιάζει-3^ο ENIKO φως-ONOM καταραμένο-ONOM

σίνος
συμφορά-ONOM
'Δεν κρύβεται **φαντάζει** μαύρο φως καταραμένο η συμφορά του'
(**AESCHYLUS Trag.** Agamemnon) 6-5 B.C. 458 π.Χ **με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ**

πένθεια **τλησικάρδιος** δόμω 'ν **ἐκάστου**
πένθος-ONOM δυσβάστακτο-ONOM σπίτι-ΔΟΤ σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ καθένας-GEN

πρέπει
βασιλεύει-3^ο ENIKO
'Στα σπίτια **βασιλεύει** καθενός πένθος βαρύ που δε βαστά η ψυχή τους'
(**AESCHYLUS Trag.** Agamemnon) 6-5 B.C. 458 π.Χ **με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ**

14/19 μόνο με απρφ και

5/19 με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

καμία με δοτική προσωπική

4. Βακχυλίδης 516-450 π.Χ (3) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

πρέπει ἴμεν ἔξοχον γέρας
επιβάλλεται-3^ο ENIKO να φέρουμε-ΑΠΡΦ εξαίρετο-ΑΙΤ τιμητικό βραβείο-ΑΙΤ
'επιβάλλεται να φέρουμε εξαίρετο τιμητικό βραβείο
(**BACCHYLIDES Lyr.** Dithyrambi) 5 B.C. πριν το 480 π.Χ **μόνο με απρφ**

μία δομή μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

5. Ηρόδοτος (περ. 484- 430 π.Χ) (6) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

δῶρα πέμπω τοιαῦτα [οἷα σοὶ πρέπει]
δῶρα-ΑΙΤ θα στείλω-ΜΕΛ τέτοια-ΑΙΤ τα οποία-ΑΙΤ εσύ-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ENIKO
'...θα σου δώσω δῶρα τέτοια που σου αξίζουν'
(**HERODOTUS Hist.** Historiae) 5 B.C. 450 π.Χ μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με
δοτική προσωπική

δίκας δώσει τοιαύτας [οἷας ἐκείνοισι]
δικαιοσύνη-ΑΙΤ θα δώσει-ΜΕΛ τέτοια-ΑΙΤ η οποία-ΓΕΝ εκείνοι-ΔΟΤ

πρέπει]
ταιριάζει-3^ο ENIKO
'θα τους δώσει την ικανοποίηση/ανταπόδοση που τους αξίζει'
(**HERODOTUS Hist.** Historiae) 5 B.C. μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με δοτική
προσωπική

τὰ πρέπει μᾶλλον βαρβάροισι
αυτὰ-ΑΙΤ ταιριάζει-3^ο ENIKO περισσότερο-ΕΠ/ΜΑ βάρβαροι-ΔΟΤ

ποιέειν ἢ περ Ἕλλησι
να κάνουν-ΑΠΡΦ από ότι-ΣΥΓ/ΚΟ στους-ΠΡΟΘ/ΣΗ Ἕλληνες-ΔΟΤ
'...αυτὰ που ταιριάζουν μᾶλλον στους βάρβαρους κι όχι τους Ἕλληνες
(**HERODOTUS Hist.** Historiae) 5 B.C. με δοτική προσωπική και απρφ

τείσασθαι οὕτω [ὥς κείνους]
να εκδικηθείτε-ΑΠΡΦ έτσι-ΕΠ/ΜΑ ὅπως- ΣΥ/ΜΟΣ εκείνους-ΑΙΤ

πρέπει]

επιβάλλεται-3^ο ENIKO

‘να πάρετε την εκδίκηση που επιβάλλεται’

(**HERODOTUS Hist.** Historiae) 5 B.C. μέσα σε δευτερεύουσα πρόταση μόνο με το απρόσωπο

σέ τόν κείνων βασιλέα **πρέπει** τὸ

εσύ-ΑΙΤ ο-ΑΡΘΡΟ εκείνοι-ΓΕΝ βασιλιάς-ΑΙΤ επιβάλλεται-3^ο ENIKO το-ΑΡΘΡΟ

διπλήσιον ἀντιτάσσεσθαι

διπλάσιο-ΑΙΤ να αντιμετωπίσεις-ΑΙΠΦ

‘εσύ ως βασιλιάς τους πρέπει να αντιμετωπίσεις διπλάσιους (αντιπάλους)’

(**HERODOTUS Hist.** Historiae) 5 B.C. **μόνο με απρφ**

οὐ γάρ στασιάζειν

δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ να ξεσηκώνουμε εμφύλιες έριδες-ΑΙΠΦ

πρέπει

επιβάλλεται-3^ο ENIKO

‘δεν είναι ανάγκη (σε μια τόσο κρίσιμη περίπτωση) να ξεσηκώνουμε εμφύλιες έριδες’

(**HERODOTUS Hist.** Historiae) 5 B.C. **μόνο με απρφ**

2/6 μόνο με δοτική προσωπική

1/6 με δοτική προσωπική και απρφ

1/6 μόνο με το απρόσωπο και

2/6 μόνο με απρφ

6. Σοφοκλής 496-406 π.Χ (5) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

θηρᾶν οὐ **πρέπει**

να κυνηγάει-ΑΙΠΦ δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ επιβάλλεται-3^ο ENIKO

τάμηχανα

τα-ΑΡΘΡΟ αδύνατα-ΑΙΤ

‘να κυνηγά (κανείς) τα αδύνατα δεν πρέπει’

(**SOPHOCLES Trag.** Antigone) 5 B.C. 442 π.Χ **μόνο με απρφ**

οὐδέ πᾶν ἀναπτύξει **πρέπει**

ούτε-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ οτιδήποτε-ΑΙΤ να φέρω-ΑΙΠΦ επιβάλλεται-3^ο ENIKO

πρὸς φῶς
σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ φως-ΑΙΤ
‘ούτε πρέπει να (τα) φέρω όλα στο φως’
(**SOPHOCLES Trag.** Electra) 5 B.C.413 π.Χ **μόνο με απρφ**

ὅταν τι δρᾶς ἐς κέρδος, οὐκ
ὅταν-ΣΥ/ΜΟΣ κάτι-ΑΙΤ κάνεις-ΕΝΣ για-ΠΡΟΘ/ΣΗ κέρδος-ΑΙΤ δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ

ὀκνεῖν **πρέπει**
να διστάζεις-ΑΠΡΦ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ
‘ὅταν μια πράξη φέρνει κέρδος, δεν είναι ανάγκη να διστάζεις’
(**SOPHOCLES Trag.** Philoctetes) 5 B.C. 409 π.Χ **μόνο με απρφ**

όλες μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

7. Ευριπίδης 485-406 π.Χ (18) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

οὐ **πρέπει** θοινωμένους κλύειν
δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ ὅταν δειπνούν-ΜΤΧ να ακούνε-ΑΠΡΦ

στεναγμῶν ξένους
θρήνοι-ΓΕΝ ξένοι-ΑΙΤ
‘...δεν πρέπει οι ξένοι, ὅταν δειπνούν, να ακούνε θρήνους’
(**EURIPIDES Trag.** Alcestis) 5 B.C. **μόνο με απρφ**

ἐνθάδ’ οὐ **πρέπει** ναίειν
εδῶ-ΕΠ/ΜΑ δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ να κατοικεῖς-ΑΠΡΦ
‘δεν είναι ανάγκη εδῶ να μένεις’
(**EURIPIDES Trag.** Iphigenia Taurica) 5 B.C. ? **μόνο με απρφ**

ἐνθα βουθυτεῖν μᾶλλον **πρέπει;**
εκεί-ΕΠ/ΜΑ να κάνουν θυσία-ΑΠΡΦ περισσότερο-ΕΠ/ΜΑ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ
‘επιβάλλεται εκεί βόδια να σφάζουν;’
(**EURIPIDES Trag.** Hecuba) 5 B.C. **μέσα σε ευθεία ερώτηση μόνο με απρφ**

ὥς πρέπει δούλοις λέγειν
ὄπως-ΣΥ/ΜΟΣ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ δούλοι-ΔΟΤ να μιλούν-ΑΠΡΦ
'...ὄπως τους ταιριάζει (στους δούλους) να μιλούν'
(**EURIPIDES Trag.** Hippolytus) 5 B.C. **μέσα σε δευτερεύουσα με δοτική προσωπική και απρφ**

ὥς πρέπει ματέρι μακαρία
ὄπως-ΕΠ/ΜΑ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ μητέρα-ΔΟΤ ευτυχισμένη-ΔΟΤ
'ὄπως ταιριάζει στην ευτυχισμένη μητέρα'
(**EURIPIDES Trag.** Phoenissae) 5 B.C. **μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με δοτική προσωπική**

πενθίμω πρέπεις;
με πένθος-ΔΟΤ μοιάζεις-2^ο ΕΝΙΚΟ
'έχεις πένθος;'
(**EURIPIDES Trag.** Alcestis) 5 B.C. **προσωπική σύνταξη**

πρέπεις Κάδμου θυγατέρων
μοιάζεις-2^ο ΕΝΙΚΟ Κάδμος-ΓΕΝ κόρες-ΓΕΝ
'μοιάζεις με κόρη του Κάδμου'
(**EURIPIDES Trag.** Bacchae) 5 B.C. **προσωπική σύνταξη**

6/18 μόνο με απρφ

8/18 μόνο με δοτική προσωπική

1/18 με δοτική προσωπική και απρφ

3/18 με τον ρηματικό τύπο πρέπεις (προσωπική σύνταξη)

8. Αντιφών 480-411 π.Χ (2) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

Ἔλεξαν [ὥς οὐ πρέπει αὐτοὺς
εἶπαν-ΑΟΡ ὅτι-ΣΥ/ΜΟΣ δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ αυτοί-ΑΙΤ
κακῶν ἀξιοῦσθαι]
συμφορές-ΓΕΝ να κριθοὺν ἄξιοι-ΑΠΡΦ
'εἶπαν ὅτι δεν είναι ἀνάγκη να κριθοὺν ἄξιοι συμφορῶν'
(**ANTIPHON Orat.** Tetralogia 2) 5 B.C. περίπου το 410 π.Χ **μόνο με απρφ**

Τούτω οὖν πρέπει καὶ ταῦτα
αυτός-ΔΟΤ λοιπόν- ΣΥ/ΜΟΣ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ και-ΣΥ/ΜΟΣ αυτά-ΑΙΤ

λέγειν

να ισχυριστεί-ΑΙΡΦ

‘του ταιριάζει λοιπόν αυτά να ισχυριστεί’

(**ANTIPHON Orat.** Tetralogia 3) 5 B.C. με δοτική προσωπική και απρφ

1/2 μόνο με απρφ και

1/2 με δοτική προσωπική και απρφ

9. Θουκυδίδης του Ολόρου ο Αλιμούσιος (περ. 460-περ. 399 π.Χ) (5)
(Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

πρέπει κρατεῖν τῆς γῆς
επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ να ελέγχουν-ΑΙΡΦ η-ΑΡΘΡΟ γη-ΓΕΝ
‘πρέπει να έχουν τον έλεγχο της γης’
(**THUCYDIDES Hist.** Historiae) 5 B.C. **μόνο με απρφ**

ἡμᾶς πρέπει βουλεύεσθαι ἀδικουμένους
εμείς-ΑΙΤ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ να σκεφτούμε-ΑΙΡΦ αδικημένοι-ΑΙΤ
‘...επιβάλλεται να σκεφτούμε τους αδικημένους’
(**THUCYDIDES Hist.** Historiae) 5 B.C. **μόνο με απρφ**

μή κτείνειν [οὓς μή ὕμιν
μην-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ να σκοτώσετε-ΑΙΡΦ αυτοί-ΑΙΤ δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ εσείς-ΔΟΤ

πρέπει

ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘να μην θανατώσετε εκείνους που δεν έχετε το δικαίωμα εσείς (να σκοτώσετε)’

(**THUCYDIDES Hist.** Historiae) 5 B.C. δευτερεύουσα αναφορική με δοτική προσωπική (το απρφ ελλείπει)

4/5 μόνο με απρφ και

1/5 με δοτική προσωπική χωρίς απρφ

10. Αριστοφάνης 445-385 π.Χ (6) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

λοιδορεῖσθαι οὐ **πρέπει** ἄνδρας ποιητὰς
να υβρίζετε-ΑΠΡΦ δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ επιβάλλεται-3° ΕΝΙΚΟ άντρες-ΑΙΤ ποιητές-ΑΙΤ
'δεν είναι ανάγκη να υβρίζουνε (οι άντρες ποιητές)'
(ARISTOPHANES Comic. Ranae) 5-4 B.C. 405 π.Χ μόνο με απρφ

οὐ **πρέπει** σοι τοξοποιεῖν τὰς
δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ ταιριάζει-3° ΕΝΙΚΟ εσύ-ΔΟΤ να ενώνεις-ΑΠΡΦ τα-ΑΡΘΡΟ

ὄφρῦς
φρύδια-ΑΙΤ
'δεν σου ταιριάζει να σμίξεις τα φρύδια (σου)'
(ARISTOPHANES Comic. Lysistrata) 5-4 B.C. 411 π.Χ με δοτική προσωπική και απρφ

5/6 μόνο με απρφ και

1/6 με δοτική προσωπική και απρφ

11. Ξενοφών 430-354 π.Χ (6) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

θαρραλεωτέρους νῦν **πρέπει** εἶναι πρὸς
πιο τολμηροί-ΑΙΤ τώρα-ΕΠ/ΜΑ επιβάλλεται-3° ΕΝΙΚΟ να είναι-ΑΠΡΦ προς-
ΠΡΟΘ/ΣΗ

τούς πολεμίους
οι-ΑΡΘΡΟ εχθροί-ΑΙΤ
'πρέπει να έχετε μεγαλύτερη τόλμη απέναντι στους εχθρούς'
(XENOPHON Hist. Anabasis) 5-4 B.C. μόνο με απρφ

Πρέπει γοῦν σοι
ταιριάζει-3° ΕΝΙΚΟ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ εσύ-ΔΟΤ
'...αυτό σου πρέπει'
(XENOPHON Hist. Hellenica) 5-4 B.C. μόνο με δοτική προσωπική χωρίς απρφ

4/6 μόνο με απρφ

2/6 μόνο με δοτική προσωπική χωρίς απρφ

12. Ισοκράτης 436-338 π.Χ (9) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

τὸ ἀναμμνήσκειν καθ' ἕκαστον τῶν εἰρημένων
το-ΑΡΘΡΟ να θυμάμαι-ΑΙΠΡΦ κάθε-ΑΙΤ ένα-ΑΙΤ τα- ΑΡΘΡΟ λεγόμενα-ΓΕΝ

οὐ **πρέπει** τοῖς λόγοις τοιούτοις·
δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ επιβάλλεται -3^ο ΕΝΙΚΟ οι-ΑΡΘΡΟ λόγοι-ΔΟΤ αυτοί-ΔΟΤ
'δεν είναι ανάγκη το να θυμάμαι καθένα από όσα έχουν ειπωθεί'
(ISOCRATES Orat. Panathenaicus (orat. 12)) 5-4 B.C. 339 π.Χ μόνο με απρφ

πρέπει τοὺς παῖδας τῆς οὐσίας τῆς
επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ τα-ΑΡΘΡΟ παιδιά-ΑΙΤ η-ΑΡΘΡΟ περιουσία-ΓΕΝ η- ΑΡΘΡΟ

πατρικῆς κληρονομεῖν
πατρική-ΓΕΝ να κληρονομήσουν-ΑΙΠΡΦ
'επιβάλλεται τα παιδιά να κληρονομήσουν την περιουσία του πατέρα (τους)'
ISOCRATES Orat. Ad Demonicum (orat. 1)) 5-4 B.C. 394 π.Χ μόνο με απρφ

τὸ μὲν γὰρ τῇ τυραννίδι
το-ΑΡΘΡΟ αφενός-ΣΥ/ΜΟΣ διότι-ΣΥ/ΜΟΣ η-ΑΡΘΡΟ τυραννία-ΔΟΤ

πρέπει,
επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ
'...το οποίο αφενός επιβάλλεται στο τυραννικό πολίτευμα'
(ISOCRATES Orat. Ad Nicoclem) 5-4 B.C. μόνο με το απρόσωπο

τοῖς πεπαιδευμένοις **πρέπει** τοιαύτας ποιεῖσθαι
οι-ΑΡΘΡΟ μορφωμένοι-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ αυτές-ΑΙΤ να προσφέρουν-ΑΙΠΡΦ

τάς ἀπαρχάς
οι-ΑΡΘΡΟ τιμές-ΑΙΤ
'τους πρέπει τέτοιου είδους τιμές (στους μορφωμένους)'
(ISOCRATES Orat. Helenae encomium (orat. 10)) 5-4 B.C. 370 π.Χ με δοτική προσωπική και απρφ

πολλά τῶν εἰρημένων **οὐ** **πρέπει** σοι
πολλά-ΑΙΤ τα-ΑΡΘΡΟ λεγόμενα-ΓΕΝ δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ εσύ-ΔΟΤ
'πολλά από τα λεγόμενα δεν σου ταιριάζουν'
(ISOCRATES Orat. Ad Demonicum) 5-4 B.C. μόνο με δοτική προσωπική

4/9 μόνο με απρφ

2/9 μόνο με το απρόσωπο

2/9 με δοτική προσωπική και απρφ

1/9 μόνο με δοτική προσωπική

13. Πλάτων 427-347 π.Χ (48) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

ὕμᾱς **πρέπει** συνεπαινεῖν καὶ
εσείς-ΑΙΤ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ να εγκωμιάζετε-ΑΠΡΦ και-ΣΥ/ΜΟΣ

κοσμεῖν τοιούτους ἄνδρας
να τιμάτε-ΑΠΡΦ τέτοιοι-ΑΙΤ ἥρωες-ΑΙΤ
'χρέος ἔχετε να εγκωμιάζετε και να τιμάτε τέτοιους ἥρωες'
(**PLATO Phil.** Menexenus) 5-4 B.C **μόνο με απρφ**

[οἷα ἀνδρὶ **πρέπει** εἰπεῖν]
ὄσα-ΑΙΤ στρατηγός-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ να πει-ΑΠΡΦ
'ὄσα του πρέπει να πει (ο στρατηγός)'
(**PLATO Phil.** Ion) 5-4 B.C. **μέσα σε δευτερεύουσα αναφορική με δοτική προσωπική και απρφ**

Πρέπει γάρ, ὦ Σώκρατες,
επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ ο-ΑΡΘΡΟ Σωκράτης-ΚΛΗΤ
μᾶλλον·
περισσότερο-ΕΠ/ΜΑ
'...επιβάλλεται λοιπόν, Σωκράτη, περισσότερο'
(**PLATO Phil.** Hippias major) 5-4 B.C. **μόνο με το απρόσωπο**

Πρέπει γάρ
επιβάλλεται -3^ο ΕΝΙΚΟ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ
'κι έτσι πρέπει'
(**PLATO Phil.** Respublica) 5-4 B.C. **μόνο με το απρόσωπο**

τί οὖν **πρέπει** ἀνδρὶ πένητι
τι-ΑΙΤ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ ἄντρας-ΔΟΤ φτωχός-ΔΟΤ

εὐεργέτη

ευεργέτης-ΔΟΤ

‘...τι πρέπει λοιπόν σε φτωχό ευεργέτη’

(**PLATO Phil.** Apologia Socratis) 5-4 B.C. **μέσα σε πλάγια ερώτηση μόνο με**

δοτική προσωπική

21/48 μόνο με απρφ

14/48 με δοτική προσωπική και απρφ

11/48 μόνο με το απρόσωπο και

2/48 μόνο με δοτική προσωπική χωρίς απρφ

14. Αριστοτέλης 384-322 π.Χ (15) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

ὕπὸ τῶν πολιτῶν **πρέπει**

ἀπὸ-ΠΡΟΘ/ΣΗ οἱ-ΑΡΘΡΟ πολίτες-ΓΕΝ ἐπιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ

τιμᾶσθαι τοὺς θεοὺς

να δέχονται τιμές-ΑΠΡΦ οἱ-ΑΡΘΡΟ θεοί-ΑΙΤ

‘ἐπιβάλλεται οἱ θεοί να δέχονται τιμές ἀπὸ τοὺς πολίτες’

(**ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil.** Politica) 4 B.C. **μόνο με απρφ**

οὐθὲν γὰρ **πρέπει**

κανένα-ΑΙΤ διότι-ΣΥ/ΜΟΣ ἐπιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘...διότι δεν ἐπιβάλλεται’

(**ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil.** Ethica Eudemia) 4 B.C. **μόνο**

με το απρόσωπο

πρέπει δὲ ταῦτα τούτῳ

ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ λοιπὸν-ΣΥ/ΜΟΣ αὐτά-ΑΙΤ αὐτός-ΔΟΤ

‘...αὐτά του ταιριάζουν λοιπὸν’

(**ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil.** Ethica Eudemia) 4 B.C. **μόνο**

με δοτική προσωπική χωρίς απρφ

τοῖς μὲν ἄρχεσθαι **πρέπει** τοῖς

οἱ-ΑΡΘΡΟ αφενός-ΣΥ/ΜΟΣ να ἐξουσιάζονται-ΑΠΡΦ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ οἱ-ΑΡΘΡΟ

δ' ἄρχειν·
αφετέρου-ΣΥ/ΜΟΣ να εξουσιάζουν-ΑΠΡΦ
'στους μεν ταιριάζει να εξουσιάζονται, στους δε να εξουσιάζουν'
(**ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil.** Politica) 4 B.C. με δοτική
προσωπική και απρφ

7/15 μόνο με απρφ

4/15 μόνο με το απρόσωπο

2/15 μόνο με δοτική προσωπική χωρίς απρφ

2/15 με δοτική προσωπική και απρφ

15. **Επίκουρος 341-271 π.Χ (1)** (Αλεξανδρινή- Ελληνιστική περίοδος 323 π.Χ - 31 π.Χ)

ὡς πρέ[π]<ει
ὅπως-ΣΥ/ΜΟΣ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ
'ὅπως ταιριάζει'
(**EPICURUS Phil.** Epistularum fragmenta) 4-3 B.C. δευτερεύουσα μόνο με το
απρόσωπο

μία δομή μόνο με το απρόσωπο

καμία με δοτική προσωπική

16. **Αποκάλυψις Μωυσέως 1^{ος} αιώνας μ.Χ (1)** (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ - 330 μ.Χ)

αὐτῷ πρέπει δόξα τιμή και
ο ἴδιος-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ δόξα-ΟΝΟΜ σεβασμός-ΟΝΟΜ και-ΣΥ/ΜΟΣ

προσκύνησις

λατρεία-ΟΝΟΜ

'του ταιριάζει δόξα, σεβασμός και λατρεία (στον Θεό)'

(**VITA ADAM ET EVAE Apocryph., Hagiogr.** Vita Adam et Evae (sub titulo Apocalypsis Mosis) 1 B.C. /A.D. 1 με δοτική προσωπική και συντακτικοί όροι σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ

μία δομή με δοτική προσωπική και συντακτικοί όροι σε ονομαστική πτώση
(προσωπική σύνταξη)

17. Χαρίτων Ἀφροδισεύς ἴσως 2^{ος} αἰώνας μ.Χ (3) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος
31 π.Χ.-330 μ.Χ)

πρέπει βασιλεῖ μάλιστα πάντων
ταιριάζει-3^ο ENIKO βασιλιάς-ΔΟΤ περισσότερο-ΕΠ/ΜΑ ὅλοι-ΓΕΝ

ἀνεξικακεῖν

να υπομένει τις συμφορές-ΑΠΡΦ

‘του ταιριάζει (στον βασιλιά) περισσότερο από όλους να υπομένει τις συμφορές’

(**CHARITON Scr. Erot.** De Chaerea et Callirhoe) A.D. 2? με δοτική προσωπική
και απρφ

2/3 με δοτική προσωπική και απρφ και

1/3 με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

18. Κλήμης ο Αλεξανδρινός 150-216 μ.Χ (2) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31
π.Χ.-330 μ.Χ)

πρέπει ἅμφω τῷ Χριστοῦ γνωρίμῳ
ταιριάζει-3^ο ENIKO κάθε-ΔΟΤ ο-ΑΡΘΡΟ Χριστός-ΓΕΝ οικείου-ΔΟΤ

‘ταιριάζει σε κάθε οικείο (λάτρη) του Χριστού.’

(**CLEMENS ALEXANDRINUS Theol.** Protrepticus) A.D. 2-3 μόνο με δοτική
προσωπική χωρίς απρφ

2/2 μόνο με δοτική προσωπική χωρίς απαρέμφατο

19. Κλαύδιος Αιλιανός 170-235 μ.Χ (2) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-330
μ.Χ)

[ὡς πρέπει νυμφίῳ]
ὅπως-ΣΥ/ΜΟΣ ταιριάζει-3^ο ENIKO νυμφίος (Χριστῷ)-ΔΟΤ

‘ὅπως του ταιριάζει (στον Χριστό)’

(**Claudius AELIANUS Soph.** De natura animalium) A.D. 2-3 μέσα σε
δευτερεύουσα μόνο με δοτική προσωπική

2/2 μόνο με δοτική προσωπική χωρίς απαρέμφατο

20. Οριγένης Αδαμάντιος (περ. 185/184-254 μ.Χ) (3) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)

ὡς **πρέπει** νοεῖν **περὶ**
ὅπως-ΣΥ/ΜΟΣ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ να σκεφτούμε-ΑΙΠΦ για-ΠΡΟΘ/ΣΗ

προφήτου
προφήτης-ΓΕΝ

‘ὅπως επιβάλλεται να σκεφτούμε (υποθέσουμε) για τον προφήτη’
(ORIGENES Theol. In Jeremiam (homiliae 12-20)) A.D. 2-3 σε δευτερεύουσα πρόταση μόνο με απρφ

ἀλλ’ ὡς **πρέπει** **τότε**
ἀλλά-ΣΥ/ΜΟΣ ὅπως-ΣΥ/ΜΟΣ αρμόζει-3^ο ΕΝΙΚΟ τότε-ΕΠ/ΜΑ

‘...ἀλλὰ ὅπως ἄρμοζε τότε’

(ORIGENES Theol. Scholia in Lucam) A.D. 2-3 σε δευτερεύουσα πρόταση μόνο με το απρόσωπο

2/3 μόνο με απρφ και

1/3 μόνο με το απρόσωπο

καμία με δοτική προσωπική

21. Ευσέβιος Καισαρείας 265-340 μ.Χ (18) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

σοὶ **πρέπει** **ὕμνος**
εσύ-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ ὕμνος-ΟΝΟΜ

‘ὕμνος σου ταιριάζει’

(EUSEBIUS Scr. Eccl., Theol. Commentaria in Psalmos) A.D. 4 με δοτική προσωπική και συντακτικό ὄρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ

πρέπει σοι **πάντας** ἀνθρώπους κρίνειν
ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ εσύ-ΔΟΤ ὅλοι-ΑΙΤ ἀνθρωποι-ΑΙΤ να κρίνεις-ΑΙΠΦ

‘σου ταιριάζει να κρίνεις ὅλους τους ἀνθρώπους’

(EUSEBIUS Scr. Eccl., Theol. Commentaria in Psalmos) A.D. 4 με δοτική προσωπική και απρφ

πρέπει τὸν τῶν ὅλων Ποιητῆν καὶ
επιβάλλεται-3^ο ENIKO ο-ΑΡΘΡΟ τα-ΓΕΝ πάντα-ΓΕΝ δημιουργός-ΑΙΤ και-ΣΥ/ΜΟΣ

Σωτήρα ἀνυμνεῖν
σωτήρας-ΑΙΤ να δοξολογούμε-ΑΙΡΦ
‘επιβάλλεται να δοξολογούμε τον Δημιουργό και Σωτήρα των πάντων’
(**EUSEBIUS Scr. Eccl., Theol.** Commentaria in Psalmos) A.D. 4 **μόνο με απρφ**

11/18 με δοτική προσωπική και συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση

(προσωπική σύνταξη)

4/18 με δοτική προσωπική και απρφ και

3/18 μόνο με απρφ

22. Μέγας Αθανάσιος 298-373 μ.Χ (35) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ
πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση
της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου
(324-641)

πρέπει σε καὶ περὶ τούτου
επιβάλλεται-3^ο ENIKO εσύ-ΑΙΤ και-ΣΥ/ΜΟΣ για-ΠΡΟΘ/ΣΗ αυτό-ΓΕΝ

μὴ ἑρωτᾶν
μην-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ να ρωτάς-ΑΙΡΦ
‘επιβάλλεται να μην ρωτάς για αυτό (το ζήτημα)’
(**ATHANASIUS Theol.** Quaestiones aliae [Sp.]) A.D. 4 **μόνο με απρφ**

αὐτῷ **πρέπει** ἢ **δόξα** καὶ
ο ἴδιος-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ENIKO η-ΑΡΘΡΟ δόξα-ΟΝΟΜ και-ΣΥ/ΜΟΣ

κράτος
υπεροχή-ΟΝΟΜ
‘δόξα και υπεροχή του ταιριάζει’
(**ATHANASIUS Theol.** Narratio de cruce seu imagine Berytensi [Sp.]) **με δοτική
προσωπική και συντακτικούς όρους σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ**

τῷ ποιητῇ **πρέπει** τὸ εἶναι
ο-ΑΡΘΡΟ ποιητής-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ENIKO το-ΑΡΘΡΟ να είναι-ΑΙΡΦ

ἀκατάληπτον
δυσνόητο-ΑΙΤ

‘...του ταιριάζει (στον ποιητή) δυσνόητο να είναι’

(**ATHANASIUS Theol.** Quaestiones ad Antiochum ducem) A.D. 4 **με δοτική
προσωπική και απρφ**

καὶ ὅπερ δὲ συμφέρει
καὶ-ΣΥ/ΜΟΣ το οποίο-ΑΙΤ ἐξάλλου-ΣΥ/ΜΟΣ εἶναι ωφέλιμο-3^ο ΕΝΙΚΟ

καὶ **πρέπει,**
καὶ-ΣΥ/ΜΟΣ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ
‘καὶ το οποίο ἐξάλλου εἶναι ωφέλιμο καὶ ταιριάζει’

(**ATHANASIUS Theol.** Orationes tres contra Arianos) A.D. 4 **μέσα σε
δευτερεύουσα μόνο με το απρόσωπο**

23/35 μόνο με απρφ

7/35 με δοτική προσωπική και συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση

(προσωπική σύνταξη)

7/35 με δοτική προσωπική και απρφ

1/35 μόνο με το απρόσωπο

23. Εφραίμ ο Σύρος 305-373 μ.Χ (1) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώτη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

οἷς οὐ **πρέπει**
ὄσα-ΔΟΤ δὲν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ
‘για ὄσα δὲν ταιριάζει’

(**EPHRAEM SYRUS Theol.** Sermo de virtutibus et vitiis) A.D. 4 **μέσα σε
δευτερεύουσα μόνο με το απρόσωπο**

μία δομή μόνο με το απρόσωπο

καμία με δοτική προσωπική

24. Βασίλειος Καισαρείας 330-379 μ.Χ (7) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ
πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση
της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου
(324-641)

τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις
οι-ΑΡΘΡΟ αμερόληπτοι-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ έπαινος-ΟΝΟΜ
‘έπαινος ταιριάζει στους αμερόληπτους’

(BASILIUS Caesariensis Theol. Homiliae super Psalmos) A.D. 4 **με δοτική**
προσωπική και συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ

καθὼς πρέπει ἀγίοις
όπως-ΣΥ/ΜΟΣ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ ἄγιοι-ΔΟΤ
‘όπως τους ταιριάζει (στους ἄγιους)’

(BASILIUS Caesariensis Theol. Regulae morales) A.D. 4 **σε δευτερεύουσα**
πρόταση μόνο με δοτική προσωπική χωρίς απρφ

ἃ πρέπει τῇ ὕγιαινούση διδασκαλία.
όσα-ΑΙΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ η-ΑΡΘΡΟ ορθή-ΔΟΤ διδασκαλία-ΔΟΤ
‘όσα ταιριάζουν στον ορθό διδακτικό λόγο’

(BASILIUS Caesariensis Theol. Regulae morales) A.D. 4 **μόνο με το απρόσωπο**

Τῖ μᾶλλον πρέπει ταῦτα
γιατί-ΕΡ/ΚΟ ΜΟΡΙΟ περισσότερο-ΕΠ/ΜΑ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ αυτά-ΑΙΤ

φιλοσοφεῖν;

να στοχαστούμε-ΑΠΡΦ

‘Γιατί επιβάλλεται αυτά να στοχαστούμε;’

(BASILIUS Caesariensis Theol. Adversus Eunomium) A.D. 4 **σε ευθεία ερώτηση**
μόνο με απρφ

3/7 με δοτική προσωπική και συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση

(προσωπική σύνταξη)

2/7 μόνο με δοτική προσωπική χωρίς απρφ

1/7 μόνο με το απρόσωπο

1/7 μόνο με απρφ

25. Άγιος Γρηγόριος ο Ναζιανζηνός 329-390 μ.Χ. (6) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

σοὶ **πρέπει** **δοξολογία, τιμή** και
εσύ-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ δόξα-ΟΝΟΜ σεβασμός-ΟΝΟΜ και-ΣΥ/ΜΟΣ

προσκύνησις

λατρεία-ΟΝΟΜ

‘δόξα, σεβασμός και λατρεία σου ταιριάζει’

(GREGORIUS NAZIANZENUS Theol. Liturgia sancti Gregorii [Sp.] A.D. 4 **με**
δοτική προσωπική και συντακτικούς όρους σε ονομαστική πτώση χωρίς
απρφ

ὄν **πρέπει** τολμᾶν
ο οποίος-ΑΙΤ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ να έχουμε το θάρρος-ΑΠΡΦ

ἐπικαλεῖσθαι

να επικαλούμαστε-ΑΠΡΦ

‘στον οποίο ταιριάζει να έχουμε το θάρρος (και) να επικαλούμαστε’

(GREGORIUS NAZIANZENUS Theol. Liturgia sancti Gregorii) A.D. 4 **μέσα σε**
δευτερεύουσα μόνο με απρφ

5/6 με δοτική προσωπική και συντακτικούς όρους σε ονομαστική πτώση

(προσωπική σύνταξη) και

1/6 μόνο με απρφ

26. Γρηγόριος Νύσσης 335-395 μ.Χ (5) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

ὧ **πρέπει** **προσκύνησις**
ο οποίος-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ υπόκλιση-ΟΝΟΜ

‘υπόκλιση του ταιριάζει’

(GREGORIUS NYSSENUS Theol. De iis qui baptismum differunt) A.D. 4 **μέσα σε**
δευτερεύουσα με δοτική προσωπική και ονομαστική πτώση χωρίς απρφ

σοὶ πρέπει ὕμνος
εσύ-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ENIKO ὕμνος-ΟΝΟΜ
'ὕμνος σου ταιριάζει'

(**GREGORIUS NYSSENUS Theol.** Testimonia adversus Judaeos) A.D. 4 με δοτική
προσωπική και συντακτικό ὄρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ

όλες με δοτική προσωπική και συντακτικούς ὄρους σε ονομαστική πτώση
(προσωπική σύνταξη)

27. Didymus the Blind / Didymus 313-398 μ.Χ (8) (Βυζαντινή περίοδος 324 -
1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από
την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του
Ηρακλείου (324-641)

ὅσα πρέπει λέγειν περι Θεοῦ
ὅσα-ΑΙΤ αρμόζει-3^ο ENIKO να ισχυριστούμε-ΑΠΡΦ για-ΠΡΟΘ/ΣΗ Θεός-ΓΕΝ
'...ὅσα (μας) αρμόζει για τον Θεό να ισχυριστούμε'

(**DIDYMUS CAECUS Scr. Eccl.** De trinitate (lib. 3)) A.D. 4 μέσα σε δευτερεύουσα
μόνο με απρφ

κρίνει [ὡς πρέπει αὐτῶ]
αποφασίζει-3^ο ENIKO ὅπως-ΣΥ/ΜΟΣ ταιριάζει-3^ο ENIKO ο ἴδιος-ΔΟΤ
'αποφασίζει ὅπως του ταιριάζει'

(**DIDYMUS CAECUS Scr. Eccl.** Commentarii in Job (in catenis)) A.D. 4 μέσα σε
δευτερεύουσα πρόταση μόνο με δοτική προσωπική χωρίς απρφ

5/6 μόνο με απρφ και

1/6 μόνο με δοτική προσωπική χωρίς απρφ

28. Ευάγγριος Ποντικός 345-399 μ.Χ (1) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

[ὧ πρέπει τιμή και δόξα]
ο οποίος-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ σεβασμός-ΟΝΟΜ και-ΣΥ/ΜΟΣ δόξα-ΟΝΟΜ
'σεβασμός και δόξα του ταιριάζει (στον Χριστό)'
(**EVAGRIUS Scr. Eccl.** De malignis cogitationibus (sub nomine Nili Ancyрани)) A.D. 4 μέσα σε δευτερεύουσα πρόταση με δοτική προσωπική και συντακτικοί όροι σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ

μία δομή με δοτική προσωπική και συντακτικούς όρους σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

29. Ιωάννης ο Χρυσόστομος 349-407 μ.Χ. (84) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

ἀνδράσι παιδευόμενοι ήσυχία και εὐταξία
άντρες-ΔΟΤ πεπαιδευμένοι-ΔΟΤ γαλήνη-ΟΝΟΜ και-ΣΥ/ΜΟΣ σεμνότητα-ΟΝΟΜ
πρέπει
ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ
'η γαλήνη και η ευπρέπεια τους ταιριάζει (στους πεπαιδευμένους άντρες) '
(**JOANNES CHRYSOSTOMUS Scr. Eccl.** Expositiones in Psalmos) A.D. 4-5 με
δοτική προσωπική και συντακτικούς όρους σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ

[ὧς πρέπει Χριστιανοῖς]
ὅπως-ΣΥ/ΜΟΣ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ Χριστιανοί-ΔΟΤ
'ὅπως τους ταιριάζει (στους Χριστιανούς)'
(**JOANNES CHRYSOSTOMUS Scr. Eccl.** De paenitentia (sermo 1) [Sp.] A.D. 4-5 μέσα σε δευτερεύουσα πρόταση μόνο με δοτική προσωπική χωρίς απρφ

ὅ σα α ι τ ῶ Θ ε ῶ π ρ έ π ρ ε ι δ ι δ ό ν α
ὄσα-ΑΙΤ ο-ΑΡΘΡΟ Θεός-ΔΟΤ αρμόζει-3^ο ΕΝΙΚΟ να αποδοθούν-ΑΠΡΦ
'όσα αρμόζει να του αποδοθούν'
(JOANNES CHRYSOSTOMUS Scr. Eccl. Expositiones in Psalmos) A.D. 4-5 μόνο με απρφ

ἄ λ λ ο ῦ π ρ έ π ρ ε ι ;
ἀλλά-ΣΥ/ΜΟΣ δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ
'Ἀλλά δεν ταιριάζει;'
(JOANNES CHRYSOSTOMUS Scr. Eccl. In Joannem) A.D. 4-5 σε ευθεία ερώτηση μόνο με το απρόσωπο

ὅ σα α ι τ ῶ υ ί ο ι ς Θ ε ο ῦ π ρ έ π ρ ε ι λ α μ β ά ν ε ι ν ·
ὄσα-ΑΙΤ οι-ΑΡΘΡΟ γιοί-ΔΟΤ Θεός-ΓΕΝ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ να λάβουν-ΑΠΡΦ
'όσα τους ταιριάζει (στα παιδιά του Θεού) να λάβουν'
(JOANNES CHRYSOSTOMUS Scr. Eccl. In epistulam ad Romanos) A.D. 4-5 μέσα σε δευτερεύουσα με δοτική προσωπική και απρφ

52/84 με δοτική προσωπική και συντακτικούς όρους σε ονομαστική πτώση

(προσωπική σύνταξη)

18/84 μόνο με δοτική προσωπική χωρίς απρφ

10/84 μόνο με απρφ

3/84 μόνο με το απρόσωπο

1/84 με δοτική προσωπική και απρφ

30. Συνέσιος 373- 414 μ.Χ. (1) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

Ἐ ρ μ ῆ κ α ὶ Ἡ ρ α κ λ ε ῖ ο ὐ δ ὲ κ α τ ὰ
Ερμής-ΔΟΤ και-ΣΥ/ΜΟΣ Ηρακλής-ΔΟΤ δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ κατά-ΠΡΟΘ/ΣΗ

μ ι κ ρ ὸ ν π ρ έ π ρ ε ι
ελάχιστο-ΕΠ/ΜΑ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ
'...δεν τους ταιριάζει ούτε στο ελάχιστο (στον Ερμή και τον Ηρακλή)'
(SYNESIUS Phil. Epistulae) A.D. 4-5 μόνο με δοτική προσωπική χωρίς απρφ

μία δομή μόνο με δοτική προσωπική χωρίς απρφ

31. Σωκράτης ο Σχολαστικός 380-440 μ.Χ (5) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

Οὐδέ γὰρ **πρέπει** εἶναι
οὔτε-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ συνεπώς-ΣΥ/ΜΟΣ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ να υπάρχει-ΑΠΡΦ

τινὰ διαφορὰν·
κάποια-ΑΙΤ διάκριση-ΑΙΤ
'συνεπώς οὔτε επιβάλλεται να υπάρχει κάποια διάκριση...'
(**SOCRATES Scholasticus Hist.** Historia ecclesiastica) A.D. 4-5 **μόνο με απρφ**

καὶ τῆ ὁσιότητι τῆ ὑμετέρα
καὶ-ΣΥ/ΜΟΣ ἡ-ΑΡΘΡΟ σεμνότητα-ΔΟΤ ἡ-ΑΡΘΡΟ δική σας-ΔΟΤ

πρέπει,
ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ
'...ταιριάζει στην σεμνότητά σας'
(**SOCRATES Scholasticus Hist.** Historia ecclesiastica) A.D. 4-5 **μόνο με το απρόσωπο**

καὶ ὑμῖν **πρέπει**
καὶ-ΣΥ/ΜΟΣ εσεῖς-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ
'σας ταιριάζει...'
(**SOCRATES Scholasticus Hist.** Historia ecclesiastica) A.D. 4-5 **μόνο με δοτική προσωπική χωρίς απρφ**

3/5 μόνο με απρφ

1/5 μόνο με το απρόσωπο και

1/5 μόνο με δοτική προσωπική χωρίς απρφ

32. Κύριλλος Αλεξανδρείας 378-444 μ.Χ (105) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

πρέπει τοῖς παθοῦσιν ὁ ἔλεος
ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ οἱ-ΑΡΘΡΟ πάσχοντες-ΔΟΤ ο-ΑΡΘΡΟ οίκτος-ΟΝΟΜ
'οίκτος τους ταιριάζει (στους πάσχοντες)'
(CYRILLUS Alexandrinus Theol. Expositio in Psalmos) A.D. 4-5 **με δοτική**
προσωπική και συντακτικό ὄρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ

καθαροὺς γὰρ εἶναι **πρέπει**,
ἀμεμπτοὶ-ΑΙΤ διότι-ΣΥ/ΜΟΣ να εἶναι-ΑΠΡΦ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ
'διότι ἀμεμπτοὶ επιβάλλεται να εἶναι'
(CYRILLUS Alexandrinus Theol. De adoratione et cultu in spiritu et veritate) A.D. 4-
5 **μόνο με απρφ**

ὡς **πρέπει** Θεῶ
ὅπως-ΣΥ/ΜΟΣ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ Θεός-ΔΟΤ
'ὅπως του ταιριάζει (στον Θεό)'
(CYRILLUS Alexandrinus Theol. Thesaurus de sancta consubstantiali trinitate)
A.D. 4-5 **μέσα σε δευτερεύουσα πρόταση μόνο με δοτική προσωπική χωρίς**
απρφ

Πρέπει γὰρ ὄντως τοῖς ἀγαπῶσι
ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ διότι-ΣΥ/ΜΟΣ πράγματι-ΣΥ/ΜΟΣ οἱ-ΑΡΘΡΟ λάτρεις-ΔΟΤ
Χριστὸν τὸ ἐπ' αὐτῷ λίαν εὐφραίνεσθαι,
Χριστός-ΑΙΤ το-ΑΡΘΡΟ ἐπὶ-ΠΡΟΘ/ΣΗ αὐτό-ΔΟΤ πολὺ-ΕΠ/ΜΑ να χαίρονται-ΑΠΡΦ
'διότι ταιριάζει πράγματι στους λάτρεις του Χριστοῦ με αὐτό αρκετά να χαίρονται'
(CYRILLUS Alexandrinus Theol. Expositio in Psalmos) A.D. 4-5 **με δοτική**
προσωπική και απρφ

ἧ μόνον **πρέπει** τῇ θείᾳ φύσει.
ὅσα-ΑΙΤ μόνο-ΕΠ/ΜΑ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ ἡ-ΑΡΘΡΟ θεϊκή-ΔΟΤ φύση-ΔΟΤ
'ὅσα ταιριάζουν στην θεϊκή φύση'
(CYRILLUS Alexandrinus Theol. Thesaurus de sancta consubstantiali trinitate)
A.D. 4-5 **μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με το απρόσωπο**

12/105 με δοτική προσωπική και συντακτικούς όρους σε ονομαστική πτώση
(προσωπική σύνταξη)

36/105 μόνο με απρφ

22/105 μόνο με δοτική προσωπική χωρίς απρφ

19/105 με δοτική προσωπική και απρφ

16/105 μόνο με το απρόσωπο

33. Σαλαμίνιος Ερμείας Σωζομενός 400-450 μ.Χ. (1) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

λέγει ὅσα πρέπει τῷ γράφοντι
λέει-ΕΝΣ ὅσα-ΑΙΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ ο-ΑΡΘΡΟ δημιουργός-ΔΟΤ
'λέει ὅσα του ταιριάζει (στον δημιουργό)'

(HERMIAS Phil. In Platonis Phaedrum scholia) A.D. 5 μέσα σε δευτερεύουσα πρόταση μόνο με δοτική προσωπική χωρίς απρφ

μία δομή μόνο με δοτική προσωπική χωρίς απρφ

34. Θεοδώρητος ο Κύρου 393-457 μ.Χ (48) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις
οι-ΑΡΘΡΟ αμερόληπτοι-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ έπαινος-ΟΝΟΜ
'έπαινος τους ταιριάζει (στους αμερόληπτους)'

(THEODORETUS Scr. Eccl., Theol. Interpretatio in Psalmos) A.D. 4-5 με δοτική προσωπική και συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ

τῷ Πατρὶ δόξα πρέπει
ο-ΑΡΘΡΟ πατέρας-ΔΟΤ δόξα-ΟΝΟΜ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ
'δόξα του ταιριάζει (στον Πατέρα)'

(THEODORETUS Scr. Eccl., Theol. Interpretatio in Psalmos) A.D. 4-5 με δοτική προσωπική και συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ

σοι πρέπει ὕμνος
εσύ-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ENIKO ὕμνος-ONOM

‘ὕμνος σου ταιριάζει’

(THEODORETUS Scr. Eccl., Theol. Interpretatio in Psalmos) A.D. 4-5 **με δοτική προσωπική και συντακτικό ὄρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ**

καθὼς πρέπει ἁγίοις
ὅπως-ΣΥ/ΜΟΣ ταιριάζει-3^ο ENIKO ἅγιοι-ΔΟΤ

‘...ὅπως τους ταιριάζει (στους ἁγίους)’

(THEODORETUS Scr. Eccl., Theol. Haereticarum fabularum compendium) A.D. 4-5 **μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με δοτική προσωπική χωρίς απρφ**

Πρέπει γὰρ τῇ τοῦ Θεοῦ δικαιοσύνη,
ταιριάζει-3^ο ENIKO διότι-ΣΥ/ΜΟΣ η-ΑΡΘΡΟ ο-ΑΡΘΡΟ Θεός-ΓΕΝ δικαιοσύνη-ΔΟΤ
‘διότι ταιριάζει στον αμερόληπτο τρόπο απονομής της δικαιοσύνης’

(THEODORETUS Scr. Eccl., Theol. Interpretatio in xiv epistulas sancti Pauli) A.D. 4-5 **μόνο με το απρόσωπο**

Πρέπει γὰρ σοι, ἐλέω καὶ
ταιριάζει-3^ο ENIKO διότι-ΣΥ/ΜΟΣ εσύ-ΔΟΤ συμπόνια-ΔΟΤ και-ΣΥ/ΜΟΣ

οἶκτω περὶ ἡμᾶς χρησασθαι.
ευσπλαχνία-ΔΟΤ για-ΠΡΟΘ/ΣΗ εμεῖς-ΑΙΤ να δείξεις-ΑΠΡΦ

‘διότι σου ταιριάζει συμπόνια και ευσπλαχνία να μας δείξεις’

(THEODORETUS Scr. Eccl., Theol. Interpretatio in Danielelem) A.D. 4-5 **με δοτική προσωπική και απρφ**

καὶ πρέπει τὰ ἡμέτερα λέγειν,
και-ΣΥ/ΜΟΣ επιβάλλεται-3^ο ENIKO τα-ΑΙΤ δικά μας-ΑΙΤ να κάνω λόγο-ΑΠΡΦ
‘και επιβάλλεται για τα δικά μας (ζητήματα) να κάνω λόγο’

(THEODORETUS Scr. Eccl., Theol. Interpretatio in Psalmos) A.D. 4-5 **μόνο με απρφ**

37/48 με δοτική προσωπική και συντακτικούς ὄρους σε ονομαστική πτώση

(προσωπική σύνταξη)

4/48 μόνο με δοτική προσωπική χωρίς απαρέμφατο

2/48 μόνο με το απρόσωπο

3/48 με δοτική προσωπική και απρφ

2/48 μόνο με απρφ

35. Προκόπιος ο Καισαρεύς 500-565 μ.Χ (5) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

καινός ὕμνος τῆ τῶν πραγμάτων **πρέπει**
νέος-ONOM ὕμνος-ONOM η-ΑΡΘΡΟ οι-ΑΡΘΡΟ συνθήκες-GEN ταιριάζει-3° ENIKO

καινότητι

νεότητα-ΔΟΤ

‘νέος ὕμνος ταιριάζει σε πρωτοφανείς συνθήκες’

(**PROCOPIUS Rhet., Scr. Eccl.** Commentarii in Isaiam) A.D. 5-6 **με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ**

ὁ **πρέπει** Θεῶ

το οποίο-ΑΙΤ ταιριάζει-3° ENIKO Θεός-ΔΟΤ

‘αυτό του ταιριάζει (στον Θεό)’

(**PROCOPIUS Rhet., Scr. Eccl.** Commentarii in Isaiam) A.D. 5-6 **μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με δοτική προσωπική χωρίς απρφ**

Τοῖς μὲν γὰρ ἁγίοις τὸ
οι-ΑΡΘΡΟ αφενός-ΣΥ/ΜΟΣ συνεπώς-ΣΥ/ΜΟΣ ἅγιοι-ΔΟΤ το-ΑΡΘΡΟ

διακρίνεσθαι **πρέπει,**

να διακρίνουν-ΑΠΡΦ ταιριάζει-3° ENIKO

‘στους ἅγιους αφενός ο ὀρθός λογισμός ταιριάζει’

(**PROCOPIUS Rhet., Scr. Eccl.** Commentarii in Isaiam) A.D. 5-6 **με δοτική προσωπική και απρφ**

1/5 με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

2/5 μόνο με δοτική προσωπική χωρίς απρφ και

2/5 με δοτική προσωπική και απρφ

36. Σιμπλίκιος 490-560 μ.Χ (4) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

ὡς ἐβούλετο πρέπει
ὅτι-ΣΥ/ΜΟΣ σκεφτόταν-ΠΡΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ
'...σκεφτόταν ὅτι ταίριαζε'

(**SIMPLICIUS Phil.** Commentarius in Epicteti enchiridion) A.D. 6 **μέσα σε**
δευτερεύουσα μόνο με το απρόσωπο

Πρέπει δὲ, τοῖς ὄντως
ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ εξάλλου-ΣΥ/ΜΟΣ οι-ΑΡΘΡΟ πράγματι-ΕΠ/ΜΑ

ἄρχουσι πάντα πείθεσθαι τοὺς ἀρχομένους,
κυβερνήτες-ΔΟΤ πάντοτε-ΕΠ/ΜΑ να υπακούν-ΑΠΡΦ οι-ΑΡΘΡΟ υπήκοοι-ΑΙΤ
'διότι πάντοτε ταίριαζε στους κυβερνήτες τους υπηκόους να υπακούν'
(**SIMPLICIUS Phil.** Commentarius in Epicteti enchiridion) A.D. 6 **με δοτική**
προσωπική και απρφ

τῷ διδασκάλῳ καὶ διορθωτῇ **πρέπει**
ο-ΑΡΘΡΟ δάσκαλος-ΔΟΤ και-ΣΥ/ΜΟΣ διορθωτῆς-ΔΟΤ ταιριάζει -3^ο ΕΝΙΚΟ
'...τους ταιριάζει (στον δάσκαλο και στον διορθωτή)'
(**SIMPLICIUS Phil.** Commentarius in Epicteti enchiridion) A.D. 6 **μόνο με δοτική**
προσωπική χωρίς απρφ

2/4 μόνο με το απρόσωπο

1/4 μόνο με δοτική προσωπική χωρίς απρφ και

1/4 με δοτική προσωπική και απρφ

37. Ολυμπιόδωρος ο Νεότερος- Όλυμπιόδωρος ὁ Φιλόσοφος 495-570 μ.Χ.
(1) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

πρέπει γάρ σοι
ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ εσύ-ΔΟΤ
'σου ταιριάζει λοιπόν'

(**OLYMPIODORUS Diaconus Scr. Eccl.** Commentarii in Ecclesiasten) A.D. 6 **μόνο**
με δοτική προσωπική χωρίς απρφ

μία δομή μόνο με δοτική προσωπική χωρίς απαρέμφατο

38. Ιωάννης ο Ελεήμων 556-619 μ.Χ (1) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

πρέπει τῷ ἄρρени
ταιριάζει-3^ο ENIKO ο-ΑΡΘΡΟ άντρας-ΔΟΤ
'...του ταιριάζει (στον άντρα)'

(JOANNES Med. Commentarii in Hippocratis librum de natura pueri) A.D. 7 μόνο με δοτική προσωπική χωρίς απρφ

μία δομή μόνο με δοτική προσωπική χωρίς απρφ

39. Ιωάννης ο Δαμασκηνός περ. 676-749 μ.Χ. (15) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

πρέπει σοι
ταιριάζει-3^ο ENIKO εσύ -ΔΟΤ
'...σου ταιριάζει'

(JOANNES DAMASCENUS Scr. Eccl., Theol. Sacra parallela) A.D. 7-8 μόνο με δοτική προσωπική χωρίς απαρέμφατο

καθώς **πρέπει** ἀγίοις
όπως-ΣΥ/ΜΟΣ ταιριάζει-3^ο ENIKO άγιοι-ΔΟΤ
'...όπως τους ταιριάζει (στους άγιους)'

(JOANNES DAMASCENUS Scr. Eccl., Theol. Sacra parallela) A.D. 7-8 μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με δοτική προσωπική χωρίς απαρέμφατο

άλλά **καθώς** **πρέπει** εἶναι ὕμᾱς.
άλλά-ΣΥ/ΜΟΣ όπως-ΣΥ/ΜΟΣ επιβάλλεται-3^ο ENIKO να είστε-ΑΠΡΦ εσείς-ΑΙΤ
'...άλλά όπως επιβάλλεται να είστε'

(JOANNES DAMASCENUS Scr. Eccl., Theol. Commentarii in epistulas Pauli) A.D. 7-8 μόνο με απρφ

αὐτῷ **πρέπει** **δόξα** **τιμὴ** καὶ
ο ἴδιος-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ENIKO δόξα-ONOM σεβασμός-ONOM και-ΣΥ/ΜΟΣ

προσκύνησις

λατρεία-ONOM

‘του ταιριάζει (στον Θεό) δόξα, σεβασμός και λατρεία’

(**JOANNES DAMASCENUS Scr. Eccl., Theol.** De virtutibus et vitiis) A.D. 7-8 **με**

δοτική προσωπική και συντακτικούς όρους σε ονομαστική πτώση χωρίς
απαρέμφατο

ἃ **πρέπει** τῇ **ὕγιαινούση** διδασκαλία.

όσα-ΑΙΤ ταιριάζει-3^ο ENIKO η-ΑΡΘΡΟ ορθή-ΔΟΤ διδασκαλία-ΔΟΤ

‘όσα ταιριάζουν στον ορθό διδακτικό λόγο’

(**JOANNES DAMASCENUS Scr. Eccl., Theol.** Commentarii in epistulas Pauli) A.D.

7-8 **μόνο με το απρόσωπο**

6/15 μόνο με δοτική προσωπική χωρίς απαρέμφατο

5/15 μόνο με απρφ

3/15 με δοτική προσωπική και συντακτικούς όρους σε ονομαστική πτώση

(προσωπική σύνταξη)

1/15 μόνο με το απρόσωπο

40. Άγιος Θεόδωρος ο Στουδίτης 759-826 μ.Χ (1) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

αὐτῷ **πρέπει** **δόξα** **τιμὴ** καὶ
ο ἴδιος-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ENIKO δόξα-ONOM σεβασμός-ONOM και-ΣΥ/ΜΟΣ

προσκύνησις

λατρεία-ONOM

‘του ταιριάζει δόξα, σεβασμός και λατρεία (στον Θεό)’

(**THEODORUS STUDITES Scr. Eccl., Theol.** Homilia in nativitate Mariae (olim sub auctore Joanne Damasceno)) A.D. 8-9 **με** **δοτική προσωπική και συντακτικοί**

όροι σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ

μία δομή με δοτική προσωπική μαζί με συντακτικό όρο σε ονομαστική

πτώση (προσωπική σύνταξη)

41. Γεώργιος Χοιροβοσκός 9ος αιώνας μ.Χ. (1) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

πάθος πρέπει βροτοῖσιν
συμφορά-ONOM ταιριάζει-3^ο ENIKO θνητοί-ΔΟΤ
'συμφορά τους ταιριάζει (στους θνητούς)'
(**GEORGIUS Gramm.** Anacreontea) A.D. 9 **με δοτική προσωπική και συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ**

μία δομή με δοτική προσωπική μαζί με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

42. Γεώργιος Αμαρτωλός ή Γεώργιος Μοναχός (9ος αιώνας μ.Χ.) (4) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

τὸ δὲ πρέπει λέγεσθαι,
αυτό-ΑΙΤ αφετέρου-ΣΥ/ΜΟΣ επιβάλλεται-3^ο ENIKO να ειπωθεί-ΑΠΡΦ
'αυτό αφετέρου επιβάλλεται να ειπωθεί'
(**GEORGIUS Monachus Chronogr.** Chronicon breve (lib. 1-6) (redactio recentior))
A.D. 9 **μόνο με απρφ**

οἷα σοι πρέπει πάκτα, ἀπέστειλα
όσοι-ΑΙΤ εσύ-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ENIKO φόροι-ΑΙΤ επέστρεψα-ΑΟΡ
'όσοι φόροι πολυτελείας σου πρέπει, (τους) επέστρεψα'
(**GEORGIUS Monachus Chronogr.** Chronicon breve (lib. 1-6) (redactio recentior))
A.D. 9 **μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με δοτική προσωπική χωρίς απρφ**

σοι πρέπει ὕμνος καὶ σοι
εσύ-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ENIKO ὕμνος-ONOM και-ΣΥ/ΜΟΣ εσύ-ΔΟΤ

ἀποδοθήσεται
θα προσφερθεί-3^ο ENIKO
'ὕμνος σου ταιριάζει και σε εσένα θα προσφερθεί'
(**GEORGIUS Monachus Chronogr.** Chronicon breve (lib. 1-6) (redactio recentior))
A.D. 9 **με δοτική προσωπική και συντακτικούς όρους σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ**

1/4 μόνο με απρφ

2/4 με δοτική προσωπική χωρίς απαρέμφατο

**1/4 με δοτική προσωπική και συντακτικούς όρους σε ονομαστική πτώση
(προσωπική σύνταξη)**

43. Μέγας Φώτιος ή Άγιος Φώτιος 820-893 μ.Χ. (1) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

άνδράσι **οὐ** **πρέπει** **τούτον**
άντρες-ΔΟΤ δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ ταιριάζει-3° ΕΝΙΚΟ αυτός-ΑΙΤ

ὀμνύναι
να βάλλουν να ορκιστεί-ΑΠΡΦ
'δεν τους ταιριάζει (στους άντρες) να τον ορκίσουν'
**(PHOTIUS Lexicogr., Scr. Eccl., Theol. Lexicon (E—Ω)) A.D. 9 με δοτική
προσωπική και απρφ**

μία δομή με δοτική προσωπική και απρφ

44. Συμεών ο Μεταφραστής 900-987 μ.Χ. (1) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

οἷα σοι **πρέπει** **πάκτα,** **ἀπέστειλα**
όσοι-ΑΙΤ εσύ-ΔΟΤ ταιριάζει-3° ΕΝΙΚΟ φόροι-ΑΙΤ επέστρεψα-ΑΟΡ
'όσοι φόροι πολυτελείας σου πρέπει, (τους) επέστρεψα'
**(SYMEON LOGOTHETES Hist. Chronicon (sub nomine Leonis Grammatici vel Theodosii Melissenii vel Julii Pollucis) (redactio A + B operis sub titulo Epitome fort. sub auctore Trajano Patricio)) A.D. 10 μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με δοτική
προσωπική χωρίς απρφ**

μία δομή μόνο με δοτική προσωπική χωρίς απαρέμφατο

45. Χριστόφορος Μυτιληναίος 1000-1050 μ.Χ (3) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

εἰ σιγᾶν (πρέπει).
αν-ΣΥ/ΜΟΣ να σωπάσεις-ΑΠΡΦ επιβάλλεται-3^ο ΕΝΙΚΟ
'αν επιβάλλεται να σωπάσεις'

(**CHRISTOPHORUS Mytilenaeus Poeta** Carmina varia) A.D. 11 μέσα σε πλάγια
ερώτηση μόνο με απρφ

ἔφη· πρέπει.
εἶπε-ΑΟΡ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ
'εἶπε, ταιριάζει'

(**CHRISTOPHORUS Mytilenaeus Poeta** Carmina varia) A.D. 11 μόνο με το
απρόσωπο

ὥς σοι πρέπει
ὅπως-ΣΥ/ΜΟΣ εσύ-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ
'ὅπως σου ταιριάζει'

(**CHRISTOPHORUS Mytilenaeus Poeta** Carmina varia) A.D. 11 μέσα σε
δευτερεύουσα μόνο με δοτική προσωπική χωρίς απρφ

1/3 μόνο με απρφ

1/3 μόνο με το απρόσωπο και

1/3 μόνο με δοτική προσωπική χωρίς απρφ

46. Ἰσίδωρος Γλαβᾶς 1341/42-1396 μ.Χ. (2) (1205-1453 μ.Χ. από την περίοδο της Φραγκοκρατίας στα εδάφη της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας και μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Οθωμανούς)

ὧ πρέπει δόξα
ο οποίος-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ δόξα-ΟΝΟΜ
'δόξα του ταιριάζει (στον Χριστό)'

(**Isidorus GLABAS Epist., Orat., Scr. Eccl, Theol.** Oratio ad Thessalonicenses i)
A.D. 14 μέσα σε δευτερεύουσα πρόταση με δοτική προσωπική και συντακτικό
ὄρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ

ἢ **πρέπει** **δόξα,** **κράτος** **τιμῆ**
ἡ οποία-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ δόξα-ΟΝΟΜ υπεροχή-ΟΝΟΜ σεβασμός-ΟΝΟΜ

καὶ **προσκύνησις**
καὶ-ΣΥ/ΜΟΣ λατρεία-ΟΝΟΜ
‘της ταιριάζει δόξα, υπεροχή, σεβασμός και λατρεία (στην Αγία Τριάδα)’
(**Isidorus GLABAS Epist., Orat., Scr. Eccl., Theol.** Oratio ad Thessalonicenses i)
A.D. 14 **μέσα σε δευτερεύουσα πρόταση με δοτική προσωπική και**
συντακτικούς όρους σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ

2/2 με δοτική προσωπική και συντακτικούς όρους σε ονομαστική
πτώση (προσωπική σύνταξη)

Πρέπον ἐστὶν (58) με σημασία: εἶναι σωστό/αναγκαίο, επιβάλλεται, ταιριάζει

1. Λυσίας 445-380 π.Χ (1) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

νῦν **πρέπον ἐστὶ** καὶ ὑμᾶς
τώρα-ΕΠ/ΜΑ σωστό εἶναι-3^ο ΕΝΙΚΟ και-ΣΥ/ΜΟΣ εσεῖς-ΑΙΤ

ἀκοῦσαί μου
να υπακούσετε-ΑΠΡΦ εγώ-ΓΕΝ

‘τώρα επιβάλλεται και εσεῖς να με υπακούσετε’

(**LYSIAS Orat.** Ὑπὲρ τῶν Ἀριστοφάνους χρημάτων, πρὸς τὸ δημόσιον) 5-4 B.C.
μόνο με απρφ

μία δομή μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

2. Ισοκράτης 436-338 π.Χ (1) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

οὐδὲ συμφέρον (ἐστὶν) **οὐδὲ**
οὔτε-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ συμφέρον εἶναι-3^ο ΕΝΙΚΟ οὔτε-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ

πρέπον ἐστὶν αὐτοῖς ἐρίξειν πρὸς
σωστό εἶναι-3^ο ΕΝΙΚΟ οι ἴδιοι-ΔΟΤ να φιλονικούν-ΑΠΡΦ προς-ΠΡΟΘ/ΣΗ

τοὺς συμπολιτευομένους
οι-ΑΡΘΡΟ συμπατριῶτες-ΑΙΤ

‘δεν τους εἶναι ωφέλιμο οὔτε και σωστό/ (ταιριάζει) να φιλονικούν με τους συμπατριῶτες (τους)’

(**ISOCRATES Orat.** Ad Alexandrum) 5-4 B.C. **με δοτική προσωπική και απρφ**

μία δομή με δοτική προσωπική και απρφ

3. Αριστοτέλης 384-322 π.Χ (2) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

οὔτε κτείνειν ἢ φυγαδεύειν
οὔτε-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ να σκοτώσουν-ΑΠΡΦ ἢ-ΣΥ/ΜΟΣ να φυγαδεύσουν-ΑΠΡΦ

τοιούτον **πρέπον ἐστίν**

αυτός-ΑΙΤ σωστό είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘δεν επιβάλλεται ούτε να τον σκοτώσουν ούτε και να τον φυγαδεύσουν’

(**ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. Politica**) 4 B.C. **μόνο με απρφ**

πρέπον ἐστί καὶ θεῶ μάλιστα
σωστό είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ και-ΣΥ/ΜΟΣ Θεός-ΔΟΤ ιδίως-ΕΠ/ΜΑ

ἀρμόζον (ἐστί)

κατάλληλο είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘του ταιριάζει και του είναι αρμόζον (στον Θεό)’

(**ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. De mundo**) 4 B.C. **μόνο με δοτική προσωπική χωρίς απρφ**

1/2 μόνο με απρφ και

1/2 με δοτική προσωπική χωρίς απρφ

4. Ιουστίνος ο Μάρτυρας (Giustino) 100-165 μ.Χ (1) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)

ὡς **πρέπον ἐστί** [μᾶλλον κολάζειν].

ὡπως-ΣΥ/ΜΟΣ σωστό είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ περισσότερο-ΕΠ/ΜΑ να τιμωρήσετε-ΑΠΡΦ

‘...ὡπως σας επιβάλλεται περισσότερο να ορίσετε ποινή’

(**JUSTINUS MARTYR Apol. Apologia**) A.D. 2 **μέσα σε δευτερεύουσα πρόταση μόνο με απρφ**

μία δομή μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

5. **Ευσέβιος Καισαρείας 265-340 μ.Χ (1)** (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

οὕτω πρέπον ἐστὶ πληρῶσαι πᾶσαν
τοιουτοτρόπως-ΕΠ/ΜΑ σωστό είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ να εκπληρώσει-ΑΠΡΦ κάθε-ΑΙΤ

δικαιοσύνην

δίκαιο-ΑΙΤ

‘τοιουτοτρόπως επιβάλλεται να πράξει το δίκαιο’

(**EUSEBIUS Scr. Eccl., Theol.** Commentaria in Psalmos) A.D. 4 **μόνο με απρφ**

μία δομή μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

6. **Γρηγόριος Νύσσης 335-395 μ.Χ (2)** (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

οὕτω πρέπον ἐστὶ πληρῶσαι πᾶσαν
τοιουτοτρόπως-ΕΠ/ΜΑ σωστό είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ να εκπληρώσει-ΑΠΡΦ κάθε-ΑΙΤ

δικαιοσύνην

δίκαιο-ΑΙΤ

‘τοιουτοτρόπως επιβάλλεται να πράξει το δίκαιο’

(**GREGORIUS NYSSENUS Theol.** Liber de cognitione dei (= Θεογνωσία)) A.D. 4 **μόνο με απρφ**

πρέπον ἐστὶ τῷ θεῷ τὸ εὐεργετεῖν
σωστό είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ ο-ΑΡΘΡΟ Θεός-ΔΟΤ το-ΑΡΘΡΟ να συνδράμει-ΑΠΡΦ

τὸν δεόμενον

ο-ΑΡΘΡΟ προσευχόμενος-ΑΙΤ

‘του ταιριάζει (στον Θεό) να συνδράμει τον προσευχόμενο’

(**GREGORIUS NYSSENUS Theol.** Oratio catechetica magna) A.D. 4 **με δοτική προσωπική και έναρθρο απρφ**

1/2 μόνο με απρφ και

1/2 με δοτική προσωπική και απρφ

7. **Didymus the Blind / Didymus 313-398 μ.Χ (1)** (Βυζαντινή περίοδος 324 - 1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

πρὸς αὐτῷ δοῦναι πρέπον ἐστὶ
σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ ο ἴδιος-ΔΟΤ να αποδοθεῖ-ΑΠΡΦ σωστό εἶναι-3^ο ΕΝΙΚΟ
'επιβάλλεται να του αποδοθεῖ...'
(DIDYMUS CAECUS Scr. Eccl. De trinitate) A.D. 4 μόνο με απρφ

μία δομή μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

8. **Ιωάννης ο Χρυσόστομος 349-407 μ.Χ. (41)** (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

ὡς ὑμῖν πρέπον ἐστὶ,
ὅπως-ΣΥ/ΜΟΣ εσείς-ΔΟΤ σωστό εἶναι-3^ο ΕΝΙΚΟ
'...ὅπως σας ταιριάζει'
**(JOANNES CHRYSOSTOMUS Scr. Eccl. Epistulae 18-242) A.D. 4-5 μέσα σε
δευτερεύουσα πρόταση μόνο με δοτική προσωπική**

ὡς Θεῷ πρέπον ἐστὶ
ὅπως-ΣΥ/ΜΟΣ Θεός-ΔΟΤ σωστό εἶναι-3^ο ΕΝΙΚΟ
'...ὅπως του ταιριάζει (στον Θεό)'
**(JOANNES CHRYSOSTOMUS Scr. Eccl. In Joannem) A.D. 4-5 μέσα σε
δευτερεύουσα πρόταση μόνο με δοτική προσωπική**

οὕτω γὰρ πρέπον ἐστὶν ἡμῖν
τοιουτοτρόπως-ΕΠ/ΜΑ διότι-ΣΥ/ΜΟΣ σωστό εἶναι-3^ο ΕΝΙΚΟ εμείς-ΔΟΤ
πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην.
να εκπληρώσουμε-ΑΠΡΦ κάθε-ΑΙΤ δίκαιο-ΑΙΤ
'διότι μας ταιριάζει να πράξουμε το δίκαιο'
**(JOANNES CHRYSOSTOMUS Scr. Eccl. De baptismo Christi) A.D. 4-5 με δοτική
προσωπική και απρφ**

Πρέπον ἐστὶ γυναῖκα ἀκατακάλυπτον προσεύχεσθαι;
σωστό είναι-3^ο ENIKO γυναῖκα-ΑΙΤ ανυπόκριτη-ΑΙΤ να προσεύχεται-ΑΙΠΦ
'επιβάλλεται σε ειλικρινή γυναῖκα να προσεύχεται (στον Θεό);'
(**JOANNES CHRYSOSTOMUS Scr. Eccl.** In epistulam i ad Corinthios) A.D. 4-5
ευθεία ερώτηση μόνο με απρφ

Οὕτω **πρέπον ἐστίν**
επομένως-ΣΥ/ΜΟΣ σωστό είναι-3^ο ENIKO
'επιβάλλεται επομένως'
(**JOANNES CHRYSOSTOMUS Scr. Eccl.** In Matthaëum) A.D. 4-5 **δευτερεύουσα**
πρόταση μόνο με την απρόσωπη έκφραση

17/41 μόνο με δοτική προσωπική χωρίς απρφ

17/41 με δοτική προσωπική και απρφ

4/41 μόνο με απρφ

3/41 μόνο με την απρόσωπη έκφραση

9. **Συνέσιος 373-414 μ.Χ (1)** (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

καθ' ὅσον **πρέπον ἐστὶ**,
κατά-ΠΡΟΘ/ΣΗ ὅσο-ΕΠ/ΜΑ σωστό είναι-3^ο ENIKO
'...ὅσο επιβάλλεται'
(**SYNESIUS Phil.** Epistulae) A.D. 4-5 **δευτερεύουσα πρόταση μόνο με την**
απρόσωπη έκφραση

μία δομή μόνο με την απρόσωπη έκφραση

καμία με δοτική προσωπική

10. Θεοδώρητος ο Κύρου 393-457 μ.Χ (1) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

Πρέπον ἐστὶ γυναῖκα ἀκατακάλυπτον προσεύχεσθαι;
σωστό είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ γυναίκα-ΑΙΤ ανυπόκριτη-ΑΙΤ να προσεύχεται-ΑΠΡΦ
'επιβάλλεται σε ειλικρινή γυναίκα να προσεύχεται (στον Θεό);'
(**THEODORETUS Scr. Eccl., Theol.** Interpretatio in xiv epistulas sancti Pauli) A.D.
4-5 ευθεία ερώτηση μόνο με απρφ

μία δομή μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

11. Ιωάννης ο Δαμασκηνός περ. 676-749 μ.Χ. (4) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

Πρέπον ἐστὶ γυναῖκα ἀκατακάλυπτον προσεύχεσθαι;
σωστό είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ γυναίκα-ΑΙΤ ανυπόκριτη-ΑΙΤ να προσεύχεται-ΑΠΡΦ
'επιβάλλεται σε ειλικρινή γυναίκα να προσεύχεται (στον Θεό);'
(**THEODORETUS Scr. Eccl., Theol.** Interpretatio in xiv epistulas sancti Pauli) A.D.
4-5 ευθεία ερώτηση μόνο με απρφ

Πρέπον ἐστὶ μὴ μόνον ἀκούειν
σωστό είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ ὄχι-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ μόνο-ΕΠ/ΜΑ να ακούμε-ΑΠΡΦ

Χριστιανούς, ἀλλὰ καὶ εἶναι
Χριστιανοί-ΑΙΤ αλλά-ΣΥ/ΜΟΣ και-ΣΥ/ΜΟΣ να είμαστε-ΑΠΡΦ
'επιβάλλεται όχι μόνο να αποδεχόμαστε το χριστιανικό δόγμα, αλλά να είμαστε και χριστιανοί'
(**JOANNES DAMASCENUS Scr. Eccl., Theol.** Sacra parallela) A.D. 7-8 **μόνο με απρφ**

4/4 μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

12. Γεώργιος Αμαρτωλός ή Γεώργιος Μοναχός (9ος αιώνας μ.Χ.) (1) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

πρέπον ἐστὶ μηκέτι δίδοσθαι αὐτῷ
σωστό είναι-3^ο ENIKO όχι πια-ΕΠ/ΜΑ να παραχωρηθεί-ΑΠΡΦ ο ίδιος-ΔΟΤ

χώραν τοῦ λέγειν
χώρος-ΑΙΤ το-ΑΡΘΡΟ να μιλήσει-ΑΠΡΦ
'εφεξής δεν επιβάλλεται να του παραχωρηθεί το δικαίωμα να μιλήσει'
(GEORGIUS Monachus Chronogr. Chronicon breve) A.D. 9 μόνο με απρφ

μία δομή μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

13. Άννα Κομνηνή 1083-1153 μ.Χ (1) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

οὐ **πρέπον ἐστὶ** τοῖς τοῦ βασιλέως
δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ σωστό είναι-3^ο ENIKO οι-ΑΡΘΡΟ ο-ΑΡΘΡΟ βασιλιάς-ΓΕΝ

προσφέρεσθαι συγγενέσιν
να αποδοθεί-ΑΠΡΦ συγγενείς-ΔΟΤ
'...δεν επιβάλλεται να τους αποδοθεί (στους συγγενείς του βασιλιά)'
(Anna COMNENA Hist. Alexias) A.D. 11-12 μόνο με απρφ

μία δομή μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

Προσῆκει (1,047) με σημασία: πρέπει, ταιριάζει

- g. it is fitting (είναι σωστό)
- h. it beseems (ταιριάζει)
- i. it belongs to (ανήκει)
- j. concerns (αφορά)
- k. <mostly impersonal, εκ του ρήματος **προσῆκω**

Ανάγκη για διάκριση από το προσωπικό ρήμα **προσῆκω**

με σημασία:

- a. *to have come* (έχω φτάσει σε κάποιον τόπο)
- b. *be at hand* (είμαι κοντά)
- c. *be present* (είμαι παρών, πλησιάζω)
- d. *belong to* (ανήκω, έχω σχέση με κάποιον ή κάτι)
- e. *appertain to* (εμπίπτω, υπάγομαι)
- f. *be related to* (έχω σχέση, σχετίζομαι)

από **Liddell and Scott. An Intermediate Greek - English Lexicon. Oxford. Clarendon Press. 1889.**

και από την βάση δεδομένων **The Online Liddell-Scott-Jones Greek-English Lexicon**

Σύνταξη με:

- e. dative personal et infinitive (δοτική προσωπική και απαρέμφατο)
- f. accusative personal et infinitive (αιτιατική που εκφράζει πρόσωπο και απαρέμφατο)

από **Liddell and Scott. An Intermediate Greek-English Lexicon. Oxford. Clarendon Press. 1889.**

και από την βάση δεδομένων **The Online Liddell-Scott-Jones Greek-English Lexicon**

1. **Αισχύλος 525-455 π.Χ (2)** (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

οὐ σὲ **προσῆκει** τὸ μέλημ'
δεν-APN ΜΟΡΙΟ εσύ-ΑΙΤ ταιριάζει-3^ο ENIKO το-ΑΡΘΡΟ μέλημα-ΑΙΤ

ἀλέγειν τοῦτο·
να φροντίζεις-ΑΠΡΦ αυτό-ΑΙΤ
'Δεν είναι δουλειά σου να γνοιάζεσαι συ για τούτα'
(**AESCHYLUS Trag.** Agamemnon) 6-5 B.C. 458 π.Χ **μόνο με απρφ**

χρεία δὲ **προσῆκει**
ανάγκη-ΟΝΟΜ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ ταιριάζει-3^ο ENIKO
'γιατί η χρεία (το) καλεί'
(**AESCHYLUS Trag.** Persae) 6-5 B.C. **με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ**

1/2 μόνο με απρφ

1/2 με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

καμία με δοτική προσωπική

2. **Ηρόδοτος (περ. 484-430 π.Χ) (1)** (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

οὐδὲν πρὸς Πέρσας **τοῦτο** προσῆκει
καθόλου-ΕΠ/ΜΑ στους-ΠΡΟΘ/ΣΗ Πέρσες-ΑΙΤ αυτό-ΟΝΟΜ ταιριάζει-3^ο ENIKO

τὸ πάθος
το-ΑΡΘΡΟ πάθος-ΟΝΟΜ
'Σε τίποτα δε φταίνει οι Πέρσες γι' αυτή την ήττα'
(**HERODOTUS Hist.** Historiae) 5 B.C. 450 π.Χ **με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ**

μία δομή με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

καμία με δοτική προσωπική

3. **Σοφοκλής 496-406 π.Χ (5)** (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

εἰ τῷ ξένῳ τούτῳ **προσῆκει** Λαίῳ
αν-ΣΥ/ΜΟΣ ο-ΑΡΘΡΟ ξένος-ΔΟΤ αυτός-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ENIKO Λάιος-ΔΟΤ
'Αν συγγενεύει ο Λάιος με αυτόν τον ξένο'
(**SOPHOCLES Trag.** Oedipus Tyrannus) 5 B.C. **μόνο με δοτική προσωπική**

οὐ σοι **προσῆκει** τήνδε προσφωνεῖν φάτιν
δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ εσύ-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ αυτή-ΑΙΤ να λες-ΑΠΡΦ είδηση-ΑΙΤ
'Δε σου ταιριάζει αυτόν τον λόγο να λες'
(**SOPHOCLES Trag.** Electra) 5 B.C. **με δοτική προσωπική και απρφ**

αἴσιος **σκοπός** **προσῆκεις**
καλόγνωμος-ΟΝΟΜ σκοπός-ΟΝΟΜ μοιάζεις-2^ο ΕΝΙΚΟ
'μοιάζεις καλόγνωμος σκοπός'
(**SOPHOCLES Trag.** Oedipus Coloneus) 5 B.C. **με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ**

2/5 με δοτική προσωπική χωρίς απρφ

1/5 με δοτική προσωπική και απρφ

2/5 με το προσωπικό ρήμα προσῆκεις και συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

4. Ευριπίδης 485-406 π.Χ (3) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

προσῆκει γ' οὐδέν
ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ καθόλου-ΕΠ/ΜΑ
'καθόλου δεν ταιριάζει'
(**EURIPIDES Trag.** Ion) 5 B.C. **μόνο με το απρόσωπο ρήμα**

τί γάρ **προσῆκει** κατθανεῖν
γιατί-ΕΡΩΤ/ΚΟ ΜΟΡΙΟ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ να πεθάνεις-ΑΠΡΦ

σ' ἐμοῦ **μέτα;**
εσύ-ΑΙΤ εγώ-ΓΕΝ μαζί-ΠΡΟΘ/ΣΗ
'γιατί λοιπόν σου ταιριάζει να πεθάνεις μαζί μου;'
(**EURIPIDES Trag.** Orestes) 5 B.C. **σε ευθεία ερώτηση μόνο με απρφ**

ὅσον **προσῆκει...** ἔχοντι λύπη
ὄσο-ΕΠ/ΜΑ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ ἔχω-MTX θλίψη-ΔΟΤ
'ὄσο του ταιριάζει (στον στενοχωρημένο)'
(**EURIPIDES Trag.** Rhesus) 5 B.C. **σε δευτερεύουσα μόνο με δοτική προσωπική**

1/3 μόνο με το απρόσωπο ρήμα

1/3 μόνο με απρφ και

1/3 με δοτική προσωπική χωρίς απρφ

5. Αντιφών 480-411 π.Χ (4) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

ὕμᾱς δὲ ὁσίως ὄρᾱν
εσείς-ΑΙΤ αφετέρου-ΣΥ/ΜΟΣ πολὺ καλά-ΕΠ/ΜΑ να γνωρίζετε-ΑΠΡΦ

προσῆκει τὰ πραχθέντα·
ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ τα-ΑΡΘΡΟ πεπραγμένα-ΑΙΤ
‘αφετέρου σας ταιριάζει να γνωρίζετε πολὺ καλά τα πεπραγμένα’
(**ANTIPHON Orat.** Tetralogia 2) 5 B.C. **μόνο με απρφ**

ἐπίστασθαι ἅπαντας [ὅτι οὐδέν μοι
να γνωρίζετε-ΑΠΡΦ ὅλοι-ΑΙΤ ὅτι-ΣΥ/ΜΟΣ καθόλου-ΕΠ/ΜΑ εγώ-ΔΟΤ

προσῆκει τῆς αἰτίας ταύτης
ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ η-ΑΡΘΡΟ κατηγορία-ΓΕΝ αυτή-ΓΕΝ
‘να γνωρίζετε καλά ὅλοι ὅτι καθόλου δεν μου ταιριάζει αυτή η κατηγορία’
(**ANTIPHON Orat.** De choreuta) 5 B.C. **μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με δοτική προσωπική χωρίς απρφ**

2/4 μόνο με απρφ και

2/4 με δοτική προσωπική χωρίς απρφ

6. Θουκυδίδης του Ολόρου ο Αλιμούσιος (περ. 460-περ. 399 π.Χ) (6)
(Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

προσῆκει ἡμᾶς οὐχ ἥκιστα
ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ εμείς-ΑΙΤ ὄχι- ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ ελάχιστα-ΕΠ/ΜΑ

εἰπεῖν
να μιλήσουμε-ΑΠΡΦ
‘εμείς ἔχουμε το δικαίωμα περισσότερο να μιλήσουμε’
(**THUCYDIDES Hist.** Historiae) 5 B.C. **μόνο με απρφ**

ἀγαθοῖς εἶναι ὑμῖν προσῆκει τὰ
γενναῖοι-ΔΟΤ να εἴστε-ΑΠΡΦ εσεῖς-ΔΟΤ ταιριάζει-3° ENIKO τα-ΑΡΘΡΟ

πολέμια
πόλεμοι-ΑΙΤ

‘στον πόλεμο σας ταιριάζει γενναῖοι να εἴστε ’

(**THUCYDIDES Hist.** Historiae) 5 B.C. **με δοτική προσωπική και απρφ**

προσῆκει μοι μᾶλλον ἐτέρων ἄρχειν
ταιριάζει-3° ENIKO εγώ-ΔΟΤ περισσότερο-ΕΠ/ΜΑ ἄλλοι-ΓΕΝ να εξουσιάζω-ΑΠΡΦ
‘έχω περισσότερο από κάθε ἄλλον το δικαίωμα να ασκήσω την στρατηγία’
(**THUCYDIDES Hist.** Historiae) 5 B.C. **με δοτική προσωπική και απρφ**

Τηρεῖ προσῆκει ὁ Τήρης οὗτος
Τηρέας-ΔΟΤ μοιάζει-3° ENIKO ο-ΑΡΘΡΟ Τήρης-ΟΝΟΜ αυτός-ΟΝΟΜ

οὐδέν
καθόλου-ΕΠ/ΜΑ

‘Ο Τήρης αυτός δεν είχε καμιά σχέση με τον Τηρέα’

(**THUCYDIDES Hist.** Historiae) 5 B.C. **με συντακτικό ὄρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ**

ὄν προσῆκει ἐκάστῳ
το οποίο-ΑΙΤ ταιριάζει-3° ENIKO καθένας-ΔΟΤ
‘... που στον καθένα ταιριάζει’

(**THUCYDIDES Hist.** Historiae) 5 B.C. **μόνο με δοτική προσωπική χωρίς απρφ**

2/6 με δοτική προσωπική και απρφ

1/6 μόνο με απρφ

2/6 με συντακτικό ὄρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

1/6 μόνο με δοτική προσωπική χωρίς απρφ

7. Αριστοφάνης 445-385 π.Χ (3) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

οὐ γὰρ προσῆκει τὴν ἐμαυτοῦ
δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ ταιριάζει-3° ENIKO ἡ-ΑΡΘΡΟ δική μου-ΓΕΝ

μοι πόλιν εὐεργετῆιν;
εμένα-ΔΟΤ πόλη-ΑΙΤ να ευεργετήσω-ΑΠΡΦ
'δεν μου ταιριάζει να ευεργετήσω λοιπόν την πόλη μου;
(**ARISTOPHANES Comic**. Plutus) 5-4 B.C. 388 π.Χ μέσα σε ευθεία ερώτηση με
δοτική προσωπική και απρφ

τί οὖν προσῆκει δῆτ'
τι-ΕΡ/ΚΟ ΜΟΡΙΟ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ ταιριάζει-3° ΕΝΙΚΟ πράγματι-ΕΠ/ΜΑ

ἐμοὶ Κορινθίων;
εγώ-ΔΟΤ Κορίνθιοι-ΓΕΝ
'και τι έχω εγώ να κάνω με Κορίνθιους;
(**ARISTOPHANES Comic**. Aves) 5-4 B.C. μέσα σε ευθεία ερώτηση μόνο με
δοτική προσωπική

2/3 με δοτική προσωπική και απρφ και

1/3 μόνο με δοτική προσωπική

8. Λυσίας 445-380 π.Χ (29) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

ἅπανσι προσῆκει ὑμῖν τούτου
όλοι-ΔΟΤ ταιριάζει-3° ΕΝΙΚΟ εσείς-ΔΟΤ αυτός-ΓΕΝ

καταψηφίζεσθαι
να καταδικάσετε με ψήφο-ΑΠΡΦ
'σε όλους σας ταιριάζει να τον καταδικάσετε με ψήφο'
(**LYSIAS Orat.** In Agoratum) 5-4 B.C. με δοτική προσωπική και απρφ

ὑπὲρ ὧν μοι προσῆκει λέγειν
για-ΠΡΟΘ/ΣΗ όσα-ΓΕΝ εγώ-ΔΟΤ ταιριάζει-3° ΕΝΙΚΟ να μιλήσω-ΑΠΡΦ
'για όσα μου ταιριάζει να μιλήσω'
(**LYSIAS Orat.** <Υπὲρ τοῦ ἀδυνάτου>) 5-4 B.C. με δοτική προσωπική και απρφ

οὗ προσῆκει καταψηφίζεσθαι
δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ ταιριάζει-3° ΕΝΙΚΟ να καταδικάσετε με ψήφο-ΑΠΡΦ
'...δεν ταιριάζει να (τον) καταδικάσετε με ψήφο'
(**LYSIAS Orat.** In Agoratum) 5-4 B.C. μόνο με απρφ

ὡς οὖν οὐδὲν προσῆκει Ἀνδοκίδῃ
ὅτι-ΣΥ/ΜΟΣ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ καθόλου-ΕΠ/ΜΑ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ Ἀνδοκίδης-ΔΟΤ
'...ὅτι καθόλου λοιπόν δεν του ταιριάζει (στον Ἀνδοκίδη)'
(**LYSIAS Orat.** In Andocidem) 5-4 B.C. **μόνο με δοτική προσωπική**

15/29 με δοτική προσωπική και απρφ

9/29 μόνο με απρφ και

5/29 μόνο με δοτική προσωπική χωρίς απρφ

9. Ξενοφών 430-354 π.Χ (44) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

ὅ προσῆκει ἐπίστασθαι
ὅσα-ΑΙΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ να γνωρίζουν καλά-ΑΠΡΦ
'...ὅσα τους ταιριάζει καλά να γνωρίζουν'
(**XENOPHON Hist.** Memorabilia) 5-4 B.C. **μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με απρφ**

οὐ μόνον ὡς ἐχθρῶ αὐτῶ ἀλλὰ
ὄχι-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ μόνο-ΕΠ/ΜΑ ως-ΣΥ/ΜΟΣ εχθρός-ΔΟΤ αυτός-ΔΟΤ ἀλλὰ-ΣΥ/ΜΟΣ

καὶ ὡς προδότη προσῆκει διδόναι
και-ΣΥ/ΜΟΣ ως-ΣΥ/ΜΟΣ προδότης-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ να δώσει-ΑΠΡΦ

τὴν δίκην
ἡ-ΑΡΘΡΟ δικαιοσύνη-ΑΙΤ
'ταιριάζει να τιμωρηθεῖ ὄχι μονάχα σαν εχθρός, ἀλλὰ και σαν προδότης'
(**XENOPHON Hist.** Hellenica) 5-4 B.C. **με δοτική προσωπική και απρφ**

ὥσπερ ὕμῖν προσῆκει
ὅπως-ΣΥ/ΜΟΣ εσάς-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ
'ὅπως σας ταιριάζει'
(**XENOPHON Hist.** Hellenica) 5-4 B.C. **σε δευτερεύουσα μόνο με δοτική προσωπική**

ὥσπερ προσῆκει
ὅπως-ΣΥ/ΜΟΣ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ
'ὅπως ταιριάζει'
(**XENOPHON Hist.** Hellenica) 5-4 B.C. **μόνο με το απρόσωπο**

18/44 μόνο με απρφ

12/44 με δοτική προσωπική και απρφ

8/44 μόνο με δοτική προσωπική χωρίς απρφ

6/44 μόνο με το απρόσωπο

10. Ισοκράτης 436-338 π.Χ (76) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

προσῆκει διαφέρειν και κρείττους
ταιριάζει-3^ο ENIKO να ξεχωρίζουν-ΑΠΡΦ και-ΣΥ/ΜΟΣ ανώτεροι-ΑΙΤ

εἶναι τῶν ιδιωτῶν
να είναι-ΑΠΡΦ οι-ΑΡΘΡΟ απλοί πολίτες-ΓΕΝ
'(τους) ταιριάζει να ξεχωρίζουν και να είναι ανώτεροι από τους απλούς πολίτες'
(**ISOCRATES Orat.** Helenae encomium) 5-4 B.C. **μόνο με απρφ**

σοι **προσῆκει** τούτων ὀλιγωρεῖν
εσύ-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ENIKO αυτά-ΓΕΝ να αδιαφορήσεις-ΑΠΡΦ
'(καθόλου) δεν σου ταιριάζει για αυτά να αδιαφορήσεις'
(**ISOCRATES Orat.** Philippus) 5-4 B.C. **με δοτική προσωπική και απρφ**

ὥσπερ **προσῆκει** τοὺς εὐσεβεῖς και
ὀπως-ΕΠ/ΜΑ ταιριάζει-3^ο ENIKO οι-ΑΡΘΡΟ ευσεβείς-ΑΙΤ και-ΣΥ/ΜΟΣ

θεοφιλεῖς τῶν ἀνθρώπων
ευλαβεῖς-ΑΙΤ οι-ΑΡΘΡΟ ἀνθρωποι-ΓΕΝ
'ὅπως ταιριάζει στους ευσεβείς και ευλαβεῖς'
(**ISOCRATES Orat.** Antidosis) 5-4 B.C. **μόνο με το απρόσωπο**

μάλιστα δε σοι **προσῆκει**
περισσότερο-ΕΠ/ΜΑ αφετέρου-ΣΥ/ΜΟΣ εσύ-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ENIKO
'σε εσένα όμως ταιριάζει περισσότερο'
(**ISOCRATES Orat.** Philippus) 5-4 B.C. **μόνο με δοτική προσωπική**

40/76 μόνο με απρφ

24/76 με δοτική προσωπική και απρφ

8/76 μόνο με το απρόσωπο

4/76 μόνο με δοτική προσωπική

11. Πλάτων 427-347 π.Χ (91) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

τούτους γὰρ **προσῆκει** τῶν πόλεων
αυτοῖ-ΑΙΤ συνεπῶς-ΣΥ/ΜΟΣ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ οἱ-ΑΡΘΡΟ πόλεις-ΓΕΝ

ἄρχειν

να εξουσιάζουν

‘(τους) ταιριάζει συνεπῶς τις πόλεις να εξουσιάζουν’

(**PLATO Phil.** Gorgias) 5-4 B.C. **μόνο με απρφ**

μάντει **προσῆκει** τὰ δεινὰ γιγνώσκειν;
μάντης-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ τα-ΑΡΘΡΟ δεινά-ΑΙΤ να γνωρίζει-ΑΠΡΦ
‘του ταιριάζει (στον μάντη) να γνωρίζει τις συμφορές;’

(**PLATO Phil.** Laches) 5-4 B.C. **σε ευθεία ερώτηση με δοτική προσωπική και απρφ**

τί οὖν **προσῆκει**;
τι-ΕΡ/ΚΟ ΜΟΡΙΟ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘τι ταιριάζει λοιπόν;’

(**PLATO Phil.** Symposium) 5-4 B.C. **σε ευθεία ερώτηση μόνο με το απρόσωπο**

οὐ τούτοις μόνοις **προσῆκει**
δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ αυτοῖ-ΔΟΤ μόνοι-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ
‘δεν ταιριάζει μόνο σε αυτούς’

(**PLATO Phil.** Phaedo) 5-4 B.C. **μόνο με δοτική προσωπική**

π **προσῆκει** ἡμῖν
τι-ΑΙΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ εμείς-ΔΟΤ

‘...τι μας ταιριάζει’

(**PLATO Phil.** Respublica) 5-4 B.C. **σε πλάγια ερώτηση μόνο με δοτική προσωπική**

οὐ καὶ ἢ ὀνομαζομένη ἀνδρεία
δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ και-ΣΥ/ΜΟΣ η-ΑΡΘΡΟ αποκαλούμενη-ΟΝΟΜ ανδρεία-ΟΝΟΜ

τοῖς οὕτω διακειμένοις μάλιστα
οι-ΑΡΘΡΟ τοιουτοτρόπως-ΕΠ/ΜΑ διακειμένοι-ΔΟΤ περισσότερο-ΕΠ/ΜΑ

προσῆκει;

ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘η αποκαλούμενη ανδρεία δεν ταιριάζει περισσότερο στους διακειμένους
τοιουτοτρόπως;’

(**PLATO Phil.** Phaedo) 5-4 B.C. **με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς
απρφ**

38/91 μόνο με απρφ

30/91 με δοτική προσωπική και απρφ

12/91 μόνο με το απρόσωπο

9/91 με δοτική προσωπική χωρίς απρφ και

2/91 με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

12. Αριστοτέλης 384-322 π.Χ (32) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323
π.Χ)

Περὶ αἰδοῦς οὐ **προσῆκει** λέγειν
για-ΠΡΟΘ/ΣΗ αιδώ-ΓΕΝ δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ να μιλάμε-ΑΠΡΦ
‘δεν ταιριάζει να κάνουμε λόγο για την αιδώ’
(**ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil.** Ethica Nicomachea) 4 B.C.
μόνο με απρφ

προσῆκει δὲ μᾶλλον ἂπ’
ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ αφετέρου-ΣΥ/ΜΟΣ περισσότερο-ΕΠ/ΜΑ από-ΠΡΟΘ/ΣΗ

ἐκείνων·

εκείνα-ΓΕΝ

‘ αφετέρου σε εκείνα περισσότερο ταιριάζει’

(**ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil.** De generatione animalium) 4
B.C. **μόνο με το απρόσωπο**

προσῆκει δὲ τοῖς ἥτιοσι
ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ αφετέρου-ΣΥ/ΜΟΣ οι-ΑΡΘΡΟ υποδεέστεροι-ΔΟΤ

μη ὀλιγορεῖν
μη-APN ΜΟΡΙΟ να δειλιάζουν-ΑΠΡΦ
‘αφετέρου τους ταιριάζει (στους υποδεέστερους) να μην δειλιάζουν’
(**ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil.** Rhetorica) 4 B.C. **με δοτική
προσωπική και απρφ**

τούτοις ἥκιστα **προσῆκει**
αυτοί-ΔΟΤ ελάχιστα-ΕΠ/ΜΑ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ
‘ελάχιστα τους ταιριάζει’
(**ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil.** Ethica Nicomachea) 4 B.C.
μόνο με δοτική προσωπική

22/32 μόνο με απρφ

4/32 μόνο με το απρόσωπο

3/32 με δοτική προσωπική και απρφ και

3/32 με δοτική προσωπική χωρίς απρφ

13. Δημοσθένης 384-322 π.Χ (18) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

ὕμᾱς ἀναγκάζειν [ἄ **προσῆκει** πράττειν]
εσείς-ΑΙΤ ότι αναγκάζουν-ΑΠΡΦ ὅσα-ΑΙΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ να πράξετε-ΑΠΡΦ
‘...ὅτι σας αναγκάζουν να πράξετε ὅσα πρέπει’
(**DEMOSTHENES Orat.** Olynthiaca 3) 4 B.C. **μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με
απρφ**

τοῖς πολεμοῦσι **προσῆκει**
οι-ΑΡΘΡΟ αντίπαλοι-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ
‘στους αντιπάλους ταιριάζει...’
(**DEMOSTHENES Orat.** Olynthiaca 2) 4 B.C. **μόνο με δοτική προσωπική**

ὕμῖν δίκην **προσῆκει** λαβεῖν
εσείς-ΔΟΤ δικαιοσύνη-ΑΙΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ να λάβετε-ΑΠΡΦ
‘εσείς ταιριάζει να (τους) τιμωρήσετε’
(**DEMOSTHENES Orat.** Olynthiaca 3) 4 B.C. **με δοτική προσωπική και απρφ**

14/18 μόνο με απρφ

3/18 με δοτική προσωπική χωρίς απρφ

1/18 με δοτική προσωπική και απρφ

14. Πλούταρχος 50-120 μ.Χ (5) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)

ἐξ ἀρχῆς τὰ τῶν τέκνων ἦθη
από-ΠΡΟΘ/ΣΗ αρχή-ΓΕΝ τα-ΑΡΘΡΟ τα-ΑΡΘΡΟ παιδιά-ΓΕΝ ήθη-ΑΙΤ

ρύθμιζεν

προσήκει

να διαμορφώνουμε-ΑΠΡΦ ταιριάζει-3° ΕΝΙΚΟ

‘(μας) ταιριάζει τον τρόπο ζωής των παιδιών εξ αρχής να διαμορφώνουμε’

(PLUTARCHUS Biogr., Phil. De liberis educandis) A.D. 1-2 μόνο με απρφ

οὐδὲ ἐμοὶ **προσήκει** παρελθεῖν

οὔτε-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ εγώ-ΔΟΤ ταιριάζει-3° ΕΝΙΚΟ να απομακρυνθώ-ΑΠΡΦ

‘οὔτε μου ταιριάζει να απομακρυνθώ’

(PLUTARCHUS Biogr., Phil. Galba) A.D. 1-2 με δοτική προσωπική και απρφ

4/5 μόνο με απρφ και

1/5 με δοτική προσωπική και απρφ

15. Ιωσήφ και Ασινέθ 2^{ος} αιώνας μ.Χ (3) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)

οὐ **προσήκει** ἀνδρὶ θεοσεβεῖ πρὸ
δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ ταιριάζει-3° ΕΝΙΚΟ άντρας-ΔΟΤ ευσεβής-ΔΟΤ πριν-ΠΡΟΘ/ΣΗ

τῶν γάμων κοιμηθῆναι μετὰ τῆς γυναικὸς
ο-ΑΡΘΡΟ γάμος-ΓΕΝ να κοιμηθεί-ΑΠΡΦ με-ΠΡΟΘ/ΣΗ η-ΑΡΘΡΟ γυναίκα-ΓΕΝ

αὐτοῦ

δική του-ΓΕΝ

‘δεν ταιριάζει σε ευσεβή άνδρα να κοιμηθεί με την γυναίκα του πριν τον γάμο’

(JOSEPHUS ET ASENETH Hagiogr., Narr. Fict., Pseudepigr. Confessio et precatio Aseneth) A.D. 2 με δοτική προσωπική και απρφ

όλες με δοτική προσωπική και απρφ

16. Μάξιμος ο εκ Τύρου 2^{ος} αιώνας μ.Χ. (1) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)

μετατίθεσθαι καὶ μεταγινώσκειν **προσῆκει**
να αλλάξει γνώμη-ΑΠΡΦ και-ΣΥ/ΜΟΣ να μετανοήσει-ΑΠΡΦ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ

ἀνδρὶ ἀγαθῷ

άντρας-ΔΟΤ συνετός-ΔΟΤ

‘στον συνετό άνθρωπο ταιριάζει η μεταστροφή και η μετάνοια’

(**MAXIMUS Soph.** *Dialexeis*) A.D. 2 **με δοτική προσωπική και απρφ**

μία δομή με δοτική προσωπική και απρφ

17. Κλεομήδης ο κοσμογράφος 2^{ος} αιώνας μ.Χ (1) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)

ἡμῖν τὴν ἀκολουθίαν παραγίνεσθαι **προσῆκει**
εμείς-ΔΟΤ η-ΑΡΘΡΟ ακολουθία-ΑΙΤ να παρευρεθούμε-ΑΠΡΦ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ
‘μας ταιριάζει να παρευρεθούμε στην ακολουθία’

(**CLEOMEDES Astron.** *De motu circulari corporum caelestium*) A.D. 2 **με δοτική προσωπική και απρφ**

μία δομή με δοτική προσωπική και απρφ

18. Χαρίτων Ἀφροδισεύς ίσως 2 μ.Χ (2) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)

ἡμῖν οὐδὲ τῇ θαλάττῃ **προσῆκει**
εμείς-ΔΟΤ ούτε-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ η-ΑΡΘΡΟ θάλασσα-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ

πιστεύειν

να υπακούμε-ΑΠΡΦ

‘ούτε μας ταιριάζει να υπακούμε (στους νόμους) της θάλασσας’

(**CHARITON Scr. Erot.** *De Chaerea et Callirhoe*) A.D. 2? **με δοτική προσωπική και απρφ**

οὓς οὐ **προσῆκει** ἄκοντας
οι οποίοι-ΑΙΤ δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ ακούσιοι-ΑΙΤ

βιάζεσθαι

να εξαναγκάζουν-ΑΠΡΦ

‘τους οποίους δεν ταιριάζει να εξαναγκάζουν χωρίς την θέλησή τους’

(**CHARITON Scr. Erot.** De Chaerea et Callirhoe) A.D. 2? **μέσα σε δευτερεύουσα**

μόνο με απρφ

1/2 με δοτική προσωπική και απρφ και

1/2 μόνο με απρφ

19. Λούκιος Φλάβιος Φιλόστρατος 160/170-244/249 μ.Χ (2) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)

Ὀδυσσεῖ ἠγεῖσθαι **προσῆκει** τὸ μῶλυ

Ὀδυσσέας-ΔΟΤ να ηγείται-ΑΠΡΦ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ το-ΑΡΘΡΟ αγώνας-ΑΙΤ

‘του ταιριάζει (στον Ὀδυσσέα) να ηγείται του αγώνα’

(**Flavius PHILOSTRATUS Soph.** Heroicus) A.D. 2-3 **με δοτική προσωπική και**

απρφ

2/2 με δοτική προσωπική και απρφ

20. Ωριγένης Αδαμάντιος (περ. 185/184-254 μ.Χ) (4) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)

προσῆκει τὸν ἀρχιερέα ἔμπροσθεν και

ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ ο-ΑΡΘΡΟ αρχιερέας-ΑΙΤ μπροστά-ΕΠ/ΜΑ και-ΣΥ/ΜΟΣ

ὄπισθεν ἀσπίδα, περιφέρειν

πίσω-ΕΠ/ΜΑ ασπίδα-ΑΙΤ να περιφέρει-ΑΠΡΦ

‘στον αρχιερέα ταιριάζει μπροστά και πίσω να περιφέρει την ασπίδα’

(**ORIGENES Theol.** Adnotationes in Exodum) A.D. 2-3 **μόνο με απρφ**

όλες μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

**21. Γρηγόριος Νεοκαισαρείας, γνωστός και ως Γρηγόριος ο Θαυματουργός
περ. 213-περ. 270 μ.Χ (4) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)**

προσθήκει τοιοῦτον ἀπελθεῖν
ταιριάζει-3^ο ENIKO αυτός-ΑΙΤ να φύγει-ΑΠΡΦ
'...ταιριάζει να απομακρυνθεί'
**(GREGORIUS THAUMATURGUS Scr. Eccl. Metaphrasis in Ecclesiasten
Salamonis) A.D. 3 μόνο με απρφ**

όλες μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

**22. Ευσέβιος Καισαρείας 265-340 μ.Χ (59) (Βυζαντινή περίοδος 324-1453 μ.Χ
πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση
της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου
(324-641)**

ἡμᾶς ἐλπίζειν **προσθήκει**
εμείς-ΑΙΤ να ελπίζουμε-ΑΠΡΦ ταιριάζει-3^ο ENIKO
'ἡ ἐλπίδα μας ταιριάζει'
(EUSEBIUS Scr. Eccl., Theol. Commentaria in Psalmos) A.D. 4 μόνο με απρφ

προσθήκει μὴ ἀνθρώποις ἐπιδείκνυσθαι
ταιριάζει-3^ο ENIKO δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ ἄνθρωποι-ΔΟΤ να εκθειάζουν-ΑΠΡΦ
τὴν ἐξομολόγησιν
ἡ-ΑΡΘΡΟ εξομολόγηση-ΑΙΤ
'δεν τους ταιριάζει (στους ανθρώπους) να εκθειάζουν την πράξη της εξομολόγησης'
**(EUSEBIUS Scr. Eccl., Theol. Commentaria in Psalmos) A.D. 4 με δοτική
προσωπική και απρφ**

Διὸ **προσθήκει,**
διότι-ΣΥ/ΜΟΣ ταιριάζει-3^ο ENIKO
'διότι ταιριάζει'
**(EUSEBIUS Scr. Eccl., Theol. Commentaria in Psalmos) A.D. 4 μόνο με το
απρόσωπο**

56/59 μόνο με απρφ

2/59 με δοτική προσωπική και απρφ και

1/59 μόνο με το απρόσωπο

23. Ευστάθιος Αντιοχείας 4^{ος} αιώνας μ.Χ. (260 μ.Χ.- 360 μ.Χ.) (1) (Βυζαντινή περίοδος 324-1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

ἀποκαλύψει αὐτῷ τὸ τί τινὶ **προσῆκει**
να φανερώσει-ΑΠΡΦ αυτός-ΔΟΤ το-ΑΡΘΡΟ ποιά-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ

ζευχθῆναι αὐτήν
να παντρευτεί-ΑΠΡΦ αυτή-ΑΙΤ
'...να του φανερώσει το ποιά του ταιριάζει να παντρευτεί'
(**EUSTATHIUS Scr. Eccl., Theol.** Commentarius in hexaemeron) A.D. 4 **με δοτική προσωπική και απρφ**

μία δομή με δοτική προσωπική και απρφ

24. Μέγας Αθανάσιος 298-373 μ.Χ (33) (Βυζαντινή περίοδος 324-1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

Ἐπιστῆσαι **προσῆκει** τὸν πιστὸν
να γνωρίζει καλά-ΑΠΡΦ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ ο-ΑΡΘΡΟ πιστός-ΑΙΤ
'(του) ταιριάζει (στον πιστό) να γνωρίζει καλά ...'
(**ATHANASIUS Theol.** Expositiones in Psalmos) A.D. 4 **μόνο με απρφ**

Ὅθεν **προσῆκει**
επομένως-ΕΠ/ΜΑ ταιριάζει -3^ο ΕΝΙΚΟ
'ταιριάζει επομένως'
(**ATHANASIUS Theol.** Vita Antonii) **μόνο με το απρόσωπο**

ταῦτα τὰ σφάλματα οὐ **προσῆκει**
αυτά-ΑΙΤ τα-ΑΡΘΡΟ ατοπήματα-ΑΙΤ δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ

τοις μοναχοις
οι-ΑΡΘΡΟ μοναχοί-ΔΟΤ

‘δεν τους ταιριάζουν (στους μοναχούς) αυτά τα αποτήματα’

(**ATHANASIUS Theol.** Didascalia cccxviii patrum Nicaenorum) A.D. 4 **μόνο με
δοτική προσωπική**

30/33 μόνο με απρφ

2/33 μόνο με το απρόσωπο

1/33 με δοτική προσωπική χωρίς απρφ

25. Βασίλειος Καισαρείας 330-379 μ.Χ (6) (Βυζαντινή περίοδος 324-1453 μ.Χ
πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση
της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου
(324-641)

ούχι ταῦτα **προσῆκει** χαρᾶς και
δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ αυτά-ΑΙΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ χαρά-ΓΕΝ και-ΣΥ/ΜΟΣ

εὐφροσύνης νομίζειν αἴτια
ευχαρίστηση-ΓΕΝ να θεωρούμε-ΑΠΡΦ αίτια-ΑΙΤ

‘δεν ταιριάζει να τα θεωρούμε αίτια χαράς και ευχαρίστησης’

(**BASILIOUS Caesariensis Theol.** Homilia de gratiarum actione) A.D. 4 **μόνο με
απρφ**

όλες μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

26. Γρηγόριος Νύσσης 335-395 μ.Χ (27) (Βυζαντινή περίοδος 324-1453 μ.Χ
πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση
της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου
(324-641)

πάντα **προσῆκει** συνδραμεῖν ἐν
πάντοτε-ΕΠ/ΜΑ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ να επιτείνουμε-ΑΠΡΦ σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ

ταῖς θεοῦ δόξαις
οι-ΑΡΘΡΟ Θεός-ΓΕΝ δοξολογία-ΔΟΤ
‘πάντοτε (μας) ταίριαζε να επιτείνουμε την δοξολογία προς τον Θεό’
(**GREGORIUS NYSSENUS Theol.** Oratio catechetica magna) A.D. 4 **μόνο με απρφ**

οὔτε γὰρ ἀβούλητον εἶναι τὸ
οὔτε-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ συνεπώς-ΣΥ/ΜΟΣ ακούσιο-ΑΙΤ να εἶναι-ΑΠΡΦ το-ΑΡΘΡΟ

ἀγαθὸν **προσῆκει** τῷ θεῷ
ἀγαθὸ-ΑΙΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ ο-ΑΡΘΡΟ Θεός-ΔΟΤ
‘δεν του ταιριάζει (στον Θεό) ακούσια προσφορά’
(**GREGORIUS NYSSENUS Theol.** Oratio catechetica magna) A.D. 4 **με δοτική προσωπική και απρφ**

26/27 μόνο με απρφ και

1/27 με δοτική προσωπική και απρφ

27. Ευάγγελος Ποντικός (345-399) μ.Χ (1) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ
πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση
της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου
(324-641)

νοεῖν **προσῆκει**
να θεωρήσουμε-ΑΠΡΦ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ
‘(μας) ταιριάζει να θεωρήσουμε...’
(**EVAGRIUS Scr. Eccl.** De oratione) A.D. 4 **μόνο με απρφ**

μία δομή μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

28. Ιωάννης ο Χρυσόστομος 349-407 μ.Χ. (102) (Βυζαντινή περίοδος 324-1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

προσῆκει ἡμᾶς αἰτεῖν τοῦ Θεοῦ
ταιριάζει-3^ο ENIKO εμείς-AIT να επικαλούμαστε-ΑΠΡΦ ο-ΑΡΘΡΟ Θεός-ΓΕΝ

βοήθειαν
βοήθεια-AIT

‘μας ταιριάζει να επικαλούμαστε την Θεϊκή πρόνοια’

(JOANNES CHRYSOSTOMUS Scr. Eccl. In Psalmum 118) μόνο με απρφ

ἐμοὶ **προσῆκει** εἰς ὑπόμνησιν ὑμᾶς
εγώ-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ENIKO σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ υπενθύμιση-AIT εσείς-AIT

ἀγαγεῖν

να οδηγήσω-ΑΠΡΦ

‘μου ταιριάζει να σας υπενθυμίσω’

**(JOANNES CHRYSOSTOMUS Scr. Eccl. In Genesim) A.D. 4-5 με δοτική
προσωπική και απρφ**

πιστοῖς ἢ **προσευχῇ** **προσῆκει**
πιστοι-ΔΟΤ η-ΑΡΘΡΟ προσευχή-ΟΝΟΜ ταιριάζει-3^ο ENIKO
‘προσευχή ταιριάζει στους πιστούς’

**(JOANNES CHRYSOSTOMUS Scr. Eccl. In Matthaem) A.D. 4-5 με συντακτικό
όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ**

Ὡς γὰρ Υἱῶ **προσῆκει** καὶ
ὅπως-ΣΥ/ΜΟΣ συνεπώς- ΣΥ/ΜΟΣ Υιός-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ENIKO και-ΣΥ/ΜΟΣ

Θεῶ,

Θεός-ΔΟΤ

‘ὅπως συνεπώς στον Υιό και Θεό ταιριάζει’

**(JOANNES CHRYSOSTOMUS Scr. Eccl. In epistulam i ad Corinthios) μόνο με
δοτική προσωπική**

ὥς **προσῆκει**
ὅπως- ΣΥ/ΜΟΣ ταιριάζει-3^ο ENIKO
‘ὅπως ταιριάζει’

**(JOANNES CHRYSOSTOMUS Scr. Eccl. In Matthaem) A.D. 4-5 δευτερεύουσα
μόνο με το απρόσωπο**

88/102 μόνο με απρφ

6/102 με δοτική προσωπική και απρφ

3/102 με δοτική προσωπική χωρίς απρφ και

3/102 με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

2/102 μόνο με το απρόσωπο

29. Συνέσιος 373-414 μ.Χ (9) (Βυζαντινή περίοδος 324-1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

τὸν ἱερέα ἀκηλίδωτον εἶναι προσήκει
ο-ΑΡΘΡΟ ἱερέας-ΑΙΤ ηθικά ἀμεμπτος-ΑΙΤ να εἶναι-ΑΠΡΦ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ
'ο ἱερέας ηθικά ἀμεμπτος ταιριάζει να εἶναι'
(**SYNESIUS Phil.** Epistulae) A.D. 4-5 **μόνο με απρφ**

μοι προσήκει συμβουλευσαί σοι
εγώ-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ να συμβουλευσω-ΑΠΡΦ εσύ-ΔΟΤ
'μου ταιριάζει να σου δώσω την συμβουλή...'
(**SYNESIUS Phil.** Epistulae) A.D. 4-5 **με δοτική προσωπική και απρφ**

8/9 μόνο με απρφ και

1/9 με δοτική προσωπική και απρφ

30. Νεμέσιος 4^{ος} αιώνας μ.Χ (1) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

καίρια καταντήσαι προσήκει
κρίσιμα-ΑΙΤ να αποβούν-ΑΠΡΦ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ
'...ταιριάζει να αποβούν κρίσιμα'
(**NEMESIUS Theol.** De natura hominis) A.D. 4 **μόνο με απρφ**

μία δομή μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

31. Σωκράτης ο Σχολαστικός 380-440 μ.Χ (7) (Βυζαντινή περίοδος 324 - 1453μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

τοῦ γράμματος τούτου λαβεῖν σε **προσῆκει**
το-ΑΡΘΡΟ γράμμα-ΓΕΝ αυτό-ΓΕΝ να λάβεις-ΑΠΡΦ εσύ-ΑΙΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ
'ταιριάζει να λάβεις αυτήν την επιστολή'
(**SOCRATES Scholasticus Hist.** Historia ecclesiastica) A.D. 4-5 **μόνο με απρφ**

7/7 μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

32. Κύριλλος Αλεξανδρείας 378-444 μ.Χ (121) (Βυζαντινή περίοδος 324 - 1453μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

Προσῆκει προσκυνεῖν ἡμᾶς τῷ Θεῷ
ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ να δοξολογούμε-ΑΠΡΦ εμείς-ΑΙΤ ο-ΑΡΘΡΟ Θεός-ΔΟΤ
'μας ταιριάζει να δοξολογούμε τον Θεό'
(**CYRILLUS Alexandrinus Theol.** De adorazione et cultu in spiritu et veritate) A.D. 4-5 **μόνο με απρφ**

Οὐ γάρ **τοι** **προσῆκει,**
δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ συνεπώς-ΣΥ/ΜΟΣ πράγματι-ΜΟΡΙΟ ταιριάζει -3^ο ΕΝΙΚΟ
'δεν ταιριάζει συνεπώς'
(**CYRILLUS Alexandrinus Theol.** Commentarius in Isaiam prophetam) A.D. 4-5
μόνο με το απρόσωπο

Τοῦθ' ὅτι τῷ Δαβίδ **προσῆκει,**
αυτό-ΑΙΤ ὅτι-ΣΥ/ΜΟΣ ο-ΑΡΘΡΟ Δαβίδ-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ
'ὅτι του ταιριάζει (στον Δαβίδ)'
(**CYRILLUS Alexandrinus Theol.** Contra Julianum imperatorem) A.D. 4-5 **μόνο με**
δοτική προσωπική

ὅπως προσῆκει τοῖς ἀντιπάλοις
ὅπως-ΣΥ/ΜΟΣ ταιριάζει-3^ο ENIKO οἱ-ΑΡΘΡΟ ἀντίπαλοι-ΔΟΤ

ἀνταγωνίζεσθαι

να ἀνταγωνίζονται-ΑΠΡΦ

‘...ὅπως τους ταιριάζει (στους ἀντίπαλους) να ἀνταγωνίζονται’

(**CYRILLUS Alexandrinus Theol.** Epistulae paschales sive Homiliae paschales)

A.D. 4-5 με **δοτική προσωπική και απρφ**

προσῆκει ἅπασι τῆς ἱστορίας ὁ λόγος

ταιριάζει-3^ο ENIKO ὅλοι-ΔΟΤ ἡ-ΑΡΘΡΟ ἱστορία-ΓΕΝ ο-ΑΡΘΡΟ λόγος-ΟΝΟΜ

‘τους ταιριάζει (σε ὅλους) ἡ μνεία των ἱστορικών (γεγονότων)’

(**CYRILLUS Alexandrinus Theol.** Fragmenta in libros Regum) A.D. 4-5 με

συντακτικό ὄρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ

103/121 μόνο με απρφ

8/121 μόνο με το απρόσωπο

5/121 με δοτική προσωπική χωρίς απρφ

4/121 με δοτική προσωπική και απρφ και

1/121 με συντακτικό ὄρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

33. Σαλαμίνιος Ερμείας Σωζομενός 400-450 μ.Χ. (1) (Βυζαντινή περίοδος 324-1453μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

οὕτω δὴ ὅτι πάσχειν
με αὐτόν τον τρόπο-ΕΠ/ΜΑ πράγματι-ΜΟΡΙΟ ὅτι-ΣΥ/ΜΟΣ να υποφέρει-ΑΠΡΦ

προσῆκει

ταιριάζει-3^ο ENIKO

‘...πράγματι (του ταιριάζει) με αὐτόν τον τρόπο να υποφέρει’

(**HERMIAS Phil.** In Platonis Phaedrum scholia) A.D. 5 **μόνο με απρφ**

μία δομή μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

34. Θεοδώρητος ο Κύρου 393-457 μ.Χ (260) (Βυζαντινή περίοδος 324 - 1453μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

Προσῆκει ὑμᾶς ἅπαντας ἀγαπᾶν τῶν
ταιριάζει-3^ο ENIKO εσείς-AIT ὅλοι-AIT να αγαπάτε-AΠΡΦ τα-ΑΡΘΡΟ

ὄλων τὸν πρῦτανιν
πάντα-ΓΕΝ ο-ΑΡΘΡΟ κυβερνήτης-AIT
'σε όλους σας ταιριάζει να αγαπάτε τον κυβερνήτη των πάντων'
(**THEODORETUS Scr. Eccl., Theol.** Interpretatio in Psalmos) A.D. 4-5 **μόνο με απρφ**

καὶ τί προσῆκει τὸν ἀρχιερέα
και-ΣΥ/ΜΟΣ τι-AIT ταιριάζει-3^ο ENIKO ο-ΑΡΘΡΟ αρχιερέας-AIT
'και τι ταιριάζει στον αρχιερέα'
(**THEODORETUS Scr. Eccl., Theol.** Interpretatio in xiv epistulas sancti Pauli) A.D. 4-5 **μόνο με το απρόσωπο**

αὐτῷ προσῆκει κοινωνῆσαι τοῦ πάθους
ο ἴδιος-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ENIKO να συμμετέχει-AΠΡΦ το-ΑΡΘΡΟ πάθος-ΓΕΝ
'του ταιριάζει (στον ἴδιο) να υποστεί την συμφορά'
(**THEODORETUS Scr. Eccl., Theol.** Interpretatio in xiv epistulas sancti Pauli) A.D. 4-5 **με δοτική προσωπική και απρφ**

ἐκείνῳ τῷ προφήτῃ προσῆκει,
εκείνος-ΔΟΤ ο-ΑΡΘΡΟ προφήτης-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ENIKO
'...του ταιριάζει (στον προφήτη)'
(**THEODORETUS Scr. Eccl., Theol.** Interpretatio in Psalmos) A.D. 4-5 **μόνο με δοτική προσωπική**

Τῷ δὲ Δεσπότη Χριστῷ και
ο-ΑΡΘΡΟ αφετέρου-ΣΥ/ΜΟΣ Δεσπότης-ΔΟΤ Χριστός-ΔΟΤ και-ΣΥ/ΜΟΣ

μάλα τῆς προφητείας ὁ λόγος
κυρίως-ΕΠ/ΜΑ η-ΑΡΘΡΟ προφητεία-ΓΕΝ ο-ΑΡΘΡΟ λόγος-ΟΝΟΜ

προσῆκει

ταιριάζει-3^ο ENIKO

‘ο προφητικός λόγος του ταιριάζει (στον Χριστό)’

(**THEODORETUS Scr. Eccl., Theol.** Interpretatio in Jeremiam) A.D. 4-5 **με**

συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ

244/260 μόνο με απρφ

6/260 μόνο με το απρόσωπο

4/260 με δοτική προσωπική και απρφ

3/260 με δοτική προσωπική χωρίς απρφ

3/260 με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

35. Προκόπιος ο Καισαρεύς 500-565 μ.Χ (7) (Βυζαντινή περίοδος 324 - 1453μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

ὡς **προσῆκει** νοεῖν

ὅπως-ΕΠ/ΜΑ ταιριάζει-3^ο ENIKO να αντιληφθούμε-ΑΠΡΦ

‘...ὅπως (μας) ταιριάζει να αντιληφθούμε’

(**PROCOPIUS Rhet., Scr. Eccl.** Commentarii in Isaiam) A.D. 5-6 **σε δευτερεύουσα**

μόνο με απρφ

όλες μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

36. Συμπλίκιος 490-560 μ.Χ (17) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

οὐ γὰρ ῥαθυμεῖν **προσῆκει**,

δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ συνεπώς-ΣΥ/ΜΟΣ να οκνηρείτε-ΑΠΡΦ ταιριάζει-3^ο ENIKO

‘συνεπώς δεν ταιριάζει να οκνηρείτε’

(**SIMPLICIUS Phil.** Commentarius in Epicteti enchiridion) A.D. 6 **μόνο με απρφ**

ταῖς καλαῖς γυναιξί **προσῆκει**
οι-ΑΡΘΡΟ καλές-ΔΟΤ γυναίκες-ΔΟΤ ταιριάζει-3° ENIKO
'...ταιριάζει στις καλές γυναίκες'
(**SIMPLICIUS Phil.** Commentarius in Epicteti enchiridion) A.D. 6 **μόνο με δοτική**
προσωπική

ὅπερ τοῖς αὐτεξουσίοις **προσῆκει** ζώοις
το οποίο-ΑΙΤ τα-ΑΡΘΡΟ ελεύθερα-ΔΟΤ ταιριάζει-3° ENIKO ζώα-ΔΟΤ
'το οποίο στα ελεύθερα ζώα ταιριάζει'
(**SIMPLICIUS Phil.** Commentarius in Epicteti enchiridion) A.D. 6 **μέσα σε**
δευτερεύουσα μόνο με το απρόσωπο

τοῖς ἀγαθοῖς τῶν ἀνθρώπων **ἢ**
οι-ΑΡΘΡΟ καλοπροαίρετοι-ΔΟΤ οι-ΑΡΘΡΟ άνθρωποι-ΓΕΝ η-ΑΡΘΡΟ

τιμῆ **προσῆκει**
καλή φήμη-ΟΝΟΜ ταιριάζει-3° ENIKO
'η καλή φήμη ταιριάζει στους καλοπροαίρετους ανθρώπους'
(**SIMPLICIUS Phil.** Commentarius in Epicteti enchiridion) A.D. 6 **με συντακτικό όρο**
σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ

τὸ ἀπιστεῖν τοῖς ἔτι παιδευομένοις
το-ΑΡΘΡΟ να δυσπιστούν-ΑΠΡΦ οι-ΑΡΘΡΟ ακόμη-ΕΠ/ΜΑ πεπαιδευμένοι-ΔΟΤ

προσῆκει
ταιριάζει-3° ENIKO
'στους πεπαιδευμένους η δυσπιστία ταιριάζει'
(**SIMPLICIUS Phil.** Commentarius in Epicteti enchiridion) A.D. 6 **με δοτική**
προσωπική και απρφ

6/17 μόνο με απρφ

5/17 με δοτική προσωπική χωρίς απρφ

3/17 μόνο με το απρόσωπο

2/17 με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

1/17 με δοτική προσωπική και απρφ

37. Ολυμπιόδωρος ο Νεότερος- Όλυμπιόδωρος ο Φιλόσοφος 495-570 μ.Χ.

(9) (Βυζαντινή περίοδος 324-1453μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

προσθήκει τὸ πατρικὸν ἡμᾶς φυλάττειν
ταιριάζει-3^ο ENIKO το-ΑΡΘΡΟ πατρικό-ΑΙΤ εμείς-ΑΙΤ να διαφυλάττουμε-ΑΙΠΡΦ

ἀξίωμα

αξίωμα-ΑΙΤ

‘μας ταιριάζει να διαφυλάττουμε την πατρική αξιοπρέπεια’

(**OLYMPIODORUS Diaconus Scr. Eccl.** Commentarii in Ecclesiasten) A.D. 6 **μόνο με απρφ**

προσθήκει δὲ εἰδέναι
ταιριάζει-3^ο ENIKO λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ να γνωρίζουμε-ΑΙΠΡΦ

‘(μας) ταιριάζει λοιπόν να γνωρίζουμε...’

(**OLYMPIODORUS Diaconus Scr. Eccl.** Commentarii in Ecclesiasten) A.D. 6 **μόνο με απρφ**

9/9 μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

38. Ιωάννης ο Δαμασκηνός περ. 676-749 μ.Χ. (11) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

Ἐλευθέραν εἶναι **προσθήκει** παντὸς φόβου
ελεύθερη-ΑΙΤ να είναι-ΑΙΠΡΦ ταιριάζει-3^ο ENIKO κάθε-ΓΕΝ φόβος-ΓΕΝ

τὴν ἀρετὴν

η-ΑΡΘΡΟ αρετή-ΑΙΤ

‘ταιριάζει να είναι ελεύθερη η αρετή από κάθε (μορφή) φόβου’

(**JOANNES DAMASCENUS Scr. Eccl., Theol.** Sacra parallela) A.D. 7-8 **μόνο με απρφ**

οὐδενὶ **προσῆκει** αὕτη ἢ τιμὴ
κανέναν-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ENIKO αυτή-ΟΝΟΜ η-ΑΡΘΡΟ καλή φήμη-ΟΝΟΜ
'...σε κανέναν δεν ταιριάζει αυτή η καλή φήμη'
(**JOANNES DAMASCENUS Scr. Eccl., Theol.** Commentarii in epistulas Pauli) A.D.
7-8 **με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ**

10/11 μόνο με απρφ

1/11 με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

καμία με δοτική προσωπική

39. Γεώργιος Χοιροβοσκός (περ. 815-843 μ.Χ.) (1) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

Ἀγαπᾶν θεοῖς **προσῆκει**
να αγαπάμε-ΑΠΡΦ θεοί-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ENIKO
'αγάπη ταιριάζει στους θεούς'
(**GEORGIUS Gramm.** Anacreontea) A.D. 9 **μόνο με απρφ**

μία δομή μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

40. Γεώργιος Αμαρτωλός ή Γεώργιος Μοναχός (9ος αιώνας μ.Χ.) (8) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

μεγαλόψυχον εἶναι **προσῆκει** τὸν διδάσκαλον
μεγαλόκαρδος-ΑΙΤ να είναι-ΑΠΡΦ ταιριάζει-3^ο ENIKO ο-ΑΡΘΡΟ δάσκαλος-ΑΙΤ
'του ταιριάζει (στον δάσκαλο) μεγαλόκαρδος να είναι'
(**GEORGIUS Monachus Chronogr.** Chronicon breve (lib. 1-6) (redactio recentior))
A.D. 9 **μόνο με απρφ**

Προσῆκει παντὶ παράδειγμα ἄλλοις
ταιριάζει-3^ο ENIKO καθέναν-ΔΟΤ πρότυπο προς μίμηση-ΑΙΤ ἄλλοι-ΔΟΤ

γίνεσθαι

να γίνει-ΑΠΡΦ

‘στον καθένα ταιριάζει να αποτελέσει για τους άλλους πρότυπο προς μίμηση’

(**GEORGIUS Monachus Chronogr.** Chronicon breve (lib. 1-6) (redactio recentior))

A.D. 9 **με δοτική προσωπική και απρφ**

6/8 μόνο με απρφ και

2/8 με δοτική προσωπική και απρφ

41. Μέγας Φώτιος ή Άγιος Φώτιος 820-893 μ.Χ. (2) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

ἦν

προσῆκει

τὰ

τοῦ

πατρὸς

ἔχειν

η οποία-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ τα-ΑΡΘΡΟ ο-ΑΡΘΡΟ πατέρας-ΓΕΝ να έχει-ΑΠΡΦ

‘η πατρική περιουσία της ταιριάζει’

(**PHOTIUS Lexicogr., Scr. Eccl., Theol.** Lexicon (Ε—Ω)) A.D. 9 **με δοτική**

προσωπική και απρφ

τὸ

γὰρ

σέλινον

πένθεσι

προσῆκει·

το-ΑΡΘΡΟ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ σέλινο-ΟΝΟΜ πένθος-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘το σέλινο λοιπόν ταιριάζει σε κατάσταση πένθους’

(**PHOTIUS Lexicogr., Scr. Eccl., Theol.** Lexicon (Ε—Ω)) A.D. 9 **με συντακτικό όρο**

σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ

1/2 με δοτική προσωπική και απρφ και

1/2 με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

42. Συμεών Λογοθέτης ο Μεταφραστής 10ος αιώνας μ.Χ. (1) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

Προσῆκει

τῷ

βασιλεῖ,

τὸ

μὴ

ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ ο-ΑΡΘΡΟ βασιλιάς-ΔΟΤ το-ΑΡΘΡΟ μην-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ

ὑπείκειν τινὶ
να εξαρτάται-ΑΠΡΦ κάποιος-ΔΟΤ
'του ταιριάζει (στον βασιλιά) να μην εξαρτάται από κάποιον'
(SYMEON LOGOTHETES Hist. Chronicon) A.D. 10 με δοτική προσωπική και απρφ

μία δομή με δοτική προσωπική και απρφ

43. Μιχαήλ Ατταλειάτης 1022-1080 μ.Χ. (1) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

προσῆκει τοῖς ἱστορίας συγγραφοῦσιν
ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ οἱ-ΑΡΘΡΟ ἱστορία-ΓΕΝ συγγραφείς-ΔΟΤ
'...τους ταιριάζει (στους συγγραφείς της ιστορίας)'
(Michael ATTALIATES Hist. Historia) A.D. 11 μόνο με δοτική προσωπική

μία δομή με δοτική προσωπική χωρίς απρφ

44. Άννα Κομνηνή 1083-1153 μ.Χ. (8) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

ὡς ἐκάστῳ **προσῆκει**
ὅπως-ΣΥ/ΜΟΣ καθένας-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ
'ὅπως του ταιριάζει (στον καθένα)'
(Anna COMNENA Hist. Alexias) A.D. 11-12 σε δευτερεύουσα μόνο με δοτική προσωπική

ἡμῖν **προσῆκει**
εμείς-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ
'μας ταιριάζει...'
(Anna COMNENA Hist. Alexias) A.D. 11-12 μόνο με δοτική προσωπική

ὅσα τῷ τοιούτῳ **προσῆκει** ἀξίωματι,
ὅσα-ΑΙΤ το-ΑΡΘΡΟ τέτοιο-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ ἀξίωμα-ΔΟΤ
‘ὅσα ταιριάζουν σε τέτοιο ἀξίωμα’

(**Anna COMNENA Hist.** Alexias) A.D. 11-12 **μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με το απρόσωπο**

οὐ **προσῆκει** τούτῳ **ἢ** **βασιλεία**
δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ αὐτός-ΔΟΤ η-ΑΡΘΡΟ εξουσία-ΟΝΟΜ

Ῥωμαίων

Ῥωμαίοι-ΓΕΝ

‘δεν του ταιριάζει η ρωμαϊκή εξουσία’

(**Anna COMNENA Hist.** Alexias) A.D. 11-12 **με συντακτικό ὄρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ**

τὸ **ἀξίωμα** σοι πατρόθεν
το-ΑΡΘΡΟ τιμητικό ἀξίωμα-ΟΝΟΜ εσύ-ΔΟΤ ἀπὸ τον πατέρα-ΕΠ/ΜΑ

προσῆκει

ταιριάζει -3^ο ΕΝΙΚΟ

‘σου ταιριάζει το πατρικό τιμητικό ἀξίωμα’

(**Anna COMNENA Hist.** Alexias) A.D. 11-12 **με συντακτικό ὄρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ**

ἐν ᾧ συνελθόντας διαλεχθῆναι
σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ ο οποίος-ΔΟΤ αφού συγκεντρωθούν-ΑΙΤ να συζητήσουν-ΑΠΡΦ

προσῆκει

ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘στον οποίο (τόπο) αφού συγκεντρωθούν ταιριάζει να συζητήσουν’

(**Anna COMNENA Hist.** Alexias) A.D. 11-12 **μόνο με απρφ**

Ἐμοὶ δὲ ἱστορίαν **προσῆκει** ταύτην
εγώ-ΔΟΤ αφετέρου-ΣΥ/ΜΟΣ ἱστορία-ΑΙΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ αὐτή-ΑΙΤ

χαρακτηρίζειν

να περιγράψω-ΑΠΡΦ

‘αφετέρου μου ταιριάζει να περιγράψω την ἱστορία’

(**Anna COMNENA Hist.** Alexias) A.D. 11-12 **με δοτική προσωπική και απρφ**

2/8 με δοτική προσωπική χωρίς απρφ

2/8 μόνο με το απρόσωπο

2/8 με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

1/8 μόνο με απρφ και

1/8 με δοτική προσωπική και απρφ

45. Άγιος Νεόφυτος ο Έγκλειστος 1134-1219 μ.Χ. (6) (1205-1453 μ.Χ από την περίοδο της Φραγκοκρατίας στα εδάφη της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας και μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Οθωμανούς)

ψάλλειν

προσήκει

να δοξολογούμε-ΑΠΡΦ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘δοξολογία ταιριάζει...’

(**NEOPHYTUS INCLUSUS Scr. Eccl.** Testamentum sive Τυπική Διαθήκη) A.D. 12-

13 **μόνο με απρφ**

οὐ

προσήκει

τῷ

κυβερνήτη

δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ ο-ΑΡΘΡΟ κυβερνήτης-ΔΟΤ

συγχωρεῖν

να συγχωρέσει-ΑΠΡΦ

‘δεν του ταιριάζει (στον κυβερνήτη) να συγχωρέσει...’

(**NEOPHYTUS INCLUSUS Scr. Eccl.** Testamentum sive Τυπική Διαθήκη) A.D. 12-

13 **με δοτική προσωπική και απρφ**

4/6 **μόνο με απρφ και**

2/6 με δοτική προσωπική και απρφ

46. Νικηφόρος Γρηγοράς 1295-1360 μ.Χ. (5) (1205-1453 μ.Χ από την περίοδο της Φραγκοκρατίας στα εδάφη της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας και μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Οθωμανούς)

ὅποσα **προσῆκει** μεγάλως εὐτυχοῦσι ἀνδράσιν
ὄσα-ΑΙΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ υπερβολικά-ΕΠ/ΜΑ ευτυχισμένοι-ΔΟΤ άντρες-ΔΟΤ
'όσα ταιριάζουν στους πολύ ευτυχισμένους άντρες'
(Nicephorus GREGORAS Hist., Scr. Rerum Nat. Epistulae) A.D. 13-14 σε
δευτερεύουσα μόνο με δοτική προσωπική

προσῆκει καὶ σοὶ
ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ και-ΣΥ/ΜΟΣ εσύ-ΔΟΤ
'σου ταιριάζει...'
(Nicephorus GREGORAS Hist., Scr. Rerum Nat. Epistulae) A.D. 13-14 μόνο με
δοτική προσωπική

οὐτ' αὐτῷ παντὶ τῷ βουλομένῳ
οὔτε-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ ξανά-ΕΠ/ΜΑ κάθε-ΔΟΤ ο-ΑΡΘΡΟ επιθυμῶν-ΔΟΤ

προσῆκει πανταχῆ τὸ βούλεσθαί
ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ με κάθε τρόπο-ΕΠ/ΜΑ το-ΑΡΘΡΟ να αποφασίζει-ΑΠΡΦ
'δεν του ταιριάζει (σε κάθε επιθυμούντα) να λαμβάνει αποφάσεις'
(Nicephorus GREGORAS Hist., Scr. Rerum Nat. Epistulae) A.D. 13-14 με δοτική
προσωπική και απρφ

ὅποια τῶν ἐνδόξων προσώπων εἶναι
τα οποία-ΑΙΤ οι-ΑΡΘΡΟ ἐνδοξοι-ΓΕΝ ἀνθρωποι-ΓΕΝ να είναι-ΑΠΡΦ

προσῆκει τὰ ἤθη
ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ τα-ΑΡΘΡΟ ἤθη-ΑΙΤ
'ποια ταιριάζει να είναι τα ἤθη των ἐνδοξων ἀνθρώπων'
(Nicephorus GREGORAS Hist., Scr. Rerum Nat. Epistulae) A.D. 13-14 μέσα σε
δευτερεύουσα μόνο με απρφ

3/5 με δοτική προσωπική χωρίς απρφ

1/5 με δοτική προσωπική και απρφ και

1/5 μόνο με απρφ

47. Μάρκος ο Ευγενικός 1393-1445 μ.Χ. (1) (1205-453 μ.Χ από την περίοδο της Φραγκοκρατίας στα εδάφη της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας και μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Οθωμανούς)

οὐ **προσῆκει** ταῦτα καὶ τῇ
δεν-APN ΜΟΡΙΟ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ αυτά-ΑΙΤ και-ΣΥ/ΜΟΣ η-ΑΡΘΡΟ

ἡμετέρα συνόδο;

δική μας-ΔΟΤ συνάντηση-ΔΟΤ

‘αυτά δεν ταιριάζουν και στην δική μας (οικουμενική) σύνοδο;’

(**Marcus EUGENICUS Theol.** Epistula ad Gennadium Scholarium) A.D. 14-15 σε

ευθεία ερώτηση μόνο με το απρόσωπο

μία δομή μόνο με το απρόσωπο

καμία με δοτική προσωπική

Προσηκόν ἐστιν (11) με σημασία: πρέπει, ταιριάζει, αρμόζει, είναι πρόπον/αρμόζον

1. Ισοκράτης 436-338 π.Χ (2) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

ὥσπερ **προσηκόν ἐστιν** ἐπαινεῖσθαι τὴν ἀρετὴν
ὅπως-ΕΠ/ΜΑ ταιριαστό είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ να δοξαστεί-ΑΠΡΦ η-ΑΡΘΡΟ αρετή-ΑΙΤ
'...ὅπως ταιριάζει να δοξαστεί η αρετή'
(**ISOCRATES Orat.** De pace) 5-4 B.C. **μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με απρφ**

ὡς **προσηκόν ἐστιν** ἐκατέροις
ὅπως-ΕΠ/ΜΑ ταιριαστό είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ και οι δύο-ΔΟΤ
'...ὅπως τους ταιριάζει (και στους δύο)'
(**ISOCRATES Orat.** Ad Alexandrum) 5-4 B.C. **μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με
δοτική προσωπική**

1/2 μόνο με απρφ και

1/2 με δοτική προσωπική χωρίς απρφ

2. Μέγας Αθανάσιος 298-373 μ.Χ. (1) (Βυζαντινή περίοδος 324-1453 μ.Χ
πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση
της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου
(324-641)

Ποῖον Κύριον **προσηκόν ἐστιν** αἰνεῖν;
ποιος-ΑΙΤ Κύριος-ΑΙΤ ταιριαστό είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ να δοξολογείτε-ΑΠΡΦ
'ποιόν Θεό (σας) ταιριάζει να δοξολογείτε.'
(**ATHANASIUS Theol.** Expositiones in Psalmos) A.D. 4 **σε ευθεία ερώτηση μόνο
με απρφ**

μία δομή μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

3. **Ιωάννης ο Χρυσόστομος 349-407 μ.Χ. (5)** (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

ὡς **προσηκόν ἐστιν**

ὄπως-ΕΠ/ΜΑ ταιριαστό είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘...ὄπως (σας) ταιριάζει’

(JOANNES CHRYSOSTOMUS Scr. Eccl. Epistulae 18-242) A.D. 4-5 μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με την απρόσωπη έκφραση

ὡς **προσηκόν ἐστιν** ἀποστρέφησθε

ὄπως-ΕΠ/ΜΑ ταιριαστό είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ να περιφρονείτε-ΕΝΣ

‘ὄπως (σας) ταιριάζει να περιφρονείτε...’

(JOANNES CHRYSOSTOMUS Scr. Eccl. Epistulae 18-242) A.D. 4-5 μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με την απρόσωπη έκφραση

όλες μόνο με την απρόσωπη έκφραση

καμία με δοτική προσωπική

4. **Κύριλλος Αλεξανδρείας 378-444 μ.Χ (1)** (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

Τοῖς ἀθέοις, οὐκ ἐμοί, **προσηκόν ἐστιν**

οι-ΑΡΘΡΟ ἀθεοι-ΔΟΤ δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ εγώ-ΔΟΤ ταιριαστό είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ

αισχύνεσθαι

να ντρέπονται-ΑΠΡΦ

‘στους άθεους (περισσότερο) από ότι σε εμένα η ντροπή ταιριάζει’

(CYRILLUS Alexandrinus Theol. Expositio in Psalmos) A.D. 4-5 με δοτική προσωπική και απρφ

μία δομή με δοτική προσωπική και απρφ

5. **Προκόπιος ο Καισαρεύς 500-565 μ.Χ (1)** (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

φυτοῖς.....**προσηκόν ἐστι** καρπὸν ἀποδιδόναι
φυτά-ΔΟΤ ταιριαστό είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ καρπός-ΑΙΤ να αποδώσουν-ΑΠΡΦ
'τους ταιριάζει (στα φυτά) καρπό να αποδώσουν'
(**PROCOPIUS Rhet., Scr. Eccl.** Commentarii in Isaiam) A.D. 5-6 **μόνο με απρφ**

μία δομή μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

6. **Νικηφόρος Γρηγοράς 1295-1360 μ.Χ. (1)** (1205-1453 μ.Χ. από την περίοδο της Φραγκοκρατίας στα εδάφη της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας και μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Οθωμανούς)

ὡς **προσηκόν ἐστιν** σοὶ
ὅπως-ΕΠ/ΜΑ ταιριαστό είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ εσύ-ΔΟΤ
'...ὅπως σου ταιριάζει'
(**Nicephorus GREGORAS Hist., Scr. Rerum Nat.** Epistulae) A.D. 13-14 **σε**
δευτερεύουσα μόνο με δοτική προσωπική

μία δομή με δοτική προσωπική χωρίς απρφ

Ἀρμόττει (237) με σημασία: πρέπει, ταιριάζει

✓ it is fitting

εκ του προσωπικού ρήματος ἀρμόζω (ενώνω, συνδέω, τοποθετώ μαζί, ταιριάζω):

- a. fit together, join, bind
- b. fit well
- c. suit
- d. adapt
- e. compose

Το απρόσωπο ρήμα συντάσσεται με:

- e. accusative and infinitive (αιτιατική πτώση και απρφ)
- f. only with infinitive (μόνο με απρφ)

από **R.J.CUNLIFFE A Lexicon of the Homeric Dialect** και

Liddell and Scott. An Intermediate Greek-English Lexicon. Oxford. Clarendon Press. 1889.

και από την βάση δεδομένων **The Online Liddell-Scott-Jones Greek-English Lexicon**

1. **Αριστοφάνης 445-385 π.Χ (1)** (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

ὅς ἄν ἀρμόττη καθ' ἕκαστον·
ο οποίος-ΟΝΟΜ αν-ΣΥ/ΜΟΣ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ κατά-ΠΡΟΘ/ΣΗ καθένας-ΑΙΤ
'ο οποίος στον καθένα θα ταίριαζε'
(**ARISTOPHANES Comic.** Aves) 5-4 B.C. **μέσα σε δευτερεύουσα με προσωπικό
ρήμα (συντακτικός όρος σε ονομαστική πτώση)**

μία δομή με το προσωπικό ρήμα (ἀρμόττη)

2. **Ξενοφών 430-354 π.Χ (1)** (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

ὅ ἄν ἀρμόττη,
το οποίο-ΔΟΤ αν-ΣΥ/ΜΟΣ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ
'το οποίο θα ταίριαζε'
(**XENOPHON Hist.** Memorabilia) 5-4 B.C. **μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με το
απρόσωπο**

μία δομή μόνο με το απρόσωπο ρήμα (ἀρμόττη)

3. **Ισοκράτης 436-338 π.Χ (1)** (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

τὸ δὲ ἀρμόττει.
το-ΑΡΘΡΟ δε-ΑΝΤ/ΚΟ ΜΟΡΙΟ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ
'...το άλλο ταιριάζει'
(**ISOCRATES Orat.** Ad Nicoclem (orat. 2)) 5-4 B.C. **μόνο με το απρόσωπο**

μία δομή μόνο με το απρόσωπο

4. Πλάτων 427-347 π.Χ (3) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

Οὐ γὰρ οὖν ἀρμόττει.
δεν-ΑΡΝ/ΚΟ ΜΟΡΙΟ διότι-ΣΥ/ΜΟΣ λουπόν-ΣΥ/ΜΟΣ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ
'αλήθεια δεν ταιριάζει'
(**PLATO Phil. Respublica**) 5-4 B.C. **μόνο με το απρόσωπο**

όλες μόνο με το απρόσωπο

5. Αριστοτέλης 384-322 π.Χ (54) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

οὕτω γὰρ ἀρμόττει μᾶλλον
τοιουτοτρόπως-ΕΠ/ΜΑ διότι-ΣΥ/ΜΟΣ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ περισσότερο-ΕΠ/ΜΑ

εἰπεῖν

να μιλήσουν-ΑΠΡΦ

'διότι τοιουτοτρόπως ταιριάζει να μιλήσουν'

(**ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. Metaphysica**) 4 B.C. **μόνο με απρφ**

τοῦτο δὲ ἀρμόττει ποιεῖν
αυτό-ΑΙΤ εξάλλου-ΣΥ/ΜΟΣ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ να διαπράξουν-ΑΠΡΦ
'αυτό εξάλλου ταιριάζει να διαπράξουν'

(**ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. Rhetorica**) 4 B.C. **μόνο με απρφ**

ὀλιγαχοῦ γὰρ ἀρμόττει.
σπάνια-ΕΠ/ΜΑ διότι-ΣΥ/ΜΟΣ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ
'διότι σε σπάνιες περιπτώσεις ταιριάζει'

(**ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. Rhetorica**) 4 B.C. **μόνο με το απρόσωπο**

διὸ καὶ αὕτη ἀρμόττει τοῖς
διότι-ΣΥ/ΜΟΣ και-ΣΥ/ΜΟΣ η ἴδια-ΟΝΟΜ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ οι-ΑΡΘΟΡΟ

χοροῖς·

χοροί-ΔΟΤ

‘...διότι η ίδια στις εορταστικές εκδηλώσεις ταιριάζει’

(**ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. Problemata**) 4 B.C. με
συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ

τροφή μάλιστα ἀρμόττει τοῖς σώμασι

τροφή-ΟΝΟΜ κυρίως-ΕΠ/ΜΑ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ τα-ΑΡΘΡΟ σώματα-ΔΟΤ

‘τροφή κυρίως ταιριάζει στους (ανθρώπινους) οργανισμούς’

(**ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. Problemata**) 4 B.C. με
συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ

καὶ τῖσιν ἀρμόττει χρῆσθαι τῷ

και-ΣΥ/ΜΟΣ ποῖοι-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ να χρησιμοποιούν-ΑΠΡΦ το-ΑΡΘΡΟ

γνωμολογεῖν ἐν τοῖς λόγοις.

να διατυπώνουν γνωμικά-ΑΠΡΦ σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ οι-ΑΡΘΡΟ λόγοι-ΔΟΤ

‘και σε ποιους ταιριάζει να μετέρχονται γνωμικών στους λόγους τους’

(**ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. Rhetorica**) 4 B.C. με δοτική
προσωπική και απρφ

21/54 μόνο με απρφ

20/54 μόνο με το απρόσωπο

10/54 με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

3/54 με δοτική προσωπική και απρφ

6. Μάρκος Αντώνιος Πολέμων (περ. 90-145 μ.Χ.) (1) (Ελληνορωμαϊκή
περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)

καὶ τὸν πατέρα τὸν σὸν ἐπὶ

και-ΣΥ/ΜΟΣ ο-ΑΡΘΡΟ πατέρας-ΑΙΤ ο-ΑΡΘΡΟ δικός σου-ΑΙΤ σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ

σοὶ τε καὶ τοῖς σοῖς στρατιώταις

εσύ-ΔΟΤ τε-ΣΥ/ΜΟΣ και-ΣΥ/ΜΟΣ οι-ΑΡΘΡΟ δικοί σου-ΔΟΤ στρατιώτες-ΔΟΤ

ἀγορεύειν λόγον **ἀρμόττει.**

να εκφωνήσει-ΑΠΡΦ λόγος-ΑΙΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘στον πατέρα σου ταιριάζει να εκφωνήσει λόγο που να απευθύνεται σε εσένα και στους στρατιώτες σου’

(**Marcus Antonius POLEMON Soph. Declamationes**) A.D. 1-2 **μόνο με απρφ**

μία δομή μόνο με απρφ

7. Κλήμης ο Αλεξανδρινός 150-216 μ.Χ (1) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)

Ἐνταῦθα δὴ τὸ παροιμιώδες

εδώ-ΕΠ/ΜΑ μάλιστα-ΕΜΦ/ΚΟ ΜΟΡΙΟ το-ΑΡΘΡΟ πασίγνωστο-ΑΙΤ

ἐπιφθέγξασθαι **ἀρμόττει**

να φανερώσει-ΑΠΡΦ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘σε αυτό το σημείο το γνωστό τοις πάσι ταιριάζει να φανερώσει’

(**CLEMENS ALEXANDRINUS Theol. Protrepticus**) A.D. 2-3 **μόνο με απρφ**

μία δομή μόνο με απρφ

8. Ευσέβιος Καισαρείας 265-340 μ.Χ (7) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

τὸ αἰεὶ εἶναι **ἀρμόττει.**

το-ΑΡΘΡΟ πάντοτε-ΕΠ/ΜΑ να υπάρχει-ΑΠΡΦ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘πάντοτε ταιριάζει να υπάρχει’

(**EUSEBIUS Scr. Eccl., Theol. Commentaria in Psalmos**) A.D. 4 **μόνο με απρφ**

Ἀρμόττει δὲ καὶ οὗτος ὁ

ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ ἐξάλλου-ΣΥ/ΜΟΣ και-ΣΥ/ΜΟΣ αὐτός-ΟΝΟΜ ο-ΑΡΘΡΟ

ὕμνος τοῖς ἕξ ἔθνῶν πεπιστευκόσι,
ὕμνος-ONOM οἰ-ΑΡΘΡΟ από-ΠΡΟΘ/ΣΗ ἔθνη-ΓΕΝ πιστοί-ΔΟΤ
‘αυτή η δόξολογία ταιριάζει στους πιστούς του έθνους’
(**EUSEBIUS Scr. Eccl., Theol. Commentaria in Psalmos**) A.D. 4 **με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ**

έν παντί τόπω ἄδειν οὐχ
σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ κάθε-ΔΟΤ τοποθεσία-ΔΟΤ να ψέλνουν-ΑΠΡΦ δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ

ἀρμόττει τοῖς Ἰουδαίοις.
ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ οἰ-ΑΡΘΡΟ Ιουδαίοι-ΔΟΤ
‘δεν τους ταιριάζει (στους Ιουδαίους) να ψέλνουν σε οποιαδήποτε τοποθεσία’
(**EUSEBIUS Scr. Eccl., Theol. Commentaria in Psalmos**) A.D. 4 **με δοτική προσωπική και απρφ**

2/7 μόνο με απρφ

3/7 με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη) και

2/7 με δοτική προσωπική και απρφ

9. **Μέγας Αθανάσιος 298-373 μ.Χ. (1)** (Βυζαντινή περίοδος 324-1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

Τοῦτο ἀρμόττει ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ.
αυτό-ONOM ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ ο-ΑΡΘΡΟ Χριστός-ΓΕΝ
‘αυτό ταιριάζει στον Χριστό’
(**ATHANASIUS Theol. Quaestiones in scripturam sacram**) A.D. 4 **με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ**

μία δομή με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

10. Didymus the Blind / Didymus 313-398 μ.Χ (5) (Βυζαντινή περίοδος 324-1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

ὡς οὐ τῆ μιᾶ ὑποστάσει
ὅτι-ΣΥ/ΜΟΣ δεν-ΑΡΝ ΜΟΙΟ η-ΑΡΘΡΟ μία-ΔΟΤ ὑπόσταση-ΔΟΤ

ἀρμόττει

ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘ὅτι δεν ταιριάζει στην μία (και μοναδική του) υπόσταση’

(DIDYMUS CAECUS Scr. Eccl. De trinitate) A.D. 4 μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με το απρόσωπο

οὐδὲ λέγειν **ἀρμόττει·**

οὔτε-ΑΡΝ ΜΟΙΟ να ισχυριστεί-ΑΠΡΦ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘...οὔτε ταιριάζει (κάτι) να ισχυριστεί’

(DIDYMUS CAECUS Scr. Eccl. De trinitate) A.D. 4 μόνο με απρφ

Αρμόττει τοῦτο καὶ νῦν τῷ Υἱῷ
ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ αυτό-ΟΝΟΜ και-ΣΥ/ΜΟΣ τώρα-ΕΠ/ΜΑ ο-ΑΡΘΡΟ Υιός-ΔΟΤ

τοῦ Θεοῦ,

ο-ΑΡΘΡΟ Θεός-ΓΕΝ

‘αυτό τώρα ταιριάζει στον Υιό του Θεού’

(DIDYMUS CAECUS Scr. Eccl. Fragmenta in Proverbia) A.D. 4 με συντακτικό ὄρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ

3/5 μόνο με το απρόσωπο

1/5 μόνο με απρφ και

1/5 με συντακτικό ὄρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

11. Ιωάννης ο Χρυσόστομος 349-407 μ.Χ. (14) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

ταῦτα καὶ πρεσβυτέροις **ἀρμόττει**.
αυτά-ΑΙΤ και-ΣΥ/ΜΟΣ κληρικοί-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ
‘αυτά στους κληρικούς ταιριάζουν’
(JOANNES CHRYSOSTOMUS Scr. Eccl. In epistulam i ad Timotheum) A.D. 4-5
μόνο με το απρόσωπο

Ταῦτα καὶ περὶ γυναικῶν διακόνων
αυτά-ΑΙΤ και-ΣΥ/ΜΟΣ για-ΠΡΟΘ/ΣΗ γυναίκες-ΓΕΝ διάκονοι-ΓΕΝ

ἀρμόττει εἰρῆσθαι.
ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ να ειπωθούν-ΑΠΡΦ
‘αυτά ταιριάζει να ειπωθούν για τις διακόνισσες’
(JOANNES CHRYSOSTOMUS Scr. Eccl. In Psalms 101-107) A.D. 4-5 μόνο με
απρφ

Ἀρμόττει οὖν πᾶσι τὸ
ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ ὅλοι-ΔΟΤ το-ΑΡΘΡΟ

λέγειν,
να πάρουν τον λόγο-ΑΠΡΦ
‘τους ταιριάζει (σε όλους) να πάρουν τον λόγο’
(JOANNES CHRYSOSTOMUS Scr. Eccl. In Psalms 101-107) A.D. 4-5 με δοτική
προσωπική και απρφ

Τοῖς δὲ Ἰουδαίοις οὐδὲ **τοῦτο**
οι-ΑΡΘΡΟ εἰς-ΣΥ/ΜΟΣ Ιουδαίοι-ΔΟΤ ούτε-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ αυτό-ΟΝΟΜ

ἀρμόττει.
ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ
‘ούτε αυτό στους Ιουδαίους ταιριάζει’
(JOANNES CHRYSOSTOMUS Scr. Eccl. In Psalms 101-107) A.D. 4-5 με
συντακτικό ὄρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ

9/14 μόνο με το απρόσωπο

2/14 μόνο με απρφ

1/14 με δοτική προσωπική και απρφ και

2/14 με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

12. Κύριλλος Αλεξανδρείας 378-444 μ.Χ (1) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

Ταῦτα **ἀρμόττει** τῷ Χριστῷ
αυτά-ΟΝΟΜ ταιριάζει-3° ΕΝΙΚΟ ο-ΑΡΘΡΟ Χριστός-ΔΟΤ
'αυτά του ταιριάζουν (στον Χριστό)'

(CYRILLUS Alexandrinus Theol. Expositio in Psalmos) A.D. 4-5 **μόνο με το απρόσωπο**

μία δομή μόνο με το απρόσωπο

13. Θεοδώρητος ο Κύριος 393-457 μ.Χ (132) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

ἀρμόττει τῷ Θεῷ Λόγω,
ταιριάζει-3° ΕΝΙΚΟ ο-ΑΡΘΡΟ Θεός-ΔΟΤ Λόγος-ΔΟΤ
'...ταιριάζει στον Λόγο του Θεού'

(THEODORETUS Scr. Eccl., Theol. De sancta trinitate) A.D. 4-5 **μόνο με το απρόσωπο**

οὐ τῷ Δαβίδ **ἀρμόττει**,
δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ ο-ΑΡΘΡΟ Δαβίδ-ΔΟΤ ταιριάζει-3° ΕΝΙΚΟ
'δεν του ταιριάζει (στον Δαβίδ)'

(THEODORETUS Scr. Eccl., Theol. Interpretatio in Psalmos) A.D. 4-5 **μόνο με το απρόσωπο**

ἀρμόττει δὲ τοῖς εὐσεβεστέροις ἢ
ταιριάζει-3° ΕΝΙΚΟ ἐξάλλου-ΣΥ/ΜΟΣ οι-ΑΡΘΡΟ θεοσεβείς-ΔΟΤ η-ΑΡΘΡΟ

προσευχή.

προσευχή-ΟΝΟΜ

‘στους θεοσεβείς προσευχή ταιριάζει’

(**THEODORETUS Scr. Eccl., Theol. Interpretatio in Psalms**) A.D. 4-5 **με**

συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ

Ἀρμόττει

δέ

καί

οὗτος

ὁ

ταιριάζει-3^ο ENIKO εξάλλου-ΣΥ/ΜΟΣ και-ΣΥ/ΜΟΣ αυτός-ΟΝΟΜ ο-ΑΡΘΡΟ

ὕμνος

τοῖς

ἐξ

ἐθνῶν

πεπιστευκόσι,

ὑμνος-ΟΝΟΜ οι-ΑΡΘΡΟ από-ΠΡΟΘ/ΣΗ ἔθνη-ΓΕΝ πιστοῖ-ΔΟΤ

‘αυτή η δοξολογία ταιριάζει στους πιστούς του ἔθνους’

(**THEODORETUS Scr. Eccl., Theol. Interpretatio in Psalms**) A.D. 4-5 **με**

συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ

ἀρμόττει

τὸν

Θεὸν

διηνεκῶς

ἀνυμνεῖν.

ταιριάζει-3^ο ENIKO ο-ΑΡΘΡΟ Θεός-ΑΙΤ αδιάκοπα-ΕΠ/ΜΑ να δοξολογούμε-ΑΙΠΡΦ

‘ταιριάζει τον Θεό συνεχώς να δοξολογούμε’

(**THEODORETUS Scr. Eccl., Theol. Interpretatio in Psalms**) A.D. 4-5 **μόνο με**

απρφ

αὐτα

καί

ἡμῖν

ἀρμόττει

λέγειν

αυτά-ΑΙΤ και-ΣΥ/ΜΟΣ εμείς-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ENIKO να ισχυριστούμε-ΑΙΠΡΦ

‘αυτά μας ταιριάζει να ισχυριστούμε’

(**THEODORETUS Scr. Eccl., Theol. Interpretatio in Psalms**) A.D. 4-5 **με δοτική**

προσωπική και απρφ

Πρὸς

τὰς

γνώμας

τῶν

ἀνθρώπων

σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ οι-ΑΡΘΡΟ κρίσεις-ΑΙΤ οι-ΑΡΘΡΟ ἀνθρωποι-ΓΕΝ

ἀρμόττεις

τὰς

ἀντιδόσεις, ᾧ

προσαρμόζεις-2^ο ENIKO οι-ΑΡΘΡΟ αμοιβές-ΑΙΤ ᾧ -ΚΛΗΤ/ΚΗ ΠΡΟΣΦ/ΣΗ

Δέσποτα.

Δεσπότης- ΚΛΗΤ/ΚΗ ΠΡΟΣΦ/ΣΗ

‘στις κρίσεις των ανθρώπων προσαρμόζεις την αμοιβή (τους), Δεσπότη’

(**THEODORETUS Scr. Eccl., Theol. Interpretatio in Psalms**) A.D. 4-5 **με**

προσωπικό ρήμα

78/132 μόνο με το απρόσωπο

46/132 με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

4/132 μόνο με απρφ

4/132 με δοτική προσωπική και απρφ και

μία δομή με το προσωπικό ρήμα (άρμότητες)

14. Προκόπιος ο Καισαρεύς 500-565 μ.Χ (8) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

Άρμότητες δὲ καὶ πρὸς τὴν
ταιριάζει-3^ο ENIKO ἐξάλλου-ΣΥ/ΜΟΣ και-ΣΥ/ΜΟΣ σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ η-ΑΡΘΡΟ

ἐκάστου ψυχὴν

καθένας-ΓΕΝ ψυχὴ-ΑΙΤ

‘ταιριάζει ἐξάλλου στην ψυχὴ του καθένα (μας)’

(PROCOPIUS Rhet., Scr. Eccl. Commentarii in Isaiam) A.D. 5-6 μόνο με το απρόσωπο

Ταῦτα δὲ τῷ Σωτῆρι λέγειν
αυτὰ-ΑΙΤ ἄλλωστε-ΣΥ/ΜΟΣ ο-ΑΡΘΡΟ Σωτῆρας-ΔΟΤ να διατυπώσουμε-ΑΙΠΦ

άρμότητες,

ταιριάζει-3^ο ENIKO

‘αυτὰ ταιριάζει ἄλλωστε να διατυπώσουμε για τον Σωτήρα’

(PROCOPIUS Rhet., Scr. Eccl. Commentarii in Isaiam) A.D. 5-6 μόνο με απρφ

ὅπερ ἄρμότητες προφήταις, ἀποστόλοις τε
το οποίο-ΟΝΟΜ ταιριάζει-3^ο ENIKO προφήτες-ΑΙΤ ἀπόστολοι-ΑΙΤ τε-ΣΥ/ΜΟΣ

καὶ εὐαγγελισταῖς.

και-ΣΥ/ΜΟΣ εὐαγγελιστές-ΔΟΤ

‘το οποίο στους προφήτες, ἀποστόλους και εὐαγγελιστές ταιριάζει’

(PROCOPIUS Rhet., Scr. Eccl. Commentarii in Isaiam) A.D. 5-6 με συντακτικό ὄρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ

5/8 μόνο με το απρόσωπο

1/8 μόνο με απρφ και

2/8 με συντακτικό ὄρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

15. Σιμπλίκιος 490-560 μ.Χ (1) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

πρὸς μέσην ἔξιν **ἀρμόττει**,
σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ μέση-ΑΙΤ συνήθεια-ΑΙΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ
'στην μέση συνήθεια ταιριάζει'
(**SIMPLICIUS Phil. Commentarius in Epicteti enchiridion**) A.D. 6 **μόνο με το**
απρόσωπο

μία δομή μόνο με το απρόσωπο

16. Ιωάννης Μαλάλας 491-578 μ.Χ. (1) (Βυζαντινή περίοδος 324-1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

καὶ **ἀρμόττει** τῆ γῆ·
και-ΣΥ/ΜΟΣ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ η-ΑΡΘΡΟ γη-ΔΟΤ
'και στην γη ταιριάζει'
(**JOANNES MALALAS Chronogr. Chronographia**) A.D. 5-6 **μόνο με το**
απρόσωπο

μία δομή μόνο με το απρόσωπο

17. Ιωάννης ο Δαμασκηνός περ. 676-749 μ.Χ. (2) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

Μόνω Θεῶ **ἀρμόττει** λέγειν τὸ
μόνος-ΔΟΤ Θεός-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ να κάνει λόγο-ΑΠΡΦ το-ΑΡΘΡΟ

έμόν.

δικό μου-ΑΙΤ

‘του ταιριάζει (μόνο στον Θεό) να κάνει λόγο για το δικό μου’

(**JOANNES DAMASCENUS Scr. Eccl., Theol. Sacra parallela**) A.D. 7-8 **με δοτική**

προσωπική και απρφ

οἷς

ἀρμόττει

καὶ

δίχα

τοῦ

οι οποίοι-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ και-ΣΥ/ΜΟΣ χωρίς-ΕΠ/ΜΑ το-ΑΡΘΡΟ

πολυπραγμονεῖν

ὑπεῖκειν

τε

καὶ

να γνωρίζουν πολλά-ΑΠΡΦ να υποτάσσονται-ΑΠΡΦ τε-ΣΥ/ΜΟΣ και-ΣΥ/ΜΟΣ

ἠσυχάζειν,

να γαληνεύουν-ΑΠΡΦ

‘τους ταιριάζει χωρίς να γνωρίζουν πολλά (για την βασιλεία του Θεού) να υπάγονται

σε αυτήν και να γαληνεύουν’

(**JOANNES DAMASCENUS Scr. Eccl., Theol. Sacra parallela**) A.D. 7-8 **με δοτική**

προσωπική και απρφ

2/2 με δοτική προσωπική και απρφ

18. Μέγας Φώτιος ή Άγιος Φώτιος 820-893 μ.Χ. (1) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

ὅς

τοῖς

νεωτέροις

ἀρμόττει

πράγμασιν·

ο οποίος-ΟΝΟΜ τα-ΑΡΘΡΟ νεότερα-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ πράγματα-ΔΟΤ

‘ο οποίος ταιριάζει στις νεότερες συνθήκες’

(**PHOTIUS Lexicogr., Scr. Eccl., Theol. Lexicon (E—Ω)**) A.D. 9 **με συντακτικό όρο**

σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ

μία δομή με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

19. Νικηφόρος Γρηγοράς 1295-1360 μ.Χ. (1) (1205-1453 μ.Χ. από την περίοδο της Φραγκοκρατίας στα εδάφη της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας και μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Οθωμανούς)

ὄπῃ ἐκάστῳ **ἀρμόττει**
ὄπου-ΕΠ/ΜΑ καθέναν-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘όπου ταιριάζει στον καθέναν’

(Nicephorus GREGORAS Hist., Scr. Rerum Nat. Epistulae) A.D. 13-14 **μέσα σε**
δευτερεύουσα μόνο με το απρόσωπο

μία δομή μόνο με το απρόσωπο

Ἀρμόζει (128) με σημασία: πρέπει, ταιριάζει

✓ it is fitting

εκ του προσωπικού ρήματος ἀρμόζω (ενώνω, συνδέω, τοποθετώ μαζί, ταιριάζω):

- f. fit together, join, bind
- g. fit well
- h. suit
- i. adapt
- j. compose

Το απρόσωπο ρήμα συντάσσεται με:

- g. accusative and infinitive (αιτιατική πτώση και απρφ)
- h. only with infinitive (μόνο με απρφ)

από **R.J.CUNLIFFE A Lexicon of the Homeric Dialect** και

Liddell and Scott. An Intermediate Greek-English Lexicon. Oxford. Clarendon Press. 1889.

και από την βάση δεδομένων **The Online Liddell-Scott-Jones Greek-English Lexicon**

1. Βακχυλίδης 516-450 π.Χ (1) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

οὔτ' ἐ]ν βαρυπενθέσιν ἄρμόζει μ]άχαις
οὔτε-APN ΜΟΡΙΟ σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ θλιβερές-ΔΟΤ ταιριάζει-3° ΕΝΙΚΟ μάχες-ΔΟΤ

φόρμιγγος ὄμφα
φόρμιγγα-ΓΕΝ φωνή-ΟΝΟΜ
'...οὔτε σε θλιβερές μάχες ο ἦχος της φόρμιγγας ταιριάζει'
(**BACCHYLIDES Lyr.** Epinicia) 5 B.C. με συντακτικό ὄρο σε ονομαστική πτώση
χωρίς απρφ

μία δομή με συντακτικό ὄρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

2. Αριστοτέλης 384-322 π.Χ (8) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

ἰέναι δ' ἀνάπαλιν ἴσως
να πηγαίνουμε-ΑΠΡΦ εξάλλου-ΜΟΡΙΟ αντίθετα-ΕΠ/ΜΑ ασφαλώς-ΕΠ/ΜΑ

ἄρμόζει πρὸς μὲν τοὺς ἀτυχοῦντας
ταιριάζει-3° ΕΝΙΚΟ σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ αφενός-ΣΥ/ΜΟΣ οι-ΑΡΘΡΟ δυστυχείς-ΑΙΤ

προθύμως
πρόθυμα-ΕΠ/ΜΑ
'αντίθετα ταιριάζει ασφαλώς να πηγαίνουμε στις δυστυχίες των φίλων μας πρόθυμα'
(**ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil.** Ethica Nicomachea) 4 B.C.
μόνο με απρφ

οὐ γὰρ ταῦτα ἄρμόζει θεοῖς
δεν-APN ΜΟΡΙΟ διότι-ΣΥ/ΜΟΣ αυτά-ΑΙΤ ταιριάζει-3° ΕΝΙΚΟ θεοί-ΔΟΤ

καὶ ἄνθρωποι, οὐδ' ἐν ἱερῷ
και-ΣΥ/ΜΟΣ ἄνθρωποι-ΔΟΤ οὔτε-APN ΜΟΡΙΟ σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ ναός-ΔΟΤ

καὶ τάφῳ.
και-ΣΥ/ΜΟΣ τάφος-ΔΟΤ
'γιατί δεν ταιριάζουν τα ίδια πράγματα σε θεούς και ανθρώπους, σ' έναν ναό και σ'
έναν τάφο'
(**ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil.** Ethica Nicomachea) 4 B.C.
μόνο με το απρόσωπο

οὐ πάση δ' ἡλικία τὸ πάθος
δεν-APN ΜΟΡΙΟ κάθε-ΔΟΤ αφενός-ΣΥ/ΜΟΣ ηλικία-ΔΟΤ το-ΑΡΘΡΟ πάθος-ΟΝΟΜ

ἀρμόζει, ἀλλὰ τῇ νέᾳ.
ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ ἀλλά-ΣΥ/ΜΟΣ η-ΑΡΘΡΟ νεανική-ΔΟΤ
'το πάθος, πάντως, (αυτό) δεν ταιριάζει σε κάθε ηλικία, αλλά μόνο στη νεανική'
(**ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil.** Ethica Nicomachea) 4 B.C.
με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ

3/8 μόνο με απρφ

3/8 μόνο με το απρόσωπο και

2/8 με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

3. Απολλώνιος ο Δύσκολος 2^{ος} αιώνας μ.Χ. (1) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)

ἀρμόζει γοῦν τὸ ἐπιφερόμενον
ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ το-ΑΡΘΡΟ αποτέλεσμα-ΟΝΟΜ

πρὸς ἀμφοτέρα,
προς-ΠΡΟΘ/ΣΗ αμφοτερα-ΑΙΤ
'...(αυτή) η συνέπεια και στα δύο ταιριάζει'
(**APOLLONIUS DYSCOLUS Gramm.** De constructione) A.D. 2 **με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ**

μία δομή με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

4. Ωριγένης Αδαμάντιος (περ. 185/184-254 μ.Χ) (5) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)

ἀρμόζει τοῦτο καὶ νῦν τῷ Υἱῷ
ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ αυτό-ΟΝΟΜ και-ΣΥ/ΜΟΣ τώρα-ΕΠ/ΜΑ ο-ΑΡΘΡΟ Υιός-ΔΟΤ

τοῦ Θεοῦ·
ο-ΑΡΘΡΟ Θεός-ΓΕΝ
'αυτό τώρα του ταιριάζει (στον Χριστό)'
(**ORIGENES Theol.** Expositio in Proverbia) A.D. 2-3 **με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ**

τουτέστιν ὅσα τῷ Θεῷ ἀρεστά, καὶ
δηλαδή-ΕΠ/ΜΑ ὅσα-ΑΙΤ ο-ΑΡΘΡΟ Θεός-ΔΟΤ επιθυμητά-ΑΙΤ και-ΣΥ/ΜΟΣ

δικαίους **ἀρμόζει**,

δίκαιοι-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘ὅσα δηλαδή είναι στον Θεό ἀρεστά και στους δίκαιους ταιριάζουν’

(**ORIGENES Theol.** Expositio in Proverbia) A.D. 2-3 **μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με το απρόσωπο**

4/5 με συντακτικό ὄρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη) και

1/5 μόνο με το απρόσωπο

5. **Ευσέβιος Καισαρείας 265-340 μ.Χ (16)** (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

Καὶ ταῦτα λέγειν **ἀρμόζει**

και-ΣΥ/ΜΟΣ αὐτά-ΑΙΤ να πούμε-ΑΠΡΦ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘ταιριάζει και για αὐτά να κάνουμε λόγο’

(**EUSEBIUS Scr. Eccl., Theol.** Commentaria in Psalmos) A.D. 4 **μόνο με απρφ**

Οὔτε γὰρ τῷ Ἀσάφ οὔτε τῷ
οὔτε-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ διότι-ΣΥ/ΜΟΣ ο-ΑΡΘΡΟ Ἀσάφ-ΔΟΤ οὔτε-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ ο-ΑΡΘΡΟ

Δαυὶδ **ἀρμόζει** ταῦτα λέγειν.

Δαυὶδ-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ αὐτά-ΑΙΤ να ισχυριστεί-ΑΠΡΦ

‘διότι οὔτε στον Ἀσάφ οὔτε στον Δαυὶδ ταιριάζει να τα ισχυριστεί’

(**EUSEBIUS Scr. Eccl., Theol.** Commentaria in Psalmos) A.D. 4 **με δοτική προσωπική και απρφ**

οὐδὲν **ἀρμόζει** τῇ θείᾳ προσηγορίᾳ.

καθόλου-ΕΠ/ΜΑ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ η-ΑΡΘΡΟ θεϊκή-ΔΟΤ ονομασία-ΔΟΤ

‘...καθόλου (δεν) ταιριάζει στην θεία ονομασία’

(**EUSEBIUS Scr. Eccl., Theol.** Commentaria in Psalmos) A.D. 4 **μόνο με το απρόσωπο**

Καὶ πρὸς πάντας μὲν οὖν ἡμᾶς,
καὶ-ΣΥ/ΜΟΣ σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ ὅλοι-ΑΙΤ αφενός-ΣΥ/ΜΟΣ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ εμεῖς-ΑΙΤ

ἀρμόζει τὸ παράγγελμα·

ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ το-ΑΡΘΡΟ πρόσταγμα-ΟΝΟΜ

‘σε ὅλους μας αφενός ταιριάζει (αυτό) το πρόσταγμα’

(**EUSEBIUS Scr. Eccl., Theol.** Commentaria in Psalmos) A.D. 4 **με συντακτικό ὄρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ**

8/16 μόνο με απρφ

3/16 με δοτική προσωπική και απρφ

3/16 μόνο με το απρόσωπο και

2/16 με συντακτικό ὄρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

6. Μέγας Αθανάσιος 298-373 μ.Χ. (21) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

ἀλλὰ καὶ τὸν Υἱὸν **ἀρμόζει** τοῦτο
ἀλλά-ΣΥ/ΜΟΣ καὶ-ΣΥ/ΜΟΣ ο-ΑΡΘΡΟ Υιός-ΑΙΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ αυτό-ΑΙΤ

λέγειν,

να ισχυριστεί-ΑΠΡΦ

‘αλλά του ταιριάζει (στον Χριστό) αυτό να ισχυριστεί’

(**ATHANASIUS Theol.** Orationes tres contra Arianos) A.D. 4 **μόνο με απρφ**

καὶ **ἀρμόζει** μοι ἐκ πάντων
καὶ-ΣΥ/ΜΟΣ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ εγώ-ΔΟΤ από-ΠΡΟΘ/ΣΗ οτιδήποτε-ΓΕΝ

ἐσθίειν

να τρώω-ΑΠΡΦ

‘μου ταιριάζει τα πάντα να τρώω’

(**ATHANASIUS Theol.** Quaestiones in scripturam sacram Quaestiones in scripturam sacram) A.D. 4 **με δοτική προσωπική και απρφ**

Οὐδενὶ ἀνθρώπων ἀρμόζει ὄνομα
κανέναν-ΔΟΤ ἄνθρωπος-ΓΕΝ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ ὄνομα-ΟΝΟΜ
'σε κανέναν ἄνθρωπο (αυτή) ἡ προσωνυμία δεν ταιριάζει'
(**ATHANASIUS Theol.** De sancta trinitate) A.D. 4 **με συντακτικό ὄρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ**

Χριστῷ δὲ ἀρμόζει·
Χριστός-ΔΟΤ ἐξάλλου-ΣΥ/ΜΟΣ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ
'...στον Χριστό ταιριάζει ἐξάλλου'
(**ATHANASIUS Theol.** De sancta trinitate) A.D. 4 **μόνο με το απρόσωπο**

12/21 μόνο με απρφ

2/21 με δοτική προσωπική και απρφ

4/21 με συντακτικό ὄρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη) και

3/21 μόνο με το απρόσωπο

7. **Ἅγιος Γρηγόριος ο Ναζιανζηνός 329-390 μ.Χ. (1)** (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

Πόσω μᾶλλον ἀρμόζει τοῦτο;
πόσο-ΔΟΤ περισσότερο-ΕΠ/ΜΑ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ αυτό-ΟΝΟΜ
'πόσο περισσότερο αυτό ταιριάζει;'
(**GREGORIUS NAZIANZENUS Theol.** De moderatione in disputando) A.D. 4 **σε ευθεία ἐρώτηση με συντακτικό ὄρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ**

μία δομή με συντακτικό ὄρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

8. **Γρηγόριος Νύσσης 335-395 μ.Χ (2)** (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

τούτῳ ὁ πρῶτος και ἀπαλὸς ἀρμόζει
αυτός-ΔΟΤ ο-ΑΡΘΡΟ ἡπιος-ΟΝΟΜ και-ΣΥ/ΜΟΣ ἡρεμος-ΟΝΟΜ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ

λόγος

λόγος-ONOM

‘ο ήπιος και ήρεμος λόγος του ταιριάζει’

(**GREGORIUS NYSSENUS Theol.** Adversus eos qui castigationes aegre ferunt) A.D.

4 με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ

γάρ **ἀρμόζει** Κύρω τὰ λοιπὰ,
διότι-ΣΥ/ΜΟΣ ταιριάζει-3^ο ENIKO Κύρος-ΔΟΤ τα-ΑΡΘΡΟ άλλα-ΑΙΤ
‘διότι τα άλλα του ταιριάζουν (στον Κύρω)’

(**GREGORIUS NYSSENUS Theol.** Testimonia adversus Judaeos) A.D. 4 **μόνο με το απρόσωπο**

1/2 με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη) και

1/2 **μόνο με το απρόσωπο**

9. **Didymus the Blind / Didymus 313-398 μ.Χ (4)** (Βυζαντινή περίοδος 324-1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

ναός γάρ Θεῶ μόνω **ἀρμόζει**
ναός-ONOM διότι-ΣΥ/ΜΟΣ Θεός-ΔΟΤ μόνος-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ENIKO
‘διότι μόνο στον Θεό ταιριάζει (ιερός) ναός’

(**DIDYMUS CAECUS Scr. Eccl.** De trinitate) A.D. 4 με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ

αὕτη **ἀρμόζει** ἢ φωνή·
η ίδια-ONOM ταιριάζει-3^ο ENIKO η-ONOM φωνή-ONOM
‘ο ίδιος λόγος (του) ταιριάζει’

(**DIDYMUS CAECUS Scr. Eccl.** De trinitate) A.D. 4 με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ

όλες με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

10. Ιωάννης ο Χρυσόστομος 349-407 μ.Χ. (23) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

Τοῦτο καὶ νῦν ἀρμόζει λέγειν·
αὐτό-ΑΙΤ και-ΣΥ/ΜΟΣ τώρα-ΕΠ/ΜΑ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ να ισχυριστούμε-ΑΠΡΦ
‘τώρα αυτό ταιριάζει να ισχυριστούμε’
(JOANNES CHRYSOSTOMUS Scr. Eccl. In Acta apostolorum) A.D. 4-5 μόνο με απρφ

Ἀρμόζει καὶ ἡμῖν αὕτη ἢ
ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ και-ΣΥ/ΜΟΣ εμείς-ΔΟΤ η ίδια-ΟΝΟΜ η-ΑΡΘΡΟ

διδασκαλία,
διδασκαλία-ΟΝΟΜ
‘αυτός ο διδακτικός λόγος μας ταιριάζει’
(JOANNES CHRYSOSTOMUS Scr. Eccl. In illud: Exeuntes pharisaei) A.D. 4-5 με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ

καὶ τοῦτο γὰρ μάλιστα τοῖς
και-ΣΥ/ΜΟΣ αὐτό-ΟΝΟΜ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ κυρίως-ΕΠ/ΜΑ οι-ΑΡΘΡΟ

γέρουσιν ἀρμόζει·
γέροντες-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ
‘...αυτό λοιπόν στους γέροντες ταιριάζει’
(JOANNES CHRYSOSTOMUS Scr. Eccl. In epistulam ad Titum) A.D. 4-5 με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ

6/23 μόνο με απρφ και

17/23 με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

11. Νεμέσιος-Επίσκοπος Εμέσης 4^{ος} αιώνας μ.Χ (2) (Βυζαντινή περίοδος 324 - 1453μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

οἷς **ἀρμόζει** τὸ προαιρεῖσθαι,
οἱ ὁποῖοι-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ το-ΑΡΘΡΟ να επιλέξουν ελεύθερα-ΑΠΡΦ
'τους ταιριάζει ελεύθερα να επιλέξουν'
(NEMESIUS Theol. De natura hominis) A.D. 4 μέσα σε δευτερεύουσα με δοτική προσωπική και απρφ

2/2 με δοτική προσωπική και απρφ

12. Σωκράτης ο Σχολαστικός 380-440 μ.Χ (1) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

ὡς **ἀρμόζει** θεοφιλέστατον βασιλέα
ὅπως-ΣΥ/ΜΟΣ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ θεοσεβῆς-ΑΙΤ βασιλιάς-ΑΙΤ
ὑπομνήσαι,
να μνημονεύσουμε-ΑΠΡΦ
'ὅπως ταιριάζει να κάνουμε μνεία στον εξάίρετα θεοσεβῆ βασιλιά'
(SOCRATES Scholasticus Hist. Historia ecclesiastica) A.D. 4-5 μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με απρφ

μία δομή μόνο με απρφ

13. Κύριλλος Αλεξανδρείας 378-444 μ.Χ (10) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

και **ἀρμόζει** λέγειν.
και-ΣΥ/ΜΟΣ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ να απαντήσει-ΑΠΡΦ
'και ταιριάζει να απαντήσει...'

(**CYRILLUS Alexandrinus Theol.** Commentarii in Lucam) A.D. 4-5 **μόνο με απρφ**

Ἀρμόζει δὲ **μάλιστα** ὁ προκείμενος
ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ εξάλλου-ΣΥ/ΜΟΣ κυρίως-ΕΠ/ΜΑ ο-ΑΡΘΡΟ παρόν-ΟΝΟΜ

ψαλμός

ψαλμός-ΟΝΟΜ

'ο παρόν ψαλμός εξάλλου ταιριάζει...'

(**CYRILLUS Alexandrinus Theol.** Expositio in Psalmos) A.D. 4-5 **με συντακτικό**
όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ

μόνω δὲ **ἀρμόζει** Θεῷ ἐσομένων
μόνος-ΔΟΤ εξάλλου-ΣΥ/ΜΟΣ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ Θεός-ΔΟΤ επικείμενα-ΓΕΝ

ἢ πρόγνωσις.

η-ΑΡΘΡΟ πρόγνωση-ΟΝΟΜ

'η ικανότητα πρόβλεψης των επικείμενων μόνο στον Θεό ταιριάζει'

(**CYRILLUS Alexandrinus Theol.** Thesaurus de sancta consubstantiali trinitate)
A.D. 4-5 **με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ**

5/10 μόνο με απρφ και

5/10 με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

14. Σαλαμίνιος Ερμείας Σωζομενός 400-450 μ.Χ. (9) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

κατὰ ταύτην τὴν ἐκδοχὴν **ἀρμόζει**
κατὰ-ΠΡΟΘ/ΣΗ αυτή-ΑΙΤ η-ΑΡΘΡΟ εκδοχή-ΑΙΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ

[λέγειν]

να μιλήσουμε-ΑΠΡΦ

‘σύμφωνα με αυτήν την εκδοχή ταιριάζει να κάνουμε λόγο για...’

(**HERMIAS Phil.** In Platonis Phaedrum scholia) A.D. 5 **μόνο με απρφ**

Ἡ μὲν γὰρ **μουσική** μόνα τὰ
η-ΑΡΘΡΟ αφενός-ΣΥ/ΜΟΣ διότι-ΣΥ/ΜΟΣ μουσική-ΟΝΟΜ μόνα-ΑΙΤ τα-ΑΡΘΡΟ

μόρια **ἀρμόζει**

μέρη-ΑΙΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘διότι η μουσική αφενός ταιριάζει μόνο σε μέρη/κομμάτια (της ψυχής)’

(**HERMIAS Phil.** In Platonis Phaedrum scholia) A.D. 5 **με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ**

1/9 μόνο με απρφ και

8/9 με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

15. Θεοδώρητος ο Κύρου 393-457 μ.Χ (2) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

Ἀρμόζει δὲ μάλιστα ὁ προκείμενος
ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ εξάλλου-ΣΥ/ΜΟΣ κυρίως-ΕΠ/ΜΑ ο-ΑΡΘΡΟ παρόν-ΟΝΟΜ

ψαλμός

ψαλμός-ΟΝΟΜ

‘ο παρόν ψαλμός εξάλλου ταιριάζει...’

(**THEODORETUS Scr. Eccl., Theol.** Interpretatio in Psalmos) A.D. 4-5 **με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ**

2/2 με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

16. Σιμπλίκιος 490-560 μ.Χ (1) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

Ἄλλα ταῦτα μὲν, οὐ μόνον
αλλά-ΣΥ/ΜΟΣ αὐτά-ΟΝΟΜ αφενός-ΣΥ/ΜΟΣ δὲν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ μόνο-ΕΠ/ΜΑ

πρὸς τὸν Ἐπικτήτου ῥηθέντα νῦν λόγον
σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ ο-ΑΡΘΡΟ Επικτήτος-ΓΕΝ ειπωμένο-ΑΙΤ τώρα-ΕΠ/ΜΑ λόγος-ΑΙΤ

ἀρμόζει,

ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘δὲν ταιριάζει μόνο στον πρόσφατα ειπωμένο λόγο του Επίκτητου’

(**SIMPLICIUS Phil.** Commentarius in Epicteti enchiridion) A.D. 6 **με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ**

μια δομή με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

17. Ολυμπιόδωρος ο Νεότερος- Ὀλυμπιόδωρος ὁ Φιλόσοφος 495-570 μ.Χ. (4) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

Ταῦτα δὲ **ἀρμόζει** νοεῖν
αὐτά-ΑΙΤ αφετέρου-ΣΥ/ΜΟΣ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ να εξετάσουμε-ΑΠΡΦ

‘αὐτά αφετέρου ταιριάζει να εξετάσουμε’

(**OLYMPIODORUS Diaconus Scr. Eccl.** Commentarii in Jeremiam) A.D. 6 **μόνο με απρφ**

Πρὸς ἑκατέρους οὖν τοὺς προφήτας
σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ ἑκάστοι-ΑΙΤ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ οι-ΑΡΘΡΟ προφήτες-ΑΙΤ

ἀρμόζει ὁ λόγος,

ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ ο-ΑΡΘΡΟ λόγος-ΟΝΟΜ

‘(αὐτός) ο λόγος λοιπόν και στους δύο προφήτες ταιριάζει’

(**OLYMPIODORUS Diaconus Scr. Eccl.** Commentarii in Jeremiam) A.D. 6 **με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ**

1/4 μόνο με απρφ και

3/4 με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

18. Ιωάννης ο Ελεήμων 556-619 μ.Χ (1) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

ταῖς κρείττοσι δυνάμεσιν ἁρμόζει ταῖς
οι-ΑΡΘΡΟ ισχυρότερες-ΔΟΤ δυνάμεις-ΔΟΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ οι-ΑΡΘΡΟ

εὐφόροις

ευνοϊκές-ΔΟΤ

‘στις ισχυρότερες και πιο ευνοϊκές δυνάμεις ταιριάζει’

(**JOANNES Med.** Commentarii in Hippocratis librum de natura pueri) A.D. 7 **μόνο με το απρόσωπο**

μία δομή μόνο με το απρόσωπο

19. Ιωάννης ο Δαμασκηνός περ. 676-749 μ.Χ. (6) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

Ἄρμόζει τῷ ἐγκρατεῖ καὶ τοὺς ὄχλους
ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ ο-ΑΡΘΡΟ συνετός-ΔΟΤ και-ΣΥ/ΜΟΣ οι-ΑΡΘΡΟ ὄχλοι-ΑΙΤ

φυγεῖν,

να αποφεύγει-ΑΠΡΦ

‘του ταιριάζει (στον συνετό) να μένει μακριά από την οχλοβοή’

(**JOANNES DAMASCENUS Scr. Eccl, Theol.** Sacra parallela) A.D. 7-8 **με δοτική προσωπική και απρφ**

ἀρμόζει ἢ **θεολογία**, ἢ **μάλιστα**
ταιριάζει-3^ο ENIKO η-ΑΡΘΡΟ θεολογία-ONOM η-ΑΡΘΡΟ κυρίως-ΕΠ/ΜΑ

ἀληθής·

αυθεντική-ONOM

‘...ταιριάζει η μελέτη της θρησκείας, κυρίως η αυθεντική’

(JOANNES DAMASCENUS Scr. Eccl, Theol. Sacra parallela) A.D. 7-8 με

συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ

3/6 με δοτική προσωπική και απρφ και

3/6 με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

20. Γεώργιος Αμαρτωλός ή Γεώργιος Μοναχός (9ος αιώνας μ.Χ.) (1) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

ὁ κανὼν τῆς συγκρίσεως τοῖς ὁμογενέσιν
ο-ΑΡΘΡΟ κανόνας-ONOM η-ΑΡΘΡΟ σύγκριση-ΓΕΝ τα-ΑΡΘΡΟ ομογενή-ΔΟΤ

ἀρμόζει

ταιριάζει-3^ο ENIKO

‘το πρότυπο σύγκρισης ταιριάζει σε αντικείμενα μελέτης του ίδιου είδους’

(GEORGIUS Monachus Chronogr. Chronicon breve) A.D. 9 με συντακτικό όρο σε

ονομαστική πτώση χωρίς απρφ

μία δομή με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

21. Μιχαήλ Ψελλός 1018-1078 μ.Χ. (1) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

ἢ δὲ ἄρμονία τὸ πλῆθος
η-ΑΡΘΡΟ ἐξάλλου-ΣΥ/ΜΟΣ ομόνοια-ONOM το-ΑΡΘΡΟ πλήθος-AIT

ἀρμόζει·

ταιριάζει-3^ο ENIKO

‘η ομόνοια εξάλλου στο πλήθος ταιριάζει’

(**Michael PSELLUS Epist., Hagiogr, Phil., Polyhist, Theol.** De omnifaria doctrina)

A.D. 11 με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρω

μία δομή με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

Ἐπέοικε(ν) (28) με σημασία: ταιριάζει, είναι ταιριαστό/ορθό/σωστό/λογικό

- a. to be like
- b. to suit
- c. it is fit, proper

εκ του προσωπικού ρήματος ἔοικα (φαίνομαι, μοιάζω, είμαι όμοιος, ταιριάζω)

- a. seem
- b. be like, resemble

Συνακόλουθα, το απρόσωπο ἔοικε φέρει τόσο την λεξική σημασία:

✓ *it seems*

όσο και την:

✓ *it is fitting, reasonable*

Το απρόσωπο **ἔπέοικε συντάσσεται με:**

- ✓ dative personal et infinitive (δοτική προσωπική και απαρέμφατο)
- ✓ accusative personal et infinitive (αιτιατική που εκφράζει πρόσωπο και απαρέμφατο)
- ✓ infinitive alone (μόνο με απαρέμφατο)

από **Liddell and Scott. An Intermediate Greek-English Lexicon. Oxford. Clarendon Press. 1889.**

και από την βάση δεδομένων **The Online Liddell-Scott-Jones Greek-English Lexicon**

1. Όμηρος 9^{ος}-8^{ος} αιώνας π.Χ (9) (Γεωμετρική Εποχή 1050 π.Χ έως το 700 π.Χ)

ὄς **ἐπέοικε** δικασπόλον ἄνδρ' ἀλεγύνειν.
οι οποίες-ΑΙΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ δικαστή-ΑΙΤ άντρας-ΑΙΤ να φροντίζει-ΑΠΡΦ
'όπως ταιριάζει να επιμελείται αυτός που δίκαια κρίνει'
(HOMERUS Epic. Odyssea) 8 B.C. μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με απρφ

ὡς **ἐπέοικεν**,
όπως-ΣΥ/ΜΟΣ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ
'όπως ταιριάζει'
(HOMERUS Epic. Odyssea) 8 B.C. μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με το απρόσωπο

ἐρέω δέ τοι ὡς
θα μιλήσω-ΜΕΛ/ΑΣ αφετέρου-ΣΥ/ΜΟΣ βέβαια-ΕΓΚΛ/ΚΟ ΜΟΡΙΟ όπως-ΣΥ/ΜΟΣ

ἐπέοικεν
ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ
'θα μιλήσω όπως ταιριάζει'
(HOMERUS Epic. Odyssea) 8 B.C. μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με το απρόσωπο

σφῶϊν μέν τ' **ἐπέοικε**
εσείς-ΔΥΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΔΟΤ αφενός-ΣΥ/ΜΟΣ και-ΣΥ/ΜΟΣ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ

μετά πρώτοισιν ἐόντας ἐστάμεν
με-ΠΡΟΘ/ΣΗ πρώτοι-ΔΟΤ παρευρισκόμενοι-ΑΙΤ να σταθείτε-ΑΠΡΦ
'και να σταθείτε σας ταίριαζε στην πρώτη τάξη (με τους πρώτους)'
(HOMERUS Epic. Ilias) 8 B.C. με δοτική προσωπική και απρφ

ἄλλον ἐλέσθω, **ὄς** τις οἷ
άλλος-ΑΙΤ ας εκλέξει-ΠΡΟΣΤ/ΚΗ ο οποίος-ΟΝΟΜ κάποιος-ΟΝΟΜ αυτός-ΔΟΤ

τ' **ἐπέοικε** και **ὄς**
και-ΣΥ/ΜΟΣ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ και-ΣΥ/ΜΟΣ ο οποίος-ΟΝΟΜ

βασιλεύτερός ἐστιν.
ανώτερος βασιλιάς-ΟΝΟΜ είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ
'άλλον να εκλέξει, ανώτερο βασιλιά που να του πρέπει/ταιριάζει'
(HOMERUS Epic. Ilias) 8 B.C. με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ

3/9 μόνο με απρφ

3/9 μόνο με το απρόσωπο

2/9 με δοτική προσωπική και απρφ και

1/9 με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

2. **Απολλώνιος ο Δύσκολος 2^{ος} αιώνας μ.Χ. (1)** (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)

ὅστις οἷ τ' ἐπέουκεν

ο οποίος-ΟΝΟΜ αυτός-ΔΟΤ και-ΣΥ/ΜΟΣ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘και ο οποίος του πρέπει/ταιριάζει’

(**APOLLONIUS DYSCOLUS Gramm.** De constructione) A.D. 2 μέσα σε δευτερεύουσα με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ

μία δομή με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

3. **Μάξιμος ο εκ Τύρου 125-185 μ.Χ. (1)** (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)

νέω δέ τε παντ' ἐπέουκεν.

νέος-ΔΟΤ αφετέρου-ΣΥ/ΜΟΣ και-ΣΥ/ΜΟΣ πάντοτε-ΕΠ/ΜΑ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘στον νέο πάντοτε ταιριάζει’

(**MAXIMUS Soph.** Dialexeis) A.D. 2 μόνο με δοτική προσωπική

μία δομή μόνο με δοτική προσωπική χωρίς απρφ

4. **Άγιος Γρηγόριος ο Ναζιανζηνός 329-390 μ.Χ. (16)** (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

Φθέγγομαι, ἄσσ' **ἐπέουκεν**.

θα πω-ΜΕΛ/ΑΣ ὅσα-ΑΙΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘θα φανερώσω (όλα) ὅσα ταιριάζουν’

(GREGORIUS NAZIANZENUS Theol. Carmina de se ipso) A.D. 4 **μέσα σε**
δευτερεύουσα μόνο με το απρόσωπο

λελέζεται ὅσσ' **ἐπέουκε**.

θα ἔχει πει-ΤΕΤΕΛ/ΝΟΣ ΜΕΛ/ΑΣ ὅσα-ΑΙΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘θα ἔχει πει (όλα) ὅσα ταιριάζουν’

(GREGORIUS NAZIANZENUS Theol. Carmina moralia) A.D. 4 **μέσα σε**
δευτερεύουσα μόνο με το απρόσωπο

Φθέγγομαι, ἄσσ' **ἐπέουκε** **θυηπόλον ἄνδρ'**

θα πω-ΜΕΛ/ΑΣ ὅσα-ΑΙΤ ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ ὅσιος-ΑΙΤ ἄντρας-ΑΙΤ

ἀγορεύειν.

να ισχυρίζεται-ΑΠΡΦ

‘θα φανερώσω (όλα) ὅσα ταιριάζουν σε ὅσιο ἄντρα να ισχυρίζεται’

(GREGORIUS NAZIANZENUS Theol. Carmina quae spectant ad alios) A.D. 4 **μόνο**
με απρφ

ἐπέουκεν **ἀπλοῦς** **τρόπος** **εὐγενέεσσιν**
ταιριάζει-3^ο ΕΝΙΚΟ ειλικρινής-ΟΝΟΜ συμπεριφορά-ΟΝΟΜ ευγενεῖς-ΔΟΤ

Ἄνδράσιν ἠδὲ **γυναίξι**,

ἄντρες-ΔΟΤ και-ΣΥ/ΜΟΣ γυναῖκες-ΔΟΤ

‘στους ευγενικής καταγωγής ἄντρες και γυναῖκες ειλικρίνεια ταιριάζει’

(GREGORIUS NAZIANZENUS Theol. Carmina quae spectant ad alios) A.D. 4 **με**
συντακτικό ὄρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ

10/16 μόνο με το απρόσωπο

5/16 μόνο με απρφ

1/16 με συντακτικό ὄρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

5. **Ιωάννης ο Χρυσόστομος 349-407 μ.Χ. (1)** (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

ἐπέοικε πτωχῶ πλουσίαν ταφήν
ταιριάζει-3^ο ENIKO φτωχός-ΔΟΤ πολυτελής-ΑΙΤ νεκρική τελετή-ΑΙΤ
‘του ταιριάζει (στον φτωχό) πολυτελής νεκρική τελετή’
(JOANNES CHRYSOSTOMUS Scr. Eccl. In synaxim archangelorum) A.D. 4-5 μόνο
με δοτική προσωπική

μία δομή μόνο με δοτική προσωπική χωρίς απτφ

Ἐπαμμένει (2) με σημασία: απομένει-ταιριάζει

✓ *there is in store*

εκ του ποιητικού ρήματος ἐπαμμένω (περιμένω, αναμένω) με σημασία:

- a. *wait longer*
- b. *wait for one*

από **Liddell and Scott. An Intermediate Greek-English Lexicon. Oxford. Clarendon Press. 1889.**

και από την βάση δεδομένων **The Online Liddell-Scott-Jones Greek-English Lexicon**

1. Αισχύλος 525-455 π.Χ (2) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

ὅτι μ' ἐπαμμένει παθεῖν·

ὅτι-ΣΥ/ΜΟΣ εγώ-ΑΙΤ απομένει-3^ο ΕΝΙΚΟ να πάθω-ΑΠΡΦ

'(φανέρωσέ μου)...τι απομένει/ταιριάζει να πάθω'

(**AESCHYLUS Trag.** Prometheus vincetus) 6-5 B.C. **μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με απρφ**

οὔ σφιν κακῶν ὕψιστ' ἐπαμμένει

εδώ-ΕΠ/ΜΑ αυτοί-ΔΟΤ συμφορές-ΓΕΝ μέγιστες-ΓΕΝ απομένει-3^ο ΕΝΙΚΟ

παθεῖν,

να πάθουν-ΑΠΡΦ

'κι εδώ (είναι) η χειρότερη που τους απομένει/ταιριάζει να πάθουν συμφορά,'

(**AESCHYLUS Trag.** Persae) 6-5 B.C. **με δοτική προσωπική και απρφ**

1/2 μόνο με απρφ και

1/2 με δοτική προσωπική και απρφ

Ἀναγκαῖόν ἐστιν (61) με σημασία: είναι αναγκαίο, επιβάλλεται, ταιριάζει

1. Λυσίας 445-380 π.Χ (1) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

με **ἀναγκαῖόν ἐστι** περι πάντων <τὴν>
εἰς-ΑΙΤ ανάγκη είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ για-ΠΡΟΘ/ΣΗ πάντα-ΓΕΝ η-ΑΡΘΡΟ

ἀπολογία ποιήσασθαι
ἀπολογία-ΑΙΤ να πραγματοποιήσω-ΑΠΡΦ
'για τα πάντα επιβάλλεται να απολογηθώ'
(**LYSIAS Orat.** Pro milite) 5-4 B.C. **μόνο με απρφ**

μία δομή μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

2. Αλκιδάμας (5^{ος}-4^{ος} αι. π.Χ) (3) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

ἀναγκαῖόν ἐστι τοῦτον ἐπιτελεῖν τὴν ἐρμηνείαν
ανάγκη είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ αυτός-ΑΙΤ να αποδώσει-ΑΠΡΦ η-ΑΡΘΡΟ ἐρμηνεία-ΑΙΤ
'επιβάλλεται να ερμηνεύσει...'
(**ALCIDAMAS Rhet.** Fragmenta) 5-4 B.C. **μόνο με απρφ**

λέγειν δημηγοροῦσι καὶ δικαζομένοις
να αγορεύουν-ΑΠΡΦ ρήτορες-ΔΟΤ και-ΣΥ/ΜΟΣ αντίδικοι-ΔΟΤ

ἀναγκαῖόν ἐστι
ανάγκη είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ
'τους ταιριάζει (στους ρήτορες και στους αντίδικους) να αγορεύουν'
(**ALCIDAMAS Rhet.** Fragmenta) 5-4 B.C. **με δοτική προσωπική και απρφ**

2/3 μόνο με απρφ και

1/3 με δοτική προσωπική και απρφ

3. Ξενοφών 430-354 π.Χ (1) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

τοῖς λαμβάνουσιν ἀργύριον **ἀναγκαῖόν ἐστιν**
οι-ΑΡΘΡΟ λαμβάνοντες-ΔΟΤ ἀργύριο-ΑΙΤ ανάγκη είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ

ἀπεργάζεσθαι τοῦτο
να επιμεληθούν-ΑΠΡΦ αυτό-ΑΙΤ
' στους παραλήπτες χρημάτων, αυτό τους ταιριάζει να επιμεληθούν'
(XENOPHON Hist. Memorabilia) 5-4 B.C. με δοτική προσωπική και απρφ

μία δομή με δοτική προσωπική και απρφ

4. Ισοκράτης 436-338 π.Χ (16) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

τοῦτον **ἀναγκαῖόν ἐστιν** εὐνούστατον εἶναι
αυτός-ΑΙΤ ανάγκη είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ ο πιο ευνοϊκός-ΑΙΤ να είναι-ΑΠΡΦ
'επιβάλλεται να είναι ο πιο ευνοϊκός'
(ISOCRATES Orat. De bigis) 5-4 B.C. μόνο με απρφ

ἀναγκαῖόν ἐστιν οὕτως εἰπεῖν
ανάγκη είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ τοιουτοτρόπως-ΕΠ/ΜΑ να μιλήσω-ΑΠΡΦ

περὶ αὐτῶν·
για-ΠΡΟΘ/ΣΗ αυτά-ΓΕΝ
' τοιουτοτρόπως επιβάλλεται να μιλήσω για αυτά...'
(ISOCRATES Orat. Antidosis) 5-4 B.C. μόνο με απρφ

16/16 μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

5. Πλάτων 427-347 π.Χ (4) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

ἀναγκαῖόν ἐστι τὸν μαχοῦμενον ὑπὲρ τοῦ
ανάγκη είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ ο-ΑΡΘΡΟ αγωνιζόμενος-ΑΙΤ για-ΠΡΟΘ/ΣΗ το-ΑΡΘΡΟ

δικαίου ιδιωτεῦειν ἀλλὰ μὴ
δίκαιο-ΓΕΝ να παραμένει ιδιώτης-ΑΠΡΦ αλλά-ΣΥ/ΜΟΣ μη-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ

δημοσιεύειν
να ασχολείται με τον δημόσιο βίο-ΑΠΡΦ
'επιβάλλεται ο αγωνιζόμενος για την δικαιοσύνη να παραμένει ιδιώτης και να μην
ασχολείται με τον δημόσιο βίο'
(**PLATO Phil.** Apologia Socratis) 5-4 B.C. **μόνο με απρφ**

Δῆλον (έστιν) ὡς ἔμοιγε καὶ ὑμῖν
φανερὸ εἶναι-3° ΕΝΙΚΟ ὅτι-ΣΥ/ΜΟΣ εγώ-ΔΟΤ και-ΣΥ/ΜΟΣ εσείς-ΔΟΤ

ἀναγκαῖόν ἐστιν φάναι
ανάγκη εἶναι-3° ΕΝΙΚΟ να μιλήσετε-ΑΠΡΦ
'εἶναι φανερό ὅτι μου ταιριάζει και σας ταιριάζει να μιλήσουμε'
(**PLATO Phil.** Leges) 5-4 B.C. **με δοτική προσωπική και απρφ**

3/4 μόνο με απρφ και

1/4 με δοτική προσωπική και απρφ

6. Αριστοτέλης 384-322 π.Χ (10) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

ταύτην πρῶτον **ἀναγκαῖόν ἐστι** λαβεῖν
αυτή-ΑΙΤ πρωταρχικά-ΕΠ/ΜΑ ανάγκη εἶναι-3° ΕΝΙΚΟ να λάβουν-ΑΠΡΦ
'επιβάλλεται αυτήν να λάβουν πρωταρχικά'
(**ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil.** De generatione animalium) 4
B.C. **μόνο με απρφ**

τὴν παιδείαν **ἔστιν ἀναγκαῖον** ἕτεραν εἶναι
η-ΑΡΘΡΟ εκπαίδευση-ΑΙΤ εἶναι ανάγκη-3° ΕΝΙΚΟ διαφορετική-ΑΙΤ να εἶναι-ΑΠΡΦ
'επιβάλλεται ο τρόπος εκπαίδευσης να διαφέρει'
(**ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil.** Politica) 4 B.C. **μόνο με απρφ**

ταῦτα ποιεῖν οὐ μόνον
αυτά-ΑΙΤ να πραγματοποιήσουμε-ΑΠΡΦ ὄχι-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ μόνο-ΕΠ/ΜΑ

δυνατὸν (ἐστὶν) ἀλλ' ἀναγκαῖόν ἐστιν
εφικτὸ εἶναι-3^ο ENIKO ἀλλὰ-ΣΥ/ΜΟΣ ἀνάγκη εἶναι-3^ο ENIKO
'δεν εἶναι μόνο εφικτὸ ἀλλὰ καὶ ἐπιβάλλεται νὰ πραγματοποιήσουμε αὐτά'
(ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. Meteorologica) 4 B.C. με
απρφ

οἷς ἀναγκαῖόν ἐστι ταῖς ἀ[γορ]αῖς
οἱ οἱποῖοι-ΔΟΤ ἀνάγκη εἶναι-3^ο ENIKO οἱ-ΑΡΘΡΟ συναλλαγές-ΔΟΤ

καθῆσθαι

νὰ εγκαταστήσουν-ΑΠΡΦ

'...τους ταιριάζει τὸν χῶρο συναλλαγῶν νὰ εγκαταστήσουν'

(ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. Ἀθηναίων πολιτεία) 4 B.C.
μέσα σε δευτερεύουσα πρόταση με δοτικὴ προσωπικὴ καὶ απρφ

οὐ μόνον ἀναγκαῖόν ἐστιν ἀλλὰ
ὄχι-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ μόνο-ΕΠ/ΜΑ ἀνάγκη εἶναι-3^ο ENIKO ἀλλὰ-ΣΥ/ΜΟΣ

καὶ καλόν (ἐστὶν)·

καὶ-ΣΥ/ΜΟΣ καλὸ εἶναι-3^ο ENIKO

'δεν ἐπιβάλλεται μόνο ἀλλὰ εἶναι καὶ ἐπιωφελές'

(ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. Ethica Nicomachea) μόνο η
απρόσωπη ἔκφραση

6/10 μόνο με απρφ

3/10 μόνο με τὴν απρόσωπη ἔκφραση καὶ

1/10 με δοτικὴ προσωπικὴ καὶ απρφ

7. Δημοσθένης 384-322 π.Χ (1) (Κλασικὴ ἐποχὴ ἀπὸ τὸ 508 π.Χ ἕως τὸ 323 π.Χ)

στρατιώτας τρέφειν καὶ τριῆρεις
στρατιώτες-ΑΙΤ νὰ ἐκτρέφουμε-ΑΠΡΦ καὶ-ΣΥ/ΜΟΣ τριῆρεις-ΑΙΤ

ἐκπέμπειν καὶ χρήματ' εἰσφέρειν
νὰ στέλνουμε-ΑΠΡΦ καὶ-ΣΥ/ΜΟΣ χρήματα-ΑΙΤ νὰ εἰσφέρουμε-ΑΠΡΦ

δεῖ καὶ ἀναγκαῖόν ἐστιν
επιβάλλεται-3^ο ENIKO και-ΣΥ/ΜΟΣ ἀνάγκη εἶναι-3^ο ENIKO
‘επιβάλλεται και εἶναι ἀναγκαῖο και στρατό να συντηροῦμε και τριήρεις να στέλνουμε
και χρήματα να εισφέρουμε’
(**DEMOSTHENES Orat.** De Chersoneso) 4 B.C. **μόνο με απρφ**

μία δομή με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

8. Επίκουρος 341-270 π.Χ (2) (Αλεξανδρινή- Ελληνιστική περίοδος 323 π.Χ-
31 π.Χ)

ὕπερ ὧν ἀναγκαῖόν ἐστιν ἀπαδήποτε
για-ΠΡΟΘ/ΣΗ τα οποία-ΓΕΝ ἀνάγκη εἶναι-3^ο ENIKO οτιδήποτε-ΑΙΤ

ψηφίσασθαι

να αποφασίσετε-ΑΠΡΦ

‘για τα οποία επιβάλλεται να λάβετε όποια απόφαση επιθυμείτε’

(**EPICURUS Phil.** Deperditorum librorum reliquiae) 4-3 B.C. **μόνο με απρφ**

ἀναγκαῖόν ἐστι τοῖς σοφοῖς μανθάνειν
ἀνάγκη εἶναι-3^ο ENIKO οι-ΑΡΘΡΟ ευφυεῖς-ΔΟΤ να μάθουν-ΑΠΡΦ

γράμματα

γράμματα-ΑΙΤ

‘τους ταιριάζει (στους ευφυεῖς) να μορφωθούν’

(**EPICURUS Phil.** Deperditorum librorum reliquiae) 4-3 B.C. **με δοτική προσωπική
και απρφ**

1/2 μόνο με απρφ και

1/2 με δοτική προσωπική και απρφ

9. Πλούταρχος 50-120 μ.Χ (2) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)

χρήσιμον (ἐστι), μᾶλλον ἀναγκαῖόν ἐστι
χρήσιμο εἶναι-3^ο ENIKO περισσότερο-ΕΠ/ΜΑ ἀνάγκη εἶναι-3^ο ENIKO

ποιεῖσθαι συλλογὴν
να καταρτίσετε-ΑΠΡΦ συλλογή-ΑΙΤ
'κρίνεται ωφέλιμη, περισσότερο αναγκαία η κατάρτιση συλλογής'
(**PLUTARCHUS Biogr., Phil.** De liberis educandis) A.D. 1-2 ΑΙΤ **μόνο με απρφ**

2/2 μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

10. Χαρίτων Ἀφροδισεύς ἴσως 2 μ.Χ (1) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)

νῦν οὖν ἀναγκαῖόν ἐστιν ἡμῶν
τώρα-ΕΠ/ΜΑ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ ανάγκη εἶναι-3^ο ΕΝΙΚΟ εμείς-ΔΟΤ

μέχρι Λυκίας διαδραμεῖν
μέχρι-ΠΡΟΘ/ΣΗ Λυκία-ΓΕΝ να σπεύσουμε-ΑΠΡΦ
'τώρα λοιπόν μας ταιριάζει να σπεύσουμε ως (την περιοχή) της Λυκίας'
(**CHARITON Scr. Erot.** De Chaerea et Callirhoe) A.D. 2? **με δοτική προσωπική και απρφ**

μία δομή με δοτική προσωπική και απρφ

11. Ωριγένης Ἀδαμάντιος (περ. 185/184-254 μ.Χ) (2) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)

ἀναγκαῖόν ἐστι τὸν θεὸν χρησθαι τῇ
ανάγκη εἶναι-3^ο ΕΝΙΚΟ ο-ΑΡΘΡΟ Θεός-ΑΙΤ να καταφύγει-ΑΠΡΦ η-ΑΡΘΡΟ

καλουμένη ὀργῇ
επονομαζόμενη-ΔΟΤ ὀργή-ΔΟΤ
'επιβάλλεται να οργιστεί (ο Θεός)'
(**ORIGENES Theol.** In Jeremiam) A.D. 2-3 **μόνο με απρφ**

2/2 μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

12. Μέγας Αθανάσιος 298-373 μ.Χ. (3) (Βυζαντινή περίοδος 324-1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

προσθήκει ποιεῖν και **ἀναγκαῖόν ἐστιν**
ταιριάζει-3° ENIKO να πράξουμε-ΑΠΡΦ και-ΣΥ/ΜΟΣ ανάγκη είναι-3° ENIKO
‘ταιριάζει και επιβάλλεται να πράξουμε...’
(**ATHANASIUS Theol.** Orationes tres contra Arianos) A.D. 4 **μόνο με απρφ**

ἀναγκαῖόν ἐστι πρὸς τὴν ἐνσάρκωσιν τοῦ
ανάγκη είναι-3° ENIKO σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ η-ΑΡΘΡΟ ενσάρκωση-ΑΙΤ ο-ΑΡΘΡΟ
Κυρίου ἡμῶν ὀρθῶς πιστεύση
Κύριος-ΓΕΝ εμεῖς-ΓΕΝ ειλικρινά-ΕΠ/ΜΑ να πιστέψει-ΕΝΣ
‘...επιβάλλεται να πιστέψει ειλικρινά στην ενσάρκωση του Χριστού’
(**ATHANASIUS Theol.** Symbolum "quicumque") A.D. 4 **μόνο με το απρόσωπο**

2/3 με απρφ και

1/3 μόνο με το απρόσωπο

καμία με δοτική προσωπική

13. Γρηγόριος Νύσσης 335-395 μ.Χ (1) (Βυζαντινή περίοδος 324-1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

οὕτω ὁμολογεῖσθαι τὸ πνεῦμα τὸ
τοιουτοτρόπως-ΕΠ/ΜΑ να αποκαλυφθεῖ-ΑΠΡΦ το-ΑΡΘΡΟ πνεύμα-ΑΙΤ το-ΑΡΘΡΟ
ἅγιον **ἀναγκαῖόν ἐστιν**
ἅγιο-ΑΙΤ ανάγκη είναι-3° ENIKO
‘τοιουτοτρόπως επιβάλλεται να αποκαλυφθεῖ το Ἅγιο Πνεῦμα’
(**GREGORIUS NYSSENUS Theol.** Adversus Macedonianos de spiritu sancto) A.D. 4
μόνο με απρφ

μία δομή μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

14. Ιωάννης ο Χρυσόστομος 349-407 μ.Χ. (4) (Βυζαντινή περίοδος 324-1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

Τήμερον ἀναγκαῖόν ἐστιν εἰπεῖν
σήμερα-ΕΠ/ΜΑ ανάγκη είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ να πούμε-ΑΠΡΦ
'επιβάλλεται να μιλήσουμε σήμερα...'

(JOANNES CHRYSOSTOMUS Scr. Eccl. De fato et providentia) A.D. 4-5 μόνο με απρφ

ἀναγκαῖόν ἐστι παραστήσαι τούτους ὡς
ανάγκη είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ να θεωρήσουμε-ΑΠΡΦ αυτοί-ΑΙΤ ως-ΣΥ/ΜΟΣ

ἐχθροὺς τοῦ Χριστοῦ
ἐχθροί-ΑΙΤ ο-ΑΡΘΡΟ Χριστός-ΓΕΝ
'επιβάλλεται να τους θεωρήσουμε πολέμιους του Χριστού'

(JOANNES CHRYSOSTOMUS Scr. Eccl. De pseudoprophetis) μόνο με απρφ

ὅπου καὶ ἀναγκαῖόν ἐστι,
ὅποτε-ΕΠ/ΜΑ και-ΣΥ/ΜΟΣ ανάγκη είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ
'ὅποτε είναι ανάγκη'

(JOANNES CHRYSOSTOMUS Scr. Eccl. Expositiones in Psalmos) A.D. 4-5 μέσα σε δευτερεύουσα μόνο η απρόσωπη έκφραση

3/4 μόνο με απρφ

1/4 μόνο με την απρόσωπη έκφραση

καμία με δοτική προσωπική

15. Νεμέσιος-Επίσκοπος Εμέσης 4^{ος} αιώνας μ.Χ (2) (Βυζαντινή περίοδος 324 - 1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

οἶον ἀναγκαῖόν ἐστιν ἀναπνεῖν
πλωσδήποτε-ΕΠ/ΜΑ ανάγκη είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ να αναπνεύει-ΑΠΡΦ

ἄνθρωπον ζῶντα.

ἄνθρωπος-ΑΙΤ ζωντανός-ΑΙΤ

‘(κάθε) ζωντανός άνθρωπος επιβάλλεται οπωσδήποτε να έχει ανάσα’

(**NEMESIUS Theol.** De natura hominis) A.D. 4 **μόνο με απρφ**

2/2 μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

16. Κύριλλος Αλεξανδρείας 378-444 μ.Χ (3) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

ἀναγκαῖόν ἐστιν ἰδεῖν.

ανάγκη είναι-3^ο ENIKO να γνωρίζουμε-ΑΙΠΦ

‘...(μας) επιβάλλεται να γνωρίζουμε’

(**CYRILLUS Alexandrinus Theol.** Expositio in Psalmos) A.D. 4-5 **μόνο με απρφ**

Φῶς τὸ ἡλιακὸν χρειῶδες (ἐστι) καὶ

φως-ONOM το-ΑΡΘΡΟ ηλιακό-ONOM επωφελές είναι-3^ο ENIKO και-ΣΥ/ΜΟΣ

ἀναγκαῖόν ἐστι τοῖς ὀφθαλμοῖς

αναγκαῖο είναι-3^ο ENIKO οι-ΑΡΘΡΟ οφθαλμοί-ΔΟΤ

‘το ηλιακό φως κρίνεται επωφελές και απαραίτητο για την όραση’

(**CYRILLUS Alexandrinus Theol.** Commentarius in Isaiam prophetam) A.D. 4-5 **με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση**

2/3 μόνο με απρφ και

1/3 με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση

καμία με δοτική προσωπική

17. Σιμπλίκιος 490-560 μ.Χ (1) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

ἀναγκαῖόν ἐστι ἐπιστημονικῶς γινώσκειν
ανάγκη εἶναι-3^ο ΕΝΙΚΟ επισταμένως-ΕΠ/ΜΑ να γνωρίζει-ΑΠΡΦ
'επιβάλλεται επισταμένως να γνωρίζει...'

(**SIMPLICIUS Phil.** Commentarius in Epicteti enchiridion) A.D. 6 **μόνο με απρφ**

μία δομή μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

18. Συμεών Λογοθέτης ο Μεταφραστής 10ος αιώνας μ.Χ. (1) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

ἀναγκαῖόν ἐστι ἀναδραμεῖν ἐπὶ τὸ
ανάγκη εἶναι-3^ο ΕΝΙΚΟ να ανατρέξουν-ΑΠΡΦ σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ το-ΑΡΘΡΟ

προκείμενον
προκείμενο-ΑΙΤ
'...επιβάλλεται να ανατρέξουν στο προκείμενο'

(**SYMEON LOGOTHETES Hist.** Chronicon) A.D. 10 **μόνο με απρφ**

μία δομή μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

19. Μιχαήλ Ψελλός 1018-1078 μ.Χ. (1) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

ὅπερ ἀναγκαῖον ἐστίν
το οποίο-ΑΙΤ ανάγκη είναι-3^ο ENIKO
'...το οποίο επιβάλλεται'

(**Michael PSELLUS Epist, Hagiogr, Phil., Polyhist, Theol.** De omnifaria doctrina)
A.D. 11 μέσα σε δευτερεύουσα πρόταση μόνο με την απρόσωπη έκφραση

μία δομή μόνο με την απρόσωπη έκφραση

καμία με δοτική προσωπική

20. Άννα Κομνηνή 1083-1153 μ.Χ (2) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

ἀναγκαῖόν ἐστιν εἰπεῖν ὅπως ἔχει
ανάγκη είναι-3^ο ENIKO να μιλήσω-ΑΙΠΦ ὅπως-ΣΥ/ΜΟΣ ταιριάζει-ΕΝΣ
'...επιβάλλεται να μιλήσω ὅπως (μου) ταιριάζει'

(**Anna COMNENA Hist.** Alexias) A.D. 11-12 μόνο με απρφ

οὐκ ἀναγκαῖόν ἐστιν ἡμῖν διηγεῖσθαι
δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ ανάγκη είναι-3^ο ENIKO εμείς-ΔΟΤ να εξιστορήσουμε-ΑΙΠΦ
'...(το οποίο) δεν μας ταιριάζει να εξιστορήσουμε'

(**Anna COMNENA Hist.** Alexias) A.D. 11-12 με δοτική προσωπική και απρφ

1/2 μόνο με απρφ και

1/2 με δοτική προσωπική και απρφ

Ἀνάγκη ἐστὶ (20) με σημασία: εἶναι ἀνάγκη, ἐπιβάλλεται, ταιριάζει

1. Ἡρόδοτος (περ. 484- 430 π.Χ) (2) (Κλασικὴ ἐποχὴ ἀπὸ το 508 π.Χ ἕως το 323 π.Χ)

ἀνάγκη ἐστὶ ῥῆσαι ἐν πέντε ἡμέρησι
ἀνάγκη εἶναι-3^ο ΕΝΙΚΟ να βρέξει-ΑΠΡΦ σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ πέντε-ΔΟΤ ἡμέρες-ΔΟΤ
'πρέπει (οπωσδήποτε)/ἐπιβάλλεται να βρέξει μέσα σε πέντε ἡμέρες'
(**HERODOTUS Hist.** Historiae) 5 B.C. **μόνο με απρφ**

τούτους πᾶσα **ἀνάγκη ἐστὶ** ταριχεύσαντας αὐτὸν
αυτοῖ-ΑΙΤ κάθε-ΟΝΟΜ ἀνάγκη εἶναι-3^ο ΕΝΙΚΟ να ταριχεύσουν-MTX αὐτός-ΑΙΤ
'ἐπιβάλλεται να τον ταριχεύσουν'
(**HERODOTUS Hist.** Historiae) 5 B.C. **μόνο με κατηγορηματικὴ μετοχή**

μία δομὴ μόνο με απρφ και

μία με κατηγορηματικὴ μετοχή

καμία με δοτικὴ προσωπικὴ

2. Ἀντιφών 480-411 π.Χ (1) (Κλασικὴ ἐποχὴ ἀπὸ το 508 π.Χ ἕως το 323 π.Χ)

Ταῦτ' οὖν ἐκπληξιν πολλὴν παρέχειν
αυτά-ΑΙΤ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ θαυμασμός-ΑΙΤ πολλή-ΑΙΤ να προξενούν-ΑΠΡΦ

ἀνάγκη ἐστὶ τῷ κινδυνεύοντι
ἀνάγκη εἶναι-3^ο ΕΝΙΚΟ ο-ΑΡΘΡΟ παράτολμος-ΔΟΤ
'ἐπιβάλλεται λοιπόν αυτά να του προξενούν θαυμασμό (στον παράτολμο)'
(**ANTIPHON Orat.** De caede Herodis) 5 B.C. **μόνο με απρφ**

μία δομὴ μόνο με απρφ

καμία με δοτικὴ προσωπικὴ

3. Λυσίας 445-380 π.Χ (1) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

Νῦν οὖν ὑμῖν ἐν ἀνάγκῃ ἐστὶ
τώρα-ΕΠ/ΜΑ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ εσείς-ΔΟΤ σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ ανάγκη είναι-3° ΕΝΙΚΟ

βουλευσασθαι περι αὐτοῦ·

να σκεφτείτε-ΑΠΡΦ για-ΠΡΟΘ/ΣΗ αυτός-ΓΕΝ

‘τώρα λοιπόν σας ταιριάζει να αναλογιστείτε για αυτόν’

(**LYSIAS Orat.** In Andocidem [Sp.] 5-4 B.C. με δοτική προσωπική και απρφ

μία δομή με δοτική προσωπική και απρφ

4. Ξενοφών 430-354 π.Χ (7) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

εἰ ἀνάγκῃ ἐστὶ μάχεσθαι

αν-ΣΥ/ΜΟΣ ανάγκη είναι-3° ΕΝΙΚΟ να πολεμήσουμε-ΑΠΡΦ

‘αν είναι ανάγκη να πολεμήσουμε...’

(**XENOPHON Hist.** Anabasis) 5-4 B.C. μέσα σε πλάγια ερώτηση μόνο με απρφ

ἀνάγκῃ ἐστὶ ἑαυτοῖς συνειδέναι ἀσέβειαν

ανάγκη είναι-3° ΕΝΙΚΟ οι ίδιοι-ΔΟΤ να γνωρίζουν καλά-ΑΠΡΦ ασέβεια-ΑΙΤ

καὶ ἀδικίαν·

και-ΣΥ/ΜΟΣ αδικία-ΑΙΤ

‘τους ταιριάζει (στους ίδιους) να γνωρίζουν την έλλειψη σεβασμού και δικαιοσύνης’

(**XENOPHON Hist.** Apologia Socratis) 5-4 B.C. με δοτική προσωπική και απρφ

5/7 μόνο με απρφ και

2/7 με δοτική προσωπική και απρφ

5. Πλάτων 427-347 π.Χ (1) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

κακῶς γὰρ ἀνάγκη ἐστὶν ζῆν
ἀσχημα-ΕΠ/ΜΑ συνεπῶς-ΣΥ/ΜΟΣ ἀνάγκη εἶναι-3^ο ΕΝΙΚΟ να ζει-ΑΠΡΦ
‘συνεπῶς ἀσχημα επιβάλλεται να ζει’
(**PLATO Phil.** Gorgias) 5-4 B.C. **μόνο με απρφ**

μία δομή μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

6. Αριστοτέλης 384-322 π.Χ (1) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

εἰ ἀνάγκη ἐστὶ τὸ ἦθος φθονερὸν
αν-ΣΥ/ΜΟΣ ἀνάγκη εἶναι-3^ο ΕΝΙΚΟ το-ΑΡΘΡΟ ἦθος-ΑΙΤ φαύλο-ΑΙΤ

εἶναι
να εἶναι-ΑΠΡΦ
‘αν επιβάλλεται σε φαύλο χαρακτήρα’
(**ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil.** Physiognomonica) 4 B.C.
μέσα σε πλάγια ερώτηση **μόνο με απρφ**

μία δομή μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

7. Μέγας Αθανάσιος 298-373 μ.Χ (1) (Βυζαντινή περίοδος 324-1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

εἰ ἀνάγκη ἐστὶν ὑποδήσεως, ψιλὰ ἔσονται
αν-ΣΥ/ΜΟΣ ἀνάγκη εἶναι-3^ο ΕΝΙΚΟ ὑπόδηση-ΓΕΝ λεπτά-ΑΙΤ θα εἶναι-ΜΕΛ

τὰ ὑποδήματα σου
τα-ΑΡΘΡΟ υποδήματα-ΟΝΟΜ σου-ΓΕΝ
'αν η ανάγκη το θέλει, λεπτά θα είναι τα παπούτσιά σου'
(**ATHANASIUS Theol.** Didascalia cccxviii patrum Nicaenorum) A.D. 4 μέσα σε
πλάγια ερώτηση μόνο **με την απρόσωπη έκφραση**

μία δομή μόνο με την απρόσωπη έκφραση

καμία με δοτική προσωπική

8. Ιωάννης ο Χρυσόστομος 349-407 μ.Χ. (6) (Βυζαντινή περίοδος 324-1453
μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την
ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του
Ηρακλείου (324-641)

Προεῖπεν ὁ Χριστὸς καὶ ἑτέρους
μίλησε εκ των προτέρων-ΑΟΡ ο-ΑΡΘΡΟ Χριστός-ΟΝΟΜ και-ΣΥ/ΜΟΣ ἄλλοι-ΑΙΤ

λέγων, **Ἀνάγκη ἐστὶν** ἔλθειν τὰ
λέγοντας-MTX ανάγκη είναι-3° ΕΝΙΚΟ να αποφεύγουν-ΑΠΡΦ τα-ΑΡΘΡΟ

σκάνδαλα
σκάνδαλα-ΑΙΤ

'εκ των προτέρων μίλησε ο Χριστός και στους άλλους είπε ότι επιβάλλεται να
αποφεύγουν τις παρεκκλίσεις'

(**JOANNES CHRYSOSTOMUS Scr. Eccl.** In epistulam i ad Timotheum) A.D. 4-5
μόνο με απρφ

οὕτω καὶ ὑμᾶς **ἀνάγκη ἐστὶ**
τοιουτοτρόπως-ΕΠ/ΜΑ και-ΣΥ/ΜΟΣ εσείς-ΑΙΤ ανάγκη είναι-3° ΕΝΙΚΟ

πληρωθῆναι τῆς τιμωρίας
να υποστείτε-ΑΠΡΦ η-ΑΡΘΡΟ τιμωρία-ΓΕΝ

'τοιουτοτρόπως σας επιβάλλεται να υποστείτε την τιμωρία'

(**JOANNES CHRYSOSTOMUS Scr. Eccl.** Fragmenta in Jeremiam) A.D. 4-5 **μόνο**
με απρφ

ἀντὶ τοῦ, **ἀνάγκη ἐστίν**.
ἀντί-ΠΡΟΘ/ΣΗ το-ΑΡΘΡΟ ἀνάγκη εἶναι-3^ο ΕΝΙΚΟ
‘...ἀπὸ το να ἐπιβάλλεται’

**(JOANNES CHRYSOSTOMUS Scr. Eccl. In Acta apostolorum) A.D. 4-5 μόνο με
την ἀπρόσωπη ἔκφραση**

5/6 μόνο με ἀπρφ και

1/6 μόνο με την ἀπρόσωπη ἔκφραση

καμία με δοτική προσωπική

Αναγκαίως ἔχει (19) με σημασία: είναι ανάγκη, επιβάλλεται, ταιριάζει

1. Ηρόδοτος (περ. 484- 430 π.Χ) (3) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

ἡμέας **ἀναγκαίως ἔχει** τιμωρέειν ἔς
εμείς-ΑΙΤ αναγκαστικά ἔχει-3^ο ΕΝΙΚΟ να πάρουμε εκδίκηση-ΑΠΡΦ σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ

τὰ μέγιστα μάλλον
τα-ΑΡΘΡΟ μέγιστα-ΑΙΤ περισσότερο-ΕΠ/ΜΑ
'επιβάλλεται να πάρουμε την μεγαλύτερη εκδίκηση που μπορούμε'
(**HERODOTUS Hist.** Historiae) 5 B.C. **μόνο με απρφ**

ἀναγκαίως ἔχει μοι ποιέειν ταῦτα
αναγκαστικά ἔχει-3^ο ΕΝΙΚΟ εγώ-ΔΟΤ να εκτελέσω-ΑΠΡΦ αυτά-ΑΙΤ
'μου ταιριάζει να εκτελέσω τις εντολές (του)'
(**HERODOTUS Hist.** Historiae) 5 B.C. **με δοτική προσωπική και απρφ**

1/3 μόνο με απρφ και

2/3 με δοτική προσωπική και απρφ

2. Σοφοκλής 496-406 π.Χ (1) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

ταρβεῖν ἔργα δειν' **ἀναγκαίως ἔχει**
να νιώθει φόβο-ΑΠΡΦ ἔργα-ΑΙΤ δεινά-ΑΙΤ αναγκαστικά ἔχει-3^ο ΕΝΙΚΟ
'επιβάλλεται να νιώθει φόβο (κανείς) μπρος σ' επικίνδυνα ἔργα'
(**SOPHOCLES Trag.** Trachiniae) 5 B.C. **μόνο με απρφ**

μία δομή μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

3. Ευριπίδης 485-406 π.Χ (8) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

ἀναγκαίως ἔχει σαίρειν μ' δόμους
αναγκαστικά ἔχει-3^ο ΕΝΙΚΟ να συγυρίσω-ΑΠΡΦ εγώ-ΑΙΤ δόμοι-ΑΙΤ
'επιβάλλεται την σπηλιά να συγυρίσω'
(**EURIPIDES Trag.** Cyclops) 5 B.C. **μόνο με απρφ**

θανεῖν ἀναγκαίως ἔχει
να πεθάνουμε-ΑΠΡΦ αναγκαστικά ἔχει-3^ο ΕΝΙΚΟ
'να πεθάνουμε θενά 'ναι ανάγκη'
(**EURIPIDES Trag.** Hercules) 5 B.C. **μόνο με απρφ**

ἀλλ' ἀναγκαίως ἔχει
ἀλλά-ΣΥ/ΜΟΣ αναγκαστικά ἔχει-3^ο ΕΝΙΚΟ
'ἀλλά το θέλει η ανάγκη'
(**EURIPIDES Trag.** Helena) 5 B.C. **μόνο η απρόσωπη έκφραση**

5/8 μόνο με απρφ και

3/8 μόνο με την απρόσωπη έκφραση

καμία με δοτική προσωπική

4. Αντιφών 480-411 π.Χ (1) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

τοῦτο εἰ ἐπεξίοντι ἀναγκαίως ἔχει
αυτό-ΑΙΤ αν-ΣΥ/ΜΟΣ εγκαταλείψας-ΔΟΤ αναγκαστικά ἔχει-3^ο ΕΝΙΚΟ
'...αν του ταιριάζει (στον εγκαταλείψαντα)'
(**ANTIPHON Orat.** In novercam) 5 B.C. **μέσα σε πλάγια ερώτηση μόνο με δοτική
προσωπική**

μία δομή μέσα σε πλάγια ερώτηση μόνο με δοτική προσωπική

5. Αριστοφάνης 445-385 π.Χ (1) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

ὕδωρ **ἀναγκαίως ἔχει** τὸν θεὸν ποῆσαι
νερό-ΑΙΤ αναγκαστικά ἔχει-3^ο ΕΝΙΚΟ ο-ΑΡΘΡΟ Θεός-ΑΙΤ να δώσει-ΑΠΡΦ
'νερό (απ' τον ουρανό) σίγουρα θα πέσει'
(**ARISTOPHANES Comic.** Vespa) 5-4 B.C. **μόνο με απρφ**

μία δομή μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

6. Ισοκράτης 436-338 π.Χ (2) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

ἀναγκαίως ἔχει πειρᾶσθαι τῶν δικαίων
αναγκαστικά ἔχει-3^ο ΕΝΙΚΟ να προσπαθήσετε-ΑΠΡΦ τα-ΑΡΘΡΟ δίκαια-ΓΕΝ
τυγχάνει
να επιτύχετε-ΑΠΡΦ
'επιβάλλεται να προσπαθήσετε να επιτύχετε το δίκαιο'
(**ISOCRATES Orat.** Aegineticus) 5-4 B.C. **μόνο με απρφ**

ἀναγκαίως ἔχει διαλεχθῆναι περὶ αὐτῶν
αναγκαστικά ἔχει-3^ο ΕΝΙΚΟ να μιλήσω-ΑΠΡΦ για-ΠΡΟΘ/ΣΗ αυτά-ΓΕΝ
'επιβάλλεται για αυτά να κάνω λόγο'
(**ISOCRATES Orat.** Antidosis) 5-4 B.C. **μόνο με απρφ**

2/2 μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

7. Πλάτων 427-347 π.Χ (2) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

ἀναγκαίως ἔχει τὴν ἄγνοιαν ἐξαιρεῖν
αναγκαστικά ἔχει-3^ο ΕΝΙΚΟ η-ΑΡΘΡΟ ἄγνοια-ΑΙΤ να αποκλείσει-ΑΠΡΦ
'επιβάλλεται να αποκλείσει την έλλειψη γνώσης'
(**PLATO Phil.** Leges) 5-4 B.C. **μόνο με απρφ**

ἀναγκαίως ἔχει

αναγκαστικά ἔχει-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘...επιβάλλεται’

(**PLATO Phil. Leges**) 5-4 B.C. **μόνο η απρόσωπη έκφραση**

1/2 μόνο με απρφ

1/2 μόνο με την απρόσωπη έκφραση

καμία με δοτική προσωπική

-
- 8. Μέγας Φώτιος ή Άγιος Φώτιος 820-893 μ.Χ. (1)** (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

μέντοι πολλά **ἀναγκαίως ἔχει** πάσχειν

ὅμως-ΣΥ/ΜΟΣ πολλά-ΑΙΤ αναγκαστικά ἔχει-3^ο ΕΝΙΚΟ να πάθει-ΑΠΡΦ

‘ὅμως επιβάλλεται να υποφέρει’

(**PHOTIUS Lexicogr., Scr. Eccl., Theol.** Lexicon (Ε—Ω)) A.D. 9 **μόνο με απρφ**

μία δομή μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

Μέλλει (652) με σημασία: πρόκειται, είναι γραφτό

- ✓ it is destined/fated

εκ του προσωπικού ρήματος μέλλω (σκοπεύω, έχω σκοπό να, αναβάλλω, καθυστερώ):

- a. to be destined/fated to
 - b. to be about to, intend
 - c. to be always going to do, delay put off
-

Σύνταξη με:

- ✓ infinitive (με απαρέμφατο)

από **Liddell and Scott. An Intermediate Greek-English Lexicon. Oxford. Clarendon Press. 1889.**

και από την βάση δεδομένων **The Online Liddell-Scott-Jones Greek-English Lexicon**

1. Όμηρος 9^{ος}-8^{ος} αιώνας π.Χ (7) (Γεωμετρική Εποχή 1050 π.Χ έως το 700 π.Χ)

οὕτω που Διὶ μέλλει
τοιουτοτρόπως-ΕΠ/ΜΑ όπου-ΕΠ/ΜΑ Δίας-ΔΟΤ πρόκειται-3^ο ΕΝΙΚΟ

ὑπερμενεΐ φίλον εἶναι,
υπερήφανος-ΔΟΤ φιλικό-ΑΙΤ να είναι-ΑΠΡΦ
'στον υπερήφανο Δία πρόκειται να αρέσει'
(HOMERUS Epic. Ilias) 8 B.C. μόνο με απρφ

ἀλλά που οὕτω μέλλει
ἀλλά-ΣΥ/ΜΟΣ όπου-ΕΠ/ΜΑ τοιουτοτρόπως-ΕΠ/ΜΑ πρόκειται-3^ο ΕΝΙΚΟ

δὴ φίλον εἶναι ὑπερμενεΐ Κρονίωνι,
λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ φιλικό-ΑΙΤ να είναι-ΑΠΡΦ υπερήφανος-ΔΟΤ Κρονίδης-ΔΟΤ
'στον υπερήφανο Κρονίδη πρόκειται να αρέσει'
(HOMERUS Epic. Ilias) 8 B.C. μόνο με απρφ

μέλλει μὲν πού φίλτερον ἄλλον
πρόκειται-3^ο ΕΝΙΚΟ αφενός-ΣΥ/ΜΟΣ όπου-ΕΠ/ΜΑ αγαπημένος-ΑΙΤ άλλος-ΑΙΤ

ὀλέσσαι
να χάσει-ΑΠΡΦ
'...τον αγαπημένο του να χάσει πρόκειται'
(HOMERUS Epic. Ilias) 8 B.C. μόνο με απρφ

7/7 μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

2. Ησίοδος 8^{ος}-7^{ος} αιώνας π.Χ (1) (γύρω στα 700 π.Χ (στην στροφή από την Ομηρική στην Αρχαϊκή εποχή))

..... ἔ]στι καὶ ὀπλόσα μέλ<λ>ει ἔσεσθαι
είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ και-ΣΥ/ΜΟΣ ὅσα-ΑΙΤ πρόκειται-3^ο ΕΝΙΚΟ να υπάρξουν-ΑΠΡΦ
'...ὅσα πρόκειται να υπάρξουν'
(HESIODUS Epic. Fragmenta) 8/7 B.C.? μόνο με απρφ

μία δομή μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

3. Αισχύλος 525-455 π.Χ (1) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

δισσοῖς μέλλει θεῖος Ὀρέστης ἄψει.
διπλός-ΔΟΤ πρόκειται-3^ο ΕΝΙΚΟ θεϊκός-ΟΝΟΜ Ορέστης-ΟΝΟΜ να παλέψει-ΑΠΡΦ
'...(μόνος) με δύο πρόκειται να παλέψει ο γενναίος Ορέστης'
(**AESCHYLUS Trag.** Choephoroe) 6-5 B.C. **μόνο με απρφ**

μία δομή μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

4. Βακχυλίδης 516-450 π.Χ (1) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

καὶ μέλλει τελεῖν.
και-ΣΥ/ΜΟΣ πρόκειται-3^ο ΕΝΙΚΟ να πραγματοποιηθεί-ΑΠΡΦ
'...και πρόκειται να εκτελεσθεί'
(**BACCHYLIDES Lyr.** Epinicia) 5 B.C. **μόνο με απρφ**

μία δομή μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

5. Ηρόδοτος (περ. 484- 430 π.Χ) (5) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

ὅτι Πέρσης ἀνὴρ μέλλει
ὅτι-ΣΥ/ΜΟΣ Πέρσης-ΟΝΟΜ ἀντρας-ΟΝΟΜ πρόκειται-3^ο ΕΝΙΚΟ
στρατηλατήσιν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα,
να εκστρατεύσει-ΑΠΡΦ σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ η-ΑΡΘΡΟ Ελλάδα-ΑΙΤ
'ὅτι ο Πέρσης βασιλιάς πρόκειται να εκστρατεύσει εναντίον της Ελλάδας'
(**HERODOTUS Hist.** Historiae) 5 B.C. **μέσα σε δευτερεύουσα πρόταση μόνο με απρφ**

5/5 μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

6. Σοφοκλής 496-406 π.Χ (2) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

τελευτήν τοῦ βίου μέλλει τελεῖν,
τέλος-ΑΙΤ ο-ΑΡΘΡΟ βίος-ΓΕΝ πρόκειται-3^ο ΕΝΙΚΟ να ολοκληρωθεί-ΑΠΡΦ
‘...η ζωή του πρόκειται βρει να ολοκληρωθεί’
(**SOPHOCLES Trag.** Trachiniae) 5 B.C. **μόνο με απρφ**

2/2 μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

7. Ευριπίδης 485-406 π.Χ (13) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

Ἀρτέμιδι θύσειν παῖδα σὴν
Ἄρτεμις-ΔΟΤ να προσφέρει θυσία-ΑΠΡΦ κόρη-ΑΙΤ δική σου-ΑΙΤ

μέλλει πατήρ.
πρόκειται-3^ο ΕΝΙΚΟ πατέρας-ΟΝΟΜ
‘στην Ἄρτεμη την κόρη πρόκειται ο κύρης της να προσφέρει θυσία’
(**EURIPIDES Trag.** Iphigenia Aulidensis) 5 B.C. **μόνο με απρφ**

—οἶσθα γὰρ πατὴρ πάντως ᾧ
γνωρίζω-2^ο ΕΝΙΚΟ διότι-ΣΥ/ΜΟΣ πατέρας-ΓΕΝ σίγουρα-ΕΠ/ΜΑ ὅσα-ΑΙΤ

μέλλει—
πρόκειται-3^ο ΕΝΙΚΟ
‘διότι ασφαλώς γνωρίζεις ὅσα πρόκειται ο πατέρας σου (να πράξει)’
(**EURIPIDES Trag.** Iphigenia Aulidensis) 5 B.C. **μόνο με το απρόσωπο**

10/13 μόνο με απρφ και

3/13 μόνο με το απρόσωπο

καμία με δοτική προσωπική

8. Θουκυδίδης του Ολόρου ο Αλιμούσιος (περ. 460- περ. 399 π.Χ) (1)
(Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

μέλλει ἄριστα ἔξειν,
πρόκειται-3^ο ΕΝΙΚΟ επιτυχία-ΑΙΤ να είναι-ΑΠΡΦ
'πρόκειται την επιτυχία να εξασφαλίσουν'
(**THUCYDIDES Hist.** Historiae) 5 B.C. **μόνο με απρφ**

μία δομή μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

9. Αριστοφάνης 445-385 π.Χ (4) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

καὶ γὰρ ἐξιέναι, γνώμην ἐμήν,
καί-ΣΥ/ΜΟΣ διότι-ΣΥ/ΜΟΣ να εξέλθει-ΑΠΡΦ γνώμη-ΑΙΤ δική μου-ΑΙΤ

μέλλει
πρόκειται-3^ο ΕΝΙΚΟ
'διότι γνώμη μου (είναι) ότι πρόκειται να εξέλθει'
(**ARISTOPHANES Comic.** Pax) 5-4 B.C. **μόνο με απρφ**

οὐ μὰ Δί', οὐδέ
ὄχι-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ μα-ΕΠΙΦ/ΚΟ ΜΟΡΙΟ Δίας-ΚΛΗΤ/ΚΗ ούτε-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ

γε **μέλλει**.
βέβαια-ΕΜΦ/ΚΟ ΜΟΡΙΟ πρόκειται-3^ο ΕΝΙΚΟ
'όχι μα τον Δία, δεν πρόκειται'
(**ARISTOPHANES Comic.** Plutus) **μόνο με το απρόσωπο**

2/4 μόνο με απρφ και

2/4 μόνο με το απρόσωπο

καμία με δοτική προσωπική

10. Λυσίας 445-380 π.Χ (3) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

ὅπῃ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον
ὅπου-ΕΠ/ΜΑ σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ ο-ΑΡΘΡΟ υπόλοιπος-ΑΙΤ χρόνος-ΑΙΤ

μέλλει συνοίσειν τῇ πόλει.
πρόκειται-3^ο ΕΝΙΚΟ να είναι ωφέλιμο-ΑΠΡΦ η-ΑΡΘΡΟ πόλη-ΔΟΤ
'όπου στο μέλλον πρόκειται να αποτελέει συμφέρον για την πόλη'
(**LYSIAS Orat.** In Alcibiadem 1) **μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με απρφ**

όλες μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

11. Ξενοφών 430-354 π.Χ (17) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

εἰ μέλλει πράξειν τὰ δέοντα,
αν-ΣΥ/ΜΟΣ πρόκειται-3^ο ΕΝΙΚΟ να πράξει-ΑΠΡΦ τα-ΑΡΘΡΟ πρέποντα-ΑΙΤ
'αν πρόκειται να πράξει τα πρέποντα'
(**XENOPHON Hist.** Cyropaedia) 5-4 B.C. **σε πλάγια ερώτηση μόνο με απρφ**

ὅποῖα μέλλει ὑμῖν τε κάλλιστα
τα οποῖα-ΑΙΤ πρόκειται-3^ο ΕΝΙΚΟ εσεῖς-ΔΟΤ και-ΣΥ/ΜΟΣ καλύτερα-ΑΙΤ

καὶ ἄριστα ἔσεσθαι καὶ ἐμοί.
και-ΣΥ/ΜΟΣ ἄριστα-ΑΙΤ να είναι-ΑΠΡΦ και-ΣΥ/ΜΟΣ εγώ-ΔΟΤ
'εκείνα που πρόκειται να ωφελήσουν και σας και μένα'
(**XENOPHON Hist.** Anabasis) 5-4 B.C. **μόνο με απρφ**

Τι δ' οὐ μέλλει;
Γιατί-ΕΡ/ΚΟ ΜΟΡΙΟ εξάλλου-ΣΥ/ΜΟΣ δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ πρόκειται-3^ο ΕΝΙΚΟ

ἔφην ἐγώ.
εἶπα-ΑΟΡ εγώ-ΟΝΟΜ
'γιατί δεν πρόκειται; εγώ απάντησα'
(**XENOPHON Hist.** Oeconomicus) 5-4 B.C. **σε ευθεία ερώτηση μόνο με το απρόσωπο**

16/17 μόνο με απρφ

1/17 μόνο με το απρόσωπο

καμία με δοτική προσωπική

12. Ισοκράτης 436-338 π.Χ (6) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

εἰ **μέλλει** τις σωθήσεσθαι.

αν-ΣΥ/ΜΟΣ πρόκειται-3^ο ΕΝΙΚΟ κάποιος-ΟΝΟΜ να σωθεί-ΑΠΡΦ

‘αν πρόκειται κάποιος να βρει σωτηρία’

(ISOCRATES Orat. Antidosis) 5-4 B.C μέσα σε πλάγια ερώτηση μόνο με απρφ

τοιγαροῦν τὰ μὲν ἔχει, τὰ

επομένως-ΣΥ/ΜΟΣ τα-ΑΡΘΡΟ αφενός-ΣΥ/ΜΟΣ ἔχει-ΕΝΣ τα-ΑΡΘΡΟ

δὲ **μέλλει,**

αφετέρου-ΣΥ/ΜΟΣ πρόκειται-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘επομένως (άλλες δυνάμεις) τις έχει ενώ άλλες πρόκειται (να τις λάβει)’

(ISOCRATES Orat. Panegyricus) 5-4 B.C. μόνο με το απρόσωπο

5/6 μόνο με απρφ και

1/6 μόνο με το απρόσωπο

καμία με δοτική προσωπική

13. Πλάτων 427-347 π.Χ (89) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

καὶ εἰ **μέλλει** ὀλίγον χρόνον

και-ΣΥ/ΜΟΣ αν-ΣΥ/ΜΟΣ πρόκειται-3^ο ΕΝΙΚΟ λίγος-ΑΙΤ χρόνος-ΑΙΤ

σωθήσεσθαι,

να σωθεί-ΑΠΡΦ

‘και αν πρόκειται για λίγο καιρό να εξασφαλίσει την σωτηρία...’

(PLATO Phil. Apologia Socratis) 5-4 B.C μέσα σε πλάγια ερώτηση μόνο με απρφ

ὅπη **μέλλει** ἐμοί τε ἄριστα

ὅπου-ΕΠ/ΜΑ πρόκειται-3^ο ΕΝΙΚΟ εγώ-ΔΟΤ και-ΣΥ/ΜΟΣ καλύτερα-ΕΠ/ΜΑ

εἶναι και ὑμῖν.
να εἶναι-ΑΠΡΦ και-ΣΥ/ΜΟΣ εσεῖς-ΔΟΤ
'ὅπως πρόκειται για μένα και για εσάς καλύτερα να εἶναι'
(**PLATO Phil. Apologia Socratis**) 5-4 B.C μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με απρφ

Πῶς γάρ οὐ μέλλει,
Πως-ΕΡ/ΚΟ ΜΟΡΙΟ διότι-ΣΥ/ΜΟΣ δεν-ΑΡΝ/ΚΟ ΜΟΡΙΟ πρόκειται-3^ο ΕΝΙΚΟ

ᾧ Σώκρατες;
ᾧ-ΚΛΗΤΤ/ΚΗ ΠΡΟΣΦ/ΣΗ Σωκράτης-ΚΛΗΤ/ΚΗ
'δεν πρόκειται λοιπόν Σωκράτη;'
(**PLATO Phil. Hippias minor**) 5-4 B.C.σε ευθεία ερώτηση μόνο με το απρόσωπο

Αλλά τί μέλλει; ἔφη.
αλλά-ΣΥ/ΜΟΣ τι-ΕΡΩΤ/ΚΗ ΑΝΤ/ΜΙΑ πρόκειται-3^ο ΕΝΙΚΟ εἶπε-ΑΟΡ
'αλλά τι πρόκειται; απάντησε'
(**PLATO Phil. Respublica**) 5-4 B.C.σε ευθεία ερώτηση μόνο με το απρόσωπο

73/89 μόνο με απρφ και

16/89 μόνο με το απρόσωπο

καμία με δοτική προσωπική

14. Αριστοτέλης 384-322 π.Χ (28) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

ἢ Μερόπη μέλλει τὸν υἱὸν
ἠ-ΑΡΘΡΟ Μερόπη-ΟΝΟΜ πρόκειται-3^ο ΕΝΙΚΟ ο-ΑΡΘΡΟ γιός-ΑΙΤ

ἀποκτείνειν,
να σκοτώσει-ΑΠΡΦ
'ἢ Μερόπη πρόκειται να σκοτώσει τον γιό (της)'
(**ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. Poetica**) 4 B.C. μόνο με απρφ

τὰ μὲν γέγονε τὰ δὲ
τα-ΑΡΘΡΟ μεν-ΣΥ/ΜΟΣ ἔγιναν-ΠΑΡΑΚ/ΟΣ τα-ΑΡΘΡΟ δε-ΣΥ/ΜΟΣ

μέλλει,
πρόκειται-3^ο ENIKO
‘τα μεν πραγματοποιήθηκαν, τα δε πρόκειται (να γίνουν)’
(**ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. Physica**) 4 B.C. **μόνο με το απρόσωπο**

23/28 μόνο με απρφ και

5/28 μόνο με το απρόσωπο

καμία με δοτική προσωπική

15. Δημοσθένης 384-322 π.Χ (9) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

καὶ τί μέλλει ποιεῖν,
και-ΣΥ/ΜΟΣ τι-ΑΙΤ πρόκειται-3^ο ENIKO να κάνει-ΑΠΡΦ
‘...και τι πρόκειται να κάνει’
(**DEMOSTHENES Orat. De Chersoneso**) 4 B.C. **μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με απρφ**

νικῶν δ’ ὅτι πᾶσιν μέλλει
νικάω-3^ο ENIKO αφετέρου-ΣΥ/ΜΟΣ ὅ,τι-ΑΙΤ ὅλοι-ΔΟΤ πρόκειται-3^ο ENIKO

συνοίσειν.
να ωφελήσει-ΑΠΡΦ
‘ας υπερισχύσει ὅ,τι πρόκειται να είναι προς ὄφελος ὅλων’
(**DEMOSTHENES Orat. Philippica 1**) 4 B.C. **μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με απρφ**

ἕως οὖν ἔτι μέλλει
ως-ΣΥ/ΜΟΣ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ ἀκόμα-ΕΠ/ΜΑ πρόκειται-3^ο ENIKO
‘ὅσο υπάρχει ἀκόμα καιρός...’
(**DEMOSTHENES Orat. Philippica 2**) 4 B.C. **μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με το απρόσωπο**

7/9 μόνο με απρφ και

2/9 μόνο με το απρόσωπο

καμία με δοτική προσωπική

16. Επίκουρος 341-270 π.Χ (3) (Αλεξανδρινή- Ελληνιστική περίοδος 323 π.Χ- 31 π.Χ)

εἰ **μέλλει** τις εἰς ἄπειρον
αν-ΣΥ/ΜΟΣ πρόκειται-3^ο ΕΝΙΚΟ κάποιος-ΟΝΟΜ σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ ἄπειρο-ΑΙΤ

αὐτὰς ἐκβάλλειν.

αυτὲς-ΑΙΤ να ελεκτηίνει-ΑΠΡΦ

‘...αν κάποιος πρόκειται επ ἄπειρον να τις επεκτείνει’

(**EPICURUS Phil. Epistula ad Herodotum**) 4-3 B.C. **μέσα σε πλάγια ερώτηση μόνο με απρφ**

όλες μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

17. Μάξιμος ο εκ Τύρου 125-185 μ.Χ. (8) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.- 330 μ.Χ)

εἰ **μέλλει** ἔσεσθαι ἀθάνατος,
αν-ΣΥ/ΜΟΣ πρόκειται-3^ο ΕΝΙΚΟ να γίνει-ΑΠΡΦ ἀθάνατος-ΟΝΟΜ

‘...αν πρόκειται ἀθάνατος να γίνει’

(**MAXIMUS Soph. Dialexeis**) A.D. 2 **σε πλάγια ερώτηση μόνο με απρφ**

τί δὲ οὐ **μέλλει;**
τι-ΕΡ/ΚΟ ΜΟΡΙΟ αφετέρου-ΣΥ/ΜΟΣ δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ πρόκειται-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘δεν πρόκειται λοιπόν;

(**MAXIMUS Soph. Dialexeis**) A.D. 2 **σε ευθεία ερώτηση μόνο με το απρόσωπο**

5/8 μόνο με απρφ και

3/8 μόνο με το απρόσωπο

καμία με δοτική προσωπική

18. Χαρίτων Ἀφροδισεύς ίσως 2^{ος} αιώνας μ.Χ (2) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)

ήπιιστατο γάρ ὅτι οὐ γνῶριζε καλά-3^ο ENIKO διότι-ΣΥ/ΜΟΣ ὅτι-ΣΥ/ΜΟΣ δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ

μέλλει καθεύδειν.
πρόκειται-3^ο ENIKO να κοιμηθεί-ΑΠΡΦ
‘διότι γνῶριζε καλά ὅτι δεν επρόκειτο να κοιμηθεί’
(**CHARITON Scr. Erot. De Chaerea et Callirhoe**) A.D. 2? μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με απρφ

2/2 μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

19. Κλαύδιος Αιλιανός 175-235 μ.Χ (3) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)

ἐὰν μέντοι συνίδη ὅτι ἄρα αν-ΣΥ/ΜΟΣ ὅμως-ΣΥ/ΜΟΣ αντιληφθεί-3^ο ENIKO ὅτι-ΣΥ/ΜΟΣ συνεπῶς-ΣΥ/ΜΟΣ

ἀλίσκεσθαι **μέλλει**,
να κυριευθεί-ΑΠΡΦ πρόκειται-3^ο ENIKO
‘αν ὅμως αντιληφθεί ὅτι πρόκειται να κυριευθεί...’
(**Claudius AELIANUS Soph. De natura animalium**) A.D. 2-3 μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με απρφ

3/3 μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

20. Ωριγένης Αδαμάντιος (περ. 185/184-254 μ.Χ) (24) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)

«τύπτειν σε **μέλλει** ὁ θεός»
να χτυπήσει-ΑΠΡΦ εσύ-ΑΙΤ πρόκειται-3^ο ENIKO ο-ΑΡΘΡΟ θεός-ΟΝΟΜ
‘ο θεός πρόκειται να σου θέσει δοκιμασίες’
(**ORIGENES Theol. In Jeremiam**) A.D. 2-3 μόνο με απρφ

μέλλει γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
πρόκειται-3^ο ENIKO διότι-ΣΥ/ΜΟΣ ο-ΑΡΘΡΟ γιὸς-ΟΝΟΜ ο-ΑΡΘΡΟ ἀνθρώπος-ΓΕΝ

ἔρχεσθαι ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς
να ἔρθει-ΑΠΡΦ σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ η-ΑΡΘΡΟ δόξα-ΔΟΤ ο-ΑΡΘΡΟ πατέρας-ΓΕΝ

αὐτοῦ

ο ἴδιος-ΓΕΝ

‘διότι πρόκειται να ἔρθει ο γιὸς (Χριστὸς) φέροντας την δόξα του πατέρα του’
(**ORIGENES Theol. Exhortatio ad martyrium**) A.D. 2-3 **μόνο με απρφ**

24/24 μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

21. Γρηγόριος Νεοκαισαρείας, γνωστός και ως Γρηγόριος ο Θαυματουργός
περ. 213-περ. 270 μ.Χ (1) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)

ὁ κτίστης τῶν ἀπάντων μέλλει
ο-ΑΡΘΡΟ δημιουργός-ΟΝΟΜ τα-ΑΡΘΡΟ πάντα-ΓΕΝ πρόκειται-3^ο ENIKO

βαστάσασθαι.

να στηρίξει-ΑΠΡΦ

‘ὁ Δημιουργὸς των πάντων πρόκειται να στηρίξει...’

(**GREGORIUS THAUMATURGUS Scr. Eccl. In annuntiationem sanctae virginis**
Mariae) A.D. 3 **μόνο με απρφ**

μία δομή μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

22. Ευσέβιος Καισαρείας 265-340 μ.Χ (8) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ
πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση
της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου
(324-641)

Ἐπειδὴ γὰρ τὰ ἐν Αἰγύπτῳ
επειδὴ-ΣΥ/ΜΟΣ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ τα-ΑΡΘΡΟ σε-ΣΥ/ΜΟΣ Αἴγυπτος-ΔΟΤ

μέλλει διηγείσθαι
πρόκειται-3^ο ENIKO να εξιστορήσει-ΑΠΡΦ
'επειδή πρόκειται να εξιστορήσει όσα έγιναν στην Αίγυπτο'
(**EUSEBIUS Scr. Eccl., Theol. Commentaria in Psalmos**) A.D. 4 **μόνο με απρφ**

όλες μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

23. Μέγας Αθανάσιος 298-373 μ.Χ. (29) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ
πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση
της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου
(324-641)

είδώς τί **μέλλει** ποιεῖν
γνωρίζω-MTX τι-ΑΙΤ πρόκειται-3^ο ENIKO να πράξει-ΑΠΡΦ
'γνωρίζοντας καλά τι επρόκειτο να πράξει'
(**ATHANASIUS Theol. Orationes tres contra Arianos**) A.D. 4 **μέσα σε πλάγια**
ερώτηση μόνο με απρφ

ὁ δὲ ἕτερος **μέλλει**,
ο-ΑΡΘΡΟ εξάλλου-ΣΥ/ΜΟΣ ἄλλος-ΟΝΟΜ πρόκειται-3^ο ENIKO
'ὁ ἄλλος εξάλλου πρόκειται (να πεθάνει)'
(**ATHANASIUS Theol. Vita Antonii**) A.D. 4 **μόνο με το απρόσωπο**

28/29 μόνο με απρφ και

1/29 μόνο με το απρόσωπο

καμία με δοτική προσωπική

24. Βασίλειος Καισαρείας 330-379 μ.Χ (6) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ
πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση
της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου
(324-641)

ἐν ἧ **μέλλει** κρίνειν τὴν
σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ η οποία-ΔΟΤ πρόκειται-3^ο ENIKO να δικάσει-ΑΠΡΦ η-ΑΡΘΡΟ

οίκουμένην.

οίκουμένη-ΑΙΤ

‘(την ημέρα)...κατά την οποία θα κρίνει όλο τον χριστιανικό κόσμο’

(**BASILIIUS Caesariensis Theol. Regulae morales**) A.D. 4 **μόνο με απρφ**

όλες μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

25. Άγιος Γρηγόριος ο Ναζιανζηνός 329-390 μ.Χ. (1) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

μέλλει

δὲ

ἔτι,

πρόκειται-3^ο ΕΝΙΚΟ ἐξάλλου-ΣΥ/ΜΟΣ ἀκόμα-ΣΥ/ΜΟΣ

‘πρόκειται ἐξάλλου ...’

(**GREGORIUS NAZIANZENSUS Theol. Supremum vale**) A.D. 4 **μόνο με το απρόσωπο**

μία δομή μόνο με το απρόσωπο

καμία με δοτική προσωπική

26. Γρηγόριος Νύσσης 335-395 μ.Χ (2) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

Ἄλλ’

ἐπειδὴ

μέλλει

ποτέ

τὰ

ἀλλά-ΣΥ/ΜΟΣ ἐπειδὴ-ΣΥ/ΜΟΣ πρόκειται-3^ο ΕΝΙΚΟ κάποτε-ΕΠ/ΜΑ τα-ΑΡΘΡΟ

παραφράγματα λύεσθαι,

εμπόδια-ΑΙΤ να καταστρέψει-ΑΠΡΦ

‘ἀλλὰ ἐπειδὴ κάποτε πρόκειται τα εμπόδια να καταστρέψει...’

(**GREGORIUS NYSSENUS Theol. Dialogus de anima et resurrectione**) A.D. 4 **μόνο με απρφ**

οὔτε τι παρώχηκεν, οὔτε
οὔτε-APN ΜΟΡΙΟ κάτι-ΑΙΤ ἔχει παρέλθει-3^ο ΕΝΙΚΟ οὔτε-APN ΜΟΡΙΟ

μέλλει,
πρόκειται-3^ο ΕΝΙΚΟ
'οὔτε ἔχει παρέλθει, οὔτε (και) πρόκειται'
(**GREGORIUS NYSSENUS Theol.**_ De officio hominis) A.D. 4 **μόνο με το**
απρόσωπο

1/2 μόνο με απρφ και

1/2 μόνο με το απρόσωπο

καμία με δοτική προσωπική

27. Didymus the Blind / Didymus 313-398 μ.Χ (1) (Βυζαντινή περίοδος 324-1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

οὔτε **μέλλει,**
οὔτε-APN ΜΟΡΙΟ πρόκειται-3^ο ΕΝΙΚΟ
'...οὔτε πρόκειται'
(**DIDYMUS CAECUS Scr. Eccl. De trinitate**) A.D. 4 **μόνο με το απρόσωπο**

μία δομή μόνο με το απρόσωπο

καμία με δοτική προσωπική

28. Ιωάννης ο Χρυσόστομος 349-407 μ.Χ. (248) (Βυζαντινή περίοδος 324 - 1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

μέλλει γὰρ ὁ Ἡρώδης ζητεῖν
πρόκειται-3^ο ΕΝΙΚΟ διότι-ΣΥ/ΜΟΣ ο-ΑΡΘΡΟ Ηρώδης-ΟΝΟΜ να αναζητήσῃ-ΑΠΡΦ
τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου.
ἡ-ΑΡΘΡΟ ψυχῆ-ΑΙΤ το-ΑΡΘΡΟ παιδί-ΓΕΝ
'διότι ο Ηρώδης πρόκειται τὴν ψυχὴν τοῦ παιδιοῦ (Χριστοῦ) να αναζητήσῃ'
(**JOANNES CHRYSOSTOMUS Scr. Eccl. In Matthaëum**) A.D. 4-5 **μόνο με απρφ**

μέλλει γάρ μου τὸ παιδίον
πρόκειται-3^ο ENIKO διότι-ΣΥ/ΜΟΣ δικό μου-ΓΕΝ το-ΑΡΘΡΟ παιδί-ΑΙΤ

τελευτᾶν

να πεθάνει-ΑΠΡΦ

‘διότι το παιδί μου πρόκειται να πεθάνει’

(JOANNES CHRYSOSTOMUS Scr. Eccl. In Matthaem) A.D. 4-5 **μόνο με απρφ**

ὄν μέλλει μετ’ οὐ πολὺ,
το οποίο-ΑΙΤ πρόκειται-3^ο ENIKO μετά-ΠΡΟΘ/ΣΗ δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ πολὺ-ΕΠ/ΜΑ
‘το οποίο σύντομα πρόκειται...’

(JOANNES CHRYSOSTOMUS Scr. Eccl. In Genesim) A.D. 4-5 **μέσα σε**
δευτερεύουσα μόνο με το απρόσωπο

τὰ δὲ μέλλει,
ὅσα-ΑΙΤ ἐξάλλου-ΣΥ/ΜΟΣ πρόκειται-3^ο ENIKO
‘ὅσα ἐξάλλου πρόκειται’

(JOANNES CHRYSOSTOMUS Scr. Eccl. In epistulam ad Romanos) A.D. 4-5 **μόνο**
με το απρόσωπο

230/248 μόνο με απρφ και

18/248 μόνο με το απρόσωπο

καμία με δοτική προσωπική

29. Συνέσιος 373-414 μ.Χ. (3) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη
βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της
βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου
(324-641)

μέλλει γάρ εις τὴν ἐπιούσαν
πρόκειται-3^ο ENIKO διότι-ΣΥ/ΜΟΣ σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ η-ΑΡΘΡΟ επόμενη-ΑΙΤ

ἐβδόμην ταινιώσεσθαι

ἐβδομη-ΑΙΤ να δέσει με ταινία-ΑΠΡΦ

‘διότι πρόκειται την επομένη (ἐβδομη ημέρα) να δέσει με ταινία...’

(SYNESIUS Phil. Epistulae) A.D. 4-5 **μόνο με απρφ**

(πῶς δὲ οὐ μέλλει;) πως-ΕΡΩΤ/ΚΟ ΜΟΡΙΟ ἐξάλλου-ΣΥ/ΜΟΣ δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ πρόκειται-3^ο ΕΝΙΚΟ 'ἐξάλλου δεν πρόκειται...;' (SYNESIUS Phil. Epistulae) A.D. 4-5 σε ευθεία ερώτηση μόνο με το απρόσωπο

1/3 μόνο με απρφ και

2/3 μόνο με το απρόσωπο

καμία με δοτική προσωπική

30. Σωκράτης ο Σχολαστικός 380-440 μ.Χ (2) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

μέλλει γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὴν πρόκειται-3^ο ΕΝΙΚΟ διότι-ΣΥ/ΜΟΣ Ἡρώδης-ΟΝΟΜ να αναζητήσει-ΑΠΡΦ η-ΑΡΘΡΟ ψυχὴν τοῦ παιδίου. ψυχὴ-ΑΙΤ το-ΑΡΘΡΟ παιδί-ΓΕΝ 'διότι ο Ηρώδης πρόκειται την ψυχή του παιδιού (Χριστού) να αναζητήσει' (SOCRATES Scholasticus Hist. Historia ecclesiastica) A.D. 4-5 μόνο με απρφ

2/2 μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

31. Κύριλλος Αλεξανδρείας 378-444 μ.Χ (19) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

μέλλει γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πρόκειται-3^ο ΕΝΙΚΟ διότι-ΣΥ/ΜΟΣ ο-ΑΡΘΡΟ γιὸς-ΟΝΟΜ ο-ΑΡΘΡΟ ἀνθρώπος-ΓΕΝ ἔρχεσθαι ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς να ἐρθεῖ-ΑΠΡΦ σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ η-ΑΡΘΡΟ δόξα-ΔΟΤ ο-ΑΡΘΡΟ πατέρας-ΓΕΝ

αὐτοῦ
ο ἴδιος-ΓΕΝ
‘διότι πρόκειται να ἔρθει ο γιός (Χριστός) φέροντας την δόξα του πατέρα του’
(**CYRILLUS Alexandrinus Theol. Thesaurus de sancta consubstantiali trinitate**) A.D. 2-3 **μόνο με απρφ**

ἄ **μέλλει** γίνεσθαι.
όσα-ΑΙΤ πρόκειται-3^ο ΕΝΙΚΟ να πραγματοποιηθούν-ΑΠΡΦ
‘όσα πρόκειται να πραγματοποιηθούν’
(**CYRILLUS Alexandrinus Theol. Commentarius in Isaiam prophetam**) A.D. 4-5
μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με απρφ

17/19 μόνο με απρφ και

2/19 μόνο με το απρόσωπο

καμία με δοτική προσωπική

32. Σαλαμίνιος Ερμείας Σωζομενός 400-450 μ.Χ. (24) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

ὅπως ποτέ ἔρωτος **μέλλει**
ὅπως-ΣΥ/ΜΟΣ κάποτε-ΕΠ/ΜΑ ἔρωτας-ΓΕΝ πρόκειται-3^ο ΕΝΙΚΟ

λέγειν.
να κάνουμε λόγο-ΑΠΡΦ
‘ὅπως πρόκειται για τον ἔρωτα να κάνουμε λόγο’
(**HERMIAS Phil. In Platonis Phaedrum scholia**) A.D. 5 **μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με απρφ**

όλες μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

33. Θεοδώρητος ο Κύρου 393-457 μ.Χ (14) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ
πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση
της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου
(324-641)

Ἐπειδὴ γὰρ μέλλει καὶ τὸ
επειδὴ-ΣΥ/ΜΟΣ λοιπὸν-ΣΥ/ΜΟΣ πρόκειται-3^ο ΕΝΙΚΟ και-ΣΥ/ΜΟΣ το-ΑΡΘΡΟ

ἐνύπνιον λέγειν,

ἐνύπνιο-ΑΙΤ να κάνω λόγο-ΑΠΡΦ

‘επειδὴ λοιπὸν πρόκειται για το ἐνύπνιο (ὄνειρο) να κάνω λόγο... ‘

(**THEODORETUS Scr. Eccl., Theol. Interpretatio in Daniele**m) A.D. 4-5 **μόνο με
απρφ**

Λέγει δὲ καὶ τί δὴποτε
Ἰσχυρίζεται-3^ο ΕΝΙΚΟ ἐξάλλου-ΣΥ/ΜΟΣ και-ΣΥ/ΜΟΣ κάτι-ΑΙΤ ὅποτε-ΕΠ/ΜΑ

μέλλει, καὶ μὴ παραυτίκα
πρόκειται-3^ο ΕΝΙΚΟ και-ΣΥ/ΜΟΣ μη-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ ἀμέσως-ΕΠ/ΜΑ

φαίνεται.

εἶναι φανερό-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘ισχυρίζεται οτιδὴποτε πρόκειται και δὲν καθίσταται τώρα προφανές’

(**THEODORETUS Scr. Eccl., Theol. Interpretatio in xiv epistulas sancti Pauli**) A.D.
4-5 **μόνο με το απρόσωπο**

12/14 μόνο με απρφ και

2/14 μόνο με το απρόσωπο

καμία με δοτική προσωπική

34. Προκόπιος ο Καισαρεύς 500- 565 μ.Χ (8) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453
μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την
ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του
Ηρακλείου (324-641)

Ἐπεὶ γὰρ ταῦτα μέλλει
επειδὴ-ΣΥ/ΜΟΣ λοιπὸν-ΣΥ/ΜΟΣ αὐτά-ΑΙΤ πρόκειται-3^ο ΕΝΙΚΟ

γίνεσθαι ἐν Ἱερουσαλήμ,
να πραγματοποιηθῶν-ΑΠΡΦ σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ Ἱερουσαλήμ-ΔΟΤ
'επειδὴ λοιπὸν αὐτὰ πρόκειται να λάβουν χώρα στην Ἱερουσαλήμ...'
(**PROCOPIUS Rhet., Scr. Eccl. Commentarii in Isaiam**) A.D. 5-6 **μόνο με απρφ**

όλες μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

35. Ολυμπιόδωρος ο Νεότερος- Ὀλυμπιόδωρος ὁ Φιλόσοφος 495-570 μ.Χ.
(1) (Βυζαντινὴ περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινὴ 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) ἀπὸ την ἰδρυση της βυζαντινῆς αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

μέλλει σοι εἰρηνεύειν, ἐμοῦ σοι
πρόκειται-3^ο ΕΝΙΚΟ εσύ-ΔΟΤ να συνάψω εἰρήνη-ΑΠΡΦ ἐγώ-ΓΕΝ εσύ-ΔΟΤ

πολεμοῦντος;

μαχόμενος-ΓΕΝ

'(πως) πρόκειται να συνάψω συνθήκη εἰρήνης μαζί σου ενώ διεξάγω πόλεμο ἐναντίον σου;'

(**OLYMPIODORUS Diaconus Scr. Eccl. Commentarii in Jeremiam**) A.D. 6 σε
ευθεία ἐρώτηση μόνο με απρφ

μία δομή μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

36. Ἰωάννης ο Δαμασκηνός περ. 676-749 μ.Χ. (16) (642-1204 μ.Χ. ἀπὸ την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακὴ ἀπώλεια της Ἑλληνιστικῆς Ανατολῆς, μέχρι την ἀλωση της Κωνσταντινούπολης ἀπὸ τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

καὶ εἰδὼς ὃ μέλλει δρᾶν
και-ΣΥ/ΜΟΣ γνωρίζω-MTX το οποίο-ΑΙΤ πρόκειται-3^ο ΕΝΙΚΟ να πράξει-ΑΠΡΦ
'και έχοντας γνώση για αὐτὸ που πρόκειται να πράξει'
(**JOANNES DAMASCENUS Scr. Eccl., Theol. Homilia in transfigurationem domini**)
A.D. 7-8 **μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με απρφ**

μή ειδέναι πότε μέλλει
μη-APN ΜΟΡΙΟ να έχει γνώση-ΑΠΡΦ πότε-ΕΠ/ΜΑ πρόκειται-3^ο ΕΝΙΚΟ

τελευτᾶν·

να πεθάνει-ΑΠΡΦ

‘...αγνοώντας το πότε πρόκειται να πεθάνει’

(**JOANNES DAMASCENUS Scr. Eccl., Theol.** Epistula ad Theophilum imperatorem de sanctis et venerandis imaginibus) A.D. 7-8 **μόνο με απρφ**

οὐδὲ μέλλει,

οὔτε-APN ΜΟΡΙΟ πρόκειται-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘...οὔτε (και) πρόκειται’

(**JOANNES DAMASCENUS Scr. Eccl., Theol.** Sacra parallela) A.D. 7-8 **μόνο με το απρόσωπο**

14/16 μόνο με απρφ και

2/16 μόνο με το απρόσωπο

καμία με δοτική προσωπική

37. Γεώργιος Αμαρτωλός ή Γεώργιος Μοναχός (9ος αιώνας μ.Χ.) (7) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

Χριστός μέλλει γεννᾶσθαι ἐκ

Χριστός-ΟΝΟΜ πρόκειται-3^ο ΕΝΙΚΟ να γεννηθεί-ΑΠΡΦ από-ΠΡΟΘ/ΣΗ

Παρθένου (Μαρίας),

Παρθένος-ΓΕΝ Μαρία-ΓΕΝ

‘ο Χριστός πρόκειται να γεννηθεί από την Παρθένο Μαρία’

(**GEORGIUS Monachus Chronogr. Chronicon breve**) A.D. 9 **μόνο με απρφ**

όλες μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

38. Μέγας Φώτιος ή Άγιος Φώτιος 820-893 μ.Χ. (1) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

Μέλλει: ξοικεν
πρόκειται-3° ENIKO φαίνεται-3° ENIKO
'πρόκειται: φαίνεται'
(**PHOTIUS Lexicogr., Scr. Eccl, Theol. Lexicon (E-Ω)**) A.D. 9 A.D. 9 **μόνο με το απρόσωπο**

μία δομή μόνο με το απρόσωπο

καμία με δοτική προσωπική

39. Συμεών Λογοθέτης ο Μεταφραστής 10ος αιώνας μ.Χ. (3) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

Χριστός **μέλλει** γεννᾶσθαι ἐκ
Χριστός-ONOM πρόκειται-3° ENIKO να γεννηθεί-ΑΠΡΦ από-ΠΡΟΘ/ΣΗ
παρθένου (Μαρίας),
παρθένος-GEN Μαρία-GEN
'ο Χριστός πρόκειται να γεννηθεί από την Παρθένο Μαρία'
(**SYMEON LOGOTHETES Hist. Chronicon**) A.D. 10 **μόνο με απρφ**

όλες μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

40. Χριστόφορος Μυτιληναίος 1000-1050 μ.Χ (1) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

τελείσθαι ταῦτα **μέλλει** καὶ
να πραγματοποιήσετε-ΑΠΡΦ αυτά-ΑΙΤ πρόκειται-3° ENIKO και-ΣΥ/ΜΟΣ

πάλιν
ξανά-ΕΠ/ΜΑ
‘πρόκειται να τα πραγματοποιήσετε ξανά’
(**CHRISTOPHORUS Mytilenaeus Poeta. Carmina varia**) A.D. 11 μόνο με απρφ

μία δομή μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

41. Μιχαήλ Ψελλός 1018-1078 μ.Χ. (1) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

τῷ γὰρ αἰῶνι οὐδὲν μὲν παρελήλυθεν
ο-ΑΡΘΡΟ διότι-ΣΥ/ΜΟΣ αιώνας-ΔΟΤ τίποτα-ΑΙΤ αφενός-ΣΥ/ΜΟΣ παρήλθε-ΑΟΡ

οὐδὲ μέλλει τί,
οὔτε-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ πρόκειται-3^ο ΕΝΙΚΟ κάτι-ΑΙΤ
‘διότι στην πάροδο του χρόνου τίποτα δεν παρήλθε, ούτε και πρόκειται’
(**Michael PSELLUS Epist., Hagiogr., Phil., Polyhist., Theol. De omnifaria doctrina**) A.D. 11 μόνο με το απρόσωπο

μία δομή μόνο με το απρόσωπο

καμία με δοτική προσωπική

42. Μιχαήλ Ατταλειάτης 1022-1080 μ.Χ. (1) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

ὁ τόπος ἀφ’ οὔπερ ἐξορμῆσαι
ο-ΑΡΘΡΟ τόπος-ΟΝΟΜ από-ΠΡΟΘ/ΣΗ όπου-ΕΠ/ΜΑ να κάνουν επίθεση-ΑΠΡΦ

μέλλει
πρόκειται-3^ο ΕΝΙΚΟ
‘...η περιοχή από όπου πρόκειται να κάνουν επίθεση’
(**Michael ATTALIATES Hist. Historia**) A.D. 11 μόνο με απρφ

μία δομή μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

43. Άννα Κομνηνή 1083-1153 μ.Χ (2) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

εις κῆδος ταύτην ἀγαγέσθαι μέλλει
σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ δυστυχία-ΑΙΤ αυτή-ΑΙΤ να οδηγήσει-ΑΠΡΦ πρόκειται-3^ο ΕΝΙΚΟ
'πρόκειται στην δυστυχία να την οδηγήσει'
(**Anna COMNENA Hist. Alexias**) A.D. 11-12 **μόνο με απρφ**

2/2 μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

44. Άγιος Νεόφυτος ο Έγκλειστος 1134-1219 μ.Χ. (1) (1205-1453 μ.Χ. από την περίοδο της Φραγκοκρατίας στα εδάφη της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας και μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Οθωμανούς)

Εἴ τις, μέλλει
αν-ΣΥ/ΜΟΣ κάποιος-ΟΝΟΜ πρόκειται-3^ο ΕΝΙΚΟ

κοινωνῆσαι,
να λάβει την Θεία Κοινωνία-ΑΠΡΦ
'αν κάποιος πρόκειται να λάβει την Θεία Κοινωνία'
(**NEOPHYTUS INCLUSUS Scr. Eccl. Testamentum sive Τυπική Διαθήκη**) A.D. 12-
13 **μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με απρφ**

μία δομή μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

45. Νικηφόρος Γρηγοράς 1295-1360 μ.Χ. (1) (1205-1453 μ.Χ. από την περίοδο της Φραγκοκρατίας στα εδάφη της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας και μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Οθωμανούς)

τῶν ζώντων ἀνδρῶν ἀφαιρεῖσθαι μέλλει
οι-ΑΡΘΡΟ ζωντανοί-ΓΕΝ άντρες-ΓΕΝ να στερήσει-ΑΠΡΦ πρόκειται-3ο ΕΝΙΚΟ

τὸ ζῆν,
το-ΑΡΘΡΟ να ζουν-ΑΠΡΦ
‘πρόκειται να στερήσει από τους ζωντανούς το δικαίωμα στην ζωή’
(**Nicephorus GREGORAS Hist., Scr. Rerum Nat. Epistulae**) A.D. 13-14 **μόνο με**
απρφ

μία δομή μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

Ἔξεστι (476) με σημασία: είναι δυνατόν, μπορεί, ενδέχεται

- a. it is allowed
- b. it is in one's power
- c. is possible
- d. < impersonal, εκ του ρήματος ἔξ-ειμι

Ανάγκη για διάκριση από το προσωπικό ρήμα **ἔξειμι**

με σημασία:

- a. *go out, come out* (εξέρχομαι)
- b. *come forth* (ξεκινάω, πηγαίνω)
- c. *march out* (αποσύρομαι, αποχωρώ)
- d. *come forward on the stage* (παρουσιάζομαι επί σκηνής)
- e. (of time or incidents) *come to an end, expire* (λήγω, εκπνέω)

από **Liddell and Scott. An Intermediate Greek-English Lexicon. Oxford. Clarendon Press. 1889.**

και από την βάση δεδομένων **The Online Liddell-Scott-Jones Greek-English Lexicon**

Σύνταξη με:

- g. dative personal et infinitive (δοτική προσωπική και απαρέμφατο)
- h. accusative personal et infinitive (αιτιατική που εκφράζει πρόσωπο και απαρέμφατο)

από την βάση δεδομένων **The Online Liddell-Scott-Jones Greek-English Lexicon**

1. **Αισχύλος 525-455 π.Χ (2)** (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

ἔξεστι γάρ σοι τῆσδε γαμόρω χθονός
εἶναι δυνατόν-3^ο ENIKO ενώ -ΣΥ/ΜΟΣ εσύ-ΔΟΤ αυτή-ΓΕΝ μερίδιο-ΔΟΤ γη-ΓΕΝ

εἶναι

να ἔχεις-ΑΠΡΦ

‘...ενώ εἶναι δυνατόν/ενδέχεται να ἔχεις και εσύ μερίδιο στην γης την κατοχή’

(**AESCHYLUS Trag.** Eumenides) 6-5 B.C. **με δοτική προσωπική και απρφ**

δύο δομές με δοτική προσωπική και απρφ

2. **Ηρόδοτος (περ. 484- 430 π.Χ) (17)** (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

ἄσσα δε σφι ποιέειν οὐκ
ὅ,τι-ΑΙΤ αφετέρου-ΣΥ/ΜΟΣ αυτοί-ΔΟΤ να κάνουν-ΑΠΡΦ δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ

ἔξεστι

εἶναι δυνατόν-3^ο ENIKO

‘αφετέρου ὅ,τι δεν εἶναι δυνατόν/ενδέχεται να κάνουν...’

(**HERODOTUS Hist.** Historiae) 5 B.C. **μέσα σε δευτερεύουσα με δοτική προσωπική και απρφ**

οὐδὲ τούτοισι ἔξεστι τέχνην ἐπασκῆσαι
οὔτε-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ αυτοί-ΔΟΤ εἶναι δυνατόν-3^ο ENIKO τέχνη-ΑΙΤ να ασκούν-ΑΠΡΦ

οὐδεμίαν

καμία-ΑΙΤ

‘οὔτε εἶναι δυνατόν/ενδέχεται να ασκούν κανένα επάγγελμα’

(**HERODOTUS Hist.** Historiae) 5 B.C. **με δοτική προσωπική και απρφ**

ταῦτα οὐδὲ λέγειν ἔξεστι
αυτά-ΑΙΤ οὔτε-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ να λέει-ΑΠΡΦ εἶναι δυνατόν-3^ο ENIKO

‘... οὔτε ενδέχεται/εἶναι δυνατόν αυτά να λέει’

(**HERODOTUS Hist.** Historiae) 5 B.C. **μόνο με απρφ**

10/17 με δοτική προσωπική και απρφ και

7/17 μόνο με απρφ

3. Σοφοκλής 496-406 π.Χ (8) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

οὐδέ νουθετεῖν ἔξεστί σε
οὔτε-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ να συμβουλεύσει-ΑΙΠΦ είναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ εσύ-ΑΙΤ
'...οὔτε ἐνδέχεται/εἶναι δυνατόν κανεῖς να σε συμβουλεύσει'
(**SOPHOCLES Trag.** Electra) 5 B.C. **μόνο με απρφ**

μὴ ξένων ἔξεσσι μηδ'
οὔτε-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ ξένοι-ΓΕΝ είναι δυνατόν -3^ο ΕΝΙΚΟ οὔτε-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ

ἀστῶν τινα δόμοις δέχεσθαι
πολίτες-ΓΕΝ κάποιος-ΑΙΤ σπίτι-ΔΟΤ να δεχτεί-ΑΙΠΦ
'οὔτε ξένος οὔτε και κάποιος ἀπὸ τους πολίτες εἶναι δυνατόν/ἐνδέχεται να τον δεχτεί
στο σπίτι (του)'
(**SOPHOCLES Trag.** Oedipus Tyrannus) 5 B.C. **μόνο με απρφ**

προσβλέπειν δ' ἔξεστί σοι
να δεις-ΑΙΠΦ αφετέρου-ΣΥ/ΜΟΣ είναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ εσύ-ΔΟΤ

τὰ τοῦδε πράγη
όσα-ΑΙΤ ο ἴδιος-ΓΕΝ ἐπραξε-ΑΟΡ
'...αφετέρου εἶναι δυνατόν/ἐνδέχεται να δεις ὅσα ο ἴδιος ἐπραξε'
(**SOPHOCLES Trag.** Ajax) 5 B.C. **με δοτική προσωπική και απρφ**

5/10 μόνο με απρφ και

3/10 με δοτική προσωπική και απρφ

4. Ευριπίδης 485-406 π.Χ (11) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

ἔξεσσι γάρ·
εἶναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ συνεπῶς-ΣΥ/ΜΟΣ
'εἶναι συνεπῶς δυνατόν'
(**EURIPIDES Trag.** Orestes) 5 B.C. **μόνο με το απρόσωπο**

προσειπεῖν γάρ σόν ὄνομ'
να προφέρω-ΑΙΠΦ συνεπῶς-ΣΥ/ΜΟΣ δικό σου-ΑΙΤ ὄνομα-ΑΙΤ

ἔξεστί μοι
είναι δυνατόν-3^ο ENIKO εγώ-ΔΟΤ
‘συνεπώς το όνομά σου (μονάχα) είναι δυνατόν/ενδέχεται να προφέρω’
(**EURIPIDES Trag.** Hecuba) 5 B.C. **με δοτική προσωπική και απρφ**

6/11 μόνο με το απρόσωπο

3/11 με δοτική προσωπική και απρφ και

2/11 μόνο με απρφ

5. Αντιφών 480-411 π.Χ (6) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

ἔξεστι τιῷ κατηγόρῳ ἐξελέγξαι ὅτι
είναι δυνατόν-3^ο ENIKO ο-ΑΡΘΡΟ μηνυτής-ΔΟΤ να επιβεβαιώσει-ΑΠΡΦ ὅσα-ΑΙΤ

ἂν βούληται [εἰπεῖν].
αν-ΣΥ/ΜΟΣ επιθυμεί-ΕΝΣ να ισχυριστεί-ΑΠΡΦ
‘είναι δυνατόν/ενδέχεται ο μηνυτής να επιβεβαιώσει ὅσα επιθυμεί να ισχυριστεί’
(**ANTIPHON Orat.** De choreuta) 5 B.C. **με δοτική προσωπική και απρφ**

οὔτε παραδοῦναι φόνου δίκην
οὔτε-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ να δώσει-ΑΠΡΦ φόνος-ΓΕΝ δικαιοσύνη-ΑΙΤ

ἔξεστιν
είναι δυνατόν-3^ο ENIKO
‘...οὔτε είναι δυνατόν/ενδέχεται να τιμωρηθεί για φόνο’
(**ANTIPHON Orat.** De choreuta) 5 B.C. **μόνο με απρφ**

4/6 με δοτική προσωπική και απρφ και

2/6 μόνο με απρφ

6. Θουκυδίδης του Ολόρου ο Αλιμούσιος (περ. 460- περ. 399 π.Χ) (7)
(Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

Λακεδαιμόνιους **ἔξεστιν** ὑμῖν φίλους γενέσθαι
Λακεδαιμόνιοι-ΔΟΤ είναι δυνατόν-3^ο ENIKO εσείς-ΔΟΤ φίλοι-ΑΙΤ να γίνετε-ΑΠΡΦ
‘είναι δυνατόν/ενδέχεται φίλοι με τους Λακεδαιμόνιους να γίνετε’
(**THUCYDIDES Hist.** Historiae) 5 B.C. **με δοτική προσωπική και απρφ**

ἔξεστι δὲ τοῖς ἐφόροις τὸν
εἶναι δυνατόν-3^ο ENIKO αφετέρου-ΣΥ/ΜΟΣ οἱ-ΑΡΘΡΟ ἐφοροὶ-ΔΟΤ ο-ΑΡΘΡΟ

βασιλέα δρᾶσαι
βασιλιάς-ΑΙΤ να φυλακίζουν-ΑΠΡΦ
'...αφετέρου εἶναι δυνατόν/ενδέχεται οἱ ἐφοροὶ να φυλακίζουν τον βασιλιά'
(**THUCYDIDES Hist.** Historiae) 5 B.C. **με δοτική προσωπική και απρφ**

ἔξεστί τω σκοπεῖν τὸ
εἶναι δυνατόν-3^ο ENIKO τὸ-ΑΡΘΡΟ να εξετάσει-ΑΠΡΦ τὸ-ΑΡΘΡΟ

Λακεδαιμονίων πλήθος
Λακεδαιμόνιοι-ΓΕΝ πλήθος-ΑΙΤ
'...εἶναι δυνατόν/ενδέχεται (κανεῖς) να εξετάσει τὸ πλήθος των Λακεδαιμονίων'
(**THUCYDIDES Hist.** Historiae) 5 B.C. **μόνο με απρφ**

4/7 με δοτική προσωπική και απρφ

2/7 μόνο με απρφ και

1/7 μόνο με απρόσωπο

7. Αριστοφάνης 445-385 π.Χ (10) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

ἔξεστι κάμοι καινὸν αἶ
εἶναι δυνατόν-3^ο ENIKO και ἐγώ-ΔΟΤ καινούριος-ΑΙΤ τώρα-ΕΠ/ΜΑ

θεῖναι νόμον
να ορίσω-ΑΠΡΦ νόμος-ΑΙΤ
'εἶναι δυνατόν/ενδέχεται τώρα καινούριο νόμο να ορίσω'
(**ARISTOPHANES Comic.** Nubes) 5-4 B.C. **με δοτική προσωπική και απρφ**

ὥστε μετέχειν **ἔξεστιν·**
επομένως-ΣΥ/ΜΟΣ να λάβετε μέρος-ΑΠΡΦ εἶναι δυνατόν-3^ο ENIKO
'εἶναι δυνατόν/ενδέχεται επομένως να λάβετε μέρος'
(**ARISTOPHANES Comic.** Plutus) 5-4 B.C. **μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με απρφ**

6/10 με δοτική προσωπική και απρφ και

4/10 μόνο με απρφ

8. Λυσίας 445-380 π.Χ (9) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

ἔξεστιν αὐτῷ εἰσιέναι εἰς τὴν
εἶναι δυνατόν-3^ο ENIKO ο ἴδιος-ΔΟΤ να εισέλθει-ΑΙΡΦ σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ η-ΑΡΘΡΟ

ἀγορὰν

συνέλευση-ΑΙΤ

‘εἶναι δυνατόν/ενδέχεται να εισέλθει στην συνέλευση’

(**LYSIAS Orat.** In Andocidem) 5-4 B.C. **με δοτική προσωπική και απρφ**

ὑπογραμματεῦσαι

μὲν

οὐκ

να υπηρετήσει ως υπογραμματέας-ΑΙΡΦ αφενός-ΣΥ/ΜΟΣ δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ

ἔξεστι

δις

τὸν

αὐτὸν

εἶναι δυνατόν-3^ο ENIKO δύο φορές-ΕΠ/ΜΑ ο-ΑΡΘΡΟ ἴδιος-ΑΙΤ

‘ο ἴδιος δεν εἶναι δυνατόν/ενδέχεται να υπηρετήσει δύο φορές ως υπογραμματέας’

(**LYSIAS Orat.** In Nicomachum) 5-4 B.C. **μόνο με απρφ**

5/9 με δοτική προσωπική και απρφ

3/9 μόνο με απρφ και

1/9 μόνο με το απρόσωπο

9. Ξενοφών 430-354 π.Χ (78) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

Ἔξεστί

σοι,

ᾧ

υἱέ,

σῶσαι

εἶναι δυνατόν-3^ο ENIKO εσύ-ΔΟΤ ω-ΑΡΘΡΟ γιός-ΚΛ/ΚΗ να σώσεις-ΑΙΡΦ

τὸν πατέρα

ο-ΑΡΘΡΟ πατέρας-ΑΙΤ

‘εἶναι δυνατόν, παιδί μου, να σώσεις τον πατέρα (σου)’

(**XENOPHON Hist.** Hellenica) 5-4 B.C. **με δοτική προσωπική και απρφ**

ἔξεστι

σκοπεῖν

ἐκ

τῶν

εἶναι δυνατόν-3^ο ENIKO να κρίνει-ΑΙΡΦ από-ΠΡΟΘ/ΣΗ τα-ΑΡΘΡΟ

συμβάντων

γεγονότα-ΓΕΝ

‘...εἶναι δυνατόν/ενδέχεται να κρίνει (κανείς μόνο) από εκείνα που έγιναν’

(**XENOPHON Hist.** Anabasis) 5-4 B.C. **μόνο με απρφ**

εἴπερ ἔξεστι
αν-ΣΥ/ΜΟΣ είναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ
'...αν είναι δυνατόν'

(**XENOPHON Hist.** Memorabilia) 5-4 B.C. **δευτερεύουσα μόνο με το απρόσωπο**

49/78 με δοτική προσωπική και απρφ

28/78 μόνο με απρφ και

1/78 μόνο με το απρόσωπο

10. Ισοκράτης 436-338 π.Χ (18) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

ἔξεστιν αὐτοῖς ἐν ταῖς
είναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ οι ίδιοι-ΔΟΤ σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ οι-ΑΡΘΡΟ

ἀκολασίαις ταύταις διατρίβειν
ανήθικες πράξεις-ΔΟΤ αυτές-ΔΟΤ να ασχολούνται-ΑΠΡΦ
'είναι δυνατόν/ενδέχεται σε τέτοιες ανήθικες πράξεις να αφιερώνουν τον χρόνο τους'
(**ISOCRATES Orat.** Ageoragiticus) 5-4 B.C. **με δοτική προσωπική και απρφ**

οὐδὲν ἔξεστιν εἰπεῖν
τίποτα-ΑΙΤ είναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ να ισχυριστώ-ΑΠΡΦ
'...ούτε είναι δυνατόν/ενδέχεται κάτι να ισχυριστώ'
(**ISOCRATES Orat.** Ad Nicoclem) 5-4 B.C. **μόνο με απρφ**

12/18 με δοτική προσωπική και απρφ και

6/18 μόνο με απρφ

11. Πλάτων 427-347 π.Χ (35) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

ἔξεστι δὲ καὶ αὐτόθεν
είναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ αφετέρου-ΣΥ/ΜΟΣ και-ΣΥ/ΜΟΣ αμέσως-ΕΠ/ΜΑ

ἡμῖν σκέπασθαι
εμεῖς-ΔΟΤ να εξετάσουμε-ΑΠΡΦ
'...αφετέρου είναι δυνατόν/ενδέχεται αμέσως να το εξετάσουμε'
(**PLATO Phil.** Laches) 5-4 B.C. **με δοτική προσωπική και απρφ**

τοῦτο μὲν **ἔξεστι** λέγειν καὶ
αὐτό-ΑΙΤ αφενός-ΣΥ/ΜΟΣ εἶναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ να πούμε-ΑΠΡΦ και-ΣΥ/ΜΟΣ

περὶ ζωγράφων καὶ περὶ τεκτόνων
για-ΠΡΟΘ/ΣΗ ζωγράφοι-ΓΕΝ και-ΣΥ/ΜΟΣ για-ΠΡΟΘ/ΣΗ τεχνίτες-ΓΕΝ
'αὐτό αφενός εἶναι δυνατόν/ενδέχεται να πούμε και για τους ζωγράφους και για τους
τεχνίτες'
(**PLATO Phil.** Protagoras) 5-4 B.C. **μόνο με απρφ**

15/35 με δοτική προσωπική και απρφ και

20/35 μόνο με απρφ

12. Αριστοτέλης 384-322 π.Χ (39) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

διό **ἔξεστι** λέγειν
γι' αὐτό-ΣΥ/ΜΟΣ εἶναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ να ισχυριστεί-ΑΠΡΦ
'γι' αὐτό εἶναι δυνατόν/ενδέχεται (κανείς) να ισχυριστεί...'
(**ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil.** Rhetorica) 4 B.C. **μόνο με απρφ**

τοῖς φυγάσιν **ἔξεστιν** οἰκεῖν
οι-ΑΡΘΡΟ εξόριστοι-ΔΟΤ εἶναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ να κατοικούν-ΑΠΡΦ

ὄπου ἂν θέλωσιν·
ὄπου-ΕΠ/ΜΑ αν-ΣΥ/ΜΟΣ θέλουν-ΕΝΣ
'εἶναι δυνατόν/ενδέχεται οι εξόριστοι να κατοικούν ὄπου θέλουν'
(**ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil.** Rhetorica) 4 B.C. **με δοτική προσωπική και απρφ**

28/39 μόνο με απρφ και

11/39 με δοτική προσωπική και απρφ

13. Δημοσθένης 384-322 π.Χ (3) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

Εἰ μὲν **ἔξεστιν** εἰρήνην
αν-ΣΥ/ΜΟΣ αφενός-ΣΥ/ΜΟΣ εἶναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ ειρήνη-ΑΙΤ

ἄγειν τῆ πόλει
να φέρουν-ΑΠΡΦ η-ΑΡΘΡΟ πόλη-ΔΟΤ
‘αν είναι δυνατόν/ενδέχεται αφενός να φέρουν την ειρήνη στην πόλη’
(**DEMOSTHENES Orat.** Philippica 3) **μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με απρφ**

όλες μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

14. Επίκουρος 341-270 π.Χ (1) (Αλεξανδρινή- Ελληνιστική περίοδος 323 π.Χ.-
31 π.Χ)

ὀλίγα γὰρ [ἐ]ξ[ε-]σιν
λίγα-ΑΙΤ συνεπώς-ΣΥ/ΜΟΣ είναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ
‘...συνεπώς λίγα είναι δυνατόν/ενδέχεται (να ειπωθούν) για τα (ονόματα)’
(**EPICURUS Phil.** Deperditorum librorum reliquiae) 4-3 B.C. **μόνο με το απρόσωπο**

μία δομή μόνο με το απρόσωπο

καμία με δοτική προσωπική

15. Πλούταρχος 50-120 μ.Χ (3) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)

εἰ τὰ ἐμὰ μοι λάφυρα
αν-ΣΥ/ΜΟΣ τα-ΑΡΘΡΟ δικά μου-ΑΙΤ εγώ-ΔΟΤ λάφυρα-ΑΙΤ

διαθέσθαι μή ἔξεσιν ὡς
να χρησιμοποιήσω-ΑΠΡΦ μην-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ είναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ ὅπως-ΣΥ/ΜΟΣ

βούλομαι
επιθυμώ-ΕΝΣ

‘αν είναι δυνατόν/ενδέχεται να χρησιμοποιήσω τα λάφυρά μου ὅπως επιθυμώ’
(**PLUTARCHUS Biogr., Phil.** Comparatio Lysandri et Sullae) A.D. 1-2 **μέσα σε πλάγια ερώτηση με δοτική προσωπική και απρφ**

2/3 με δοτική προσωπική και απρφ

και 1/3 μόνο με απρφ

16. Μάρκος Αντώνιος Πολέμων (περ. 88-144 μ.Χ.) (1) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)

εἰ ἔξεστιν

αν-ΣΥ/ΜΟΣ είναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘αν είναι δυνατόν/ενδέχεται’

(**Marcus Antonius POLEMON Soph.** Declamationes) A.D. 1-2 μέσα σε πλάγια ερώτηση μόνο με το απρόσωπο

μία δομή μόνο με το απρόσωπο

καμία με δοτική προσωπική

17. Απολλώνιος ο Δύσκολος 2^{ος} αιώνας μ.Χ. (2) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)

ἔξεστι καθεύδειν

είναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ να μην δείξουμε την πρέπουσα προσοχή-ΑΠΡΦ

‘...είναι δυνατόν/ενδέχεται να μην δείξουμε την πρέπουσα προσοχή’

(**APOLLONIUS DYSCOLUS Gramm.** De constructione) A.D. 2 μόνο με απρφ

μία δομή μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

18. Μάξιμος ο εκ Τύρου 125-185 μ.Χ. (5) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)

ἔξεστί καὶ τὰ Πλάτωνος τιμῶν,

είναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ και-ΣΥ/ΜΟΣ τα-ΑΡΘΡΟ Πλάτωνος-ΓΕΝ να εκτιμάει-ΑΠΡΦ

καὶ θαυμάζειν Ὅμηρον·

και-ΣΥ/ΜΟΣ να θαυμάζει-ΑΠΡΦ Ὅμηρος-ΑΙΤ

‘...είναι δυνατόν/ενδέχεται (κανείς) τα έργα του Πλάτωνα να εκτιμάει και τον Ὅμηρο να θαυμάζει’

(**MAXIMUS Soph.** Dialexeis) A.D. 2 μόνο με απρφ

ἔξεστιν δὲ ὧδε
εἶναι δυνατόν-3^ο ENIKO αφετέρου-ΣΥ/ΜΟΣ ως ἐξῆς-ΕΠ/ΜΑ
'ὡς ἐξῆς αφετέρου εἶναι δυνατόν/ἐνδέχεται...'
(**MAXIMUS Soph.** *Dialexeis*) A.D. 2 **μόνο με το απρόσωπο**

4/5 μόνο με απρφ και

1/5 μόνο με το απρόσωπο

καμία με δοτική προσωπική

19. Χαρίτων Ἀφροδισεύς ἴσως 2^{ος} αἰώνας μ.Χ (4) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)

οὐδενὶ γὰρ **ἔξεστιν** ἀντειπεῖν
κανένας-ΔΟΤ διότι-ΣΥ/ΜΟΣ εἶναι δυνατόν-3^ο ENIKO να φέρνει αντιρρήσεις-ΑΠΡΦ

βασιλέως κελεύοντος
βασιλιάς-ΓΕΝ κυβερνήτης-ΓΕΝ
'...διότι δεν εἶναι δυνατόν/ἐνδέχεται κανένας στο πρόσταγμα του βασιλιά να φέρνει
αντιρρήσεις'

(**CHARITON Scr. Erot.** *De Chaerea et Callirhoe*) A.D. 2? **με δοτική προσωπική και απρφ**

3/4 με δοτική προσωπική και απρφ και

1/4 μόνο με απρφ

20. Κλήμης ο Αλεξανδρινός 150-216 μ.Χ (1) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)

ἔξεστιν ὑμῖν ἐξωνήσασθαι τὴν
εἶναι δυνατόν-3^ο ENIKO εσεῖς-ΔΟΤ να εξασφαλίσετε-ΑΠΡΦ η-ΑΡΘΡΟ

πολυτίμητον σωτηρίαν
ανεκτίμητη-ΑΙΤ σωτηρία-ΑΙΤ
'...εἶναι δυνατόν/ἐνδέχεται να εξασφαλίσετε τὴν ανεκτίμητη σωτηρία'

(**CLEMENS ALEXANDRINUS Theol.** *Protrepticus*) A.D. 2-3 **με δοτική προσωπική και απρφ**

μία δομή με δοτική προσωπική και απρφ

21. Λούκιος Φλάβιος Φιλόστρατος 160/170 - 244/249 μ.Χ (1) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)

Ἐξεσιν οὖν ἀμπέλῳ
εἶναι δυνατόν-3^ο ENIKO λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ ἀμπέλι-ΔΟΤ

προσβαλεῖν;

να μιλήσω υποτιμητικά-ΑΠΡΦ

‘εἶναι δυνατόν/ενδέχεται λοιπόν για τον καρπό της ἀμπέλου να μιλήσω υποτιμητικά;’
(Flavius PHILOSTRATUS Soph. Heroicus) A.D. 2-3 **ευθεία ερώτηση μόνο με απρφ**

μία δομή μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

22. Ωριγένης Αδαμάντιος (περ. 185/184-254 μ.Χ) (6) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)

ἔξεσιν ἡμῖν Καίσαρι φόρον
εἶναι δυνατόν-3^ο ENIKO εμείς-ΔΟΤ Καίσαρας-ΔΟΤ φόρος-ΑΙΤ

δοῦναι, ἢ οὐ;

να επιβάλλουμε-ΑΠΡΦ είτε-ΣΥ/ΜΟΣ ὄχι-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ

‘εἶναι δυνατόν/ενδέχεται ἢ ὄχι να επιβάλλουμε φόρο στον Καίσαρα;’
(ORIGENES Theol. In Jeremiam) A.D. 2-3 **σε ευθεία ερώτηση με δοτική προσωπική (ἡμῖν) και απρφ**

οὐκ ἔξεσσι τὸν τοιοῦτον οὐδὲ
δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ εἶναι δυνατόν-3^ο ENIKO ο-ΑΡΘΡΟ τέτοιος-ΑΙΤ οὔτε-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ

ἐλεῆσαι

να δείξουμε ἔλεος-ΑΠΡΦ

‘δεν εἶναι δυνατόν/ενδέχεται σε αυτόν να δείξουμε ἔλεος;’
(ORIGENES Theol. In Jeremiam) A.D. 2-3 **μόνο με απρφ**

5/6 μόνο με απρφ και

1/6 με δοτική προσωπική και απρφ

23. Ευσέβιος Καισαρείας 265-340 μ.Χ (1) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453μ.Χ
πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση
της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου
(324-641)

Ἐξεσι δοῦναι κῆνσον Καίσαρι
εἶναι δυνατόν-3^ο ENIKO να επιβάλλουμε-ΑΠΡΦ φόρος-ΑΙΤ Καίσαρας-ΔΟΤ

ἢ οὐ;
εἴτε-ΣΥ/ΜΟΣ ὄχι-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ
'εἶναι δυνατόν/ενδέχεται ἢ ὄχι να επιβάλλουμε φόρο στον Καίσαρα;'
(**EUSEBIUS Scr. Eccl., Theol.** Commentaria in Psalmos) A.D. 4 **μόνο με απρφ**

μία δομή μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

24. Ευστάθιος Αντιοχείας 4^{ος} αιώνας μ.Χ. (260 μ.Χ.- 360 μ.Χ.) (1) (Βυζαντινή
περίοδος 324 -1453μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου
641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της
βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

Ἐκ γούν τούτων γινώσκειν
από-ΠΡΟΘ/ΣΗ βέβαια-ΕΠ/ΜΑ αυτά-ΓΕΝ να πληροφορηθούμε-ΑΠΡΦ

ἔξεστιν
εἶναι δυνατόν-3^ο ENIKO
'από αυτά βέβαια εἶναι δυνατόν/ενδέχεται να πληροφορηθούμε (ὅτι)...'
(**EUSTATHIUS Scr. Eccl., Theol.** Commentarius in hexaemeron) A.D. 4 **μόνο με
απρφ**

μία δομή μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

25. Μέγας Αθανάσιος 298-373 μ.Χ. (46) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

Ἔξεστι γὰρ αὐτοὺς ὁρᾶν
εἶναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ οι ἴδιοι-ΑΙΤ να γνωρίζουν-ΑΠΡΦ
‘εἶναι δυνατόν/ενδέχεται λοιπόν οι ἴδιοι να γνωρίζουν (ὅτι)...’
(ATHANASIUS Theol. Orationes tres contra Arianos) A.D. 4 μόνο με απρφ

ὅσον ἀνθρώποις **ἔξεστι** λέγειν
ὅσο-ΕΠ/ΜΑ ἀνθρωποι-ΔΟΤ εἶναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ να μιλοῦν-ΑΠΡΦ
κατὰ τῶν ἀσεβούντων
κατὰ-ΠΡΟΘ/ΣΗ οι-ΑΡΘΡΟ βλάσφημοι-ΓΕΝ
‘...ὅσο εἶναι δυνατόν/ενδέχεται οι ἀνθρωποι να καταφέρονται ἐναντίον των βλάσφημων’
(ATHANASIUS Theol. Epistulae quattuor ad Serapionem) A.D. 4 μέσα σε δευτερεύουσα με δοτική προσωπική και απρφ

ἔξεστιν ἡμῖν κινεῖν τὸν θυμόν
εἶναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ εμεῖς-ΔΟΤ να κατευθύνουμε-ΑΠΡΦ ο-ΑΡΘΡΟ θυμός-ΑΙΤ
‘...εἶναι δυνατόν/ενδέχεται την οργή μας να ελέγξουμε’
(ATHANASIUS Theol. Epistulae ad Castorem) A.D. 4 με δοτική προσωπική και απρφ

οὐκ ἔξεστι γὰρ
δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ εἶναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ διότι-ΣΥ/ΜΟΣ
‘διότι δεν εἶναι δυνατόν/ενδέχεται’
(ATHANASIUS Theol. Synopsis scripturae sacrae) A.D. 4 δευτερεύουσα μόνο με το απρόσωπο

27/46 μόνο με απρφ

15/46 με δοτική προσωπική και απρφ και

4/46 μόνο με το απρόσωπο

26. Βασίλειος Καισαρείας 330-379 μ.Χ (6) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

ἔξεστιν ἡμῖν Καίσαρι φόρον
είναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ εμείς-ΔΟΤ Καίσαρας-ΔΟΤ φόρος-ΑΙΤ

δοῦναι, ἢ οὔ;
να επιβάλλουμε-ΑΙΠΦ είτε-ΣΥ/ΜΟΣ όχι-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ
'είναι δυνατόν/ενδέχεται ή όχι να επιβάλλουμε φόρο στον Καίσαρα;'
(**BASILIVS Caesariensis Theol.** Regulae morales) A.D. 4 **με δοτική προσωπική (ἡμῖν) και απρφ**

5/6 με δοτική προσωπική και απρφ και

1/6 μόνο με απρφ

27. Άγιος Γρηγόριος ο Ναζιανζηνός 329-390 μ.Χ. (7) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

Ἐμοὶ τρυφᾶν ἔξεστιν
εγώ-ΔΟΤ να διάγω τρυφηλή ζωή-ΑΙΠΦ είναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ
'είναι δυνατόν/ενδέχεται τρυφηλή ζωή να διάγω'
(**GREGORIUS NAZIANZENSUS Theol.** Carmina moralia) A.D. 4 **με δοτική προσωπική και απρφ**

ὡς οὐκ ἔξεστι
ὅτι-ΣΥ/ΜΟΣ δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ είναι δυνατόν -3^ο ΕΝΙΚΟ
'ὅτι δεν είναι δυνατόν/ενδέχεται'
(**GREGORIUS NAZIANZENSUS Theol.** Apologetica (orat. 2)) **δευτερεύουσα μόνο με το απρόσωπο**

4/6 με δοτική προσωπική και απρφ

2/6 μόνο με το απρόσωπο και

1/6 μόνο με απρφ

28. Γρηγόριος Νύσσης 335-395 μ.Χ (11) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

ἔξεστι σοι τὸ τοιοῦτον μαθεῖν
εἶναι δυνατόν-3^ο ENIKO εσύ-ΔΟΤ το-ΑΡΘΡΟ τέτοιο-ΑΙΤ να γνωρίζεις-ΑΠΡΦ
'εἶναι δυνατόν/ενδέχεται να το γνωρίζεις'

(GREGORIUS NYSSENUS Theol. Orationes viii de beatitudinibus) A.D. 4 **με δοτική προσωπική και απρφ**

ταῦτα μὲν ἔξεστι διαπαντός
αυτά-ΑΙΤ αφενός-ΕΠ/ΜΑ εἶναι δυνατόν-3^ο ENIKO πάντοτε-ΕΠ/ΜΑ

ἐνεργεῖν

να διαπράττει-ΑΠΡΦ

'...αυτά αφενός εἶναι δυνατόν/ενδέχεται πάντοτε να διαπράττει'

(GREGORIUS NYSSENUS Theol. Orationes viii de beatitudinibus) A.D. 4 **μόνο με απρφ**

6/11 με δοτική προσωπική και απρφ και

5/11 μόνο με απρφ

29. Ιωάννης ο Χρυσόστομος 349-407 μ.Χ. (279) (Βυζαντινή περίοδος 324 - 1453μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

ἔξεστι καὶ ἡμῖν τοῦτο εἰπεῖν
εἶναι δυνατόν-3^ο ENIKO και-ΣΥ/ΜΟΣ εμεῖς-ΔΟΤ αυτό-ΑΙΤ να ισχυριστούμε-ΑΠΡΦ
'και εἶναι δυνατόν/ενδέχεται να το ισχυριστούμε...'

(JOANNES CHRYSOSTOMUS Scr. Eccl. Expositiones in Psalmos) A.D. 4-5 **με δοτική προσωπική και απρφ**

ἔξεστι δὲ καὶ ἡμῖν
εἶναι δυνατόν-3^ο ENIKO αφετέρου-ΣΥ/ΜΟΣ και-ΣΥ/ΜΟΣ εμεῖς-ΔΟΤ

νικῶν

να νικήσουμε-ΑΠΡΦ

‘αφετέρου είναι δυνατόν/ενδέχεται να νικήσουμε’

(**JOANNES CHRYSOSTOMUS Scr. Eccl.** In Joannem (homiliae 1-88)) A.D. 4-5 **με**
δοτική προσωπική και απρφ

ἔξεστι

καὶ

χωρὶς

φωνῆς

εἶναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ και-ΣΥ/ΜΟΣ χωρὶς-ΕΠ/ΜΑ φωνή-ΓΕΝ

ψάλλειν

να ψάλλει-ΑΠΡΦ

‘εἶναι δυνατόν/ενδέχεται δίχως φωνή να ανυμνήσει (τον Θεό)’

(**JOANNES CHRYSOSTOMUS Scr. Eccl.** In epistulam ad Romanos (homiliae 1-32)) A.D. 4-5 **μόνο με απρφ**

ἔξεστι

γὰρ

εἶναι δυνατόν -3^ο ΕΝΙΚΟ διότι-ΣΥ/ΜΟΣ

‘διότι εἶναι δυνατόν/ενδέχεται’

(**JOANNES CHRYSOSTOMUS Scr. Eccl.** In epistulam i ad Corinthios (homiliae 1-44)) A.D. 4-5 **δευτερεύουσα μόνο με το απρόσωπο**

144/279 με δοτική προσωπική και απρφ

135/279 οι περισσότερες μόνο με απρφ

ΕΚ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΑΡΚΕΤΕΣ ΜΟΝΟ ΜΕ ΤΟ ΑΠΡΟΣΩΠΟ

30. Συνέσιος 373-414 μ.Χ. (18) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

τοῦτο δὲ

δήπουθεν

ἔξεστι

τοῖς

αὐτό-ΑΙΤ αφετέρου-ΣΥ/ΜΟΣ πράγματι-ΕΠ/ΜΑ εἶναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ οι-ΑΡΘΡΟ

οἰκέταις ποιεῖν

ικέτες-ΔΟΤ να διαπράξουν-ΑΠΡΦ

‘...αφετέρου αυτό πράγματι εἶναι δυνατόν/ενδέχεται οι ικέτες να διαπράξουν’

(**SYNESIUS Phil.** Epistulae) A.D. 4-5 **με δοτική προσωπική και απρφ**

οὐκ ἔξεστι κομίσασθαι λάφυρον
δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ είναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ να μεταφέρουμε-ΑΠΡΦ λάφυρο-ΑΙΤ
'δεν είναι δυνατόν/ενδέχεται το λάφυρο (του πολέμου) να μεταφέρουμε'
(**SYNESIUS Phil.** Epistulae) A.D. 4-5 **μόνο με απρφ**

ἔξεστι γάρ·
είναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ διότι-ΣΥ/ΜΟΣ
'διότι είναι δυνατόν/ενδέχεται'
(**SYNESIUS Phil.** Epistulae) A.D. 4-5 **μόνο με το απρόσωπο**

8/18 με δοτική προσωπική και απρφ

6/18 μόνο με απρφ και

4/6 μόνο με το απρόσωπο

31. Νεμέσιος-Επίσκοπος Εμέσης 4^{ος} αιώνας μ.Χ (1) (Βυζαντινή περίοδος 324 - 1453μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

τοῖς φιλοπόνοις ἔξεστιν ἀναλέγεσθαι
οι-ΑΡΘΡΟ εργατικοί-ΔΟΤ είναι δυνατόν -3^ο ΕΝΙΚΟ να συγκεντρώσετε-ΑΠΡΦ
'...είναι δυνατόν/ενδέχεται τους εργατικούς να συγκεντρώσετε'
(**NEMESIUS Theol.** De natura hominis) A.D. 4 **μόνο με απρφ**

μία δομή μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

32. Σωκράτης ο Σχολαστικός 380-440 μ.Χ (3) (Βυζαντινή περίοδος 324 - 1453μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

ἔξεστι δὲ τοῖς βουλομένοις
είναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ αφετέρου-ΣΥ/ΜΟΣ οι-ΑΡΘΡΟ επιθυμούντες-ΔΟΤ

ἀναζητῆσαι και ἐντυγχάνειν αὐταῖς
να αναζητήσουν-ΑΠΡΦ και-ΣΥ/ΜΟΣ να μελετήσουν-ΑΠΡΦ αυτές-ΔΟΤ
'εἶναι δυνατόν/ενδέχεται οι επιθυμούντες να τις αναζητήσουν και να τις μελετήσουν
(τις επιστολές)'
**(SOCRATES Scholasticus Hist. Historia ecclesiastica) A.D. 4-5 με δοτική
προσωπική και απρφ**

ἔξεστι γάρ... τὴν συμπλήρωσιν
εἶναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ διότι-ΣΥ/ΜΟΣ η-ΑΡΘΡΟ ολοκλήρωση-ΑΙΤ

ἐγγίνεσθαι.
να πραγματοποιηθεί-ΑΠΡΦ
'διότι εἶναι δυνατόν/ενδέχεται η ολοκλήρωση να πραγματοποιηθεί'
(SOCRATES Scholasticus Hist. Historia ecclesiastica) A.D. 4-5 μόνο με απρφ

Οὐδὲν λοιπὸν τῷ διαβόλῳ
καθόλου-ΣΥ/ΜΟΣ λοιπὸν-ΣΥ/ΜΟΣ ο-ΑΡΘΡΟ διάβολος-ΔΟΤ

ἔξεστι
εἶναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ
'καθόλου δεν εἶναι δυνατόν/ενδέχεται'
**(SOCRATES Scholasticus Hist. Historia ecclesiastica) A.D. 4-5 μόνο με το
απρόσωπο**

1/3 με δοτική προσωπική και απρφ

1/3 μόνο με απρφ και

1/3 μόνο με το απρόσωπο

33. Κύριλλος Αλεξανδρείας 378-444 μ.Χ (54) (Βυζαντινή περίοδος 324 - 1453μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

ἔξεστι δὲ τοῦτο ἰδεῖν
εἶναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ αφετέρου-ΣΥ/ΜΟΣ αυτό-ΑΙΤ να γνωρίζετε-ΑΠΡΦ
'αυτό αφετέρου εἶναι δυνατόν/ενδέχεται να γνωρίζετε'
**(CYRILLUS Alexandrinus Theol. Commentarii in Lucam (in catenis)) A.D. 4-5
μόνο με απρφ**

ἔξεστι δὲ ἐκάστω θεραπείας
εἶναι δυνατόν-3^ο ENIKO αφετέρου-ΣΥ/ΜΟΣ καθέννας-ΔΟΤ θεραπεία-ΓΕΝ

τυχεῖν

να αποκτήσει-ΑΠΡΦ

‘...αφετέρου εἶναι δυνατόν/ενδέχεται ο καθέννας να θεραπευθεῖ’

(**CYRILLUS Alexandrinus Theol.** Expositio in Psalmos) A.D. 4-5 **με δοτική**
προσωπική και απρφ

40/54 μόνο με απρφ και

14/54 με δοτική προσωπική και απρφ

34. Σαλαμίνιος Ερμείας Σωζομενός 400-450 μ.Χ. (5) (Βυζαντινή περίοδος 324-1453μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

Τουτέστι τοῖς ἀποθέτοις Ὀμήρου ἔξεστι
ἤτοι-ΕΠ/ΜΑ τα-ΑΡΘΡΟ ἀπόκρυφα-ΔΟΤ Ὀμηρος-ΓΕΝ εἶναι δυνατόν-3^ο ENIKO

πείθεσθαι

να πιστέψει-ΑΠΡΦ

‘ἤτοι εἶναι δυνατόν/ενδέχεται στην (ύπαρξη) ἀπόκρυφων ομηρικών (κειμένων) να πιστέψει’

(**HERMIAS Phil.** In Platonis Phaedrum scholia) A.D. 5 **μόνο με απρφ**

ἔξεστι δε σοι αὐτὸ τοῦτο
εἶναι δυνατόν-3^ο ENIKO αφετέρου-ΣΥ/ΜΟΣ εσύ-ΔΟΤ το ἴδιο-ΑΙΤ αὐτό-ΑΙΤ

κατιδεῖν

να παρατηρήσεις-ΑΠΡΦ

‘αφετέρου εἶναι δυνατόν/ενδέχεται αὐτὸ το ἴδιο να παρατηρήσεις’

(**HERMIAS Phil.** In Platonis Phaedrum scholia) A.D. 5 **με δοτική προσωπική και**
απρφ

3/5 μόνο με απρφ και

2/5 με δοτική προσωπική και απρφ

35. Θεοδώρητος ο Κύρου 393-457 μ.Χ (10) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453μ.Χ
πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση
της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου
(324-641)

Πάντα μοι **ἔξεστι**

πάντοτε-ΕΠ/ΜΑ εγώ-ΔΟΤ είναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘πάντοτε μου ήταν δυνατόν/μπορούσα’

(**THEODORETUS Scr. Eccl., Theol.** Interpretatio in xiv epistulas sancti Pauli) A.D.

4-5 με **δοτική προσωπική χωρίς απρφ**

Πάντα μοι **ἔξεστιν;**

πάντοτε-ΕΠ/ΜΑ εγώ-ΔΟΤ είναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘πάντοτε (δεν) μου ήταν δυνατόν/μπορούσα;’

(**THEODORETUS Scr. Eccl., Theol.** Interpretatio in xiv epistulas sancti Pauli) A.D.

4-5 με **δοτική προσωπική χωρίς απρφ**

Ἐξεστί σοι ἔχειν γνῶσιν

είναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ εσύ-ΔΟΤ να έχεις-ΑΠΡΦ γνώση-ΑΙΤ

‘είναι δυνατόν/ενδέχεται να γνωρίζεις...’

(**THEODORETUS Scr. Eccl., Theol.** Interpretatio in xiv epistulas sancti Pauli) A.D.

4-5 με **δοτική προσωπική και απρφ**

πάντας ἀπολαύειν τῆς σωτηρίας **ἔξεστι.**

όλοι-ΑΙΤ να απολαύσουν-ΑΠΡΦ η-ΑΡΘΡΟ σωτηρία-ΓΕΝ είναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘όλοι είναι δυνατόν/ενδέχεται να σωθούν’

(**THEODORETUS Scr. Eccl., Theol.** Haereticarum fabularum compendium) A.D. 4-5

μόνο με απρφ

5/10 με δοτική προσωπική χωρίς απρφ

4/10 με δοτική προσωπική και απρφ και

1/10 μόνο με απρφ

36. Προκόπιος ο Καισαρεύς 500-565 μ.Χ (2) (Βυζαντινή περίοδος 324 - 1453μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

ἐρωτῶσιν εἰ ἔξεστι δοῦναι
ζητούν να μάθουν-ΕΝΣ αν-ΣΥ/ΜΟΣ είναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ να επιβάλλουν-ΑΠΡΦ

κῆνσον Καίσαρι·
φόρος-ΑΙΤ Καίσαρας-ΔΟΤ
'... ζητούν να μάθουν αν είναι δυνατόν/ενδέχεται να επιβάλλουν φόρο στον Καίσαρα'
(**PROCOPIUS Rhet., Scr. Eccl.** Commentarii in Isaiam) A.D. 5-6 **πλάγια ερώτηση μόνο με απρφ**

Εἰ γὰρ καὶ πάντα
αν-ΣΥ/ΜΟΣ συνεπῶς-ΣΥ/ΜΟΣ και-ΣΥ/ΜΟΣ πάντοτε-ΕΠ/ΜΑ

ἔξεστιν
εἶναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ
'αν πάντοτε ήταν δυνατόν...'
(**PROCOPIUS Rhet., Scr. Eccl.** Commentarii in Isaiam) A.D. 5-6 **μέσα σε πλάγια ερώτηση μόνο με το απρόσωπο**

1/2 μόνο με απρφ και

1/2 μόνο με το απρόσωπο

καμία με δοτική προσωπική

37. Συμπλίκιος 490-560 μ.Χ. (5) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

ἔξεστί σοι ἀξίω εἶναι
εἶναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ εσύ-ΔΟΤ επιδέξιος-ΔΟΤ να είσαι-ΑΠΡΦ
'εἶναι δυνατόν/ενδέχεται επιδέξιος να είσαι'

(**SIMPLICIUS Phil.** Commentarius in Epicteti enchiridion) A.D. 6 **με δοτική προσωπική και απρφ**

3/5 με δοτική προσωπική και απρφ και

2/5 μόνο με απρφ

38. Ιωάννης Μαλάλας 491-578 μ.Χ. (1) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

Οὐκ **ἔξεστί** σοι ἔχειν τὴν
δεν-APN MOPIO είναι δυνατόν-3^ο ENIKO εσύ-ΔΟΤ να έχεις-ΑΠΡΦ η-ΑΡΘΡΟ

γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου
γυναῖκα-ΑΙΤ ο-ΑΡΘΡΟ αδερφός-ΓΕΝ δικός σου-ΓΕΝ
'δεν είναι δυνατόν να παντρευτείς την γυναίκα του αδερφού σου'
(**JOANNES MALALAS Chronogr.** Chronographia) A.D. 5-6 **με δοτική προσωπική και απρφ**

μία δομή με δοτική προσωπική και απρφ

39. Ιωάννης ο Δαμασκηνός περ. 676-749 μ.Χ. (18) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

οὐκ **ἔξεστί** μοι εὐεργεσίαν
δεν-APN MOPIO είναι δυνατόν-3^ο ENIKO εγώ-ΔΟΤ ευεργεσία-ΑΙΤ

ποιῆσαί τινι
να πραγματοποιήσω-ΑΠΡΦ κάποιος-ΔΟΤ
'δεν είναι δυνατόν/ενδέχεται κάποιον να ευνοήσω'
(**JOANNES DAMASCENUS Scr. Eccl., Theol.** Sacra parallela) A.D. 7-8 **με δοτική προσωπική και απρφ**

Πάντα μοι **ἔξεστί**
πάντοτε-ΕΠ/ΜΑ εγώ-ΔΟΤ είναι δυνατόν-3^ο ENIKO
'πάντοτε μου ήταν δυνατόν/μπορούσα'
(**JOANNES DAMASCENUS Scr. Eccl., Theol.** Commentarii in epistulas Pauli [Dub.]) A.D. 7-8 **μέσα σε δευτερεύουσα με δοτική προσωπική χωρίς απρφ**

ὅτε **ἔξεστί**
ὅταν-ΣΥ/ΜΟΣ είναι δυνατόν-3^ο ENIKO
'ὅταν είναι δυνατόν'
(**JOANNES DAMASCENUS Scr. Eccl., Theol.** Sacra parallela) A.D. 7-8 **μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με το απρόσωπο**

7/18 με δοτική προσωπική και απρφ

6/18 με δοτική προσωπική χωρίς απρφ

3/18 μόνο με απρφ και

2/18 μόνο με το απρόσωπο

40. Γεώργιος Αμαρτωλός ή Γεώργιος Μοναχός (9ος αιώνας μ.Χ.) (4) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

Οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν τοῦτο
δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ είναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ εμείς-ΔΟΤ αυτό-ΑΙΤ

ποιῆσαι

να διαπράξουμε-ΑΠΡΦ

‘δεν είναι δυνατόν να το διαπράξουμε’

(**GEORGIUS Monachus Chronogr.** Chronicon breve (lib. 1-6)) A.D. 9 με δοτική προσωπική και απρφ

μόνοις ἔξεστι τοῖς ἱερεῦσιν·
μόνοι-ΔΟΤ είναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ οι-ΑΡΘΡΟ ιερείς-ΔΟΤ

‘...μόνο στους ιερείς είναι δυνατόν/μπορούν’

(**GEORGIUS Monachus Chronogr.** Chronicon breve (lib. 1-6)) A.D. 9 με δοτική προσωπική χωρίς απρφ

3/4 με δοτική προσωπική και απρφ και

1/4 με δοτική προσωπική χωρίς απρφ

41. Μέγας Φώτιος ή Άγιος Φώτιος 820-893 μ.Χ. (3) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

εἰς ὃ ἔξεστιν εἰσεῖναι·

σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ το οποίο-ΑΙΤ είναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ να εισέλθουμε-ΑΠΡΦ

‘...στο οποίο είναι δυνατόν/ενδέχεται να εισέλθουμε (στο ιερό)’

(**PHOTIUS Lexicogr., Scr. Eccl., Theol.** Lexicon (E—Ω)) A.D. 9 μόνο με απρφ

ἔξεστιν ὑμῖν θανάτωι ζημιούν
είναι δυνατόν-3^ο ENIKO εσεῖς-ΔΟΤ θάνατος-ΔΟΤ να τιμωρήσετε-ΑΠΡΦ
‘...είναι δυνατόν/ενδέχεται με θάνατο να (τους) τιμωρήσετε’
(**PHOTIUS Lexicogr., Scr. Eccl., Theol.** Lexicon (E—Ω)) A.D. 9 **με δοτική**
προσωπική και απρφ

2/3 μόνο με απρφ και

1/3 με δοτική προσωπική και απρφ

42. Χριστόφορος Μυτιληναῖος 1000-1050 μ.Χ (1) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

ἔξεστι καὶ γάρ δωρεάν σε
είναι δυνατόν-3^ο ENIKO και-ΣΥ/ΜΟΣ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ ελεύθερα-ΕΠ/ΜΑ εσύ-ΑΙΤ

λαμβάνειν

να λάβεις-ΑΠΡΦ

‘και είναι λοιπόν δυνατόν/ενδέχεται ελεύθερα (χρυσάφι) να λάβεις’

(**CHRISTOPHORUS Mytilenaeus Poeta** Carmina varia) A.D. 11 **μόνο με απρφ**

μία δομή μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

43. Μιχαήλ Ψελλός 1018-1078 μ.Χ. (1) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

ὅσον ἔξεστιν

ὅσο-ΕΠ/ΜΑ είναι δυνατόν-3^ο ENIKO

‘ὅσο είναι δυνατόν/ενδέχεται’

(**Michael PSELLUS Epist., Hagiogr, Phil., Polyhist, Theol.** Epitaphius in patriarchem Joannem Xiphilinum) A.D. 11 **δευτερεύουσα μόνο με το απρόσωπο**

μία δομή μόνο με το απρόσωπο

καμία με δοτική προσωπική

44. Άννα Κομνηνή 1083-1153 μ.Χ (3) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

οὐδὲν τούτων ἔξεσι πράττειν
τίποτα-ΑΙΤ αυτά-ΓΕΝ είναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ να διαπράξετε-ΑΠΡΦ
'δεν είναι δυνατόν/ενδέχεται να διαπράξετε τίποτα από αυτά'
(**Anna COMNENA Hist.** Alexias) A.D. 11-12 **μόνο με απρφ**

ἔξεσιν οὖν ἐκάστῳ ἡμῶν τὴν
είναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ καθέννας-ΔΟΤ εμείς-ΓΕΝ η-ΑΡΘΡΟ

ἑαυτοῦ σωτηρίαν πραγματεύσασθαι
δική του-ΓΕΝ σωτηρία-ΑΙΤ να αναζητήσει-ΑΠΡΦ
'...είναι δυνατόν/ενδέχεται ο καθέννας τον τρόπο σωτηρίας του να αναζητήσει'
(**Anna COMNENA Hist.** Alexias) A.D. 11-12 **με δοτική προσωπική και απρφ**

2/3 μόνο με απρφ και

1/3 με δοτική προσωπική και απρφ

45. Άγιος Νεόφυτος ο Έγκλειστος 1134-1219 μ.Χ. (1) (1205-1453 μ.Χ. από την περίοδο της Φραγκοκρατίας στα εδάφη της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας και μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Οθωμανούς)

Πάντα μοι ἔξεσι
πάντοτε-ΕΠ/ΜΑ εγώ-ΔΟΤ είναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ
'πάντοτε μου ήταν δυνατόν/μπορούσα...'
(**NEOPHYTUS INCLUSUS Scr. Eccl.** Testamentum sive Τυπική Διαθήκη) A.D. 12-13 **μόνο με δοτική προσωπική**

μία δομή μόνο με δοτική προσωπική χωρίς απρφ

46. Νικηφόρος Γρηγοράς 1295-1360 μ.Χ. (9) (1205-1453 μ.Χ. από την περίοδο της Φραγκοκρατίας στα εδάφη της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας και μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Οθωμανούς)

ἔξεστι γὰρ και τὴν σὴν
εἶναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ συνελῶς-ΣΥ/ΜΟΣ και-ΣΥ/ΜΟΣ η-ΑΡΘΡΟ δική σου-ΑΙΤ

βλέπειν ψυχὴν
να μεριμνάς-ΑΠΡΦ ψυχὴ-ΑΙΤ

‘συνελῶς εἶναι δυνατόν να μεριμνάς (και) για την ψυχὴ σου’

(Nicephorus GREGORAS Hist., Scr. Rerum Nat. Epistulae) A.D. 13-14 μόνο με απρφ

θεῶ συντυγχάνειν ἔξεστι ῥαδίως τοῖς
Θεός-ΔΟΤ να απευθυνθεῖ-ΑΠΡΦ εἶναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ εύκολα-ΕΠ/ΜΑ οι-ΑΡΘΡΟ

ἀγαθοῖς τῶν ἀνδρῶν
ενάρητοι-ΔΟΤ οι-ΑΡΘΡΟ ἀντρες-ΓΕΝ

‘εύκολα εἶναι δυνατόν/ενδέχεται ο Θεός να απευθυνθεῖ στους ενάρητους ἀντρες’

(Nicephorus GREGORAS Hist., Scr. Rerum Nat. Epistulae) A.D. 13-14 με δοτική προσωπική και απρφ

7/9 μόνο με απρφ και

2/9 με δοτική προσωπική και απρφ

47. Ἰσίδωρος Γλαβᾶς 1341/1342-1396 μ.Χ. (1) (1205-1453 μ.Χ. από την περίοδο της Φραγκοκρατίας στα εδάφη της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας και μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Οθωμανούς)

ἔξεστι σοι ταῦτα τὰ εὐαγγελικὰ ῥήματα,
εἶναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ εσύ-ΔΟΤ αυτά-ΑΙΤ τα-ΑΡΘΡΟ ευαγγελικά-ΑΙΤ λόγια-ΑΙΤ

και οὕτως ἀναγαγεῖν.

και-ΣΥ/ΜΟΣ τοιουτοτρόπως-ΕΠ/ΜΑ να υπερασπιστεῖς-ΑΠΡΦ

‘εἶναι δυνατόν/ενδέχεται τοιουτοτρόπως αυτά τα ευαγγελικά λόγια να υπερασπιστεῖς’

(Isidorus GLABAS Epist., Orat, Scr. Eccl., Theol. Oratio ad Thessalonicenses i) A.D. 14 με δοτική προσωπική και απρφ

μία δομή με δοτική προσωπική και απρφ

Ἐξόν ἐστιν (3) με σημασία: είναι δυνατόν, μπορεί, ενδέχεται

1. Ιουστίνος ο Μάρτυρας (Giustino) 100-165 μ.Χ (1) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)

ἢς οὐδενὶ ἄλλῳ μετασχεῖν
η οποία-ΓΕΝ κανέννας-ΔΟΤ ἄλλος-ΔΟΤ να λάβει μέρος-ΑΠΡΦ

ἐξόν ἐστιν ἢ τῷ πιστεύοντι
δυνατόν είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ εἶτε-ΣΥ/ΜΟΣ ο-ΑΡΘΡΟ πιστός-ΔΟΤ
'δεν είναι δυνατόν/ενδέχεται κανέννας ἄλλος να λάβει μέρος (στην ευχαριστήρια προσευχή) περισσότερο από ότι ο πιστός'
(**JUSTINUS MARTYR Apol.** Apologia) A.D. 2 μέσα σε δευτερεύουσα με δοτική προσωπική και απρφ

μία δομή με δοτική προσωπική και απρφ

2. Ιωάννης ο Δαμασκηνός περ. 676-749 μ.Χ. (2) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

Οὐκ ἐξόν ἐστι χωρίς τοῦ ἐπισκόπου
δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ δυνατόν είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ δίχως-ΕΠ/ΜΑ ο-ΑΡΘΡΟ ἐπίσκοπος-ΓΕΝ

οὔτε βαπτίζει
οὔτε-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ να βαπτίσει-ΑΠΡΦ
'δεν είναι δυνατόν/ ενδέχεται να εκτελέσει το μυστήριο της βάπτισης δίχως (την παρουσία) ἐπισκόπου'
(**JOANNES DAMASCENUS Scr. Eccl., Theol.** Sacra parallela) A.D. 7-8 μόνο με απρφ

2/2 μόνο με απρφ (η 2^η ἴδια ακριβώς με την 1^η)

καμία με δοτική προσωπική

Ἔνεστι (259) συνολικά 1. ἔνειμι (α. υπάρχω, βρίσκομαι μέσα σε κάτι) 2. Απρόσωπο ἔνεστι (είναι δυνατόν, ενδέχεται) (209)

με σημασία:

- ✓ to be possible
- ✓ it is in one's power
- ✓ one may or can

εκ του προσωπικού ρήματος ἔνειμι με σημασία:

- a. to be in a place
- b. to be among
- c. to be there
- d. be in abundance

Το απρόσωπο συντάσσεται με:

- ✓ dative personal et infinitive (δοτική προσωπική και απαρέμφατο)
- ✓ infinitive only (μόνο με απαρέμφατο)

από **Liddell and Scott. An Intermediate Greek-English Lexicon. Oxford. Clarendon Press. 1889.**

και από την βάση δεδομένων **The Online Liddell-Scott-Jones Greek-English Lexicon**

1. Όμηρος 9^{ος}-8^{ος} αιώνας π.Χ (1) (Γεωμετρική Εποχή 1050 π.Χ έως το 700 π.Χ)

οὔ νυ καὶ ὑμῖν οἴκοι
δεν-APN ΜΟΡΙΟ τώρα-ΕΠ/ΜΑ και-ΣΥ/ΜΟΣ εσεῖς-ΔΟΤ στο σπίτι-ΕΠ/ΜΑ

ἔνεστι γόος... ;

υπάρχει-3^ο ΕΝΙΚΟ λύπη-ΟΝΟΜ

‘τώρα στα σπίτια σας δεν βασιλεύει/(υπάρχει) η λύπη...;’

(HOMERUS Epic. Iliad) 8 B.C. με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ

μία δομή με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

2. Αισχύλος 525-455 π.Χ (1) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

ἔνεστι γάρ τοῦτο τῆ τυραννίδι
εἶναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ αυτό-ΑΙΤ η-ΑΡΘΡΟ τυραννία-ΔΟΤ

νόσημα, τοῖς φίλοισι μή πεποιθέναι
πάθημα-ΑΙΤ οι-ΔΟΤ φίλοι-ΔΟΤ μην-APN ΜΟΡΙΟ να υπάρχει εμπιστοσύνη-ΑΠΡΦ
‘...εἶναι δυνατόν/ενδέχεται λοιπόν ο τύραννος, να μην έχει εμπιστοσύνη στους φίλους (του)’

(AESCHYLUS Trag. Prometheus vinctus) 6-5 B.C. με δοτική προσωπική και απρφ (σχήμα μετωνυμίας)

μία δομή με δοτική προσωπική και απρφ (σχήμα μετωνυμίας)

3. Ηρόδοτος (περ. 484- 430 π.Χ) (6) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

έν ἐκάστῳ δέ πλοίῳ ὄνος
σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ κάθε-ΔΟΤ άλλωστε-ΣΥ/ΜΟΣ πλοίο-ΔΟΤ γάιδαρος-ΟΝΟΜ

ζῶς ἔνεστι
ζωντανός-ONOM υπάρχει-3^ο ENIKO
'σε κάθε πλοίο υπάρχει άλλωστε κι ένας ζωντανός γάιδαρος'
(**HERODOTUS Hist.** Historiae) 5 B.C. **με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ**

όλες με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

4. Σοφοκλής 496-406 π.Χ (11) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

νοῦς ἔνεστιν οὐτις ὑμῖν ἐγγενής,
σύνεση-ONOM υπάρχει-3^ο ENIKO ο οποίος-ONOM εσείς-ΔΟΤ ἔμφυτος-ONOM
'δεν υπάρχει σύνεση/μυαλό σε εσάς'
(**SOPHOCLES Trag.** Electra) 5 B.C. **με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ**

ὅμως ἔνεστι τοῖσιν εὔ σκοποῦμενοις
ὅμως-ΣΥ/ΜΟΣ είναι δυνατόν-3^ο ENIKO οι-ΑΡΘΡΟ καλά-ΕΠ/ΜΑ σκεφτόμενοι-ΔΟΤ

ταρβεῖν τὸν εὔ πράσσοντα, μὴ
να φοβούνται-ΑΠΡΦ ο-ΑΡΘΡΟ καλά-ΕΠ/ΜΑ διενεργών-ΑΙΤ μη-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ

σφαλῆ ποτε
πράττω εσφαλμένα-ΕΝΣ ποτέ-ΕΠ/ΜΑ
'είναι δυνατόν/ενδέχεται (εκείνοι που καλοεξετάζουν τα πράγματα) να έχουν φόβο μήπως σκοντάψει κάπου ο ευτυχισμένος άνθρωπος'
(**SOPHOCLES Trag.** Trachiniae) 5 B.C. **με δοτική προσωπική και απρφ**

ὡς τὸ δοκεῖν ἔνεστι
ὅπως-ΣΥ/ΜΟΣ το-ΑΡΘΡΟ να πιστεύω-ΑΠΡΦ ενδέχεται-3^ο ENIKO
'... ὅπως είναι δυνατόν/ενδέχεται να πιστεύω'
(**SOPHOCLES Trag.** Trachiniae) 5 B.C. **μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με έναρθρο απρφ**

οὔκουν ἔνεστι καὶ μεταγνῶναι
δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ ενδέχεται-3^ο ENIKO και-ΣΥ/ΜΟΣ να μετανιώσει-ΑΠΡΦ

πάλιν;

ξανά-ΕΠ/ΜΑ

‘δεν είναι δυνατόν/ενδέχεται ποτέ (κανένας) να μετανιώσει;’

(**SOPHOCLES Trag.** Philoctetes) 5 B.C. **ευθεία ερώτηση μόνο με απρφ**

7/11 με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη) και

4/11 δομές με απρόσωπη σύνταξη εκ των οποίων

2/4 με δοτική προσωπική και απρφ και

2/4 μόνο με απρφ

5. Ευριπίδης 485-406 π.Χ (18) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

ἔνεστι

δ’

ἱερὸν

τῆς

δίκης

υπάρχει-3^ο ENIKO αφετέρου-ΣΥ/ΜΟΣ ναός-ONOM η-ΑΡΘΡΟ δικαιοσύνη-GEN

ἔμοι μέγα

εγώ-ΔΟΤ μεγάλο-ONOM

‘έχω (μες στην καρδιά μου) ναό μεγάλο της δικαιοσύνης’

(**EURIPIDES Trag.** Helena) 5 B.C. **με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ**

ἄρ’

ἐν

φαεσσαῖς

ἡλίου

περιπτυχαῖς

συνεπώς-ΣΥ/ΜΟΣ σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ φωτεινός-ΔΟΤ ἡλιος-GEN ἐγκλειστες-ΔΟΤ

ἔνεστι

πάντα τάδε

καθ’

ἡμέραν

ενδέχεται -3^ο ENIKO όλα-ΑΙΤ αυτά-ΑΙΤ κάθε-ΑΙΤ ημέρα-ΑΙΤ

μαθεῖν;

να πληροφορηθούμε-ΑΠΡΦ

‘...είναι δυνατόν/ενδέχεται συνεπώς να πληροφορηθούμε όλα όσα συμβαίνουν καθημερινά υπό το φως των ἐγκλειστων ηλιακών (ακτινών);’

(**EURIPIDES Trag.** Ion) 5 B.C. **σε ευθεία ερώτηση μόνο με απρφ**

16/18 με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη) και

2/18 με απρόσωπη σύνταξη

εκ των οποίων και οι 2 μόνο με απρφ

6. Αντιφών 480-411 π.Χ (1) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

ἐν δὲ τῷ ὑμετέρῳ ὄρκῳ
σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ αφετέρου-ΣΥ/ΜΟΣ ο-ΑΡΘΡΟ δικός σας-ΔΟΤ ὄρκος-ΔΟΤ

καὶ ἢ ἐμὴ **σωτηρία** **ἔνεστι**.
και-ΣΥ/ΜΟΣ η-ΑΡΘΡΟ δική μου-ΟΝΟΜ σωτηρία-ΟΝΟΜ υπάρχει-3^ο ΕΝΙΚΟ
'ὁ ὄρκος σας αφετέρου περιέχει την σωτηρία μου'

(**ANTIPHON Orat.** De caede Herodis) 5 B.C. **με συντακτικό ὄρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ**

μία δομή με συντακτικό ὄρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

7. Θουκυδίδης του Ολόρου ο Αλιμούσιος (περ. 460- περ. 399 π.Χ) (2)
(Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

ἔνεστι δὲ τὰ **ὄστᾶ**
υπάρχει-3^ο ΕΝΙΚΟ ἐξάλλου-ΣΥ/ΜΟΣ τα-ΑΡΘΡΟ οστά-ΟΝΟΜ
'τα οστά (του κάθε νεκρού) βρίσκονται...'

(**THUCYDIDES Hist.** Historiae) 5 B.C. **με συντακτικό ὄρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ**

2/2 με συντακτικό ὄρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

8. Αριστοφάνης 445-385 π.Χ (17) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

ἐγὼ γυνὴ μὲν εἰμι, **νοῦς**
εγὼ-ΟΝΟΜ γυναίκα-ΟΝΟΜ αφενός-ΣΥ/ΜΟΣ εἶμαι-ΕΝΣ μυαλό-ΟΝΟΜ

δ' **ἔνεστί** μοι.
αφετέρου-ΣΥ/ΜΟΣ υπάρχει-3^ο ΕΝΙΚΟ ἐγὼ-ΔΟΤ
'γυναίκα κι αν εἶμαι, ἔχω μυαλό (υπάρχει σε εμένα σύνεση)'

(**ARISTOPHANES Comic.** Lysistrata) 5-4 B.C. **με συντακτικό ὄρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ**

ἔνεστι δῆτᾶ σοι λέγειν
εἶναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ λοιπόν-ΕΠ/ΜΑ εσύ-ΔΟΤ να μιλάς με ευχέρεια-ΑΠΡΦ

έν τῇ φύσει;
από-ΠΡΟΘ/ΣΗ η-ΑΡΘΡΟ φύση-ΔΟΤ
'...(πως) λοιπόν είναι δυνατόν/ενδέχεται να μιλάς με έμφυτη ευχέρεια;'
(**ARISTOPHANES Comic**. Nubes Νεφέλες) σε ευθεία ερώτηση με δοτική
προσωπική και απρφ

Καὶ σπλάγχνα διδόν' ἔνεστι;
και-ΣΥ/ΜΟΣ σπλάγχνα-ΑΙΤ να δώσουν-ΑΠΡΦ ενδέχεται-3° ΕΝΙΚΟ
'είναι δυνατόν/ενδέχεται τα εντόσθια να δώσουν;'
(**ARISTOPHANES Comic**. Aves) 5-4 B.C. σε ευθεία ερώτηση μόνο με απρφ

14/17 με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη) και

3/17 με απρόσωπη σύνταξη εκ των οποίων

2/3 με δοτική προσωπική και απρφ και

1/3 μόνο με απρφ

9. Λυσίας 445-380 π.Χ (2) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

ἔνεστί τε ἐν τῷ ὄρκῳ
είναι δυνατόν-3° ΕΝΙΚΟ και-ΣΥ/ΜΟΣ με-ΠΡΟΘ/ΣΗ ο-ΑΡΘΡΟ ὄρκος-ΔΟΤ

ἀποφανεῖν

να εκφέρω γνώμη-ΑΠΡΦ

'...και είναι δυνατόν/ενδέχεται να εκφέρω επίσημα γνώμη'

(**LYSIAS Orat.** In Philonem) 5-4 B.C. μόνο με απρφ

ἐπιθυμῆσαι ἅπασιν ἀνθρώποις ἔνεστιν

να είναι επιθυμητό -ΑΠΡΦ ὅλοι-ΔΟΤ ἀνθρωποι-ΔΟΤ είναι δυνατόν-3° ΕΝΙΚΟ

'...είναι δυνατόν/ενδέχεται να τους είναι επιθυμητό (σε όλους τους ανθρώπους)'

(**LYSIAS Orat.** Contra Simonem) 5-4 B.C. με δοτική προσωπική και απρφ

καμία με προσωπική σύνταξη

2/2 με απρόσωπη σύνταξη εκ των οποίων

1/2 μόνο με απρφ και

1/2 με δοτική προσωπική και απρφ

10. Αλκιδάμας (4ος αι. π.Χ) (1) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

ένθυμῆματα μὲν οὖν ὀλίγα καὶ
ενθύμια-ONOM αφενός-ΣΥ/ΜΟΣ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ λίγα-ONOM και-ΣΥ/ΜΟΣ

μεγάλα τοῖς λόγοις ἔνεστιν,
μεγάλα-ONOM οι-ΑΡΘΡΟ λόγοι-ΔΟΤ υπάρχει-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘πολλές και αξιόλογες αναμνήσεις για τους λόγους υπάρχουν’
(**ALCIDAMAS Rhet.** Fragmenta) 4 B.C. **με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ**

μία δομή με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

11. Ξενοφών 430-354 π.Χ (2) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

...ποικίλη τέχνη ἔνεστι;
κάποια-ONOM τέχνη-ONOM υπάρχει-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘υπάρχει κάποια μαστοριά (στο να...)’
(**XENOPHON Hist.** Oeconomicus) 5-4 B.C. **μέσα σε ευθεία ερώτηση με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ**

2/2 με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

12. Ισοκράτης 436-338 π.Χ (8) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

κίνδυνος μὲν οὐδεις ἔνεστιν,
κίνδυνος-ONOM αφενός-ΣΥ/ΜΟΣ κανένας-ONOM υπάρχει-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘αφενός κανένας κίνδυνος δεν υπάρχει’
(**ISOCRATES Orat.** Plataicus) 5-4 B.C. **με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ**

καὶ τὴν δημοκρατίαν διαφυλάττειν ἐν
και-ΣΥ/ΜΟΣ η-ΑΡΘΡΟ δημοκρατία-ΑΙΤ να προασπιστούν-ΑΠΡΦ σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ

τοῖς τοιούτοις ἔνεστιν
οι-ΑΡΘΡΟ τέτοιτοι-ΔΟΤ είναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘και είναι δυνατόν/ενδέχεται να προασπιστούν το δημοκρατικό πολίτευμα’
(**ISOCRATES Orat.** Antidosis (orat. 15)) 5-4 B.C. **με δοτική προσωπική και απρφ**

ἔνεστι ἴσως πλείω τούτων
ενδέχεται-3^ο ENIKO ἴσως-ΕΠ/ΜΑ περισσότερο-ΕΠ/ΜΑ αυτά-ΓΕΝ

εἰπεῖν

να μιλήσω-ΑΠΡΦ

‘...είναι δυνατόν/ενδέχεται ἴσως λίγο περισσότερο για αυτά να μιλήσω’

(**ISOCRATES Orat.** Archidamus (orat. 6)) **μόνο με απρφ**

περὶ τῶν αὐτῶν τούτων ἔνεστιν
για-ΠΡΟΘ/ΣΗ τα-ΑΡΘΡΟ ἴδια-ΓΕΝ αυτά-ΓΕΝ ενδέχεται-3^ο ENIKO

εἰπεῖν

να κάνω λόγο-ΑΠΡΦ

‘...είναι δυνατόν/ενδέχεται για αυτά τα ἴδια να κάνω λόγο’

(**ISOCRATES Orat.** Antidosis (orat. 15)) 5-4 B.C. **μόνο με απρφ**

1/8 με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη) και

7/8 με απρόσωπη σύνταξη εκ των οποίων

1/4 με δοτική προσωπική και απρφ και

6/4 μόνο με απρφ

13. Πλάτων 427-347 π.Χ (25) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

ἢ αὐτὴ δόξα ἔνεστι τοῖς τε
ἡ-ΑΡΘΡΟ ἴδια-ΟΝΟΜ γνώμη-ΟΝΟΜ υπάρχει-3^ο ENIKO οἱ-ΑΡΘΡΟ και-ΣΥ/ΜΟΣ

ἄρχουσι καὶ ἀρχομένοις

ἀρχοντες-ΔΟΤ και-ΣΥ/ΜΟΣ υπήκοοι-ΔΟΤ

‘(αν) ἡ ἴδια γνώμη υπήρχε στους ἀρχοντες και στους υπηκόους’

(**PLATO Phil.** Respublica) 5-4 B.C. **με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ**

όλες με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

14. Αριστοτέλης 384-322 π.Χ (74) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

ἐν τῇ Βιστωνίδι λίμνῃ ἔνεστι
στην-ΠΡΟΘ/ΣΗ η-ΑΡΘΡΟ Βιστωνίδα- ΔΟΤ λίμνη-ΔΟΤ υπάρχει-3^ο ΕΝΙΚΟ

τὰ πλείστα γένη τῶν ἰχθύων
τα-ΑΡΘΡΟ περισσότερα-ΟΝΟΜ είδη- ΟΝΟΜ τα-ΑΡΘΡΟ ψάρια-ΓΕΝ
'στην λίμνη Βιστωνίδα υπάρχουν τα περισσότερα είδη ψαριών'
(ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. Historia animalium) 4 B.C. με
συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση

όλες με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

15. Δημοσθένης 384-322 π.Χ (4) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

ἀλλὰ τοῦτον καὶ μόνον πάντων τῶν
ἀλλά-ΣΥ/ΜΟΣ αὐτός-ΑΙΤ και-ΣΥ/ΜΟΣ μόνο-ΑΙΤ όλα-ΓΕΝ τα-ΓΕΝ

λόγων οὐκ ἔνεστιν αὐτῷ
επιχειρήματα-ΓΕΝ δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ είναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ ο ίδιος-ΔΟΤ

νῦν εἰπεῖν·

τώρα-ΕΠ/ΜΑ να επικαλεστεί-ΑΠΡΦ

'ἀλλὰ δεν είναι δυνατόν/ενδέχεται τώρα να επικαλεστεί μόνο αυτό απ' όλα τα επιχειρήματα'

(DEMOSTHENES Orat. Philippica 2) 4 B.C. με δοτική προσωπική και απρφ

οὐδὲ βουλομένοις ἔνεστιν ἐνίοτε
οὔτε-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ επιθυμούντες-ΔΟΤ είναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ ἐνίοτε-ΕΠ/ΜΑ

πρὸς χάριν οὐδὲν εἰπεῖν·

προς-ΠΡΟΘ/ΣΗ ωφέλεια-ΑΙΤ τίποτα-ΑΙΤ να ισχυριστούν-ΑΠΡΦ

'...οὔτε είναι δυνατόν/ενδέχεται οι επιθυμούντες ἐνίοτε να πουν κάτι ευχάριστο'

(DEMOSTHENES Orat. Philippica 3) 4 B.C. με δοτική προσωπική και απρφ

ὅτι οὐκ ἔνεστι τῶν τῆς
ὅτι-ΣΥ/ΜΟΣ δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ ενδέχεται -3^ο ΕΝΙΚΟ οί-ΑΡΘΡΟ η-ΑΡΘΡΟ

πόλεως ἐχθρῶν κρατῆσαι
πόλη-ΓΕΝ εχθροί-ΓΕΝ να επικρατήσετε-ΑΠΡΦ
‘...ὅτι δεν είναι δυνατόν/ενδέχεται να επικρατήσετε των εχθρῶν της πόλης’
(**DEMOSTHENES Orat.** Philippica 3) 4 B.C. **μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με απρφ**

οὐκ **ἔνεστι** οὐδὲν τῶν δεόντων
δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ ενδέχεται-3^ο ΕΝΙΚΟ τίποτα-ΑΙΤ τα-ΑΡΘΡΟ δέοντα-ΓΕΝ

ποτέ πρᾶξι
ποτέ-ΕΠ/ΜΑ να επιτύχετε-ΑΠΡΦ
‘δεν είναι δυνατόν/ενδέχεται να πετύχετε ποτέ τίποτε απ’ ὅσα πρέπει’
(**DEMOSTHENES Orat.** Philippica 4) 4 B.C. **μόνο με απρφ**

καμία με προσωπική σύνταξη

όλες με απρόσωπη σύνταξη εκ των οποίων

2/4 με δοτική προσωπική και απρφ και

2/4 μόνο με απρφ

16. Πλούταρχος 50-120 μ.Χ (1) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)

τὸ κερδαίνειν **ἔνεστι**
το-ΑΡΘΡΟ να αποκτήσουν κέρδη-ΑΠΡΦ ενδέχεται-3^ο ΕΝΙΚΟ
‘...είναι δυνατόν/ενδέχεται να αποκτήσουν κέρδη’
(**PLUTARCHUS Biogr., Phil.** Agesilaus) A.D. 1-2 **μόνο με έναρθρο απρφ**

καμία με προσωπική σύνταξη

μία δομή με απρόσωπη σύνταξη

μόνο με έναρθρο απρφ

καμία με δοτική προσωπική

17. Απολλώνιος ο Δύσκολος 2^{ος} αιώνας μ.Χ. (5) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)

φαίημεν ὥς ἔνεστιν ἢ εὐθεία
ισχυριζόμεστε-ΕΥΚ/ΚΗ ὅτι-ΣΥ/ΜΟΣ υπάρχει-3^ο ΕΝΙΚΟ η-ΑΡΘΡΟ ευθεία-ΟΝΟΜ
'(θα) ισχυριζόμεσταν ὅτι βρίσκεται η ευθεία...'
(APOLLONIUS DYSCOLUS Gramm. De constructione) A.D. 2 μέσα σε
δευτερεύουσα με συντακτικό ὄρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ

ὥς ἔνεστί ἐπί τῶν
ὅτι-ΣΥ/ΜΟΣ εἶναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ για-ΠΡΟΘ/ΣΗ τα-ΑΡΘΡΟ

ἀπαρεμφάτων φάναι
απαρέμφατα-ΓΕΝ να μιλήσω-ΑΠΡΦ
'...ὅτι εἶναι δυνατόν/ενδέχεται να μιλήσω για τα ἀπαρέμφατα'
(APOLLONIUS DYSCOLUS Gramm. De constructione) A.D. 2 μέσα σε
δευτερεύουσα μόνο με απρφ

1/5 με συντακτικό ὄρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη) και

4/5 με απρόσωπη σύνταξη εκ των οποίων όλες μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

18. Μάξιμος ο εκ Τύρου 2^{ος} αιώνας μ.Χ. (2) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)

οὐκ ἔνεστιν κόπινον
δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ ενδέχεται -3^ο ΕΝΙΚΟ στεφάνι επιβράβευσης-ΑΙΤ

λαβεῖν
να λάβουν-ΑΠΡΦ
'...δεν εἶναι δυνατόν/ενδέχεται να λάβουν στεφάνι επιβράβευσης'
(MAXIMUS Soph. Dialexeis) A.D. 2 μόνο με απρφ

καμία με προσωπική σύνταξη

2/2 με απρόσωπη σύνταξη εκ των οποίων όλες μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

19. Κλεομήδης ο κοσμογράφος 2^{ος} αιώνας μ.Χ (8) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)

Οὐδέ γὰρ ἐκεῖνο **ἔνεστιν**
οὔτε-APN ΜΟΡΙΟ συνελπώς-ΣΥ/ΜΟΣ εκείνο-ΑΙΤ ενδέχεται-3^ο ΕΝΙΚΟ

εἰπεῖν

να μιλήσω-ΑΠΡΦ

‘συνελπώς οὔτε για εκείνο είναι δυνατόν/ενδέχεται να μιλήσω’

(**CLEOMEDES Astron.** De motu circulari corporum caelestium) A.D. 2 **μόνο με απρφ**

Ἔνεστι δὲ καὶ προηγουμένως
ενδέχεται-3^ο ΕΝΙΚΟ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ και-ΣΥ/ΜΟΣ εκ των προτέρων-ΕΠ/ΜΑ

δειξαι, ὅτι

να καταστήσω σαφές-ΑΠΡΦ ὅτι-ΣΥ/ΜΟΣ

‘είναι δυνατόν/ενδέχεται λοιπόν να καταστήσω σαφές εκ των προτέρων ὅτι...’

(**CLEOMEDES Astron.** De motu circulari corporum caelestium) A.D. 2 **μόνο με απρφ**

καμία με προσωπική σύνταξη

όλες με απρόσωπη σύνταξη 8/8 μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

20. Χαρίτων Ἄφροδισεύς ἴσως 2 μ.Χ (1) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)

οὔτε γὰρ ἐλεῖν Τύρον
οὔτε-APN ΜΟΡΙΟ επομένως-ΣΥ/ΜΟΣ να νικήσουμε-ΑΠΡΦ Τύρος-ΑΙΤ

ἔνεστιν

ενδέχεται -3^ο ΕΝΙΚΟ

‘...επομένως οὔτε είναι δυνατόν/ενδέχεται να νικήσουμε τον Τύρο’

(**CHARITON Scr. Erot.** De Chaerea et Callirhoe) A.D. 2? **μόνο με απρφ**

καμία με προσωπική σύνταξη

μία δομή με απρόσωπη σύνταξη μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

21. Κλαύδιος Αιλιανός 175-235 μ.Χ (1) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)

καὶ **ἔνεστι** μαθεῖν
καὶ-ΣΥ/ΜΟΣ ἐνδέχεται-3ο ΕΝΙΚΟ να πληροφορηθούν-ΑΠΡΦ

ἀλλαχόθεν

ἀπό κάπου αλλού-ΕΠ/ΜΑ

‘...καὶ εἶναι δυνατόν/ἐνδέχεται ἀπό κάπου αλλού να πληροφορηθούν’

(**Claudius AELIANUS Soph.** De natura animalium) A.D. 2-3 **μόνο με απρφ**

καμία με προσωπική σύνταξη

μία δομή με απρόσωπη σύνταξη μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

22. Ωριγένης Αδαμάντιος (περ. 185/184-254 μ.Χ) (3) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)

ἔνεστι γὰρ τῷ κηρίῳ **μέλι**
υπάρχει-3ο ΕΝΙΚΟ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ το-ΑΡΘΡΟ κηρί-ΔΟΤ μέλι-ΟΝΟΜ
‘μέσα στην κηρήθρα υπάρχει λοιπόν μέλι’
(**ORIGENES Theol.** Expositio in Proverbia) A.D. 2-3 **με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ**

ἔνεστι τὴν ἀκρίβειαν τοῦ εὐαγγελιστοῦ
ἐνδέχεται-3ο ΕΝΙΚΟ η-ΑΡΘΡΟ επιμέλεια-ΑΙΤ ο-ΑΡΘΡΟ Ευαγγελιστής-ΓΕΝ

καὶ ἐκ τοῦ διηγήματος τούτου
καὶ-ΣΥ/ΜΟΣ ἀπό-ΠΡΟΘ/ΣΗ το-ΑΡΘΡΟ κήρυγμα-ΓΕΝ αυτό-ΓΕΝ

θεωρῆσαι

να διακρίνουμε-ΑΠΡΦ

‘εἶναι δυνατό/ἐνδέχεται καὶ ἀπό το κήρυγμα του Ευαγγελιστή, την επιμέλειά του να διακρίνουμε’

(**ORIGENES Theol.** Fragmenta in evangelium Joannis) A.D. 2-3 **μόνο με απρφ**

μία δομή με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη) και

2/3 με απρόσωπη σύνταξη εκ των οποίων και οι δυο μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

23. Ευσέβιος Καισαρείας 265–340 μ.Χ (2) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453μ.Χ
πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση
της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου
(324-641)

οὐδέ τις αὐτοῖς σκοπὸς περι
δεν-APN ΜΟΡΙΟ κάποιος-ONOM αυτοί-ΔΟΤ στόχος-ONOM για-ΠΡΟΘ/ΣΗ

βασιλείας οὐρανῶν ἔνεστι,
βασιλεία-GEN ουρανοί-GEN υπάρχει-3° ENIKO

‘δεν υπάρχει σε αυτούς σχέδιο για την ουράνια βασιλεία’

(**EUSEBIUS Scr. Eccl., Theol.** Commentaria in Psalmos) A.D. 4 **με συντακτικό
όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ**

τὴν ταύτης δύναμιν ἔνεστι θεωρῆσαι
η-APΘPO αυτή-GEN ισχύ-AIT ενδέχεται-3° ENIKO να διαπιστώσει-ΑΠΡΦ

‘...είναι δυνατόν/ενδέχεται την ισχύ της να διαπιστώσει’

(**EUSEBIUS Scr. Eccl., Theol.** Commentaria in Psalmos) A.D. 4 **μόνο με απρφ**

1/2 με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη) και

1/2 με απρόσωπη σύνταξη μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

24. Βασίλειος Καισαρείας 330-379 μ.Χ (1) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453μ.Χ
πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση
της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου
(324-641)

ἔνεστι γινῶναι τὸ βούλημα τῆς
ενδέχεται-3° ENIKO να γνωρίζει-ΑΠΡΦ το-APΘPO θέλημα-AIT η-APΘPO

θείας Γραφῆς ἀκριβέστερον
Θεία-GEN Γραφή-GEN με περισσότερη ακρίβεια-ΕΠ/ΜΑ

‘είναι δυνατόν/ενδέχεται να γνωρίζει με περισσότερη ακρίβεια το θέλημα του Θεού’

(**BASILIIUS Caesariensis Theol.** Prologus 7 (de iudicio dei)) A.D. 4 **μόνο με απρφ**

καμία με προσωπική σύνταξη

μία δομή με απρόσωπη σύνταξη μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

25. Άγιος Γρηγόριος ο Ναζιανζηνός 329-390 μ.Χ. (5) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

Τὴν δ' ὕβριν οὐκ ἔνεστιν
η-ΑΡΘΡΟ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ αλαζονεία-ΑΙΤ δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ ενδέχεται-3^ο ΕΝΙΚΟ

εὐπετῶς φέρειν
ευνοϊκά-ΕΠ/ΜΑ να υπομείνω-ΑΠΡΦ
'δεν ενδέχεται λοιπόν να ανεχτώ την αλαζονεία'
(GREGORIUS NAZIANZENSUS Theol. Carmina de se ipso) A.D. 4 **μόνο με απρφ**

Εἰ δ' οὐκ ἔνεστι
αν-ΣΥ/ΜΟΣ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ ενδέχεται-3^ο ΕΝΙΚΟ

'αν δεν είναι δυνατόν/ενδέχεται λοιπόν...'
(GREGORIUS NAZIANZENSUS Theol. Carmina de se ipso) A.D. 4 **μέσα σε**
δευτερεύουσα μόνο με το απρόσωπο

καμία με προσωπική σύνταξη

όλες με απρόσωπη σύνταξη εκ των οποίων

3/5 μόνο με απρφ και 2/5 μόνο με το απρόσωπο

καμία με δοτική προσωπική

26. Γρηγόριος Νύσσης 335-395 μ.Χ (2) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

πῶς ἔνεστιν τὴν ἰσχὸν ἔχειν;
πῶς-ΕΡΩΤ/ΚΟ ενδέχεται-3^ο ΕΝΙΚΟ η-ΑΡΘΡΟ υπεροχή-ΑΙΤ να έχει-ΑΠΡΦ

'με ποιόν τρόπο είναι δυνατόν/ενδέχεται να υπερέχει;'
(GREGORIUS NYSSENUS Theol. Dialogus de anima et resurrectione) A.D. 4 **μέσα**
σε ευθεία ερώτηση μόνο με απρφ

καμία με προσωπική σύνταξη

2/2 με απρόσωπη σύνταξη μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

27. Didymus the Blind / Didymus 313–398 μ.Χ (2) (Βυζαντινή περίοδος 324 - 1453μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

ἄλλα δ' ἔνεστι νοήματα
αλλά-ΣΥ/ΜΟΣ ἐξάλλου-ΣΥ/ΜΟΣ υπάρχει-3° ΕΝΙΚΟ αποφθέγματα-ΟΝΟΜ

κρείσσονα μύθοις.
αξιόλογα-ΟΝΟΜ μύθοι-ΔΟΤ
'υπάρχουν αξιόλογα αποφθέγματα στους μύθους'
(**DIDYMUS CAECUS Scr. Eccl.** De trinitate) A.D. 4 **με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ**

Φωρῶν ἔνεστι ταῦτα
να ερευνησουμε-ΑΠΡΦ ἐνδέχεται-3° ΕΝΙΚΟ αὐτά-ΑΙΤ
'εἶναι δυνατόν/ἐνδέχεται αὐτά να ερευνησουμε'
(**DIDYMUS CAECUS Scr. Eccl.** De trinitate) A.D. 4 **μόνο με απρφ**

1/2 με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη) και

1/2 με απρόσωπη σύνταξη μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

28. Ιωάννης ο Χρυσόστομος 349-407 μ.Χ. (87) (Βυζαντινή περίοδος 324 - 1453μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

Καὶ γὰρ νόσημα τοῦτο δεινὸν τοῖς
καὶ-ΣΥ/ΜΟΣ διότι-ΣΥ/ΜΟΣ νόσημα-ΟΝΟΜ αὐτό-ΟΝΟΜ φαῦλο-ΟΝΟΜ οἱ-ΑΡΘΡΟ

ἄρχουσιν ἔνεστι.
ἄρχοντες-ΔΟΤ υπάρχει-3° ΕΝΙΚΟ
'διότι και αὐτή η φαύλη συμπεριφορά υπάρχει στους ἄρχοντες'
(**JOANNES CHRYSOSTOMUS Scr. Eccl.** In illud: Utinam sustineretis modicum)
A.D. 4-5 **με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ**

Ἔνεστι γὰρ ἐλεοῦντα τυχεῖν
εἶναι δυνατόν-3° ΕΝΙΚΟ λοιπὸν-ΣΥ/ΜΟΣ φιλεῦσπλαχνος-ΑΙΤ να αποκτήσει-ΑΠΡΦ

παντός ἀγαθοῦ
κάθε-ΓΕΝ ωφέλιμο-ΓΕΝ
‘είναι δυνατόν/ενδέχεται λοιπόν ο φιλεύσπλαχνος καθετί ωφέλιμο να αποκτήσει’
(JOANNES CHRYSOSTOMUS Scr. Eccl. In epistulam ad Philippenses) A.D. 4-5
μόνο με απρφ

Καὶ τοῦτο ἔνεστι μὲν
και-ΣΥ/ΜΟΣ αυτό-ΑΙΤ ενδέχεται-3^ο ΕΝΙΚΟ αφενός-ΣΥ/ΜΟΣ

συνιδεῖν
να παραδεχτούμε-ΑΠΡΦ
‘είναι δυνατόν/ενδέχεται και αυτό αφενός να παραδεχτούμε’
(JOANNES CHRYSOSTOMUS Scr. Eccl. In Genesim) A.D. 4-5 **μόνο με απρφ**

Ἔνεστί σοι τούτων ἀπάντων μισθὸν λαβεῖν
ενδέχεται-3^ο ΕΝΙΚΟ εσύ-ΔΟΤ αυτά-ΓΕΝ όλα-ΓΕΝ αμοιβή-ΑΙΤ να λάβεις-ΑΠΡΦ
‘είναι δυνατόν/ενδέχεται για όλα αυτά να λάβεις αμοιβή’
(JOANNES CHRYSOSTOMUS Scr. Eccl. In epistulam ad Philippenses) A.D. 4-5 **με**
δοτική προσωπική και απρφ

17/87 με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη) και

70/87 με απρόσωπη σύνταξη εκ των οποίων

66/70 μόνο με απρφ και

4/70 με δοτική προσωπική και απρφ

29. Κύριλλος Αλεξανδρείας 378-444 μ.Χ (105) (Βυζαντινή περίοδος 324 - 1453μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

οἷς ἔνεστι μὲν ἢ φρόνησις,
οι οποῖοι-ΔΟΤ υπάρχει-3^ο ΕΝΙΚΟ αφενός-ΣΥ/ΜΟΣ η-ΑΡΘΡΟ σύνεση-ΟΝΟΜ
‘στους οποίους αφενός σύνεση υπάρχει’
(CYRILLUS Alexandrinus Theol. De adoratione et cultu in spiritu et veritate) A.D.
4-5 μέσα σε δευτερεύουσα με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς
απρφ

ἔνεστι τῶν πραγμάτων ιδεῖν
ενδέχεται-3^ο ENIKO τα-ΑΡΘΡΟ γεγονότα-ΓΕΝ να γνωρίζουμε-ΑΠΡΦ
‘...είναι δυνατόν/ενδέχεται τα γεγονότα να γνωρίζουμε’
(**CYRILLUS Alexandrinus Theol.** Glaphyra in Pentateuchum) A.D. 4-5 **μόνο με**
απρφ

ἔνεστι τοῖνυ ἡμῖν τῶν πραγμάτων
ενδέχεται-3^ο ENIKO συνεπῶς-ΣΥ/ΜΟΣ εμεῖς-ΔΟΤ τα-ΑΡΘΡΟ γεγονότα-ΓΕΝ
ιδεῖν
να γνωρίζουμε-ΑΠΡΦ
‘είναι δυνατόν/ενδέχεται συνεπῶς να γνωρίζουμε τα γεγονότα’
(**CYRILLUS Alexandrinus Theol.** Commentarius in Isaiam prophetam) A.D. 4-5 **με**
δοτική προσωπική και απρφ

35/105 με συντακτικό ὄρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη) και

70/105 με απρόσωπη σύνταξη εκ των οποίων

66/70 μόνο με απρφ και

4/70 με δοτική προσωπική και απρφ

30. Θεοδώρητος ο Κύρου 393-457 μ.Χ (12) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453μ.Χ
πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση
της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου
(324-641)

τὴν ταύτης δύναμιν ἔνεστι θεωρῆσαι
η-ΑΡΘΡΟ αυτή-ΓΕΝ δύναμη-ΑΙΤ ενδέχεται -3^ο ENIKO να διαπιστώσουμε-ΑΠΡΦ
‘είναι δυνατόν/ενδέχεται τὴν δύναμή της να διαπιστώσουμε (της θεϊκής φύσης)...’
(**THEODORETUS Scr. Eccl., Theol.** Interpretatio in Psalmos) A.D. 4-5 **μόνο με**
απρφ

ὥς ἔνεστι
ὅπως-ΣΥ/ΜΟΣ ενδέχεται -3^ο ENIKO
‘...ὅπως είναι δυνατόν/ενδέχεται’
(**THEODORETUS Scr. Eccl., Theol.** Interpretatio in Psalmos) A.D. 4-5 **μέσα σε**
δευτερεύουσα μόνο με το απρόσωπο

τὸν ὑπὸ Θεοῦ κολαζόμενον οὐκ
ο-ΑΡΘΡΟ από-ΠΡΟΘ/ΣΗ Θεός-ΓΕΝ τιμωρημένος-ΑΙΤ δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ

ἔνεστι σωτηρίαν εὐρεῖν
ενδέχεται-3^ο ΕΝΙΚΟ λύτρωση-ΑΙΤ να βρει-ΑΠΡΦ
‘ο τιμωρημένος από τον Θεό δεν είναι δυνατόν/ενδέχεται να λυτρωθεί’
(**THEODORETUS Scr. Eccl., Theol.** Interpretatio in Psalmos) A.D. 4-5 **μόνο με απρφ**

ἔνεστι γὰρ ὁμοίως τῷ
ενδέχεται-3^ο ΕΝΙΚΟ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ παρόμοια-ΕΠ/ΜΑ ο-ΑΡΘΡΟ

μακαρίῳ Δαβίδ καρτερῆσαι
ευλογημένος-ΔΟΤ Δαβίδ-ΔΟΤ να περιμένει-ΑΠΡΦ
‘παρόμοια λοιπόν είναι δυνατόν/ενδέχεται ο ευλογημένος Δαβίδ να περιμένει’
(**THEODORETUS Scr. Eccl., Theol.** Interpretatio in Psalmos) A.D. 4-5 **με δοτική προσωπική και απρφ**

καμία με προσωπική σύνταξη

12/12 με απρόσωπη σύνταξη εκ των οποίων

8/12 μόνο με απρφ

3/12 μόνο με το απρόσωπο και

1/12 με δοτική προσωπική και απρφ

31. Προκόπιος ο Καισαρεύς 500-565 μ.Χ (1) (Βυζαντινή περίοδος 324 - 1453μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

ἔνεστι δὲ καὶ **τοῦτο** τῆ
υπάρχει-3^ο ΕΝΙΚΟ αφετέρου-ΣΥ/ΜΟΣ και-ΣΥ/ΜΟΣ αυτό-ΟΝΟΜ η-ΑΡΘΡΟ

τῆς πίστεως ὁμολογία.
η-ΑΡΘΡΟ πίστη-ΓΕΝ ὁμολογία-ΔΟΤ
‘και αυτό αφετέρου υπάρχει στο σύμβολο της Πίστεως’
(**PROCOPIUS Rhet., Scr. Eccl.** Commentarii in Isaiam) **με συντακτικό ὄρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ**

μία δομή με συντακτικό ὄρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

32. Ιωάννης ο Δαμασκηνός περ. 676-749 μ.Χ. (3) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

ἔνεστιν κατανοῆσαι τῶν ἐν τῇ
ενδέχεται-3° ENIKO να κατανοήσετε-ΑΠΡΦ τα-ΑΡΘΡΟ σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ η-ΑΡΘΡΟ

θεία κινουμένων Γραφή
Θεία-ΔΟΤ διαδραματιζόμενα-ΓΕΝ Γραφή-ΔΟΤ
'...είναι δυνατόν/ενδέχεται να κατανοήσετε όσα γεγονότα (περιγράφονται) στην Αγία Γραφή'
(JOANNES DAMASCENUS Scr. Eccl., Theol. Sacra parallela) A.D. 7-8 μόνο με απρφ

Ἔνεστιν ἀνθρώπῳ παντὶ τὸ δεδιέναι
ενδέχεται-3° ENIKO ἄνθρωπος-ΔΟΤ κάθε-ΔΟΤ το-ΑΡΘΡΟ να φοβάται-ΑΠΡΦ

τὸν θάνατον
ο-ΑΡΘΡΟ θάνατος-ΑΙΤ
'κάθε ἄνθρωπος είναι δυνατόν/ενδέχεται να φοβάται τον θάνατο'
(JOANNES DAMASCENUS Scr. Eccl., Theol. Sacra parallela) A.D. 7-8 με δοτική προσωπική και έναρθρο απρφ

καμία με προσωπική σύνταξη

όλες με απρόσωπη σύνταξη εκ των οποίων

2/3 μόνο με απρφ και

1/3 με δοτική προσωπική και έναρθρο απρφ

33. Μέγας Φώτιος ή Άγιος Φώτιος 820-893 μ.Χ. (4) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

ἔνεστιν δὲ ἐν αὐτῷ **χρυσοῦς**
υπάρχει-3° ENIKO ἐξάλλου-ΣΥ/ΜΟΣ σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ αὐτός-ΔΟΤ χρυσός-ΟΝΟΜ

κολοσσός,

κολοσσός-ONOM

‘υπάρχει εξάλλου σε αυτόν (τον τόπο) χρυσό άγαλμα’

(**PHOTIUS Lexicogr., Scr. Eccl., Theol.** Lexicon (E—Ω)) A.D. 9 **με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ**

ένεστι

γάρ

και

ενδέχεται-3^ο ENIKO συνεπώς-ΣΥ/ΜΟΣ και-ΣΥ/ΜΟΣ

σηκάζεσθαι

να τοποθετήσουμε σε μάντρα-ΑΠΡΦ

‘συνεπώς είναι δυνατόν/ενδέχεται να (τις) περιφράξουμε’

(**PHOTIUS Lexicogr., Scr. Eccl., Theol.** Lexicon (E—Ω)) A.D. 9 **μόνο με απρφ**

2/4 με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη) και

2/4 με απρόσωπη σύνταξη μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

34. Άννα Κομνηνή 1083-1153 μ.Χ (1) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

Ένεστι

δε

τῷ

βουλομένῳ

ενδέχεται-3^ο ENIKO αφετέρου-ΣΥ/ΜΟΣ ο-ΑΡΘΡΟ επιθυμών-ΔΟΤ

κατανοεῖν

να κατανοήσει-ΑΠΡΦ

‘είναι δυνατόν/ενδέχεται αφετέρου ο επιθυμούντας να κατανοήσει...’

(**Anna COMNENA Hist.** Alexias) A.D. 11-12 **με δοτική προσωπική και απρφ**

καμία με προσωπική σύνταξη

μία δομή με απρόσωπη σύνταξη

με δοτική προσωπική και απρφ

35. Νικηφόρος Γρηγοράς 1295-1360 μ.Χ. (5) (1205-1453 μ.Χ. από την περίοδο της Φραγκοκρατίας στα εδάφη της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας και μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Οθωμανούς)

ἔνεστιν ἐμπύρευμα δεξιούσθαι τὸν
ενδέχεται-3^ο ΕΝΙΚΟ καύσιμη ὕλη-ΑΙΤ να προμηθευτούμε-ΑΠΡΦ ο-ΑΡΘΡΟ

ὅμοιον τρόπον
παρόμοιος-ΑΙΤ τρόπος-ΑΙΤ
‘με παρόμοιο τρόπο είναι δυνατόν/ενδέχεται καύσιμη ὕλη να προμηθευτούμε’
(**Nicephorus GREGORAS Hist., Scr. Rerum Nat.** Epistulae) A.D. 13-14 **μόνο με απρφ**

ᾧ δ’ ὑγιαίνειν **ἔνεστιν**
ο οποίος-ΔΟΤ αφετέρου-ΣΥ/ΜΟΣ να είναι καλά-ΑΠΡΦ είναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ
‘είναι δυνατόν/ενδέχεται αφετέρου να είναι καλά’
(**Nicephorus GREGORAS Hist., Scr. Rerum Nat.** Epistulae) A.D. 13-14 **μέσα σε δευτερεύουσα με δοτική προσωπική και απρφ**

καμία με προσωπική σύνταξη

5/5 με απρόσωπη σύνταξη

4/5 μόνο με απρφ και

1/5 με δοτική προσωπική και απρφ

Ἐγγίγνεται (52) με σημασία: είναι δυνατόν, μπορεί, ενδέχεται

- a. it is allowed
- b. it is possible

ΕΚ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ **ἐγγίνομαι** (γεννιέμαι, υπάρχω):

- ✓ to be born in, to be bred in
- ✓ to be inborn, innate (of qualities)
- ✓ spring up, appear in (of things, qualities)
- ✓ to take place, to happen in (of events)
- ✓ come in, intervene, pass (of time)

Σύνταξη με:

- ✓ infinitive (με απαρέμφατο)

από **Liddell and Scott. An Intermediate Greek-English Lexicon. Oxford. Clarendon Press. 1889.**

και από την βάση δεδομένων **The Online Liddell-Scott-Jones Greek-English Lexicon**

1. Ευριπίδης 485-406 π.Χ (2) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

αἴσθημά τοι κἄν νηπίοις
αἴσθημα-ONOM βέβαια-ΕΓΚΛ/ΚΟ ΜΟΡΙΟ και σε-ΣΥ/ΜΟΣ παιδιά-ΔΟΤ

γε τῶν κακῶν ἐγγίγνεται.
πράγματι- ΕΓΚΛ/ΚΟ ΜΟΡΙΟ τα-ΑΡΘΡΟ κακά-ΓΕΝ υπάρχει-3^ο ΕΝΙΚΟ
'και στα μικρά παιδιά η συμφορά υπάρχει'

(**EURIPIDES Trag.** Iphigenia Aulidensis) 5 B.C. **με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ**

2/2 με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

2. Θουκυδίδης του Ολόρου ο Αλιμούσιος (περ. 460- περ. 399 π.Χ) (1)
(Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

αὔχημα μὲν γὰρ καὶ δειλῶ
αλαζονεία-ONOM αφενός-ΣΥ/ΜΟΣ διότι-ΣΥ/ΜΟΣ και-ΣΥ/ΜΟΣ δειλός-ΔΟΤ

τινὶ ἐγγίγνεται,
κάποιος-ΔΟΤ υπάρχει-3^ο ΕΝΙΚΟ
'διότι αλαζονεία και στον δειλό υπάρχει'

(**THUCYDIDES Hist.** Historiae) 5 B.C. **με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ**

μία δομή με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

3. Λυσίας 445-380 π.Χ (1) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

ζήλος ἐγγίγνεται τῆς τῶν προγόνων
θαυμασμός-ONOM υπάρχει-3^ο ΕΝΙΚΟ η-ΑΡΘΡΟ οι-ΑΡΘΡΟ πρόγονοι-ΓΕΝ

διανοίας.
διανοητικότητα-ΓΕΝ
'θαυμασμός υπάρχει για την διανοητικότητα των προγόνων'

(**LYSIAS Orat.** Epitaphius) 5-4 B.C. **με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ**

μία δομή με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

4. Ξενοφών 430-354 π.Χ (9) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

πολλή δὲ ἔχθρα καὶ μῖσος
πολλή-ΟΝΟΜ ἐξάλλου-ΣΥ/ΜΟΣ ἔχθρα-ΟΝΟΜ και-ΣΥ/ΜΟΣ μῖσος-ΟΝΟΜ

ἀλλήλων τοῖς πολίταις ἐγγίγνεται,
αμοιβαίως-ΓΕΝ οἱ-ΑΡΘΡΟ πολῖτες-ΔΟΤ υπάρχει-3^ο ΕΝΙΚΟ
'αρκετή αντιπάθεια και απέχθεια μεταξύ των πολιτών υπάρχει'
(**XENOPHON Hist.** Memorabilia) 5-4 B.C. **με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ**

ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν ἀρχόντων ἐγγίγνεται
ἀπὸ-ΠΡΟΘ/ΣΗ οἱ-ΑΡΘΡΟ καλοῖ-ΓΕΝ στρατηγοῖ-ΓΕΝ εἶναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ

καὶ τὸ φιλοπονεῖν
και-ΣΥ/ΜΟΣ το-ΑΡΘΡΟ να αγαποῦν τον μόχθο-ΑΠΡΦ
'...εἶναι δυνατόν/ενδέχεται οἱ καλοῖ στρατηγοῖ τον μόχθο να αγαποῦν'
(**XENOPHON Hist.** Oeconomicus) 5-4 B.C. **μόνο με απρφ**

καὶ τὸ ὑπερορᾶν ἐγγίγνεται αὐτῷ
και-ΣΥ/ΜΟΣ το-ΑΡΘΡΟ να περιφρονεῖ-ΑΠΡΦ εἶναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ ο ἴδιος-ΔΟΤ

τοῦ ἐραστοῦ.
ο-ΑΡΘΡΟ εραστής-ΓΕΝ
'εἶναι δυνατόν/ενδέχεται τον εραστή να περιφρονεῖ'
(**XENOPHON Hist.** Symposium) 5-4 B.C. **με δοτική προσωπική και απρφ**

2/9 μόνο με απρφ

1/9 με δοτική προσωπική και απρφ και

6/9 με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

5. Ισοκράτης 436-338 π.Χ (1) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

τῶν δὲ καλῶν ἔρωσ ἡμῖν
τα-ΑΡΘΡΟ αφετέρου-ΣΥ/ΜΟΣ καλᾶ-ΓΕΝ ἔντονο πάθος-ΟΝΟΜ εμεῖς-ΔΟΤ

ἐγγίγνεται,

υπάρχει-3^ο ENIKO

‘αφετέρου έντονο πάθος για τα ωραία (πράγματα) σε εμάς υπάρχει’

(**ISOCRATES Orat.** Helenae encomium) 5-4 B.C. **με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ**

μία δομή με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

6. Πλάτων 427-347 π.Χ (13) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

οὐδὲ φρονῆσαι ἡμῖν ἐγγίγνεται

οὔτε-APN ΜΟΡΙΟ να αποδεχτούμε-ΑΠΡΦ εμείς-ΔΟΤ είναι δυνατόν-3^ο ENIKO

οὐδέποτε οὐδέν.

ποτέ-ΕΠ/ΜΑ τίποτα-ΑΙΤ

‘...οὔτε είναι δυνατόν/ενδέχεται κάτι από αυτά να αποδεχτούμε’

(**PLATO Phil.** Phaedo) 5-4 B.C. **με δοτική προσωπική και απρφ**

ὥς ἐν κηρίῳ κηφῆν ἐγγίγνεται,

ὅπως-ΣΥ/ΜΟΣ σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ κυψέλη-ΔΟΤ κηφήνας-ΟΝΟΜ υπάρχει-3^ο ENIKO

σμήνους νόσημα,

σμήνος-ΓΕΝ νόσημα-ΟΝΟΜ

‘ὅπως (όταν) υπάρχει/παρουσιάζεται ο κηφήνας μέσα στην κυψέλη, το νόσημα του σμήνους...’

(**PLATO Phil.** Respublica) 5-4 B.C. **μέσα σε δευτερεύουσα με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ**

ἀγαθῷ δὲ οὐδεις περὶ οὐδενός

ενάρετος-ΔΟΤ εξάλλου-ΣΥ/ΜΟΣ κανέννας-ΟΝΟΜ για-ΣΥ/ΜΟΣ κανέννας-ΔΟΤ

οὐδέποτε ἐγγίγνεται φθόνος

ποτέ-ΕΠ/ΜΑ υπάρχει-3^ο ENIKO εμπάθεια-ΟΝΟΜ

‘στον ενάρετο (άνθρωπο) καμία εμπάθεια και για κανένα ποτέ δεν υπάρχει’

(**PLATO Phil.** Timaeus) 5-4 B.C. **με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ**

1/13 με δοτική προσωπική και απρφ και

12/13 με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

7. **Αριστοτέλης 384-322 π.Χ (23)** (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

ελάχιστη **θερμότης** **ἐγγίγνεται**.

ελάχιστη-ΟΝΟΜ θερμότητα-ΟΝΟΜ υπάρχει-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘(σε αυτές) ελάχιστη θερμότητα υπάρχει’

(**ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil.** De generatione animalium) 4

B.C. **με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ**

καὶ ἢ **κακία** καὶ ἢ **ἀρετή**

καὶ-ΣΥ/ΜΟΣ ἠ-ΑΡΘΡΟ κακεντρέχεια-ΟΝΟΜ καὶ-ΣΥ/ΜΟΣ ἠ-ΑΡΘΡΟ ἀρετή-ΟΝΟΜ

ἐγγίγνεται

υπάρχει-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘(στις οποίες) καὶ ἡ κακεντρέχεια καὶ ἡ ἀρετή υπάρχει’

(**ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil.** Physica) 4 B.C.

με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ

23/23 με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

8. **Μάξιμος ο εκ Τύρου 125-185 μ.Χ. (1)** (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)

φιλία τῆ **ψυχῆ** **ἐγγίγνεται**

αρμονία-ΟΝΟΜ ἠ-ΑΡΘΡΟ ψυχή-ΔΟΤ υπάρχει-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘...αρμονία στην ψυχή υπάρχει’

(**MAXIMUS Soph.** Dialexeis) A.D. 2 **με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση**

χωρίς απρφ

μία δομή με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

9. **Νικηφόρος Γρηγοράς 1295-1360 μ.Χ. (1)** (1205-1453 μ.Χ. από την περίοδο της Φραγκοκρατίας στα εδάφη της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας και μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Οθωμανούς)

τὰ ἀλλήλων εἰδέναι ἀλλήλοις

τα-ΑΡΘΡΟ αμοιβαίος-ΓΕΝ να γνωρίζουν-ΑΠΡΦ αμοιβαίος-ΔΟΤ

έγγίγνεται.

είναι δυνατόν-3^ο ENIKO

‘είναι δυνατόν/ενδέχεται να γνωρίζουν (όσα συμβαίνουν) μεταξύ τους’

**(Nicephorus GREGORAS Hist., Scr. Rerum Nat. Epistulae) A.D. 13-14 με δοτική
προσωπική και απρφ**

μία δομή με δοτική προσωπική και απρφ

Ἐγχωρεῖ (93) με σημασία: είναι δυνατόν, επιτρέπεται

- a. it is possible
- b. it is allowable

εκ του προσωπικού ρήματος ἐγχωρέω (επιτρέπω, παρέχω την άδεια):

- a. give room to do a thing
- b. to allow, permit

Σύνταξη με:

- ✓ dative personal et infinitive (δοτική προσωπική και απαρέμφατο)

από **Liddell and Scott. An Intermediate Greek-English Lexicon. Oxford. Clarendon Press. 1889.**

και από την βάση δεδομένων **The Online Liddell-Scott-Jones Greek-English Lexicon**

1. Αντιφών 480-411 π.Χ (4) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

οὐδὲ φυλάξασθαι ἐγγωρεῖ.
οὔτε-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ να προστατεύει-ΑΠΡΦ είναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ
'...οὔτε είναι δυνατόν/επιτρέπεται να προστατεύει'
(**ANTIPHON Orat.** De caede Herodis) 5 B.C. **μόνο με απρφ**

ἐγγωρεῖ αὐτῷ περὶ τούτων εἰδέναι;
είναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ ο ίδιος-ΔΟΤ για-ΠΡΟΘ/ΣΗ αυτά-ΓΕΝ να γνωρίζει-ΑΠΡΦ
'είναι δυνατόν/επιτρέπεται να τα γνωρίζει.'
(**ANTIPHON Orat.** In novercam) 5 B.C. **ευθεία ερώτηση με δοτική προσωπική και απρφ**

ὁ χρόνος μὴ ἐγγωρεῖ ...,
ο-ΑΡΘΡΟ χρόνος-ΟΝΟΜ μὴ-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ επιτρέπει-3^ο ΕΝΙΚΟ
'ὁ χρόνος δεν επιτρέπει...'
(**ANTIPHON Orat.** De choreuta) 5 B.C. **με συντακτικό ὄρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ**

2/4 μόνο με απρφ

1/4 με δοτική προσωπική και απρφ και

1/4 με συντακτικό ὄρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

2. Λυσίας 445-380 π.Χ (3) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

οἷς τ' ἐγγωρεῖ τῶν ἀνθρώπων
οι οποῖοι-ΔΟΤ και-ΣΥ/ΜΟΣ επιτρέπεται-3^ο ΕΝΙΚΟ οι-ΑΡΘΡΟ ἀνθρωποι-ΓΕΝ

ὕβρισταῖς εἶναι
προκλητικοί-ΑΙΤ να είναι-ΑΠΡΦ
'ποιοί είναι δυνατόν/ επιτρέπεται να είναι προκλητικοί'
(**LYSIAS Orat.** <Υπὲρ τοῦ ἀδυνάτου>) 5-4 B.C. **μέσα σε δευτερεύουσα με δοτική προσωπική και απρφ**

τοῖς μὲν ἰσχυροῖς ἐγγωρεῖ μηδὲν
οι-ΑΡΘΡΟ αφενός-ΣΥ/ΜΟΣ δυνατοί-ΔΟΤ είναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ χωρίς-ΕΠ/ΜΑ

αὐτοῖς πάσχουσιν.....ὕβριζεν,

οἱ ἴδιοι-ΔΟΤ υποφέρουν-ΕΝΣ να φέρονται προκλητικά-ΑΠΡΦ

‘είναι δυνατόν/επιτρέπεται χωρίς καμία συνέπεια για τους ίδιους, να φέρονται προκλητικά’

(**LYSIAS Orat.** <Υπὲρ τοῦ ἀδυνάτου>) 5-4 B.C. **με δοτική προσωπική και απρφ**

ὥς ὁ χρόνος οὐκ ἐγχωρεῖ

επειδή-ΣΥ/ΜΟΣ ο-ΑΡΘΡΟ χρόνος-ΟΝΟΜ δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ επιτρέπει-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘επειδή δεν (μας) επιτρέπει ο χρόνος’

(**LYSIAS Orat.** <Περὶ τῆς Εὐάνδρου δοκιμασίας>) 5-4 B.C. **μέσα σε δευτερεύουσα με συντακτικό ὄρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ**

2/3 με δοτική προσωπική και απρφ και

1/3 με συντακτικό ὄρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

3. Ξενοφών 430-354 π.Χ (2) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

οὐ γάρ, ἔφη, ἐγχωρεῖ...

δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ διότι-ΣΥ/ΜΟΣ εἴτε-ΑΟΡ είναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ

οὔτε μαστεύειν

οὔτε-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ να ψάξει-ΑΠΡΦ

‘διότι εἶπε οὔτε είναι δυνατόν/επιτρέπεται να ψάξει’

(**XENOPHON Hist.** Oeconomicus) 5-4 B.C. **μόνο με απρφ**

μᾶλλον ὁ χρόνος ἐγχωρεῖ

περισσότερο-ΕΠ/ΜΑ ο-ΑΡΘΡΟ χρόνος-ΟΝΟΜ επιτρέπει-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘ο χρόνος περισσότερο (το) επιτρέπει’

(**XENOPHON Hist.** De re equestri) 5-4 B.C. **με συντακτικό ὄρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ**

1/2 μόνο με απρφ και

1/2 με συντακτικό ὄρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

4. Πλάτων 427-347 π.Χ (19) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

οὐκ ἐγγωρεῖ γνωστὸν ταῦτόν εἶναι.
δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ είναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ γνωστό-ΑΙΤ αυτό-ΑΙΤ να είναι-ΑΠΡΦ
'δεν είναι δυνατόν/επιτρέπεται να είναι γνωστό'
(**PLATO Phil.** Protagoras) 5-4 B.C. **μόνο με απρφ**

οὐκέτι ἐγγωρεῖ λέγειν.
ὄχι πια-ΕΠ/ΜΑ επιτρέπεται-3^ο ΕΝΙΚΟ να μιλήσεις-ΑΠΡΦ
'στο εξής δεν είναι δυνατόν/επιτρέπεται να μιλήσεις'
(**PLATO Phil.** Leges) 5-4 B.C. **μόνο με απρφ**

τῷ μὲν γὰρ ἐσθλῷ ἐγγωρεῖ
ο-ΑΡΘΡΟ αφενός-ΣΥ/ΜΟΣ διότι-ΣΥ/ΜΟΣ καλός-ΔΟΤ είναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ
κακῷ γενέσθαι,
κακός-ΔΟΤ να γίνει-ΑΠΡΦ
'διότι είναι δυνατόν/ επιτρέπεται ο καλός να γίνει κακός'
(**PLATO Phil.** Protagoras) 5-4 B.C. **με δοτική προσωπική και απρφ**

ἔτι γὰρ ἐγγωρεῖ.
ἀκόμα-ΕΠ/ΜΑ διότι-ΣΥ/ΜΟΣ επιτρέπεται-3^ο ΕΝΙΚΟ
'διότι ακόμα είναι δυνατόν/επιτρέπεται'
(**PLATO Phil.** Phaedo) 5-4 B.C. **μόνο με το απρόσωπο**

11/19 μόνο με απρφ

5/19 με δοτική προσωπική και απρφ και

3/19 μόνο με το απρόσωπο

5. Αριστοτέλης 384-322 π.Χ (10) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

Ἔτι δὲ καὶ ἐγγωρεῖ
ἀκόμα-ΕΠ/ΜΑ αφετέρου-ΣΥ/ΜΟΣ και-ΣΥ/ΜΟΣ είναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ

σύμμετρα λαβεῖν.
συμμετρικά-ΑΙΤ να εκλάβουμε-ΑΠΡΦ
'είναι λοιπόν δυνατόν/επιτρέπεται συμμετρικά να (τα) θεωρήσουμε'
(**ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil.** De caelo) 4 B.C. **μόνο με απρφ**

10/10 μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

6. Δημοσθένης 384-322 π.Χ (1) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

ὥστ' οὐκέτ' ἐγχωρεῖ.
ὥστε-ΣΥ/ΜΟΣ όχι πια-ΕΠ/ΜΑ επιτρέπεται-3^ο ΕΝΙΚΟ
'ὥστε στο εξής δεν είναι δυνατόν/επιτρέπεται'
(**DEMOSTHENES Orat.** Philippica 1) 4 B.C. **μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με το απρόσωπο**

μόνο με το απρόσωπο

καμία με δοτική προσωπική

7. Ιουστίνος ο Μάρτυρας (Giustino) 100-165 μ.Χ (1) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ - 330 μ.Χ)

μέχρις ἐγχωρεῖ.
μέχρι-ΕΠ/ΜΑ είναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ
'μέχρι (να) είναι δυνατόν/επιτρέπεται'
(**JUSTINUS MARTYR Apol.** Apologia) A.D. 2 **μόνο με το απρόσωπο**

μία δομή μόνο με το απρόσωπο

καμία με δοτική προσωπική

8. Απολλώνιος ο Δύσκολος 2^{ος} αιώνας μ.Χ. (5) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ - 330 μ.Χ)

εις γὰρ ἐπερώτησιν τῶν πραγμάτων
για-ΠΡΟΘ/ΣΗ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ αναφορά-ΑΙΤ τα-ΑΡΘΡΟ γεγονότα-ΓΕΝ

ἐγχωρεῖ,

εἶναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘εἶναι δυνατή/επιτρέπεται ἡ αναφορά τῶν γεγονότων’

(**APOLLONIUS DYSCOLUS Gramm.** De constructione) A.D. 2 **μόνο με το απρόσωπο**

πάλιν γὰρ οὐκ ἐγχωρεῖ τὴν
ξανά-ΕΠ/ΜΑ διότι-ΣΥ/ΜΟΣ δεν-ΑΡΝ ΜΟΙΟ εἶναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ ἡ-ΑΡΘΡΟ

ἴδιαν θέσιν προσχαρίσασθαι

ἴδια-ΑΙΤ θέση-ΑΙΤ να κοινοποιηθεῖ-ΑΠΡΦ

‘δεν εἶναι δυνατόν/επιτρέπεται ἡ ἴδια θέση να κοινοποιηθεῖ ξανά’

(**APOLLONIUS DYSCOLUS Gramm.** De constructione) A.D. 2 **μόνο με απρφ**

εις ὃ καὶ ἐγχωρεῖ ἢ
σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ το οποίο-ΑΙΤ και-ΣΥΜΟΣ επιτρέπει-3^ο ΕΝΙΚΟ ἡ-ΑΡΘΡΟ

ἔγκλισις

ἐγκλιση-ΟΝΟΜ

‘το οποίο και ἡ ἐγκλιση επιτρέπει’

(**APOLLONIUS DYSCOLUS Gramm.** De constructione) A.D. 2 **με συντακτικό ὄρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ**

2/5 μόνο με το απρόσωπο

1/5 μόνο με απρφ και

2/5 με συντακτικό ὄρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

καμία με δοτική προσωπική

9. Κλεομήδης ο κοσμογράφος 2^{ος} αιώνας μ.Χ (3) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ- 330 μ.Χ)

οὐδὲν ἐγγωρεῖ τοιοῦτον γίνεσθαι.
καθόλου-ΕΠ/ΜΑ επιτρέπεται-3^ο ΕΝΙΚΟ τέτοιος-ΑΙΤ να γίνει-ΑΠΡΦ
'...καθόλου δεν είναι δυνατόν/επιτρέπεται τέτοιος να γίνει'
(**CLEOMEDES Astron.** De motu circulari corporum caelestium) A.D. 2 **μόνο με απρφ**

ὅπου γε τοῦτο ἐγγωρεῖ,
όπου-ΕΠ/ΜΑ βέβαια-ΕΠ/ΜΑ αυτό-ΑΙΤ είναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ
'όπου βέβαια αυτό είναι δυνατόν/ επιτρέπεται'
(**CLEOMEDES Astron.** De motu circulari corporum caelestium) A.D. 2 **μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με το απρόσωπο**

2/3 μόνο με απρφ και

1/3 μόνο με το απρόσωπο

καμία με δοτική προσωπική

10. Ωριγένης Αδαμάντιος (περ. 185/184-254 μ.Χ) (2) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)

ἐγγωρεῖ γὰρ καὶ τὸν ποιήσαντα
είναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ διότι-ΣΥ/ΜΟΣ και-ΣΥ/ΜΟΣ ο-ΑΡΘΡΟ πρώτων-ΑΙΤ
τὸ κακὸν ἄποστηναι μὲν τῆς κακίας
το-ΑΡΘΡΟ κακό-ΑΙΤ να απέχει-ΑΠΡΦ αφενός-ΣΥ/ΜΟΣ η-ΑΡΘΡΟ συμφορά-ΓΕΝ
'διότι ο προξενητής κακών (ενεργειών) είναι δυνατόν/ επιτρέπεται να απέχει από την συμφορά'
(**ORIGENES Theol.** Fragmenta in evangelium Joannis) A.D. 2-3 **μόνο με απρφ**

ἀλλ' οὐκ ἐγγωρεῖ τοῦ χρόνου
ἀλλά-ΣΥ/ΜΟΣ δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ επιτρέπει-3^ο ΕΝΙΚΟ ο-ΑΡΘΡΟ χρόνος-ΓΕΝ

ἐπείγοντος.
βεβιασμένο-ΓΕΝ
'(το να μιλήσουμε) δεν είναι δυνατόν/επιτρέπεται'
(**ORIGENES Theol.** In Jeremiam) A.D. 2-3 **μόνο με το απρόσωπο**

1/2 μόνο με απρφ και

1/2 μόνο με το απρόσωπο

καμία με δοτική προσωπική

11. Ευσέβιος Καισαρείας 265-340 μ.Χ (1) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

Οὐ γὰρ ἐγγωρεῖ ἓνα τῶν
δεν-APN ΜΟΡΙΟ διότι-ΣΥ/ΜΟΣ είναι δυνατόν-3^ο ENIKO ἓνα-ΑΙΤ τα-ΑΡΘΡΟ

δυσὲν ὀφθαλμῶν τοῦ σώματος λύχνον εἶναι·
δύο-ΓΕΝ ὀφθαλμοί-ΓΕΝ το-ΑΡΘΡΟ σώμα-ΓΕΝ λυχνάρι-ΑΙΤ να είναι-ΑΠΡΦ
'διότι δεν είναι δυνατόν/επιτρέπεται το ἓνα από τα δύο ανθρώπινα μάτια να είναι στο φως'

(**EUSEBIUS Scr. Eccl., Theol.** Commentaria in Psalmos) A.D. 4 μόνο με απρφ

μία δομή μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

12. Μέγας Αθανάσιος 298-373 μ.Χ. (10) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

Καὶ πῶς ἐγγωρεῖ λέξαι
και-ΣΥ/ΜΟΣ πως-ΕΡ/ΚΟ ΜΟΡΙΟ είναι δυνατόν-3^ο ENIKO να μιλήσω-ΑΠΡΦ

μὴ οὕτως ἔχειν;
μη-APN ΜΟΡΙΟ τοιουτοτρόπως-ΕΠ/ΜΑ να ἔχουν-ΑΠΡΦ
'και πως είναι δυνατόν/επιτρέπεται να μιλήσω δίχως αυτά να ισχύουν;'

(**ATHANASIUS Theol.** Disputatio contra Arium) A.D. 4 μέσα σε ευθεία ερώτηση
μόνο με απρφ

καὶ εἴ τι ἐγγωρεῖ,
καὶ-ΣΥ/ΜΟΣ ἀν-ΣΥ/ΜΟΣ κἀτι-ΑΙΤ ἐπιτρέπεται-3^ο ΕΝΙΚΟ
‘καὶ ἀν εἶναι δυνατόν/ἐπιτρέπεται’
(**ATHANASIUS Theol.** Disputatio contra Arium) A.D. 4 **μέσα σε δευτερεύουσα**
μόνο με το απρόσωπο

9/10 μόνο με απρφ και

1/10 μόνο με το απρόσωπο

καμία με δοτική προσωπική

13. Didymus the Blind / Didymus 313-398 μ.Χ (3) (Βυζαντινή περίοδος 324-1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

οὐκ ἐγγωρεῖ αὐτὸ ποῖημα
δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ εἶναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ αὐτό-ΑΙΤ δημιούργημα-ΑΙΤ

καθεστάναι,

να ἀποτελεῖ-ΑΠΡΦ

‘...δεν εἶναι δυνατόν/ἐπιτρέπεται αὐτό να ἀποτελεῖ δημιούργημα’

(**DIDYMUS CAECUS Scr. Eccl.** De trinitate) A.D. 4 **μόνο με απρφ**

ὡς ἐγγωρεῖ,

ὅπως-ΣΥ/ΜΟΣ εἶναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘ὅπως εἶναι δυνατόν/ ἐπιτρέπεται’

(**DIDYMUS CAECUS Scr. Eccl.** De trinitate) A.D. 4 **μέσα σε δευτερεύουσα μόνο**
με το απρόσωπο

2/3 μόνο με απρφ και

1/3 μόνο με το απρόσωπο

καμία με δοτική προσωπική

14. Ιωάννης ο Χρυσόστομος 349-407 μ.Χ. (21) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

έγχωρεῖ γὰρ καὶ μετὰ δύο
εἶναι δυνατόν-3^ο ENIKO διότι-ΣΥ/ΜΟΣ και-ΣΥ/ΜΟΣ μετά-ΕΠ/ΜΑ δύο-ΑΙΤ

ἡμέρας ἀπολέσαι τὸ ἀξίωμα τῆς προσηγορίας
ἡμέρες-ΑΙΤ να χάσει-ΑΠΡΦ το-ΑΡΘΡΟ αξίωμα-ΑΙΤ η-ΑΡΘΡΟ προσωνυμία-ΓΕΝ
'διότι μετά από δύο ημέρες είναι δυνατόν/επιτρέπεται να χάσει την προσωνυμία (του)
(**JOANNES CHRYSOSTOMUS Scr. Eccl.** In principium Actorum) A.D. 4-5 **μόνο με
απρφ**

Ἐγχωρεῖ μὲν καὶ τοῦτο·
επιτρέπεται-3^ο ENIKO αφενός-ΣΥ/ΜΟΣ και-ΣΥ/ΜΟΣ αυτό-ΑΙΤ

'αφενός και αυτό είναι δυνατόν/επιτρέπεται'
(**JOANNES CHRYSOSTOMUS Scr. Eccl.** In epistulam i ad Timotheum) A.D. 4-5
μόνο με το απρόσωπο

ὥς έγχωρεῖ,
ὅπως-ΣΥ/ΜΟΣ εἶναι δυνατόν-3^ο ENIKO
'ὅπως είναι δυνατόν/επιτρέπεται'

(**JOANNES CHRYSOSTOMUS Scr. Eccl.** In epistulam ad Romanos) A.D. 4-5 **μέσα
σε δευτερεύουσα μόνο με το απρόσωπο**

ὥς έγχωρεῖ σοι ἀνάφερε,
ὅπως-ΣΥ/ΜΟΣ επιτρέπεται-3^ο ENIKO εσύ-ΔΟΤ μίλησε-2^ο ENIKO ΠΡΟΣΤ/ΚΗ
'μίλησε ὅπως είναι δυνατόν/ επιτρέπεται'

(**JOANNES CHRYSOSTOMUS Scr. Eccl.** Expositiones in Psalmos) A.D. 4-5 **μέσα
σε δευτερεύουσα μόνο με δοτική προσωπική**

16/21 μόνο με απρφ

4/21 μόνο με το απρόσωπο και

1/21 με δοτική προσωπική χωρίς απρφ

15. Σωκράτης ο Σχολαστικός 380-440 μ.Χ (1) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

ἐμὲ πῶς ἐγγωρεῖ τῷ λογισμῷ
εγώ-ΑΙΤ πῶς-ΕΡ/ΚΟ ΜΟΡΙΟ εἶναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ ο-ΑΡΘΡΟ συλλογισμὸς-ΔΟΤ

συνεστάναι λοιπόν;
να συνενώσω-ΑΠΡΦ λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ

‘πῶς εἶναι δυνατόν/επιτρέπεται τον συλλογισμό (μου) να οργανώσω;’
(SOCRATES Scholasticus Hist. Historia ecclesiastica) A.D. 4-5 **μέσα σε ευθεία**
ερώτηση μόνο με απρφ

μία δομή μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

16. Κύριλλος Αλεξανδρείας 378-444 μ.Χ (3) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

ὅσον ἐγγωρεῖ.
ὅσο-ΕΠ/ΜΑ επιτρέπεται-3^ο ΕΝΙΚΟ
‘ὅσο εἶναι δυνατόν/επιτρέπεται’

(CYRILLUS Alexandrinus Theol. Collectio dictorum veteris testamenti) A.D. 4-5
μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με το απρόσωπο

καὶ οὐκ ἐγγωρεῖ
καὶ-ΣΥ/ΜΟΣ δὲν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ εἶναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ

μὴ γενέσθαι ἃ λέγω·
μὴ-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ να γίνουιν-ΑΠΡΦ ὅσα-ΑΙΤ λέγω-ΕΝΣ
‘καὶ δὲν εἶναι δυνατόν/ επιτρέπεται να μὴν γίνουιν ὅσα λέω’

(CYRILLUS Alexandrinus Theol. Commentarii in Lucam) A.D. 4-5 **μόνο με απρφ**

2/3 μόνο με το απρόσωπο και

1/3 μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

17. Προκόπιος ο Καισαρεύς 500-565 μ.Χ (1) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

οὐς ἐγγωρεῖ παιδευθέντας ἐλεθηῆναι
οι οποιοι-ΑΙΤ είναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ διδασκόμενοι-ΑΙΤ να ελεήσει-ΑΠΡΦ
‘είναι δυνατόν/ επιτρέπεται με την διδασκαλία (του) να τους ελεήσει’
(**PROCOPIUS Rhet., Scr. Eccl.** Commentarii in Isaiam) A.D. 5-6 **μέσα σε**
δευτερεύουσα μόνο με απρφ

μία δομή μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

18. Γεώργιος Αμαρτωλός ή Γεώργιος Μοναχός (9ος αιώνας μ.Χ.) (2) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

ἐγγωρεῖ γάρ τινας και
είναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ διότι-ΣΥ/ΜΟΣ κάποιοι-ΑΙΤ και-ΣΥ/ΜΟΣ
διὰ ζῆλον ἢ φθόνον κατά
εξαιτίας-ΠΡΟΘ/ΣΗ ζήλεια-ΑΙΤ είτε-ΣΥ/ΜΟΣ φθόνος-ΑΙΤ κατά-ΠΡΟΘ/ΣΗ
τινος ἀδελφοῦ ἐνστήσασθαι κατηγορίαν,
κάποιος-ΓΕΝ αδερφός-ΓΕΝ να εξαγγείλουν-ΑΠΡΦ κατηγορία-ΑΙΤ
‘διότι είναι δυνατόν/ επιτρέπεται εξαιτίας της ζήλειας είτε του φθόνου να εξαγγείλουν κατηγορία’
(**GEORGIUS Monachus Chronogr.** Chronicon breve) A.D. 9 **μόνο με απρφ**

2/2 μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

Παρέικει (2), παρείκοι (4) και παρείκη (2) με σημασία: είναι δυνατόν, επιτρέπεται

- ✓ it is competent
- ✓ it is allowable

εκ του προσωπικού ρήματος παρείκω (επιτρέπω):

- a. give way
- b. permit, allow
- c. relax, let fall

Σύνταξη με:

- ✓ infinitive (με απαρέμφατο)

από **Liddell and Scott. An Intermediate Greek-English Lexicon. Oxford. Clarendon Press. 1889.**

και από την βάση δεδομένων **The Online Liddell-Scott-Jones Greek-English Lexicon**

1. Σοφοκλής 496-406 π.Χ (1) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

εἶ μοι παρεῖκοι
αν-ΥΠΟΘ/ΚΟ ΜΟΡΙΟ εγώ-ΔΟΤ είναι δυνατόν-3^ο ΕΝΙΚΟ
'...αν ήταν δυνατόν/επιτρεπτόταν'

(**SOPHOCLES Trag.** Philoctetes) 5 B.C. **μέσα σε πλάγια ερώτηση μόνο με δοτική προσωπική**

μία δομή μόνο με δοτική προσωπική χωρίς απρφ

2. Θουκυδίδης του Ολόρου ο Αλιμούσιος (περ. 460-περ. 399 π.Χ) (1)
(Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

ὄπῃ παρεῖκοι,
όπου-ΕΠ/ΜΑ επιτρέπεται-3^ο ΕΝΙΚΟ
'όπου ήταν δυνατόν/επιτρεπτόταν'

(**THUCYDIDES Hist.** Historiae) 5 B.C. **μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με το απρόσωπο**

μία δομή μόνο με το απρόσωπο

καμία με δοτική προσωπική

3. Πλάτων 427-347 π.Χ (4) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

οὐκέτι παρεῖκει ἐκόντα
όχι πα-ΕΠ/ΜΑ επιτρέπεται-3^ο ΕΝΙΚΟ εκούσιος-ΑΙΤ

γε ἀκολάστως ζῆν,
βέβαια-ΕΓΚΛ/ΚΟ ΜΟΡΙΟ έκφυλα-ΕΠ/ΜΑ να ζήσει-ΑΠΡΦ
'στο εξής δεν θα είναι δυνατόν/επιτρέπεται με την θέλησή του να ζήσει έκφυλα'
(**PLATO Phil.** Leges) 5-4 B.C. **μόνο με απρφ**

καθ' ὅσον παρεῖκει,
κατά-ΠΡΟΘ/ΣΗ όσο-ΕΠ/ΜΑ επιτρέπεται-3^ο ΕΝΙΚΟ
'όσο είναι δυνατόν/επιτρέπεται'
(**PLATO Phil.** Symposium) 5-4 B.C. **μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με το απρόσωπο**

ὅσον γ' ἄν δύναμις
ὄσο-ΕΠ/ΜΑ βέβαια-ΕΓΚΛ/ΚΟ ΜΟΡΙΟ αν-ΥΠΟΘ/ΚΟ ΜΟΡΙΟ δύναμη-ΟΝΟΜ

παρεΐκη.

επιτρέπει-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘όσο βέβαια θα (μας) επέτρεπαν οι δυνάμεις μας/(μπορούσαμε)’

(**PLATO Phil.** Respublica) 5-4 B.C. **μέσα σε δευτερεύουσα με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ**

οἷσπερ ἄν ὁ θεὸς παρεΐκη,
τα οποιία-ΔΟΤ αν- ΥΠΟΘ/ΚΟ ΜΟΡΙΟ ο-ΑΡΘΡΟ Θεός-ΟΝΟΜ επιτρέπει-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘τα οποία ο Θεός θα επέτρεπε/έδινε την άδεια’

(**PLATO Phil.** Theaetetus) 5-4 B.C.

μέσα σε δευτερεύουσα με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση χωρίς απρφ

1/4 μόνο με απρφ και

1/4 μόνο με το απρόσωπο

2/4 με συντακτικό όρο σε ονομαστική πτώση (προσωπική σύνταξη)

καμία με δοτική προσωπική

-
4. **Άγιος Γρηγόριος ο Ναζιανζηνός 329-390 μ.Χ. (1)** (Βυζαντινή περίοδος 324-1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

ἢ παρεΐκοι,

η οποία-ΔΟΤ επιτρέπεται-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘...η οποία είναι δυνατόν/επιτρέπεται’

(**GREGORIUS NAZIANZENUS Theol.** Contra Julianum imperatorem 2) A.D. 4 **μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με το απρόσωπο**

μία δομή μόνο με το απρόσωπο

καμία με δοτική προσωπική

5. Άγιος Εφραίμ 1384-1426 μ.Χ. (1) (1205-1453 μ.Χ. από την περίοδο της Φραγκοκρατίας στα εδάφη της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας και μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Οθωμανούς)

ει

παρείκοι,

αν-ΥΠΟΘ/ΚΟ ΜΟΡΙΟ επιτρέπεται-3° ΕΝΙΚΟ

‘αν είναι δυνατόν/επιτρέπεται’

(EPHRAEM Aeniensis Hist, Poeta. Chronicon imperatorum Romanorum) A.D. 13-14 μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με το απρόσωπο

μία δομή μόνο με το απρόσωπο

καμία με δοτική προσωπική

Οἷόν τε ἔστι (37) με σημασία: είναι δυνατόν, μπορεί, ενδέχεται

1. Ξενοφών 430-354 π.Χ (4) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

οὐδέν μᾶλλον οἷόν τε ἔστιν
καθόλου-ΕΠ/ΜΑ περισσότερο-ΕΠ/ΜΑ δυνατόν-ΑΙΤ και-ΣΥ/ΜΟΣ είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ

ἢ τὰ μέλλοντα πάντα εἰδέναι.
εἴτε-ΔΙΑΖ/ΚΟΣ ΣΥ/ΜΟΣ τα-ΑΡΘΡΟ μελλοντικά-ΑΙΤ όλα-ΑΙΤ να γνωρίζουμε-ΑΙΠΡΦ
'καθόλου δεν είναι δυνατόν/ενδέχεται όλα τα επερχόμενα να γνωρίζουμε'
(XENOPHON Hist. Hipparchicus) 5-4 B.C. μόνο με απρφ

ὅτι οὐχ οἷόν τε ἔστιν
ὅτι-ΣΥ/ΜΟΣ δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ δυνατόν-ΑΙΤ και-ΣΥ/ΜΟΣ είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ

ἐκάστω τῶν πενήτων θύειν
καθένας-ΔΟΤ οι-ΑΡΘΡΟ πένητες-ΓΕΝ να θυσιάσει-ΑΙΠΡΦ
'ότι δεν είναι δυνατόν/ενδέχεται κάθε ενδεής τελετή θυσίας να πραγματοποιήσει'
**(XENOPHON Hist. Atheniensium respublica) 5-4 B.C. μέσα σε δευτερεύουσα με
δοτική προσωπική και απρφ**

3/4 μόνο με απρφ και

1/4 με δοτική προσωπική και απρφ

2. Πλάτων 427-347 π.Χ (2) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

εἰ οἷόν τε ἔστιν, ἐκείνων εἶναι
αν-ΣΥ/ΜΟΣ δυνατόν-ΑΙΤ και-ΣΥ/ΜΟΣ είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ εκείνοι-ΓΕΝ να είναι-ΑΙΠΡΦ

γελούτερος τῶν πρώτων
πιο γελοίος-ΟΝΟΜ οι-ΑΡΘΡΟ πρώτοι-ΓΕΝ
'...αν είναι δυνατόν/ενδέχεται να είναι πιο γελοίος από τους πρώτους (ο λόγος)'
(PLATO Phil. Hippias major) 5-4 B.C. μέσα σε πλάγια ερώτηση μόνο με απρφ

2/2 μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

3. Αριστοτέλης 384-322 π.Χ (1) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

τούτοις δὲ οἷόν τε ἐστίν·
αυτὰ-ΔΟΤ ἐξάλλου-ΣΥ/ΜΟΣ δυνατόν-ΑΙΤ και-ΣΥ/ΜΟΣ εἶναι-3^ο ΕΝΙΚΟ
‘ἐξάλλου εἶναι δυνατόν/ ἐνδέχεται’
(**ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil.** Problemata) 4 B.C. **μόνο με
το απρόσωπο**

μία δομή μόνο με το απρόσωπο

καμία με δοτική προσωπική

4. Απολλώνιος ο Δύσκολος 2^{ος} αιώνας μ.Χ. (7) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)

Οἷόν τε ἐστίν τοῖς προσηγορικοῖς
δυνατόν-ΑΙΤ και-ΣΥ/ΜΟΣ εἶναι-3^ο ΕΝΙΚΟ τα-ΑΡΘΡΟ προσηγορικά-ΔΟΤ

ὀνόμασι προσνέμειν ἄρθρον
ὀνόματα-ΔΟΤ να αφιερώσουμε-ΑΙΠΡΦ αυτοτελές κείμενο-ΑΙΤ
‘εἶναι δυνατόν/ἐνδέχεται για τα προσηγορικά ὀνόματα αυτοτελές κείμενο να
αφιερώσουμε’

(**APOLLONIUS DYSCOLUS Gramm. De constructione**) A.D. 2 **μόνο με απρφ**

οἷόν τε ἐστίν και
δυνατόν-ΑΙΤ και-ΣΥ/ΜΟΣ εἶναι-3^ο ΕΝΙΚΟ και-ΣΥ/ΜΟΣ

ἐγκλίνεσθαι τὴν ἀντωνυμίαν,
να φέρει χαρακτηριστικά κλίσης-ΑΙΠΡΦ η-ΑΡΘΡΟ αντωνυμία-ΑΙΤ
‘...εἶναι δυνατόν/ἐνδέχεται η αντωνυμία να φέρει χαρακτηριστικά κλίσης’

(**APOLLONIUS DYSCOLUS Gramm. De constructione**) A.D. 2 **μόνο με απρφ**

όλες μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

5. Κλαύδιος Αιλιανός 170-235 μ.Χ (2) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)

ἄρά γε ἀνατραπῆναι οἷόν
επομένως-ΣΥ/ΜΟΣ βέβαια-ΒΕΒ/ΚΟ ΜΟΡΙΟ να ανατραπεί-ΑΠΡΦ δυνατόν-ΑΙΤ

τέ ἐστιν

και-ΣΥ/ΜΟΣ είναι-3° ΕΝΙΚΟ

‘...επομένως είναι δυνατόν/ ενδέχεται να ανατραπεί’

(**Claudius AELIANUS Soph. De natura animalium**) A.D. 2-3 μόνο με απρφ

μία δομή μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

6. Ωριγένης Αδαμάντιος (περ. 185/184-254 μ.Χ) (6) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)

οὐδέν τούτων οἷόν τέ ἐστιν ἡμᾶς
τίποτα-ΑΙΤ αυτά-ΓΕΝ δυνατόν-ΑΙΤ και-ΣΥ/ΜΟΣ είναι-3° ΕΝΙΚΟ εμείς-ΑΙΤ

παθεῖν,

να πάθουμε-ΑΠΡΦ

‘τίποτα από αυτά δεν είναι δυνατόν/ενδέχεται να πάθουμε’

(**ORIGENES Theol. Homiliae in Job**) A.D. 2-3 μόνο με απρφ

όλες μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

7. **Ευσέβιος Καισαρείας 265-340 μ.Χ (2)** (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

ούχ οἶόν τέ ἐστίν ὀνομάζειν,
δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ δυνατόν-ΑΙΤ και-ΣΥ/ΜΟΣ είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ να ονομάσουμε-ΑΠΡΦ
'...δεν είναι δυνατόν/ ενδέχεται (αυτήν) την ονομασία να αποδώσουμε'
(**EUSEBIUS Scr. Eccl., Theol. Quaestiones evangelicae ad Stephanum**) A.D. 4
μόνο με απρφ

όλες μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

8. **Μέγας Αθανάσιος 298-373 μ.Χ. (1)** (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

Τοῦ δὲ ἀμεροῦς Θεοῦ πῶς
ο-ΑΡΘΡΟ εξ'άλλου-ΣΥ/ΜΟΣ αμερόληπτος-ΓΕΝ Θεός-ΓΕΝ πως-ΣΥ/ΜΟΣ

οἶόν τέ ἐστὶ μέρος νοῆσαι,
δυνατόν-ΑΙΤ και-ΣΥ/ΜΟΣ είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ μερίδιο-ΑΙΤ να αποδώσουμε-ΑΠΡΦ
'στον αμερόληπτο Θεό, πως είναι δυνατόν να αποδώσουμε μερίδιο (ευθύνης)'
(**ATHANASIUS Theol. De sancta trinitate**) A.D. 4 **μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με απρφ**

μία δομή μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

9. Ιωάννης ο Χρυσόστομος 349-407 μ.Χ. (11) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

εἶ **οἶόν** **τέ** **έστι** **διὰ**
αν-ΣΥ/ΜΟΣ δυνατόν-ΑΙΤ και-ΣΥ/ΜΟΣ είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ δια- ΠΡΟΘ/ΣΗ

μετανοίας σωθῆναι,
μετάνοια-ΓΕΝ να εξασφαλίσει την σωτηρία-ΑΠΡΦ
‘αν είναι δυνατόν/ενδέχεται με την πράξη της μετάνοιας να εξασφαλίσει την σωτηρία’
(JOANNES CHRYSOSTOMUS Scr. Eccl. De jejunio, de Davide) A.D. 4-5 **μέσα σε**
δευτερεύουσα μόνο με απρφ

ὥς **οἶόν** **τέ** **έστι**,
ὅπως-ΣΥ/ΜΟΣ δυνατόν-ΑΙΤ και-ΣΥ/ΜΟΣ είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ
‘...ὅπως είναι δυνατόν/ ενδέχεται’
(JOANNES CHRYSOSTOMUS Scr. Eccl. In epistulam i ad Corinthios) A.D. 4-5
μόνο με το απρόσωπο

καθὼς ἡμῖν **οἶόν** **τέ** **έστι**
ὅπως-ΣΥ/ΜΟΣ εμείς-ΔΟΤ δυνατόν-ΑΙΤ και-ΣΥ/ΜΟΣ είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ

δειξαι
να φανερώσουμε-ΑΠΡΦ
‘ὅπως είναι δυνατόν/ ενδέχεται να φανερώσουμε’
(JOANNES CHRYSOSTOMUS Scr. Eccl. In Matthaëum) A.D. 4-5 **μέσα σε**
δευτερεύουσα με δοτική προσωπική και απρφ

6/11 μόνο με απρφ

4/11 μόνο με το απρόσωπο και

1/11 με δοτική προσωπική και απρφ

10. Μιχαήλ Ατταλειάτης 1022-1080 μ.Χ. (1) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

εἰ **οἶόν** **τε** **ἐστί,**
αν-ΣΥ/ΜΟΣ δυνατόν-ΑΙΤ και-ΣΥ/ΜΟΣ είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ
'αν είναι δυνατόν/ ενδέχεται'

(Michael ATTALIATES Hist. Historia) A.D. 11 μέσα σε πλάγια ερώτηση μόνο με το απρόσωπο

μία δομή μόνο με το απρόσωπο

καμία με δοτική προσωπική

Δυνατόν ἐστί (82) με σημασία: είναι δυνατό, μπορεί, ενδέχεται

1. Ηρόδοτος (περ. 484- 430 π.Χ) (1) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

ὅτι ἀτυχήσαι οὐ σφι
ὅτι-ΣΥ/ΜΟΣ να αποτύχει-3^ο ΕΝΙΚΟ δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ αυτοί-ΔΟΤ

δυνατόν ἐστι βασιλείου δείπνου
δυνατό είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ βασιλικό-ΓΕΝ δείπνο-ΓΕΝ
'ὅτι δεν είναι δυνατόν/ενδέχεται στο βασιλικό δείπνο να μην ικανοποιήσουν (το αίτημα που υποβλήθηκε)
(**HERODOTUS Hist.** Historiae) 5 B.C. **με δοτική προσωπική και απρφ**

μία δομή με δοτική προσωπική και απρφ

2. Ευριπίδης 485-406 π.Χ (1) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

οὔκουν ἀπαυδᾶν **δυνατόν ἐστί** μοι πόνους.
συνεπώς-ΕΠ/ΜΑ να αρνηθώ-ΑΙΠΡΦ δυνατό είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ εγώ-ΔΟΤ πόνοι-ΑΙΤ
'συνεπώς είναι δυνατόν/ενδέχεται να αρνηθώ την δυστυχία μου'
(**EURIPIDES Trag.** Supplices) 5 B.C. **με δοτική προσωπική και απρφ**

μία δομή με δοτική προσωπική και απρφ

3. Ξενοφών 430-354 π.Χ (6) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

δυνατόν ἐστι και από πολεμίων την
δυνατό είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ και-ΣΥ/ΜΟΣ από-ΠΡΟΘ/ΣΗ εχθροί-ΓΕΝ η-ΑΡΘΡΟ
πόλιν πλουτίζειν.
πόλη-ΑΙΤ να έχει κέρδος-ΑΙΠΡΦ
'είναι δυνατόν /ενδέχεται η πόλη και από τους εχθρούς (της) να έχει κέρδος'
(**XENOPHON Hist.** Memorabilia) 5-4 B.C. **μόνο με απρφ**

ὅ οὐ **δυνατόν ἐστιν.**
το οποίο-ΟΝΟΜ δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ δυνατό είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘το οποίο δεν είναι δυνατόν /ενδέχεται’

(**XENOPHON Hist.** Anabasis) 5-4 B.C. **μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με την απρόσωπη έκφραση**

ὅτι ταῦτα οὐ **δυνατόν ἐστιν** ἄνθρωποις
ὅτι-ΣΥ/ΜΟΣ αυτά-ΑΙΤ δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ δυνατό είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ ἄνθρωποι-ΔΟΤ

εὐρεῖν.

να αποδείξουν-ΑΙΠΡΦ

‘ότι δεν είναι δυνατόν/ενδέχεται να τα αποδείξουν’

(**XENOPHON Hist.** Memorabilia) 5-4 B.C. **μέσα σε δευτερεύουσα με δοτική προσωπική και απρφ**

3/6 μόνο με απρφ

2/6 μόνο με την απρόσωπη έκφραση και

1/6 με δοτική προσωπική και απρφ

4. Ισοκράτης 436-338 π.Χ (2) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

ἅπαντα μὲν οὐτ’ εἰπεῖν
τα πάντα-ΑΙΤ αφενός-ΣΥ/ΜΟΣ οὔτε-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ να κάνουμε λόγο-ΑΙΠΡΦ

δυνατόν ἐστιν.

δυνατό είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘ούτε είναι δυνατόν/ενδέχεται να κάνουμε λόγο για τα πάντα’

(**ISOCRATES Orat.** Nicocles (orat. 3)) 5-4 B.C. **μόνο με απρφ**

ἃ καὶ τοῖς κακοῖς διαπράξασθαι
τα οποία-ΑΙΤ και-ΣΥ/ΜΟΣ οι-ΑΡΘΡΟ φαύλοι-ΔΟΤ να διαπράξουν-ΑΙΠΡΦ

δυνατόν ἐστιν,

δυνατό είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘τα οποία οι φαύλοι είναι δυνατόν/ενδέχεται να διαπράξουν’

(**ISOCRATES Orat.** Ad Nicoclem (orat. 2)) **μέσα σε δευτερεύουσα με δοτική προσωπική και απρφ**

1/2 μόνο με απρφ και

1/2 με δοτική προσωπική και απρφ

5. Πλάτων 427-347 π.Χ (8) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

ὅσον **δυνατόν ἐστιν** ταῦτ' ἄνθρωπον γινώσκειν,
ὅσο-ΕΠ/ΜΑ δυνατό είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ αυτά-ΑΙΤ ἄνθρωπος-ΑΙΤ να γνωρίζει-ΑΠΡΦ
'ὅσο είναι δυνατόν/ενδέχεται να τα γνωρίζει'
(**PLATO Phil. Leges**) 5-4 B.C. **μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με απρφ**

ὥς **δυνατόν ἐστιν**
ὅπως-ΣΥ/ΜΟΣ δυνατό είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ
'ὅπως είναι δυνατόν/ενδέχεται'
(**PLATO Phil. Leges**) 5-4 B.C. **μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με την απρόσωπη έκφραση**

7/8 μόνο με απρφ και

1/8 μόνο με την απρόσωπη έκφραση

καμία με δοτική προσωπική

6. Αριστοτέλης 384-322 π.Χ (3) (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

ὅτι τουτι τὸ ἰμάτιον **δυνατόν ἐστι**
ὅτι-ΣΥ/ΜΟΣ αυτό-ΑΙΤ το-ΑΡΘΡΟ ρούχο-ΑΙΤ δυνατό είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ

διατηρηθῆναι
να μοιραστεί σε ἴσα μέρη-ΑΠΡΦ
'ὅτι αυτό το ρούχο είναι δυνατόν/ενδέχεται σε δύο μέρη να μοιραστεί'
(**ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. De interpretatione**) 4 B.C.
μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με απρφ

ὃ **δυνατόν ἐστι**,
το οποίο-ΟΝΟΜ δυνατό είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ
'το οποίο είναι δυνατόν/ενδέχεται'
(**ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. Metaphysica**) 4 B.C. **μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με την απρόσωπη έκφραση**

2/3 μόνο με απρφ και

1/3 μόνο με την απρόσωπη έκφραση

καμία με δοτική προσωπική

7. Χαρίτων Ἀφροδισεύς ίσως 2^{ος} αιώνας μ.Χ (1) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)

εἶ τι ἄρα δυνατόν ἐστιν
αν- ΣΥ/ΜΟΣ κάποιο-ΑΙΤ επομένως-ΕΠ/ΜΑ δυνατό είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ

εὐρεῖν φάρμακον.

να ανακαλύψει-ΑΠΡΦ φάρμακο-ΑΙΤ

‘αν είναι δυνατόν /ενδέχεται να ανακαλύψει άλλο μέσο θεραπείας’

(**CHARITON Scr. Erot.** De Chaerea et Callirhoe) A.D. 2? μέσα σε πλάγια ερώτηση
μόνο με απρφ

μία δομή μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

8. Κλαύδιος Αιλιανός 175-235 μ.Χ (1) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)

ὅσον δυνατόν ἐστι,
ὅσο-ΕΠ/ΜΑ δυνατό είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘όσο είναι δυνατό/ενδέχεται’

(**Claudius AELIANUS Soph.** De natura animalium) A.D. 2-3 μέσα σε
δευτερεύουσα μόνο με το απρόσωπο

μία δομή μόνο με την απρόσωπη έκφραση

καμία με δοτική προσωπική

9. Ωριγένης Αδαμάντιος (περ. 185/184-254 μ.Χ) (6) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)

δυνατόν ἐστιν ἕκαστον ἡμῶν γενέσθαι
δυνατό είναι-3^ο ENIKO ο καθέννας-ΑΙΤ εμείς-ΓΕΝ να γίνει-ΑΠΡΦ

δίκαιον ἢ ἄδικον.
δίκαιος-ΑΙΤ είτε- ΔΙΑΖ/ΚΟΣ ΣΥ/ΜΟΣ άδικος-ΑΙΤ
‘ο καθέννας μας είναι δυνατόν /ενδέχεται να συμπεριφερθεί με δίκαιο είτε με άδικο τρόπο’

(**ORIGENES Theol.** Fragmenta in evangelium Joannis (in catenis)) A.D. 2-3 **μόνο με απρφ**

εἰ **δυνατόν ἐστι,**
αν-ΣΥ/ΜΟΣ δυνατό είναι-3^ο ENIKO
‘αν είναι δυνατόν /ενδέχεται’

(**ORIGENES Theol.** Exhortatio ad martyrium) A.D. 2-3 **μέσα σε πλάγια ερώτηση μόνο με την απρόσωπη έκφραση**

3/6 μόνο με απρφ και

3/6 μόνο με την απρόσωπη έκφραση

καμία με δοτική προσωπική

10. Γρηγόριος Νεοκαισαρείας, γνωστός και ως Γρηγόριος ο Θαυματουργός περ. 213-περ. 270 μ.Χ (1) (Ελληνορωμαϊκή περίοδος 31 π.Χ.-330 μ.Χ)

ὡς **δυνατόν ἐστιν**
ὅπως-ΣΥ/ΜΟΣ δυνατό είναι-3^ο ENIKO
‘ὅπως είναι δυνατόν /ενδέχεται’

(**GREGORIUS THAUMATURGUS Scr. Eccl.** Metaphrasis in Ecclesiasten Salamonis) A.D. 3 **μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με την απρόσωπη έκφραση**

μία δομή μόνο με την απρόσωπη έκφραση

καμία με δοτική προσωπική

11. Ευσέβιος Καισαρείας 265-340 μ.Χ (1) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ
πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση
της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου
(324-641)

ὅτι μὴ ἄλλως τυχεῖν
ὅτι-ΣΥ/ΜΟΣ μην-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ διαφορετικά-ΕΠ/ΜΑ να αποκτήσει-ΑΠΡΦ

δυνατόν ἐστι τῆς βασιλείας,
δυνατό είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ η-ΑΡΘΡΟ βασιλεία-ΓΕΝ
'ὅτι δεν είναι δυνατόν /ενδέχεται με διαφορετικό τρόπο να βασιλεύσει'
(**EUSEBIUS Scr. Eccl., Theol.** Fragmenta in Lucam) A.D. 4 **μέσα σε**
δευτερεύουσα μόνο με απρφ

μία δομή μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

12. Μέγας Αθανάσιος 298-373 μ.Χ. (5) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ
πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση
της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου
(324-641)

Καὶ τοῦτο πάλιν **δυνατόν ἐστι** καὶ
και-ΣΥ/ΜΟΣ αυτό-ΑΙΤ ξανά-ΕΠ/ΜΑ δυνατό είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ και-ΣΥ/ΜΟΣ

ἐξ αὐτοῦ τοῦ ῥητοῦ διανοεῖσθαι.
από-ΠΡΟΘ/ΣΗ αυτό-ΓΕΝ το-ΑΡΘΡΟ απόφθεγμα-ΓΕΝ να στοχαστείτε-ΑΠΡΦ
'είναι δυνατόν /ενδέχεται με αφορμή αυτό το απόφθεγμα να το αναστοχαστείτε'
(**ATHANASIUS Theol.** Orationes tres contra Arianos) A.D. 4 **μόνο με απρφ**

ὡς **δυνατόν ἐστιν,**
ὅπως-ΣΥ/ΜΟΣ δυνατό είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ
'ὅπως είναι δυνατόν /ενδέχεται'
(**ATHANASIUS Theol.** Orationes tres contra Arianos) A.D. 4 **μέσα σε**
δευτερεύουσα μόνο με την απρόσωπη έκφραση

4/5 μόνο με απρφ και

1/5 μόνο με την απρόσωπη έκφραση

καμία με δοτική προσωπική

13. Βασίλειος Καισαρείας 330-379 μ.Χ (2) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ
πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση
της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου
(324-641)

τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων **δυνατὸν ἐστὶ**
η-ΑΡΘΡΟ ὑπόσταση-ΑΙΤ τα-ΑΡΘΡΟ πράγματα-ΓΕΝ δυνατό είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ

διακρίνεσθαι.

να διακρίνουμε-ΑΠΡΦ

‘είναι δυνατόν /ενδέχεται την υπόσταση των πραγμάτων να διακρίνουμε’

(**BASILIIUS Caesariensis Theol.** Homiliae super Psalmos) A.D. 4 **μόνο με απρφ**

όλες μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

14. Γρηγόριος Νύσσης 335-395 μ.Χ (16) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ
πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση
της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου
(324-641)

οὐ γὰρ **δυνατὸν ἐστὶν** τᾶληθῆ λέγειν,
δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ διότι-ΣΥ/ΜΟΣ δυνατό είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ αλήθεια-ΑΙΤ να πει-ΑΠΡΦ
‘διότι δεν είναι δυνατόν /ενδέχεται να φανερώσει την αλήθεια’
(**GREGORIUS NYSSENUS Theol.** Adversus Macedonianos de spiritu sancto) **μόνο**
με απρφ

16/16 μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

15. Ιωάννης ο Χρυσόστομος 349-407 μ.Χ. (14) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453
μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την
ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του
Ηρακλείου (324-641)

καὶ γὰρ **δυνατὸν ἐστὶ** τοῦτο
καί-ΣΥ/ΜΟΣ διότι-ΣΥ/ΜΟΣ δυνατό είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ αυτό-ΑΙΤ

ποιῆσαι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ.
να πραγματοποιήσουμε-ΑΠΡΦ σε-ΠΡΟΘ/ΣΗ μία-ΔΟΤ ημέρα-ΔΟΤ
'διότι και αυτό είναι δυνατόν /ενδέχεται σε μία ημέρα να το πραγματοποιήσουμε'
(**JOANNES CHRYSOSTOMUS Scr. Eccl.** De proditione Judae (homiliae 1-2)) A.D. 4-5 **μόνο με απρφ**

εἰ **δυνατόν ἐστι**, τὸ ποτήριον τοῦτο
αν-ΣΥ/ΜΟΣ δυνατό είναι-3° ΕΝΙΚΟ το-ΑΡΘΡΟ ποτήρι-ΑΙΤ αυτό-ΑΙΤ

παρελθέτω.
απομάκρυνε-ΠΡΟΣΤ/ΚΗ
'αν είναι δυνατόν απομάκρυνε από εμένα το ποτήρι'
(**JOANNES CHRYSOSTOMUS Scr. Eccl.** In illud: Pater si possibile est [Sp.]) A.D. 4-5 **μέσα σε πλάγια ερώτηση μόνο με την απρόσωπη έκφραση**

12/14 μόνο με απρφ και

2/14 μόνο με την απρόσωπη έκφραση

καμία με δοτική προσωπική

16. Κύριλλος Αλεξανδρείας 378-444 μ.Χ (1) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

ὅτι ταῦτα οὐ **δυνατόν ἐστιν** ἄνθρωποις
ὅτι-ΣΥ/ΜΟΣ αυτά-ΑΙΤ δεν-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ δυνατό είναι-3° ΕΝΙΚΟ ἄνθρωποι-ΔΟΤ

εὐρεῖν.
να αποδείξουν-ΑΠΡΦ
'ὅτι δεν είναι δυνατόν /ενδέχεται οι ἄνθρωποι να τα αποδείξουν'
(**CYRILLUS Alexandrinus Theol.** Contra Julianum imperatorem (libri iii-x)) A.D. 4-5 **μέσα σε δευτερεύουσα με δοτική προσωπική και απρφ**

μία δομή με δοτική προσωπική και απρφ

17. Σιμπλίκιος 490-560 μ.Χ (8) (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

καὶ ποίων ἔργων τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον
και-ΣΥ/ΜΟΣ ποια-ΓΕΝ ἔργα-ΓΕΝ ο-ΑΡΘΡΟ αὐτός-ΑΙΤ ἄνθρωπος-ΑΙΤ

δυνατόν ἐστι τελεώσασθαι.

δυνατό είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ να ολοκληρώσει-ΑΠΡΦ

‘...και ποια ἔργα εἶναι δυνατόν /ενδέχεται να ολοκληρώσει’

(**SIMPLICIUS Phil.** Commentarius in Epicteti enchiridion) A.D. 6 **μόνο με απρφ**

ἐφ’ ὅσον **δυνατόν ἐστι**.

υπό-ΠΡΟΘ/ΣΗ ὅσο-ΕΠ/ΜΑ δυνατό είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘ὅσο εἶναι δυνατόν /ενδέχεται’

(**SIMPLICIUS Phil.** Commentarius in Epicteti enchiridion) A.D. 6 **μόνο με την απρόσωπη έκφραση**

καθόσον ἐκάστῳ μετέχειν **δυνατόν ἐστι**

ὄσο-ΕΠ/ΜΑ καθένας-ΔΟΤ να συμμετέχει-ΑΠΡΦ δυνατό είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘ὄσο ο καθένας εἶναι δυνατόν/ενδέχεται να συμμετέχει’

(**SIMPLICIUS Phil.** Commentarius in Epicteti enchiridion) A.D. 6 **με δοτική προσωπική και απρφ**

6/8 μόνο με απρφ

1/8 μόνο με την απρόσωπη έκφραση και

1/8 με δοτική προσωπική και απρφ

18. Ιωάννης ο Δαμασκηνός περ. 676-749 μ.Χ. (1) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

ὡς **δυνατόν ἐστιν** ἄνθρώπῳ ιδεῖν τὸν

ὅτι-ΣΥ/ΜΟΣ δυνατό είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ ἄνθρωπος-ΔΟΤ να δει-ΑΠΡΦ ο-ΑΡΘΡΟ

Κύριον.

Κύριος-ΑΙΤ

‘είναι δυνατόν/ενδέχεται την μορφή του Χριστού να δει’

(**JOANNES DAMASCENUS Scr. Eccl., Theol.** Sacra parallela) A.D. 7-8 **μέσα σε δευτερεύουσα με δοτική προσωπική και απρφ**

μία δομή με δοτική προσωπική και απρφ

19. Μέγας Φώτιος ή Άγιος Φώτιος 820-893 μ.Χ. (1) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

ἐκ παντὸς **δυνατόν ἐστιν.**

από-ΠΡΟΘ/ΣΗ κάθε-ΓΕΝ δυνατό είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘(με κάθε τρόπο) είναι δυνατόν/ενδέχεται’

(**PHOTIUS Lexicogr., Scr. Eccl., Theol.** Lexicon (Ε—Ω)) A.D. 9 **μόνο με την απρόσωπη έκφραση**

μία δομή μόνο με την απρόσωπη έκφραση

καμία με δοτική προσωπική

20. Άννα Κομνηνή 1083-1153 μ.Χ (2) (642-1204 μ.Χ. από την πτώση της Αλεξάνδρειας στους Άραβες και την σταδιακή απώλεια της Ελληνιστικής Ανατολής, μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους της Δ' Σταυροφορίας)

ὅπως **δυνατόν ἐστιν** ἀλῶναι τὴν πόλιν.

ὅτι-ΣΥ/ΜΟΣ δυνατό είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ να κυριεύσουν-ΑΙΠΦ η-ΑΡΘΡΟ πόλη-ΑΙΤ

‘είναι δυνατόν /ενδέχεται την πόλη να κυριεύσουν’

(**Anna COMMENA Hist.** Alexias) A.D. 11-12 **μέσα σε δευτερεύουσα μόνο με απρφ**

δύο δομές μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

21. Ἰσίδωρος Γλαβᾶς 1341/42-1396 μ.Χ. (1) (1205-1453 μ.Χ. από την περίοδο της Φραγκοκρατίας στα εδάφη της Βυζαντινῆς Αυτοκρατορίας και μέχρι την ἄλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Οθωμανούς)

οἷς **δυνατόν ἐστιν** ἀντιστῆναι,
οἱ ὁποῖοι-ΔΟΤ δυνατό εἶναι-3^ο ΕΝΙΚΟ να ἀντισταθούν-ΑΠΡΦ
‘...τους εἶναι δυνατόν/ενδέχεται να προβάλλουν ἀντίσταση’
(Isidorus GLABAS Epist., Orat, Scr. Eccl., Theol. Oratio ad Thessalonicenses ii)
A.D. 14 **μέσα σε δευτερεύουσα με δοτική προσωπική και απρφ**

μία δομή με δοτική προσωπική και απρφ

Δυνατῶς ἔχει (6) με σημασία: είναι δυνατόν, μπορεί, ενδέχεται

1. **Ηρόδοτος (περ. 484- 430 π.Χ) (1)** (Κλασική εποχή από το 508 π.Χ έως το 323 π.Χ)

Οὐκ ὦν ἐξαναχωρέειν οὐδετέροισι
λοιπόν-ΣΥ/ΜΟΣ οι οποίες-ΓΕΝ να υποχωρήσει-ΑΠΡΦ ουδέτεροι-ΔΟΤ

δυνατῶς ἔχει,

δυνατόν είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘Λοιπόν καμία από τις δυο μεριές δεν είναι δυνατόν /ενδέχεται να κάνει πίσω’
(**HERODOTUS Hist.** Historiae) 5 B.C. **μόνο με απρφ**

μία δομή μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική

2. **Γρηγόριος Νύσσης 335-395 μ.Χ (3)** (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ
πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση
της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου
(324-641)

οὔτε ἐπαινέσαι **δυνατῶς ἔχει.**

οὔτε-ΑΡΝ ΜΟΡΙΟ να εγκωμιάσει-ΑΠΡΦ δυνατόν είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘οὔτε είναι δυνατόν /ενδέχεται να (τον) εγκωμιάσει’

(**GREGORIUS NYSSENUS Theol.** Apologia in hexaemeron) A.D. 4 **μόνο με απρφ**

ἀλλ’ ὅσον **δυνατῶς ἔχει,**

ἀλλά-ΣΥ/ΜΟΣ όσο-ΕΠ/ΜΑ δυνατόν είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ

‘ἀλλά όσο (αυτό) είναι δυνατόν /ενδέχεται’

(**GREGORIUS NYSSENUS Theol.** Oratio catechetica magna) A.D. 4 **μέσα σε**

δευτερεύουσα μόνο με την απρόσωπη έκφραση

2/3 μόνο με απρφ και

1/3 μόνο με την απρόσωπη έκφραση

καμία με δοτική προσωπική

3. **Προκόπιος ο Καισαρεύς 500- 565 μ.Χ (1)** (Βυζαντινή περίοδος 324 -1453 μ.Χ πρώιμη βυζαντινή 324-μέσα του 7ου αιώνα περίπου 641 μ.Χ) από την ίδρυση της βυζαντινής αυτοκρατορίας και μέχρι το τέλος της βασιλείας του Ηρακλείου (324-641)

οὐπω γάρ τις αὐτῶν μήτηρ
όχι πια-ΕΠ/ΜΑ διότι-ΣΥ/ΜΟΣ κάποια-ΟΝΟΜ αυτές-ΓΕΝ μητέρα-ΟΝΟΜ

βασιλέως... **δυνατῶς ἔχει**
βασιλιάς-ΓΕΝ δυνατόν είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ
'διότι κάποια από αυτές, η μητέρα του βασιλιά δεν είναι δυνατόν/ενδέχεται πια'
(**PROCOPIUS Rhet., Scr. Eccl.** Catena in Canticum canticorum) A.D. 5-6 **μόνο με**
την απρόσωπη έκφραση

μία δομή μόνο με την απρόσωπη έκφραση

4. **Ίσιδωρος Γλαβᾶς 1341/42-1396 μ.Χ. (1)** (1205-1453 μ.Χ. από την περίοδο της Φραγκοκρατίας στα εδάφη της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας και μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Οθωμανούς)

καὶ τὰς τῶν ἄλλων ἰᾶσθαι
και-ΣΥ/ΜΟΣ οι-ΑΡΘΡΟ οι-ΑΡΘΡΟ ἄλλοι-ΓΕΝ να θεραπεύσει-ΑΠΡΦ

νόσους **δυνατῶς ἔχει**
ασθένειες-ΑΙΤ δυνατόν είναι-3^ο ΕΝΙΚΟ
'και είναι δυνατόν /ενδέχεται τις ασθένειες των άλλων να θεραπεύσει'
(**Isidorus GLABAS Epist., Orat, Scr. Eccl., Theol.** Oratio ad Thessalonicenses ii)
A.D. 14 **μόνο με απρφ**

μία δομή μόνο με απρφ

καμία με δοτική προσωπική